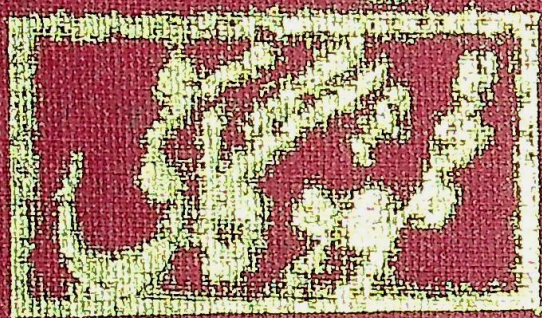
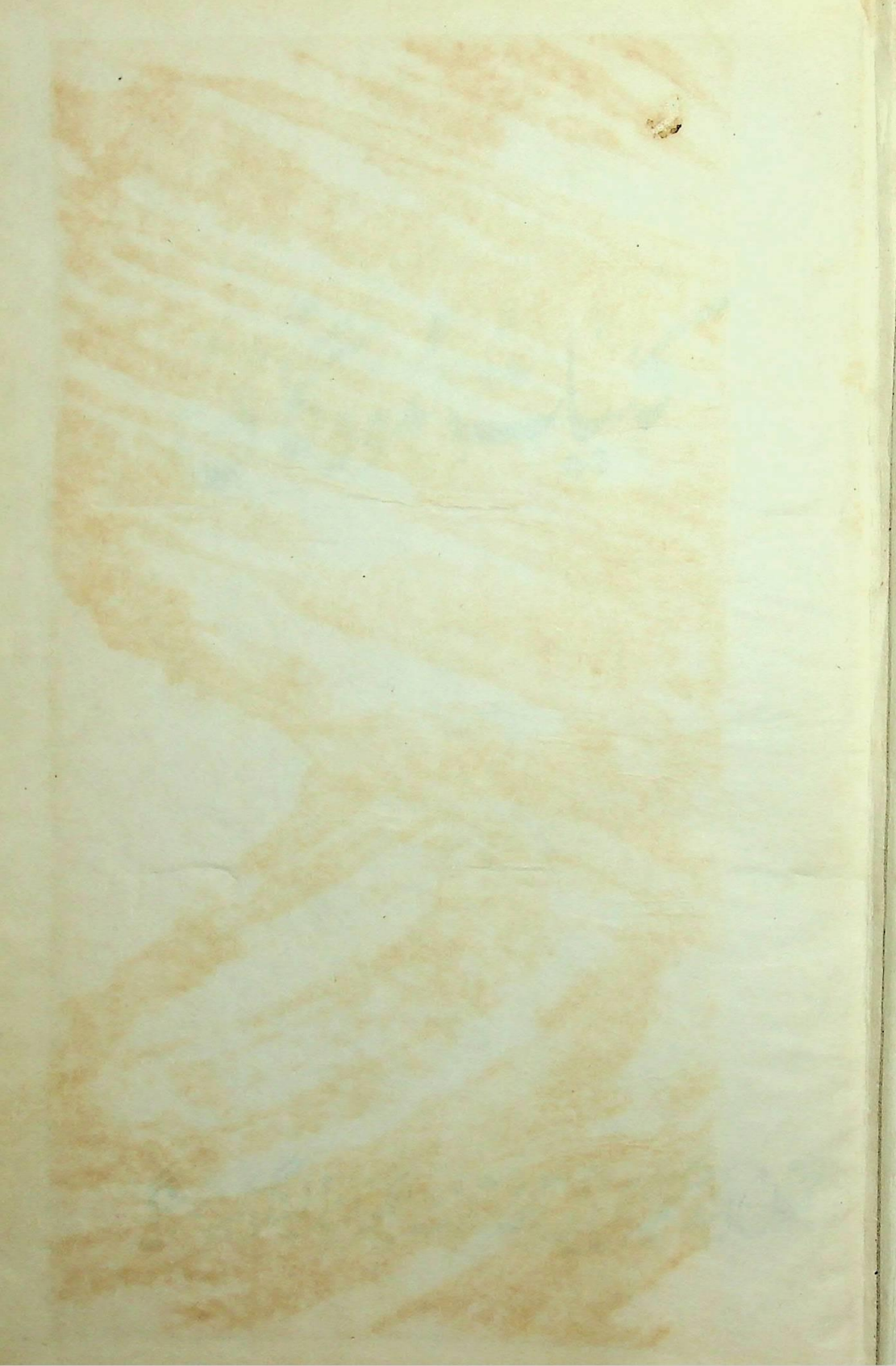


كتاب



مكتبة





کلیات محمود گامی

تتیب
نابی منور

جموں اینڈ کشمیر ایڈمیٹس آف آرٹس پکچر اینڈ لینگویج ٹیچر ٹریننگ

ناشر :- سیکرٹری جموں اینڈ کشمیر ایکڈمی آف آرٹ، کلچر اینڈ لینگویج، سرنگر

چھاپ :- جے کے آفیسٹ پرنٹرز۔ دہلی ۱۱

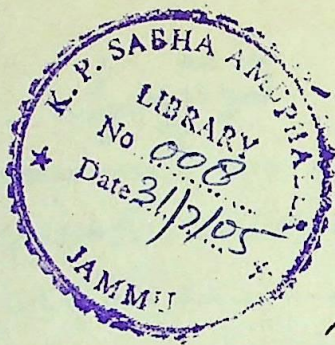
کتابت :- غلام حسن

دہلی :- ۶۱۹۷۷

تعداد :- ۵۰۰

مول :-

تصویر، محمود گامی : غل اے آر جان



عرض نامہ

محمود گمانی چھ کا شتر یک سہ قد اور شاید نیم آنھ کو دیکھ لڑ اکر با فائدہ زبان نہند اعتبار عطا کو۔۔۔ بیسہ
وزیر کا شتر سار سار و سلاہ بل نمبر وراوس یہ محض مکہ و زلزلہ سے تمام آہنگ۔۔۔ وید ہند ہند ستر پناہ اوس بے
کسی تہ بے پرسیانی ہندس عالم منتر اور نہ امت تہ یہ سوز اوس ٹیندہ گیس گیس ہس تام مدہ زلزلہ امت تہ بس۔
۱۹۔ صدی ہندس آخر منتر ویت بلہ تہ زبان ہندس اتھ منتر باگس کو پینہ دیوتا امت ادبی وجود گنگہ تہ کبیرا
موری ہندس و قس منتر وازیر زبان ہندس مقاس۔۔۔ میانہ تحقیقہ موجب کرتی فارسی زبان ہندس اتھ منتر
کہ وینچ لٹ کا شتر پاٹھی ترجمہ تہ پتہ پورن پینہ زبان ہندس علم امت نہند زبان ہند لو کہ ہر بار ستر۔۔۔ تکرار کہ دیکھ
لڑ عربی فارسی کی عورتوں اوزان کا شتر و پاٹھی تہ قس پیٹھ لیچن تم غزلہ تہ نقطہ یہ مضمون تہ اسلوب ادہ شوہ
لحاظ تھانہ لائق چھ۔۔۔ پتہ کہ چھ اکس تھیں عظیم زبان ساز ہندس ششیتس منتر ابران تیمی کا شتر زبان ہندس
سار وے کھہ نہ نورک زبان منتر نو و حیات عطا کو۔۔۔ اتھ نو زندگی اوس تینوت قہ و کھ زبانہ تہ و چھ کا شتر
زبان زہ لوات۔۔۔ امہ پتہ راے اتھ منتر مقبول پراہند رسول امہ تہ پرکاش رام ہی بلدی تاثیر۔۔۔ اوسے کی چھ محمود
کا شتر زبان ہند عظیم میارہ منتر کہ مانہ ایوان تہ یوتانیہ زبان موجود چھ اتھ روز محمود گمانی ہندیا نکات
ہو منتر ہٹس ناول۔

کپڑا لکادی چھو فرزند اس کے چہ گوڑہ لکڑی سے مکمل کلیات کا شراوان۔ یہ کلیات چھ ناجی منور صابن
انتہائی میٹھے سان شیوا رست تہ انتہ منتر چھ وافر حصہ تہ کما کما کس نمود ہا بن رحمت حق کر شہ پتہ لگ بگ ڈیڑ
ہتہ دہر و شال پوان کر چھ۔ وہ میدان چھ نہ تہ کلیات کس کر کا شراوان بنند و اول و اچھ منتر جائے۔

محمد یوسف طینگ

(سیکرٹری)

جزم ۷
۲۴ رجب ۶۷۷

تَرْتِیب

| | | | |
|-----|-------------------------|-------------------|------|
| ۶ | فہرست | (غار مطبوعہ کلام) | |
| ۱۰ | محمود گامی | زندگی تہ کارنامہ | ۱ |
| ۵۳ | غزل تہ روشن | | (ب) |
| ۱۸۶ | مثنوی | | (ج) |
| ۱۸۶ | ۱- شیرین خسرو | | |
| ۲۲۹ | ۲- شیخ ضحاک | | |
| ۲۲۹ | ۳- قصہ ہارون رشید (۱-۲) | | |
| ۲۷۷ | ۴- یوسف زلیخا | | |
| ۳۴۳ | ۵- بیلی جنوں | | |
| ۴۰۲ | ۶- منصور نامہ (۱-۲) | | |
| ۴۱۳ | ۷- قصہ شیخ منصور | | |
| ۴۱۵ | ۸- قصہ محمود غزنوی | | |
| ۴۳۲ | ۹- بیسوی نامہ | | |
| ۴۴۰ | ۱۰- یکا حکایت | | |
| ۴۴۹ | ۱۱- اکھ حدیث | | |
| ۴۵۰ | نظم | | (د) |
| ۴۷۲ | معراج نامہ | | (۱۲) |
| ۴۸۳ | وفات نامہ حضرت فاطمہ | | (۱۳) |
| ۴۹۱ | گام شریعت | | (۱۴) |
| ۵۱۲ | فارسی تہ ہندی کلام | | (ج) |
| ۵۲۹ | زبانی زبانی کلام | | (ط) |

فہرِس

۱۔ محمود کاظمی سیدین تین تخلیق کنندہ ہیں نہ دین چھاپ اس کا ہوتا

۱۔ ۱۔ قصہ ہارون رشید (سالم نوہ نسخہ نمبر ۲) مشنوی

۲۔ قصہ شیخ منصور (سالم نوہ نسخہ نمبر ۲) مشنوی

۳۔ اکھ حدیث (مشنوی)

۴۔ شیرین خور و مشنوی ہندیہ کینہہ حصہ

ب۔ وژن۔ غزل

۱۔ ودان روان، فراغ چانے (شیرین خور و مشنوی)

۲۔ سید امین آویزینہ دوئے (لال مجلہ)

۳۔ غریب شہزادہ آوے لکھتے

۴۔ کیاہ گوئے غم چہ تے رمی چہنہ ودان

۵۔ زلہ دن دود چہن چوں لہ وانی

۶۔ مونسہ بروٹھ آو کوہ پتہ لولو

۷۔ متہ مجنوں نو کتہ یار لولو (دویم بائقہ)

۸۔ پارہ گوم دلستہ مارے پان بو

۹۔ کتہ یارہ تراؤ تھم لہ

۱۰۔ متہ زلتم از متہ زلتم

۱۱۔ مئے بائری برکتھوئے پیالو

۱۲۔ مجلہ پاران لالہ مایے

۱۳۔ دُنتے ناگ اڑن ما آو

۱۴۔ تن من بو روزے پُرا اوتھ

۱۵۔ زھار بھتو بو رنگے رنگے

۱۶۔ لولہ چانے مولہ گنگ سب

۱۷۔ وچھان دو تسم شافے

۱۸۔ کاستم خمار آستم سوکھے

۱۹۔ مہر پان کوڑم میہ بو مرے

۲۰۔ گوشن چھہ رشتہ جاسے

۲۱۔ دیشو چھم یار دودے

۲۲۔ اسے پری گل پیکرے

۲۳۔ اُتی اُتی روز دا ب نانہ

۲۴۔ مئے دی تسم پونختہ کارن

۲۵۔ دُنتے دیشو یے زار امشب

۲۶۔ چمتے ویسی بوز تم زار میے

۲۷۔ دل کو م تارے دیدار تانمو

۲۸۔ پیہ ناسون دوبار لولو

۲۹۔ گوڑ گوڑ لہ لہ کنہ کے دورو

۳۰۔ کوستور مکھندو از روز سانے

۳۱۔ دولہ بوز وینہ یو دولہ ماشوقو

۳۲۔ زلہ وُن دود چھم چون

۳۳۔ اے دیہے بیدار

۳۴۔ بود چچم معبود

۳۵۔ یاون مرے چھاؤں چھے

۳۶۔ مار مئے سپرس چھک

۳۷۔ رنگہ رنگہ آسے تہ رنگہ رنگہ گئے

۳۸۔ اُتد رم دود بہ کس

۳۹۔ ویسو بوز تے کوئ کال

۴۰۔ گز دھتہ ویسو یے ونہ

۴۱۔ روز چچم چائی بوز میا فی

۴۲۔ ونہ ہے تھاو تم گوش

۴۳۔ گوم بیدار یار چوئے

۴۴۔ دچھان مالہ گوم شامے

۴۵۔ دمن منز و مبدم کر حق پرستی

۴۶۔ موروش مسأ روش

۴۷۔ آدین آدیس گئے زوئے

۴۸۔ لا الہ تہا و حقہ الا اللہ

۴۹۔ مردود رعویتو

۵۰۔ شاہد تہ مشہود و چھتن

ج۔ فارسی نات۔ نمبر ۱ تا ۱۹

د۔ کافرک نات

۱۔ پایہ پڑ عرکیر شاہ سردارے ۲۔ مرہ و تہ چھک سون سردار

۲۔ یار رسول اللہ سلام علیک ۳۔ کھوت کنبہ منز کلاہ

- ۵۔ یا مصطفیٰ محمدؐ ۶۔ بر در تو یا محمدؐ
۷۔ خبر چھے حال باوے کیہ ۸۔ صلوات اللہ بر پانچ غمیز

۹۔ فارسی ہندی کلام

- ۱۔ ذہ چہ زیب دلفریبا ۲۔ خوش باز بمن باز ۳۔ حاتم ز عشق
۴۔ در بارغ سلیمانی

۱۰۔ نظم

- ۱۔ پیش نامہ ۲۔ وفات نامہ حضرت فاطمہؑ

۱۱۔ زبانی کلام

- ۱۔ قیصر رو میوزا دودہ شتر مویہ ۲۔ زود پارو و چیم جلیو پونے
۳۔ گل پھول تے چلیا ہ چھاو ۴۔ سویر لہ کچا کر نکہ لے
۵۔ دودہ چنتو دامہ دامہ

محمود گامی

(زندگی ته کارنامه)

محمود گامی

محمود گامی بس مُتلق چھ وُنستام پی دُنیا آمت ز سہ چھ ۱۸۵۵ء
 مزیانے ۱۲۴۵ھ شریعتہ دُنیا ہ منز گد ریست تہ قرین چھن شمتھ وری
 دُنس پڑا وِش۔ امیک مانے گوز تہند زینہ وری چھ یوہے ۱۲۴۵ھ (۱۱۷۹ء)
 اوس مُتد مگر تہنیز اگر مشنوی "یک حکایتہ" تہ پو تپیر کو نامک یُس اکھ
 قلمی نوہ سچہ سے دُسمویاب سہد مُت چھ سہ چھ ۱۱۷۳ھ) منز نقل
 کرن آمت۔ تہ پچھہ کتو چھ محمود نہ زماہک تشعیص کرن مُشکل بنیوست۔ اکتہ
 قلمی نوہ سچس پچھہ یس تار پخ دتھ چھ، سہ چھ تیوت صان ز شکھ کرن
 چھنہ ممکن، یہ کتھہ تہ چھنہ فکر تران ز نقل کرن داکیا ز اسہ اکھتہ پاکتہ
 غلط سہد دیت مُت۔ یہ نویختہ وچھتہ سکو اُسو دُفنتیچن پچھہ داتہتہ
 ز باتہ چھ محمود نہ زماہک تعین وُنستام غلط سہد مُت تہ ہم تار پخ شیرین
 تہ سرو تہ قصہ ہو وُن رشید مشنوی یں اُنس پچھہ دینہ چھ آمتو تم چھ فرضی۔
 نتیہ چھ محمود ناوک بیا کھ شاپراوس مُت یسند کلام محمود گامی بس کھاتس
 درج چھ سہد مُت پچھہ کتو مقبول امر تہری سہد کینہہ کلاہ مقبول کرا داکر
 شہزادہ چھپان رور۔ ہر حال اکتہ کتھہ پچھہ چھنہ وُرہ واریاہ تحقیقات کر رنج
 گنجایش۔

اگر محمود گامی سہد زینہ وری ۱۱۷۵ء مشنوی زانوہ دُروقتہ چھ شیر

پیچھے پھٹان ترواہ وری حو کوست کران گتو آسان۔ تہ ساری ہے ریاستیں
 منز چہ فارسی زبانی ہنر بالادستی شولہ مادان آسان۔ اہم زبانی چھہ بیٹہ کس
 پیس پیس پیس پیس سز مول آسان دق مروت، مولے یوت نہ بکیر لنگ کچھ
 کدھتہ چھہ غنی تہ صری ہون بڑن شائیرن ہندو تگن سوئتہ فکے تہ مادان آسان
 محمود چھہ پتھی فلیہ سوئتہ بیٹہ پوشہ وار ہندس اکس تھری پیچھے کس اوتھس
 کاس آوارس (محمود آبادس) منز تھنہ ہوان۔ یہ چھہ آسان اکر علی کوک
 خانہ مول۔ بیکر اکتہ دقتس منز چھہ سپر تہ اونچے یاتی عام طور پیر تہ تریکھو تہ
 آسان۔ محمود چھہ رواجہ موجب فارسی تہ عربی چھہ تاہم کس پان۔ محمودن
 سورے کلام پیر تھہ چھہ پکھہ ٹاکار باٹھو لبنتہ ہوان ز تھس چھہ فارسی زبانی
 ہند سون مطالہ اوس مت۔ سعدی، حافظ، مولانا دوسی، عطاری جاسی تہ
 تہ نظامی دین ساہنے شائیرن ہند اثر چھہ محمودن کا شریک فارسی شائری
 پیچھے عارف لبنتہ ہوان۔

محمود دین فارسی کبہ کا شریک نائن ہنر اکھ بیاض یوس مے حال
 حایے دسویاب سپر تلچھہ باسان ز محمودن چھہ شائری ہند ابتدا فارسی
 زبانی پیچھے کورمت۔ فارسی یس منز شائری شور و کرچو آسہ ہن تھس نش
 ز سبب اکھ یہ ز علمی مجلس منز اوس نہ تہ وقتہ کا شریک کانہہ مازان۔ دایم
 یہ ز لہو نجارس منز چھہ محمودن ذہ ہنس پیچھے فارسی زبانی تہ شائری
 ہند زبردس اثر اوس مت تہ تھو تہ چھہ نظامی یس تہ جاسی یس ہم آہنہ
 ہنہ پنج کوشش کدھنر۔ اکھ بیاجنہ منز چھہ ۲۶ نائن، دین منز شرادات
 فارسی زبانی منز تہ باجے کا شریک منز چھہ۔ کا شریک نائن منز چھہ نوم مقبول
 عام ز نائن تہ

نہ کر غم وفا یا حیات النبی سے کرتے کہ تم شفا یا حیات النبی

۲

سیر بان با شہد بر من یا محمدؐ بہ دُندے سر قد من یا محمدؐ
اقتہ بیا جنہ چمے اندس پیچٹ لیکھت کہفت ۱۲۲۹ھ تہ ہاتے
تفصیل چنسی کیسہ کھیوشت۔ یہ کہتہ چھینہ بہن لایت زیم ساری نات
کیا آتن محمدون اکتھو اگر سہ وری س قریکھو پڑ۔ ممکن چم ۱۲۲۹ھ
اسہ پیتو بہ نانہ کے تاہج تھنیف۔ امہ بڑہ تہہ چمے محمد و مقبول عام کاشر
مشورہ یہ شیرین تھہ سر دتہ شیخ صنعان بار سس آسان آہڑ، یمن ہند
تفصیل بڑہ تہہ کن پڑ۔

امہ قلمی نوہ سچو قرین ساری فارسی نات چم مولانا جامی ہندو
نات برونہ کنہ تھا و قتہ لیکھنہ آمیتو۔ اکثر ناتن چمے سہ سے بحرہ ردیف
قافیہ تہ پیہ مولانا جامی ہندین ناتن چم مثلن مولانا جامی سند یہ شہور
نات سے

گر بہ پیہم رخ زیبائے رسول عربیؐ دیدہ عالم بکف پائے رسول عربیؐ
دادہ از شوکت شان بر سر عراج کلیم صد شرف پایہ ادا کے رسول عربیؐ
گشت از نیک بخلق جہاں جامی مت تاشدہ والدہ شیدائے رسول عربیؐ
محمدؐ کا می ہند نات شریف کو کینہہ شاد چم نوہ سے

یا الہی ہو تاسے رسول عربیؐ عاشقم کن جفتہ ہلے رسول عربیؐ
ظاہر از قید مطہر شد ازیں نور قدم بجلالت تجلایے رسول عربیؐ
راحت روح روانم اے صبا نودیار بوسے کیوے سن سے رسول عربیؐ
اقتھو بیا جنہ قریس کہہ دنیگ نات شریف چمے تمکو کینہہ شاد چم نوہ

حق چه طای و یاسین گفت در شان رسول

من چه خود را میت نام منقبت خوان رسول

مخزن جود و سخا و مظهر اسرار حق

مطلع انوار سبحانی گریبان رسول

یارب از محمود گامی یرسان حدک سلام

خاصه بر روح رسول و جمله یاران رسول

فارسی نات لیکهان لیکهان یخته شایه بن محمود پین "مانی الضمیر"

دا چه میز گشت کبره تین چمه و شفا پا طوطی کاشری شاد و رنجه کوشت من

چمه باسان ز آکر فارسی نایکو نوم ز کاشری شاد چمه محمودس کاشریس منز

شار و نه نگ و ج بنه متو. پین دوح قمارن منز چمه شایر سینه ز مشقی صا

نشان تیشا پر چمه حوصله لیکه برونه پکان تو کله کالی پته همیشه خاطر فارسی

دوین تراوان ۵

در روز محشر بنه، گو برس و نه پیه نومول

تیمه دمه پیه پیه کیه امته زهار محمد

یس بار گوته ناه آسره در نابر جهنم

نور دپه پیه پیه لار تس تیه کهار محمد

امیل فارسی نات چمه پیه ۵

کونین هویدا است ز انوار محمد

خورشید خجل گشت ز رخسار محمد

کشمیر شرف یافت از موه شریفین

مانند مدینه است ز آثار محمد

محمود بنشائریں شورو کرشہ نسبتہ چھئے اکھ رلوایتھ۔ یہ ہے
 عبدل احد آذان تیر پنے کشمیری زبان اور شاعری "نثر نقیل چھئے کو پیش
 ز تمس گزریو پین لوطہ نیچو شاہ سلطان لود کپا پانے تیر محمود چھ پین
 باٹھ "شاہ سلطان لود کپا" وید اکھ کنو لٹو کھت تیر پانے باٹھ چھ محمود
 شائریں چھ سبب بنیو مت۔ یہ رلوایتھ چھئے او کپا صھی باسان ز محمود
 چھئے پنچو کتاب شیرین خمر ۱۱۹۹ھ نثر لیچھ۔ بیلہ زن سہ پنچو شتوہ
 و ہرے آسہ ہے۔ اٹھہ دائبہ نثر محمودس جوان نیچو مرن چھئے تیر بہو لای کتہ
 دوہ کو شاہ سلطان چھ محمودس نیچو اوسمت۔ یس جوان دائبہ نثر
 گزریو مت چھ۔ اہر وقتہ آسہ ہے محمود اڈور دائبہ نثر
 محمودس اوس دویم نیچو اسد گامی تیر اوس پندی رکنو چھ محمود
 سلسلہ نسب از تام چلان رو دست۔ اسد گامی بنس نیچو بنس حید گامی
 تیر اوس پند بنس احد گامی۔ احد گامی ستر کور ہندو اولاد چھ از تیر آر وارس
 نثر لسان بسان۔ رلوایتہ موجب چھ اسد گامی تیر حیدر گامی تیر شاہ
 زبان اسو پتو۔ مگر تہہ شد کلام سپند تیر از تام دسیاب، شاہ پیر چھ محمود
 ہش شتوہ ہر کتہ حاصل کر کتہ۔ گامی لفظ چھ محمود گامی تیر کنس بنس خاندانی
 ذابھ بنس مرن تیر چھ محمود تیر کہ محمود شاہ اوس مت پھند بیشہ اوس
 گری اوس۔

عا ابن مہجور صابنہ لایبریری نثر بنس خوسرو قلمی فہ سچہ چھ تہہ چھ
 سنک شاہ پتہ کنو دتہ

ہزار و دوحہ و شست دیکہ کم = ۱۲۵۹ھ (ناجی)

یہ کتھہ پنہو تر چھے غلط باسان ز شہر چھے اکوڑ محمد دس
 گامک آسہ کنو حقار کتھہ کنو تر تنو چھے پنہو تر شہر "گامی بھرتہ
 سان تخلصہ کنو اختیار کر مہر۔ اصل پیر چھہ ز محمد دس چھہ گمہ ڈ
 بیٹھے جامی تر نظامی سٹند سون اثر و دوست تر تنو چھے پنہن دون
 شایرین ہند ہم پلہ پنہو پنج کو شش کر مہر۔ یمنیک تو بوکتہ تنو ہندو
 فارسی کیو کا شکر نام تر تنو سٹند مشن کو یہ چھے۔ تو یمن دون شایرین
 سہ تو مناسبتہ یاد کر نہ خاطر چھن محمد ناوس سہو گامی لفظ و طممت
 جامی، نظامی تر محمد گامی سہ

چانز تار پف کران نظامی

چانز تو صیف پران جامی

وہ کیاہ دوہو ز محمد گامی

یا رسول سلام علیک

محمد گاموین یمہ وجہہ کنو تر شایری شور و آسہ کر مہر، یہ کتھہ
 چھے تاکار منور سہ چھہ از لے شایرانہ طبوکتہ ہستہ امت۔ سہ چھہ شایری
 ہندس ماحولس مہرے پوچھو ست۔ تنو چھہ پنہو مشنوی شیرین خود سرب کس
 اندس پیچھہ امہ مشنوی ہند لیکھنک تار پخ ۱۱۹۹ھ شارنس مہر و ج کدرب

اگر محمد دن زہنہ وری ۱۷۶۵ء یا ۱۱۷۳ھ دوس ماو، تیلو چھے تنو شیرین
 خود سروشتوہ وری منور و انشہ مہر لکھمہر۔ اگر محمد دن لیکھ مشنوی پنہو ہاتے
 مشنوی نو بروکتہ لکھمہر آسہ تیلو چھے لازومن یہ کتاب کا شہر زبانی ہندو گمہ پنج
 مشنوی تر۔ دون گوشتے چھہ حال حابے کیشنن تاو مشنوی یمن ہندو قلمی

فہرست دسویں باب سپہ سالار۔ پین ہند لیکھن تار پرخ مولوم چھنے۔ یہ سن خنز
 عبیدہ یا لہو لہو کٹ مشنوی ہن 'طوط نامہ' تحریر ۱۲۰۱ھ تہ شاہ قلندر
 سنز 'ابراہیم ادھم' چھنے۔ اگر شاہ قلندر سنز زمانہ محمودس بزونہہ آسہ
 تیل چھنے تیسر مشنوی لازمن محمودس بزونہہ تخلیق۔ اگر چہ کاشتر مشنوی
 ویشتم سون خیال یہ چھنے زامہ صنعتک رواج چھ کاشترس منز غزیکو تہ نظہ
 مندی پٹھ محمود پنے دیت مت تہ محمودس بزونہہ چھنے امیک دو جود اسہ
 نیش ناما کا پٹھ موجود۔ مگر فارسی زبان میند مروج سپدینہ کہ وقتہ پٹھ
 آسہ شامیرو اکھ صنعتس منز لیکھن کاشترس ضرور کر شتر۔ مئے نیش چھنے
 کتہم تیسر میندس فارسی شامیرو شتر اکھ موقتہ مشنوی ہن۔ پینیک مروتو
 حضرت اسماعیل سنز قوربان کر شتر چھنے۔ یہ مشنوی چھنے ۱۲۰۹ء (۸۱۲ھ)
 منز نقیل آسہ کرینہ۔ اکھ شتر چھنے فارسیس سرتو کینہہ شار کاشترکو صاف
 لیکھت ملن ۵

گندم دشت میندہ تہ چھنے دتہ زانہ بو اضطرار ہم دور تا گرد ازو
 میلونہ حرکت کینہہ کر شتر صاف شراک پس رہا کہ دیم ازیزدان پاک
 تہ پتیم شتر چھنے ۵

باہ چھاوتہ ادس تروہنس اندرو حکم اوتس لوٹھ گو بر مارنو
 امیک مانہ گو بز محمودس بزونہہ ضرور پانتر ہمتہ دوی تہ چھنے کاشترس
 منز مشنوی میند رواج سپد مت آسان مگر محمودن کارنامہ چھنے یہ زتمو چھنے
 اکھ صنعتس باضطر رواج دیت مت تہ اکھ کھوتہ بیا کہ میندہ بانی
 مشنوی چھنے پینو یادگار تروہنس۔

کلیات محمود نامی منز یوہ تہ ترتیب شترس خود سرو مشنوی دینہ چھنے

چھ آئرشہ چھ ترے اہم قلمی نوہ چھ تہ اکھ چھاپی نوہ سچہ نقیر تل
 نقیر تھہ دینہ آئرشہ اکھ نوہ سچہ چھ مہجور لایسیری ہند یہ چھ ۱۲۴۸ھ
 منز نقل آت کر تہ آتھ چھ اندس پہ چھ یہ عبار تھہ لیکھ تھہ کتاب
 شیرین خسرو بابت خواندن از دست خود تحریر یافت۔ "امہ تاپ چھ باسان
 ز یہ نوہ سچہ چھ محمود بن پیونی آتھ نقل کورست۔ مگر آتھ منز چھ وادہ
 شاربون تہ سہ نند بون با تھہ تہ چھنہ آتھ منز درج یس ارس اٹلیکس
 نوہ سچس تہ مہجور لایسیری شیرینی بیاجنہ منز موجود چھ
 ودان روان رفاق چانے ودان چھس فرکو یادو
 پئے ترے پتہ دے نادو دودو فسر یادو

ممکن چھ ز محمود نا آسہ من بیہ تہ کینہہ با تھہ آتھ شنوی منز
 لیکھ ہوہیم اور یور قلمی نوہ سچس منز درج آسن۔ امہ علاو چھ کینہہ
 سر توبو تھہ حصہ تہ غاب گیتو باسان ہم بیون بیون نوہ سچس منز بیون بیون
 شاین درج چھ۔ شاید چھ یوہے وندہ ز محمود کا می شیر آتھ شنو چھنہ سے
 قسں رودست یس نظا می شیر فارسی شنوی چھ۔ واریا من شاین
 چھنہ فکری تران ز محمودس کیاہ چھ وٹن۔ رت یہ ہندس گہ دس شیر سے
 چھ خمر و شکارس نیران مگر (شبدین) چھس فصلس نوہ قصان کران
 تہ آتھ منز چھ شاور (چھاپی نوہ سچگ شاپور) یوان۔ یہ چھ خمر و شند
 خاص رفیق آسان تہ چھس شیر ہند منز با تھہ کران۔ خمر و چھ شیرین تھہ
 نیران تہ گروستند فصلس نوہ قصان وائہ ناؤن چھ بلے مانے بنان تہ رچہ
 مثال چھ واریا من شاین۔

چونکہ محمود چھ شیرین خمر و شکارس جوانی ہندس عالمس منز

ایچھو پرتو آمه وائے محبت جو ان شیر شایری تہ زبان ہیکہ کہہ منہ مشقی
ہند دادا کر تھ۔ تو نے کہو چھو شیرین خود مشنوی ہنر زبان تہ شایری
ترتھ شوز رتھ محمودین بائے شنوین ہنر چھ۔ شاید چھ اہی شنوی
ہنر زبان کہو محمودین یہ الزام دینہ دیوان زامو چھ کا شیرین تر غاریت
اؤ ہنر۔ تہ یہود مدد زبان محمودین یوسف زلیخا، شیخ صناہس مارون
رشدین تہ بائے شنوین تر ورتاؤ ہنر چھ سہ چھ تہس پتہ بیہ کا تہ
شنوی نگارن ورتاؤ ہنر چھ۔

مخدون چھ یہ شنوی مولانا نظامی ہنر فارسی شیرین خود سرو پھٹ
خلاصہ کر تھ تر جہ کر ہنر۔ تہ کو کیتھ انصاف چھ نظامی ہنر شنوی ستو
کومت۔ وچھو اسونہ شادن ہنر تر جہ ستو۔ خود سرو تہ فراد چھ کیتھ
کران سہ

| | |
|---------------------------|----------------------------|
| نخستیں باز گفتش از کجائی | بگفت از دار ملک آشنائی |
| بگفت جان فروشی در ادبیت | بگفت از عشق بازان این نجیب |
| بگفت جان چرا فرسوده داری | چہ باشد کردے آسوده داری |
| چو غابر گشت خسرو در جوابش | نشايد بیش پرسیدن صوابش |

محمود چھ اکھ شاپہ نوم شاربیکہ مان سہ

دو پئس تہ خود مروں چھاک کیتھ مکانش دو پئس تہ جو جہ چھ پچھ لامکانش
دو پئس تہ خود مروں شیرین تر مشراد دو پئس تہ عاشقن شوخی مسامو
دو پئس تہ خود مروں والشد با مارتھ دو پئس تہ خود مروں ہم بہ غارتھ
کران اسو گفتگو خود سرو تہ فراد بہ تنگ آوشہ خود سرو کوہن آزاد
فراد نہ مرش پتہ چھ خود سرو نظامی شیرین نوم شادن تر شیرین شرط

خط لیکنان سے

شندیم کر پئے یاد ہو سنا کی

بیا تم تو بتے زد بر سر خاک

دوتا کرد از غمش سرواں را

به نیل فر بدل کرد ارغوان را

غمش می نور که خوش ہم تو خور دی

عزیزش کن کہ خارش ہم تو کوری

اگر صد سال بر خاکش نشینی

به جز خاک کے از و چہ رے نہ بینی

و لیکن چوں نداد کہ یہ نکوٹے

چہ یاد بے کباب انگشت دے

مملوک ترجمہ چھ نوین سازن منور

| | |
|------------------------------------|--------------------------------------|
| نفا کیا او سے مورخہ مسٹر چھٹے بار | بھاشکش دو رستا او سے دھادار |
| گیسکھ را حنی غریبہ مار نو دھت | قضا تے تے به باز می پان ہو دھت |
| خبر کینہہ چم نہ دھن مار کھ تہ کیتی | به ظاہر ہو دھ جانے تہ سہ سہ |
| پسی مازاہ تہ دھن فر ماد پھیر دھت | دو کھس بہ پھک تہ تہ جو جامہ بہیر دھت |
| ہلی ماقہ تہ لی ما آد مہ یار | گلی ماتن ڈلی مارنگ روه خسار |
| خوشی چھے یاد دھن ماقہ مسہ | غنیمتہ چھے پن دم غم مسہ کھتے |

یا قلمی نوینہ شیرین نغمہ مر و نظا می مملوک نا جی منور

کیشترن شایین زبانی منز خا میہ آسینہ باوجود تہ چھ شپرن نوہر و مشنوی
منز شایر سندن و وہ چھ و ن زمین آسنگ یقرار پوان کون۔ اکثر شایین چھ
شایین کیہ تہ ناو تشبیہ و ترا و منز ز انسان چھ ہنہ عینک دوزخہ گزہان
مندن یار سندن و وہ زلس روخا رس پرچھ لکچن و چھ سھ چھ شایر و نان
شبان کیاہ خال تھہ برگ انارس دزان زن مرثہ فول منز باگن برس
یا و چھ توک نوم شارسہ

بہ شکر خندیش با بند کر تھس شمع زن مشنوی شرمندہ کر تھس
پن چھ و ن کلے چھ و ن کلس پل دل سنگن نوہر ز یوٹن کنین تل
نورم تقدیر پئے کیہ کو روم تے اتھے ماشوق امت را و روم تے
محمود گامی نہ امہ کوہ و تیکہ کارنامہ پئے چھ بیاکھ شاندار کارنامہ بارس
پوان تہ سہ کو تھس شیخ صنعان۔ حال حال چھ سہ امہ مشنوی ہیند کو
تہ داریاہ قلمی نوہر سیاب سپہ کوہو۔ یمن منز چھ اکھ تھتہ نوہر سھہ
کوہ و تھس پھ ۱۲۱۰ھ درج چھ مگر آخری درج چھس غائب تہ بسیاکھ
نوہر چھ تھی قلمی لیکھ امت یمنہ قلمی بیہ نوہر سھہ عبد کو پالن طوط
نامہ ہتہ بابا کمالن وفات نامہ ۱۲۱۰ھ منز لیکھ چھ امہو۔ شیخ صنعان
مشنوی ہتہ کوہر قلمی نوہر سھہ چھ و نان ز ۱۲۱۰ھ منز چھ محمود پنی تہ مشنوی
تہر مقبول سپہر نر آسان ز کھ چھ اتھہ جاہ جاہ نقل اسوہو کران تہ اکھ
اکس توہر ک مہر و پیش کران۔ اگر محمود ۱۱۹۹ھ پئے تہ مشنوی لکھنوز آسہ
تہ اکس دوز و کرین منز امہ نظیر ہیند یوت مقبول کر تھن چھنہ اکھ
الغایہ کوہر اما تھہ کوہر امہ کہ حسنی ضامنہ۔ میا ز داہتی راس چھ ز کاہنرس
منز چھنہ اسوہو نہستام شیخ صنعان سہ مقابلہ بیاکھ نظم باڈہ سہ کوہر تھہ۔

آمد نظیر متین باد کامیابی چھتے زخمیوں چھتے اصل حسیکیش متین باد
کر زخمیوں زخمیوں زخمیوں چھتے آمیت طرز کا شیریں لکھ طرز میں پیدھ پادشاه
زخمیوں چھتے زخمیوں زخمیوں زخمیوں چھتے قابل داد

حمداتس ذات پاکس یتیمو عرفان دیت فاکس

چھتے حمدات پتے بہتر صلوات بر پیغمبر

یود یار ہوز کھ سکے عشقن نوکستہ وئے

مشہور اوس شیخ صنعا عشقن کورے فنا

بود اوس پیراہ کامل پیش اس عشقن منزل

تیرے کتے کتے مشنوی تیرے پکان تیرے انسان چھتے رقص پوان شیخ عطار

چھتے پنہی چھتے "منطق الطیر" کتاب مشنوی شاد و ستور شاد و کران

شیخ صنعا پیر عہد خویش بود در کمالش ہرچہ گویم ہمیش بود

شیخ بود اندر حرم پنجاہ سال بامید چار صد صاحب کمال

ہر مریدی کان او بودی عجب می نیاسود از ریاضت روز شب

قرب پنجاہ حج بجا آوردہ بود عمر عمری بود نامی کردہ بود

شیخ صنعا چھتے خابس مشنوی چھان تیرے چھتے شہر روم کتے پکان تیرے

پتہ لہن شجر دوان خابو مشنوی بیدار کتے صحتہ چھتے بیقرار کتے ہان تیرے روم

واتان تیرے چھتے اکھ 'دشتر ترسا' پیشرو یا نو نظر کتے ہان شیخ چھتے آموشتہ

حسن و چھتے فلور کتے ہان شیخ عطار چھتے اوس ہینز یا نو مشنوی شاد و کران

حسن تار پتہ کران

چاہے سیمیں در زنجیراں داشت او ہچھو بیسی در سخن جاں داشت او
 دختر ترسا چہ برقع بر گرفت بند بند شیخ را آذر گرفت
 چوں نمود از زیر برقع رُے خویش بستہ صد ناز از یک مے خویش
 در بہشت حُسن داند برج جمال آفتابے بود اما بے زوال
 آفتاب از رشکِ عکسِ رُے او زرد تر از عاشقاں در کونے او
 چوں صبا از زلف او مشکیں شدی روم ازو آرم ہند و چین شدی
 محمود کا می کن شان منز چھو اُمس ہینن مانہ خوش طو مار گران تم

چھو نرم ہے

شیخین و چھو پیختہ لڑاہ تھتھ منز اکھ سوہند راہ
 مستس چھو والان گنگے مستانہ ترس نشگے
 رتبیلو موعہ اُس پیران ماران زن شہہ زن
 رُصیڈ ماران سہیلن گتھ کران اُس گنگن
 سینڈ رٹیک منز ڈیکس سوہ رخنی تیج چھو کس
 غمدار با رنجہ بکھے کش کراں رُمو رُے
 حُسن تہ عشقن کوہ جوش کوشیخ صنا بے ہوش
 نمودن چھو پھیکا یختہ شیرین خود سرویا منصور نام کو پاٹھو ترجیہ
 کر مژہ اکھ منز چھو سہ اہل مصنفین تاہن رودت۔ تہر چھو پینہ نظریہ
 خاطر اکھ زھوٹ موٹ بحر اُرتھ کا شون گوہ ڈنچہ لٹہ اکھ تیختہ روہ اُنی
 سرا پہ بخش مت، یختہ بڑو وئے پر یختہ کاٹہ کا شری دلس منز جاے وڈہ۔ پ

اوس اکھ تینتھ روخانی ہذا ایس سہتی ٹٹس تہ طہختار پہچھ تہ کھوت تہ کتھ
 کتھ نرتہ آو اکھ اکس باونہ۔ محمودن پکار نامہ دونہ ہمیشہ تانہ بتانہ
 شیرین خود سرتہ شیش صنمان پتہ کو فرخلو منز کو شج محمودن
 تائیری تہ آہ پتہ کوس مقنوی آپہ بارشس، فلحال چھنہ پتہ کتھ صنمان
 شیرین خود سرتہ علامہ پتھ کتہ پ محمودن پتہ شس یکھنک تانہ پتہ دیت مت
 چہ سہ چھنہ پتھ ہارون رشپہ پ شنوی چھنہ ۱۲۵۸ھ منز یکھنہ آہن
 گویا شیرین خود سرتہ ہارون رشپہ منز مالک مہ کتھ چھ کتہ ہارون رشپہ
 محمودن دون پتھ ہارون رشپہ پتہ ایتھ لبس چھ سہ پتھ کتھ
 محمودن چھ اکتہ دقتس منز آو کتھ تہ بیا کتھ پتہ کار نامہ پتھ کتہ کتھ
 زکا شریبان ہیکہ نہ نہ پتھ آہن شہ حق ہا ہر کتھ۔

محمودن پتھ ہارون رشپہ، شنوی پتہ محمدیم نہ قلمی نوہ سچہ
 دسیاب سپہ ہریم چھ چھاپی نوہ سچہ نش پتھ مختلف اگرچہ دس کتھ چھنہ
 مہ قلمی نوہ سچہ ہریم کا شہ شہ چھنہ چھاپی نوہ سچہ منز سچہ قلمی نوہ سچہ چھ
 زکوہ۔ تمن منز چھنہ اہم شہ تہ پتہ منز کتہ پتہ ہریم تانہ پتھ تصنیف چھ۔
 تہیم اڈ لیک قلمی نوہ سچہ تہ چھ سہلم قلمی نوہ سچہ سیتی رلان۔ توے سپہ
 پتہ سہلم قلمی نوہ سچہ کتہ ہریم س حاشیس منز نقل کون۔

یوسف زلیخا پتھ زلیخا نظر نوہ سچہ، سہیم نوہ سچہ پتھ تہ پتہ
 ہریم چھ ہریم نوہ سچہ تہ نوہ سچہ ۱۲۵۸ھ ساہو پتہ کتھ تہ اہم۔ ہریم
 نوہ سچہ چھ مشہور ہریم مشرق کے ایف برکھارون ۱۸۹۲ء منز تہ چھ
 کورمت تہ کاشترتن ہریم چھنہ رومن تہ کاشترس ہریم غنس منز جبرسنی
 شریہ چھو پتہ۔ پتہ اکھ غنس نوہ سچہ تہ باسان چھ زہر کھار دس چھ

محمود بن مشنوی ہند چھہ کا شریس منز نشدہ بن بیومست۔ زلیخا یہ حبیبکو
 تیار پف، تشد غاب و چھن تہ عزیز مہرس نیش و اتش، محمود بن چھہ یہ حصہ
 زلیخا بحر متو لئو حکمت توے چھہ عام مکئن نیش گال کھاتس پوئن روڈ
 مولانا جامی یں چھہ سارے مشنوی اکو سے بحر منز تہ پوئی اندازہ بیانہ تحریر
 کر مرزا محمود کا می یں چھہ پنہ کتاب جامی ہند پو نہ خوشار و پیچہ شور و کر مرزا
 چنین گفت آن سخنند سخن سنج کہ در گنجینه بودش از سخن گنج
 کہ در مغرب زمین شایے بنا موس ہی زد کوس شای نام طہوس
 زلیخا نام زیبا دشتی داشت کہ با او از ہمہ عالم سری داشت
 نہ گنجد در بیاں وصف جمالش گنم طبع آزمایے باغبانلش
 فراوان موشگافی کردشانہ نہادہ فرق نازک در میانہ
 فلک درس جمالش کرد تلقیس نہادہ از جہینش موج سیمیں
 فرود آویختہ زلف سمن سارے فکندہ شاخ گل را سایہ برپائے
 محمود کا می چھہ زلیخا یہ ہند حبیبکو تیار پف نوین ابتدائی شارن نشد

بیان کران سے

سورے زلیخا اُس زیبا، دل فریبانوں زن

سچینہ صاف آئینہ کھوتے اوس روشن تین تین

نار پستان راحت جان اُسوتس رہہ یہ ہند کو تھے

ڈیشہ فرہین کریشہ فرہین اُسو فیراں دل ڈے

اُفتک نال زلف تے خال اوس شوہاں پیشرو

مخت مشکل رہون دل چشم کا فرکیش اد

ع۔ زلیخا از مولانا جامی قلمی نہ سچہ ملوکہ ناجی منور

مولانا جامی چھ عزیز مصر سے تری زلیخا پہنڈ رکن نو من شان

مترائد و اتنادان سے

بیا جامی کہ ہمت بر گھساریم ز کنگاں ماہ کنگاں را بسیاریم

زلیخا بادل امید دار است نظر بر شاہ راہ انتظار است

ز حد بگذشت درد انتظارش دوا بخشی گنیم از وصل یارش

تر یوسف قصہ چھ نو موشا رو سیچہ شہزاد گزہاں سے

دہر خانہ استاد کہن زاد دریں نامہ چنیں داد سخن داد

کہ چون یوسف بخوبی بر سر فراخت دل یعقوب را معشوق خود ساخت

بساں مردش دریں در دیہ بنشت ز فرزند ان دیگر دیہ بر بست

یوسف پند و دھو پر آئے چھ یعقوب بس نیش پوان تر یوسف

سائلین بنات و خاس کران سے

اگر باشد اجابتہ قصہ داریم کہ فردا روز صحرا در گذاریم

برادر یوسف آن نور دیدہ ز کم سالی بصحرا کم رسیدہ

گھے با او رہ صحرا نور دیم گھے بر پشت کوہ و بیشہ گردیم

گھے از گو سفندان شیر دوشیم گھے شیرین و خندان شیر نوشیم

بکنجہ خانہ مازہ روز تاشب فارسہ غذا بر رخ بلعب

محمد گامی کشد سوئے زور کلام تر چھ نو سفینہ قصہ سستی نو

نیران سے

اوس یوسف فرزند یعقوب نور بہندے سمسار شوب

شاه خراب اوس ماه کنعان آفت دل غارت گریبان
 خوبصورت اوس ماه روضه خسار پوشیده قهر پیچیده زن کای شهریار
 دود بلباس چهره نم شار پیچیده تابش برونه کن و آفتاب
 گیسو تابش شمع عرض و سلام کور چشم نیمه
 بایه صابو یوسف چهره و دن مفارقه معاف غدا
 فیروز کوهش پی آندو آندی نیریز روشن کوهش کوئی
 گیسو کوهش دودس پی فیهش لوز کران سه روز دوشش
 پی صحرادس و آفتاب کم رستم چهره بلباس یوسف پیچیده کران و نمودن
 پی چهره یم شار لیکن خون چنگ کھیومت

تیوت لوی شمس نیل یس تن پیموشش گو رنگب سوسن
 زار و نان اوس وور باین کیمه موشش رچیموم لاین
 مته کوهش چش ناچاره چکر ناو تو قوم نهی وار وار
 اوس روان دوان ناله چرخه زن راجه مونین خوانه
 مولانا جامی چهره به حال نه من شارن منزلیکهان

چوپا در دامن صحرانهادند برودست جفا کاری کشارند
 برهنه پا قدم بر خاک میزد بگل از خار دهنس مسخار میزد
 کف پا که نابودش ز گل تنگ زنون در خاره خار اگشت گل رنگ
 به زاری هر که رادامن کشیدی به بیزاری گریبانش دریدی
 به گریه هر که راد در پا فتادی بخنده بر سر او پانهادی
 به ناله هر که آواز کردی نوا داس مخالف ساز کردی

عا قلمی نه سخته ز لیلی از جامی مملو که ناجی منور

یو دوسے مولانا جامی سندر شاد لائانی چھ۔ مگر محمودی شاد تر چھ
 کیتھہ کم پہن۔ از تر چھ کش پر مشدس کا مس کا مس منز انیتھہ سوسو مدکیو
 زانہ، پیم اکہ اکہ شاد یوسف زلیخا زبانی چھے تر شس۔ یوسف زلیخا
 سندر فلمی فہ سچہ ۲۴۸ اھ در اے مے یک فہ سچہ زیر نظر گو دی۔ تبھن چھے
 اور یور کے زق۔ 'لال مجنون' مشنوی ہندی پاٹھو چھنہ یہ کتاب ادکھشو
 مگر نہاں روز مرز۔ مولانا جامی مین چھے یوسفینہ مرزک حال بیو مخر نطق
 منز یو کھست۔ تنھ برعکس چھے محمود زلیخا یہ ہنیز زبانی ہیمہ باکر ٹھشان ز
 عالمس چھے وڈ ناواں۔ یہ کتھ چھے ہنسی ز اکتھ مرثی یس منز چھے محمود دوا
 پیو ہمن دادین دشت دشت تہ یہ مرثی چھے وہہ فی کاشترین لک بائن ہنہ
 حصہ بنیوت۔ تریمہ دوہے گے زلیخا ہوشیار کاشتر زانہ چھے ماہ صیام
 چین رائن رؤوس منز پیو وکھن سیتو مہتھ عالمس وڈ ناواں

تریمہ دوہے گے زلیخا ہوشیار حالہ اکے اُس کزان نالہ زار
 عیانہ مرنے برنہ آیتو مرگزار مرگزارن کوڑے دشت نے واکزار
 بینہ وڈ یوسفیتو سگرا کور وھو مالو وڈ دیو کھایہ کلہ وروہو
 نادایہ میانہ یوسفو وہو لو بیتہ

لال مجنون تر چھے محمود کا می مین نظا می سندر فارسی 'لیلا و مجنون'
 پیٹھ تر چھ کر مرز۔ مگر پیش ازاد پاٹھو یہ مشنوی ترجمہ کرنا آہن چھے۔ محمود
 چھنہ بیٹہ کا نہہ مشنوی امہ طرہ پیٹھ تر بیب کتھ چھے بیتہ زلیخا ادکھشو
 یہ کتاب مگر نہاں روز مرز چھے تہتر چھنہ بیٹہ کا نہہ مگر۔ چھاپی لال مجنون چھے
 قرین ترین ہمن و مہر سطرین ہنیز بیٹہ زنیتھ کتا بہ منز ترتیب دینہ آہن
 لال مجنون الیہ پلس رائن دشتن دو مہر سطرین ہنیز چھے۔ امہ مشنوی

ہندو نو م کاہ حسین باغھے اُسکو نیتام کھوٹے روز رکھے

۱۔ سید ایرمن آدھینے دوئے از تزلہ اُسبہ نیمہ ہول سے

۲۔ عربک شہزادہ کوئے لستوے تیر کر لستوے کو سمن کر او

۳۔ کیاہ کوئیے غوصہ تے روے چھک نہ لادان

دنتہ لستو کو مثرادان چھک

۴۔ زلہ وں دود چھس چون لہ وانی

یار مثری زار بوز مسیانیے

۵۔ ووہنہ پونہٹ آو کھہ تہ لولو کہہ ذاتہ لوسہ ما دعوہ تہ لولو

۶۔ متہ مجھوئے کتہ یار لولو لال کتہ کتہ کتہ کتہ یار لولو

۷۔ یار گوم دس تے مارے پان بو بالہ یار کتہ یار بوسے ہو

۸۔ متہ مجھوئے کتہ میانہ یارو کتہ یارو تزاو قتم تزاو

۹۔ متہ تزل تم از متہ تزل تم پتہ لارے متہ مجھوئے نو

۱۰۔ مے برے برے تھو مے پیالو دلو لالہ سپے ہیم نا

۱۱۔ مجھوئے تپاران لالہ مثری مانے ڈی توں بیہ میلہ ناسے کیاہ

ہندو بیہو با تو صلا و اُسکو ہستہ بدہشت ارشوی ہندو نیتام چھسے

روڈی متو۔ ٹکیات محمود کاغی ترتیب دینے روز روڈی کے سارے کھوئے چھاو

قلمی نسخہ سنجہ امی کتہ بہ ہندو نظر تلی۔ بہو ساروے تزاو چھ نو سنجہ ۱۲۸۲

نسخہ حسن شاہ تہ نسخہ لکھر پور مکمل تہ اور پور چھک کے فرق۔ مقام تھہ

نور محمد چھاپی نسخہ چھٹ غارلین ریشہ چھک کہ نسخہ نمبر ۱۱۰۵ بیٹے نقل

امت کریمہ مکہ امہ بڑوئہ چھہ بیا کہ نسخہ سنجہ عبدالحی نو کہ لی ہستہ دز کر یہ

امرسر چھاپ ٹومت میں غلام محمد نور محمد بن نسخہ کھوئے جادو قابل تدبیر چھہ

خامی یس منز چھ اٹھ کتا بہ پٹکل بدون رنگ۔ پینک اثر محمد دس پیچھ
 سپٹھہ کم چھ۔ شاہ کتو و چھو نظمی سندر نوم شار۔ لال چھ مجنون
 سندس فراقس منز چھ کتو آوار کا پٹرے

برگل ز مرہ کلاب میرخت حساب بر آفتاب میرخت
 از بسکہ نمود نوم سازی بخشود علم بر آس نیازی
 گفتم چه کسی و کیت انجیت نالیدن زارت از پٹے کیست
 بکشد شکر بز هر حسده کای بہ حب گم نمک فکندہ
 لیلی بودم و لیک اکنون مجنور تریم از هزار مجنوں
 او گرچہ نشان گاہ درداست آخر نہ چون زنت مردا است

تہ محمود چھ لالہ یار سندس فراقس منز نوم شادن منز و نادان سے
 خیال یار سندسے زار وودن آشفے بزرگ تیس بہ نس خاک لودن
 ترے بو پانہ دافو آسو زایہ باجی ترے تر آوٹھ میا نہ دافو ل باجی
 ترے بووے میا نہ با پٹھہ عاش آرام ترے گویا میا نہ میا نہ مند من شام
 آدیکہ یار میا نہ دافو کدے کتیو چھک مہ شانس پیچھہ بوڈے
 پنے نے دستہ سسٹن شایہ کرے پنے دیشٹھہ بہ ہو دیوانہ مرے

محمود کا می چھنے لال مجنون داستان نمی لکھہ کہ نادان پیچھہ لکھہ
 نظمی نین لیچھہ چھ۔ اٹھ شنوی منز چھ محمد دن اصل دیلہ پیچھہ پٹ
 کم زور دیت مت، تہ پیتو ہیک متو پیتو باٹھ اٹھ شنوی منز بزرگ متو وودن
 گو کیتن شاین چھ نظمی سندس شادن سے محمود فی شنوی ز لان ہشن

شکلن مجلوئیں چھپے پیڑو موج لالہ ہندس لوئس ضرورت ارڈیشاں تہ سوع
چھپے موہوس کران نکلائی پندین شارن منزہ

دید آں گل سرخ زرد گشتہ و اں آئینہ زنگ خورد گشتہ
اندام تنش شکستہ شد خورد ز اندیشہ رو بدست و پا مرد
گہ شست باب دیدہ رویش کہ کرد بشانہ کلک مویش
سرتاق دمش بہر مالپہ برہر ورقتی برد مالپہ
می برد بہر کفارہ دست گاہ آبلہ سود گہ برو بدست
گرفت سرو تن از غبارش گاہ گند زپای خستہ خارش
محمود کاظمی چھپے قرہین پیے جذبات مجلوئیں ہندس مالو ہندس سپنس

منزل حالہ مادران ہادان سے

بدنس سور گوشت تن بدنس راحتہ دومہ نے کرڈھان تن چمن
شہیدہ کا پیر شہن مور زنجی قیس دہ شہیدہ چکرس گے یہ کھنچے
و چھپتہ تریج باکھ پیر شہیدہ پیرس دور تمکو سپنہ سپر عشقہ تیرس
نور دیدہ میانہ چشمن ہند لالہ شہ کیو زالہ لوگ ہم تراپہ مالہ
شہ کیو کالہ مرچن نال وولے رستے کیو ہتہ تنے خاک مولے

یامو بجز مشنوری علاء چھپے محمود کاظمی وارانہ لہو کچہ لہو کچہ مشنوری

لیچہ مشنوری ہم ساریے تہ چھپے محمودن فارسی حکایت و پیچھے ترجمہ کر منزہ پین
مشنورین منزچہ مشنور نامہ، یک حکایت، پہلو نامہ تہ قصے محمود غزنوی
اہم مشنوری تہ قصے محمود غزنوی چھپے ذرا زپہ پین مشنوی۔ اکتہ منز چھپے

۲۴
 محمود نے وقتہ کس نور اللہ لال مرزا نے عشق داستان پر مثنوی پر
 چھ مے اگر اہم قلمی نوہ سچہ پیچہ ترتیب درمیشیں ۱۲۸۲ھ مثنویہ دور
 کانس منز علی بدو وادی سندھ فاطمہ لال مجنون ہندس نوہ سچہ سستو لیکھنے
 چھ امت۔

یک حکایت چھ اگہ لوگ مثنوی میں۔ اہم مثنوی ہند چھ مے نش
 اگہ تینتہ قلمی نوہ سچہ موجود تینتہ نقل کرکے تاریخ پوتس ۱۱۲۳ھ دتھ
 چھ۔ اگر تاریخ درس مانو تینتہ چھ امکان ز محمود کا مریس برونہ چھ بیاکہ
 محمود اوس مت پہنیز تہ خلق چھ تہ اگہ سستو چھ مثنوی ہندس فارسی
 مریس بیاکہ نظم پو پیری نامہ تہ۔

منصور نامہ کو پہلو نامہ کو ہم قلمی نوہ سچہ مے نش محمود کا مریس چھ
 مثنوی علاو چھ مقبول تہ قلمی نوہ سچہ مریس مثنوی ہند مے نش موجود۔
 مقبول منصور نامہ اوس اگہ ادبی رہزن ہند ناو چھاپ کو مت یس
 محمد یوسف ٹینگ صاحب تحقیق موجب مقبول کراہ وادی سندھ خلق مانہ آپ
 مکر میا ذاتی راے چھ زہ کرکھ مقبول امرتسری ہند خلق آری (اگہ
 کتہ پیچہ پیہ پیہ ساتہ بحث کرکے) سچے کتہ چھ پہلو نامہ تہ محمود کا مریس
 علاو مقبول امرتسری لیکھت۔ یہ اوس از برونہ کیشہ کال شفی شوق تہ
 گلشن مجید تہ تحقیق سستو کلپول اکادمی ہندس رسالہ شیرازس منز مقبول
 کراہ وادی سندھ ناو چھاپ کو مت مریس مے نش قلمی نوہ سچہ موجود چھ
 تینتہ چھ صاف لیکھت "از کلام مقبول امرتسری" مقبول امرتسری سند
 ناو چھ از کوٹہ پنج پھر میا بدسو دریاف میدان۔ یہ چھ غائبین مقبول
 کراہ وادیس ہم عصر اوس مت۔ بیکیا مے نش ہم قلمی نوہ سچہ اوس مریس

تخلیق ہندو چھ تم چھ ۱۳۰۰ھ تا ۱۳۱۵ھ در میان لیکھنے آستو پیم
 کہتہ بیتہ میں اوسبہ بیتن چکاوہ نکلیا مقبول نہ تہ محمد گامی ہند
 پیم دوم شوق مشنوی پہ چھے بلکل ہشتہ مضمون، بحر، تہ زبان چھہ ترہین
 گنی۔ پیم چھہ اول پہ چھٹے اول بدل گزھان روز ہند۔ میں ہنس یس
 مقبولہ منصور نامک قلمی نوہ سچہ چھہ ۱۳۰۴ھ منز میا فر ہندو
 ب قدوس لوفن نقل کورمت تہ نیکھتس چھٹس قطرہ مقبول
 محمد بنوہست۔ وہ س کو مقبولہ پیم دوم شوق مشنوی پہ چھہ محمد ہندو
 کھتہ تہ جاد دا صحت تہ پیر اثر۔ شاید او کوز مقبولن آسن محمد س پیم
 پیم مشنوی پہ لیکھتہ

محمد گامی ہند تخلیق ہند اس و ہست م وفات نامہ تہ اکھ
 اہم تخلیق دیوان مانہ۔ مگر حال سپدو میں کینہہ تہتو قلمی نوہ سچہ دیاب
 پیمو کہو تا پیمہ سپد زہ وفات نامہ چھہ محمد گامی ہند لیکھتہ۔ یس
 پیمہ شار پیمہ شوق چھہ گزھان ہ

اس صغیر ہشتو ہم بوجہ دوار گنیہ بیمار رسول موعتار
 تہ اند چھٹس ہ

روز کمال خوشیہ اندر غم دنیا و عقبہ مسخو
 سون جناب چھہ آنسور۔ صلی اللہ علیہ النبی

یہ وفات نامہ چھہ در اول بدل شایر بابا کمال سندن۔ بابا کمال چھہ
 کشپر ہند مشہور فارسی شایر۔ پیمہ نور نامہ تہ ریشو نامہ ز اہم کتا پہ
 چھہ نور نامک تہ ہند پیمہ شار چھہ ہ

سرمہ چشم کمال خاک در نور الدین

وفات نامہ علامہ آدھے تہہ بند بیسیہ کیسیہ کا شہر کلام بدس۔ وفات نامک
اکھ قلمی نو سچہ چھ ۱۲۰۱ھ سراج الدین نے قلمہ لیکھت میں نش موجد
اکھ نو سچس سچہ بیا کہ مشنوی ہن طوط نامہ، تیر یوہ سہ عیدو پالن
یچہ چھ۔ اکھ وفات نامس چھ دراصل پچھ کتو لیکھت

ناو تہہ بند اپار سچہ دیر موعہ کلہ ہر گنہ غنہ

پیر کمالہ یہ دیر دے صلے اللہ علی النبی

چھاپی نو سچس چھ لیکھتس کمالہ بدل کمال خوشی، بنیومت

تہ محمد نس ناوس تل چھپان رودت۔ امی وفات نامک بیا کہ قلمی نو سچہ

چھ میں نش موجد۔ پچھ لیکھت چھ روز محمد خوشی اندر۔ مگر اکھ پچھ

نامہ پچ دتہ ممکن چھ محمدون ما اسہ وفات نامہ لیکھت یس ورنہ چھپنے

چھ۔ میں نش تہ چھ اکھ بدل وفات نامک قلمی نو سچہ مگر آخری چھپنے

غائب، یہ تہ تہ اکھ لیکھت نیر ہے۔ یہ چھ پچھ کتو شور و گزہان

حمدتس یتیم یاد کوئن سال و ماہ

تس روستے روزیہ مکتبے پادشاہ

اکھ پیچہ چھ روزہ تحقیق کرن باقیہ کلیات محمود کا قلمی مشن پچھ

وفات نامہ شائل پوان کرن۔ تہ بدل آے میں وفات نامہ حضرت

فاطمہ ہیکو کیسیہ نو سچہ بدس تہ یہ چھ اکھ ڈرنچہ وز چھاپ سپان۔

بہر حال محمود کا قلمی چھ گنہیمہ حدی ہندین سارے شائیرین ہند

امام دو تہمت۔ کائسہ چھ روسل میرزا پاٹھو غزل کیو گیت برونہ کیو گیت

کائسہ عبدالاحد یادیم سیدو پاٹھو نات تہ کائسہ مقبولو پاٹھو مشنوی

یچہ مشنوی تہ محمدون یوسف زلیخا، شیخ صفا، شیرین خواہرو بیتر

لیکھت کُن دیت سو مشنوی بنے یہ مقبول کز الہ دار کی سند دے
 بڑنہ کُن گل ریز ہش نُسبہ جون صن پایہ۔ محمدن پھن فارسی کت ابن
 ترجمہ کر کر۔ تہمے کت بہ تہجہ محمد دس پیتہ باقی شاعر و تہ۔ محی الدین برکین
 تہ قادری یں تہ لچھو یو سف زینا۔ شیخ صنعا لچھو مولوی اوزن شیر
 نوہ سرو لچھو نامی یں مگر کانہہ شاعر متو کتہ محمد دس کمالس وارتھ تہ نہ شیخ
 کانہہ پتہ مقبول لکھت پتہ اوتھ۔

مشنوی یو علاوہ رودی مے محمد کاغی نین وژنن، غزلن، نظم ن تہ
 نائن ہندو دار اہ قلمی نوہ سنجہ نظر ل۔ یم باکھ چھ شوتہ والو پتہ نین بیان
 منز وژن وژن درج کرھو متو۔ محمد کاغی نین باتن منز چھ درجہ واد وژن غزل
 نظم کیونات، یم کوہ ڈرچہ وژن پرن والہن بڑنہ کُن چھ یوان۔ یکن منز چھ
 کرھو تام تم باکھ تہ یم کوہن واد کوہوان چھ مگر چھاپ چھنہ سپہ و متو۔ شلن
 تن من بو روز سے پار اوتھ منہ ناوتھ اتن یار
 یاسہ ہولہ گچ سو لولہ چپانے قولہ مو ڈل مدنو

محمد کاغی پتہ اکثر باکھ چھ ڈمیری وژن، یکتہ منز تریتے تریتے
 مصر بیون بیون قافیہ چھ تھاوان تہ ژوریم مصر چھ کئے آسان۔ امہ وژن
 تارچ چھتے کاغیس ادبس منز سٹھ پرائز۔ ل دیہ ہند وقتہ تہ آسہ ہے
 شامیری ہند یہ صنف مقبول توے چھ مل دیہ تہ وژن، لفظ استعمال کوہرت
 لہ سے کوہرم واکھ تہ وژن، مگر امہ زمانک وژن چھنہ آسہ تام وارتھ ہوتھ
 اسہ نش چھتے حبہ خوتون کوہ ڈرچہ شامیری سٹھ شامیری منز یہ صنف پتہ
 پٹھو جہاں کرکھ باسان چھ۔ مگر محمد کاغی نہ دسویس غور وچ اکتھ صنف
 لوگ مے چھ امیک معراج

کتیو چھک نمٹ بانی دودھ لو ماشوق میانی

شراب کو پیالہ برو کدہ لابن مالہ کرو

پگاہ یا گالی مرد دودھ لو ماشوق میانی

فارسی غزل گو نامات ہیستہ چھ غزل محمود کا مومین تہ لیو کھشت مگر

دار یاہ کم، محمودس چھٹہ غزلک فارم شائری منز اس آست، تھو پیم نہ زور

غزل لیکو ہستی چھ تم تہ چھ تھو شہز شائری ہنر کمزور مثالیہ۔ امہ زمانہ کسو

دار یاہو شایر د چھ غزل لیکھنچ کو شش کر ہنر۔ مگر کامیاب چھٹہ کاتہ کوشت

وژن آسو ہن یا غزل امہ زمانہ چھ شایرو محض آسو باچہ لیو کھشت شایر

آسو یمن سار نے وژن کیو باتن پیٹھ کنو یا تہ غزل لیکھان نہ ترنم محمود

وقتس تام چھ ل دیر ہستہ کواکھ تہ شیخ العالم سند کو شہز شائری

ہنر سنجید صنف روز ہنر ہیٹھ لوکھ پران آسو بیاضن نہ نقل کران آسو

امہ پتہ چھ محمود سے شایر ہستہ کلام (شہنوی، نات وژن بیت) لو کو

آچھن موٹھ تہ تہ تھو وکھ جاپہ جاپہ نقل کر ہتھ موٹھوٹھ۔

محمود کا مومین وژن منز پیم نس اصلی کا شرس محبونس گئے نا پستو

کران دین تہ پیم منز کاران۔ کامہ کوم چھس پتہ لاران۔ باپہ کو کن ہنر

مرو دس منز تہسند کر نغمہ لوزان۔ متن چھس باپہ بیروہ ہنر۔ تن چھس کو ننگ

تہ کستور پستو ملان۔ گئے چھ آرس لچھ ناوس لچھ کھٹھن منز آچھ دار ہنر

پانٹھ پان بیروہ روزان۔ گئے چھس روشہ ناوٹھ منہ ناوان تہ منہ وکھ وکھ

گئے چھس وکھ اکھ دوان تہ گئے چھس پستو پستو امہ ناوان۔ پتہ پتہ رنگس

منز چھ محمودین باتن ہتھ محبوب کا شرس محبوب۔ سہ چھ تہس شائرس نو کامہ

آچھ وکھ۔ عشہ مقاہر، ترالہ پتہ کتین کامن منز دھاران۔ سہ چھ تہس چھتر

بزمِ تنِ خموش ہواؤں بہہ نادان۔ نکل مل چھٹس مالن نوان تہ گئے چھٹس ڈنگ
 سال کر نادان۔ گئے چھٹس تو سہ ماڈان بالس کھسہ وُن بوسہ پا غام لَدان تہ
 پتھر چوہ کیستیاہ شارچہ اُسو محو دہس کلامس منز وُچھان ے
 استاؤ استاؤ باغہ بیروہ ہقراوس تے

کوٹنگہ کستورِ مشکہ کو فوڑ تن ناوس تے
 مہقرو بہہ تم چھتر بزمِ ہواوس تے

شبہقرو گیلن متہ کر تم چھس بے کس تے
 ایشہ بر جھی مسکو شیشے
 خاصہ پانس پیو رتھ کشے
 راسہ وہ لوڑ مئے نشے
 بہتہ دماہ مئے بڑنٹھ کنے

تیل بلہ کیساہ آب و ہوا
 خفہ لَدن دادن دوا

بالی بلی مے پھیریشے
 بالی رٹھتہ قیامیشے
 گالی کیستیاہ سمسارن
 کو کر چھٹس مٹیشے بو

محو دس چھہ یار سُنہ لول یوان تہ سہ چھٹس مانثرل بنٹھ برٹراوان تہ
 مین موت گڑھان۔ منز چھٹس گانٹھ مال، چپکل تہ کنہ دور مہتھ نوان۔
 محو چھہ پنہ وقتہ کین عام زویرن ہند، کشپر ہند خامن پوہ شاگت تہ کاشرن
 پوشن ہند ذکر جاہ جاہ کران تہ مہنڈہ ذکر کرکھتہ چھہ کہ مایہ وو لسنس یوان
 پوزے بوزو محو دُن اوس محبوب چھہ کشپر سہ چھہ امی سندر س اکس اکس لَدس
 تہ اداہس مسو مسو گڑھان۔ تہ امہ کس دُر س دُر س پان وندان پنہ پنہ
 باتن شرن۔ لال مجلوں پنہ پنہ تمن باتن ہند رشار وچھو پیم ونبہ ستام

کھٹو تھے اسی روز کھٹا۔ اگس اگس اچھس منز کچھ کچھ محمد پین کا شہر
اگس داوا کران سے

مغورے گڑھ صورتس ماہ مثالی سے
نہا اگس مے ناز نا کر ایسی ہی مالمی سے
وڈی کتہ دے سنیا سوز کو پالمی سے

ہمتے ویسویے متہ کر تم اوڈا لوی سے
مہارینہ وچھتو زلفن زو لے
ڈیکہ بیکہ شوبہ تس لالہ مول لے
سودہ شند کو نندے جامہ چھس چھتو سے
کامہ دو شہزاد ہنگن تراو
مرنھن چھس مرہ بند نا لوی چھس شڑی سے

ڈیہ کر لٹو سے کو سمن کڑاو
روشہ رویشہ کو سمن مالہ کر نادان
مہارینہ ہن تن چھک فمہ لہ نادان
محمد گامی چھ پنہنہ وقتہ نو زمانہ تہ نوین قدرن ہند نغمہ فان
اوسمت۔ اوسہ ہکو پتہ ورنچہ زسہ چھ پنہنہ وقتک بوڈ بابو باغی اوسمت۔
تسہ چھکے اکہ طرف وقتہ کس حو کہ متس سرتو بفاوتہ کہ پشہر زو کو کست پچہ
زباؤ نش چھ بھتی بھتی کست تہ بیہ طرف چھ تہن پشہر تہ سمن نش
تہ روگردان سپرست ہم شائیری مذہبس تاپے موحد وڈ اوسہ ریحان تھان
تسہ مہوت لول تہ عشق پنہنہ نغمہ منز ورتاؤن تیجی موزیاد حبیبہ خوتو نہ کڈ پچہ
کٹہ کا شہرین منز تراو پشہر اوس۔ دوس کو محمد وڈہ اوسہ سپد امہ لولہ شائیری

چہند دامن بے حد دوسی - نیمینک نیچہ یہ دراز روئیں میرے مقبول کز الہ داری
 ہوئی شایر دراپہ منور - محمودین یمن نوزدک خیالیں کوہِ طریچہ لکھ دوش دیت
 وںستام چھ سانی داریا ہڈی کید کوہِ طریچہ پر تینے لکھ کھول کران آیتو محمود
 پتے ییل روئیں پرین پتھر ہو کر سنیہ و فی نفہ بوزی پسندین ز شمن تہ آیتو
 مژرا وختہ نیو نم سہ نے بہتہ کر جس رو بس موہ نے
 کوہ ترا وختہ رچن بے کر پیہ درشن دیہ
 تس جاہائیں شند خوہ ہے مشتاق گے سس روپہ ہے
 رچ سس بے تہ پوت زہایہ غم چٹم یوری پیہ ناے
 لوبہ کہتیں لائے عظم ز صوہ ہے پتھہ وائچہ کر عظم کھنچے
 بالہ دل چٹم نہ روزاں ڈنچے سخت لوے تم زخم کا رسی
 یا اکر حسین بہت پہ بندہ
 لکے اسن متہ کر تم کہ کالی یہ ہکے ہکے پیو کے ترا وچھہ کالی یہ
 ویکہ کر عتس وچھہ مرون چھہ کالی یہ ہتے دیسو یہ متہ کر تم او دالی یہ
 محمودین اگرچہ زمانس سیتو غلا وختہ کر عتہ لوس لکھ کھول ہتوت کران - مگر
 لک دیدتہ متہ پشیشیں پاغا حسن نش دین نہ دامن - سہ رو دتہ رو حانی
 فلسفک زبردس تبلیغ کران یس کشپہ ترز ساہ وادن وریں پھا نیچھہ
 اوس تہ اسلام یور و اتس سیتو سیتی لہین نو ذنگی - یہ رو حانی سور وداوس
 کاشترین ہتہ وادن وریں چہند پراٹ بنیوت تہ فارسی او پکر درمی یہ اوسن
 نوو کا دہتوت تحت کڈن - یہ اوس سہ سبق یس انسانس "نیرے دو پنم اندر
 اژن" پچھناوان اوس - محمود کا مومین چھہ جایہ جایہ اتھ سبقس تاہم کر پتر
 لال جملون مژ چھہ دانہ

پوسہ مژدوس ژپے سیر کرتی در تن نادر چھے در تن
 سیرس سرپوش مغزس پوس محمود پانس نشہ چھے دوس
 محمود چھے مولانا رومی شہید نیمہ شادک زبردس قایل اوسمت
 کعبہ بنیاد خلیل آذر است دل گذر گاہ جلیل اکبر است
 محمود چھے وان

کاتب مجزید قلیل دل گذر گاہ جلیل
 آزاد تخته مژ پانہ بیو چھے وَهُوَ حَى لَا یَمُوتُ
 تیس چھے ہر روز یہ کنختہ ڈھنس اُس مژد دُنیا چھے عارضی۔ بیہ
 دُنیا پہرہ سفر خاطر و تہ خریج کما و بیج جاے۔ محمودن چھے اگر طرفہ رحم نامت
 لیکھو متو نیم پیرتہ نمان چھے ز مردار عالم سبز عقیدت کا ڈاہ چھے تمن
 اُس مژ۔ بیہ طرفہ چھے پانہ نین لولہ باتن مژ گنہ گنہ شایہ اصل کر گنہ چھہ
 خاطر و تہ خریج با بیج باوختہ کران

گزیش نیر چند ہستہ چھون یے پھیر کیا ہے در بازار
 خند کر نس ہستہ مند چھن یے لہ وُن یے ہتھو و نم نار

کلیات محمود کاغذی چھے تہ ساری مواد ہج سہ مژن یہ کینترہا سے
 محمود کاغذی چھاپی تہ قلمی نو سحر ڈر سہ آیتہ او۔ تہ ستر ستر مشورین
 ہند کہ آیت سے واریہ قلمی نو ستر پانس پین ہند تفصیل الگ پانہ و دہ چھہ
 آیت۔ مگر تہ ستر باتن ہنوز آیت سے کا نہ سر تو ہتھہ بیاضہ بدسن
 و دہ کو واریہ ہتھہ چھ مختلف قلمی نو ستر ہنوز ہنوز درج تمن ہند
 او پور پور فائدہ تہ ہتھہ کتو سیمو محمود کاغذی اکھ بوڈ بار پھیر یس

نہ ورنہ چھپیوست اوس کیلئے ہاتھ آہ نہ اوس سب کتا بہ منز درج کر نہ دقلمی
نہ سخن منز چھ چمن مینہ لیکھت ز صیغہ نکتہ نہ بہمن منز چھ شکیج گنجائش
ورنہ سوچو۔

محمود نس ساری ہے کلامس سام چہینہ پتہ چھ سے حضوروری باسان
ز کینہہ کچھ کر ہے ترجمہ نہ درج سیمہ زبانی روایتو خوب سے قابل قدر باسیبہ
پیر چھ نہ ز جو فوکی کشہر مندس ساری سے علاقس پیچھ یو تا سون اثر
محمود کا می پشیر شخیصتہ شائری چھ تر و دست خالے چھ بیہ کا نہہ گوناخہ
تر و دست ہنو نکتہ۔ محمودن نہ چھ امہ علاقہ کہن کوستین کا من، خورشس ہوا
مقامن، دری یاون آرن نہ بالن چھ مذکر کہہ مایہ سان کو دست۔ دنہ
چہ یوان ز محمود چھ پانہ کا مہ گوم پھیران اوست نہ تہنہ امہ پھیریکو خورک
چھ انکتہ رسو واقعہ لکن چھیز زبانی پیچھ از نہ۔ سے چھ پنے من خاندان
کین بزرگن نشن بو دست ز محمودس چھ میا نس بڑو میا لب قدوس
ونس نشن مین کر صمن اوست۔ قدوس لون چھ پانہ نہ اکھ عالم نہ ادب نواز
اوست۔ تہنہ انکتہ۔ پچھیز من کتابن چھ از نہ بڑو قدر یوان کر نہ۔ دنان چھ
ز قدوس لونہ انکتہ چھ محمودن قرین سورے کلام لیکھت اوس مت مگر
سے چھ انشرواپ کر مت۔

محمودس متلق چھ پتر یوان ورنہ نہ سے اوس عام ز ندگی منز بڑو ز ندہ
نہ قبل بہ پہ شاد لکبی منز اوسس کمال حاصل۔ بیتہ چھ کہتین لکن سیتو تو
سید و مراق عام لکن زبانی پیچھ۔ دوس کو اکثر ذاقن ہنر زبان چھ فحش
نہ یحہ شاپہ درج کر نہ چھنہ انشرب۔ بہا چ سیتو محمودن معاشقہ چھ
مشہور واقعہ۔ زبان چھ پیری بہا ہے استغفار، نہ بہا کو کورے قراق پتر

یوں چون راہِ نیر سے "چھ محمدنی باٹھ۔" یمن چھ محمدنی لکھت برتھ۔
 مگر تے چھ یم کا شرم لک باٹھ جلد نمبر امتز درج کریمو۔ رکو علاو چھ
 کہتیاہ باٹھ تم یم محمدنی لکھت دتھ گوند چھ لوان۔ مگر مے زارو
 شے باٹھ یم مے پڑو پاٹھ محمدنی باٹھ۔ یم باٹھ چھ کتا۔ پندرس
 آدمس پرچھ دتھ آرتو۔

بہر حال کتیا محمد کا مچ چھئے حاضر۔

ناجی منور

کاپن۔ ۶ دسمبر ۱۹۶۶ء

مے آیتو۔

- ۶۔ غلام نبی خیال کن فتوہ یوسف زلیخا پر مہندہ جو من فہ سچے مے آیت ، اہم
خاطر چھس تہہندہ شکر گزار۔
- ۷۔ غلام قادر لوٹن تہہ پیر مے شکر گزار روزن ، رمودہ تو کینہہ فہ سچہ لہجہ
بیشہ کورہم قلمی فہ سچہ پرنس فرزند د۔
- ۸۔ محمد امین کیلانی سہندہ سو تہہ سپہ کینہہ فہ سچہ حاصل تہہندہ تہہ چھس
شکر گزار۔
- ۹۔ رشید علی حکیمہ کین الہکارن مہندہ تہہ چھس شکر گزار ، یوسف زلیخا
تہہ نال مجنون کتا بن مہندہ فہ سچہ مے وچھہ دتہ۔
- ۱۰۔ عبدالرشید اندر ابی چھ مے پینہ قریب ساقی ، تم یکو تحقیقی کاجہ
فرزند سہندہ سہندہ چھس شکر گزار اہم سہندہ۔

ناجی منور

قلمی تہ چھاپی نسخہ

پیشو پیچھو یہ کتاب ترتیب دینا آئی

۱۔ لال مجلہ

۱۔ چھن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نسخہ۔ چھاپ ۱۹۳۷ء

۲۔ چھن۔ امرتسر

۳۔ ن ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ نلہ دور علی تلواؤ فی مسند خا طریکھہ امت
ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن ۱۔ احسن شاہ۔ کاپرنگو احسن شاہن ۱۳۲۱ھ مثن نقل کورمت خط
خراب۔ ہر لحاظ مکمل۔ ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن ل۔ لکھن پور دیسیاب سپد مت تاریخ ۱۹۴۲ء ملکیت ناجی منور

۶۔ ن ۱۳۰۴۔ پیرومہ فوسخک نقل باسان۔ ملکیت ناجی منور

۷۔ ن ر۔ رستریج حکمتک نسخہ خوش خط۔ چھاپی نسخہ مطابقت کاٹب
رفیق ۱۲۹۹ھ

۸۔ ن م۔ کاتب مودختہ بابہ مکمل مگر خراب خط

۹۔ ن مہجور۔ مہجور لایبریری مثن شنوین مثنز بیاض (۱۲۶۸-۷۰)
ملکیت ابن مہجور۔

۱۰۔ واریاہ اولیکو نسخہ۔ ملکیت ناجی منور

ب۔ ریاض زلیخا

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچانی نوہ سنجہ -

۲- ن ۱۲۷۸ - سہ سٹاہ صاف لیکھت - اوس یوسف فرزند یعقوب

پیچہ شور و گزہان تہ اند چھس سہ وڈیہ کاشری پاٹھو محمد گامون
باٹھ چھس نو درج - ملکیت ناجی منور

۳- ن مہجور - مہجور لایبریری نر منڈوی نین ہنر بیان تحریر (۱۰۰)

۱۲۶۸ھ) اٹھ نر چھ محمد نہ واریہ منڈوی تہ مقبول پن گل ریز
گر سپی نامہ، ناظم ہنر زین العرب بیتر - تحریر بابا عبد اللہ طینگہ پنہ
پلواہ - ملکیت ابن مہجور -

۴- ن ۱۳۲۶ھ - گوہ چھس ڈھینو نمت - مگر صاف - ملکیت ناجی منور

۵- ن - ر - ر سترچ حکمک نوہ سنجہ نمبر ۱۱۰۴ نموش خط - چچانی نوہ چھس
مطابق تحریر ۱۲۹۹ھ - کاتب رفیقی -

۶- ن ج - مشہور جرمن مستشرق برکھارڈن ۱۸۹۵ء نر جرمنی نر

ترجمہ کردہ رومن تو فارسی رسم خط نر چھو پمت - باسان چھ نہ برکھارڈن
تہ چھ نہ نوہ سنجہ واریہ نوہ سنجہ برو نہہ کنو خطوہ تہ ترتیب دیت دیت ملکیت
غلام نبی خیال -

۷- کیننہ منتشر قلمی نوہ سنجہ -

ج - نقشے شیخ صنعان

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچانی نوہ سنجہ

۲- ن ۱۲۰۱ - بڑا نموش خط - آخری ورق چھس غائب گوہ چھس

پیچہ کاتب سند ناو - گوٹ لیکھت - ملکیت ناجی منور

۳- ن ج - مشہور صوفی شاعر لکھ غانیو مالو نقیل کورمت تحریر ۱۳۰۶

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. ث. - ثرول گاہہ دیاب سپدست خوش خط - بیتیم ورق غائب
ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن. س. - کلمات سراج دین نقل کورمت۔ امو سندی اکتھ چھ بابا
کائنات نامہ تہ عبدی پالٹن طوطہ نامہ تہ سے نش موجود۔ تحریر
۱۲۰۱ھ ملکیت ناجی منور۔

۶۔ ن. م. - مہجور لایبریری ہنز مشنوی ہنز بیاض (۷۰-۱۲۶۸ھ)
ملکیت ابن مہجور۔

۷۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ۔

۵۔ منصور نامہ

۱۔ چھ ن. - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲۔ ن. ۱۳۲۶۔ بطوصاف خوش خط۔ کاتب امیر بابا۔ ملکیت ناجی منور

۳۔ ن. ج. - جبار خان۔ لہ خانو مالک ۱۳۰۶ھ نزل نقل کورمت۔

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. رخ. - کاتب خلیل بابا۔ بیتیم ورق غائب۔ خوش خط۔ ملکیت ناجی منور

۵۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ

۶۔ منصور نامہ (دویم نوہ سنجہ) بیاض غزلیات مہجور لایبریری ملکیت

ابن مہجور۔

۸۔ رقصہ محمود غزنوی

۱۔ چھ ن. - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ۔

۲۔ ن. ۱۲۸۳۔ خوش خط۔ بنہ دور علی تلو آفی سند خاطر لکھنے امت ملکیت

ناجی منور.

۳. ن. مہجور. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن مہجور
۴. ن. ب. بے ناو نوہ سچہ. خوش خط. آخری درق غائب. ملکیت ناجی منور

شیرین فوہ سرو

۱. چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ.
۲. ن. م. ۱. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں نوہ سچہ تحریر ۱۲۴۸ھ. یہ نوہ سچہ چھ
باسان محمودن پینہ آچھ لئو کھمت. ملکیت ابن مہجور.
۳. ن. م. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن مہجور
۴. ن. ۱. کینہہ ادلیک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور

یک حکایت

۱. چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ.
۲. ن. ۱۱۲۳. سچہ پڑنس کا کدس سچہ صاف لیکھتہ ۱۱۲۳ھ
سنہ آسنہ کونو پڑ تحقیق طلب محمودن پونیری نامہ تر چھس ستور ملکیت
ناجی منور.

۳. ن. ث. ثول گاہہ دیاب سیدمت صاف تر مکمل تار پخ ندارد. ملکیت ناجی منور
۴. ن. م. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض
۵. ن. ۱. ز ادلیک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور

ح. پڑلک نامہ

۱. چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
۲. ن. ۱. واریاہ ادلیک قلمی نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور

ط. بقصہ مارون رشید

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن ل - لکھر پور دیاب سپدست. صاف تہ مکمل. کاتب سند ناوہ
 تار پچ چھینہ و وہ بھان. چھاپی نوہ سچہ نش پیکل بدون. ملکیت ناجی منور
 ۳. ن ق - سیاف پڑ پڑ بوب قدوس لونن نقل کورست مکمل مگر
 مؤلت. ملکیت ناجی منور.

۴. ن ا - اکھ اڈ لیوٹک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور
 ۵. ن م - مہجور لایبریری مشیر مشورین مشیر بیاض. باقی قلمی
 نوہ سچن مطابقت مگر اڈ لیوٹکے.

ی معراج نامہ

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن م - محمود آباد دیاب سپدست صاف تہ مکمل تحریر ۱۳۱۹
 ملکیت ناجی منور.
 ۳. ن ج - لہ خان پڑ مالو جبار خانن نقل کورست. ملکیت گلشن
 ۴. ن ا - کینہہ اڈ لیکو نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور.

ق. نات

۱. ن - محمود آباد چھپ سچہ پرون نوہ سچہ. قرین ساری نات چھپ
 پڑس چھپ لیکھت گفہ ۱۲۲۹ھ. ملکیت ناجی منور.

ل کلام محمود کافعی

۱. چھاپی حصہ اکھ تانہ
 ۲. غزلن. ناتن تہ باتن ہندو دار یاہ قلمی نوہ سچہ. ملکیت
 ناجی منور

۳- بیا عن غزلیات و موسیقی - مہجور لایبریری - تحریر غریب شاہ
 ڈال - آٹھ فرسچہ دار باہن شامیرن ہندو ناڈر باٹھ - ملکیت
 ابن مہجور -

۴- بیا عن غزلیات ملکیت پروفیسر غلام محمد شاد
 ۵- بیا عن غزلیات - ملکیت غلام نبی آتش (تحریر محزون)

غزل تہ قرن

- ۱۔ منہ تاجو تھو آنتن یار
- ۲۔ کتیو چھک نشید بانے
- ۳۔ عاشقو ماشوق ڈیو نہٹھ
- ۴۔ پانے پانس وچھنے آد
- ۵۔ مبارک نو بہار آمد
- ۶۔ کتیو یار پیر یو
- ۷۔ دیوانہ کر تھو ڈول مے
- ۸۔ مہ یار کو تے کو م
- ۹۔ ولہ دلبر و دما بہہ
- ۱۰۔ یاد گئی کم ناد دے
- ۱۱۔ کو کر تھو مڑے بو
- ۱۲۔ استے استے باغ بیر
- ۱۳۔ رنج فلیہ یا ونہ نہہیہ لولو
- ۱۴۔ یوڑو ووه لولو ووه لوباز
- ۱۵۔ پیر نازو بوز میانی زار
- ۱۶۔ میلستو لال مر جانے سستو
- ۱۷۔ جان وند یو ہا جانانے
- ۱۸۔ جمالہ پتہ کو
- ۱۹۔ حالہ بار یار آنتن
- ۲۰۔ تراو تم غصہ غم ملال
- ۲۱۔ کیشاہ کر آمہ کھو تہ مرنے جان
- ۲۲۔ از سالہ آنتن بالہ یار
- ۲۳۔ للہ ون میے تھو و غم نار
- ۲۴۔ موروز غافلہ بے خبر
- ۲۵۔ آہم تہ دو بارے
- ۲۶۔ رساے نیو تم قرار
- ۲۷۔ از پیہ محمد پانہ لولو
- ۲۸۔ پانہ میانے تی کر سیر لولو
- ۲۹۔ جلیو ماؤ تھو تسمیہ لاؤ تھو
- ۳۰۔ برجم درختہ ژولم تے
- ۳۱۔ مے نو ماے ششی زاہ
- ۳۲۔ یہ کو یار وونے داے
- ۳۳۔ روشہ ووه لو پوش ہو بہ لاگے
- ۳۴۔ یس ماشوق دکر دھتہ ژاپہ
- ۳۵۔ اندنا تھو عشقہ نیایس تہ لولو
- ۳۶۔ ناو سائس سوہ ندر ڈراپہ لولو

- ۳۷۔ کر سائیں نیاے آندے
۳۸۔ دمہ دمہ چمک چاؤ کل کٹن
۳۹۔ پانہ میانے غافلہ آنے
۴۰۔ یار حیاتو مار کن منزبان ...
۴۱۔ ڈنڈا لڑو لہم ڈورے
۴۲۔ گلے یارو سر کرے نثار
۴۳۔ بے ڈھار کتھ نارد اوں آربن
۴۴۔ آریو رنگ کوم شر اوئے چئے
۴۵۔ سوز دلک بے کینہ وئے
۴۶۔ از سئے دودہ ارے لو
۴۷۔ وہ لو یورے بے وہ خایارے
۴۸۔ مہر کر دیوانہ گئے
۴۹۔ بلی بادوس لائی نیاے
۵۰۔ مہتا بولول ہو آم
۵۱۔ وہ لو عشق وئے کینہ
۵۲۔ بال پر یو نہ د
۵۳۔ حقوئے بنن کوش
۵۴۔ شئے سوا کینہ کرے یارو
۵۵۔ آوار کر کتھ کوم
۵۶۔ بال یارو پکھنے مارے پان
۵۷۔ بیتا مو جان ڈنڈو
- ۵۸۔ بات بوندے ہاجانے
۵۹۔ بال کر کتھس مکر دیواتے
۶۰۔ امہ خور ماہ رو خسار باؤختہ
۶۱۔ لول آم یورے پیہ ناسے
۶۲۔ ماسانہ لاوسناکو
۶۳۔ دم ہستہ تو دم یا بنی آدم
۶۴۔ ہسما سمار
۶۵۔ بیتہ بوئے محمد چمک یوان
۶۶۔ اول چوئے آئے دیسو بے
۶۷۔ یار پتو یار پتو میوں بیہ
۶۸۔ کینہ سنا پیہ ناپاڈس یار
۶۹۔ تم چمک ہوشہ فی داسے
۷۰۔ پتم پتم پانس نشے
۷۱۔ کوم کوت ماشوق تر اوختہ
۷۲۔ پتا مو بالک یارو حال بادے
۷۳۔ مہر دم درختہ و اجنس نادے
۷۴۔ وئے ناگ ارژن ما آو
۷۵۔ ڈھار مقبول رنگے رنگے
۷۶۔ لویہ چائے پولک گج سو قاپہ مڈل
۷۷۔ دوجھان دو تم شامے
۷۸۔ کاسم غمار آسرم سو بکھے

۱۰۰۔ ویسوی بوز تے کوک کال

۱۰۱۔ گزٹھنہ ویسویے ونہ

۱۰۲۔ روز چھم چانی بوز میاؤ زارو

۱۰۳۔ ونہ ہے تھاد تم کوش

۱۰۴۔ چانہ برتن راوم رازے

۱۰۵۔ گوم بیداد یار چوئے

۱۰۶۔ وچھان بالہ گوم شانے

۱۰۷۔ من شزدیمدم کرحق پرستی

۱۰۸۔ موروش مساروش

۱۰۹۔ دیمہ دیمہ پھیر تو

۱۱۰۔ آدنہ آياس کینے

۱۱۱۔ لا اللہ ترا و تھه الا اللہ پر تو

۱۱۲۔ مردود روحو یتو لئے

۸۶۔ سیربان کورم نہ نیمہ بوی سرے

۸۷۔ کوشن چھہ ژر تھه جاے

۸۸۔ کس ونہ سوند سوند

۸۹۔ ویسوی چھم یار دودے

۹۰۔ اے پری گل پسیکرے

۹۱۔ اتی اتی روز لا جانانہ

۹۲۔ منے دی تسمو پونھتہ کارن

۹۳۔ ون تے ویسویے زار مشب

۹۴۔ ہے ویسوی بوز تم زار کو یے

۹۵۔ دل گوم تارے دیدار دتا مو

۹۶۔ پیہ ناموں دو بار بویو

۹۷۔ گوڑ گوڑ کر بویو گمہ کے دودو

۹۸۔ گسٹور کو مد نواز روز سانے

۹۹۔ وولہ بوز ونہ بویو وولہ ماشوقو

۱۰۰۔ زلہ ون دود چھم چون لہ دون

۱۰۱۔ اے دیہہ بیدار دیداری بینی

۱۰۲۔ بکودو چھم معبود

۱۰۳۔ یاون مشری پھدن چھے

۱۰۴۔ مار مستہ سے سرس چھک مروش

۱۰۵۔ رنگ رنگہ آیتے رنگہ رنگہ گے

۱۰۶۔ اتمہیم دود بکس ونہ تھه زلے

نئی میں بود روز سے پار آؤتھ
 منہ ناؤتھ انتن یار
 گچھ کھٹو تھائے دو تھروٹھ
 لچھ ناویو کرے انتظار
 اچھ داکر زن روزے پار آؤتھ
 منہ ناؤتھ انتن یار
 لالہ کوئے باغی منز نہر تھ
 پوش لاکس گوندے گوندے
 لالہ کو مو لالہ دار چھ آؤتھ
 منہ ناؤتھ انتن یار
 کس ہیکہ یو لہ پان ساؤتھ
 نر آلہ وے سوئدر مال
 کس ہیکہ یو نندر روز ناؤتھ
 منہ ناؤتھ انتن یار
 کس ہیکہ یو ریشہ پتہ لاریتھ
 پوت پھیر تو یارو ہو
 کسٹن میانین کونہ نہ زار تھ
 منہ ناؤتھ انتن یار

محمود کو کھٹ تھ آؤتھ

یہ چھہ دنی یا بریم تہ بازی کار

سنہ قبر پتہ موساؤتھ

منہ ناؤتھ انتن یار

داکر پرائہ قلمی نوہ سچہ پیوٹھ

۱۔ گہ دینک حرم چھہ کیسیو کھیوٹ۔ متن من چھہ زباؤ زبوایتہ موجب
 نیکھنہ آست۔ (نامی)

کتیو چھک جتہ بانے
 بہ صورتہ چھک پڑ پری
 کتیو تاویز کرئی
 ژلونے پیز ہی نے
 ژٹے کیاہ گئے میون کینے
 بقامن دور چھکھے
 مرے مایانہ موکھے
 خراقتن چاڑی گوس
 خمارن چاڑی زوٹ
 مقابل آسوسا سن
 سہ ارمان رور خاصن
 وچھان مے لوسہ اچھے
 یتیم از زونہ پتھے
 کھسکھنا یا پڑی
 مے نو یتیم داغ زعلی
 بے وچھہ ہنس و جہاں
 چھوٹا لم بڑ دلال نال
 شرابجو پیالہ برو
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے شہ نے جامہ زری
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 کوو زولتھ مے سنے
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 بے آ سے بار چھکھے
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 دیپاقتن مے دولس
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 اُکس اکھ لول کاسن
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے کیاہ گئیہ منہ چھے
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 بے چھلہ ہے کھوڑ فلی
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 بچھان چھم زلف تھال
 ووه لو ماشوقہ میا نے
 گولابن مالہ کرد

پلکھ یا کالو مرو وولہ ماشوقہ میا نے

وولہ محمودہ موروش
ہستے زئے صابن ہوش
جدا بی کر فراموش
وولہ نو ماشوقہ میا نے

عاج آیس آہلی سنہیم کنہ علی سے نویم داد کو ملی

۷ خود ایس چھس وٹان زار کو زہم سے سے بین یار جیم کو یار اغیار
(قلمی نوسخہ)
(پہ سشار چھ قلمی نوسخہ سے یوت)

(۳)

| | |
|---------------------------|--------------------------|
| عاشقو ماشوق ڈیو ٹھٹھ | وہو حئی لایموت |
| سا لکو لوٹ در سو کوٹ | وہو حئی لایموت |
| نیشہ پیس پر سبق | باو یو اسرار حق |
| کر طلب مطلب نیو ہتھ | وہو حئی لایموت |
| پیرو یارو نیو و سپے | دو چھتہ نالان کیا ہ چھٹے |
| سیر کو نو سیر کو رویتھ | وہو حئی لایموت |
| کل چھ باغش رنگ رنگ | عاشقین کو دل درنگ |
| نیو تہمہ کے دراد میو ٹھٹھ | وہو حئی لایموت |

| | |
|---------------------------|--------------------|
| قطر در درمی یاد پیو | کل در میا قطر گو |
| سون تہ کھول تہ بود تہ زیو | وہو حی لایموت |
| بستہ ییمو کمری دار بر | تس گئی روشن نظر |
| نقش تس بر شک بیو | وہو حی لایموت |
| کعبہ جیو یاد جلیل | دل گذر گاہ جلیل |
| ژاوتختہ منز پانہ بیو | وہو حی لایموت |
| بس چہ محمد دس کفیل | یس دپان نعم الوکیل |
| یترہ پردعائے قنوت | وہو حی لایموت |

(۴)

| | |
|-----------------------------|--------------------------|
| کیا و تر آدم نیختہ کیا تس | پانے پانس و چھنے آو |
| ہنہ ہنہ میلختہ تنہ اناس | پانہ اکھ سے تس لچہ بڑو |
| کیا کترہ مولو مئیے نادانس | پانے پانس و چھنے آو |
| فالو و ترہ تہ چہ حنیہ کانس | چھنے فد خالس تہ ہنس |
| در جاہ دیت تھم لال مرجانس | پانے پانس و چھنے آو |
| لا مکال جائے چھس بیچہ اسانس | قلب المؤمنین عرش اللہ |
| نژوری و چھہ میس سور سامانس | پانے پانس و چھنے آو |
| سوے اخلاص و چھتہ قرآنس | سینہ کائسہ زومت تس کانہا |
| خالق چھہ رفاق جملہ جہانس | پانے پانس و چھنے آو |
| بکلیل و چھہ ژاوتختہ تس | قلیہ دیشہ چہ بران جاو |

| | |
|---------------------------|-----------------------------|
| پانے پانس وُچھنے آو | گل بوز بہار کران خزانس |
| مجلس منز پان زلالید آو | پروانہ کا تیسہ ہندس پانس |
| پانے پانس وُچھنے آو | نار منز موون نور نوتوانس |
| زادہ ڈپس شتہ چھ کران گراو | برہمن لاگتہ تراو متخانس |
| پانے پانس وُچھنے آو | پوتلین کوز اطاکب ایرانس |
| پانے چھ وُنان دامہ چاو | پانے خم چھ جام پیمانس |
| پانے پانس وُچھنے آو | پانے ساکٹا ایک میجانش |
| یس کن اسہ فاض جاری آو | حمود قوم بان تس انساش |
| پانے پانس وُچھنے آو | تمہ مو کچھ خوش گو حق سبحانش |

عایانے خم جام مے پیمانس (قن) و پانے چھ ساقی مائیک (قن)

(۵)

| | |
|------------------------|-----------------------|
| مبارک نو بہار آمد | نوائے بلبلاں بشتنو |
| مبارک نو بہار آمد | یہ متاں گوزمستاں گو |
| رخواہ یک دلبرے چوں ماہ | اول اردی بہشتی ماہ |
| مبارک نو بہار آمد | کہ باشد دل کش دل خواہ |
| بھٹن بالن تہ کوہ ہسارن | چھتے سبزی تاز سبزارن |
| مبارک نو بہار آمد | دک غم غوصہ ژول یارن |
| وَن یارین تہ پیچھ گوشن | چھلے رنج سارنے پوشن |

چہ مُبِیْل اَکھ اُکس توشن
 نِش اُکس تازہ پھلو سو مُبِیْل
 تمق سور پو شو سُل
 مہا پروردہ یمبر زول
 یہ متان غمرہ وشن وُزل
 ہوا خوش نور بہار است این
 ظہور حسن یار است این
 سرود و ساز ویتاے
 بہ مشتاقان ز بندہ جاڑے
 بہ پہلوئے گل اندامے
 بکام دل بکشن جامے
 شدہ کشمیر گل دستہ
 فرخ بخش دل خستہ
 غذائے خواب و چائے خموش
 ہوائے خموش نوائے خموش
 رباب و نئے کباب و مے
 بزن پیمانہ پے در پے
 بیا محمود شادی کُن
 بہر صورت تیر و چچہ تن کُن
 بچشم مست بادامن
 گر میاں چاک تادامن
 مُبارک نو بہار آمد
 پریشان چون دل مُبِیْل
 مُبارک نو بہار آمد
 شدہ سرمست مستی قل
 مُبارک نو بہار آمد
 شگفتہ شالماست این
 مُبارک نو بہار آمد
 بُت مہ روے و ماہ پائے
 مُبارک نو بہار آمد
 شکر لب چشم بادامے
 مُبارک نو بہار آمد
 ز باغِ خلد بر جیتہ
 مُبارک نو بہار آمد
 بہ کشتی پاجائے خموش
 مُبارک نو بہار آمد
 کہ از وے مکل شئی حی
 مُبارک نو بہار آمد
 سہ دلبر جلوہ گر سین
 مُبارک نو بہار آمد
 بہ مستی کینہ کوثر ن جامن
 مُبارک نو بہار آمد

| | |
|-----------------------|-------------------------|
| کیتیو یار پترار یو | بہ چھس چاں فی طلب دایر |
| کیتیو یار پترار یو | کران چھس بہ انتظار |
| مثر بہ کرٹھس زلیخا | چھس زئی یوسفن انہار |
| کیتیو یار پترار یو | نڑنے یکھ تہ بہ پان مایر |
| خبر زان تہ آہم نو | خبر بہم تہ چھس بیما |
| کیتیو یار پترار یو | جکس یار کرٹھم وار |
| کٹک سون جرے زئی | ہنڈ تیکہ کہ مومختے مایر |
| کیتیو یار پترار یو | مول کرے لال بازار |
| زئی کیاہ خاص سودا چھس | ہامسار بازمی گار |
| کیتیو یار پترار یو | پیتہ بو لاکے خسر پدار |
| دادین دوا زھانڈان چھس | محمد گامی ونان زار |
| کیتیو یار پترار یو | المسار مودقم دیدار |

عاریہ ہاتھ چھس یوسف زلیخا مشنوی مثر تہ محمدون بدل روپس مثر درج کوڑت
(ناجی)

(۷)

| | |
|---------------------|-------------------------|
| دیوانہ کرٹھ تھول مے | اں جان من جانا نے |
| پیمانہ بہ بیمانے | مے چاؤنس مے خاتے |
| مستانہ کرٹھ تھول مے | تھوونم نہ چھس اکھ دلانے |
| سمبل چھس پریشانی | تم کوڑ زلفن شانے |

سردار پرستانے
 ہمایہ گل ارمانے
 تینٹھ نو بہ لیکھت زانے
 آن شاہد ترکانے
 سردور مس نشانے
 پینہ ہود تم نورانے
 بر شمع شہستانے
 چشمان اومستانے
 آئینہ گو دیوانے
 آن خال فیض دانے
 تار یام ہندوستانے
 کیاہ جان چھہ ثوبانے
 بر لعل بدخشانے
 در چاہ زخمدانے
 زن حور کران سرانے
 اسے سرو خرامانے
 روز تم شو آکی آنے
 از حیلہ و افسانے
 دیوانہ کرکھہ ژول مے
 چپنکہ نقاش خانے
 میٹھ پانہ کرکھہ ژول مے
 تڑاوان موٹھنوں کانے
 قومہ بانہ کرکھہ ژول مے
 از نغہ دگیس بیگانے
 پروانہ کرکھہ ژول مے
 پانس چھہ وچھان پانے
 حاربانہ کرکھہ ژول مے
 ڈپشٹھ چھہ اوٹش پوانے
 رگر بانہ کرکھہ ژول مے
 پرنور نہ در دانے
 خندانہ کرکھہ ژول مے
 چھس گمہ شبنم دانے
 زلدانہ کرکھہ ژول مے
 روٹ چون مے دمانے
 جولانہ کرکھہ ژول مے
 ترانہ یام خلوت خانے

بر بند شاہانے بہانہ کر تھہ ژول مے
 پیواں چھس آسمانے کڑنس بے بے خصمانے
 تی کس بے وایتہ زانے بی پانہ کر تھہ ژول مے
 از خال سیاہ دانے د ز زلف پریشانے
 چوں کوکل تیرکانے پیچانہ کر تھہ ژول مے
 از جودے چشمائے دل مہیتہ ژولم جانانے
 کس وینہ چھس مند جھانے یارانہ کر تھہ ژول مے
 محمود مشتاقانے ہر شکل تو جانانے
 در بارغ صلیبانے افسانہ پیر تھہ ژول مے

عا در بارغ صلیبانے محمود چھہ مشتاقانے
 معشوق مہرہ بانے افسانہ کر تھہ ژول مے
 (قن)

(م)

گوم ترا ویتہ بین موتے مہ یار کوئے گوم
 مس چیتہ مہ جھم غار موتے طومار گومس بو
 بے مار کڑنس جھم غور صیتہ موتے مہ یار کوئے گوم
 کتہ رودم لارس توئے مارس گرتہ تھتہ پان

یارے دودے چھم نارتوتے مہ یار کوئے گوم
 وادے کو رنم داتے توتے نادس گمہ حس بو
 چھم آدنے آردمے مہ یار کوئے گوم
 کامک میونے چھم جاپھوتے شامن بیمن
 چھم تسمو سندے لول آئے مہ یار کوئے گوم
 مولہ کو ب چھم پویشہ کھوتے گوش رٹھتہ جاے
 لولہ بازارے ملو کمر پھوتے مہ یار کوئے گوم
 میانے متیو بزم کمر دتے چھم چا نر سہٹھامے
 غمے سہن بے کوس کوئے مہ یار کوئے گوم
 بے جان وندس مہ چھم تے د چھوم مانسبل
 پانہ نو دم مے تسو کتے مہ یار کوئے گوم
 چھم مے لاس آکسو تے تاکو رٹھتہ درام
 محموس چھم مارے موتے مہ یار کوئے گوم

ع۱ پن موتے (ن مجبور)

۹

بال مرے تہ حال ونے رینے دلہ دلبرو دماہ بیہ
 پیوچہ بہتیم تاس وہ تھراوے مشکہ عنبر تن بوناوے

گائے ہند بار غم ساء کھئے
 بالہ پیت اُمو کا لڑی ہو راوے
 پتہ واٹھتھ کیا ہ منگھ سے
 رشک سیتی کسراہ زام جھٹس
 عشق نارس دی نیت ریہہ
 کتہ کتہ رود ہم ڈھائے
 ناگہ نیت کتہ پتے تریے
 تبتہ خوئے مانڈ بانے
 چانہ پتہ جھٹس نہ نیت ریہہ
 دور لوے قتم تپیر چکانے
 سپنہ سپر داریوے سے
 چشمہ کیاہ چھو وچھ ویراٹے
 تازہ یخلاص کوڑو ٹھٹھ تریے
 بٹہ ہار چھ کشہ تپیر مولاے
 گوکھ جگرس پارے کر تھ سے
 محموس لول آد چو سے
 مولہ گوشت کیاہ منگھ تریے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 موڑ دودہ رحیم میٹر ہند لائے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 موڑ لہ وا جھٹس پامن لا جھٹس
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 باغہ بٹہ کر تھٹس ضائے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 نیت بانے ماشوق میا نے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 عار اوے نور انسانے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 نازنینو ما پیر نازے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 اُسو پانے سپنہ دار تھ آے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ
 قولہ ساریو از دودہ سوئے
 وَلہ دلبرو دماہ بہہ

عا سوال چھوڑا اکھ بہہ (پیس جاپ) ۲ لولہ نارے بال کچھ زام جھٹس
 (پیس جاپ) ۳ پاکبازو (قن) مولہ گوشت (قن)

13

یاد گیم نادری ہے مٹیو لو
 اوے کیا ہر مراد حق ہے مٹیو لو
 وچھتہ کیا ہر آوارگیس ہے مٹیو لو
 رایہ چانے مایہ رگیس ہے مٹیو لو
 سار سامانہ ضایہ گیس ہے مٹیو لو
 شری پانے زور زور لہم ہے مٹیو لو
 متہ کر تم بے وفا بی ہے مٹیو لو
 پور سامانہ یوریہ تم ہے مٹیو لو
 یا عزیز دل توان ہے مٹیو لو

رسو پتہ گوڑھ ہم مے تھے
 کھا سولیدری برگے چھترے
 چانہ اماہ خمار پھرتے
 رتہ موکر شرکتہ تھے
 رومہ پرتن کا جھٹم واوتے
 پوشہ مندو روشہ موچکے تھے
 کالی برکس روزے برائے
 بالی بلی مے پھیرتے
 کالی رٹھ قیامتے
 یہم زول چھس خمار تھے
 مایہ چانے چھس آہ تھے
 آہ ول چھس رتے
 لولہ نار چھس دڑ تھے
 شب روز روز ہے آہ تھے
 نوٹنز چھکے بلکھتے تھے
 ہی تن ناو مے ڈیے کرتے
 کالی صورت گزہان میٹھے

کو کر تھس ٹھٹے بو
 چھس سحر رتے یسہ زول
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 دولہ موچکھ مندو
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 زان تو چھے برہم سمسار
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 کالی کیتیاہ سمسارن
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 بو برو اتھ مے باغس
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 خار تھو تھم گوہ لا بو
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 روز تم دور منن لہ وکھ
 کو کر تھس ٹھٹے بو
 کن تھا تو محمودس
 کو کر تھس ٹھٹے بو

عا دار اوش چھس تراوان ٹھٹے (قن) ۲ پتہ جنگلن نو چھترے
 (قن) ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

(۱۲)

اُستے اُستے باغ بہر و تھراؤس تے
 گر تھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 روشتہ زوٹم غومہ ملا لہ کیا ہ گوم تے
 گر تھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 آدن باڑ جس واد سارس ناد لایس تے
 بیداد کوڑ تم کیا سنا پئیہ تاپایس تے
 یارے وادے بر جکے بو آیس تے
 گر تھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 کوٹکے کستور مشک کو فور تن ناوس تے
 مسخرو بہتہم چھتر بومین ہواوس تے
 شھر کیلن متہ کر تم چھس بے کس تے
 گر تھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 تن سنگ دلس کیا ہ لوکس پرے مر تے
 دیر مے درشن شیر گمہ لاب ہی لاگس تے
 رنگے ریونس پرنگ تے پنگ دھ تھراؤس تے
 گر تھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 پران پران یار دادی کر نس خستے
 از چٹم یاون شرافنس ہی باغس تے

ناگی راکس ناگرا دس پیچھ زاکس تے

گر تھ تے ویسوی یار اتن اتے اتے

شہر پنہ پتے وچھتہ کیاہ کو فرادس تے

ٹوہک تالہ لودین پان مورن پنہ نے دستے

کیاہ لکھ لائرس لایہ نیسے فسادس تے

گر تھ تے ویسوی یار اتن اتے اتے

وچھتے کیاہ کو لالہ پتے مبلو نس تے

تمراون لاکھتہ شجہ دشن بار صاحبس تے

ہنے ہنے وون دشن پیچھ تھجس تے

گر تھ تے ویسوی یار اتن اتے اتے

ہنیر کو پتے وچھتہ کیاہ کو ہناس تے

زہار پروون سورر چھن پنہ نے دستے

ست ساس مرید خواہہ افس دستے بستے

گر تھ تے ویسوی یار اتن اتے اتے

مالس تہ مہتس تنگہ کیاہ رومہ نہ دامانس تے

سازس تہ سوہنس کر کیاہ نیچہ سامانس تے

تس نے غمہش آد اوس کیتھہ پاراوس تے

گر تھ تے ویسوی یار اتن اتے اتے

چھوے ہتے سائر و تے مو پکھ جھستے

خمار ہتیوسن دھتہ تے نیو تھم جس تے

... .. کز آن نیازو
 چک شمشیر پانچو سرفرازو
 کے دڑتے کینتہ عشق بازو
 روے گو لایو کھوتے چھے بازو
 چھے بیکار و سہمے غازو
 ہے پوشہ نو لو غموش آوازو
 بیسہ مولوم چنگے تہ سازو
 نادر لگے ہو شاہ بازو
 دام زد تھتہ نیو تھتہ پروازو
 اٹھتہ صوڑتہ اسر کو تہ نازو
 ژیتے پتہ پتہ پیمہ شیرازو
 کیش شومہ ہر تھتہ چاؤ در مرارو
 پیش یتیم چھس جانبازو
 مقصود ہے ایازو
 شہسوارے ما ترک تازو
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 لکھ سپنی پروانہ وار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 بومے داتی تہ مشک تاتار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 تے داتی تہ تے ستار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 بامہ ارک پٹھو لاد دیدار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 پیش شہباز بیسہ کوٹھار
 پرنازو بوز میاؤنی زار
 محمودن اوے نو عار
 پرنازو بوز میاؤنی زار

۱۲۰ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۱ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۲ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۳ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۴ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۵ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۶ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۷ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۸ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۲۹ پرنازو بوز میاؤنی زار
 ۱۳۰ پرنازو بوز میاؤنی زار

تاشوق چون چہم ماشوقہ میانے
 میلنو لال میر جانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 میرس داتھ چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 ٹونگ تالہ لوین چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 شیخی تر اوم چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 دارس کھوین چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 چمن پھیران چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 نجدس داتھ چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو
 دوہ دین ر اوس چانے سرتو
 میلنو لال میر جانے سرتو

تاشوق چون چہم ماشوقہ میانے
 میل اوس رنے تہ اند لہ لانے
 عشقن دووے زلیخا زانے
 پاد کتر کتر کھنا یوسف میانے
 عشقن دووے فراد زانے
 کس رنہ پانغام شہر میانے
 شیخن کیاہ وون تس ہینڈانے
 ون ہو ذی رچھنی اوسم لانے
 عشقن دووے منصور زانے
 نورک مانے سے ہو زانے
 گلہ چی قدر بلبل زانے
 گلزار چھاوتو مہراں میانے
 عشقن دووے لال ہو زانے
 دیوانہ کر محس مجلوئے میانے
 عشقن دووے محمود زانے
 فرمان چوئے سہ کوئے مانے

برا کیشن قلمی نہ سخن منز چہرہ با تھ قے محمود غزنو کس اندس پیچہ دتھ۔

دیت مے آو جانن پائے
 آہ قطرہ آو دربانے
 تیر سپش شکل انسانے
 قبر مینے گیم کوائے
 گڑ کھٹی سے کش ندانے
 ییلو پیچ پیچہ دینے موثرانے
 خاصہ پانس مالگیم تانے
 گوہر بن کن کز نیم روانے
 ساری دل آہ نم و دانے
 بختہ بوڑا اوس حص سلطانے
 کوس نیر بختہ فوج و کاروانے
 حص صابر س اوسے کھانے
 کیمرا کو دول تمہ کے کھانے
 حص فاطمہ اوسے کھانے
 مے شر و نہ چھم نہ نیرانے
 افلاطون بیہ کھانے
 موت آکھ تے گے نو تو انے
 محمود و لا نو تو انے
 جان وند یو ما جانانے
 شکم مادر گو پادانے
 جان وند یو ما جانانے
 قبر مینے کبریاہ انے
 جان وند یو ما جانانے
 گھہ ڈھ چھلنم اچھہ سمجھ اسنانے
 جان وند یو ما جانانے
 شور سکرات دھہ بختہ کوتاہ
 جان وند یو ما جانانے
 تختہ پینے اوسے شاہ
 جان وند یو جان جانانے
 مے برابر آسیا کا نہہ
 جان وند یو جان جانانے
 پاس میوٹے دھن عالمن
 جان وند یو جان جانانے
 تہم دھہ لوک اسودانہ
 جان وند یو جان جانانے
 منکے تکر سے سائیں تل جانے

کر تو رک سئو تہ سامانے جان وند یو جان جانے

(۱۸)

| | |
|-------------------------------------|------------------------|
| دور پر چون بے نوا لالہ | جمالہ پیتا مو |
| اسیہ وینہ ہئے کلہ والہ | مس دیکھ چھوہ اندھن |
| بس گوم آکے پیالہ | جمالہ پیتا مو |
| ترتاؤ برگ لالہ | بر دل مئے تھو دھت داغ |
| دول تھن بے زلفیہ خالہ | جمالہ پیتا مو |
| بر گرد ماہ چوں لالہ | چھے گرد دیکھس سیتو |
| بر مر او تھن کہ حالہ | جمالہ پیتا مو |
| فرخندہ فرخ فالہ | کر بند نو آزی |
| خوشدہ یہ ہے نوم شالہ | جمالہ پیتا مو |
| کیا چھک تر ماران ^{۳۷} دالہ | واہ واہ مئے نیو تھم دل |
| گل زن بچس زالہ | جمالہ پیتا مو |
| دل نیو تھت چھے حوالہ | والہ پا کھوڑ چھن چھے |
| موصم چھے نومہ دالہ | جمالہ پیتا مو |
| مہہ تپس آچھر والہ | مارنجہ جیسے چھے |
| زینہ گہر رٹھت نالہ | جمالہ پیتا مو |

فریاد دیوان نالہ

در یاد تو محمود

دود چون کوتاه نژالہ
جہالہ پتلمو

عاکلہ وانہ (قن) ۲۰ دیکس پیچہ (قن) ۳۰ کتہ چھک نوان نژالہ
(قن)

(۱۹)

| | |
|----------------------------|-----------------------------|
| دنتہ ویسوتس آن تے عار | حالہ بالہ یار آن تے |
| توشن چھہ مکیل پھولے گلزار | پوشن فوہہ سار آن تے |
| کوشن چھہ عاشق در انتظار | حالہ بالہ یار آن تے |
| لہہ اکہ دپہ نا وٹہو دیدار | ہمٹہ کٹہ معہ حصتہ ہار آن تے |
| کٹہ منز گاش آوڑول گٹہ کار | حالہ بالہ یار آن تے |
| سرو قد میون یار خوش رفتار | بر لب جوے بار آن تے |
| ہاویہ چاہیہن پیالہ نہار | حالہ بالہ یار آن تے |
| تس رُس سیمبر زول چھس بیمار | مُس چھو پُر خمسار آن تے |
| لاس کھتھو کرم پیالہ تیار | حالہ بالہ یار آن تے |
| مالہ موت عاشق چر خمسار | سالس شالہ مار آن تے |
| لالہ زار آبشار تے پھموار | حالہ بالہ یار آن تے |
| مچہ تپہر بٹہ چھس کماندار | سوتہ آہو شکار آن تے |
| رُمہ رُمہ چھم درکار | حالہ بالہ یار آن تے |
| شیلہ شونت پاکباز پرہیزگار | دلہ کے قرار آن تے |

ولہ زار و زنی توں اُنی توں عار
 تنہ تن لاکس و نس زار
 حالہ بالہ یار اُن تنے
 لہ و ن در کنار اُن تنے
 شرکو پان لہ کپار چھم مکر نار
 بوزم شیخ سید رنج برہ سوار
 ستر نیمن تزار اُن تنے
 حالہ بالہ یار اُن تنے
 محمود کاظمی و نان زار
 عا پور مہر چھنے دودھ تھان۔

(۲۰)

آہیں اندر نقشاہ زانہ خابس فیہاں میں لالو
 تیل بل نالہ سالاہ کر و نالہ چھے مالامال میں لالو
 شالہ مار باغی کیدہ جان چھلیاہ توت و ولہ سوین چھول
 بارغ نشاطس تانہ تماشا سوہ نہ لاکہ روچھے سول میں لالو
 غارن سستی پھیرن دیو تھکھ غار تہ سستو موزال
 بیجان زلف چاڑی دلشام دورے زانو آنکھ چھے زن ال میں لالو
 یارو تنہ چھس بارو دوان مارو وول ہنم نال
 دور سر چاے مولہ چھس گلان پڑھ تھکھ کیا چھے حال میں لالو
 دلس داغ زانم ایسے لولہ چانے شو بان کیدہ چھے حال
 متیور رنج سو بو زالہ چانے مہس رنج سے بال میں لالو
 اوسم تماشے ستر پیمہ ناموسم چھس خمرہ برہ سال
 محمود کاظمی مشتاق ڈسے کُن ماشوقہ ہاؤ تم جال میں لالو

پینہ بوسہ باقی پیوم سرے
 تور کیتھہ کینہہ گڑھ حاصل کرے
 وئے کس ورزینہ داو چھم ترے
 دلہ گڑھ لا الہ الا اللہ پرے
 زہ زہ کریم دور چھم زہے
 کتھہ کیتھہ میون چک چادرے
 تمہ غمہ رتھہ تہاز ہوتہم ہرے
 از ننتہ کا علی آخر چھم مرے
 کانیہ ون
 یس زاونتس کینہہ موتس ڈے
 وختو پر محل من علیہا فان
 شری پان محمود گڑھ داوے
 کینہہ کینہہ کھوتہ مرے جان

عابد مصر جینہ وہ تھان

متہ نزل تہ ویسویہ بیتہ ناس ڈالہ
 بوکیم با زری فی غم ڈالہ
 از سالہ انتن بالہ یار
 کو زانہ کس سیتو گو مو یار

اُلفتِ دُجُنس زلفِ تہِ خالہ
 کُرتس کُشن کین بے سببِ مالہ
 اُز سالی اُنتن بالہ یار
 توشان کُرتس پُشن مالہ
 روشن چھم تے آس نے عار
 سانس نہ ہن تیل بلِ مالہ
 اُز سالی اُنتن بالہ یار
 لعل چھس پزارانِ مکتہ لالہ
 کس وئے تئس رُوس چھمنہ قرار
 اُز سالی اُنتن بالہ یار
 رُسہ رُسہ چپپہ نامسہ کس پیالہ
 شوق چانہ راضی چھ سردار
 ویسویے یار دود بتر تائے زالہ
 اُز سالی اُنتن بالہ یار
 بوز محمود روزِ غمِ شحالہ
 مقبولِ شوق چھک با اقبالہ

عا دِ نالے ویسویے بتر تائے زالہ
 سالی اُز تون بالہ یار
 (کشمیری موسیقی۔ ن. مہجور)

۷۰ بونیکہ ناگہ راد (ک۔ م) ۳۰ میوٹم یار (ک۔ م) ۷۰ کس وئے چھمنہ
 بوزن د (ک۔ م) ۷۰ ویسویے یار دادر نا پان زالہ (ک۔ م) ۶۰
 شوق چانہ پیہ ماشوقس عار (ک۔ م) ۷۰ پیہ شار چھ کشمیری موسیقی
 ن. مہجور شریے لیت
 دادر لہ نے دِرتی در دِرتی نالہ
 سنے فنی سنے دنی وئے ہنس زار
 زٹ ما پر دے تہ زٹ ہن نالہ
 حالے اُز تون بالہ یار

للہ وُن یے تھو و تم نار
 پیر باوی سپر اسرار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 دو پین رو حس اٹھ اندر
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 ششترس سپدی سعن
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 گنہ لو ب مس سمن نیت تار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 نیر زھار بن در شہوار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 پھیر کیا ہستہ در بازار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 و م تھو و غافل و گزھو بیدار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 بر کر نس کل انار
 للہ وُن یے تھو و تم نار
 کن ہیکہ کھا دمن ہنڈ بار

مہ سوران آم یادون یے
 پیر رہبر گزھ کر دن یے
 پیر روس ناواتان کن یے
 حصہ آدم میٹر لو دن یے
 داد دیت نس پیسہ نیرتون یے
 کھا و داد گزھ بستہ دمن یے
 کھسہ کہو چہ نیر بیون بیون یے
 چھہ ڈرکریاو سترہ کھوہ ترور یے
 عشقہ ڈرکریاو کوس در وُن یے
 در تہ فوطس مول بیون بیون یے
 زانہ مسے یتمو لال اٹھ اوُن یے
 کر گیس نیر فندہ ہستہ چھوٹ یے
 فندہ کر نس پیسہ مند چھن یے
 دمنہ ہا کر چھہ کر گزھن یے
 و تہ خرچا ستہ گزھ ہمیں یے
 ہ سوران آم یادون یے
 ترام باغس داد ہر دن یے
 محمود و چھک کن نوُن یے

سِر کر پتن صاحب کُن یے اللہ وُن یے تقو و فم نار

(۲۴)

موروز غافلہ بے خبر
مل گرموت ییلو تراوی نظر
لو سچھ میشر مور تراوی لر
اچھن پیسہ دام کفن لر
تتیر یور کانہہ نو روز خبر
ییلو منے والہ فم قبر اندر
لو سچھ میشر مور تراوی لر
حسابس پنم نکیر و منک
سنگ دلہ تیگ ما چارم قبر
لو سچھ میشر مور تراوی لر
ییلو تم مژرن میون دفتر
گم نہ ہن میانہن گزہ انبر
یم گوہ ناہ کھستو یو پانیہ بربر
لو سچھ میشر مور تراوی لر
اکھ لچھ تووہ ساس پا غبر
قہن تہہن دین دتہ ہا سر
معراج کر تھ آتہ سانیہ
لو سچھ میشر مور تراوی لر
غافلہ قافلہ سب تو سکھر
منزل چھہ دور تہ واتو کر
تورچ خبر یوت واتو کر
لو سچھ میشر مور تراوی لر
اُس ییلو مژری جنتس بر
لا شریک کانہہ نو تراوی خبر
دم دتھ محمودن دتہ یہ خبر
لو سچھ میشر مور تراوی لر

(۲۵)

کو دل زولتھہ نارے
کو دل زولتھہ نارے
آہم نہ دوبارے
رکھتھم لوہہ مرگزارے
ہا مرگو ادسے ناعارے

ازل زور دارو اوس نہ چلے
 آہم نہ دوبارے
 دھڑ رتھہ فلو دند موختہ ہے
 کر کہ ناگفتارے
 طوط کھتن کن بوداے
 آہم نہ دوبارے
 کوت گرتھک ہا شہسوارے
 بال ہا تو کولارے
 پکھنتہ ہے پان بوداے
 آہم نہ دوبارے
 دینج اسپس ہا دوداے
 جابل ووتیم تبہ دارے
 ترٹھتہ تر اونس ہا قدراے
 آہم نہ دوبارے
 دھو محمد گرنہو نراے
 تہ جھی ہڈو علمدارے
 آہم نہ دوبارے
 دمن جہان سے دیتاے

(۲۶)

روز نہ کس آوساے
 رساے نیونم قرار
 کھش بیلو کوڑ بنے اسماعلسے
 زہاؤل کو اظہار
 نر زنگہ زچہ نے راجہ زادے
 رساے نیونم قرار
 پونیسر گتھ کوڑ پتھ شمشے
 زہار ان پروردگار
 دیار دیت نس بیٹھ عرشے
 رساے نیونم قرار
 سوندے سور کوم شریبانے
 زہا ما دور ہر چون
 میرا کر کیا فراقے
 فان بیلو کرمی کل عالمے
 رساے نیونم قرار
 داو چھتہ تائب ملائک کسے
 رساے نیونم قرار

تارے دیتے ہو ڈرے یاد سے
تو رہے خبر چھے ذات پاک سے
محشر نہ مائدان حساب ہم
دیار دوزخ محمود سے
تو چھنبے واٹان ناو
رے نیو تم قرار
عس بہتہ آسہ ذات
رے نیو تم قرار

۲۶

قد من داءے شانہ لولو
سہ رگین حورن اوس تمنا
پیرس روضہ دامانہ لولو
یس آسہ محمد صابون زان
تس آسہ رت نشانہ لولو
ہ زمین دار و کھوین لاگ کھراو
اصلک و دوزخس دانہ لولو
تو رکھتہ تم سنس و چھتہ کھراو
باگران تی آو پانہ لولو
محشر مائدان کہہ بیابان
کے تریس آسہ بانہ لولو
فائلو سپر حق موثر او نوون
دہیرا آسہ نے بانہ لولو
خجہ یار بلو چھے ناو قران
دیار مائدان پانہ لولو
محمد کر تو سہ وقت یاد
از پیہ محمد پانہ لولو
اسہ چھنبے و چھمت محمد زانہ
از پیہ محمد پانہ لولو
سے مر پیزو پانہ پانہ
از پیہ محمد پانہ لولو
آلہ دوزخس پھے چلے جاو
از پیہ محمد پانہ لولو
پھلہ سے نیران کیا ہنڈلا
از پیہ محمد پانہ لولو
تختہ دتہ دو تم پکان شام
از پیہ محمد پانہ لولو
بے شک ذات پاک ذات کن
از پیہ محمد پانہ لولو
حضرت بل کن آسہ لاران
از پیہ محمد پانہ لولو
یسلو ہو ذاتی تو رک ناد

سودا چانہ دوکانہ لولو از پیہ محمد پانہ لولو

(۲۸)

| | |
|------------------------------|--------------------------------|
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | دنیا چھ غمہ کے سکر لولو |
| افسوس تم تیر گے اچھے موزان | دو یا ہس آیا یہ کم کم جوان |
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | حقیر کو بزن گئے بے لولو |
| قبر منز و اے لہجہ کر نیم دفن | اڈرے تنہ یسکو و اے لہجہ کفن |
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | دو در نیم دوہ شوے لولو |
| موتو کیسا چھ چون دنیا تہ دن | قبر منز و اے لہجہ کر نیم تلقین |
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | کلمہ یے تجبیر پیر لولو |
| عذس بہتہ آسہ ملک الجبار | کد لسن تل آسہ دوزخن نار |
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | نہٹ چھم کہتہ پاٹھو تیر لولو |
| موتن تھاویم نہ کا نہ فرستہ | شمہ ہس پوٹیر کہتہ ہے گتہ |
| پانہ میانہ تی کر سیر لولو | عشق نایہ دو دم شاہ پیر لولو |
| پیرد کر کو زہم تہ و سالحتہ | پیرد محمود چھ بے سحتہ |
| پانو تی کر سیر لولو | پیرد چھسے بے سیر لولو |

(۲۹)

مبلا ہاؤتہ، تمبہ لاؤتہ، ٹو لکچہ تراؤتہ دلبرہ
ماہ روہسار ژور تھاؤتہ، ٹو لکچہ تراؤتہ دلبرہ

لال آیس مالہ تراؤتھ

پیل کاکس داتاؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زلیخا یہ کوکھ داد تھاؤتھ یوسفو پانمببرو
 شرمسراتناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 گوکھ شیرینہ داد تھاؤتھ فرمادو ڈانبلو
 آب کوکھس داتاؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زونہ تارا کوکھ بلہ ناؤتھ آفتابے گاشرو
 راتھ دودھ گوکھ بلہ ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 ہی مالہ گوکھ داد تھاؤتھ ناکرے ششرو
 ناگہ بلہ اکھ تن ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 آو محمود بڑا نتھ تھاؤتھ در روز محشر
 آنہ سردار موحہ لادھتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو

عائہ مصطفیٰ سورے وہ حقان

(۳)

بریم دھتھ ژو لم تے قہہ مادو نٹھ ون
 نوؤ رومح ہاؤتھ دل نیوم ژو کزن
 گیا س ارزو کوئے پیرس
 وار وار وڈی توس دیو عاریتہ س
 شمشاد قبر زیبائے لولو
 دؤرن چٹھ ماران گرائے لولو
 پھیرس نہ میانی ماتے لولو
 زھاران یار اسو آئے لولو

دو در کبریا ستر تن دایر زان جنت
 سالو جنبه پیر برکت بندن چھوڑ
 پیہ نا عاشق دیہ نا درشن
 وتہ چھم نہ مولام توڑی پیہ لاس
 زانگہ زانہ ہن وچھ ہن کتبہ چھم
 چھم منہ کامن پٹہ ہنس دامن
 دوز عبد ام تے سونہ ہنس پانام
 پیہ دی ورتہ نیو رفو ہے کپڑے
 بس سندر پٹھو لنگہ لنگہ پھیرویں
 شے بہ داہ سامان پیر برکت وراہ
 یسیر یور داہم تیسر برونچہ نیریں
 یفس اٹہ کر اٹہ کر سالاہ کر ہنس
 کھلیتہ روزوس مل لگو موتس
 قران پر یوم آئے آئے
 دین اہلاس تہ کھناب پیر برکت
 سوزاس لاکس پیہ پیہ نیریں
 سوزانہ زانہ پانہ مونہ شو بالہ
 تہ توڑی گزہ چھ ہو دوشوک نیریں
 دھساہ سوونم خجواہ پینس
 پورہ کونڈیو نیم حاہ زن تابان

سور کوم میلیم ناکے لولو
 میلیم ناکہ شائے لولو
 ہپہ تن میاؤ گئے ضائے لولو
 وچھ ہنس کتبہ چھس جائے لولو
 لاکتہ چھتے مائے لولو
 عشقن لاکس غیائے لولو
 بوز ناسنہ زانہ کیائے لولو
 مستوری دینہ بے ٹھائے لولو
 کونگہ توڑی کرہ نمونہ لولو
 تم تہ ہو کرہ نمونہ لولو
 ستو ہچتہ زونہ تہ دائے لولو
 اند کتبہ شز باگ جائے لولو
 زچہ نم دوسہ قلائے لولو
 دوز ہنس روز ناٹھائے لولو
 پانس سور ملہ نائے لولو
 وچھ ہنس بو پوت ٹھائے لولو
 صدق کپڑہ ہنس پائے لولو
 بیہ ہو کتبہ جاپہ ٹھائے لولو
 زانہ جونس عشقے کرائے لولو
 نورانہ پیویمت پڑچتہ شائے لولو

ہوں دل تے باؤن سال جھم یاون مے کوڈنم ضائے لولو
 ونیہ یختہ یار میون وٹہ لوگ رتہ نے کڈسن وڈننس دائے لولو
 مکیس محمود آوارہ گوشت کیہ یارہ ستوے مائے لولو

(۳)

کر ختم منز و وندس جاے
 مے نوامے مشی زاہ
 بدن میون عشقن کرے تھہ منز و وندس جھتہ مے
 ڈر جھتہ کوس کوڈنم نہ وائے مے نوامے مشی زاہ
 شاہد بہیمہ وڈن روزائے زاہد شانتہ تیہ ریشہ
 ژلان اُسو تہ وٹے آے مے نوامے مشی زاہ
 مومار مار زلفن کرے یار و مار کوڈنم بوس بو
 گنیم چاڈن سبھا رے مے نوامے مشی زاہ
 پیرے کوڈنم بوس ویاے پھیرے پتہ پتے ژئے
 نیرے وڈر جھنے پوت ژھائے مے نوامے مشی زاہ
 مے مو تپہ رجھاں لائے وڈر جھنہ کھائے
 خنجر زن مے دلس آے مے نوامے مشی زاہ
 لکرنے رومہ ریشن آے مے جھم چون تمنا
 ارماں پیاڈن تم کس درے مے نوامے مشی زاہ

نواب شاہ جہد اصل برہقی کتابہ خزے بیت ۲ شہار راسی (اصلی موسیقی)

(۳۲)

یہ کمریہ دیکھنے والے سے بہتر تراویح لائے
 فقیر سے بہتر فقیر لائے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 یو دوسے میون، بزرگھ نیاے روزکھ ساز نو لے
 صو رتھ چٹا زبڑ کو چھلے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 سندھیم زو تہ کر میون پائے گنہ دیار مار بھٹس بو
 اندھم ٹالانین نیاے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 چستو چستو پیالین چپاے پتو کالی مرن چھے
 ہمتا او کتھ کتھو زائے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 میتہ نہ یار روزنہ آے ترمو کالی مزارس
 تر تھتھ ہے چھے پیوان ہائے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 بڑ نو تر تھتھ پلاگے مائے چھنو دود تر تھووان
 ترمو دود پچنگ و رباب وائے سے نوامے مثنیٰ زاہ
 دچھتو یور کتھ کتھو آے محمد کو دستانے
 ترمو مولگ بے پردائے سے نوامے مثنیٰ زاہ

(۳۳)

روشہ دود لو پوش ہو بڑ لائے
 دکنی دے، دکنی بو دے
 گوش تھا و تم دکنی بو ز آری
 لوہ باغس دکنی ہو دے

مہمیا نیو لگیو پاری
 شاخ سبیل بیون بیون تنے
 جان و دلس جھم بیقرا دی
 شرمہ سیمو کلہ بون کن کرکھ
 مارو پیم چاؤ چشم خاوری
 یختہ و اونچہ کر عقم کھنچے
 سخت لوے عقم زخم کاوری
 زانہ نے ، ریم واقف گے
 اسہ کنے چھہ پردہ داوری
 مہم کر عقم ہی زن برے

مہم پھلہ نکھہ توت بو پیمے
 شاخ زلفن کوڑکھ ینے
 پانہ زانکھہ پکشاہ وٹے
 سیمو زوہ پچھے خساہ برکھ
 ہرنہ گے در جھنکل مرکھ
 لوہ کر کل لائے عقم زھونچے
 بالہ دل جھم نہ روزان دٹخے
 پردہ زوڑکھتھ جھک درو نیے
 پانہ پیرکھ جھک ہر شے
 زوڑا جھنک کو تہاہ درے

بھر کو عقم وودہ کتہ درے
 بوز محمود نس نالہ زاری

(۳۴)

تس تیر نو زاہ بلہ نے داوری
 سائل دل توت و اتان ساری
 تس تیر نو زاہ بلہ نے داوری
 آسہ لار ان زن فرسو یاوری
 تس تیر نو زاہ بلہ نے داوری
 وائر قیدین خط آزاوری

یس عاشوق دکھہ دتھہ تہلہ نے
 شالہ ماریشلو لالہ زار پھولہ نے
 چھو کہہ لہ سے نیامڑ ڈولہ نے
 یار زھانڈان یس پاد پھولہ نے
 تس تیر نو دوسے اطلاس ولہ نے
 پانہ داؤنی بانہ مومکھ نے

یس یا رہنیزے مایہ آو دلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 بار غم مہیچہ شمشاد ہلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 شاہ یوسف میلیم مولہ نے
 کئیہ فلواہ دھتر عادی
 عشقہ تبرستو آیتہ دلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 داوگر لدس دہہ کھوہ چھلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 کوستو تے آدہ شہلہ نے
 کرکشاہ تے بزم شادی
 دادرستو یس استخاں گلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 کھچہ تہنیزے ادکم لولہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 میتہ یار سندر سبیل آلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 کانہہ تیر موہ کلیونہ امہ آولہ نے
 اد دہر ہکھ ٹوہ نمہ آدی
 آئہ ڈیہ میلو روہ ہتھم آلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی
 عشقہ جوشے ہوش یس دلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی

محمود بوز شتہ بلہ نے
 چھہ درپیش عشقہ نو دا دی
 یس بزم نہہ روز قدم تلہ نے
 تے تیر نو زاہ بلہ نے دا دی

۱۔ اچھو کہ دہہ (پیس جاپ) ۲۔ مالہ دالو توت واتان سادی (پیس جاپ)
 (قن) ۳۔ تمن نیا مشر بر دھٹہ کنبہ ڈولہ نے (اکھ پردن قلمی نو سنجہ) ۴۔

بائید وانی میلہ باندہ موکلہ نے (قن) ۷۵ کیثرن (قن) ۷۶ یس
 یارس یار روڈ میلہ نے (قن) ۷۷ نہ وہی وہی بیستہ چھم باوری (قن)
 ۷۸ تتربت کو تینتہ شیخ سعدی (قن)

(۳۵)

اُنڈنا یختہ عشقہ نیایس تہ لولو
 یاری مارنس لایختہ تیر عشق
 مے لوسم چشمہ دتہ وچھانی
 پتہ پتہ پیہہ ہا دتہ جھم نہ مولم
 زیتہ عشقن لہ دتہ پوئست جھم
 زیر و ہم تلمہ سر کوڑ مرد و حق
 حایہ جاس نوڑس حبلاوہ دتہ
 پور سامانہ ماوتم نور انور
 ناگ مہمہ یوجوین تہ ناگن پیچٹ
 تاب چھمنہ خایہ مٹری ماوتم پان
 عاریسی نے دوہی میون چائے کر
 لولہ کرہے روف لولہ بانس منز
 لولہ لوسم وچھان پیہہ نیار
 آم سوران یاون ہایے گوم
 لالہ لولہ تھم سینس لولہ غنجر

نشدہ مارنس کشہ زایس تہ لولو
 پارہ کرتم دل چکر س تہ لولو
 پارہ لکھ مار پیچانس تہ لولو
 پتہ لکھ پیہہ تہ پانس تہ لولو
 ڈالہ کوتاہ بالی، بیکس تہ لولو
 لے تھا دکھ ستو شاہس تہ لولو
 دھہ ہا کرہ کو سور طورس تہ لولو
 پارہ جاپانس زور روزنس تہ لولو
 جان وند یو باغ چھاونس تہ لولو
 بلاس میانس پیش اپنے نس تہ لولو
 لایہ ناپان منز نارس تہ لولو
 متہ کرتم پورہ ہارس تہ لولو
 مختر یاون نیر آلوس تہ لولو
 پورہ ہارس تہ دوہہ بوئستہ لولو
 گوم پنجر کو سوئدرس تہ لولو

دیکھ چرنے زونہ کھلتی تباہی
 چشم آہو چھا کن مہ خانے
 عا رستیو پرارے کو تہ کال
 کامہ دیو پامن تھا و تھم چاہے
 کتہ زہار تھ و تہ و تہ و چھانی
 پتھ چانے لاجوم سوہ تہ ساز
 داد چانے دہ دہ چھس رہان
 دومہ در گوم پیران غشہ متے
 لالہ کوتاہ ترانے دور چون
 ہاو کس سنہ ہاو جگر کو داغ
 دور ہاو تم مے لہ روے آفر
 وہ لہ ہاوے کلہ چانے کیاہ گوم
 کتہ رود ہم متہ بٹہ توڑی سیمہ ہا
 متہ ساقیو متہ و مہ فی پیرا ہا و تم
 دتہ دامہ محمود س تہ لولو

(۳۶)

ہاو سانس سوہ ندر ادرائے لو
 نوہر بھر تے و تہ واں درائے لو
 طاس پیر پیر ک آہ بلایے لو
 مار زلفن مو مار گزائے لو
 ہیکہ گنڈی گنڈی سانس درائے لو
 خاصہ پانس مار ان گزائے لو

نموش پند پر بائے لو
 ساز و سامانہ کربھہ درائے لو
 تاز عاشق و لکھ مائے لو
 پیشوا زن مار ان گزائے لو
 عشہ مرے اشرف بائے لو
 مشرب درخت شامن درائے لو
 سیتو سیتو چھتہ ژوہ تیز کیوئے لو
 ماری تیز بان گزائے لو
 سائر سیکار کر کر حتم ضائے لو
 بارغ نشاط چھم کتھہ شائے لو
 چپیز پیلن چوان چائے لو
 ماس کھاسین ماران گزائے لو
 لالہ باہر مالکس گئیائے لو
 ڈالہ روان فقیر بائے لو
 سال کران لوسیم پائے لو
 تیل بلہ تیس کم کم جائے لو
 حضرت بل غمینہ ژائے لو
 سئے اُنز راو لایز نیائے لو
 ساز و سامانہ کربھہ درائے لو
 پیشوا زن ماران گزائے لو
 مشرب درخت شامن درائے لو
 موعیتہ مالن چھتے ماران گزائے لو
 کار لوسیم تیز بادش دائے لو
 دالم کتن چھ ماران گزائے لو
 توت عاشق رنگہ رنگہ درائے لو
 مس کھاسین ماران گزائے لو
 لالہ زھاران پیغم نائے لو
 رنگہ مالن ماران گزائے لو
 لال کربہا مستو مستہ پائے لو
 رنگہ ناؤن ماران گزائے لو
 محمد دس چھ تھو مستہ سائے لو
 شامیان چھ ماران گزائے لو

دراس

کر سیمون نیائے انیے
 زھوہ مکھ ہمنہ ہمنے
 مار حتمہ مدن دارو
 کوژہ ہتم مے بز قیٹ کئے
 ویز آہم نہ ووف دارو
 شہر اکہ ملور پستم
 مار حتمہ مدن دارو
 یارہ میانہ ستم کاو

رُوشِ دیدارِ دُتم ماری مندے مَدَن وارو
 سوئے جِہمِ پامہِ رُون کامہِ دُروِ جانا وارو
 تنہِ دُتم سے رُون ماری مندے مَدَن وارو
 دِل و جانِ نیوختہ ڈھلے بیہِ وِنتہ بے کِیہا وارو
 پینہ چاہِ شِملے ماری مندے مَدَن وارو
 کو چھکِ دُورِ نزلن مے گے چاہِ کل وارو
 کِیہا لافِ زُھلن ماری مندے مَدَن وارو
 خستہ دِلِ گیسہ خراب مَسہ چھوختس شرابِ خارو
 جھاد تو ہی تہِ گمہ لاب ماری مندے مَدَن وارو
 کو کُختس بے گٹے ہِٹ تِلکے کے موختہ وارو
 گنہِ بھو اِکے لے ماری مندے مَدَن وارو
 زُھوٹ مکھ سَرِ خَدَن کو نالِ تھمِ بَدَن نارو
 تنہِ دُتم سے وِدن ماری مندے مَدَن وارو

آوھو دگدا زارِ دنان زورِ وارو
 بو زتمِ ہر جُدا ماری مندے مَدَن وارو

(۳۸)

دِہِ دِہِ جِہمِ چاہِ نِکلِ گشن بَشنو عزِ پزِ حبانِ من
 مُشتاقِ گو سے صوَرِ پڑے دِپِ تم یہ صوَرِ تھکِ مَرِ دِپے
 نُوَرِ تجلِ چھ منن بَشنو عزِ پزِ حبانِ من

مے ادس چوئے آرزو
 تی یار چھمنو زاہ بن
 مس کھا سو چشمن چھئے خمار
 چھی ہرنیہ روز تھ منز دن
 زہ گتھ زئے دل نیو تھم تھلے
 رشتے مہ جتھہ ما زھینن
 شہار زلفو دول مے زال
 بچھنس بڑ دولے وچھنن
 ابرو کانے کش مہ کر
 یس تپیر جھکان ہم سنن
 غم غوجہ تر او تھ تو شتم
 مورس بڑ امو پاڈی روشن
 نوڑک کمر چھئے او لے
 زھینن ہک ہم آہن پن
 شیرین فرادون ہوس
 بیچار مور کول کھینن
 فراد تہ مجھون بیہ ہنا
 کین سن تمن کیاہ گے کون
 بینو رود ہم یاروینے
 دود آم دوران ما ز چھونن

روز تھ بڑ وچھہ ہے رو برو
 بشنو عزیز جان من
 ڈا بشتھہ سبر زوال گے بچار
 بشنو عزیز جان من
 کس ونہ کیاہ کر کوٹ تھلے
 بشنو عزیز جان من
 الفیہ رستیو وچھتہ حال
 بشنو عزیز جان من
 تس مار شدہ ہے کھش مہ کر
 بشنو عزیز جان من
 ناحق متہ سا رو شتم
 بشنو عزیز جان من
 مہ پر کھوتہ داراہ ڈاؤ لے
 بشنو عزیز جان من
 افسوس کوٹس خسوس
 بشنو عزیز جان من
 شیرین تہ لال گے کوٹ سنا
 بشنو عزیز جان من
 لے نہ روزان چھم زنے
 بشنو عزیز جان من

سروِ نخرامانو دودلو کوکل پریشانو دودلو
دل چور تھو کوہ دامنن بشتو عزیز جان من
پھیران لو سس کوہ بکوہ روان دو تم راختہ دودہ
فرخ یاد میون کوئے ناکتن بشتو عزیز جان من

(۳۹)

پانہ میانے غافلہ اے منز منہ اومنا وے یار
وار دودس نار عشقے خار کڑھتہ کوم تنہ نیگار
پانہ پانہ کوم مے منہ منے منز منہ اومنا وے یار
جوش رنگ پوش دن چھنے ہوش نیرتہ ادموٹھ چھوئے خار
دوبلبل لگہ وچھنے منز منہ اومنا وے یار
خاکی پنجر مور میلہ چھوئے گڑھ و بالو حبانہ وار
کالی رنگ ادمس گھوئے منز منہ اومنا وے یار
یاد سنہ دودیس سنہ کار نشتے پیوست بیکار
دیر مے یس پانس بنے منز منہ اومنا وے یار
برونٹھ پتہ سون وون گئے نور نمد اوچھتن آشکار
یسی سرے تی برونٹھ کنے منز منہ اومنا وے یار
کتہ بیوٹھک دتر پکونے دتر تراوڑ زونہ پن کار
ییتہ یہ چھتہ تہ تی سنے منز منہ اومنا وے یار
پان پنن یس پرز نے خانمانس وانس بیزار

جان جاناں چھس بڑنٹھ کئے منز منہ اوکرو وئے یار
 محو دس میل کل گئے موکدس پنہ نس وئے زار
 تن نٹہ اڈکس وئے منز منہ اوکرو وئے یار

۷۱ اڈکس گمہ جہے = ؟ کاکلی دیکھ اڈکس کئے (قن) ۷۲
 وئے بڑ دس سٹو وئے گئے۔ نوڑ ظہور وچھن آشکار یی نہرتی منز منہ
 (ق م)

۷۳

یار میا نیو مارکن منز پان ہووٹھ تی پزیا
 مارکن منز ماہ تابان منہ چھو وٹھ تی پزیا
 کل رخس پیچھ چھے زئے میل موئے میل دئے
 گو پریشان بکلیں دل تبسو وٹھ تی پزیا
 اے کمان ابو بہ رمزہ تیر غمزہ لوے محم
 باشہ کران عاشق بیچارہ پو وٹھ تی پزیا
 درکشہ کوکل تو گو دل دیوانہ بے
 مار زلفوستر عاشق مار نو وٹھ تی پزیا
 درتمنائے وصال راٹھ دوه ووتھ وڈان
 میا نہ کھوتے دشمن من دوس تھو وٹھ تی پزیا
 میا نہ یارے عشقہ نارے زول حقس بوتھ لب
 رشک میا نے خشک بندا پیالہ چو وٹھ تی پزیا

ماہِ زینبا، ماہِ جبینا موعہ حرمِ رازِ اوس ہم

بارِ قیامِ دیو سپرِ تختِ سپرِ بودِ تختِ تی پزیا

آغِ میانیو ناگہ رادِ نِ پیچھے چھسے ناگہ سون

دارِ غِ دِلِ حقو و حتمِ ثَمے کسِ سستی باغِ چھوٹتی پزیا

کیشتہ پاؤں اوجھ مے ثَمے کچھ شیشہ بڑی بڑی تھاوے

دیشہ بیون یا رازِ مے پائشِ نشہ سو و تختِ تی پزیا

سرورِ نازِ پاکِ بازا شبِ بے اُرمی باکد ام

کوکل و بندِ قباڑ مے مژدِ رو و تختِ تی پزیا

از جفا مے مَنِ نفاہِ کیشتہ او نو اے بیوفا

عاشقِ بے چارِ محمودِ کیا نہ تر و تختِ تی پزیا

(۴۱)

راوِ رو و تختِ شورے پان

ماہِ کمرِ تختس، ہے ارمان

راوِ رو و تختِ شورے پان

پادِ لَوِ رسمِ پتہ لاران

راوِ رو و تختِ شورے پان

سومہ کہ موعہ کہ چھم لکھ گیلان

راوِ رو و تختِ شورے پان

پتہ چھا پونہ وند ہے جان

ماہِ لا زولِ ہمِ ژورے

ماہِ مے بے تختِ موارے

خوہِ پتہ لَوِ تختِ موارے

کورِ کھسبِ تختِ لَوِ ہم کوے

کتہ رُو دِ ہم رُو و تختِ شورے

چھو کہ چاڑی چھم شوقِ طبعوے

اسیہ موعہ کر سہ سبکوے

پان ناوَن گمہ نگہ کستوے

چنانچہ ٹٹہ کہ نو روز بستوے
 ژور ژندن موم رعبہ پوئے
 ہا کہینا کوم سوسہ پوئے
 دے نے دیہ دیہ پوئے
 غمہ بستین تمنا ہزارے
 یس صاحب لودست لڑے
 چون فراق چھم تالوے
 کتہ ہزارے ویناں لڑے
 پان موم ژورے ژورے
 رادو روتقم شورے پان
 ہمہ پیٹھ دان پوش شوبان
 رادو روتقم شورے پان
 وٹہ مرٹھ چھینا کن پوشان
 رادو روتقم شورے پان
 کتہ کل من علیہا فان
 رادو روتقم شورے پان
 تہ محمود چھے آسان
 رادو روتقم شورے پان

عالمی ہرے : سوسہ ہزار

(۴۲)

گئے پاری سرکے رنار
 تہ جھم کل تہ تہ کل زار
 گزہان کل ہر موشان غار
 باریک بمہ پیٹھ تلو اے
 سے چھم چون سبھا امار
 گریو پرتک ژندن داے
 سوسہ ہزارے روتقم کتہ سندھ
 روزقم یارے بوزقم زار
 ملبیل نالہ دوان گے
 روزقم یارے بوزقم زار
 مارتھ رعبہ رے کیتو
 روزقم یارے بوزقم زار
 وندہ جان وچکرتے
 روزقم یارے بوزقم زار

شوان کیاہ چھئے زلیغہ سہا
 دولان کیسو چھ آند مزاء
 وول قتم ژئے کالہ شہا
 کر قتم لولہ کر تیج مار
 دیت قتم برم جو دو کار
 ژھلہ موژل، گیمو کار
 پشمن کو تاه چھئے خما
 پسرے پرنگ ہنگہ طو مار
 یمر زول چھس لولہ بیار
 وچھان نو پس کو تاه پرا
 یارے میانے کل آثار
 دا جھس مولہ زاجھس نا
 منے ہ کر قتم جگر س پار
 اتی روز تہ شہ سوا
 سورنا کا تہ رود سسا
 کینہ گے وار کینہ آوا
 یاونیز زھودہ مار دومہ تار
 بہارس بیہ قتم کوہ کپار
 لولن پانہ فی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 پچھتس بل وچھتہ میون حال
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 زلہ دن دود لہ دن چھم
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 خشن پانہ فی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 بزم برکت کت سائٹھا
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 ہی مال ناہ کر قتم بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 لارے پتہ مارے پان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 سارے سور خشت چاد
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 مارس کالو سپان خان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار

پچھتا یارہ بیہ دوبارہ
 تنہا نیر محمد س

بلو یو چانہ اکره اشاء
روز تم یار بوز تم زار

عاشق دے دے دل تم نال کالہ شہساز (بیس جاہ) ۲۷ پستان پورہ

(بیس جاہ) ۳۷ رنبہ دے دے دل چھی موختے لار

خندہ چون قند کھوتے جان

منہ چھاوتے ست سیتا

روز تم یار بوز تم زار (بیس جاہ)

(۴۲)

| | |
|-------------------------|-------------------------|
| گے موکلن لستو یے لو | بڑھار تھ نال داؤن آہن |
| ہا نر تم چھی چستو یے لو | دیتھ وانہ اچھ کیشہ چھلن |
| گے موکلن لستو یے لو | کچھ چانہ بوز تھ طوط کلن |
| فوتہ چھل چھی پستو یے لو | بالو یے چھی کتہ واکلن |
| گے موکلن لستو یے لو | گراہ چانہ عاشق شو دلن |
| خوتہ دڑ تھ پستو یے لو | ستور چھک کستور ملن |
| گے موکلن لستو یے لو | نر چانہ چھم قوہور کلن |
| زالہ لاگتھ کستو یے لو | یم کالہ سرف نال دلن |
| گے موکلن لستو یے لو | تھالہ نوان کز موکلن |
| چھاوتہ نندہ پستو یے لو | سبیل چھ مہیکہ دا پھولن |

رُح گزہاں تانہ صوفہ لہن
 بچہ پانہ ڈپشہ تہرہ لہن
 قوربان لگے کانہ فسلن
 خمار چھئے سمبر زوہ لہن
 سیود و چھتہ سیمار بکن
 محمود پو شس نہ لانی زھلن
 ارمان کورسنہ دہہ ذہلن
 گئے موکلن لستویے لو
 وپر گزہاں گتویے لو
 گئے موکلن لستویے لو
 گئے بوہور و مٹویے لو
 گئے موکلن لستویے لو
 چاڈی چھوہ کھ چھم ٹویے لو
 گئے موکلن لستویے لو

۱۔ لوبہ زہار تھہ آر بکن سے گئیم کلن چاٹنی لولو (قن)
 ۲۔ چھتویے لو (قن) وپر = بوہور و پانہ پو گئے (قن)
 کانہ فسل = تہرہ پیتو ۳۔ صبحک وادے سبیل چھ پھولن۔ بوہور گزہاں ٹویے لو (قن)

(۴۴)

اکر نہ رنگ کوم تزاو نہ چاہیے
 نہ کھ ہو و نم برتے تلی
 و چھتہ تہرہ اپر ڈپے
 زہارہ رو شتھ کومے اپارو
 روشہ و نس خورش آو پے
 مژرا و تھہ نیو نم سوئے
 کوم تزاو تھہ رچن رہیے
 کر پیے درشن دیے
 چھوہ کھ دتھ یار ڈولم زھلے
 کر پیے درشن دیے
 پاچہ پٹس ٹکس بڑ پاری
 کر پیے درشن دیے
 بٹہ کرہس روئیس موئے
 کر پیے درشن دیے

سالک سنگار چھس کینہ دِلن
 دِل کتن مئے باکو یئے^۱
 ہارس اُمو دادا دارن
 ژوہ تیز رُوزس بڈ بند گئے
 رُوم رُادو چہ جیسے دنجے
 سیز پوش چھس دودہ اُکریے
 قند ناہیہ سِر د مئیے
 نقد کر کر نم لوکن تھیے
 موختہ نورس پوئور دش
 پونختہ کارس خوش گوم پیئے^۲
 امتا دے کیر شاہ چھس
 نامہ پاغام تس کس جیے
 زہ دول قفس کوتاہ ذرے^۳
 محمود کس ارمان چھئے
 چھینہ مئے کن دِل تس رلن
 کر پیے درشن دیے
 موختہ ہارس چھس کوت پراون^۴
 کر پیے درشن دیے
 چھم کران دُا فچہ کھنچے
 کر پیے درشن دیے
 فند کر تھہ ژو لم کوئیے
 کر پیے درشن دیے
 سوختگی نو مئے زاہ مشن
 کر پیے درشن دیے
 شامہ سوئدر پامن چھس
 کر پیے درشن دیے
 بڑ اژ تم ما دلبرے
 کر پیے درشن دیے

۱ اچھک ژہا نثرل، با نثرلی (ن ہجور) ۲ ہسپہ بدن کو نوویے (ن ہجور)
 ۳ موچھتہ تنہنیز اپز دیرے (ن ہجور) ۴ نیوم کیر سوئے (بیا کھ قلمی نوہ سچہ)
 ۵ زاہ مئے بستہ دِل چھس نو میلان (ن ہجور) ۶ زکو دانگو ما نکل کھچے (قنا)
 ۷ چھس پاران (بیا کھ قلمی نوہ سچہ) ۸ پونختہ کار پان مئے او سوئے (قنا)
 ۹ زہ زہا جھس کوتاہ ذرے (بیا کھ قلمی نوہ سچہ) (ن ہجور) پونختہ کارا مئے روویے
 (بیاض ہجور لا بیردی)

(۴۵)

سوزِ دلِ گِٹ پُکِشاؤ نے روزِ دُعا بوزم کئے
 کامِ دوو جائے پیرِ رختہ شاہِ لُٹے گوہمِ نیمِ رختہ
 تہِ کونو آہم پھیرِ رختہ سینہ یارو گوہمِ رختہ
 چاہِ دُورِ سرِ کُٹمِ بدن تہِ دوہم کوتاہِ دُدن
 درِ دینِ چھک سرِ دُدن پان ماوہم مئے کُتہ دُنے
 چھس بڑے ڈٹے کُنِ مشتاق وچھتہ یارو مئے کُنِ ماکھ
 کس بڑے چوئے رِزاق چھم مئے وائے کُوت سنے
 اُڑی نہ رنگِ گومِ شِراوہ چمے دامن پوششِ ڈپوِس پیے
 سہکھ مہکھ درشن دیے بر گئیس ہی چھاوئے
 ہا کونو چھک ڈپے بوزن یادِ تہی دھو سارِ کونا روزن
 کالی قاصدِ نادس سوزن کینہ کورِ رختہ حاصلِ زچنے
 تھا و قدام بہتو دُماہ تراوِ رختہ سی چھم یاوُن بڑماہ
 حالہ اُسکے دُزان شِماہ بالو پانے آوِ زالہ نے
 عشقہ دود پھوڑ سیدن دُساوُن حالہ پتہ و نہ چھکے آدن
 بالہ بلی کتن چھ کینہ وائی مائی بلی مئے گزہ و بلی
 قسیرِ بہنِ رختہ چھ کالی تہِ بہرے گزہان دُنے
 بس کز دودِ فیشتے بستم پتہ شہاہ درشن دُتہم
 نئے پانس مئے رنتم توشہ کوتاہِ خمیش سپنے

ایشہ بر چھی مسکو شیشے
 خاصہ پانس پیرتھ کشے
 تیل بل کیساہ آب دہوا
 چون مشتاق چھس بے نوا
 شالہار چھ پھولو مٹو لالے
 سینہ بسینہ رٹھتھ نالے
 بارغ نسیم بونے گوشن
 حال میونے رٹھتھ چھ روشن
 آس پاران در بارغ نشاط
 نعمش پستد بیسپہ اہل نشاط
 منز دلس چھ چار چمنار
 جاپہ سبز سیاہ بہار
 چھلور گولاب گولاب باغس
 دستار س آئدی آئدی لاگس
 محمود دُنیا چھ کُفا
 تی کر یہ مئے واتہ نفا
 زسہ ولوٹو مئے رنشہ
 بہتہ دماہ مئے بڑوٹھ کئے
 خفہ لکن دادہن دوا
 دادہن بلیم تر ڈیشہ نئے
 لالہ پکھنا تر میانہ سائے
 کپنہ تر لہم جانے پیئے
 بالہ یارس ڈیشہ توشن
 روشہ وئے بڑ کیساہ وئے
 پان برورم چانے وُشات
 ساز بر تو ہر ترٹھ کتھوانے
 عاشقن ہتھ جاہ قرار
 کمہ نیسا اتر پوان کھنہ
 کتہ زاکس پینہ نس آغس
 تانہ گولاب مُشک ہسینہ
 ٹوٹھ یادن چھ بے وِہ فا
 اہل صفا ترٹھ سہو پیئے

۱۰۸ بر گیم ہی چھاوئے (کشمیری موسیقی) ۲۰ بالو یے کچھہ بالی بالی
 بالہ کنن تر کباں ائہ والی

۲ عاشقن چھتھ تھہ جاہ قرار ۴۴ رٹھ چھلور گولاب باغس (کشمیری موسیقی)

از مئے ہاؤ دیدارے لو از مئے ہاؤ دیدارے لو
 وچھتو چھئے ماعارے لو مشتاق ڈیئے پختہ کوس آوارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو کرتہ کپڑ کر تھس جھس پھارے
 ڈپڑتھتہ جئے کیتو مارے لو چھئے نستہ خنجر کر تیج دارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو زخم چانہن بہتہ سردارے
 بلہ کتہ چھس بیمارے لو ترھلہ دل نیز تھم اکہ اشارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو وچھتو کوٹ کال کر انتظارے
 چھتھس کالہ شہ مارے لو سیاہ چشمے چھئے آبدارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو اکا چپانے بہتہ پان مارے
 ہٹہ کے ہاؤختہ مارے لو ڈیکہ ہنہ شبہ نے کیکہ طوارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو کیکہ ہٹہ چھئے ترندہ دارے
 ووزلی چھس رخسارے لو میزدار سبز پوش گل انارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو غولہ مہتہ رھتھم کوس آوارے
 ہی چاڈی چھاوان مارے لو تر او ان عاشق آتہ چے دارے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو شرکون باشے دوہہ پڑھکے
 چشمو پیالہ ہمارے لو خون جگر س چاے ہر کایے
 از مئے ہاؤ دیدارے لو خراب کر تھس شراب خایے
 وچھ ہے حال امرارے لو شائکس نو کام کتہ بو پڑایے

لاشکھ چھک تپے عاشوق پڑے از مئے داد دیدار سے لو

پدمان دنیو ہے پر تے سائے

بدنام چھک کو تپے ہار سے لو

محمود کا مئی بس بوز دار پائے

از مئے داد دیدار سے لو

(۴۴)

| | |
|---------------------------|---------------------------|
| آمار چپانے بڑیاں مایہ | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| دڑا ختم زیم تو نیو ختم دل | مدانو زالم لا جھٹس رگل |
| خبر چھو کیو پزارے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| خمار اولو پڑے | کر شمشے چھے برکت چشمے |
| بیتے مور خٹس زائے خمارے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| بزمہ غمزہ تپو سپتو | مئے ہو کر مشتاق سپدن کپتو |
| ترک تازے کہاں داسے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| بجے تپو نیز کھوتے تیز | سیٹھا تیز خنجر خوں ریز |
| سمن پسے سپر دارے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| پزیا دل بھتہ زوس زانگن | یہ کوتاہ بے وہ فایاگن |
| جفا جوئے سبتم گائے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |
| سیٹھا پویم یار دود زانگن | تپو پز ہے یار میون دیشن |
| چھٹے محمود بے چارے | دوہ لو یورے بے وہ فایاے |

پری روفہ خسار متا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دے نے بوداد و دستا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دیکس چھے جان نور نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 حقس چھے نوریشا نے
 روفہس غالب سیاہ دا نے
 چھے ہینوند آمت ہندستانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 خنجر نس بھیم کمانے
 و نجر کیاہ عبان پھٹے
 ژٹے نوے عظم تیر مجگانے
 و سبھتہ زن پوس آسمانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ژٹے کور عظم بالہ خفغانے
 سیاہ مار زلف پیچانے
 بٹانہ یا بہ آفانے
 بہ درایس سور سامانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 بہ ژھارن خسانہ مخانے
 مس کھا سو چشمہ ستانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 اسے وینے غور چہ دانے
 پیریزل کوئی دندہ دردانے
 شکر لب و دہانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 کھٹا کر تم سوغن دانے

مَدَنو چھس بڑ پد مانے
 میون دست چون دامانے
 چھہ یوسف ماہ کنانے
 دریں سپاہ زرخدانے
 تہ چھہ ہم جان جانانے
 متہ زانتم بیگانے
 سو میر نام پستانے
 بن چھہ باغ بستانے
 دہنتہ کس مادی لہانے
 تہ انتم حیلہ بہانے
 عرق چھہ شبہم دانے
 چھہ نوزدک موے میانے
 گردہک کوٹ سرورانے
 بہ نیرے مور پشانے
 در باغ سلیمانے
 چھہ کشمیر خورش پریشانے
 چیتہ محمود ستانے
 ازلی چھک غزل خانے
 تہ روتے کیڑے کیا بے لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 غرق کیتیاہ گکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 کرے بہ عاشقے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 بہمن کھڑ کوہ ڈیڑھ لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 بنیتہ کیتیاہ آوے لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 روضہ شمس منز باک نہ لکے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 اسہ کن ماو روضے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 چھہ رنگا رنگہ بھلیے
 مہ کر دیوانہ گی لکے
 بڑی بڑی پیالہ موے
 مہ کر دیوانہ گی لکے

رے پاٹھو اولہ پیسے (قن) ۴۴ تہ موزانم مے بیگانے (قن)
وہ میخانے (قن) (پشتیم نورشار چھینہ قلمی نمہ سخس مشر)

(۴۹)

لائی ژورن لاجونس داوس
پوشہ نوکو پڑھتو کاوس
پیم لانیو نیائے کس باوس^۳
ہول چھم مے لول باگراوس
تن من بو آیت تھادوس
مشکہ کو فوژ تن بوناوس
باکی انتن کاکی ماراوس
ہی تہ مسول دان پوش چھاویں
شر آوس لیر پان ساوس
رنگہ ریونس مشکہ تن ناوس
ہمشکہ طومار دور اکر داوس
چھتر بوین تل وہ تھراوس
ہی مال آدم کاکی ماراوس
عشق ژورس آدمو کھاوس
دوین دشمن سون مشراوس
کچہ لکہ تار عشقہ دریاوس

باکی باوس لانیو نیائے^۱
کوٹ گئے تم باوسک^۲
باکی باوس لانیو نیائے
متر اوس یادن تل
باکی باوس لانیو نیائے^۴
'بو' تھادوس آیت پان
باکی باوس لانیو نیائے^۵
پراوس پرتنگ تہ بالہ پوش
باکی باوس لانیو نیائے^۶
وہ تھراوس کوٹنگ تہ ہی پوش
باکی باوس لانیو نیائے^۷
متر بہتو ہواوس
باکی باوس لانیو نیائے^۸
دوہ ہا اکہ پاوس یاد
باکی باوس لانیو نیائے^۹
وہ تھادوس لاج موناو

آؤ لہجے منز ماراوس باؤلی باوس لائز نیاے

کیاہ کڑیختہ عشقہ نس واوس

زادہ تر نو بو باوس حال

کاؤلی محمودا و امیلہ واوس

باؤلی باوس لائز نیاے

ع۱ باؤلی باوس پنہ نے حال (مروجہ نوہ سنجہ) ع۲ باوس ناک کوت گوم (ن
 مہجور) ع۳ لائز نیاے بوچیکاوس (مروجہ نوہ سنجہ) یہ نے لائز نیاے چکاوس
 (ن مہجور) ع۴ یہ شارچہ کشپری موسیقی منزے یوت۔ ع۵ یہ شارچہ
 کشپری موسیقی کتا یہ منز ع۶ مروجہ نوہ سنجہ منز چہ یہ شار غلط پاٹھو درج۔
 بال تر اوس ہنود کان۔ وھن دشمن سون مشراوس (ن مہجور) ع۷ یہ شار
 چہ مروجہ نوہ سنجہ منز رنگہ رونس پرنگہ دھتر اوس۔ بال لاوس پیرہتہ پان۔
 (ن مہجور) ع۸ یہ شارتر چہ غلط پاٹھو مروجہ نوہ سنجہ منز ع۹ یہ شارتر چہ
 مروجہ نوہ سنجہ منز غلط پاٹھو درج ع۱۰ یہ شارچہ کشپری موسیقی کتا یہ منز

(۵۰)

مہبت ابو لول ہو آم

نشمہ روئے نظر اہ تراو

مہبت ابو لول ہو آم

سوکھ موکھے ماو دیدار

چانر آمار کوس بے تابو

چشمہ کیاہ چھے مت شرابو

مسہ چھو رتہ کوٹھن خرابو

روہ خسار چھی پھولہ پونی گولہ بو

مہتابو لول ہو آم مجھ پیٹھے تھوڑی نقابو
 پیہ سیتی گوس نیم جان سپم تن چپاڑی چھم سپما بو
 مہتابو لول ہو آم ناؤ اٹلس یا کہ کھنجا بو
 ساڑی وڑنے تل واکرن گاہ آتش گاہ چھک آ بو
 مہتابو لول ہو آم زالی واکرن تل تیج و تابو
 رُپہ آ کے میلنو مے چھم مے دلس چون اضطر بو
 مہتابو لول ہو آم راضو آستم کاستم غذا بو

برہم چھ دُنیا زانو غابو
 غم کاستو محمودس

وچھتہ کاڑاہ کڑھتس خرابو
 مہتابو لول ہو آم

(۵۱)

دوا بہتو مے بڑو نہیہ کئے دوا عشقو وئے کیاہ
 تڑ آکھ اول بوزم کئے چانے ستر آد شہنشاہ
 تڑے ستر یوتاں مے کیساں دوا عشقو وئے کیاہ
 یہ کیئہ ظاہر تی تہ نئے ینہ گوہم تڑ پاداہ
 تڑے چھک تارخ تہ تہ نئے دوا عشقو وئے کیاہ
 ہوہس تہ نفس پیلوئے رُوس تہ جمن تہ پٹھو
 تہمن دوا مزاں تہ دوا عشقو وئے کیاہ

ترے اوتھتہ یوسف کنانے
 کستین ترے پتھتہ روو آدے
 عرش چوئے بار ترالنے
 شو بان ترے چھک ہیر بونے
 گاہ آکھ پانس گنڈھ گہنے
 عاشق تہ عاشق ترے لائے
 فریاد تہ نالے دیوان چھتے
 رواں چھس تہ ترے چھس بے
 فرادن دیان جو یاہ کھنے
 فریاد دیوان دیری او آنے
 شیر پنے دوپ نس خموش سپنے
 دودھ کھ سویر عشق مہ کھ ڈیشنے
 پوختن ہمش اکھ نوکٹا فنے
 ترے پیتھ چھک تہ جد اے پھنے
 پوک مجنونس نیست دے
 آو لالے ہند ناو لکھنے
 فنا کو شیخ حسنا یے
 عشقہ زورے سور رچھنے
 مصحف تہ خرقہ تمزولنے
 سورھتہ خالو ازمانے چھنے

ترے مژراوتھتہ زلیخا
 دودھ عشق وئے کیاہ
 فرس پھٹھ چھک رٹھتہ جا
 دودھ عشق وئے کیاہ
 گاہ آکھ اطلس دلیختہ شاہ
 دودھ عشق وئے کیاہ
 سراج کرم فداقن
 دودھ عشق وئے کیاہ
 شیر پنے دودھ رو یاہ
 دودھ عشق وئے کیاہ
 بوزھتہ کور تمز کنین چاک
 دودھ عشق وئے کیاہ
 کجاک لالے رکن رختہ
 دودھ عشق وئے کیاہ
 تہی رگے رگے رختہ
 دودھ عشق وئے کیاہ
 روم چہ ہینزے ہونسن پان
 دودھ عشق وئے کیاہ
 پورمن عشق افسانے
 دودھ عشق وئے کیاہ

شہاہ دزدون چھٹے روز دئے
 زبے پتہ تم کو کیا کتھ کوڑنے
 کیاہ تس زو در او شاہ کھانے
 کیتو آے چانے ستر مارنے
 زبے پر نو دوتھ منصو رائے
 زبے در اکھ نوں تے زبے دچھنے
 کائیسہ موگڑھن ماشون ٹھہنے
 فساگے کیتو امی فئے
 فبر چھٹے کر ان میر کوئے
 مرتو عشقن پر تو پہنے
 دماہ زالی کتھ سہ پونڈور
 دودو عشقو وئے کیاہ
 بوون نہ برتے تراون باکھ
 دودو عشقو وئے کیاہ
 زبے کر نو دوتھ سپرس فاش
 دودو عشقو وئے کیاہ
 کائیسہ موگڑھن جدائی
 دودو عشقو وئے کیاہ
 خبر روئے بوڑکھ نو
 دودو عشقو وئے کیاہ

محمود عشقن شراب چہنے

خراب کو مت چھو لو کیاہ

خراب خاک ضرب دئے

دودو عشقو وئے کیاہ

(۵۲)

روز دما وئے حال
 مار زلفو دولہم نال
 چٹم ولنے آمت زال
 آلف قد میون سپد دال
 بال میریو مدو
 چار کیاہ چٹم ڈالہ نس
 بال میریو مدو
 ریشہ کٹ ڈٹم بد نس

مہمہ نائے مے مو زال بال مریو مدنو
 پیچہ بہہ چھے میون سال کچھ آچھہ دار تے غم
 رنجہ ناؤ حقس سوئدر مال بال مریو مدنو
 بالی زھنڈم کوہ تے بال بالی یارو میا لستم
 سر قو بول چھے اقبال بال مریو مدنو
 سنیا س پتہ گوپال وائی دیوان جنگلن
 منہ چھہ کاس وادی پال بال مریو مدنو
 مولی وادی حقس نیو تھم مال زول چھم نو سوئدرے
 ولی یارو وچھتم حال بال مریو مدنو
 فانسس وچھوم حال فال درایم مے جان
 تنہ پزاران کوم یثر کال بال مریو مدنو

سوختہ فکر وچھہ دند چھی لال

سوختہ کور تھم جگر س

مہودس باوجمال

بال مریو مدنو

عادیو مو (قن) ۲ شکہ مشو حقس نیو تھم مال (قن) ۳ وچھہ رتھ فکر (قن)

(۵۳)

اے ترک قبا پوشیں یمن حقو تہ بمن گوشیں
 مے خوش در آغوش سمن حقو تہ بمن گوشیں

نریے کہتوئے گرم پوشہ چمن
 توش میں موروش
 مس چیتھہ رود ہم نشہ کن
 حقوتہ بمن گوش
 لب لے تو چوں لال یمن
 پیالہ میں نوش
 صد بوسہ دے کو سخن
 حقوتہ بمن گوش
 کرشانی یمن زلف خم
 حبان چھی بردوش
 مستانہ مارک اموخا بمن
 حقوتہ بمن گوش
 گوہ لاب چھے رفیع سینہ سخن
 پیتہ در آغوش
 لوسہ ناو مساً مو سخن
 حقوتہ بمن گوش
 بنمائے رعد رخ خوب بمن
 برقعہ تلی رو پوش
 میراب بمن ساری سخن
 حقوتہ بمن گوش
 چھس سوز عشقینہ دار کھن
 چھم نہ ہمن جوش
 ازو وہندے سرقدن
 حقوتہ بمن گوش
 رختہ وند چاہن مائز سخن
 حقوتہ بمن گوش
 لوجرس ساری لو فحہ سخن
 حقوتہ بمن گوش
 عشاق چھے در خاک زمن
 حقوتہ بمن گوش
 محمود گوش چانی سخن
 حقوتہ بمن گوش

عابانانہ چھی بردوش (مروجہ نسخہ) ۲ گوہ لاب رودخ چھے
 یا سخن (م ن) ۳ چھس سوزان حال دمن (م ن)

(۵۴)

| | |
|---------------------|---------------------------|
| بڑھوئے کھائے سو ہرے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| متہ میا نے گوئدے | رچھتم سوعہ ندرے یارو |
| زوں زن لچس درے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| کوڑھتم زارے | زول حقس عشقہ ذرے یارو |
| بہ فراق کوٹ درے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| مئے سورم بوعہ سرے | مینہ بو زاہ سرے یارو |
| لاستم آہ سرے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| روشنہ وفعہ دلبرے | بہ شراب کھائے سو ہرے یارو |
| پوش زن گوس برے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| زھونڈ مو سنگرے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| ہنک طو، ماہ جرے | ژٹے سودا کین کرے یارو |
| دراو محمود گرے | زور پٹھو توڑی ترے یارو |
| مر ماہیانہ شرے | ژٹے سودا کین کرے یارو |

| | |
|------------------|------------------|
| ع محمود دراو گرے | ژھونڈ مو سنگرے |
| ژند نو پنگ گرے | ژٹے سودا کین کرے |

(اکھ پرون قلمی نسخہ)

(۵۵)

تپاسے دینے ہنس دیو نہ ٹھٹھ نہ وار
 آوارہ کرختہ گوم
 بے کس و نہ کیٹ چھم چار
 ناچار کرختہ گوم
 مرنے نہ درے اندر وار
 مرنے نہ کرختہ گوم
 گزھی کیٹہ اوٹھم خار
 بیدار کرختہ گوم
 کو روٹ قہم غبار
 دوبارہ و چھتہ نہ سے
 توے داد چھس بیما
 کو مار کرختہ گوم
 دیپامس مے مدن وار
 بدن ناپ زول قہم
 ودان چھس تیر ادے نوار
 خمار کرختہ گوم
 شہر باشہ سودا کار
 زہر نشہ موکر ژبے
 کئیہ چھے بھہ کرتیج دار
 پارہ پارہ کرختہ گوم
 زرگس چٹہ چھس بیما
 ہسا کتہ لے بو
 غارن زور و چھنم وار
 نظار کرختہ گوم
 دوپ نم یار و مہ فادار
 زھانڈان بونفہ چون
 ژ مو پھیر قولہ قراء
 تکرار کرختہ گوم
 یامختہ دیو ٹھٹھن رتہ آہ
 تانت تاہ تیرختہ گوم
 سہ کوٹ گوم بے کوٹ لار
 آوارہ کرختہ گوم
 خبردار کس پر شہ گار
 خیر کیتہ تر بوزونا
 زبردست زور وار
 دلدار کرختہ گوم

تمنا چون محمود س
دود پنون فرختہ گوم

ماشوق میانے زور اوار
پستامو یور ہی دو بار

(۵۶)

بالہ یار یکھنے مارے پان
کر کیاہ چھس غار زان
بالہ یار یکھنے مارے پان
ویر حبانہ سورم تران
بالہ یار یکھنے مارے پان
ماشوق چھم ارمان
بالہ یار یکھنے مارے پان
نہ زمیون چھک لوزان
بالہ یار یکھنے مارے پان
شے مشقش شلیہ پد مان
بالہ یار یکھنا مارے پان
چھنہ روو قہم دل و جان
بالہ یار یکھنا مارے پان
کتھہ شاہ چھک آسان
بالہ یار یکھنا مارے پان

موچھان لوئس تہ کوٹ کال ترانے
دیتہ چھم نہ مولوم تو ری تہ لارے
میتہ دھچتہ میون حال چھس لارے
سور چھو یوت کیاہ چھے خمارے
پینہ حبانہ تمنا میر غمارے
چھنہ کاقہ ماشوق امارے
بہ نسا زارے چونے زارے
خار گوم جگر س رز پان کھارے
دز کو نہ عاشق عشقے ناکے
دل نہتہ زو لہم ہے دلدارے
دلہ زار ویتہ ہے میتہ دلدارے
گنر راوان چھس ٹنڈے تارے
اندہم حال کس کر اظہارے
غبار شہ ہم وچھہ متہ دبارے
سنتہ چھم چانی غم خمارے

لوہ کچار کیشہ نہ نوروزان سارے
 بوز کھے سمار فان
 سوز چانہ دنان محمود زارے
 بالہ یار پکھنا مارے پان

ع ۱ پکھنے مارے پان (قن) ۲ شلہ مہہ ہسچہ پمان (قن)
 ۳ در دلہ یارے (قن) ۴ نوم دومہ کاٹہ نو (قن)

(۵۷)

| | |
|---------------------|-------------------------|
| مدنو چٹم چون ارمان | یت اُموجان وند یو |
| آستم یار سپہ بان | یت اُموجان وند یو |
| ماہ من پادشاہ من | ژتے کرژھ ناو منے سپہ تن |
| ژکوژد چھک یار دیوان | یت اُموجان وند یو |
| روے تو شمع شب افروز | تیمہ کے پوشیرس سوز |
| زولقم نارہ زبند پان | یت اُموجان وند یو |
| ضما عشق تو دارم | کر کتا چٹم سپہا غم |
| ژھوژد موکوہ بیابان | یت اُموجان وند یو |
| نتے زن صبح نورانے | چھو لہ وند بارخ بستانے |
| لعل لب تو دہ افشان | یت اُموجان وند یو |
| پوشن مالہ کر یامے | مسکی پیالہ بریامے |

دُچھم کل تہ گلستان
 و بخر بخر نچتر نس
 از پئے جان غریبان^۲
 خال بروئے سخن ستر
 قامت سرو خدای
 بیج در تیج چیں بہ چیں
 فکر چھا زلف پریشان
 توبیا باز بسویم
 لول چون آم فراوان
 پت اُموجبان وندیو
 ز شاخ تپہ چھی دردس
 پت اُموجبان وندیو
 حبشی پوشہ باغس حتر
 پت اُموجبان وندیو
 کمنہ دیو بنداست این
 پت اُموجبان وندیو
 غم دل ہاتھ گویم
 پت اُموجبان وندیو

گوشہ چشم سیاہی
 سوتی محمود نکا ہے

اے پادشاہ حسینا^۳
 پت اُموجبان وندیو

۱۔ اچھولہ ون باغ پیشانی۔ نئے زن صبح نورانی (قن) ۲۔
 ۲۔ سلاح یا پچھی دردس (قلمی نوہ سچ) ۳۔ مشتاقان (قن)
 ۴۔ ۱۔ شاہ ملک حسینا (چھن)

(۵۸)

عیان چھی ہم جان جہانے
 پان وندیے ہا جانانے

لولہ مسکی چا دتم پیالے
 پان وندے ہا جانانے
 زندہ ماشوقس ستر گندے
 پان وندے ہا جانانے
 لولہ باغس پیوتم ورشن
 پان وندے ہا جانانے
 چا دتم جدائے پے نوڑائے
 پان وندے ہا جانانے
 نیب ہواں روڑیں کرشن
 پان وندے ہا جانانے
 وارے وندتم تھے کیا داکے
 پان وندے ہا جانانے
 لول میونے زاہ اوڑے نے
 پان وندے ہا جانانے
 فکر چھا کن پریشانی
 پان وندے ہا جانانے
 خوب رویو دچھت رویو
 پان وندے ہا جانانے
 تام قطرس درمی یاو پیوناو
 پان وندے ہا جانانے

کلہ وندے ہا کلہ والے
 پے درپے مومے عرفانے
 مہرستانے ساتی رنڈے
 شہینہ پکو حال دادانے
 سوع کچھ مومے کھکھے دتم درشن
 گل پھولے لان گھستانے
 تے چھے رواں رواں نالے
 دور پیس نیستانے
 تپہ ریشن بیہ درویشن
 ترھوٹ مکھو خانہ خانے
 میانہ یارے کمان داکے
 سینہ سپر دل نشانے
 صاف سینم مے اے سینے
 میانہ ماشوقہ مہربانے
 پیچ در پیچ کوکل چا مانی
 مار زلفن کرے شانے
 شوقہ منزلی کرے ہوہو
 اسیہ ونے غمہ چنچے دلانے
 یام ڈیرو یاو قطرس منزراو
 در او پھلس اتہر خانے

دورن چشمن ہندے گاشے رنگہ رنگے وچھ تماشے
 چھک پاس مشتاق پانے پان وند یو ماہبانے
 چھے محمود مشتاق چوئے
 کاثر زوئے کاسم کرئے
 مال ورنختہ بڈ کوڈانے
 پان وند یو ماہبانے

ع۱ چون دور پر (قن) ۲ صاف پسے چھے اُپسے
 ول میونے ژسے اوٹسے (قن) ۳ ہر طرف کوکل چائی (قن)
 ع۴ محمود ازیتہ سونے (قن)

(۵۹)

بال کر لھتس مژدیوانے ہے جوائے ہو
 ع۱ انصاف روتے نہ دانے ہے جوائے ہو
 بوزوئے داستانے سوز گچس بو
 روز گزھو آستانے ہے جوائے ہو
 کوکلن کر جوئے مے شانے شانے بڈ ہے ہو
 زاہ تر نوقی چھم مشائے ہے جوائے ہو
 بڈ چھے عشقینہ کمانے چشمہ چھے آہو
 مار لھتس بو موہینہ کانے ہے جوائے ہو

خستہ کر غمہ بچہ دہانے قندہ شربتہ چو
 دندہ ہے بوڑو تہ جانے ہے جوائے ہو
 سر دندے بو سرور وانی یور پتہ مو
 بکھ نئے بو پیمہ پائے ہے جوائے ہو
 زہور مکھ خانہ بخانے خانہ زادو ہو
 مار نئے سلسلہ خلدے ہے جوائے ہو
 زور زور لہم شہر پانے پور چھک ماہو
 موہر ہمت لہو وانی ہے جوائے ہو
 زور دارے پہلوانے کھور چھلے بو
 یور کن چھک نہ بیوانے ہے جوائے ہو
 متہ کر تم زیم بہانے زہمتہ کر تھس بو
 کتہ مجلس چھے مکانے ہے جوائے ہو
 مہر بانے قدر دانے سحر چھے جو دو
 قدر چائی کسو دانے ہے جوائے ہو
 مدد و جھس کو پیر ترانے دندہ تھس بو
 حد نہ پرتہ گو مو فسانے ہے جوائے ہو

کور پہ محمودن بہانے بوزاے تندو
 ایں فسانے عاشقانے ہے جوائے ہو

(۶۵)

اُمیدِ حورِ ماهِ رقصِ سارِ دُورِ نیوئمِ دل
 اُمیدِ دُورِ درشنِ دُورِ مئے سحرِ حورِ نیوئمِ دل
 تسِ کزِ مئے ویسویہ کوئے کستورِ نوومِ پان
 کس زانِ دُورِ حالِ تیرِ مستورِ نیوئمِ دل
 دیوانِ کُرنس و چھتہ تسِ مادانہ بوانِ صاف
 اُموشوخِ چشمنِ طائرِ منِ محمورِ نیوئمِ دل
 ہی تن مئے گیمِ ہایِ گیسِ ضایہ زولِ مال
 و دہن مئے دُورِ زہا یہ تیرِ زورِ نیوئمِ دل
 مدنسِ یہ دُورِ تو م ز دِ گیمِ رقصِ بدنس
 ادِ کونہ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ نیوئمِ دل
 شہارِ زلفِ نال و دُورِ خالِ کیا چھسِ جان
 مٹکِ ستورِ بدنسِ جنتِ کستورِ نیوئمِ دل
 زہارِ ان پُءِ ذرا یسِ بالِ دُورِ گورِ تیرِ نال
 پتکِ کشتِ چمِ کسِ نیشِ مئے مندورِ نیوئمِ دل
 سلسِ پُءِ ذرا یسِ تیلونِ کنتِ یارِ میلیمِ نا
 ییلیمِ یلمِ دُورِ نالِ مٹنِ طورِ نیوئمِ دل
 پُغامِ ہوانِ یامِ دُورِ شاکسِ نوگام
 اچمِ دلِ مئے و چمِ زورِ پتکِ کشتِ دُورِ نیوئمِ دل

رنگن مے زھورم رنگہ رپون پریمت سا آ
 مس دیتھ پچھتس برینہ پیچھت موکھو نیونم دل
 کچھ بلہ بے ڈرائس سلیہ لو آکر کام لو مسم دھ
 ۶۷ رابلہ وچھام چیلہ پیچھت سطور نیونم دل
 محو دچھت نزد پکھ سسٹاہ درد نئے یار
 خوش کردہ چھت در پردہ زرخہ زور نیونم دل
 (ا کہ پڑانہ قلمی نوہ سچہ پیچھت)

۱۷ امیہ لور (ا کہ پڑانہ قلمی نوہ سچہ) ۲۷ امیہ نور (قن) ۳۷
 سائس بے ڈرائس بال (قن) ۴۷ تھتہ نمشہ (قن)
 ۵۷ ویل آم بے رٹن نالہ یٹن طور نیونم دل (قن) ۶۷ پشار
 چھت قلمی نوہ سچس شریے بیت۔

۶۱

| | |
|------------------------|-----------------------|
| ول آم یور پیہ نائے | ویسی یے بے وچنس مائے |
| ول آم یور پیہ نائے | دل نیمتہ رود کتھ شائے |
| احوال میون کر تس کنتی | کس باوتس کتھ گئے دنن |
| ول آم یور پیہ نائے | سہ ندر بے کر تس ضایے |
| تس روج سوہکے کتھہ نیوم | ردان دامائے دیوم |
| ول آم یور پیہ نائے | رود شتھ چھت کتھ شایے |

مہر ناز و ہونو ز اُجس
 کوٹ کوٹ پوت پھیرناے
 دُچھان اُچھ لوسم رے
 ہی تن مے سکر غم ہاے
 کیمہ ما ڈولہ بر مرد غم
 سیمیں بدن رعناے
 چپکل گنٹھ مال، دوہ کن
 بتر رتھ ڈولم کتھ شائے
 ہمایہ یارے دردے
 اندنا یہ لائیں نیاے
 تس جا ہلس تشد خو پیسے
 بچ سس پتھ پوت دھائے
 در صواریاں ناہین
 مارن چھ ماران گراے
 عشیہ مٹو کو مڑاؤنس
 دیت نس کیمہ سونہر داے
 گڑھ تے دیسویار ان تے
 کیمہ سس بے لولہ مٹو لائے
 محمد کا می بے نوا
 ہول کا ستم ہے خود لائے

خاے بے پامن لاہنس
 لول آم یور پیہ ناے
 کیاہ گوس کو روڈم پنے
 لول آم یور پیہ ناے
 بر مرد غم کٹو چھو وغم
 لول آم یور پیہ ناے
 قحچہ دہتھ نی غم عاشق
 لول آم یور پیہ ناے
 دل نہتھ کو چھ قحش شے
 لول آم یور پیہ ناے
 مشتاق کے سس رو پیہ
 لول آم یور پیہ ناے
 حاراں سپد نقاش چین
 لول آم یور پیہ ناے
 مڑاؤنس تے تڑاؤنس
 لول آم یور پیہ ناے
 آغش بے لاگس تن تے
 لول آم یور پیہ ناے
 رھار ان چھ و صلاک دوا
 لول آم یور پیہ ناے

ءا کوٹ گوم رٹنہ کیانے (مردجہ نوہ سچ) ء۲ اچھ ٹورم رنے
(من) ء۲ تھچھ دہتھ نیوغم بو وچھن (من)

(۶۲)

ہامیانہ داوب نا کووے
ہامیانہ مد نو سا تھا روز
بوز کھے سوزاہ میون مٹراو
ہر کھا مٹو مٹو مٹو مور اور
کامہ کویتا مودا ماہ چاو
ہیتلہ ہانٹلہ پوت کینہ بوش
یتا مٹو پوشن کیر یو کر او
ہوسنا کو لگہ یو پارسی
موراں تپہ تاد سوراں چاو
آدن باجے میانہ مدنو
اسہ نو چوئے تمنا در او
شری پانہ اسہس مٹرتہ متاڈی
راہ چیم پانہ کس کیر کر او

مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
سوز دل وٹہ ہے کن تھا وٹہ
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
پان میون آئے دوہ دے کیر
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
دیتا مٹو درشن پوت موروش
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
یاد پٹو دوہ نو روزن ساری
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
بہن زولہ قہم تے وڈنو
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار
مدنو زارم نو قہر چپانی
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار

محمود موکر نادانی
وٹہ چھے آدن لاڈن تھاو

وٹن من " وٹہ یو پادنی
مٹز مٹہ اوے نو وٹنے یار

دم مہیچہ تہ دم یا بنی آدم
 حضرت آدم روح الاعظم
 سے یہ ساری نیچے پر رُوخس
 ہو کے زورے ہوئے کچھ بیچ
 دوہ تے راتھ بیسہ کوہ تے ماڈن
 ”او فقیر اکھیاں کھولو“
 فکر صفی کر ذکرِ حقی پر
 پائے کا سکھ پائے آسکھ
 ہوہس تہ رُوخس کر نفی اثبات
 دہنچہ کس زانہ سکھ تہ بیکانے
 موماز نازس پیسہ عبادتس
 غافلہ بانوق اُفلہ دوریو
 پیرس یار پیٹم پیرس سرپوش
 سرتاج پیران حضرت میرا
 محمود گامی تس کن ہم

راعنی ژٹے سہ آسی ہر دم
 گو یاد از نورے اقدم
 نیمیو نہ شیطان گو یر ہم
 بسیتہ چھہ سچ دہ ہزار عالم
 زمین آسمان لوح و قلم
 ”بر لو ہو ہو دمبدم“
 دم دیتہ ژلہ نئے فکر تہ غم
 وزی واسکھ آپ زم زم
 ذات صفات چھی دم تہ قدم
 یہ گوم مازتے یہ گوم تم
 ماشوق یارس دل انتم
 دوحہ کھلوس یا ناوے لم
 زپرس بم چھم وزان چھم
 سرتاج پیران حضرت میرا
 محمود گامی تس کن ہم

عا حضرت میران - یم گزہن تنے بزرگ آسہ پھند ذکر شیخ العالمین
 پینس کلامس مژ کو رمت چھہ - شیم حضرت میراں او - ناہی

ہوا دیا چائے آئیں بسے
 متیوڑا ہاران بڑا آئے
 نیا ئیں مونیر پائیں پیسا
 چھوڑنے مئے ہاوسے
 تنے یارو پاران چھسے
 ہمتے آ کے یتیم ناسے
 کوتاہ سستم وود ذکر بسے
 زکھاسو مسکو برتھ چھسے
 وچھان وچھان چھوڑھے
 ژرکتھ برموہم پر سے
 ژر نے لکھتے بکر سے
 مئے یار ژر لکھ چھوڑھے
 اسان اسان مشھس سے
 دلبرو دل یورو دسا
 رگل زن زالے بڑا جھٹھے
 دپان چھس پانہ مارس کھسے
 سارن گٹھ بھکھ سے
 ژرے ارزاو چھٹے کھوڑے

ہسّا ہسّا مّا ر
 مے تے کوڑھ ہم یار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 رما دوپ تقم پزار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 دتم مے دیدار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 ز اچھ پڑخار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 ب کو کر حقس خار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 تے ما اوے عار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 وہ بوز وے زار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 بچان چیم جانی مار
 ہسّا ہسّا مّا ر
 مے مشراوم یار

پتو لکن چھس بیکے ہس ہس ہس مار
 پیہ مے تنے تنے لائے سوئس مافٹ تار
 مے مجھ کاس راہی کے مے گوڑھ ہم ترے یار

جامن شراب دامہ چسہ

محمودس بوز ناز

کیاہ داد چانے لہ آونے

ہس ہس ہس مار

۱۔ متیوڑھاران آیس لے مے گوڑھ ہم ترے یار
 نیایس مونیر پائیس پیس مے گوڑھ ہم ترے یار (ان م)
 مہجور لایبریری ہنڈرس نوئس منز چھ ہس ہس مار بدو
 مے گوڑھ ہم ترے یار ژوریم مہر ۲۷ اسان اسان شاہس لے
 (ن مہجور) ۲۷ مار بھتہ تہ بھتہ (ن مہجور) ۲۷ یار چھ نوہے
 مہجورس منزے یوت

(۶۵)

یئیتہ بوئے محمد چھم یوان

توت کوئے لارو ساری

وئی وئی چھ سہ دیدار دوان اسی کوئے لگوس پاری
 یا مارو تمکو سہند کو شوقن نیتہ مارو تمکو سہند کو ذوقن

رتی وینے بو ماشوقن
 حائران کم کم گوئند
 شاہ روڈ کھٹکتہ اندر
 میون ہیو بنیو کس تے
 مس واپہ پاؤنس مس تے
 شمع روے تسند وچھتے
 روان سپنس خستے
 بلبل چھ سپھا روان
 اے بلبل شیدا
 تس سیتو کرو سودا
 سودا پنن مئے سو رم
 سار کے تمنا مو رم
 ماشوقہ کوتاہ ڈالے
 دودھ راتھ روان نالے
 نے روز آرام تے شب
 مئے جاں دو تم بلبل
 چھے جلو دتھ ہر جائے
 لا جنس تم سہن زائے
 بے دود پنن و بے

تھو نتے اد کم ماری
 از روے صورتہ بندر
 بیگانہ کرنس یاری
 اندری گنم و س تے
 مستانہ کرنس یاری
 لا چاہ کرنس خستے
 گلن چھ و نان زاری
 بر سر چمن چھہ دوان
 دل دودس عشقہ یاری
 جانے ریکن پیدا
 کر یس وفاداری
 زہہ ہرپ و تہ کن دو رم
 حاصل گنیم ماری
 بیکس بے جنس زائے
 ہاران چھس خون جاری
 زائ جنس در تاب در تب
 از جوہر ستم بگاری
 ڈھا غلام مئے ہر شائے
 تاجپند پردہ داری
 پادا کرنس ینے

فریاد کو دُرم چون منے تسر غمیش آپ میاں زاری

اے یہ سار چھ غلط پامٹو لیکھت .

(۶۶)

| | |
|----------------------------|---------------------------|
| لول چوئے آئے ویسویے | یاد پیویم تو ناد لایاے |
| سور کوڑ تھم روہ پو بد تس | وہ کس ز چین چھینہ دتس |
| لول چوئے آئے ویسویے | چھم پترینہ دوان پائے |
| مار زلف سنبُل دتے | چھی روہ سار زنگل دتے |
| لول چوئے آئے ویسویے | سور مہ چشمے چھے بادائے |
| سائو دڑنے یث صاف جائی | والمو کفن چھے موہنہ تالی |
| لول چوئے آئے ویسویے | نالو شہی زری جائے |
| تہ پھٹا غمگین گوسے | نینہ روٹمہ ٹسے میون غورٹے |
| لول چوئے آئے ویسویے | ہول جنگیں زاہ نادراے |
| موہ پو دا جھنس اسراے | قولہ ساریو دت تھم دادے |
| لول چوئے آئے ویسویے | یہی مے دپ تھم تی بوزائے |
| خفیہ روز تھم کیاہ لوے کینے | مہ نارے دودرم پسنے |
| لول چوئے آئے ویسویے | دچھتہ کینہہ مانے منجائے |
| سارو پینو مے مشرؤم | یاد نوخودہ ڈیے پتہ رادوم |
| لول چوئے آئے ویسویے | چاہہ برتل سر ترا دیاے |

توبہ مآدان بالسن کنبہ وُن
 بوسہ لودِ محکم بہ پائے ترے
 لوسہ وُن پان پنن اکسن
 رو شبہ پترہام سیمبر زلے
 لول چوئے آئے ویسویہ
 توہ دوپ نم عشہ مقامے
 مہاک کشمیر منزنای
 چھے مشتاق محمود گامی
 لول چوئے آئے ویسویہ
 تنم ترے لودے عشق پانغافے

(۶۷)

یار پتو یار پتو یار پتو میون نے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 لوٹ لوٹے تراو قدم کوٹ سے چھوڑاں نے
 میلہ ہم سے مار موٹے وینہ ہنس حال پرنے نے
 روشہ وُوروشہ وُلو پوشہ برے تون نے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 زہا پے روز رختہ مایہ وُجہش زوئے کیا چھم کروں نے
 راہ چانے براہے بوجاے تراو کھ کروں نے
 نمون عاشق مہ کھسی زوئے کاسم کروں نے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 ہنر اسی شیشہ تنزے تنزاد سم لون نے
 تنز دیت نم نار عشقن کر تنز بہ دالون نے

و نیز واتیبا مارو منزے ڈالہ دیکھ ژالون کے

عاشقن دیدار دتو یا پیتو سون کے

پڑھ گنجام مرزہ باوٹ گزہ ما آسون کے

پڑھ روستے پڑھ مالو گزہ ما آسون کے

پڑھ اندرے وژہ خاکی گزہ ما آسون کے

عاشقن دیدار دتو یا پیتو سون کے

نیز منزے پان پنن نان کمر پر زون کے

پیچم ہونے نرتہ مادے سکھتہ و وہ پر زون کے

گزہ روستے گزہ باغس کر ہونے و وہ تھورن کے

عاشقن دیدار دتو یا پیتو سون کے

سوختہ سدرس ڈنگہ دیکھ مے موختہ چھم کھارون کے

صورتنہ کے تار آپار پان چھم تارون کے

مرنہ بروٹھے عاشقائے پان گزہ مارون کے

عاشقن دیدار دتو یا پیتو سون کے

پینہ یارو ژھینہ گوہم تنہ فیورے پیمون کے

پینہ اوٹم بوزمت تی پیوم و وہ فی ژالون کے

زینہ بروٹھے مودس آرزو چھم چون کے

عاشقن دیدار دتو یا پیتو سون کے

ہنرِ اوسم شیشہ تنزے ہنرِ اوسم لونے
 تنزِ دیت تھم نار عشقن کر تنزِ بیوم زالونے
 ون تڑواتیا مارو تنزے ڈالہ دتھ تڑلونے
 (قن)

(۶۸)

بجھکے آیس، ونہ ماخوہ ایس
 لاج کیاہ اوسم کرانہ تنزِ دایس
 تڑلہ کوٹ لاجی زالہ ولنے آیس
 وز وز ہند پوش کشد تڑایس
 اندرے نیائے تے سیشہ پان لایس
 تڑھاران تڑھاران لار واد ایس
 ونہ کس احوال ون روز ایس
 تیل بل ناگس سائس گی ایس
 حضرت بل چھم رکوز تھ سائس

کیا سنا پیہ نا پائیس یار
 سون کن پکنس آوتس عار
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار
 یار داد منہ من گوم گتہ کار
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار
 لار ان لار ان نو رسم دوحہ
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار
 مارے متوشالہ مارے گتہ کرے
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار

زلفچہ تارے ستو ستار دایس
 آفت چھہ بلبے کیاہ چھہ مینوں ۵

کر کیاہ محمود تنزِ جھہ کلایس
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار

عازر محل گوم (ان محزون) ۲۵ وند وز ہند پوش تڑھارانہ (ن محزون)

ہند پوش ڈھارن ڈرائیں (ن مجبور) ۷۴ اندر نے یار دود (ن مجبور)
 دینے کس احوال دن روزائیں (ن محزون) ۷۵ پیارن پیارن
 (قن) ۷۵ اُلفت چہ بلایہ و بِل تم نال (ن مجبور) اُلفتچہ ترائے
 دو لغم نال (ن محزون) ۷۶ محمود کر کیا عشقہ نس نیائیں (قن)

(۶۹)

| | |
|------------------------|--------------------------------|
| تینے چھم اُشہ نے دارے | تینے یار چھم ہوتے ہیں |
| ہولہ چپانہ کھو سدا ہے | ڑھینے گوشت سدا ہے لالچ نہ لیا |
| دیسہ راؤ تھیں کو دیارے | اسے دینے ہوتے ہیں چھک نال |
| میں چھو پر خمارے | کوئی بند کھاتے میں چھک چوٹ |
| دس ذرا جھم عشقہ نارے | اسے کہتے داد چپانہ اوش چھم لال |
| دیتو کیا ہ جھم چارے | تیجہ زام بگرس افسوس کھوں |
| دوستو کیس آوارے | دریاد تو چھس فریاد دوان |
| گنہ زان ژند رے تارے | راحتہ تے دودہ گوم زانے ہوان |

محمود دس چھینے دودہ دود ژھوان
 گوئیہ کس ہے فشہ کارے

(۷۰)

پینم پینم پائن سنشے مے نوشے مے
 بری بری چادھتہ شراب شیشے پالین لکے چالے

نوزد شمشیر مارِ نچے مجھے خنجر مسالے^۱
 زخمِ کینت سینہ سپر چھمے موٹو تیر مولے
 چھمکن دگ چھم بکس دے چھ کیا بیونے پائے
 پہلچہ کیلچہ گوہم زہننے دن کتہ کر کتھم کرے
 وذن وذن بدن کو لم آذن رووم واسے
 مدن وارہے ترا وختہ زولم لدن چھم مہ نیا سے
 متیو بچم پوشن پھلے ساری توشن درے
 گوشن زلے کوئے نو ہا بیلے گوشن رٹھ جاسے
 پڑ پڑ لگے زلے شوہ و نئے مئے کن چھے تیر زلے
 دورہ چھم کالان نوڑک تنے غریب چھمے گدائے^۲
 محمود کا مئی کتھ چھک راون تاپسن چھمے پتے پڑھالے
 اہر مرو افسوس کھیون کیا سن کتھ کتھوڑاے

۱۔ واسے (ن ہجوڑ) ۲۔ یم تیر مسالے (ن ہجوڑ)
 ۳۔ دورہ چھم کالان نوڑک تنے پتے چھمے پوان دے (ن ہجوڑ)
 ۴۔ وفتو (ن ہجوڑ)

(۴۱)

گو م کوٹ باشوق نیرتھ پیوم از مے یاد تے
 خستہ دل تیں پتہ درائیں استہ لائیں ناد تے

کیا ہ بڑوئے دارِ مئے کورِ تھم ماہِ رخسارِ ووف

دادِ ساریو دادِ بوز تم یادِ کر تم شاد تے
میتہ کیا چھ بیو فانی ہستہ و جھتم کیا ہ نیوم

پتہ کر تم کچھ تائے تڑھ ما میر باد تے
خشمہ ہستے یارِ میا نے چشمہ چھ مستِ شراب

سرو قامت چوں زبیا شو بہ وُن شمشاد تے
مارِ مسارِ زلف چائی گردنِ جیلِ گوم

دُمہ ا کے غمہ نشے کرتے مئے آزاد تے
کپشہ پائے نشہ کو زہ ہم کتہ تھار تھ پر د

تتہ کو نو سر بہ و تم دے میتہ لگر چائی یاد تے
جانِ شیرین ہستہ کو کھ اے دلبرِ شیرینِ زبان

خارِ گوشتِ یارِ داسے خارِ گو فرناد تے
ژیے پتے محمود گامی عاشقِ نامی سپن

حالہ ا کے نالہ دیوان بوز تس فریاد تے

(۷۲)

| | |
|--------------------------------------|---------------------------------|
| پتہ امو بالہ یارِ حالِ باوے | دنامو بالہ درشن کالہ راوے |
| ژہ نے یکھ داد چانے کیا دے بو | لدے بوا تھ کاوس پڑا بہ گراوے |
| گرہ ہوا لسن نمختہ تیلِ ملبہ سائس | مئے چانے ناو بہ سر ہم دنگہ ناوے |
| وَدَن زنِ بالہ مئے چیم تالہ پیچہ ناگ | مدنو ذالہ اوش کو تاہ نہ تراوے |

خوشی کر از وہ لو محمود، موروں
 نئے سیتین لو بہ باغس پوش چھائے

(۷۳)

| | |
|--------------------------|--------------------------|
| غَم چھم یار مارا دے | برہم درختہ و اجس ناوے |
| یار چھم منز باگ ناگس | اُندو اُندو فیریں باغس |
| غَم چھم یار مارا دے | پیش ماراں گمرائے |
| تار وول تار دیہ پائے | ہا ترو ناو چھے بہائے |
| غَم چھم یار مارا دے | ہم کھور نم رٹھاوے |
| کینہ گے سالہ نیش خالی | کینہ آپہ سالس سو آلی |
| غَم چھم یار مارا دے | کینہ زن نہ میلان بنائے |
| کاندہر واپہ تیکہ پتراران | موسم زو میون تھاران |
| غَم چھم یار مارا دے | لا جنس تندرینہ تارے |
| دلنے آس کٹھو زالس | اُندو اُندو پھیر یوں لاس |
| غَم چھم یار مارا دے | آہ نو موہ کلن پائے |
| حضرت بلو کس مالس | دوہ لو دیس گر تھوے مالس |
| غَم چھم یار مارا دے | اہ منز دیہار مارے |
| تم چھم عمر بکورا بے | زایس مالس تو ما بے |
| غَم چھم یار مارا دے | نہ چھم وچھاں پوت تھائے |
| خف دھتہ فی غم عاشقن | کل کا نیمٹ سالہ دور کن |

بے خبر رہتے چھپے غم چاہے
 غم چھم یار مارا دے
 آئندہ آئندہ پھوٹیں سرس
 یار داد پیام مٹز کو ترس
 ترنس اے ہم نہ جاے
 غم چھم یار مارا دے
 محمود کا ہی بس میتے
 عشق طاق کمر دے

و اونمت ما مشراوے
 غم چھم یار مارا دے

(۷۴)

دودھ مے گئے پیالہ چھلن تے
 و نئے ناگ ارزن مے آو
 پوز و دن حضرت صدیقن تے
 پزیر سیمو مارین موہ کلاون تے
 عدل کوڑ حضرت عمرن تے
 و نئے ناگ ارزن مے آو
 فرزند مورن تل دورن تے
 عیا کوڑ حضرت عثمانن تے
 خوئیگ مایہ بوڑن قلمنن تے
 صا جین ماونس تور کن فحن
 خیلہ کوڑ دلا دل سوارن تے
 و نئے ناگ ارزن مے آو
 زلفقار لائین کفارن تے
 تیلہ نار سارس عالمس
 حضرت سلیمان عا حپ شمن تے
 و نئے ناگ ارزن مے آو
 تاپہ دایہ اے بس حبانوار
 و نئے ناگ ارزن مے آو

حضرت یوسف ڈراو سائن تے تنس کینہہ ڈھک لائے عینتہ آو
 ڈپیشہ زلیخا زار و زن تے ونے ناگ ارزن مے آو
 ونے دو لم ژنڈن گن تے

انتو لاگو پولوس
 کھے ہم مہراں بلیہن تے

ونے ناگ ارزن مے آو
 (محمود نہ لال مجنون کہ آکر پڑا قلمی نوہ مجھ قنوں)

عالم شامیو کم پو پرتھ.

(۷۵)

ژھارھو بورنگے رنگے

| | |
|---------------------------|-------------------------|
| بے رنگو بیٹون بیٹون رنگن | ژھارھو بورنگے رنگے |
| وہ تھراؤ وچہ گولاب پرتگن | ژھارھو بورنگے رنگے |
| چھنہ ژائے روس رڈھا فالی | جاہ زن چھک پانس ٹالی |
| چھنہ چانے نریتو رنگے | ژھارھو بورنگے رنگے |
| چھنہ قسار دارد گری | گا بھو قس بال ژائے لوری |
| دیر چانے نیرے ننگے | ژھارھو بورنگے رنگے |
| قولہ ساریو چھم لولہ کامن | ہولہ چانے پھیرایس کامن |
| پان ماو تم کیہنہ نو مینگے | ژھارھو بورنگے رنگے |

پیم فدائیش گئے جبردا
 گئی فدا جس دامن پیشہ پیشہ گئے
 سوئے چپانے وزان تارے
 سارتہ تارے واسے پیشہ گئے
 پتہ سے کُن دتم درشن
 پیشہ و انج موکر سہ گئے
 شہر سائتر پھیرا میں ناگن
 چادر چپانے نو دم گوہ گئے
 پوشہ نولن دتم نالے
 پھیرا نو حقس لنگے لنگے
 سورہ چھوٹا دلبرے
 بتر شہاب پیرے پر گئے
 پیشہ ناؤ دھتہ نو بزم مزاح
 نشہ زن ناہ زولحقس گئے
 سائل کران نو سیم قدم
 دتم دیدار ہنس گئے تہ گئے
 حال پتا موچھے دتم آدن
 کالمی زرد و سہم ہنس گئے
 گوم و چھان قافلہ نہر جتہ
 بیہ بینم ہنس گئے تہ گئے

تم واصل سپاہ خود را
 زہار حقو بورنگے رنگے
 بوز دین چھ عشق چاہے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 چون درشن چھکم دپتہ درشن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 منز ناگن پھسے ناگن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 سور پوشن کریم مالے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 دور منز مہجھتہ ہو ہو کرے
 زہار حقو بورنگے رنگے
 عشہ متیو مشیم نہ تہ زاہ
 زہار حقو بورنگے رنگے
 وائل افسوس روزنہ یہ دم
 زہار حقو بورنگے رنگے
 آواہ اکھ دتم نادن
 زہار حقو بورنگے رنگے
 پیم گئے تم آسپہ پھیرتہ
 زہار حقو بورنگے رنگے

چشم محمد دگامی مسکین

خود دیند خود خداه خود دین

کاستم غفلتج بنگ

زهار حقوب رنگے رنگے

(پڑا قلمی نوہ سنیہ پیچھٹ)

(۷۶)

لولہ چانے ہولہ گچ سو قولہ موڈل مدنو

خوڑ کیاہ گوم شری پانس زور موڈل مدنو

لاو موڑے چھو کہ لونے قلم ٹیک ہو تھم بکر

بے خبرے چھو کہ نہ تیرے ہو تھم ٹھل مدنو

ژون کوئجن دون دکر مرتہ پیٹہ تن گائے

مار مٹ چھو سیتھنہ ژوڑ ہم تہہ مانکل مدنو

دوہ کھ دانے سوڑ پینن نوڑ بکر تیس پانس

خوڑ ڈولن سون تولن گپہ سترل مدنو

ون دہوں وچھ ہے چھون اتھ کوٹ داتے

کھیوون افسوس پڑھ تھاو تم منہ ڈا قبلہ مدنو

یار پتا موڈار وچھ ہتھہ خاں ژالہ ہم جگر س

آہ ول تے مالہ نارے فوج مسول مدنو

زیرِ چھم سبز پوشن نظراہ اکھ دتا مو
 مژدار لوگ مائلہ حضرت بل مدنو
 زاس کتھ کیتھتھ خاصہ پان ماسا سہ لکھ لورم
 کس نہ مدنس روہ پہ بدنس جاے میٹر تل مدنو

حق چھم بس محمود س میتھ بیکس پانیں
 ازلے چھون چھ موتن مس سے گوڑھل مدنو

۱۔ ایم لفظ چھنہ قلمی نوہ سچہ پیوٹ وہ تھان ۲۔ یہ مہر چھنہ سوڑے
 درج ۳۔ یہ مہر تہ چھنہ سوڑے وہ تھان۔ یہ مقبول عام باٹھ وچھم
 نہ گنہ جاپ چھاپی صورتس منز۔ (ناجی)

(۷۷)

وچھان دو تم شاے

کوئے آئے یار

| | |
|--------------------|--------------------|
| خوشبوے سیاہ نامے | کوئل زن شہمار |
| خوش روئے خوش کلامے | کوئے آئے یار |
| سودہ چھم دوان پامے | چھس نے یوان عامے |
| ہمہ تھر پیٹیم نامے | کوئے آئے یار |
| عاشہ موت عشہ مقامے | نہ زن کوٹہ تم نامے |

| | |
|---------------------|-------------------|
| نارس سُر گیا مے | کوئے آئے یار |
| لہہ س یکھت نامے | لیکھتس چھٹنے وار |
| اُز تون بہ پانے | کوئے آئے یار |
| خابس منز وچھائے | پوان سہ بر مگار |
| مے خاب اپڑ ڈرائے | کوئے آئے یار |
| تس سیتو دل لجا مے | ولہ تس و نہہس زار |
| خاصہ سال ذرائس خائے | کوئے آئے یار |
| محمود شہر گامے | یادس و نان زار |
| ویسویہ ویدہ و نیامے | کوئے آئے یار |

(۷۸)

کاستم خمار اس تم سوعہ کھے

مے مہ کچھ چانے ڈیو ٹھم یار

| | |
|----------------------------------|----------------------------|
| دیر و تیر زہور مکھ کتہ او سکھے | لہہ چھم دیدار چون بکار |
| مار متہ جوڑ تم چھس بار سیکھے | مے مہ کچھ چانے ڈیو ٹھم یار |
| بہتہ بیچہ بیک نقاب بکھل گئے | بمب لاک پھیر بہ گکار |
| گلن ستین روز نکھ نکھے | مے مہ کچھ چانے ڈیو ٹھم یار |
| ہر سوئے تابان چھک ہو کھے | کرہئے قد من سر بنار |
| رنبہ و ن شوبہ و ن کیاہ جان چھکھے | مے مہ کچھ چانے ڈیو ٹھم یار |
| لولو کران لولہ کرہ سکھے | لالو کرہ یوپیا ہ تیار |

پسے خوش میون ہی چھاؤ کھے
مے مہ کھ چانے دیو نہٹھم یار
(نہ نہٹھم مجبور لایسریری پیچھم)

(۷۹)

سیر پان کوڑم نہ نیمہ بو مرے
دھم دھم کم کم کل گے برے
شر کر پان گوہم لوچرے
زور شاہ بازس فٹھ مو پرے
رمبہ ونہ پانہ میا نہ گل ابرے
بوش کینہ دوزییلہ پوش نہ کرے
کیا ہ کر کھ ذانہ کر دھہ مرے
پیرتھ کھنہ کڈنم کرے
قبر متیز پینہ بوزم خبرے
دہن کھو برے
تتہ کیا ہ کر عشر کر بازے
لوٹ گوٹ پوترن خا کیا شرے
دوز پنجہ زھٹہ نش رچھم مرے

نختہ کینہ نے گوس حاران
غلمہ سہنو سروقہ گوم کان
زور پانچو بجزن ہو دم پان
سرخ گام زمین دور آسمان
کم کم پونیر چھی مشکہ ہوان
ہوش مند یار باے ادوستان
ادو کیا ہ مشکہ یختہ جسمس جان
چھپرختہ ادو نو کانہہ پوان
ہیر کارن چھس تہہ ترھان
کھٹون چھم افسوس شہر ان
مینہ میون پن تہ پاپ تولہ میزان
یانہ یہ مشکہل کر تہ آسان
پڑھ سان روٹھے چون ڈامان

محمود کا مٹی شوق سان پرے
غشم یار چیم یار حمان

(۸۵)

گزشتن چھڑے ٹٹھتے جاے روشن چھڑے عاشق
 توشن مئے داہم لالہ کرس نالہ مہتی مئے
 با مار زلف و نر گیس بیمار اچھو سستو
 بے مار وورش وار تم تھو مار مہتی مئے
 نکھس شملے سالہ پکھو سستو کران واو
 اوس نور ماہ زن دور چھس پانور فستی مئے
 چھم جاے اکرش تھاپہ رز تھاپہ مایہ و جنس
 پیوم یاد لایس ناد پیوم مہتی مئے
 ہی باغ پوشن مالہ کرس لالہ مئے چھم داغ
 کر پیہ درشن دیہ دو تھرس پوشہ فوٹی مئے
 گوڈ آو تھند ناوتھتی دراو پے ڈری یاد
 جاڑی چھ جوین آب ساری دقنہ مہتی مئے
 یس جہ تے شہباز پرداز کر تھتہ گوم
 تس زار و نر گیس نشہ گڑھتھ تاپو مئے
 برآت مصفاے الی ست رخ او
 محمود و چھان گئے عاشق آہ کتی مئے

عالم لفظ چھنہ و مہتان قلمی نوہ پچھتہ۔

مس دیتِ قلم یادے
 کامہ دو، ناسے دای
 شامہ لے کوٹ بولار
 بیہ چھے یو ذلیفتار
 سخت کوز قلم کڈار
 مس چھو یو پرخسار
 لہ پاسے دیار
 عشقے سودا گار
 بیتہ کیتیاہ آئی ماہ
 ماہ شمعے ماہ رخسار
 کو زاجر حقے نای
 چھس امانتہ دای
 رکتہ کو زاء اظہار
 تیر تراو میر شکار
 چنہ ژستے پزی مایار
 زلمتس بو دیو دار
 کور قلم سے پار پار
 سہختہ ماہ یو عتہ کار
 گردہ ماہے قراء

کس وینہ سوئدر سوئدر
 پامہ چھم بسر بسر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 بیہ نسر، خنجر خنجر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 رہ کہ تو نظر نظر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 سودا مہ کو مہ کو
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 کار چھے حقیر حقیر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 کینہ چھنہ خبر خبر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 سپنہ چھم سپر سپر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 لے قلم تبر تبر
 کس وینہ سوئدر سوئدر
 دور مو آلہ آلہ
 کس وینہ سوئدر سوئدر

نازِ کبر حبانان ادا
 کز طوطی کتک تار
 ہے میانِ جادو
 یلہ ترازو نئے وار
 محمودیہ یارِ غبار
 غبتِ کوت کا لہ پزار
 کچھ حبانہ شک شک
 کس و نہ سوئے سوئے
 پشک چھے بستر
 کس و نہ سوئے سوئے
 میرے نبی نبی
 کس و نہ سوئے سوئے
 (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پیچھے)

ہوئی سوچھم یارِ دوست لالہ و اتیم سالہ ارشب
 ہارے روستے بالہ یار و بال کہو شبنا لارشب
 ہم پی آیا پوچھا تم نہ پوچھا بات ہمارا
 مار کو رہتس ستر یاسی وہ فرے گو بالہ ارشب
 بگر خون شہ بسوز عشق جانان سوخت جانم
 بکیت تالہ وہ فرے پیلہ رطمتہ نالہ ارشب
 پراسات حد اکبر
 سوئے تل

شے کو رہتیم شراونس پورہ بالہ روان لو ستر دہہ
 "ہنڈ پھنا" پوشیدہ نولو نولو کرے مالہ ارشب
 تن تل تن ملا دو منہ کے اوپر منہ لگا دو
 خدا کے واسطے آج سون میرے نال ارشب

گلے مٹز کاش دتھم لکے اکرے یو رس دتھم
 قشہ پین لولہ نائکین مہیہ کے دتھم ذالہ امشب
 کہاں میرے یار گیا لے گیا حسب صبر و طاقت
 اللہ سمجھے میرا داد و فسر یا ذالہ امشب
 بہار آوروشہ روشے خوش آواز د پوسٹہ نوکو
 گلن تے شہلین مٹز بال نیم ذالہ امشب
 بل مشتاق دیدار تو شہر محمود گام
 زندگی میلہم رندانہ چمکویا لہ امشب

عاقلمی نوہ سنس پیچھ چھین سورے درج ۲۷ بیاض غزایات و سیتی
 مجبور لایبریری۔

(۸۲)

| | |
|---------------------|-------------------|
| دل تے نیو تھم دلبرے | اے پری گل پیکرے |
| دل تے نیو تھم دلبرے | وے زگل نوڑک تے |
| ماہ روپ ماہ بھین | سوقد نازنین |
| دل تے نیو تھم دلبرے | سپم تن جامے زری |
| گرید باغ یا سمن | مس سبیل دستہ زن |
| دل تے نیو تھم دلبرے | دہ چو موسیٰ عنبری |
| پیر جگن ترے کتے | بدر کساں ماہ وشے |

محبت پر چاڑی زہری
 خال دانہ زلف دام
 نالو گیتھم واسلے بری
 خال اسپند دانہ زن
 و فہ و فہ کوتری
 بالی چھی کنہ والوئے
 لال و نکس جڑو جڑی
 چشم رنگس آب دار
 یا مگر جو دو گری
 نستہ خنجر کیا چھ تیز
 نو پے جے حور و پری
 در زخماں زیر لب
 پر ز آب کوتری
 کار و گنو مارو مشد
 کو چھے کر پڑ زر گری
 خون بانے ماتر نم
 زن پیوان رکتہ ہری ہری
 عشو کر نوزدک کمر
 چھے ژئے ہائے رنگے زری
 پیچھ کوٹھو ژئے زیر ناف
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 مرغ دل تھو پیچھ و فیما
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 نالو منکلیہ پیچھ و زن
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 موختہ جالہ نالوئے
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 پیالہ مے پر خسار
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 ہر الشد خون مریز
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 چارہ غیب چھے عجب
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 زن صراحی رومہ پیوستہ
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 چھی ژئے رنگو مٹوئے صنم
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 موعہ کھو تو بار پاک تر
 دل ژئے نیو ہتھم دلبری
 چھے ژئے عصمت چھی غلا

| | |
|-------------------------|------------------------|
| دلِ ژٹے نیو تھم دلبری | دپ نہ کائے شائری |
| چھی ژٹے شیرتھ نہ ہ بانو | پاپہ بڑ کم پاپے بانو |
| دلِ ژٹے نیو تھم دلبری | تل ستون چھے دری |
| اُمہ کھوتے صاف زن | رائہ چھے زن |
| دلِ ژٹے نیو تھم دلبری | نستہ سنگ مرمری |
| اسہ کئے روے ہاو | لوتہ تر لوتے پیرک تراو |
| دلِ ژٹے نیو تھم دلبری | کوت گزھک ہے سوئدری |

(بیامن غزلیات و موسیقی ہجور لایبریری)

(۸۴)

| | |
|------------------------|---------------------------|
| دیوانہ کر تھس بال | اُتی اُتی روز ما بانانہ |
| دھک حال باو یو | کن نہ تھاوتھہ ہوز افسانہ |
| دیوانہ کر تھس بال | کوتاہ و دے امیہ خف خانہ |
| لاکتھ ویراہ آکھ مئے | نہ چھک ہیونڈ نہ مسلمانہ |
| دیوانہ کر تھس بال | ژبے چھک کابہ ژہمتخانہ |
| ب پروانہ لاگہ یو | ژبے چھک شمع شبستانہ |
| دیوانہ کر تھس بال | دڑتہ میانہ ژہ پروانہ |
| سہ بار کائتہ ژولے ہانہ | بیٹھ بارس تے دورے شانہ |
| دیوانہ کر تھس بال | لاکتھ اوٹن تہ چھس لادوانہ |
| بندس کر تھ صحتہ وٹن جے | مجنون دچھتن کینہ عاشقانہ |

زندے نژاد گورستان
 منصور و چھتن صاحب عرفا
 دیوانہ کرکھس بال
 گہ در کابہ گاہ متخانہ
 لوین تالہ پنے نے ٹونگ
 فراد و چھتن پہلوانہ
 دیوانہ کرکھس بال
 شیرینہ پتہ مکود عاشقانہ
 ہنیز داد تروون شانہ
 صدناں و چھتن پیر میرانہ
 دیوانہ کرکھس بال
 عشق زور سور رچھانہ
 لاشک زھار پٹن بار
 عاشق کوئے گرھ دیوانہ
 دیوانہ کرکھس بال
 نے زن آبہ نالہ دیوانہ
 محمد دس دامہ چاو
 ترے چھکے تے تے میانیہ
 دیوانہ کرکھس بال
 توے کوئے سے متانہ
 (اکہ قلمی نو سوچ پیچھ)

(۸۵)

مئے دی تھو پونختہ کارن سوختہ کوڑ تھو یارے
 بو دی تھو آمہ تاوے زائ جنس پر اری پڑاے
 دھانی موکھ تہندے چھنس سوکھ ماریے
 مئے تم چھو مکھ چھنہ بلان یم سینتہ گیم کارے
 کلان چھنس عشق تاپے شپن شراون ماریے
 دیوان چھنس نالہ فرم یاد پیر وسان اریے

مے ڈیو نہ ٹھم جلو تہ نہ آب در می جا رہیے

چھ تمیک سوج حباب پھیر وں جوے بار میے

مے ڈیو نہ ٹھم روے تاباں زون زن شب تار میے

چھ عاشق خستہ کاہتو بستہ نس کن سار میے

بہ زول نس لولہ ہوتے دور رکو آرزو سے

پیغم ییلو دادو پنن تیلو بلہم بیار میے

طبع چون محمود س شمع لگہ ہی پار میے

کری پروانہ بندو گتھ پان زالی تار میے

(پرانہ قلمی نوہ سچہ پیچہ)

(۸۶)

ان تنے لگہ ہنس پارو امشب

اسہ وں خوش رفتار امشب

بلہ ہم لولہ بیمار امشب

زار جنس عشقے ہار امشب

مارو مندو ماہ روہ خمار امشب

غم غوہ صہ و نہنس سار امشب

دل بنیوم زوروار امشب

طوٹس میلہ و نہار امشب

ون لکے ویسویے زار امشب

کس و نہ ویسویے مس دھ توٹس

تنہ تن لاکس پنہ نس آغس

شپن زن کاہ جنس پان لجنس

ڈر کہتہ پارو دادی برکہ نس

دہہ اکہ بیپہ ناچھم منہ کامن

بلبل سبز ویر گل برکہ نس

لال تے مجنون کیاہ کھوڑ توٹس

محمود کا مری شہر کا مری

عصا حبس و نان زار امشب

(اگر قلمی بیافیند بیست)

عاجین لاجنس (۲۷) ۲۷ (قلمی نوہ نسخہ نمبر ۲) ۳۷

محمد گامی کیا کھوڑ موتس مس دیکھ چھوڑس یار ایشب

(ن - مخرون)

(14)

ہے ویسے بوزنکم زارحیہ

سے تراو پاری زبان

بوزتے ہا سے دن اُڑھوے طوطس چھہ یون ارمان

گولنس چائز امارحیے مے تراو پارس زان

قہر باں لگے ہئے پاڑ سحویے پانس تر وئدے حبان

مے کچھ روٹیہ اپارویے مے تراو پارسی زبان

گمہ نیر جمہ پانہ نگاریے رُمہ اکرہ ماوتم پان

۴۰۰

مُحَمَّد نَسْر کا یہ شہر اُرمیہ رُوحِ مَحْسُوسِ تَحْصُوتِ نَمِیہ جان

مورس جیانی خمار سہیے نے تڑاو پاری زان

نہ لئے تیرے اُس دُوسداریے مبتدئہ و چھتہ کی یہ بیون حال

خستہ کر تھنس پڑاؤ پڑاؤ کیے مے تراو پاری زان
 کر کیاہ چھم لاچاؤ کیے بر کتہ تے روس دین
 مریے مٹ چھے باؤ کیے مے تراو پاری زان
 دتو تھم تہر داری داریے سپنس چھم برسان
 وینر چھم داؤنجہ لاریے مے تراو پاری زان

مے روش ماہ روہ خاریے

محمود چھے مشتاق

کیتیاہ گالو سباریے

مے تراو پاری زان

(پڑاؤ قلمی نمونہ پیچھے)

(۸۸)

دل گوم تارے دیدار دتاؤ

یوت کیاہ بوش چھے یادوں بوش چھے

ہوش نیو تھم گوش وارو پتاؤ

روبرو وچھنس تاب چھم نہ پوان

چشمہ پانہ کیاہ چھے آبارو پتاؤ

پیموش روہ سے گم شبنم چھے

بہہ پانہ کر تیج دارو پتاؤ

شہسہلی اٹھ چاؤ ڈالہ ہا پش
 کر ہا بیٹہ کتھ تار پستامو
 اٹھ روہ پڑکے سے خنجر ستو پتھ
 گنجس پیٹھ شہارو پستامو
 زلہ وُن یار دود للہ وُن حقو وِہم
 زلہ وِہم خوش رفتارو پستامو
 شوق چٹھم دلیہ وِہم فی وور منزل اللہ وِہم
 موعہ لہ وِہم لال بازارو پستامو
 زلف چاؤ زنجیر گردنہ نالی کام
 پھینکس روڈم نہ وارو پستامو
 لوہ چٹھم چونے سے مظلومس
 موعہ کہ ماو بیٹہ سوعہ کہ مارو پستامو
 سوندرے موعہ کہ چاہے عاشق چھندے
 بندے گزھوبیدارو پستامو
 مشتاق نامی محمود کاظمی
 وُچھتہ کیا وِہم نے زار پستامو
 (پرانہ قلمی نو سچہ پیٹھ)

(۸۹)

پیہ نا سون دوبارو لولو
 پیہ نا پیالہ مرشائ لولو
 مصحف روئیس آیات پرہا
 چنگس گیم سیپاہ لولو

بے دودہ فانیہ سے ضامن تیاں
 رنگہ رنگہ بے رنگ نون چھ ڈراست
 خمور پشمن مغرور موگرہ
 شامہ لٹہ مستور زھارہ ڈرائیں
 شکر توے و گنگو روو ہے کرے
 خوش آواز اس خلوتہ شائے
 ییتہ گوم زور اوپر لولو
 زھانجام بزنگ کوٹہ لولو
 مستور لاکہ بیما لولو
 کامہ دو ماہ روہ خسار لولو
 یار بل کو ترمہ یار لولو
 وایس پنگ سیتار لولو

حمود گامی سٹو یاس لاگان

پھیران کو چہ بازار لولو

(بیاض غزلیات و موسیقی عزیز شاہ دل ملکیت ابن)

(۹۰)

گوڑ گوڑ کپڑ کپڑ کے دورو
 چین ماچینہ کے شاہ غفور
 دارس لودہ کھٹہ شیخ منصور
 موسی کھٹات موبر کوہ طور
 شمع عاشق چٹے پوتپور
 آنگن تراہم ترے سٹو زور
 دلہ ہمشہ شاہ زاد اکھ لومور
 نیر پتہ پتہ چٹہ دستور
 مچھوین لہ یوٹھ زبور
 سینس ملہ یوٹھ کوٹور
 یارس دوت ہم پانس جیٹھ نور
 جلوٹس سینے تہندے نور
 سمبر زولہ سالہ ولہ عشق بومور
 گکک پٹجہ دھتہ زولہ ہم جور
 ٹنڈہ ماد دیو مرگی سور
 ٹیٹہ پارہ تے چھس مستور

تارچھے کھا لیا مال تہہ ہنرورو دایو سازو نے بیہ سندھورو
 کتبہ منہ پھول ہم چھیکہ نورو برو تھہ ٹٹے اینو یو جنتیہ حورو
 ہموڈ گامی چھے مشہورو
 نزدیک وارتھہ اون کوٹ دورو
 (آکر پرانہ قلمی نسخہ پیچھے)
 (یہیمہ بائجہ سیاکھ سورتھہ چھے مئے ساڈی لکھ بائجہ کتہ بہ منہ درج کر مئے)

عالمیہ دین = ۹ ۲۰ یہ مصر چھینہ صاف ووم تھان

را

کتورہ مدنو از روز سانی
 مانہ زخم ونگوئے ہوسہ چانے ہوسہ چانے
 نادر لکھ یو عبانہ میانے جانانہ میانے
 بہتہ پیچہ برقیہ لکھ ہانڈہ بانے ہانڈہ بانے
 گاہ پیو عالمس نورانہ چانے نورانہ چانے
 رہدستانے ہانڈہ بانے ہانڈہ بانے
 میٹل گو عاشقن رومہ چانے رومہ چانے
 جیل گو کردنہ لال ہر جانے لال ہر جانے
 کھش کو سونہ ندرن مہہ تیر چانے مہہ تیر چانے
 کتبہ رجب قلمن الفتہ چانے الفتہ چانے
 حورو چھے منہ چھان نورانہ چانے نورانہ چانے

سرپن وند یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خبر چھنہ قلم کیاہ چھم لانے کیاہ چھم لانے
 ہونڈ بر مار یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خستہ گر لہ یو باقر خانے باقر خانے
 تی ہو دستور مالہ میانے مالہ میانے
 ہن ہن زاء جھم از روزمانے از روزمانے
 سر کو جھود در بار چانے در بار چانے
 کستور مد نو از روزمانے از روزمانے
 (غزلن تہ موسیقی ہنیز بیاض ملکیت محمد امین ابن محبوب)

۹۲

دولہ بوز وند یو دولہ ماشوقو دولہ ماشوقو
 شین زن کا جھقس ما جوین لا جھقس
 ماہنے تاپہ ماگلہ ماشوقو کگلہ ماشوقو
 کن حق او نادن پیمن فری یادن
 پادن وند یو کلہ ماشوقو کگلہ ماشوقو
 بال عبتہ زاء جھقس لوہ تے ہو لے
 روشہ دولہ ہوشہ ماڈلہ ماشوقو ڈلہ ماشوقو
 تیلہ بلہ کانڈ زونہ پیلہ زلیم گرونے
 گلشنہ بیہ پھولہ ماشوقو پھولہ ماشوقو

محمود کا می چھے و نان زاری

سورے وند یو کلیہ ماشوق کلیہ ماشوق

(پڑانہ قلمی نسخہ پیچہ)

۹۳

زلف وین دود چھم چون لکھ وین
 لون کیہ کر ہم یادون کروں
 درگس وانیہ چھم درنگر ان
 گوہر گوہر کرے کتہ دوران
 اسبہ زینہ کوئے چھک دوران
 چرخ چھک تھریش کی تیرہ چھانی
 وچھے زلف چانی چھم چھان
 تھر کر دین پیچہ کوئل چون
 رزبان کھور عشق پیپانی
 سوندری اسبہ چھک وندہ زالان
 سادے لاک گر تھاد واد پالان
 پائی چھے کھناب زال ملتان
 زال پوڑ مار تکر پوٹ چار خان
 پوشہ مال زادہ تر چھتہ زوار دیش

ماری مشد زار بوز سونے
 لائی زوری تھوونم کروں
 ماری مشد زار بوز سونے
 دؤر پھول چھے نورونے
 ماری مشد زار بوز سونے
 برقعہ تکر چھک وچھانی
 ماری مشد زار بوز سونے
 پیزر پائٹھو پان لکھ وونے
 ماری مشد زار بوز سونے
 مدین مدیہ والان
 ماری مشد زار بوز سونے
 وودہ چھے سول سلطانے
 ماری مشد زار بوز سونے
 خوش پوڑی چھے پیشانی

روشنہ دعوہ لے محمود چھٹے کریشان
 مارو مشد زار بوز سونے
 (پرانی قلمی نوہ سنجے پہچھٹ)

۹۴

اے دیدہ بیدار دیدار می بینی دے محرم اصرار دیدار می بینی
 دُنیا چھٹ زراعت دُو بول کو سنجھتہ گوہ ڈ سونہتہ چھٹے نوہ کپار
 دیدار می بینی
 ثرومن منز چھٹ نفیس دُون کھسے دُس چھک میر لوہن
 چو شوق الشد یار دیدار می بینی
 گوہ ڈ گئیہ پادا کتھ کتھ چھٹے اصیلج دتھ
 کتھ بوز کتھ کر کار دیدار می بینی
 شکھ تر کتھ تہ حسد کال پتہ ہیکہ کتھ تی ڈال
 کاس آپنس زنگار دیدار می بینی
 یامتھ تر کتھ ہے اد پسنکھ تر مے
 دیشکھ تر کاتھہ اغیار دیدار می بینی
 نفسی تہ مدی تراو زان تہ پان مشراو
 تل پردے پندار دیدار می بینی
 ہفتادو دُو ملتہ سارن چھٹے کئی دتھ
 کتھ کتھو چھٹے بسیار دیدار می بینی

دایر تیر پر کھه روز که یاد دندس سوز
 اد سپنکه هوشیار دیدار می بینی
 دل زان چھ طوطی بولان تے نوتے
 چھ ناوتن گفتار دیدار می بینی
 دل زان عرش الله اکھ منز چھ پادشاه
 اکھ کھور خدمت گار دیدار می بینی
 باغوان چھ در بارغ گل دھند تے بنس لاگ
 از رف گل دھار دیدار می بینی
 نیت دس تے سدرس منز چھ موشه دندس منز
 در مانت بولھ کھار دیدار می بینی
 چھ بارغ صغالتس نقاب چھ داتس
 در پردہ چھ ستار دیدار می بینی
 چھ یار پاتس نش چھ پاٹھ شراب شش
 س چھ کھس خمار دیدار می بینی
 فیکر تے ذکر سوتی بینا سوتی کتو
 شب و روز چھک بیدار دیدار می بینی
 پر ذکر الله چھ سچے زورک زو
 اکھ پیچھ چھ ز سمار دیدار می بینی
 بوز چھ دھند گندھ دھند پی کر تھه
 اے محروم اسرار دیدار می بینی

بیٹھ پیٹھ تر گشت کھ دل تی سپنی خار

چھک فاعل مختار دیدار می بینی

بکبک وہ بچھے شس خوش روز قدیم

گل گزشتہ چھون موٹہ خار دیدار می بینی

چھک پارتاس تھہار گزشتہ تر تھو داندہ شاہ

رزشانہ بچھے خار دیدار می بینی

ماڑو سس اندر شاہ پونپور کی گتھ کربا

پانس ہی عشق نار دیدار می بینی

ماشون بچھتن نوٹ رنہ رنہ دس نوٹ

ہرمو کھ بچھ آشکار دیدار می بینی

چھنہ کانہہ تر رتھا خالی پانس بچھ پانس

در کوچہ و بازار دیدار می بینی

نرادی بچھ جوان سیکل سپنی کیسان

تسیلہ و چھس بچھے وار دیدار می بینی

سر کر تہ پین پان از راہ دل و جان

رچھتن یہ جانا وار دیدار می بینی

کالی رتھ قفس رتھویشر مو پیداک لو

بہر صورت دیوار دیدار می بینی

مخو دیئے بس امرار و بخت کس

کارن کر چھے یار دیدار می بینی

(مہجور لائبریری میں غزل تہ مستحق منبر بیاضہ چھ)

عائزہ ہم پائزہ شارچہ اٹکس قلمی بیاضہ منبر ہریمانہ (ملکیت پروفیسر شاد)

۹۵

بود و چھم معبود چھم نابود فٹے لو لے لو
 سود کوڑھم متعقد پن چھم ہر شے لو لے
 بآباد و دود صاحب سونے چھم کابلے لو لے
 شب چراغ لالہ کہ کھوتے گھن چھم سے فلو لے
 ہرہ منہ کدیل اندر پیکان گئے لو لے
 بوندی پورس اندر و چھم بھر شے لو لے
 خجہ بڑھتہ بڑھتہ کدے کدے چھم دراوٹے لو لے
 یس پیہ طلب تنس بالہ یاوٹن لارن سے میہ لو لے
 شتھر و اتس پانچام مہان متعقد پٹے لو لے

.. ..

جنیہ ملک تہ حسن ملک چھم حاتم طے لو لے
 نرم دیاں چھم علی ملک فقر چہ لے لو لے
 بود کا مومین دوں دوسراں دوں مٹے لو لے
 طلبکہ بازار نیابلس دروہ گے پٹے لو لے

۱۔ یم لفظ چھینہ قلمی نو سنجہ پہنچ پڑی تکان۔ ۲۶۔ اکتہ مصرس چھینہ
دویم مصر دھتہ۔

۹۴،

| | |
|------------------------------|------------------------------|
| یادون مری چھاؤن چھئے لولو | عمرادون گڑھس تزاؤن چھئے لولو |
| بکھتہ زھارن سہ کتہ چھئے لولو | یہ کٹھنا کو بچھئے لولو |
| زبل موئے یستہ پارسے لولو | سنبیل تنی نوئے لولو |
| گولاب رونہ شبنم گئے لولو | بکھتہ زندان لوگئے لولو |
| ناحقہ کوئے روٹھے لولو | ترا دھتہ توئے روٹھے لولو |
| سہ کتہ سعہ نہ بر مری | رے رے زھوئے لولو |
| یوہے پوہ شاک چھوئے لولو | یارس رستے روئے لولو |

مھو دس لول اوٹھے لولو
خمو داسے مٹھ ہوں کوئے لولو

۹۵،

ماہ متہ مئے سپرس مچک سرپوش
کتہ کوٹ بڈ زھار دھتہ متہ موروش

| | |
|-------------------------------|--------------------------------|
| جایہ جایہ جوین تہ آب سبزار | پاپہ بڈ روز تم تہ بوز تم زار |
| سپر کتہ وئے چھ ہوا تم گوش | کتہ کوٹ بڈ زھار دھتہ متہ موروش |
| کیاہ بڈ وئے چھیم ماہ رونہ سار | سبز پوش منز چھئے خال ہزار |

یوڑی پتھم لاکے رنگہ رنگہ پوش
 دور موروز چھم مور لہو ن نار
 مور زائیکھتہ زور کو مو پتھم پوش
 ہا زلو سے چھمنو زلفس دا
 میون بدن تھے مدوائے نو خوش
 نثر و نثر کے راو رو پتھم کوہ کپار
 کتہ کوٹ مے نون چکر س پوش
 چٹ کتہ تھ تول ہم مٹ چھے بار
 گٹہ زول تڑا تن یاو ن جوش
 خار کتہ تھ کوکھ چھم تنہ خار خار
 عار بے مور قفس یوت موتوش

روز دماہ بوز محمود س زار

سونہ بوڑت یہ دم چھے بزم بازگار

روشنہ پتھم یارو یوت موتوش

کتہ کتہ زھار تھ متہ موروش

(پزانیہ قلمی نوہ سنجہ پیچھ)

۹۸

رنگہ رنگہ آیتے رنگہ رنگہ گے

پانہ گو باگران بانے

الٰہ ربی اول پرکوزے
 محمد پینے نے سردار ہے
 کلمے شہادتتہ پرزناوے
 کلمے طیبس ستر تھاوے
 عاشقن یتیلہ آئے عشقن بھے
 گل شے مرجع اصلے گے
 حیات انہی یم چھ تم نسائیے
 گوہ ناہن سان رسپد گے
 کیشن و پیالہ چے پیالے
 کیشہ چھ توت اڈو کیشن جھے
 والا سلام دہنی پرزنان گے
 پانہ گوہ باگران بانے
 کلمے تجبہ عرشک چھے
 پانہ گوہ باگران بانے
 فکیر ستر تیموڈ کر ہنر جھے
 پانہ گوہ باگران بانے
 درود رحمت تہن بوے نے
 پانہ گوہ باگران بانے
 کیشن چھنے سپن طے
 پانہ گوہ باگران بانے

ہزاراں گلشن پوش چھے بوے
 از سنگ بہتر بند چھے خدے
 محو دلف رساں گے
 پانہ گوہ باگران بانے

(۹۹)

اُند ریم دود پے کس و نہتہ زانے
 دُنی یہس آياس لا جام دکانے
 کالی ہو گڑھ یو اچھ مادانو
 کیر کڈتھ زنیہ مو اُند مادانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 کیشہ تر نو سوڈ درام یتیمہ وانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 و دیم خمش بے گانو ہو

شرمی تہ باثر نیر غم پتہ ردانو
 کئے کیاہ تیرہ پتہ قاضی آسہ پانو
 دین آم سوران کر سامانو
 مسکین دنیا ملک و امانو
 مسافر میانہ پانو ہو
 ہوش تھا و جس چھپے نہ دانو ہو
 محمودیہ بایہ کتہ چاہ کسو دانے
 مسافر میانہ پانو ہو

(۱۰۰)

ہے ویشہ بوزتے کوت کال پزارس
 زھوہ پچہ کتہ زار و تہس یارس
 بالو یے کہ چھپنے زاکو دانکہ یارس
 صبحیکہ کھوہ تہ چھپس نور رومہ یارس
 یاد داد ہول گوم بال پان مارس
 تہس دے رنگ و رویتہ گل زار سس
 دو تہسہ سہدیکہ و تہ رفتار سس
 گزہی مولی دن سہ ہزار سس
 یرہ کتہ واقف گزہہ امرا سس
 لاشک پانٹھین تہس پوختہ کار سس
 ما زینہ ہرگز بیتہ بازار سس
 محمودیہ تہس ہوس تہس پیر شکار سس
 یارس سوز پانغام
 رومہ پتہ تن کر غم تہس
 کالو پچہ گزہہ گنہام
 مشدہن چھپ کران شام
 وادہ بوز لول دی آم
 یس بو بطی مقام
 کتہ چھپم سہ طونی خرام
 کائسہ ہمتہ سپن غولام
 زھارن سہ خیر الانام
 عاشق کتہ آسہ خام
 ساز دار اوسس مدام
 کتہ تیار چھپس در دام
 (پزارہ قلمی تہس پتہ پتہ)

(۱۰۱)

کتر دھتہ ویسویئے ونہ تئس دلدارس
 پیالہ چھس بران شالہ مار زارس
 کینہ منگ تئس روئس بیخہ کھزارس
 عاش مئے راوړن کمہ و تہ لارس
 زلف میلہ ورن تھخہ رو خزارس
 بالو یے تیل میون پھیر تئس یارس
 سوختہ کوم دفتے تئس پوختہ کارس
 چار چھمہ زھارں پرچھہ بازارس
 نو توں کیاہ کر لائے نس کارس
 محمود مئے ہوو بیخہ سمسارس
 تئس روئس چھمہ آرام
 لائی ژورس سوز یاغام
 خایہ کوم کاتھہ نے آم
 وحشی کتہ کتر دھرام
 منہ من سپنہ مشام
 گل میلہ آسہ گنام
 کوہ زانہ زاجتس خام
 یار چھم علی مقام
 ناخقہ لوگ دردام
 عشقہ داد سپن غلام
 (پڑانہ قلمی نسخہ پیچہ)

(۱۰۲)

روز چھم چائی تو بوزیا کو زارو
 ینہ مئے ہوو ققم ماہ رو خزارو
 صبر چہ وائے کور ققم خزارو
 فریاد تے نالہ درام بارو
 آلو چانے بال سندارو
 یارو ژائے کوو نیو ققم دل
 تنہ مئے پیش آم بوڈ منزل
 یارو ژائے کوو نیو ققم دل
 لالو زالہ کوہ لاجتس گل
 یارو ژائے کوو نیو ققم دل

اُسے دیکھ کر کیا چہرہ نکسے دیکھنا
 اُسے اوس آرزو بوس و کنار
 نال کوئی دیکھ لکھم کا یہ شہنشاہ
 شالہ مار باغس چھوڑ کر اوار
 شرر پانی میاں ہی کو کچا رو
 دُور میرے چہرے قرار
 زہر کچھ عشق چھم ازار
 میرا شر چہان چھم ازار
 ہم ہر نہ چشمہ چہان کیا ہوسدار
 استم مہربان کا ستم خار
 کتیا ہستی ہوشہ ڈلو
 یارو ترے کوئی لکھن کل
 زلف کہ زالیہ سوتو لکھ کا بل
 یارو ترے کوئی نیو ختم دل
 زور کوئی ڈول ہم گوم مشکل
 یارو ترے کوئی نیو ختم دل
 کر گھر چہ یارس یار واصل
 یارو ترے کوئی نیو ختم دل
 مرنے میاں کیا چھ حاصل
 یارو ترے کوئی نیو ختم دل

غار رستہ یار چھم نہ یوان غار
 دایہ بوزخار کیتو گے غار
 کس دینہ محمود چھس ناحیار
 یارو ترے کوئی نیو ختم دل

(پرانہ قلمی نوہ سچہ پیچہ)

۲۷۱۱ پن دوہن مصرن مہندر لفظ چھنہ سارم وہ تھان قلمی نوہ سچہ پیچہ

۲۷۱۱

دُنو ہئے عتقاد تم گوش
 اندری کوئی نہ غم جوش
 فراموش ہر کر
 تر و پریم دایہ نہ بر

کمن صورتن گزہان میثرے
آواز و اثرے نو

ع "آواز و اثرے نو" چھ لہ دیہر ہند واکھ تر پوان مانہ۔ ممکن چھ
محمودن ما آسہ تہہند سے باتس بیٹھ تھمین لیو کھمت۔ سے
سید نیو امہ بائیک کا نہ قلمی نوہ سخیہ دیاب۔ (ناجی)

(۱۰۵)

گوم بیداد یار چوئے چھکنہ بوزان زاریئے
داد چانے دھنہ پھوٹ موسینہ زول محکم ناریئے
دور لوے محکم تہر جھکاں آم زخماء کاریئے
لولہ دا پنجہ کاٹھ ترو ترو خون کیا ہوک جاریئے
شیشہ مسہ کی پیالہ جیتہ مونشہ لگہ ہے پاریئے
غوصہ ما چھے سوں دلس توہہ دوہ تھرے ساریئے
حالہ اکے نال دول نم زلف سیاہ ماریئے
ہنہ کرٹس میانہ مرینکو مسہ کھسہ نے باریئے
زیشہ روستے یار میانیو کٹہ کڈے ساریئے
چھنہ رادو بھس ہاے رند و زندہ زامہ جھنہ ساریئے
بوسہ دے دھن پادن آدہ پنج چھم یاریئے
لوکہ چارس کونہ گندہ موکہ چارس باریئے

آواز و اثرے نو
محمودن ما آسہ تہہند سے
سید نیو امہ بائیک
کا نہ قلمی نوہ سخیہ
دیاب۔ (ناجی)

زور زاء جھٹس زور کوتاہ خاصہ عشقے ہارے
 گاہ جھٹس بو عشقے نارے کو بیٹہ نم ہنکارے
 تھوڑے روز تھوڑے سیوڑ و چھٹم کرتے از دلدارے
 رنگے رنگے پوش باغ و پوش چھاو تم سارے
 ستہ وری شے پیچھے یو تام کرے انتظارے
 دود پینے نے باو کس تے راور دل سارے
 کرانہ درائیں چاہے باپتھ کڈے واراه خارے
 شہہ تہ نند راور مے زے پتھ کرے شب ارے
 زور زارے نالہ زڑ تھو چلہ مشہ نے سارے
 محمودس دادو کم کم تھاو کیو سمسارے

اے اے و فیستادس نش یہ سہ غزلن ہنر بیاض موجود چھے، یہ باپتھ چھ
 تھو ہنر درج تہ پیچھے کنبہ چھٹس لیکھت "غزل کشمیری مطابق وزن
 غزل مرحومہ مولفہ محمود گامی" امیر تہ چھ باسان زہ عربی فارسی
 غزل تہ چھ محمودی۔ امیک پتیم شار چھ یہ

دیں کلام ما پسنداید در شعر و فنوں
 اے فی ہذا الآیات لقوم لیشعرن
 مزید ثبوت نہ آسینہ کنو چھنہ یہ غزل و کلیات محمود ہنر
 درج دیوان کرینہ۔ (ناجی)

(۱۰۶)

دُچھان بالہ گوم شامے کوئے آئے یار
 لیکھو لیکھو لیس نامے لیکھتس چھمنو وار
 اُنی قوم نامہ پُغاے کوئے آئے یار
 خابس مٹز دیکھچھامے یاون برم بازو گار
 مے خاب اپڑو رامے کوئے آئے یار
 عاشہ موٹ عشہ مقامے لشہ زن کوٹہ نم نار
 نارس سوڑ گئیامے کوئے آئے یار

محمود شہر تہ گامے
 صاحبس چھمے و نان زار

ویسویہ چیلہ و نیامے
 کوئے آئے یار

(پڑانہ قلمی نسخہ پیچھے)

(۱۰۷)

دمن مٹز دمن برم کر حق پرستی لمن کر تھہ تارسی بر طاق مستی
 کر کھ ییلو نیستی حاصل ثویان بچھہ مست ییلوہ بر نیہ کر تھہ مستی
 ز فرش خاک کر پرواز عشش مٹز شاہ پیر مہ بن کج شکہ مستی
 انکھ عالم، کرن بہر ہم بیکدم رسی در نکھہ اتن دس بدستی

ز تن نالہ نہ تڑپا سوئے اللہ
 طریق قادیان لے سہروردی
 یہ ملک دل زالا اللہ دہشتی
 نقشہ بندی و ہمدانی و چشتی
 غنیمت زندگانی چھ مہ راور
 نہ چھکھتا داوید دھتہ پشاور آت
 کسی فرستہ نہ کو عدہ درستی
 چھ منظور تفسیرن دل شکستی
 دل خود دلبریں کن حقوتہ جاہل
 درون منزل جانان رسی کے
 مگر از عشق برجاں تانہ بسق
 وصال یار کر محمود جاہل
 مگر اسرار عشق شہر محبت

(۱۰۸)

مورش مبارک ہوش ہوش ہوش ہوش
 کہو چھ تڑپے حُسن ہوش ہوش ہوش
 نیا مٹھ چھ روغن جوش خازن بولڈیو
 پائے شمس سر پوش ہوش ہوش ہوش
 رنگہ رنگہ زہار حُسن بولڈیو رنگہ رنگہ
 مٹے تڑپے گور فراموش ہوش ہوش ہوش
 در دانی لاپتہ مو دور کلن بولڈیو
 شہ بان کیا ہر گوش ہوش ہوش ہوش
 دلہ و زنی محمودین دلہ بریتہ
 جگر کور حُسن ہوش ہوش ہوش
 (پرانہ قلمی نسخہ چھ)

(۱۰۹)

دہمہ دہمہ پھیر تو دلہ کس کا بس
 سکہ وختہ او چھتر گل آقا بس
 پویش حقو دہمہ دہمہ واکھو آبر
 دنیانہ ان مژدن چھک خا بس
 اصلک مال حقو وکیلہ کس نرزن
 تنہا روز تھ و چھتہ تھتہ آ بس
 توجہ کرو آ جتنا بس کن
 رے چھتہ تس آقا بس کن
 گوش خقا و دلہ کس رہا بس کن
 برمتو متہ آقا خا بس کن
 لے کر میلہ قرابا بس کن
 آب بن آب و چھتہ آ بس کن
 غمزدہ پڑا ان کتہ چھک خا بس
 مو و چھتہ جسکس نقا بس کن
 (زیر اندہ قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۰)

آدینہ آیا بس گئے زونے
 لایون اور نہ میرے زونے
 گیزس تہند بن دہمہ وونے
 پینا نہ لکیم میلہ تو لے
 مرد و دن کیتھ دوزخ سونے
 غمزدہ آسن عرشس گئے
 گنوے تیمومتہ بدی نیلے
 کرناو سے زاہ پڑیج راے
 اونے لوکم کیا چھم پاے
 نپکیں ہنز ما سیم ترے
 دینہ آ سیکھ مرتا بے
 فرشس پچھ کر آ سیکھ جاے
 (زیر اندہ قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۱)

لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ تَعَالٰی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِرُحْمَتِکَ
 زنده بود روزی زنده باینه مر تو
 با نترس و نیت نیا فر دایم پر تو
 کما ز کر نفس رمضان در تو
 کر تو دمی دمی تضحی کن کل
 مار خود نفس مار کر کل
 کر تو دمی دمی تضحی کن کل
 قایم روز تو تس بر کل
 کر تو دمی دمی تضحی کن کل
 سمن گشک آسک یو در کل
 کر تو دمی دمی تضحی کن کل

عشقینه آتش و آتش بر تو
 چھلہ سنے ادو کالو کوثر کل

محمود رثا رثا عملے کرتے
 عملے کرتے تتر پرتل
 (بسیا جن محروک)

عاشق یہ سنا چھنہ پور و وہ تھان۔ ۲ پرتل = پرتال

(۱۱۲)

مردود یو جو پنتو لے
 داتھتہ سنے سنے موئے
 پیہ پیہ و چھتن پیہ نے یار
 عشقن چھتہ سنے اسرار

بیتہ روزہ نہ تبتہ ما بے
 رشتے منزکیا ہ ہ ہ چھ بھے
 زیند پانہ مؤدحہ یکم تم ناموے
 دھک موے یس دہ چے
 دتہ و تہ آسی تبتہ سبرار
 دلہ کنہ نرٹنس گزہم طہ رار
 چھی رتم ذاتس رش رودار
 ا صکک تمو سے بنہ دیدار

محمود یس کھو ا پیمنہ نعے
 کہتہ پاٹھو بنہ تس ویشن یار

شاہ تہ مشہود و پھتن اتی
 رمہ رمہ پر تو لہ تہ لہ تہ
 لا اللہ زھانہ تن بیتہ چھے تہ
 یسیتہ چھے چونے بیت اللہ
 دہ دہ دہ تس کن ہو اللہ
 قبلہ کن تراو ہو اللہ

ہو ہو محمود پر لہ تہ لہ تہ

روح چون بنہ ا روح اللہ

(پرانہ قلمی نمہ سنجہ پیچھ)

مشنوی

۱. شیرین خسرو

۲. شیخ صناں

۳. قصے مارون رشید (۲-۱)

۴. یوسف زلیخا

۵. لیلی المجنون

۶. منصور نامہ (۲-۱)

۷. قصے محمود غزنوی

۸. پشکو نامہ

۹. یک حکایت

۱۰. اکھ حدیث

شیرین خسرو

اول حمد و تمس ییچو یاد کوہ جان
 درود بے نہایت بر غمہ
 ہزاراں منقبت بر چار یارش
 ز بعد حمد و نعتش عطا تو تن یاد
 چھ فرماوان نظائی دائرہ مائیں
 دے کیاتہ اوس تیں جاہ و جوانی
 چار دہ سالہ شاہ چار ابرو
 صفت کتہ آس کوہ تیں شاہزادیں
 دہ ہر اکہ در اوئے سائل شکاریں
 خبر گئے بادشاہیں دوت دادیں
 تہ کوہ زحمت غمہ سروں کو خفہ دارا
 زمین و آسمان و عشق و عرفان
 بڑا صاحب کبار و آل العبد
 چہار ارکان دین استوارش
 دے شیرین و خسرو عشق فرما
 سہ غمہ سرو چھ پتر نو شیر و ان
 بصورتہ اوس زن جمشید ثانی
 چو ماہ چار دہ تابندہ غمہ سرو
 نہ تہم کوہ خسروں نے کی قبادیں
 گراہ اکھ میلہ کو پو کشت زاریں
 شکھ و اوارہ کوہ زن تیں شاہزادیں
 رفیقو دوستو کوہ ہمسداوا

۱۔ بر اصحاب کبارش آل و امجد (ن ۱۲۴۸) ۲۷ یہ شار چھینہ
 قلمی نوہ سنس مشر ۳۷ یہ شار چھ پتر نوہ سنس مشرے یوت۔
 ۲۔ نسخ کوہ تہم شہین تیں شاہزادیں (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۵۷
 کوئے تیں غمہ سروں (ن ہجور)

شفیعاً خاصہ ایسے ناوشاپور
 تھی ورنہ نس کتھا اسے خسرو
 مہیں بانو ذراں چھس تو ساری
 عزیز از جان چھے تم کوئے عزیز
 کشدے قدر ماں سرو آزاد
 سیاہ مو پر تھنس کیا چھ تالین
 خط فرقت میان سوئے مشکین
 زریں طاقی مرصع کار بر سر
 گئے منز زن چھ کھوت آفتاب
 پس سر کیا چھ تھنس کوکل پریشا
 قدش قائم دو کاکل در نہایت
 خنجر مستس تہ و خمر دہن بکمن
 سے منز تھتھ زندنس ابرے موز
 ظہور نور حق پیشانے او
 ڈکس پہلے ڈیکہ تھس کیا او شکران
 بکمن منز حال تھس مابین عینین
 بخلوت محمد اسرار مستور
 زاناہ یاد شاہ در شہر ارمن
 بکسنہ کاتھہ کمی در تاجدار می
 بد نیازن چھے آہر جنتی نور
 رہہ پر سندی دست بازو شاخ شمشاد
 سہ تالین چھے نہ چھے کستور مالین
 عجب پر نور جوئے مہین مہین
 دئے کیا چھس شان بر مئے غنبر
 نئے منز ستمبلن جانور گہ لایا
 مکند دل تمن کیتھہ ہم چھہ دیشا
 بقدر عمر عاشق بس دراز ست
 ہننا اسس سفیدی چوں سخن
 یوان اس در تھتھ دن شمشیر خون
 چہ گویم وصف عالیشانے او
 نئے پتھ آفتاب روز روشن
 نئے پتھ شوبہ نوقطہ بر مرغین

۱۔ انظامی میں چھ پتہ لکھا ہے منز "شاوہ" لیو کھت قلمی نوہ سخن منز تر چھ
 شاوہ بیکھت ۲۷ قدش قابل (چھن) ۳۷ یہ شار چھنہ ن ۱۲۴۸ منز
 ۴۷ محمد بر مقام کاہہ قوسین (ن ہجور - ن ۱۹۴۸)

وُفانِ زَن رازِ مہنزا شپیر و سستو
 آمادہ بر سر آہو سے مادہ
 ز جو دو کار ظالم یار بد خو
 سسہ سسہ سے ناز دیشچہ تم تر کشن
 تنے چھی و ن رٹھچہ پیم ہر نہ کنگل
 ز محبت شوق دیدہ شد لکھنساہ
 نشاٹ نشہ چھس عشوہ کرتہ
 فریبہ بخدہ کیاہ چھ ہا نزل
 نئے پچھ ظالمہ لودھت شکجھن
 مران مشتاق کیتیاہ واتہ نے کھش
 ز زخم ناوک اوکس نہ بر خاس
 کرن دل سنگ سارس پارہ پارہ
 سیاہ دل نار مڑے در او پوختاہ
 غریب عاشق کینچہ لوگت نال
 بہر سو ڈھالہ ماران آہوئے چین
 محب شاہ حبش در باغِ زوشت
 آمادہ بر سر آہو سے مادہ

بُن مَنز خال مُشک اُدزو سستو
 نئے زَن رُنگو یاہ بازو کشادہ
 دو چشم ناز چھس چشمان آہو
 تیشے چشمہ یا مچھ ہر نہ دیشان
 یے تہمت چشمو کر کہ کانگل
 سیمبر ز دل چشمہ دیشچہ گئے بیمار
 دو چشمش پُر زے بچوں دو چشمہ
 بر مزہ غمزہ تم سسہ نار و زل
 زلف شہارہ چھ اچھ سسہ کچھس
 کران یا مچھ سسہ ہار بچے کش
 اچھروال نیز کھوئے تیز تے رس
 بھگیاں کر یو دوئے اکھ اشارہ
 کئے بوڑکھ دئے از حال فکرت
 روخس پیچھ شوہ و ن کیاہ زلف خال
 میان چین زلفش خال مُشکین
 روخس پیچھ شوہ و ن کیاہ خال ترو
 نئے زَن رُنگیاہ بازو کشادہ

عایہ شار چھ (ن ہجورتہ ن ۱۲۴۸) مڑے یوت اچھ چاپ ۲ شوخ دیدہ
 (ساری قلمی نوہ سچہ) ۳ گزھی دل سنگ خارس پارہ پارہ (ن ۱۲۴۸)

نتھتھے پچھتے سبک اسود شو پ کھنس
 دزان زن مرثیہ قول خرباک رس
 توے اسپند چھ نار سے پان زالن
 ز مسمیل دستہ خستین سببہ لاوان
 کنن کیاہ شو بہ وئی چھس وار
 سے ریشو روٹھ متور و زخہ چھ لو
 گئے منز زن سناے شولہ دیوان
 کران تیم بیقرا زن وار مارے
 کھنن داتس شراصلہ کاشہ طوطے
 نئے ما چھس رتے سانیک نشانے
 چو شبنم دانہ مار برگ لالہ
 تمنن دھون موہیتہ مارن شو پ شاپش
 دھن چون غوہ پچے تنگ حلقہ ہم
 ز گرو متوسیب پھنس بر و بر
 کہ ہم چاہ است وہم گرداب ایمنجا
 بہشتک جوین کو شر چاہ زمزم
 پیسے خنز کاویا لا روت در چاہ
 دزان تے پان زالن چھم پچھتہ نور

شبان کیاہ خال تھتہ برگ گولہ پس
 شبان کیاہ خال تھتہ برگ انار پس
 توے ہیوت مت چھ بدل داغ لالن
 ز رومہ نیا ووتھ چھ لوکن تمبہ لان
 بہ عقل دیہش حقو تم گوش وارے
 ستے فکرم موہیتہ کی آویز گوش
 کنو تلم دور فکرم چھس دینچھ لان
 پزل دینی چھس الروی سٹھتہ سارے
 شکر بچھے دھو زالتس لالہ کھتے
 دھو زلوٹھ دن چھ برگ پان پانے
 دھنن منز دینچھل چھس موہیتہ مالے
 اسن وقتن پوان چھس گپہ خنز کش
 سبھٹا بار پک بینی خنجر سیم
 دھنن دھون تل ہونکن چھتہ تس مدور
 قرار دل بود نایاب ایمنجا
 ہونہ خنچہ منز باگ چاہ یا ورطہ غم
 ہونہ خنچہ منز کیاہ چھ شوبان خال دل خاہ
 تینتر تھنر کار دیشھتہ شمع کو نور

چھنہ ترخہ اتر نہن گردن درازی
 چہ آہو کار دیشہ کار تراوان
 حلب آہنہ کھوتے سینہ چھن صاف
 انان چھس ہی سناں چھس پدش
 سپر پنے دپستان قبہ داری
 رمہ پے سید کو توری برتر ہر کھاسی
 تن او نرم و نورک نور تختہ
 برداں شہزاد کر دیشن بہ از دور
 بنافش داتہ نے کستور کونافے
 پد پد پد کو کھو کھو کھو کھو کھو
 کوہ کھو کھو کھو کھو کھو کھو
 درنا سفید و چھمت چھن نو الماس
 یہ دوں نے تہہ کھوتے خوش مرایا
 یہ کوزہ کھوتے سرو من ل کو شتاب
 سے تس کھوتے کوہم نہ کا تہہ درکار
 بہر صورت کر دانی دم اٹھتے یار

۱۰ پرن پادن (چھن) ۲۰ تمنا کی تہہ کھوتے تہہ کھوتے سوار
 (ن ۱۲۸) ۳۰ علاقے (چھن) ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰
 نوہ سخن منز ۱۰ نرم و شیرین (چھن)

بگم شاہ شاپورن قدم تل
 کرین تیرہ کاغذس پیچہ شکل نمبر
 مجلس تکریم قضا دلاکتہ برلباگ
 بکاہ دیت بلبلو در باغ نالے
 بہ گلشن آید شیریں مست مندان
 پری روح منز متوشن اس بان
 رفیق سحر باغ اس پھیران
 پری تے خور اس مست بستے
 وزان اوس سازنے سینا رنظور
 شرباہ پیچہ پیچہ پیر و رخ عرق
 نظر تر ایں و چمن اکھ موٹھا جان
 و چمن تھو صورتس کن بہ ہوش
 غنچو بوسہ کر دہس غوصہ غم تراو
 کوہن ہے ہے یہ صورت پور و ذوق
 نقاشن کمر کوہن میتھ نقش شکل
 بدس صورت و چمن کاتھ تہ ثانی
 بدس صورت و چمن کاتھ تہ انسا
 ایں کھوتے زخوبان کاتھ گورہم نہ
 گیس آوار کمری تو حیا دیوے

یہ ارمن دوت گو در خرمن گل
 یکھت در باغ شیریں تر و پیچہ
 شیریں در باغ یہاں مہکند آگ
 دیان تو تاہم پیچہ داغ لاسے
 مخندہ خوش دلائے درد مندان
 منوشن تس چھت دل اوس بان
 رطاس اس ہر نہ چمنو ستر شیریں
 کران اس شہر و شہ پوشتے دستے
 چوان اسو لولہ کی مس پیالہ عجب
 گذر از ہوش کوہت درد نظر تیر
 فرشتہ یار پی یا حور و غلمان
 سین ارغوانس زعفران پوش
 پیس پادن کنیزاہ عالی نالو
 پری چھا آدمی چھا دار و تو توہم
 پادشہ ما پیس ارمان دول
 اما میتھ صورتس یو د آسہ جائی
 اما میتھ صورتس یو د آسہ ہے جان
 ایں تر اوہت پیس کن مال چمن نہ
 دیس ڈیو تو مے کاہم زوہ کرے

عا پری طرہ شہد ہرمان (چمن) ۲۷۰ شہار چھہ قلمی نوہن منز

فقیر و میٹھ منوشا کتہ و چھت نو
 شبان تس نو، پیر تیس سوئے ساس
 فقیر و کاتہ منوشا میٹھ و چھت ناہ
 و چھت زو عن بیٹہ کاتہ ستر چھس نہ
 وئے کیا خو بصورتہ خود سر و چھ
 ز و چھتن چھ تینر صورتہ مقابل
 تنے زے پیٹھ سہٹا کوٹ چھ بیتا
 تینر چھ مہر و اچی رٹھ نشانے
 نئے ماتے پتے یور مہر لار ان
 غنچ تلخی ز حلقہ کتہ تس دور
 دوپن تمہ شا پورس کن ووتھ اتن بار
 مے نش دور تس پیٹھ کر تہ مشغول
 مے تس کھوتے جوان عاشق چھ کیتی
 مے تس نش و اتنا و مہم تر سوز کھ
 بے پکے پیادہ تر کھس پر پشت شبہ
 پر زھان کار ان چھسے بو پتہ لار ان
 نشانہ ہاوی زس در محلہ خانہ

فقیر و کاتہ پیر تیس کاتہ و ز تو
 فقیر شاہ پورن لوگ ستر یاس
 تیس و شیشہ سوہ شیرین ڈراپہ تنہا
 فقیر کیونتر کالہ سیود و چھس نہ
 ز زانو مترلن تھوڈ کوٹن ہے ہے
 چھ مے از نسل نو شیروان عادل
 وئے وہہ ز بر تہمی و چھنکھ تر در خاب
 ہ سوزس تہم تر تے نش قاصد سیانے
 مہ نحمہ سرور مد این چھ تے پزار ان
 شکہ لکھ ہارے شیرین و شا پور
 تہتی بوزن تہ شیرین کے گرفتار
 وہہ لو شا پور مہم تر کتھن طول
 وہہ لو شا پور تو تا م پکھ مے سستی
 وہہ لو شا پور دھن منز مہرے چھک
 دوپن تہم تر شا پورن وقت است خیز
 تہتے و پکھ پیٹھ چھ بیتہ لار ان شکارن
 اٹھس کتھ و اتن تس کر چھ نشانہ

۱۔ اچھنا میٹھ کاتہ منوشا ہا پ کیا ہ کو (چھن) ۲۔ ووتہ اے یار (ق ن ۱۲۴۸)
 ۳۔ ۴۰۳۰ یار دیشار چھن ۱۲۴۸ تہن مہم تر زے یوت و ۵۔ تر پکھ بر (اڈلیوگ لہو سہ)
 ۶۔ ۶۰۰ یار چھن ۱۲۴۸ تہن مہم تر زے یوت .

تختے بوزخت سحرین درایہ لاران
 مہفتہ رفتہ رفتے اس خاقے
 و نس منز دور دیو نھن ناگہ چشماہ
 غبار گرد راہ از تن کورن دور
 کو چستان اندر گئے حال حاد ان
 سہ ہفتہ زون زن گنج فراتے
 بیتابی کو نہتہ تختہ نثر نہتہ ہن
 شبان اس کو ترس منتر جنت حور

دیان القصہ غور و در او زھاران
 و چھن از دور حورہ پان تاون
 مرثیت مسے شکس ام عشاق
 بہ پنجہ اس والان شانہ زلفن
 تن اسپس تہر زن عان کوفور
 میان موی سراں چشم بے عاب
 رخ او زن ترس منز باگ پموش
 زلف ڈیشختہ چھ نمیل دل پریشان
 دس کو غور مردس کیاہ سن پری چھا
 بصورتہ چھس صفحتہ شیرینہ ہندی
 بے یس نشہ کر دھ کیا سنہ امہ ناعی
 و چھناروشہ یو دوی اسہ شیرین
 و ن کیہ اس شیرین پانی پانس
 شکارن آشتہ رستمین ناشہ داران
 پری زن آب زمزم اس چھاون
 نہ ڈیشختہ شاہ غور و گوس مشتاق
 سہ پنجہ شو بہ مرگس گنیز قافن
 دیوان اس در میٹھ زن نورن علانور
 چوہاہ زن کالہ او ترس تل گرہاں غائب
 گلے دور و کفیل بر بنا گوش
 نہ کوکل مشکہ بر جو بر عشقہ پچان
 پری نے اسہ تیل جو دور گری کیاہ
 بے و دل نس مایہ کر خم پای بندہ
 سے یختہ امینہ پانس کاسہ ناکھ
 چو گل دستہ ملن بو بہ سر زمین
 کنن کر گریہ مینے تنس جو انس

اگر چہ سیتو چھس نے کر تہ گوائدے
 گزھن نارویہ یو دے پر نہادوہم
 تنے تن لاکہ ہنس اما چھ تنہا
 سہ ما آسہم نہ ڈیشم غار محرم
 وچھان اس بڑھتے تے پختہ یو مرائو
 دما روز پختہ تہ تھار ان او غم مرو
 دہن دہن منز مجتہ تراکھ تہ دے
 تہن دوہن تالہ غن کور نکھ نہ پور
 سوہ شیرین واریاست در مداین
 کورن ہے ہے خودایا این چہ کورم
 لچھوہم تقدیر ہے ہے کینہ کورم تے
 یچھس پتہ کرانہ ڈرائیں تہ کورم کرا
 نزجس بو کرانہ میر پختہ لچھس پامن
 رے رے رے عصر پچھس کینہ تے بو
 رنہ رے چھس عزیزن منز عزیزاہ
 کنیزن منز کنیزاہ چھم ملک ناز
 رنمن تہ او پختہ تے نش آسین تہ دے

ننان چھس غالی خط پر میر سنے
 رنن بونا لہ سورے حال باوہم
 ونس منز کینہ ونس شیرین سونہا
 سہ ما بوہم تہ مختس مول کورہم کم
 کورس کھڑ دور ترائون پختہ کورن او
 لوہن نہ کائہ نشاناستروہ پختہ پو
 ملاقاتھا کور کور روز پختہ تہ دے
 سچھا نزدیکہ دات پختہ سپکھ دور
 خبر کور پختہ بڑے تہ باکھ لاپن
 دریں (دلدار) عدا فوسن خورم
 رے عاشق آست راوہم تے
 رلہ نس وار چھم تہ روز نس جے
 رچھس بوہم لہ چھم تے لولہ کائن
 رے رے رے مائز پادن کتاہ رنگے
 رے رے رے چھس کنیزن منز کنیزاہ
 سہرگہ پچھ کورن چھم شاہ پری
 کور ترائو پختہ تہ کور تے شیر خورے

عا طلوبن (ن ۱۴۸) عاشقن (ن مہجور) ۲۰ چھاپی نوہ سنس منز چھم تہ
 ش رغلط نیچہ نہ آست ۲۰ پتہ شار چھن ۱۴۸ منزے یوت دلدار
 (ن ۱۴۸ مہجور) ۲۰ رے رے رے پاد مائزے کر رنگے بو (ن ۱۴۸ مہجور)

قرار دل لوگس نہ در چمن ہا
 مکانہ قادخانہ بر سب کوہ
 پکان پرویز کو در شہر امن
 سمکھ شاہ پور شاہس بر سر راہ
 خبر کینہ چمنہ نس شیرین کیا کو
 خبر بوز بخت نہ خیمہ سرو کو خبر دار
 آچھوٹ شہختہ بے رو دس گمانے
 نہ چھس شاہ پور نے شہرین خوش رنگ
 ولو شاہ پور و نغم کیاہ کرے بو
 سہ ما آسم سما چھتہ ماتمس تر
 ہمیتہ کرے کرے پکان و لو انتم یو
 سہ ایتھہ و ست زبدان شیرین
 دوپس شیرین لے شاہ پور بیباک
 وچھت پانے مے آسم کم مکانے
 دوپس شاہ پور کینہ چمنہ نہ تقصیر
 بے سوز نس خیمہ سرون و لو انتم یو

کترہ صحتہ سہے رنہ آخربایہ تنہا
 دوان اس ناہتھو چھٹہ راتھتے دوہ
 شکارن و فی دوان گلشن گلشن
 و صحتہ پویش کو رن افسوس آہ
 نتے کروا تہا یوت شاہ خیمہ
 دیکو سر باو کس مے راہ و مہار
 سہ یو دوے آسہ ہے شیرین نشانے
 غلط کو رنم کم ان وقت کو تنگ
 مے نش نے واتہ شیرین یوت مرے بو
 عزیزا بے کساہ بڈ مرن غمیں متیز
 غمک دوہ سورست کینہہ ماتمس
 وچھن شیرینہ برب جان شیرین
 سہٹھا کر تھس خجل و لو کوٹ اکھ
 تہ تر او وھ قادخانہ شوہ جانے
 توہ ہے دہن ازا دل ہی اوس تقدیر
 حکمے پر ز ناوی نبض رنجور

۱۷ اتھو متز (ن ۱۲۴۸) ۲ دوپس شیرین لے شاہ پور گستاخ
 خجل کر تھس کم ان متز یو کوٹ اکھ

(ن ۱۹۴۸ - ن مہبور)

(۳۲ بیس صفحہ پیچہ)

زین شہرین بڑ پنس تھا و قم کن
 زن زیبا چو بیند مرد بے ریش
 شود دنبال مرداں چوں زلیخا
 اول چھینا خجالتھ کمرانہ ڈرائیگھ
 تڑچھک شہرین ہراہ نوزک سہ چھین
 تڑچھک اکھ گل سہ چھین بھل سناک
 نے دس پیالہ چیتھ چھین مت اسن
 یوڈن بوزکھ نصیحتھ مائے مادہ
 قسم دیت نم جڈن مہند پاس کورہ کم
 نصیحتھ آہ بوزکھ دراپہ غلگین
 پیکان کے مت پاتھن پیش پریر
 یہ مستی کو رٹن شہرین نائے
 محب بیدار کرو تھم اے ستنگد
 مے چھنم نہ صبر طاقت دانہ ال حال
 یہ آپ وصل آتش تر جیتھ کر تم
 شرابیں سیتھ پیوٹھ ناوکا نسیہ مہند شو

۱۲۴۸ چھن ۱۲۴۸ منزے یوت ۳۷ تڑچھک گلشن سہ چھین (ن ہجورن) ۱۲۴۸
 ۴۷ یہ شار چھن اڈ لیکس قلمی نو سٹن منزے یوت ۵۷ پڑم (تن)
 ۶۷ یہ شار چھن ہجور منزے یوت۔

تر چھہ شہ پر تھنی کا کھم سے
 خلافت کو پھیند کا تھہ ماجور سے
 چھہ ظالم سارے پیٹھ شور عشق
 کند کھتے نار سیکھ وار روزیا
 گل و بلبل سے و مطرب چھہ ساتی
 غنیمتھ زان و رخصتھ وقت احت
 پیسے پادان پت چیم چا نر لادن
 کہتہ چھہ چیم تیں رخصتھ تھہ میچے
 کہنیز چھہ میانہ کھوتے تھے در دل
 یہ کہتھ بوز تھہ تیں شہر میں کو عشق
 کوڑن چھہ خود دیا ہے یہ کیا کوم
 نے چھہ نہ کا تھہ نہ در دل تیں سو آبی
 بچلہ تیں تیں پان مہ کو کوڑن
 مہ کیراہ نو برس کن اس محتاج

قہر تر او تھہ مہربان آسم سے
 ملا ایک جو رخصتھ کتہ بستی
 چھہ غالب سارے پیٹھ شور عشق
 غریب یار غلبہ زار روزیا
 چھہ نا افسوس صحتھ روز باقی
 مہ صحتھ با کر او وقت خلوت
 بچاہ آسکھ دین چھہ وینہ اذن
 کنیک چھہ مال تو تیں تیں
 مے کھوتے کوڑن کھوتے جانے دل
 بخار تھہ تو سہ بھیس پیوس آتش
 دل خود سر چھہ سنگ راہ سپیاسوم
 پاء کی چھہ کس پکان بو بر ہو آبی
 بلا پر خاس بالا فتنہ سوون
 مہ نمہ سرواوس تیں محتاج دم حاج

۱ غائب (قن) ۲ ظلم (قن) ۳ غنیمتھ زان احت وقت فرست
 (قن) ۴ جاے خلوتھ (قن) ۵ کو تھہ چھہ خود کراں دل تو تیں پچھے
 کھنیز چھہ لول تو تیں تھہ پچھے بو (ن ماجور) ۶ کیاہ یہ کیاہ کوم (چھہ)
 ۷ دل خود سرواوس پیٹھ سپنی نہ راہ موم (قن) ۸ تیں تیں تیں مہ کو کوڑن

کہے کوڑنس دلا سا گاہ مدارا
 بہ شکرت شد شاہ بست کر تھس
 کینیراہ چاڈ چھس شیرین نگار
 پیستی چھم نہ وچھمیر زاہ شرابس
 چھم میونے مرسود انفاء سود
 چھس بوخان نیا مٹھ چاڈ برتل
 قیلین دومن سوا بورے نہ زاہ کھتھ
 تھی اڈ دومن کتھ تھتھ دومن آشنائی
 نہ ہم یودوے کینیر کر تھ زن بہ بازار
 وڈنس تمبو بوز میونے زار پارے
 نہ دی دیوانہ کوڑ تھس ہائے پر کرے
 وڈل نے رشتے کرے بو پو شہ مالے
 بہ چانے شوق چھس دیوانہ گوشت
 جگر آس عشق زخم کاہری
 توڑے تس غوہ سروس کو کینہ در دل
 تھس کینہ چھے نہ چھنے حال مولو
 کئی تس شاہ رؤس کوڑ مریم
 نہ چھس چا کر تھ چھک حشید دارا
 شمع زن مندین شرمند کر تھس
 تھ چھک شایستہ چھے نو کینہ دیوان
 اڈا شو بیا سزا اکتھ اضطرابس
 تھ چھک میونے کلید گنج مقصود
 خوشی چھے میون روٹے چاڈ کرل
 تے روزم کھتا مے برو تھتھ تے پتھ
 تے چھے عشق بازی بے دودہ فانی
 غنیمتھ زانے تی اسے یار غم خار
 تے کر تھم جگر س پارے پارے
 تے کوڑن دشمن میاڈ کن تبرکے
 کتھا کر تھم تے رتھم ملاے
 مے چھم نہ کانہہ تھس آسمانہ پوت
 کرے بوڑھے پتے از جاں سپاری
 دلو پا نو بکار آیینہ در دل
 ودان توڑل شاہ غوہ سرو و دروم
 ز شیریں اوس نہ تس حسن کینہ کم

۱۷ رضا سود (ن، مجور) ۲۷ پڑھ کتھ (ن ۱۷۲۸) ۳۷ یہ شار چھتھ چھپائی
 ۴۷ اڈ لیکس قلمی نوہ سخن منز۔ امہ پتھ چھتھ ن ۱۷۲۸ منز شے شار۔

صِفَتِہ کیاہ اُسو تس نقش مرادس
 بہ خلوتِ غایتِ خود سرو تراو یا مٹھ
 مٹھس شہین شربتِ چاؤنے تس
 سہ مریم مٹھ سہ خود سرو در مدین
 خبر بوز مٹھ سہ شہین آوہ ران
 رفیقو ہے شفیقو ہے کنیزو
 کہ یا تم زانو پارے بوزس نے
 مے کر زونم سہ کو خوشوار مے پیچھ
 تشہ دل مے رچھت زونم نہ افسوس
 خبر کینہ چھنہ یا مٹھ تام دوریوم
 شکارا ذالہ وول مت راو رووم
 سوس چھے پائے واو مٹھ سون کرئس
 سونے دانے سوس مے گیم ترئ
 خبر کینہ چھنہ کہ کیو لم کستان
 وہ مٹھس لولہ باغس ہی تو مٹھس
 گئس رسوا یہ عالم قاف تا قاف

کرئ سوسے پیش تس شاہزادس
 لطافتہ کیاہ تجن از خان نیامٹھ
 زہ بس غم غم صہ ساری باؤنے تس
 عدالت بڑی مٹھ تختس طبل و دین
 بز آرمی حالہ اکے تالہ دوان
 عزیز جان تالہ ہم ہے عزیزو
 ٹکان رو شہتہ زونم کاٹھ سوس
 مے کر زونم سہ کو بزار مے پیچھ
 تشہ زمان مے مٹھ نہ افسوس
 لئس کیاہ راہ طالع زاہ نہ پوریوم
 درو گوہر سو مٹھ راو رووم
 سوسے تاؤ مٹھ کرئس دھن کرئس
 سونے دانے بہ مادوہ فر ڈولہ برئ
 بہار س مے توے کو رٹم زمستان
 بو مٹھس خستہ کرئس بویم برول
 ستر گز طالع مٹھس روئس نہ انصاف

ع شکارا ذالہ وول مت راو رووم
 سوناہ ساتا سوس مٹھ تشہ چھووم (ن ۱۲۴۸-ن مہجور)
 ۲۵ ساس (ن ۱۲۴۸) ۲۵ تشہ مٹھس کینہ چھنہ

دس فرخ یاد بوزیا نامیوئے
 ترو لم دل تروہ پتھ کر تم جدائی
 دوپس دایو سوس چھے مہل کنس
 دوائے صبر عشق سہ لکس نے
 ہیرن ہمارا خود کینہ تروہ نہ دے
 شبشب خود سروس نش سوسے خبر گے
 بہ خلوت کو بھکان در پیش مریم
 مے بوزم آہ شیرین از دبارہ
 بجان تو قسم من عہد کردم
 تر تھی نے خوش تہ بجا لول بر تو
 تے بوزتھ سوس مریم آپہ در جوش
 سوسے ترا دکھ دے بوشاہ روس
 ہیکھ مادہن اچھن تر تیر اہتھ
 ادن تم خود سرون شا پور دل خاہ
 تر کر تھ شیرینہ ون وہ ذر ز غم
 مے چھم شیرینہ ہندے شیر مہ
 گیس فلو اپیس نایا دیوئے
 مرش بوکر س نہ بے وہ فائی
 منس چھے تروہ لادرم دمنس تل
 بلا جے ان حکم کینہ لکس نے
 مددین داتھ کینہ پتھ پتھ شائے
 تے پیٹھ شیرین شیدا در پر گے
 بہ دوئے آہ چوئے کا سہ ہم غم
 دویم کتھ شاپہ تھاون کیا چھ چاہ
 بہ عہد تو بگرد او نہ کردم
 کنیزن من کینہ آہ کینہ کو
 دوپن تس خود سروس ز نہا خاموش
 انکھ ماتاب تھتھ جنکس ہجوس
 ہیکھ ما ز تہ پانے پان ذالہتھ
 دلوشا پور ونتم بیتھ کر وکیاہ
 مے تس کھوتے موافق چھنہ مریم
 رمنس پانے ولے از چھنہ فرستھ

۱ دغائی (ن ۱۲۴۸) ۲ دمنس چھے کھور لادرم دمنس تل (ن ہجورین) ۱۲۴۸

۳ دوائے بے شکر (چھن) ۴ جان (قن) ۵ خلوت خانہ کو (قن)

۶ جنگ چھ تھتھ ہجوس (قن) قلمی نو سوس تر تیر تہ پتھ بیکھ شاریش و تھتھ۔

قبول یوں دے کر ہم نے یوں کر آتن
 و نس کیاہ حال دل آگاہ چھپے پائے
 رواں تمکو شاہین شیر میں بون
 بہ نوشاپور توت واتے یوں تے بس
 صلاح ہے زانہ گاہ گاہ ماؤم رفے
 یہ تم وون نے تہ از باطن نشو
 ہمیں بانو مویم واراہ مے گولینتھ
 پتیم پتھ کو وے وہ ذکر تہ چارے
 دریں مچھنتھ مراے فتنہ انگیز
 گوہ ناہ گارن پکاہ زالن بدوزخ
 غدا کینتھ چھیند الا شیر شیرین
 بنی نا اوستاداہ کمر تہ پاؤدا
 دوپس شیر میں اے فرما د استاد
 و چھین شیر میں تمکو سند ققامت
 بہ زاری وون فرما دس تہ روزم
 بے اسس لک کمر چانی دشاتن

خریدار سس پن دہار دی تن
 تہی تھتھ جاہ روزن بیتہ چھپے پائے
 تیر دارن تہ رتھتھ از بیخ تراون
 بے پارس پتھتھ شے بیجاہ بے کس
 نتے از دلف مشکس یک سر موے
 مے چھم پتیرن سگان مولن وون دروت
 پنجم خاری چھم تہ کو سوز و صیحتھ
 بے چھس مو صوم طفل شیر خانے
 دزان چھس روز و شب رشتن پرور
 بہ چھس روز رشتن منز بیخ کا جکھ
 مے چھم توت تہ پر و داتن باد پشین
 دیان پیدا اسپن فرما د شیدا
 رت سوز و رفت سرخ و دلت شاد
 بہ پردہ سنگ نوون یام نامت
 مے چھم اکھ حاجتھ وون کین سوزم
 مے چھم دہر تہ شیر تہ پر و داتن

عانتے تھتھ جاہ روزن شاہ چھم پائے (ن ۱۲۴۸) ۲ گزھتھ تمکو شاہ ورن

(قن) ۳ چھاپی نوہ سس منز چھپے بہ مصر غلط پاٹھو لیکھت۔ ۴۷

دویم مصر چھیند وار دو پھان ۷۵ کلت سر و دلت بنوشتہ خوش باد (ن ۱۲۴۸)

کر کھنکھایا مٹھ کھس پیچہ شیر جاری
 پچھو یا مٹھ و چھن شیر پینہ مٹھ
 پتھر پیو ڈیشہ وٹے بے خبر کو
 یمن شیر پینہ پتھر د فرہاد پانے
 کھوٹن نگو کیونتر کالاہ خوش جوہ
 مگوتا مٹھ کنڑ صحتہ تن غمہ سرس وٹون
 عجیب کاراہ کورن تم سنگ تراشن
 کرن جاری بٹھ نٹھ جوہ شیرین
 زہرا دست شیرین چھے شکر تس
 لوٹن کھنکھ تر چھن کینہہ نمبر غم دوس
 وٹن شیر چھے وٹان نامر پف شیرین
 دلس شیر پینہ واراہ رلے فرہاد
 بہ غار مٹھ غمہ سرون سر تاج تر وٹون
 بہ پیش شاہ غمہ سرو دوت فرہاد
 دوپس تنمو غمہ سرون وٹن ناو کیا چھے
 دوپس غمہ سرون مادر پدر چھے
 دوپس تنمو غمہ سرون چھک کتھ مکانش
 دوپس تنمو چھے مکانش
 ترے بولا گہ ہو پس دوس داری
 اول از آب چشمہ خود این جوہ
 وٹے کیاہ تن تنی زیر و زبر کو
 توانائی کتھو چھے نو توانے
 صبح دم رے دیش مٹھ شامہ گاہ پیوٹے
 جوان فرہاد کو شیر پینہ پیچہ نوٹان
 لشکر تر اوٹھ تر سنگ مالہ ناشن
 وٹھان ہر دم بنوٹنی روہ شیرین
 بزیرے پایہ شیرین جایہ تر تس
 ملا کچھ خصلت چھے آدمی پوس
 غزل ہٹے وٹان تصنیف شیرین
 حرم جان تشہد چھے جاہ فرہاد
 بہ حسرتہ یام تا مٹھ منگہ نوٹون
 دوپس تنمو دیو چھا یا آدمی زاد
 دوپس تنمو تور ناوس داو کیا چھے
 دوپس تنمو داد دگر غم غم در نظر چھے
 دوپس تنمو جاہ چھم پیچہ لامکانش

۱. لشکر مالے لشکر تر اوٹھ تر ناشن (ن ہجور) ۲. بہ خواہی (ن ۱۲۴۸)

۳. بہ فرصت ۴. لبی تر کینہہ تر کھنکھ چھن چھن مجر غم دوس (ن ہجور)

۵. دوپس تنمو آسہ وٹن چھک کتھ مکانش - (ن ۱۲۴۸)

دو پُیس تمخو خمه سرون کتھ چھے دس
دو پُیس تمخو خمه سرون ماو سن تھے بو
دو پُیس تمخو خمه سرون شیرن گڑھی نا
دو پُیس تمخو خمه سرون کیاہ چھت پونے ون
دو پُیس تمخو خمه سرون از دل کرن دور
دو پُیس تمخو خمه سرون شیرن گڑھی نا
دو پُیس تمخو خمه سرون شوہنی نہ شیرن
دو پُیس تمخو خمه سرون شیرن تڑ مشراو
دو پُیس تمخو خمه سرون چھے مکنیک غم
دو پُیس تمخو خمه سرون والدہ ہار تھے
کران اُسو گفت گو خمه سرو تہ فراد
بیاراں گفت از خاک کی و آبی
وزیر و ہا اپرو چہا کر عی قوم
کدو کہ تدبیر سوز کہ پختہ کار سن
او کھکھ فراد و ون ہنس یر جنون

دو پُیس تم کو تو رہ محلو نس گزہ صم ل
دو پُیس تم کو صد جہاں دم کر سچے بو
دو پُیس تم کو خواہ چشم بینا
دو پُیس تم کو عاشق شیریں چو کوہ کن
دو پُیس تم کو تیلہ یلک آچھ آسے بے نور
دو پُیس تم کو چھم و چھو در چشم بینا
دو پُیس تم کو چھ غلط براصل خود بین
دو پُیس تم کو عاشق شوخی مسماو
دو پُیس تم کو جزم شیریں زہر دقتم
دو پُیس تم کو شد سروتن ہم بہ غارت
بہ تنگ آو شاہ خدمت کو دُن آد
ندیم ایں چنین حاضر جو ابی
نتے فرہادتس شیرینہ مہوہ کو م
نتے دھت تار پتر کالی سنگ خارش
گزہ خدا و تخت تار کھ بے ستونش

ع ۱۰ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سئس پیچہ غلط لیکھت ع ۱۱ یہ شار چھپ چھاپی
 نوہ سئس منز ع ۱۲ یہ شار چھپ ن ۱۲۴۸ منزے یوت ع ۱۳ و اے بیداد (ن ۱۲۴۸
 ن مجبور) ع ۱۴ یہ شار چھپ ۱۲۴۸ منزے یوت ع ۱۵ تے (ن ۱۲۴۸) منزے یوت ع ۱۶
 ع ۱۷ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سئس منزے یوت۔

کوڑ کھائے واد شیریں تھے دھوئے
 افسس کچھ تیشہ لوٹک پیچھے اولاد
 اول برسنگ کھوٹن تم نقش شیریں
 پینے نقاشن بے رنگس دُتیرن رنگ
 غدا وقتن غذا تے صورت یا
 کمر بستہ بہ امید وصالش
 افسس کیہ ہٹ گیتو افسس ٹان کوہ
 و نان اوس پوشیدہ کچھ پیچھے دوتین
 دُنان یارے کس کن گزرتھ نا صدا میون
 بہ صورت کھ کو کران صورت پرستی
 کوہن منز و تھڑم سورم اچھن
 پھر م سے سنگن منز آب تارن
 یس پیچھے زو کو لم تے کیا بند پیسے
 یہ بے رحمی تے بے انصاف نے یار
 و لیکن تیل کی سیلے و تھ پستی طے
 کوہن تمکو پار پارے سنگ خان
 بزمیابی بے رنگین و سنگین
 تے مشہور پین نقش برسنگ
 و چھان تھم کن گزرتھان اوس محدود
 شدہ خار اعتبار یا پاشش
 کوہن منز کیہ دوان بر بار اور تھوہ
 یہ کیہ اوسم سے لیکھت اوس خود این
 بہ چھس بندہ تر چھک بر حق خود این
 بہ مانے پوختہ کو بے خود ز مستی
 دُبا بے چھم تے دوس و چھن آتش
 کوہم کیا خمر سورس و نغم بہ مارن
 تے یس کن چھس چھان تے کن لیا
 یہ کوہے بے ستوں ظالم بستمگار

۱۔ اذا وقتے (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۲۔ کوہس منز کو دوان راتس دوس تھوہ
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ تھالہ دوان راتھ تے دوس (ن ہجور) ۴۔ شار چھن ہجور
 منزے یوت ۵۔ یارب (ن ۱۲۴۸) ۶۔ چھس تے کن و چھان
 یس چھم و چھان پے (قن) ۷۔ کس قلمی نوہ سس منز چھ امہ پتہ
 ۸۔ شار پیم نو پور پٹھو وہ تھان چھ۔

ارجا بھٹہ کو دے اے بے ریاست
 دودن تم کو سند ارجا بھٹہ از خود آگو
 سوارے آتے شیریں سارے نئے سوتو
 سوه شیریں بار فیضان وندیان
 تیرے تانت زو تیرے پیو یار فرہاد
 وچھن از کار گوشت کار فرہاد
 وچھن صوفیہ پنہاں اس نقش برنگ
 تیرے فرہاد چوں گل دستہ از خاک
 وڈے بوسہ شے پادوں پیچھے پیچھے ہو
 ترے کرہے میاں با بھٹہ تر ملا تھتہ
 یہ کیاہ او سے ترے میاں داد لانے
 کو دیتے اڈتھیہ جنکل شتر
 نہ پکھنا شتر بھٹا از جام شیریں
 دوپیس شیریں اے فرہاد دانا

علاوہ پہلے سے سو (قن) ۲۱۲ ایم نہ شارجہ آؤ لیکن نوہ سوس
مترے بیت ۴۲ پنسو (قن) ۵۵ اٹھن کچھ اسے کل دستے میں
(قن) ۴۱ قیامترام روزم سوے ملائکہ (قن) قیامترام روزم بیڑا ملکہ (قن)
۴ کوو در ہے رٹے مسرت بٹکن متر۔ کوو کوو بٹکن تر سرگردان لکن متر
(ن ۱۲۴۸ ن چمبور) ۸۰ پہ شارجھن ۴۸ ۱۹ متر۔

کسین فرختہ کو تس اپ شریک
 عشق کو کو مریختہ تس گپہ غلین
 چنیں گویند اپ باد رفتار
 بے شیرین تس گل گوں بردوش
 ہیرین رختہ دین فرکو یاد نالے
 سلامتہ آس باشق گڑھ حوالے
 یوہے اوسس پتیم دوہے تے پتیم راختہ
 یوہے اوسس پتیر لاکن ملاقا تہ



دیان تس فرموس میل دوت اخبار
 دریم تھتہ بے ستو تس تھتہ کرن جھا
 تے چھم تس داد کورمت یار شیرین
 کرچہ تھم تھتہ تے چھم تھکل کھن میون
 تھو مشور دوپس اکھ بی چھ چار
 اکرکھ ڈھا تھتہ تہ دانا بڑ زانا
 بہ کوہ بے ستوں سوز کھ بہ فریاد
 سپر فریاد و شیرین یار با یار
 وزیر کن ووتن تھتہ کیا چھ انصاف
 تے چھم تس پتہ کو لمٹ جان شیرین
 تھتہ میرن تریش پتہ کو کھن میون
 کر و شوہ مریختہ سوہ شیرین کپہ فارے
 خمیدہ قاتل تس دن مچ کمانہ
 دین نر دیکھہ واکھتہ زور فرکو یاد

واکر تھن دقتہ سوہ کیر شاہ اُس دل تنگ (ن ۱۲۴۸) ۳۶ نر د باہوش
 (ن پجور) مت و مدہوش (ن ۱۲۴۸) ۳۷ ساکتہ (ن ۱۲۴۸) ۴۴ مے
 چھم پتہ لمٹ تھس انار شیرین (ن ۱۲۴۸) ۵۵ تھتہ تس ستر میرن زو
 کھن میون (ن ۱۲۴۸) ۶۶ تھن فرکو یاد ہے ہے داد و بیداد (ن ۱۲۴۸)

دلو پہچاں فرما دو خبر بوز
 دین ہمت یہ کیا سن چھن بوز
 پیو دودھ یا دینو دودھ فی گامہ پھیر
 یہ شہباز اثر لختہ کو بر ہو ائی
 روان تینو نالہ روٹن نقش شیریں
 کفن، اللہ کوڑن لوین کس ٹونگ
 خبر یہی دلاں بر شیریں دینو سہو
 کنین منز بر سواری آری لار ان
 روان کیا ہاں فرما دس روان ناد
 سرو قد سایہ زن بر خاک پیوست
 کو بچس پیچھ کلہ پیٹنس رنج ورنے
 دلو فرما دیانے دوسدارو
 دلو فرما د شربتہ کس ڈنکے منجھم
 دلو فرما د کانٹا سوز ختم نو
 دلو فرما دیانے غلو و غصہ رو
 دلو فرما د دور سر نو زری بو
 دلو فرما د کیا لوگتہ تے سادے
 موعی عاشق شیریں توت زہتہ
 رفقا چھنہ کانٹا توت سوزن
 کوہین منز آب نارتھ گوم پیرتھ
 یہ کٹ کو بچیم یہ کٹ کر تم جہائی
 زہتہ تر دین جہاں آن جان شیریں
 دودھ یا نو تہ دودھ فی شیرینہ نش شہنگ
 تھمس شیرین فرما دن سہتم کو
 زورہ نون بل کیا ہاں سار ان
 کوہ پاس پیچھ دور ڈیو تھن موعہ دفر
 کلس منز کل، روٹنس پیچھ خاک کو
 زپایش خاک بر سر رنج لہ نے
 تہ و نتم کٹ کوہ کھ ناچار مارو
 بہ وقت مرگ چو ختم شربت غم
 زکو نا زور روپ مے، بوز ختم نو
 مے چو نے دود چھم تے لیل کر فی بو
 تے روٹے راتھ تے دودھ یا کہے
 باری دشمنو دیت ہے تے وانے

عا یہ شارچھ چھاپی نو سٹس منزے یوت ۲۷ دلو فرما دیو گزھ (دن ۱۲۳۸)
 ۳۷ تے روٹے ورتہ دودھ دودھ فی کتہ برے بو (قن)

دلو فرماؤ وادے تاقیا مسخ
 بڑ چائی چھس ولسیکن پزار تاسخ
 بپائی مرعبا عدم عبا چھس بپائی عاشقن مر مر تبا چھس
 بیا تھوؤد گاھی مختصر کن
 بحال عاشقا کنوں نظر کن



ودان رواں فراقہ چانے رواں چھس فرم یادو
 دلو فرماؤ دے پیتہ دے نادو
 کھنان کوہ مرزا لکھن ہٹھ گئی و تہ کبرے استادو
 کھٹے ناپان پنن ہاؤے تے پیتہ مارے بو
 نیتہ اس شہر ماسینہ کرن دھن فسادو
 پیتہ تے پیتہ دے نادو وہ لو فرماؤ دو
 زبردستے زور اوارے سدوق شمشادو
 تبر دارن تے پیتہ ترو و نکھ خبر نا چھم کیستہ
 قبر پیتہ خبر نیم کرہم نادل شادو
 پیتہ تے پیتہ دے نادو وہ لو فرماؤ دو
 ٹوٹکے چانے سناس مور گوم سنگین دل فولادو
 گو نگہ کو ستورے بدن نائے شو نگہ تے نیش
 عایہ مولک تہ نادر باٹھ چھٹا کس اڈیکس قلمی نو بخش تہ مجبور لایبروی
 ہندس نو بخش تہ یوت دہرج . (نامی)

بسو نہ مول مورج آدن باجے بے کس تہ بے اولادو

پے تہ پتہ پتہ دے نادو وہ لو فریادو
مے خوش بو چھلے اکتھ کھور شہلہ ناگردو

وے پانس شو بلو جامے وہ لو کامیہ کر

تہ نا وعدہ دلے نا غریب نامرادو

پے تہ پتہ پتہ دے نادو وہ لو فریادو

تہ مو دیکھ چھم تے چون مو جھتھ مے چھم چاہہ کھو جادو

متو مرتم کھتا کرتھ سسٹھا کرتھ مے

ہتو و جھتو پتو لاکن تہ مے کیاہ اسکو دادو

پے تہ پتہ پتہ دے نادو وہ لو فریادو

اپیزو تہ دے شیرین کوڑتھ تھتھ اعتقادو

تہ تھتھ پرتھتھ تہ میانہ ویرے تہ تھتھ کوئے تہ

اوئے مویاد مے چھم دشمن کو تھتھ میو دتے سادو

پے تہ پتہ پتہ دے نادو وہ لو فریادو

ٹکان آیس بے چاہہ ویرے پکاں لو رسم یادو

تھتھکان آس مے پیتھ شوق وکانہ کیاہ کوئے تہ

فندہ تہ رشتہ نامور ہکھ گوہ ندر شاہزادو

پے تہ پتہ پتہ دے نادو وہ لو فریادو

دوہ کھے دادے دُوان دُادی لہ پکان نرتے مادو
 سوہ کھے مارو بچھت ژوُل ہم موہ کھاؤ تو مے
 رومس زردی پھیراں داد ستر گناہاں کیتو بوربا
 پیے تے پیتہ دے نادو وہو لو فرما دو
 دوہ کہ تے دُادی ڈیشاں عاشق نشان شہ کیو دو
 دُاشے موہ ختہ درے تار یوس باو اسہ اکتہ دساو
 لو لے جانے رواں محمود دواں چھے فرما دو
 پیے تے پیتہ دے نادو وہو لو فرما دو



| | |
|-----------------------------------|-------------------------------|
| دیان و مہ ستاد یا مکتہ مؤد فرما د | تیمس شیرینز کوتاہ گوس بید |
| چھوٹے لہ دوہ کھتہ دُادی لہ ناوان | کنیزے داپہ آسس موہ لہ ناوان |
| کفن پیرتہ دفن در کور خانے | کر ن مال و خزانے خرچ پائے |
| لو دُن اکہ آستانہ عاشقانہ | دختر نس فرش کوئٹہ نس شامیانہ |
| غیر دارو خبر نیہ پادشاہس | و چھو کوتاہ ستم گو بے گناہس |
| نہ نس شیرین نے نس جان شیرین | وداں گو یار دادے مار میکس |
| خبر بوزختہ تہ بیجا گوشہ نمو مرو | دوین شیرین نازی نامہ لیکھو تو |

۱۷ سہ شہ ہارہو بچھت ژوُل لم (ن مہجور) ۲۷ دوہ کھو دادو پشش دُادی لہ
 ۳۷ القصہ (اڈلیوک نمونہ) ۴۷ سہ شیرین دوہ کھتہ دُادی لہ ناوان
 (ن مہجور)

جوانان پہلوانا مؤد فرماد
 بظاہر گوئیہ پہلوتہ خاک با خاک
 رفیقا کیہ شفیقا اوس غم خوار
 جفاکش دوستا اوسے وفادار
 بہ رزمہ تیر غمزہ تس تیر مٹھ کو
 چنان در لہجہ عشقت شدہ مست
 توئے چھ تار پر سے ماہیچم سوکھ مبارکھ
 کوہس پہلوتہ وارہس تہ پاپ سستی
 بہ آسے پانہ بر تل باو تم رے
 کر مٹھ تہے خار تہو ہنس زرد کافی
 مٹھ چھکھنا تر زان قدر مٹھ
 قہنا تس تیے بہ باڑی پان مٹھ
 بہ باطن تیر چانے سستو در تن جان
 بظاہر مؤد چانے تیر سستی
 تہ چھکھنا آسمانج نار و زو مل

مرو انچر کرو کیہ آو تس ناد
 سین مشہور عالم عاشق پاک
 اکی دیہا چانے گو سہ از کار
 نفا کیہ اوسے مؤد مٹھ پٹھ
 اوارہ سخت بیچارہ مٹھ کو
 برک غمزہ دنیا رخت بت
 خبر کیہ چھکھنا پٹھن مارکھ
 تن تنہا کنی زنی دایہ سستی
 بہ کو رختس تار تھتہ یار بدھ
 کوئے چھکھ دھو فی کلن ز شہ مانی
 مٹھ دھو فی روز کر خوبی زمین
 گیکھ راہی غریباہ مار نو مٹھ
 بہ ظاہر کیا چھس نالان تیر وان
 خبر کیہ چھکھنا دھو فی مارکھ تہ کتی
 تہے سستو بخلاص خفاون عجب ہل

۱۔ ازیں دنیا فانی عاشقی پاک (ن ۱۲۴۸) ۲۔ بہ فارغہ مؤد موتس
 آرنو عار (ن ۱۲۴۸-ن مجبور) ۳۔ یہ شار چھن مجبور خیرے یوت
 ۴۔ کنی زنی دھو فی داسے کا تہ نہ سستی (ن ۱۲۴۸) ۵۔ بہیں در ماتمش
 اکنوں چہ دانی (چھن) ۶۔ باصلن (ن مجبور) بہ اخلاص (ن ۱۲۴۸)

خودا ہے زاہد کستین گزشتہ بسمل
 نہ چھس زانان کھوئے فراد بدوش
 بد نیا کاٹھ تہ یوڈے کاٹھ مارے
 دوہ کھس بہ چھک تہ ماتھ جاہ میرتھ
 لگی ماتن ڈلی مارنگ روہسار
 غنیمت چھے پن دم غم سا کھے
 وصیت چھے نصیحت آبہ ہی چین
 خطک مسمن بوڑھ کو تبس شس
 تلن فراد ہے ہے زار جنم تن
 مئے اوٹھن خہ سرٹن در دل موٹھ
 بہ تر اوٹھ و چھتہ کم کم زھانٹو غم
 تبس تو فنیق پیو نو ترھارے مئے
 نوہ داین بوڑھ نم تے سوز غم دوس
 و نے کیاہ کورے پیچہ تم نیک نین
 اپز دون ہس تہ دیت ہس او خلاف
 دموے شیرن دپ ہس گھٹہ زارٹھ کوہ
 سہ کو شرتہ میا نے ختہ اکے

مرکھ نے تس ہر کھ نے زہر قاتل
 پتہم پتھ کو ویکن کر تہ دوہ کوٹش
 قیا مژ تام سے چھس اٹ بارے
 پیسی نازاہ تہ دوہ فراد پھیرتھ
 ہلی ماقد تری ما ادک یار
 خہ شے پھے یا ونو ماتھ سا ہے
 یئے کر بس ود دوہ زاناکہ تے دن
 اچھو پوک توں زھنن نوں ہو تس
 سے نوڈم یار یوڈس اوس شمن
 پے اسیس سخت لچ مژ خہ مژس پتھ
 پے کر تس خار اندر غم گرفتار
 نیہ شمشیر سستی مارے مئے
 ملاک فخلتھا با آدمی پوس
 کھنن تم جوہن اوں تم شہر جوہن
 ستمگر ظالمس روڈس ہانڈا
 کوہس مژ میا نہ لولے مارے تہ خہ
 توے تمو مارے نوڈن فتنہ اکے

عایہ شار چھن مجبور تہ ۱۲۴۸ شریے یوت یار تہ چھن چھا پی نوٹس
 منز ۳۷ فریاد (ن مجبور) ۴۷ فرستاپاک بازاء آدمی پوس (ن مجبور) ہر تہ نوٹ
 چھن ۱۹۴۸ اتن مجبور شریے یوت

کوہ میں منز خاصہ تیارن جوئے تیر وختہ
کھتاہ تھاؤن غریبین برونٹھ تے پتہ
کدن دارس و دن چھس یار مودم
وئے کیاہ یار دادادار مودم
مرن چھے سار پنے خاصن تیر عائن
تسندے مرنہ سرتی لے سہ پامن
نہیچھوہ کیاہ چھے کر مٹرا و ستادو
پرس ییمو گیول تس پانس کر گرو
بہ چھس غلپس سہ چھا بے غم دوان لاف

شہل یوت و اتہ بے شک و اتہ توت تاف

مڑتھ کے تس تھتھے خوتون مریم
تنتی تھو خہ سرون روٹ ماتھک غم
سہ مریم دودھ ترے شاہ قیصر کرم
چہار دہ سالہ و اتھتھ مودم یہ مودم
شہراہ تس زاو طالع بدستار کب
دیان شیر و یہ نامش مول مور کہ
سٹھٹھاء محرم تبیس در حرم اوس
میان سرو نازان خہش قدم اوس
نگارے نازین و شوخ طراز
تسندے مرنہ خہ سرو خا کیاہ گو
عزیز و خہش تیز و محرم راز
خبر شہر سپر تہ تہتھ یام بوزن
سہ کھس منز پیوس دھک بے وار کیاہ گو
خود دایا زہد تھاوتن شاہ خہ سرو
چہ شد از بورتان پوشا خط کو
مودہ یی اخلاص منداہ خاصہ مریم
گئی ساسس کنیز س خاصہ اکھکم
وئے چھے خاصہ سہ ساس ترے
سمن بر نار پستان رہے پتہ پتہ
تہندے مرنہ کیاہ شیتے یوت پیوے
سہ کیشراہ میانہ کھوتے اس تھون

عابہ غلپس سہ بے غم چھا دوان لاف (ن مہجور) عابہ حرم خانس
اندر کس محرمے اوس (ن ۱۹۴۸) ۳۷ یہ شار چھپنہ ن ۱۲۴۸ تھون مہجور منز

درخت کس زانہ یس پانس تہتہ آو
 تر چٹک شہزادہ آو غم غم غم تراو
 سنے چھٹے مول موجی بوسے اولاد
 اسکے فریاد اوسم گوم بوز باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 قصا ہنس پیچہ رضا تھاؤن چھ تہتہ
 سیر سیر گز نہ گز تہتہ تہتہ تہتہ

شیکا بختہ نامہ بوزختہ شاہ پرویز
 دوقین شاپور دانا ہنس تو برنیز
 سنے چھٹے شہزادہ آو غم غم غم تراو
 اسکے فریاد اوسم گوم بوز باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 قصا ہنس پیچہ رضا تھاؤن چھ تہتہ
 سیر سیر گز نہ گز تہتہ تہتہ تہتہ
 شیکا بختہ نامہ بوزختہ شاہ پرویز
 دوقین شاپور دانا ہنس تو برنیز
 سنے چھٹے شہزادہ آو غم غم غم تراو
 اسکے فریاد اوسم گوم بوز باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ تہتہ
 قصا ہنس پیچہ رضا تھاؤن چھ تہتہ
 سیر سیر گز نہ گز تہتہ تہتہ تہتہ

عا اما درد و غم تراو (قن) ۲۷ کے اوسم رفیقاً کوم بیداد (قن)
 عا یہ شارچہ قلمی نوستہ شہزادے یوت و فقیرانہ لباسا خاصہ (قن)

بہ چھس تھو سہ غلو لام زر خرید خاک پائے شیریں آفرید

اڈ لیکر قلمی نوحہ سچہ پیچہ نقل کرینہ آیتو سہ ہاٹھ شاد
پین گود نکو تہ اند کو شاد راوی ہو چھہ میانہ حساب چھہ
پہنیز جاسے کتا بہ منز پیتہ سہ سا

یوڈن ژٹے مے اسی میاڈو دل
بہ چھس یکس تر چھک شاہ جوان تخت
ژ اوٹھ ست اندر کار دسیا
منا مند چھاو تو شیر سہ منہ ناو
شکر تھاران دو ٹکھہ اصفہان
کسین سہ خیانت چھک شہ روز
توے یو ناہ چھل کر تھس لکن منز
دو پس تھو غو سرون چھس خاک کوٹ
کرٹم یوڈے شہنشاہی بظاہر
تر بوڑ تھہ آپہ درگفتار شیرین
غرض کیاہ چھہ مے ستن چھکینیرن
بہ دزائیس کرانہ یوڈے لون پورم
خدیجک عشق یوڈوے چھیکس آم
دس پیچہ بار غم یوڈے سچہ چھم

کڑے ناستو آسوز پرانی در دل
یہ کس نہ تھنر و دم تاج تخت
بہ مشر آدھس یہ کیاہ گو م واہ ویلا
یوہے چھہ یس چھہ رقی نے تر آو
بہ تھو و تھس خار کاہر تھتھ مکانس
دزان چھس ہو گلان چوں شمع دلسو
کوالم مے شہر ستن مانے کونز
ژٹے کیاہ غم چھہ کوکس چھس موت
شبابو ژٹے سوا او سس مسافر
و دل انی تن مکن تھتھ کوڈن چین
بہ چھس آوارہ ڈر ہر بار ہن ہن
مے کر زونم ژٹے مے یار دورم
ولیکن دہنا ما شیرینہ مشردرام
ولیکن دہنا طاقت مے سوروم

مٹے مہر سے بے یو دے پادشاہ چھک
 سپن اوزر دے خور و در او غمگین
 ز سرتا پائے تم کو سدا گوس
 بہر گونہ سپہا بادیدہ تر
 بہ لشکر باد خفتن دوت قبل حال
 گیس از براثر پائے پیش شیریں
 پرن پیوسس کر یاس زار پائے
 وئے کوتاہ مٹے کشتیاہ زار و زمس
 برو نہی اوسم سپہاہ پوان سکین
 مسافر زن نیمبر کو کتو زہستہ حقو
 زسے چھے مولوم کیاہ کور مٹے تمسخت
 دیان چھس بار دیگر گزہہ نہ نش
 دوپس تم شادون اے شاہ شامان
 سپہا خاڑی یجن تہہ چاہہ پایتھ
 تمس کوتاہ چھے چوئے لول تے لوب
 اول گزہہ عاشقی پتھ پان گائون
 سپہاہ دوم ز روزہ غم کیا چھ پرور
 بہ تنہائی تر و پتھ یو دتھا و تس بر
 ز بے غم روز و انج کیاہ متن چھے
 تے بو ز پتھ سہ خور و در شکر خاب

گزہہ نو کینہہ تر جاہل کیاہ چھکان
 سکھنے یام بو زن تلخ و شیرین
 زمیں نامہ پتھ پھیرتھ و چھان اوس
 بدان اوس نالہ و دان کو بہ لشکر
 او زن مشاور و دن نس سور احوال
 سپہاہ جز و چھم از دین و امین
 زہر لفظ سپو چوں ختمہ شک خائے
 بدان کشتیاہ شیعہ حضرات از نس
 نیمس انصاف کینہہ نہ گوس غمگین
 بہر اتس زانکہ روئے کتہ قہو و نس
 مٹے کیشراہ اس تم شیز از رفاقت
 گزہہ چھما کا نہہ تر یاد او نہ فی تمس
 تمس دودست جگر چھے سورست جان
 زسے نش تے چھس دھے لوگت تیا کتھ
 تمس چھک تاج بر سر عالم شوب
 دووم گزہہ بسیر لی ماشوق زالن
 زانے آسہ و ارادہ مرد و پسر طے
 گزہہ بیتاب جانے دار کس لر
 رماہ کر صبر شیریں و اتہ پائے
 پتھر شوک مست کوست از مے ناب

دبان استاد یی لکنته در او خمه سرو

دلش ششیر پنه کینه زیر و زیر گو

پلن چھوون کلے چھوون کلس پلن دل سنگین خمه ژوئن کنسین کل

دلش رو دس نہ صبر و ہوش طاقت کنتی ژوئی وراپہ لار ان خمه سرو سچتہ

وداں کینہ تہس پتے تراواں زوارہ گئے مژدہ اثر در خمر کا و خمه سرو

وزاں در خمه کینہ او س ساز و منظر

نبرانہ خیمہ تامت دراو شاوور

گیس یو دوسے ملک خویش اخراج ولیکن ورنہ ما چھس کا نسہ حجاج

کوہم یو دوسے دل و جان چون تسلیم ولیکن ورنہ ما چھم کا نسہ ہمنہ ہم

لیختہ یو دوسے تے تراوختہ شادمانی ولیکن ورنہ ما سوہم بومانی

ز غم یو دوسے گیس افسردہ چوں بید ولیکن ورنہ مژدہ راون بہ خمه رشید

ژوئے پختہ لار ان گیس یو دوسے لتے داس ولیکن ورنہ منوشتن و چھنہ الماس

دو پش شامین تھو و تھو ما زاہتہ منظو کوہختہ از رنج کل تانختہ غمیں کو

مہ گزشتہ مغرور خوبے چھہ نیشکل کتھا تھائے وختہ رختہ تہ ژوور

دو پش ششیر پنه کینہ چھہ نول ٹاؤن چھہ مشکلی آزموست آزماون

کوہختہ مئے جان ششیر سستیزہ لکان چھم کینہ ورنہ پختہ (نیمزہ)

سپاہ بہتہ پھیرے چھکتہ ورا مینختہ تھو تھم بہ چھس تہ نہشت

میتھے اوکھہ ہیشے تہ و کرس سچھا بے مہر سوزندہ چو آتش

کریختہ مہر بائی از دوبارہ ولیکن خستہ ران کا شہ نہ چارہ

چرا این نعمت من نیم خام است ہنوز این صحبت من ناقص است

مے پیچھ روئے بلا شک دھرتے راتھ
 مے کورنم کو کچھ چھم نام نیک دلیر
 خوشی چھے راتھ کو کچھ یار کھٹ ملائے
 گئی کھٹ موم مختصر چھے بوز لے شہ
 سچھا تیں غم مرس سپدیو ملائے
 دو پین شہر سپہ اے شوخ استمگر
 اندری او مسم مے چونے لول ستیرینہ
 بے شہر او کھٹ تیں کو کھٹ یار فراد
 تے پتھ خاری تین کیر شاہ غریب
 اندری بس موم مختصر لاکھت مند فراد
 دو پین تیں غم مرس چھینا مرن یاد
 بے غم یو دوسے مے پتھ تیر تار لوگ لے
 عجب استاد اوس در کار ہر فن
 دوس پینے یس سچھا بیار بر کار
 تے اوسے میں غریب بومعہ لود الیو
 نہ مریم نے شکر دارم تمنا
 تمنا چیم تمند کر پان مادہم
 بہ تنہائی ددان کیاہ اُس شیریں

مے دھرتے دھرتے بس لوگ پانے مکافات
 تے رشتے تیں ہر شہر او مے بار دیگر
 یو دن بوز کھٹ نہ والہ پان رالے
 کر ابو کار بد بوز نہ بوزاہ
 ہٹو تیں داسے بیاں ہچھوں کلالہ
 دوسے کو پتھ کھٹ مہند زخم خنجر
 دھک سمہ کھ رادو دوسم راتھ ہی نہہ
 مے کھٹ لے تے لوسے راتھ ہی یاد
 تے پتھ پتھ تیں تیں تیں کھتے تے ون
 اسہ ون نام زولکھ کو کھٹ مسم
 مے چھک پائے ددان در عشق فراد
 دیکن مے مے او مسم ادبک تے
 کھٹ مے تیں تیں تیں تیں تیں تیں
 کیس روز اول رسو اب بار
 پتولا کن بے سمہ ندر نام زالیو
 ز شیریں یک نظر دارم تمنا
 رشتے ساوم تے سورسہ حال بادہم
 سچھا آوار کا مہر سخت غمگین

خیمہ داود اے چھم نو کا تہہ تہ غنکار
 بہ چھس بے چارے کس زار و ایتر
 ز سب خویش چھس آوارے گا مٹر
 پڑ چھم در پناہ عصمت خویش
 شمع زن بود زن چھس در تب تاب
 مے چھم مسرور سرکش مے چھم
 جواں اُس لے پڑ سا پوشتن
 دُور تھر سندر اجا بخت از خود اگو
 کر تہ بر بند کھر بر بام خانے
 ببا ز ناز و دامن اکھ اُکس کن
 و چھن دروازہ دختہ مے دست کنیز
 کنیز اے اکھ اُن پائس نشے نام
 "کنیا کیا دپٹھ شیریں مے اندر
 اندر اڑھہ گڑھہ دپس سا فی سلاہ
 غریباہ چھس بے امت گریہ نیرختہ
 چھس ترے لول مے چھم بڑا چھتہ

سپہ باب روز تم دعو فی بوز تم زار
 گیس شرمندہ پائے خار و مضطر
 بہ دست دشمنان لاچار پے و شر
 تر کر تم پردہ پوشی چھس بہ دلریش
 نہ چھم آرام روز و نئے شب خاب
 جواں راہ روم مے دچھتہ کس کھتہ
 کرے کیا نا فی زور وں گھسنہ پوشن
 سونہ نختہ فول چارو سیر آؤ تھر سرو
 ستھ سہا مہ زلفن کر تہ شانے
 دل پر ویز وادہ شاہ سپین
 تر دپٹھتہ شاہ کوٹ در دہ دل کو
 در پین تس و نختہ احوال دلا رام
 پڑ دپٹھتہ کیا ز تہہ دختہ مے و تم بر
 شہنشاہ چھس نہ چھس کٹر غولام
 دپس بیتہ روزیا کرے کٹرہ پھر تہہ
 مٹر دروازہ کرے کٹرہ پائے دپٹھتہ

عا در کار (قن) ۲۰۳۲۶ یکم ژانے شار چھ قلمی نوہ سخن مڑے یوت
 ۵۵ فلے اعسم مے لے و ش سوار پوشن (قن) ۲۰۳۲۶ شار تہہ چھہ او لیکس
 نوہ سخن مڑے یوت امہ شار بیچہ یکم کاہ شار چھ قلمی نوہ سخن مڑے یوت

تُو قہ چھم کر ہم ناکینہ نہ جہراہ
 دُن پانام اوتہ پیش شیریں
 دین تس گزہ نہ پھیر پھیر خمر
 کنیزے وار پانچ سوے بجاؤ
 زباں مژدین سپہا در عذر غاہی
 دین در بانج تس کیت چٹم شوق
 سین استام خمہ مرو دست بستے
 وائے مانے دُنم در بستہ تھاؤن
 زخمہ تختہ غار حاضر کوس نیرمال
 دُنم دوز کیہ کردیختہ چار باڑی
 نہ اصل پور تس سین سین جیف
 عجائب مسند ابر فرس زرین
 تسمی شہزاد پھیر پھیر کو بشادی
 ہمہ شاہن عالم روہم تاشام
 رہمن مژدوس شہزبان شاہ خمہ مرو
 غلامان و کنیزان ناز نینان
 بیکس یار خمہ دشا پور پرفن
 بوجل دوس سپن خمہ رم و شاد

سپہا چھم لول کورنم ہول واراہ
 سپہا گئے شاد کیشاہ اس غمگین
 مبادا خاطرش او زرد ماگو
 یہ کینترھا بوزنئے تہر خمہ مرو
 خجل کر تھس بہ اندر بے گونہا ہی
 اکرک اکھ دؤر دوزخہ اسوشتاق
 بے کورنس چانور لفقن دل شکستے
 ترے کیاہ او سے مدائے کورنہ
 کھوتم تقصیر کرتم مانچہ فلحال
 دؤیسر شیرین آہم ماباڑی
 سوائے مومہ میلن مینون چھاٹف
 پہچتہ برنیش زر پرویز و شیرین
 بشادی کرئے مملکتس مژد مادی
 ارن سالس خلافت خاص تے عام
 عجائب اوس سپر پھیر خلع
 قدیمیاں وندیمیاں و شفیعان
 رہمن ترین ترے کنیزے خواہ
 مگر بیچارہ بیکس مود فراد

رباب و ساز دوین شاد دیا نے
 زین منز باگ اندر خانے طامس
 کنیزاں و عزیزاں خاصہ خاصے
 عجائب اوس کو رمت فرش زریں
 زلف تر اوختہ او میزان تا بامن
 ز جاو کینہ سیاہ چشمان پر ناز
 کماں ابرو کرن کش غمزہ پیرن
 خدا گشت جاں ستانی تیر مجگان
 گوہ لابس پیچھے ز سو مبل دستہ بستے
 بحال خویش حاراں خال روضہ خسار
 گندہ تختہ تس تالہ کیسو والے والے
 کمن کینہ فکر و ن چھٹی پچھٹی چھو
 پس سرمشک بر کوکل ہزاراں
 بلور سے کھوئے گردن صاف دارا
 زین تمکو نفع سرون شہرین خانے
 و تھرتھرتس خاصہ مرض طامس
 اٹھن کسختہ پیالہ مسختہ استاد آئے
 بہشت بر مسند خوش شاہ و شیرین
 بلور چ تن تھن ہند کے غولامن
 ز خموری عمقر عشوہ پر دار
 گزھن مارن فقیرن گوشہ گرن
 سہجھا تھو تیر نوڑک نشتر جان
 پریشاں م سو بلبل دل شکستے
 دل دشمن کوزان از رشک در نار
 جمن مژ حالہ لگو مہر نہ زائے
 عیارن گزایہ مار تختہ دل نوان ہوش
 شکار دام عشق دام داراں
 تے تس پوختہ کارس موختہ ہارہ

۱۰۰۰ منز باگ (قن) ۲۷ یہ شار چھنے قلمی نوہ سخنس نزع ۳۰ یہ شار
 چھنے چھاپی نوہ سخنس نزع ۴۰ بلورک کیاہ تھن ہندی غولامن (قن)
 ۵۰ یہ جوہر گرتھس (قن) ۶۰ بخیر (قن) ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰
 شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سخنس نزع ۲۰ یوت ۱۰۰ و ن منزن اچھے پوش
 (قن) ۱۱۰ یہ شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سخنس نزع ۲۰ یوت۔

دو چھن تس آسینہ پیرن کیشینہ کھوتے
 دو شیرین نار سپمین در کنارش
 بتن راحت رسان آرام جانے
 لب شیرین خندہ گو شکریز
 تماشاہ و چھتہ میائیں سنہ بانس
 سپنوزم جفت دوشوے آئے درخ
 بگلشن غور بخینے بے خار دینکھن
 سپنوزم طاق سپین جفت باو
 نسباید کشف حال عاشقاں کرد
 مئے شیریں جیتھ تم کیہ بیتاب
 تن طناز پہلوتھ دھون حسن
 دلس گرمی گیس از نار پستان
 لب شیریں طلب دار لب شاہ
 لب شیریں خندہ گو شکریز
 لبش بر لب نہادہ رے بر رے

بسپا کی صاف ہر آسینہ کھوتے
 دو صد ہمیں محتاج انارش
 میان پیرین نوزک میاں
 گوہ لابیچو پاٹھو زن قول شاہ پریز
 دوائے و لعل لاکو لالہ باغس
 ملن از خان نعمتہ پانہ سر پوش
 کھیتھ تس گنج بے شمار دینکھن
 بسفت آنکہ در ناصفتے او
 بہ خلوتھ آچہ میبایست آں کرد
 سپنوزم غار تم بر فرش کجباب
 شہنشاہ سپنہ بسینہ نازمین
 بہ تابستان چرخہ آید زمستان
 دل شاہ غرق چاہ غمض ماہ
 گوہ لابیچو پاٹھو زن قول شاہ پریز
 رفہ خس پیچھ زلف سبل مئے برے

۱۔ پتہ شارچہ قلمی نوہ سنس منز سے یوت ۲۔ دو ہمیں نار شیریں (قن)
 ۳۔ بدن راحت (قن) ۴۔ سپنوزم مست مست آید در جوش (قن) ۵۔
 بہ شب بر (قن) ۶۔ ہر چہ می بایست آں کرد (قن) ۷۔ پتہ شارچہ قلمی
 نوہ سنس منز سے یوت۔

نئے زن حسینہ گنجس را اچھے شہسوار

بہ خاب ناز شو نگہت یار با یار

بہ صومہ جیتتے عاشق و عاشوق کے طاقٹھو

تین دھن کیونکر کالاکو امی پاٹھو

| | |
|---------------------------------|-----------------------------------|
| اے تے خومہ سروس شیر و یہ فرزند | سین بنوے خومہ سروس کو رن بند |
| کرنی اسپس غرض شیریں پائیں | لہن شیریں دھومہ سروس قادیان |
| کترین تے غولامن دوپن شامن | گرتھو امشب خلوتہ خومہ مکان |
| دراں شب شاہ شیر و یس حسد او | اٹھتے کھتے مہتہ سہ خنجر دار کبودا |
| وچھن شیریں دھومہ سروس خاب | سچھا مدھوش گا متواڑے ناب |
| خدا ناترے از خود ہم بترسید | زہبت ہچو برگ بید لرزید |
| بخنجر دین مائیں زخم مکاری | جگر ڈوٹ تے سین تے خون جاری |
| وچھن تے خومہ سروس شیر و یہ کیش | وہن آس نیم گشت کس مئے تریش |
| دوپن شیریں چھم در خاب شیریں | یہ میونے حال ڈپشتہ گرتھو غلین |
| پنن غم چھنہ امو سندھیم یوان عار | اما از خاب شیریں گرتھو بیدار |
| لو یانو ژے اچھو مرنے چھے | قیامت نام دور سر زرنے چھے |
| مئے ڈپشتہ پان پن مار پانے | بہ امو سندھ پان مار تھہ مہک ہانے |
| دوان تے جان شیریں دراو میریں | ترتر شیریں لاک از گئے خون |
| یمبر زول چشمہ تاکتہ مژد اوین | ودان تے خومہ سروس بچھو کھتہ تھان |

عابہ شار چھن ہجور منزے یوت و یہ شار چھن نو سنے ہجور منزے یوت۔

زمر تا پای دیو نمک غرق در غم
 ہو زن موختہ کو زن فرکر یاد فرماید
 لعلے منز لایہ رویو لایہ ناوختہ
 نظر کرتی مژدہ چشم بادیام
 بے افسس چا و چانے یا و نیو ہی
 مے و نتم یارہ میانے وار وائے
 بہ کس بختی ساسیہ بدی سامان شیرے
 سپاہی کج کلا ہو پادشا ہو
 ہیکل زئی روس روزنہ وہ فی بدینا
 صبح سین دیدہ وار ہو تا پھر
 چھوٹن غم ہو موٹن تن مشک کو
 زور زیور غزالے مال و اموال
 گئی زنی غم ہو موٹن تن مشک کو
 پیکان موختہ چھکان توت اتوون
 ممکن خنجر دین بر سپنہ دائرہ
 خلافت حال دیشہ اسو لان
 نہ شیرین نے سہ غم ہو موٹن تن مشک کو
 وچھن تن اس لچ پڑوہن اچھن
 کوڑم شیرادہ شیردین پر بیداد
 زوہ لے آئی دلس مژدہ باگ ساوختہ
 کلا تو توت لہم مے کوڑم مژدہ شام
 ژئی روستے بر گیس شراو پڑی ہی
 ژئی کوڑنے کج ہیکل یار پائے
 گیس دیوانہ ژئی پتہ یار نیرے
 سیاہ چھے چشم آہو، غم خوش نگاہو
 ژئی توت اوختہ کتہ روزے بندہ برجا
 کین تن مسہ پتہ تن صاف
 دوٹن تن بافتے بنکالہ پر نور
 کوڑن سورے فدائے یار خال
 دزان بچ پارہ در نار موختہ
 پتھر تروون لرے تن پان سوون
 روٹن سپنہ سپنہ سخت چارہ
 سپنہ شیرویہ شیر خجل و پریشان
 مگر چھے عا شقن مژدہ اکھ کھا

عا یہ شہر چھن قلمی نہ شمس مژدہ ۲۷ گئی زنی گتہ کران تن غم ہو موٹن تن
 (قن) ۳۷ پشیمان گو سہ شیرویہ بہ ارمان (ن ۱۲۴۸)

چند واجب بود در عشق مردن . بجانان جان چنین باید سپردن

غریق رحمت یزداں کسے باد

کہ کاتب را بہ محمودی کند یاد

شیخ صنعان

حراہ تہ ذات پاکس
 چھہ حراہ پتہ بہتر
 یوڈوے بوز کھ سکے
 مشہور کو شیخ صناع
 بوڈ اوکس پیرا کارل
 در خاب و یو نچھن پوان
 از خاب سپن بیدار
 یارو کائسہ مو عین
 خاب چھہ خالی ازمانے
 شمر تو تہ گزھو در روم
 وایمور دیت عرفاں دیت خاکس
 صلوات برینغمبر
 عشقن نوکٹاہ وئے
 عشقن کورسہ ہاران
 پیش اس عشقن منزل
 زن پتہ سجدہ دوان
 سوہ براون ساری یار
 مئے سجدہ دیت کنین
 کیاہ تام چھم ڈیکہ لانے
 تاہ پیر کرو موکوم

وایمور دیت عرفاں خاکس (نسخہ ۱۲۰۱ ن ۳) و یوڈوے بوز کھ سکے (مروجہ نسخہ)
 زن محبوبہ ۳ عشقن تہ کرون چھہ مناہ (ن ۱۲۰۱) ۴ یہ شار چھہ مروجہ نسخہ
 منزل ۵ مئے سجدہ دیت کنین (ن ۱۲۰۱ - ن ۱۲۰۲) زن سجدہ کورسہ کنین
 (ن محبوبہ) ۶ یہ چھہ خالی ازمانے (ن ۳ - ن محبوبہ) کیاہ تام چھہ لانے
 (ن محبوبہ) ۷ تاہ پیر کرو موکوم (مروجہ نسخہ - ن ۳)

پیر پختہ خر کو قہ تر عاے
 یا پیر لگے ہوے پاڑی
 دودھ کی کوئی پکے پئے
 پکان گئے دانتی رؤس
 تس ماشوقس ڈھارن
 تھے مٹن آکھ سوئے در او
 پائے پانس مٹشاق
 مٹان مٹس ننگے
 ماران زن شہما زن
 گنچہ کراچ اُس گن
 سوخی بڑھ بیہ چھپے کس
 عے داغ لائن روئے
 از غمز ماران کم شیر

سٹھ ساس ٹرید خاے
 ردان سٹے ساری
 دو پختہ ڈے اقلچہ دتے
 سلوان تس موشوس
 کو چن تر بیہ بازارن
 شیعن وچھ موشہ لڑا
 بے جفت پہچہ برطاق
 مٹس والان کنگے
 رٹیل موشہ اُس پیران
 رٹیل ماران سمبولن
 سیند ریوگ مٹن دہ کس
 سیند ریوگ مٹن مٹیل ٹیوے
 تیز کیاہ نوڑک شمشیر

عا بدو ساس ٹرید خاے (مروجہ نوہ سچہ) باہ پچھ (ن ژ) ۲ پیر پختہ
 چھ پختہ تر عاے (جبار) ۳ پیر مار لکھو دینہ ساری۔ سراج دین نیس
 نوہ سٹس مٹن چھپے ایم زشار ۵۵ با جفت پہچہ (ن ژول کو م) ۶
 زاول موشہ اُس پیران (ن ژ) ۷۔ زن شہما زن ماران (مروجہ نوہ سچہ)
 ۸۔ زشار چھ سراج دین نیس نوہ سٹس مٹن پوت در پچ۔ ۹۔ سوخی
 تیز چھ کس ۱۰۔ تیز اُس ماران شمشیر از غمز گے مار کم شیر (ن جبار
 خاں۔ ن جبار)

خال اوس بجز منزاگ
 خمدار مار تچہ مجھے
 اچھو سیتو کتھ کران
 پر ڈھام اچھو والن
 ترھو ماران سمبولن
 جان اوس غنچہ دھان
 خمار اچھہ کیاہ آسے
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 شیشنیز یا نہ کن یام وچھن
 شوبان چھہ رومہ خاصال
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 کیاہ اوس صافی ستنس
 پرواز کردہ چون زانغ
 کش کران رومہ رومہ
 وچھان عاشق مران
 یم تپہر کم سسہ نالان
 گتھ اوس ماران گلن
 خم کیاہ تس بچہ کمان
 عرفان مس کا
 دیوانہ گوشین جانباز
 شہماہ زلفو بچھن
 حورن منزاہ بچھہ ربال
 دیوانہ گوشین جانباز
 ترھہ چھہ حلب اوس ستنس

۱ پرواز کردہ چون (مروجہ نسخہ) ۲ کڈان کش رومہ رومہ (جبار
 تہ مروجہ) ۳-۴ یم زشار چھن تر متبے یوت ۵ یہ شار
 چھہ مروجہ نسخہ منزاہ یہ شار چھہ صرف جبار خان نس نسخہ
 منزاہ روان گوشین جانباز (ن ج) ۷ شیشن یام تام وچھن
 (ن ج) شیشن کن یام وچھن (ن-م) ۹ یہ شار چھن تر تون مہجور
 منبے یوت درج ۱۰ صافی تیاہ اوس ستنس ترھہ چھہ زان
 اوس ستنس (ن-م-ن ج)

شبنم پہ عشق کورجوش
 تس یار پسندے جسے
 ہیند کو کور کس نظر
 طاقس تل پیو و سبت
 یارو رتی بڑ بارو
 فاصن ہیند چھک امام
 شیخو پہ نو پزے
 انکار کر آتھ دپنس
 تھو تو پ دوپ نکھ یارو
 یختہ ہیند کو تواتر دپنس
 زخام دیت غم کاری
 مجاز ہے صبح
 گو شیخ صناں بے ہوش
 مس چیتھ جس رو دس نے
 پیو شیخ صناں پتھر
 لکھ آتھ زور پارتھ
 مہر شہر پر ہیز گارو
 مشہور از روم تا شام
 مولم عشقہ رزے
 منز باگ رجھ پتھ پسن
 یارو ہا دین دارو
 کیاہ گوم شیخ شائستہ
 دپڑی قوم چھاختیاری
 اپور ترن چھ مٹھ

۱۔ ن ژ منز یوت ۲۔ ہا شیخ پر ہیز گارو (م) ۳۔ حاجن ہیند
 چھک امام (ن۔ ج) ۴۔ یہ شار چھین بے ناو نوہ سخن منز۔ گھر چرنے
 (ن۔ ژ۔ م) ۵۔ یہ شار چھ قلمی نوہ سخن منز یختہ آتھ دپنس
 انکار اوئے عشقس۔ موگر تھ مشتاق قشقس۔

۶۔ شیخن دوپ نکھ یارو یارو ہا دو (بے ناو نوہ سخن)
 (نوہ سخن سراج الدین) ۷۔ کیاہ گوم شیخس تہ شائستہ یختہ ہیند کو تواتر دپنس
 (بے ناو نوہ سخن۔ سراج الدین) ۸۔ عشق مجاز چھ مٹھ۔ اپور ترن چھ مٹھ (ن۔ ج)

کیا ہ کر کس زانہ و زنجہ
شیخن مہیوت کیا و نین

اللہ اللہ اللہ

یار گئی پھیڑتھ مکس^۲

و جھان اوس سوے بالا

لا شیخن مسلمانے

بر خاک خاوری ز میو کھ^۳

دوہ کھ تے دودے پڑو کھ

دیتھ تے مہیو پانے پچھے

بے شیخن موکھ طاعے

اللہ فرمے یاد کس وا کھ

تینے کوس نیچے شاپہ حاران

نقشاہ بر دل بیو کھ

چشمو کور ہم جو دے

بیمار کور حقس کشن^۴

بے مار کور کس جا نی خشن

عشق زر کوم شینہ

و چھو کیا کور^۱ بن

اللہ اللہ اللہ

پشرو کھ شیخ حقس

تھ جاپا اوس کیو نثر کا

مہینز پانہ دو پنس پانے

کیا کورے کھ پیٹ بڑیو

سو کھ تے آرام تر و کھ

منگم تے خارا کھ دے

پر مہ کر دے کا سے

دو پنس کھ ہم نہ خارا کھ

پنہ یا ہو و حکم تے پان

رفہ خسار جوت دیو کھ

کس و نہ بے یار دودے

احوال میو نے و چھتے

خوار کیا کھ چھ پشن

۱۔ بے مار چھ نو سخی ترول کا کس مہرے یوت ۲۔ بے مار چھ سراج

۳۔ دو پنس نو سخی مہرے یوت ۴۔ بے مار و خاوری تے میو کھ (نو سخی جوت)

دیکھو تے کھ پیٹ بڑیو کھ (ن ت) ۵۔ بے مار چھ نو سخی ترول کا کس

تے نو سخی مہرے یوت ۶۔ تینے کوس تے پچھتے حاران (م۔ ن)

۷۔ بے مار کور حقس کشن (نو سخی مہرے یوت) ۸۔ بے مار چھ نو سخی

زو لخص عشقہ نارسے
 کو زانہ کیہ چھم دادے
 و عشقہ کو لخص زانے
 بازار میلن نہ ٹہلی
 و پیشہ عاشق گلی
 و ولہ یار لاگو یاری
 شیخو مو گڑھ بیتاب
 زئے سترے شو بہ نئے
 میلہ بڑ سوئس سترل
 دپ توڑ آکھ کتے
 تہم کچھ بوزن میوئے
 ہینز یانہ دتہم پائے
 کھٹیتھ زانگہ روزن
 اد کیہ نہ لگہ نہ چارے
 روان دامانہ دنیوم

ماشوق ماہ رومہ خسارے
 او مس اے سیو دتے سارے
 و لخص زلفہ پد خالے
 دھٹ کیہ چھی رڈھ فلی
 دند کیہ چھی مار فلی
 تراؤم مے پر میز گاری
 ہینز یانہ دوئس جواب
 شیخو ذل تم بیٹے
 کتھ چھک پاران برتل
 ماشیخہ متے متے
 مے چھم قیلہ کروئے
 مشہور چھس رومہ شائے
 رقب یو دوس بوزن
 نافقہ گڑھک مارے
 ہینز یانہ یہ کیہاہ بنیوم

۱۰۰۰ یار چھن ژمنہ یے یوت ۱۰۰۰ و چھتھ کو لخص زانے (م.ن) ۱۰۰۰
 دھٹ چانہ چھ رڈھ فلی (م.ن) ۱۰۰۰ دند چانہ چھی مار فلی (م.ن)
 ۱۰۰۰ یار چھنہ مروجہ نو سخن منز ۱۰۰۰ یہ شار تہ چھنہ مروجہ
 نو سخن منز ۱۰۰۰ تہم کتہ مانن چوئے (بے ناوہ سچن مہجور) ۱۰۰۰ یہ شار
 چھنہ جبار خان نس نو سخن منز۔

مے و اُج عشق و نئے
 شیخو و وہ زبوز و اے
 تبیح تہ خرقہ و ذرت
 مشرا و مسلمانی
 انکار کر اٹھ دہنس
 پانس چھے پان پھرے
 نظرا کر تو اصل
 مقرر کہ نہ عشق نہ رہے
 شیخ فقیر مے
 چھے نو آردان سورن
 کھین سمنو پیلہ کھیلکھ
 چیتن پانی روز تم رتھے
 دو بار مومن چھنے
 مصحف زائن نائے
 زف، مالہ، زباز پیراد
 اد و چیتن مہر بانی
 منز باگ چیتن پانس
 شرکاس پھے یار گرے
 تو سیر و اتکھ و سس
 لچھ مہر چھے میون مہرے
 لچھ مہر آنکھ سسے
 گرتھ راجھ روزم سورن
 اد کوئے مے سستو میلکھ
 دپ تم سورے رچھے

واہ لیا چیتن

۱۰۱۰ شارت چھنے جبار خان بس فہم سس منز ۱۰ قرآن زائن نائے (م ن)
 ۱۰۱۱ شارت چھے بے ناو فہم سس منز ۱۰ یوت - کھور کاس (ن س)
 ۱۰۱۲ شیخ مے مے (ن ڈ) ۵۵ دپ تو آنکھ (ن ج) - شارت چھنے
 ۱۰۱۳ فہم سس منز ۱۰ مردج فہم سس منز چھے - مہر پیتھ کھوے
 ۱۰۱۴ رات روزم سوران - عطار چھے اٹھ جاہ لیکھان
 ۱۰۱۵ شیع کعبہ و پیر بار خوک بانی کر سالے اختیار مے سون سس کھیلکھ (ن ج)
 ۱۰۱۶ دپ تم بہ سورے رچھے (ن ج) پیر ک پاتھو سور چائی رچھے (ن ڈ)

رچھتم بے معہ ہر مورے
 دپ قلم شیشہ کمر یارن
 کاشہ جھم نہ سوائے خودا
 کو زانہ کیا ہ جھم دانے
 میتہ تھا دھم تہ رونے
 پرتہ بڑوٹھ روزم تھکن
 کمر کر یہ صورت چانی
 جھی روہ یو سندی اٹھ
 تن جھا بیٹہ کمر پتہ
 چون ماہ تابان از دور
 تصویر نقاش چینی
 از رخ و غم آزادے
 خالک کن گوس موئے
 و چھان کو محو مطلق
 تر و ن کھن تے چوئے
 آتش مے کو نہ تم کر ترے
 ۳۷ ۳۸
 ۳۹ ۴۰
 ۴۱ ۴۲
 ۴۳ ۴۴
 ۴۵ ۴۶
 ۴۷ ۴۸
 ۴۹ ۵۰
 ۵۱ ۵۲
 ۵۳ ۵۴
 ۵۵ ۵۶
 ۵۷ ۵۸
 ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲
 ۶۳ ۶۴
 ۶۵ ۶۶
 ۶۷ ۶۸
 ۶۹ ۷۰
 ۷۱ ۷۲
 ۷۳ ۷۴
 ۷۵ ۷۶
 ۷۷ ۷۸
 ۷۹ ۸۰
 ۸۱ ۸۲
 ۸۳ ۸۴
 ۸۵ ۸۶
 ۸۷ ۸۸
 ۸۹ ۹۰
 ۹۱ ۹۲
 ۹۳ ۹۴
 ۹۵ ۹۶
 ۹۷ ۹۸
 ۹۹ ۱۰۰

رچ گوس عشقہ زور سے
 یو دے مال چھے دیارن
 یارن نش گوس جدا
 بوس بے سیو دے ساد
 بی دپ ہم تی بوڑے
 سیو و چھتہ تھو و چھتہ
 سر باو تم ہینز یانے
 کمر ہینچہ ناو کھ کتھ
 تھو رشید رے کمر دے
 پیشانی چھے پُر نور
 چھے الف اندہ بینی
 قد چون سیو دے سادے
 نوراہ یہ کمر دے
 کیاہ ادس عاشق صادق
 مشتاق یار س گئے
 فرم یاد گیاہ دیت ہینز
 ہ شیخ سہ خن دانے

descriptive

عا د فتم یہ کمر دے (ن ہجو) ۲۷ یہ شار چھ نہ سغے ہجو
 شری یوت ۳۷ یہ فہ کمر دے (ن ہجو)

اے جس پر سچا شہرہ
 پہنچے پھر تھے اُن کی حقیت میں
 غمخوار، مستور، مغرور
 وہ فی کوئی نہ تھے پہنچے مرے

خلو کے بیچو یار غفار
 ناکام ڈیو تھک درخاب
 ہر روز و شب اُسو بیدار
 سردار عالی جناب
 غارت بیون بیون تھے
 غمگین گے یا رسول
 سہر شد سون شیخ صنا
 ترا و تھے زول دین اسلام
 مرید گے آدارے
 کیاہ اوس صاحب دلاہ
 فرمود کہ حضرت
 تے چھینے پیش کینہہ تے
 تے کاتھہ واتر نہ علو مس

عا جائے خلوت گئی یار (ن ہجور) ۲۷ یارو ڈیو تھک درخاب
 مردار حضرت جناب (نہ سچہ جیدار خان) ۳۷ یہ شار چھ (بے ناوتہ نو سچہ)
 سراج الدین (خرز خلوت ۴۷ عرضاہ رسون قوبول (م ن ہجور) ۵۷
 نیتہ شیخ دوست نارسے (ن ج) ۶۷ گڈی تون از کفر لیسہ (م ن)
 ۷۷ نیتہ شیخ تھی آسن (م ن) ۸۷ تے کاتھہ واتر نہ علو مس (بے ناوتہ سچہ)
 تے کاتھہ و شہرہ علو مس (ن س) ۹۷ بر میا و شکہ ہوش (م ن)

ڈھار ان نزدیک وار تس
 گاران تس آہ کا تس^۱
 در روم تم کے ساری
 کران مالہ تہ زار می^۲
 یار و چہ شیخ آفاق
 تس ہینر گئے مشتاق^۳
 وچھان وچھان گولت
 سوراہ پانس مولت
 نے خرچہ وچھہس نے تاج
 تس یارس کن موہاج
 پہچہ صاہب کس بندے
 در بندگی شرمندے
 عطارد کور صدا
 عشق تہ کفر ہدا^۴
 یارو دتی بڑ فر یاد
 وچھتو عشقن بیدار
 کیا گولے ہ شیخ سانی
 کتھ کتھ بڑوٹھ ٹٹے مانے^۵
 اوسکھ نہ سجاد نشین
 دینک ہے آفتابو
 زانکھ عین الیقین
 ترودوٹھ قبلہ تہ کعبو^۶

۱۔ یہ شار چھاپی نہ سخن منز تر جبار خان چھہ یمہ آیہ اللہ کھت
 ۲۔ پھیران تس آہ کا تس ۳۔ یہ شار چھپنے قلمی نہ سخن منز درج ۴۔
 تس یارس کن مشتاق (بے ناد نہ سچ) ۵۔ یہ شار چھپنے قلمی نہ سخن
 منز درج۔ عطاردن دڑ بڑ بانگ سے درنے و ناموس تے بانگ (نہ سچ)
 ۶۔ چھاپی نہ سخن منز چھہ یہ شار یمہ آیہ سے
 کیا گولے ہ شیخ صنا آتھ کیہ زوٹھتھ معنی
 ۷۔ دوپ ہس ہے آفتاب۔ ترودوٹھ قبلہ تہ کعبہ (چھاپی نہ سچ)
 ۸۔ نمک کر آفتابو (بے ناد نہ سچ)

کہتے کن او سکھ ہمیں
 مہر شد صاحب حالے
 بیتے شاید دھتے کو ٹوٹے
 کیا وہ کوئے نہماز ڈھکس
 یارو کیتھ مہی وئی توں
 در منزل دوس داری
 تس یار بندے رہے
 بر ہر کہ شود پیدا
 ہیشتر یا نہ سکر تم نظر
 زلف کو رہ تہ شانے
 غواس بحر عشقم
 تھا وہ تو ہم عشقہ قدس
 ماشوقہ سیزن مہن
 تسج کو کوئے نائے
 زمار کو یار ادی
 وہ تھ وہ فی کو کوئس
 اہ گوم، داہ گوم، کیا گوم
 کیشراہ تیجھ خاری
 از عشق سر مرے
 دیوانہ سپنس شیدا
 از عرش لاہم تھری
 موت سپنس دیوانے
 از کفر اسلام بے غم
 لاریوس مہی تو لدرس

عاریہ شار چھپنے چھاپی نوہ سخن منز درج ۲۷ یا پیر پرکالے (چھاپی
 نوہ سخن) ۲۸ تل ٹیوک نہماز ڈھکس (چھاپی تو بے ناو نوہ سخن)
 ٹیوک تل تو نہماز ڈھکس (ن مجبور) ۲۹ یارو کیاہ تام بنیوم (چھاپی
 نوہ سخن) ۳۰ نیو تم دل دوس داری (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۱ تس یار بندہ کرین از عشق بدین مہن (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۲ یہ شار چھپنے چھاپی نوہ سخن منز درج ۳۳ مس سپنس دیوانے
 (چھاپی نوہ سخن) ۳۴ یہ شار چھپنے بے ناو نوہ سخن منز

شیخو دم دے
 پینہ سیکہ ہستی میں تروم
 یس یو عشق پر تو
 یارو مل شور غوغا
 یس ادس نامہر خابس
 بیون بیون تس کیاہ و نکھ
 پینز یاہے دوت پافام
 مستور سیمبر زوہ لے
 ڈھاران تہ لاران آئے
 پرتھ جاپہ موہے اس بیان
 بت خانہ بت پھٹروون
 بردان دوان نالے
 ڈرائیس پینہ دیشتے
 کفرس کس بے زار
 تروم قبیلہ کروئے
 کیاہ مشکہ مالس تہا جے

ناحق کوتاہ تھکے
 شک تے شعبہ گوہم
 جسے زانہ شیخس کیا گو
 موہ رشہ چھک سون ہولا
 یا پیر و وہ لہ و وہ فی کعبس
 یا مکتہ سہ بازس او نکھ
 تس گوہد بے اسلام
 سنبل ز شگدن کئے
 تس شیخ سترے مائے
 شیش شراب مارن
 شراب شیشے تروون
 ہا شیخ پر کھالے
 وہ فی روزہ کار تے نیشے
 یکبار زوہم ز تار
 مونہم اسلام چوئے
 تم رچھم روہ کھاراجے

۱۰۰۰ ایم شار چھین چھاپی نوہن منز ۳۰۰ سے زانہ سونن کیاہ کو (چھاپی نوہن)
 ۱۰۰۰ سنبل کڈن تھلے (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ یہ شار چھین ہجور منز ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ بتخانہ ز تار تروون (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ بت خانہ بت پھٹروون
 شراب شیشے ترووم (بے ناوہن) ۱۰۰۰ یکبار ترووم ز تار (چھاپی نوہن)

| | |
|-----------------------|-------------------------|
| خے کاستم اہینس | خاھ دتہ کیرس تہ کینس |
| اصلس کن شپے پراو کھ | خودی تہ ممدی تراو کھ |
| رندو و مہ فی کیاہ کرے | خودی چھم نو ذرے |
| تصدیق حقوون کلمس | تاہیم کرے نس علوس |
| نقشاہ صورت آدم | یتھ پیچھ یہ شوبہ تھہ لم |
| لاران تس پتہ پتہ | صوڈر چھہ گزہان تھہ |
| پانے پان کر صفا | یوت یمن موزان گفہ |
| ٹھوہ کاس چھہ یار کرے | پاش چھہ پانے ٹھہرے |
| نو تا م تسلیم کوون | اللہ اللہ پورن |
| تھہ ترے مرعبا | لازم چھہ ہر صبا |
| تحقیق سپنو ولی | واصل گے ولو ولی |

کیاہ و نہ محمود کا می

چھہ شیخ صناں نامی



چھاپی نو سخن شہر چھہ پرشار پتھہ کتو در پج

خودی تراو و مہ فی پانس

کھے کاس و مہ فی اہن خانس

۲۵۳۶۶ یم ترے شہر چھہ قلمی نو سخن شہر در پج

۵۷۶۶۶ یم ترے شہر چھہ چھاپی نو سخن شہر در پج

غزل

دہمچہ چائے شیخ حسن تر او پہنیز گاروئے
 ماری مٹزریئے ماے پٹیزریئے زار بود کھنا
 مہم چھ دُنیا کم عاشق گاؤ یتمو مسارئے
 غم کا ستم، رافو آستم، چھم مے چائی ماے
 زھوہ مہ ماوم دودنی کالو رُوزن ساروئے
 ماری مٹزریئے ماے پٹیزریئے زار بود کھنا
 لچھ ناو کیہ جان دیت نے پچھ راہ چھو اریئے
 رچھتہ ناطر شیخ عنہس ہسچہ روز کھنا
 کچھ کھٹیں کاش چونے جنتج اچھو داریئے
 ماری مٹزریئے ماے پٹیزریئے زار بود کھنا

عوایہ غزل چھ یترن تہ سخن مٹزریئے مشنویہ مٹزباگ درج کر تھہ۔
 سراج دین بس تہ سخن تہ بے ناو لہ سخن مٹز چھ پے اندس پیچھ ہیکھتہ
 مے چھ باسنتہ اندس پیچھ یکھنے چھ جان (ناجی)

۲۵ دودے نوم کالو رُوزن ساروئے ۳۵ کاش دیت نے
 (چھن - ن - ث)

دیشہ رستے یارو میانے کیشہ بندہ سر پار ہوئے

نیشہ منہ کی پیالہ جیتہ ہو متہ کر تم گرائے
دیشہ پینے اس سپریتہ نیشہ لائے یار ہوئے

مارو مٹری ہاے ہیشری زار بوز کھن
بالو پکھناتیل طوطس میلے کون ماروئے

کالو موتس نیشہ ڈھے تو مٹے چھتہ نلنس جالے
زالو داکنہ والو کفن شوہ مٹے ماروئے

مارو مٹری ہاے ہیشری زار بوز کھن
دود نریم ہم دسلہ چانے ڈالہ ہم بیا ہوئے

کلہ چانے کلہ شماہ بدلہ شمشادراے
ڈالہ کوتاہ نال دوں ہم اٹھو کالہ شہاروئے

مارو مٹری ہاے ہیشری زار بوز کھن
خامہ پانس ڈاس کوڑھقم کاسم بے داروئے

حسنہ چانے چھٹے سمبلان چھٹے ٹھہرن پائے
توہن پھرن ڈندو تارن یار موڑنے داروئے

مارو مٹری ہاے ہیشری زار بوز کھن

ءا پشہ کوتاہ عشق تر دوں ڈالہ کوتاہ ماروئے (چھاپی نوہ سونہ) ۲۰
بیا ہوئے (ن ڈ) یہ شار تر چھ چھاپی نوہ سونہ مٹری غلط لیکھت۔

یار کو رخصت مہون میونے مٹے کھسوتے ہارے
 تمہ لائو رخصت سمبلاو تم دیتے سو جلیں گراے
 عار رستے یار میاں یار راہوم سارے
 ماری مٹری ہائے ہٹری زار بوز کھن
 سوہ کچھ مٹری مہ کچھ ہو مٹم رتبہ و ذر و خا مٹری
 گہ مٹری میل دیو تمہم زلف مٹری چون روے
 کچھ آکے پان لائو تم ددو مٹم سارے
 ماری مٹری ہائے ہٹری زار بوز کھن
 گہ شبنم لالہ روئیں مجھے چھ خند آری
 چھم مٹنا مہ آکے تیر جگاں لائے
 خستہ کر نس نسبتہ خجورے چھوگ دیتم کارے
 ماری مٹری ہائے ہٹری زار بوز کھن
 بندر ٹیکہ ستر چھندے کیتو زند زار لیتہ ماری
 بندر اس چون بوز تھ بندر کیٹہ نو آے

-
- ۱ سوہ کچھ مٹری مہ کچھ ہو مٹم رتبہ و ذر و خا مٹری (چھن)
 ۲ یہ بند چھ عرف رول کا مٹو نہ رخصت مٹری یوت
 ۳ کارے (چھن) ۴ تراو (چھن) ۵ زخم (نثر)
 ۶ سارے (چھن)

زیند روزان مرہ کچھ چانے پھول گل انار مئے
 مارو مٹری مائے ہیشتری زار بوز کھن

سنیاسن بیہ جگرین کر خد متھ گار مئے
 بنہ نو کیہنہ یار داوس گنہ نیمو ستھ راسے
 محمود و چھتہ شیخن تچن کمر شاہ خاری مئے
 مارو مٹری مائے ہیشتری زار بوز کھن

۱۔ یہ بند چھ جبار خان نس نو سٹھس مٹریے یوت چھاپی تو سٹھس مٹری
 چھ بیا کھ بند غلط پاٹھو لیکت، یس نہ نقل کرکٹ ضرور دھتہ باسیوم۔
 ۲۔ بنہ ماکنہ یار داوس گنہ یار گنہ یار (چھن)
 (ناجی)

قصہ مارون رشید

حمد تس بیٹھو پاد کو در جہان جہان
 حمد پئے نعت و صلوات و سلام
 از فراق یار نالوں ہم چومے
 بوز ارنے سوز اسے مرد خدا
 پہ پہ تن کا لکڑھاں خاک تے
 پڑو پاٹھیں جھپے پہ دنیا پر دخل
 درد مند و دادی کدو روزی تو
 عشق چھپے بی بی یاد اول لے اخی
 عشق بازسی تار زالن زئیہ پان
 حق سہ منصور اوس تار جہاں
 زمان مجنون یام درد دل مال کوس
 عشق زائے سچ زلیخا خنہ د سال
 سنگ خازن فرادین پار سکور
 عاشقو حقو دے سخن در این جہاں
 رو کوئے عاشق سہن افسانہ رو کو
 پھولے باو حقہ گل تہ گل زلف لہ ہار
 حمد تس بیٹھو پاد کو در جہان جہان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 پیغمبر ہو سیر کیتو پیوش کئے
 نالہ دواں چوں زنیویشاں چھین جہا
 کن جواں کمالی گزہاں اک تے
 کمالی ترنو ہچو سوسن میٹر تل
 تار تارے عشق کتھا کدو تو
 یس نہ کر باور سہ بوزن دوزخی
 عاشقو سکتی تجی در این جہاں
 عشق نازے زول نے تکی زئیہ پان
 لالہ ہندے عشق درد دل جیل کوس
 در مصر بے حال کیاہ گئے پائمال
 ز عشق شیریں جان خنہ دتھو مار کو
 نام نیکاں تار روزاں در جہاں
 زئیہ چھیں عاشق ز دنیا رقم نہ مودری
 داتی آخیر ہچو سوسن در مزار

جوہر کم کم کر نہ تقدیر پر جدا
 کم نشان بوزی کہچہ مہین صدہا
 ہا کو تو جم کو فریدوں کی قیاد
 سام و رستم کو سہ رویہ بین تن بباد
 ہا کو تو کو خود سرو د افرا سیاب
 میڈ بہمن روڈ کتہ شاہ دراب
 و چھ تہ شدادن جنتہ کور ناتیار
 باز تقدیر پر کورن اے غم شکار
 نام دو در آب فرعون ہی
 مہشت خاکس کر چھ دعوائے خدی
 داد کر نو شیروان ہر مژ تہ کو
 خود سرو شیریں سخن یکبار پیو
 اے نکور اے چھ دنیا فانی سرا
 ترین عاقلہ کتہ چھ اے آخر شے جا
 زیون ییمو تمکو زیون اے آخر عاقبتہ
 ترک راحت کردہ زھا ہڈان اصل
 ترک دنیا کر زشا ہی دور روز
 تھا و کھے کن قصہ نے دلسوز بوز

قصہ نے فرزند ہو روں بوز تو
 دھوکہ دے چھو تہ سا تھا روز تو

در مصر اوس پادشا نام دار
 ناو تس ہو روں رشید شیر کا مکار
 ہفت کشور بادشہ ہو روں رشید
 جایہ جایہ وقتہ ترہند اوس عید
 نرم دل بسیار دل از ملوک
 اوس دقت ہچو سا یک دلوک
 دمبدم در بارش ہی بانوہا
 یکدے نابود از مولا حبدا
 نام عاتم کور نہ شرمشہ ز جوہر
 تنو نکو نام ہی بہ دنیا کر نہ بود
 قلمی نوہ سچہ چھہ نیلہ آہہ

ذراق یار نام ہچو نے
 نیمہ بو سر کتہ ہچو پیش ہر گے
 و کور نکو زور شار چھہ قدوس لون نو سخن منز (باتے ہو نہیں شخص سچہ)

داد کر تہم حساب از تو شیر دای
 اوس تیر دلشاد رونے شد مول
 جز پسر چھپنے یا دشمنی سے بکار
 گر ایں فانی جہاں اس شخص سود
 در تفکر گو سہ سہا ہوں رشید
 مومختہ زن ہوں ز دیدہ در دعا
 مستجاب میل گو دعائے شاہ زب
 وقت سبب سماعت نیک کامیاب
 اشر تابان ز فام یام دراد نوں
 دایم لا انا آپ پیش باد شاہ
 قلمی فہم سنجہ
 زوئے دین کر تہم فردا اک تے
 دنیا چھپے پڑو یا چھپن باد غل
 داد کو دتہ چوتہ سہا زو تو
 بادشاہ ہوں رشید اوس نامور
 نرم دل اوس گو خود ایس شہارون
 شاہزادہ کیوتے اوس خوتے تس
 سار و برے نیچوان تس اوس اکھ
 زان عدالت کو نہ نگدستہ جہاں
 بہر نور دیدہ کرست ہی نور بول
 از پسر نام پد چھپے آشکار
 تس پتہ صالح پسر موجود رود
 در جہاں آسن گو تہم اکھ نور دپ
 بار خود اپنے بخشش فرزند یار
 ز ابر نیسان در صدف یک قطر
 از حمل نوں در او تابان آفتاب
 لوہ سہو خورد سہو تس مومختہ چھپن
 پادشاہ ز ندر ز او از پور ماہ
 خاصہ گو ندان کیاہ چھپے گزہان خاک تے
 کاکو زمو چھپو سوسن گو بیل
 قصہ تے فرزند ہوں بوز کو تو
 دون آچھن تس گاش اوسے اکھ پسر
 عابدین پر ہمیز گانن گارون
 آفتاب کھوتہ تابان تے تس
 اوس پراں شرف رانس سے سبق

(پندرہ مسک باقی فٹ نوٹ) تہم چھوڑ لایریری ہنیز بیاجنہ منیرے یوت
 خا پشار چھ نمہ سہی چھوڑ منیرے یوت۔

بادشاہ بوزختہ خبرِ عدشمالی گو
 مال و زر خرچن خزانہ بے شمار
 شاد گویان اوس میرمن تا بہ راہ
 بے بہار آں بہودہ یام زاد
 دل گشت فرخ سیر عبد العزیز
 شیر حق ہنس یا مگر آپ حیات
 شیر پستان و شکر آس آپران
 مویہ نوون دلہ نوون مویہ
 آفت بے کھوہ تیر زیارے اوس
 دیمہ دے عارفین سیر ہم نشین
 کیاہ وئے اوس شہزائے نازنین

چار سالہ دوت یام عبد العزیز
 خورش تکلیم ترا پیہل گو خورش تپیز

لہو گلن چون نالہ بلسل دین
 پوشہ نوکن خورش اودانن ہوش نوین
 چارہ سالہ بلاغت شیر گو
 خورش تکلیم یانو اوس قوہ اس پیران
 جانور زان نالہ پا زالے وطن
 ذان اواز کستور و گلگے در جنون
 خوردہ سالہ سال خورش پیر گو
 موختہ زن فرقا پیرن اوس ہران
 قلمی نوہ سہ

خورش تکلیم خوش تبسم خورش تپیز

ناوکس مشہور گو عبد العزیز
 (پہ شام چھینن ہجورس شرن)

روز و شب تسکار اوس توہ اس پر
 ز اٹھ مال بیلی کو تہ تہ فرقان پورن
 آیہ لایستوی تمکو ہر موت سبق
 تمکو درپس شاگرد آتھ مانے چھپی
 اہل جنت ہم چھ ہم چھی رمتکار
 ز آیہ لایستوی بوزن حبسہ
 مغرمانے یام بوزن درفنا
 از فنا لوہ بے بقا تمکو عارفن
 واقف امر احق یکبار گو
 از خبر صاحب خبر کو تیز ہوش
 ناکی نہ چھن جامہ ہینا مہنہ جی
 نہ بہت دنیا ژوٹن عقب باروٹن

قلمی نوہ نسخہ :

سورہ الحشر تمکو آخر کوڑن
 استادس پڑھنے مانے امر حق
 چھنے یکساں دوزخی یا جنتی
 سورہ الحشر تمکو آخر کوڑن
 استادس پڑھنے مانے امر حق
 چھنے یکساں دوزخی یا جنتی

۱۰ معنی لایستوی پرسان کوڑن (نہ ہجو) ۱۱ مانہ پڑھن اوستادس کیا چھ حق
 (نہ قدوس لون) اوخصس پڑھن یہتھ کیا ہ معنی حق (نوہ نسخہ ہجو)
 ۱۲ شبہا گرد (قن)

تاریخ زریں پر نگین تراؤن کلاہ
کونہ منہ ٹو پر حقان بستر ہر اللہ
بیکسی مژ ٹوپہ من درتے کلس
اللہ اللہ نقش کھونن تمودلس

اٹلس وزر بفت کیمخاب و سیمور

از تین نغمہ بیمہ موجب کورینہ دور

رنگ ریون پرنگ تہ پینگ تراؤن
فرش خابلس خسار تمود و وٹھراؤن
گلبدنس جامہ تمود تراؤن منل
از گلستان بخشی سے دور ژول
عطر کئے مولہ نے تمود خاک را
کھونن در دل عارفن نقش اللہ
ہمیشہ کونہ تمود کمر بستہ بر کمر
خار کاس و جامہ دور او بہر سفر
کونہ کونہ تمود کمر بستہ بر کمر
دور او پیسا و مسیحہ نقش کونہ جتنگ

قلمی نغمہ نسخہ :

اہل سہنہ نیم چہ نیم چہی رستگار
ہم نہ مہ کلن نیم چہ ساری اہل نار
مانہ امیک بوڑیہ نیم عارفن
زندگی ہند جامہ سپید یوتس کفن
زمین الناس لباس از تن ڈوٹن
جندہ الفقر غری پیچہ روٹن
دور ہوتیہ رستو تمود کونہ نے کمر
سہنہ تو قتل در او سے از نغمہ ۳

۱۔ ہم گونہ تگار نیم چہ پڑی اہل نار (ن ق) اہل جندہ نیم چہ نیم چہی رستگار
اہل دوزخ نیم چہ نیم چہی غرق نار (ن م) ہند جامہ سپید یوتس کفن
۲۔ افسانہ پنج خرقہ من چھتر پیرچی (ن ق)
۳۔ یہ اشار چھنہ نغمہ سہنہ ہوتیہ مژ۔

نہرہ در سالن کورہ از دنیا ملال
 ہر مہرہ سے فرقان معظم خاصے
 پادشاہ شہزادوں تر و جاہ
 چھپنے نہ لوگم کو کشتا دوسرے
 کانہہ کرتے ہیں پتہ پڑھیں حال باو
 بوزون کو کس دلس زیر و زبر
 یورگی کو تو تم کس بوبوسے
 پتہ لاراں کے عوہر سے خاصے عام
 دوپکھ تیں کو کھتے عزمین بے پیر
 واسطے کی کہوں ہوا جو کی صفت
 اٹھ شتابی باب اپنے پاس آو

خاصہ پیالاہ اچھے مہرہ در اور جنگ
 تاج بر سر ترو تو جو جائے زور
 ساس کو مت خاصہ تیں اسن بدن
 عالمی زورن حکم ہر گونگ جاہ بر

مہرہ حقون رچھ در دل تفر لال
 در او یا مہرہ غار کاس عاصہ تے
 گے خبر در مہرہ خبر میں پیش شاہ
 واسے کیا کوس جیسے تراون مہکت
 ہر مہرہ دجل جند و لہجہ از خانہ ذرا
 پادشاہین عا دکن بوزین خبر
 راحت جانس کو راہ کو غصہ تے
 بوزون کو شور میں در خاص عام
 نیب ہر مہرہ کے در در میں عزیز
 کس کہا تھا کہ دیا چھوڑ مہکت
 کس بتایا یہ سچے رستہ بتاؤ

قلبی لہجہ مہرہ
 کو بڑ کمر بند بر کمر تیں مہکت
 کر مہرہ بر سر بے کسی ہنر تو پیر
 عالمی ساس تیں عالمی دھن جند ہن
 در او شہزادان کو کس کمرے پر

را روم و شام (زبان روم مہرہ)

۲۴ ہیکے مہرہ تو پیر ہن در تیں کس

الشاہ الشہ نقش کھون شہزاد (نقش ہن ہر مہرہ)

بادشاہی تو کہو کیوں چھوڑ دیا
 دیکھ کے سردار سب حیران ہوا
 ڈیشہ وئے پادشاہن ترو آہ
 ساسہ گوشت خاکیہیں اوس بدن
 غوصہ کیاہ گوٹے جانے کورہم کہن
 جامہ رتو دل چھک کر خلقن پادشاہ
 غوصہ کیاہ چھٹے ژئے عزیز و بادتم
 ہا عزیز و بندہ دلش دار چھا
 بندگی کر خالقہ کورہم کہن
 جسد پوشن سار رواں زندگی
 پچھے فیثیل وختہ کورہم کہن
 زیں خیال خام کوگتہ بے تیمز
 حکم چون مان مئے برحق فرس چھم
 خرقہ اومت از خدا و از رسول

ژئے فیثیل وختہ کورہم کہن
 جامہ رتو دل چھک کر خلقن پادشاہ

آہ بھی لازم تھے یہ کیا کیا
 زور سے لکھ لکھ رضا سے موٹیا
 دوت بیٹل شہزاد پیش پادشاہ
 مالو بیٹل کورہم کہن پادشاہ
 دوپس شاہن اے عزیز جان من
 بندگی کر خالقہ کورہم کہن
 پادشاہی بودئے سورے چشم
 گیلہ عالم سائر ستر اسے کار کیا
 راج تروختہ تاج از سر پسر
 غار جسد نا قبول چھا بندگی
 کیاہ نجل کورہم کہن خزانہ کورہم کہن
 جسد ترواکر بندگی حق اے عزیز
 دوپ عزیزن بابہ صابو عرض چھم
 خرقہ و دل مئے بابہ کیا کورہم کہن

قلبی نوہ سنجہ:

بو نجل کورہم کہن میان لو کہنے
 بندگی کر خالقہ کورہم کہن

وا نوہ سنجہ چھوڑس منز چھم یہ شار پتہ کنوسہ

مالو دوپس فرزند میانیو مرہبا
 پادشاہ ارسنہ فقیری ژئے پزیا

زاهد و پیر گام و خرقہ و دل
 مہر سلو و دل خرقہ و دل پانچو
 و دل کھ غوث خرقہ قسم طبع عارف
 خرقہ پوشن نایہ دوزخ پور نو
 خرقہ پوش چھ بانوہ ہر دم بکار
 خرقہ پوشن جنتی مادہ مقام
 خرقہ پوش در ہر دو عالم پادشاہ
 بابہ صاحب فی شاہی کھتہ کرے
 جان سرا اوس در دولت سرا
 کرتے حکم پادشاہی اسے پد

قلبی نودہ صحنہ :

بابہ صاحب چھ خدمت عرض سے
 خرقہ تقویٰ لب اساہ نالی چھم
 کیاہ کوڑم بدیود دولہ جامہ مل
 نرم جامہ اہل دنیا ہو دولہ
 یوم لاینفع مثالاہ چھم دلس
 اسے یس محکم کھتہ کرے کئی

چون دین بوزن پوزن عرض سے
 نرم گندہ ایم دزک نالی چھم
 غم مہ بر پانچو دس نو پوزن
 اہل عقبی نالی زہنت منلو
 داد کو لہ چھس کرے داتے منزل
 حکم تلہ دن یس چھ سے چھ آدمی

ایسی تہہ ہم تی چھ بوزن عرض سے (ن ہجور)
 ۲۰ سار ہے پانچو سا نو پوزن (ن ہجور) ۲۰ سار چھ ن ہجور منزے یوت۔

پادشاہ ہے پھکتے جانور زمین
 حکم شاہ یوں مانہ دُڑوں جانور
 پادشاہی نان چھک ہے پادشاہ
 اُد مانتے علم پیر پختہ پادشاہ
 اسے پسر کیا بوز دُڑوں جانور
 شاہ کو حار ان چھہ اُسما کی جانور
 اسے پسر بوز ہم کتہہ مرغ سحما
 پادشاہ ہے پھکتے دُشمنی میں تے
 ہی دیان شہزادے کو دست دیو پختہ
 زون پختہ شاہ میا کی کدائی چھہ پختہ
 حاضر و شاہش کو دست مرغ سحما
 دوپ اُپرو کر چھہ پختہ کا مہل
 مارے کو در عرص بادشاہ جہاں
 خاکی از معنے چھہ کر چوئے پسر
 باصیو دوپ چھہ یہ کو دست متو در
 قلمی نوہ سچہ :

یسی اطاعت کر تے کن دوتہ رات
 جانور و چھتک چھہ کر تہ کتہہ سو کو
 پادشاہ کو تہ تہو بستہ دو دست پر زین
 یوم یفسر لڑ چھہ در پیش تے

اندریں مجلس بدست تو رہیں
 پادشاہی کر یقار بستہ وار
 تہو باہ داد اسے شاہی چھہ کتہہ
 تہہ کر اُد پختہ علم کر اُد تہہ
 باہ و تہم چھہ شاہی کتہہ بکار
 کتہہ بہم منز اُختس پختہ پسر
 دسے پر یس بوز ہے چھہ پادشاہ
 غار معبود سجدہ تہہ کن دی تہہ
 جانور اُد تہہ بدست پختہ
 دوتہ چائی پادشاہی کتہہ کر تہہ
 آفریں بر جہت شریعت قبا
 عارف باللہ چھہ اوست اذ دل
 جز دلی کس جانور بر کف بہاں
 کر تہہ روتہ سالی کس بہر پسر
 دور آسن جان یہ کتہہ تہہ کرے

تسے مطیع اُد آسہ کل کایات
 چھی پان تم ذکر شی لایست
 ماخلقت الجن آیت کر کنن
 دین کس چھہ تہہ کے اندیشہ تہہ

ہچو مستان عزیز از بارگاہ
 لوگ و دنے آتش کنو تمو خون ترو
 چونکہ کردہ این پسر ترک وطن
 لنگر و دنے عام خاص ساری امیر
 بیتہ او شمس تابون شہر شمس
 دو پیکھ شہزادن گزہ جو ساری گزہ
 دژاو دژوئی گزہ از دوستان
 مہر پیر پیکھ شہر بصرہ رتہ و تہ
 مصحف مہل تہ لالہ تاب دا
 سیمو فرقان عجیب سیمو شہزادن
 ذات شہزادی گزہ شہزادن نہان
 قصہ کوتاہ مختصر بوز اسے امیر
 قلمی نوہ سیمو :

میلو بابو دایہ اسرافیل صو
 موہ سیمو باطین اسو اسوژن
 مالو دژوئس دیوانہ کور تھس جہاں
 شاہزاد سیمو کیو بہانہ آیتے
 جان سرواہ اوس در دولت مرا
 سیمو سیمو حاجہ نش ڈلہ کور دور
 مول از فرزند دور آسی ژن
 سیمو ژن تم کتہ موکر تھڈ زبان
 او پیر پیکھ دژاوہ مبر تھای تے
 لنگر پیکھ بجزو گیش کران اس کتہ تژا

۱۰۰۰ روز تھے دراز و جسٹس پھر نے
 اوس شخص کو لے کر ان تھے جاہل و
 استے استے خستہ زن دل دیش کو
 گزرا کہ صابو مرزا تو دوسری ستم
 دوش بیکار کن سپٹا اچھک نو تو
 چھک ضعیف کر سائنہ تو دوسری ستم
 قاسمی نوعہ مسخہ :

شہر بھرس کو پر بازو وائی دے
 بہر مزدوری سچو سپٹا کو آر کوٹ
 بہر مزدوری چو سپٹا بیش کو
 کار و سپٹا آدو مزدوری دتم
 کار سپٹو بار جا اسپٹا قحطان
 کار مرزے نصف روئے ہا سپٹا

جانور و چھتن چھ بولان میرچہ رگل
 زانہ شامی یا گداہی چھار پڑے
 اے پسر بوزیم کہتو مرغ ہوا
 بیکی دیان تھو دست کو دن زیوٹھ نام
 حاضر و شامش کو رہیں مرخصا
 دوپٹا امرو این پسر کو مت نہی
 اوور تھتہ دراز نمبر رتھایہ تے
 شامزادن ہیو تہ مصحف ذوق
 مصحف موئل تہ لالاہ تاب دا

عجم کرتس بہو تن چا بس ٹکس
 یوڈنہ بوزی چا فی شاہی کتھ کرپے
 وے پد چا فی تاجہ اری چھا روا
 جانا روا اوکس نش ہوٹھ نام
 باہنیو دوپ کو امرو سپٹو رہیا
 دور امرو سپٹو جاہل سپٹو کرے
 شامزادس کیتھتہ ہسانا آیتے
 لال روہ خشان کھٹھ کو دن مرزہ
 لال کو دن مرزہ مصحف درکنار

۱۰۰۰ روز تھے دراز و جسٹس پھر نے
 اوس شخص کو لے کر ان تھے جاہل و
 استے استے خستہ زن دل دیش کو
 گزرا کہ صابو مرزا تو دوسری ستم
 دوش بیکار کن سپٹا اچھک نو تو
 چھک ضعیف کر سائنہ تو دوسری ستم
 قاسمی نوعہ مسخہ :

گزاکہ صابو اکھ کھتا میاں بوز تو
 یوڈ پسند سپنی موزوری پیٹے دتم
 اوس ناو عا بر تھیں لکھار سے
 لڑنے چھو شہزاد نے از بہر کار
 سیتو موزورن سہ عا بر یام دراو
 کھوئیں گاہے غاک گاہے زین کوڑ
 عا برن ٹھہرتے بوزتھ در نظر
 کھنہ روئے میٹر چھ پوان کھنہ
 قلمی نہ سبھ
 گر پیرتھ شہر بھرچ دتھ مہر
 شہر بھر و اتھ دن تھیں دراو
 دراو مہرے شہر بھر س تراو تے
 لڑکان شخصاتہ عا بر ناو تیں
 گزاکہ صابو دفتہ کیا ہچے کار
 ما موزور دچھک ضنیہ کیا مہر
 گزاکہ صابو اکھ کھتا پی بوز تم
 یوڈ پسند سپنی سٹے موزوری دتم
 چھو لڑکھ شہزاد پو میٹر لوک کھنہ
 گاہ امان اوس گاہ اوس ادران

کار و چھنے کاو طار سے روز تو
 پیکر نے کام ادے موزوری کھیت
 دیتھ تجھ پر تیں موزورن کاو سے
 سیتو موزورن موزورے کو تیار
 آسمان سال دیشتھ کر یہ ار
 در غبار اد نوڈ گیتھ تیں سپن
 تیں موزورن لپتہ تھیں سپن خبر
 اتھ روئے اب چھ پوان اتھ
 ذات شامی عا برن تاتھ کھن
 مڑھ موزوری کر نہ ڈسٹیں او
 عا برن نش مڑھ موزور اتھ
 شہزادہ مڑھ موزور او تیں
 کار و چھتم اد دتم دیار سے
 کار تراو تھ اد دتھ مہر تھکھ
 کام و چھنے کاو طارے روز تم
 پیٹھ تھکھ تیل سے رفہ نصتھ دم
 زنی موزورن سیتو زین لوگ اتھ
 کیسیر ملہ وان گاہ اوسے با دران

عا ستر فرقان مجید سٹھ ہین (ن ق) اوس مڑھ تھیں ق نہ سے یو

عالمس اکھ اکھ دُچھان تس کن دُچھ
از خوشی کو در تحییر دید کار
مُرجا شایاش کو دُن تہندس رُحس
ای ضعیف یارب چھ کوتاہ زوروا
چھنہ پاٹھن ہچو مجنونس عیاں
چھنہ موٹم ہرچیز از کار فلک
چھنہ مزدور شکہ کنو سردار چھ
خاک کیا ہ سورن بسر سردار چھ
آدمی رنگہ در جہاں اوست ملک
نیک کردار سرو خوش رفتار چھ
کار کیا ہ کوڑ سرو خوش رفتار چھ

قلمی نسخہ :

زہن ٹھٹھ ہتھ نکلے اون بکان
نخہ ٹھٹھ ہتھ نکلے اون بکان
عالمس رس لوگ چھن تس کن دُچھ
رہسہ کنو کیا ہ سست لاغر تر جوان
چھن سبھا رچھہ تہس یس ماجہ زاو
در تحییر اوس پوان از فلک
کامہ کن مشغول روز چھہ کوڑو
گاہ دُسر کن ستر او سے پیشوا
گاہ بون ہتھ اوس کاہے داغ ہتھ
ہوٹھہ ٹاٹھہ سارن موڑون اوس
ہن نہ گڑھن اوس کران نکہ
مُرجا لوگ پرے تہندس رُحس
زور پاٹھو چھہ رستہس ہچو پہوان
فرشتہ خصلت آدمی زاد کتہ آو
آدمی چھنہ یا پری چھہ یا ملک
کامہ نشہ شام تامتھہ کو نہ دور
دُچھو کھوڑو اوس کران ترک تاز
شام تامتھہ اوس آسان کامہ ہتھ

۱۷ ۲۷ یم زہن شار چھن ق مٹھے یوت . ۲۷ نکہ جج = ۹

۳۷ یہ شار چھن ق مٹھے یوت .

۴۷ یہ شار چھن ق مٹھے یوت .

شکل انسان ایں ملا یک کتہ آو
 وقت شام بیکار مہجہ اوس پانہ دیا
 بوڑھان آئے پڑم صبحس ٹکان
 رخصت تر مزدوری دزدوراس زیاد
 غار مزدوری سنے نہ کھنڈ بڑ مار
 شہر اندکن گوشہ روز نہ جاسے دور
 واتہ بویور باد مہفتہ کار سے
 پیروئے از قضا بیسار پیو
 تسن مزدور سنی لولہ سان کوڑھانے
 سترمہ دومہ ہے دراو گل کار تھانہ
 از مروپا خوش یوان کوڑہ رنور
 پیوستہ بیمار کیا سنا گوشہ کان

کامہ رنشتہ شام تانہتہ گوشہ دور
 بوڑھان اے نیرم صبحس ٹکان
 اوش ماران اوس زن اوڑ بہار
 شین دومہ چم سترمہ پانہ یے
 سوتے صحرا مس چو آہوتے ختن
 دار بر کریشان بیگنا کامہ کار
 شہر بصر کس گر گر لوگ وڈونے

رحمت حق چہ تبیس یس ماجہ زاد
 صبح وشام رود آں عزیز مشغول کار
 وقت رخصتہ دوپس مرنے جان
 دوپن مؤذورس ترے کوڑھم دل مے شاد
 دوپس مؤذورن مے چمنہ کیشتہ کار
 ہانکو ترے مہجہ پیش عالم کوڑہ دور
 واد مزدورن کوڑون بیکار سے
 گوشہ نیرمہ جان بیکار مہجہ گوشہ
 شین دومہ کور انتظار گل کار نے
 شہر بصر کس کوڑہ بازار وڈونے
 پڑھن سارین گوشہ ماڈیو تھو مؤذور
 کیا سنا کوڑہ گوشہ دیا سہ جوان
 قلمی نوہ سنجہ :

کامہ کن مشغول روزتہ چہ مؤذور
 وقت رخصتہ دوپس مرنے جان
 ہانکو ترے مہجہ کورس دشوکن دار پار
 گر اکہ صابو دفتہ کتہ کیشتہ بوسے
 گوشہ نیرمہ دشوکن مہجہ جان تن
 شین دومہ کورنے تبیس کن انتظار
 سترمہ دومہ ہے دراو صبحس تھانہ

عالمین دامن کورن تہمتیں برس
 بچو سوسن در مزار روت گشت کرے
 بر زمین سرواہ چو سایہ پیوستے
 تسس جواش نام اللہ بر زبان
 شائد دولت کا نہہ نہ تس شائد رشتے
 بر زمین ڈالے تھیں پیوست سرو جان
 لا موزور و کوہ مزدور سے نہ اکھ
 روشتہ رو دہم گوشہ ڈھانڈا عاقلو
 جاے روتھم در مزارن سوسن
 جانہ میانو جاے روتھم در مزار

دیر پیچہ سما کیسہ شخصہ عالم برس
 دو پیس تہم دیو تھم گلاہ گومت برس
 ہامپہ رنگس اردہ رنگ تس کوشتے
 زرد رو بسیار اتر نوہ کان
 بے کساہ زونم چھ آست پر دشتے
 نیب ہستہ تھہ جایہ کو عالم دروان
 دیشہ وئے عالمین ترا و زور باکھ
 بچو بسبس گشتن پیوست سوسن
 گشتن مئے و زور تہم دن گشتن
 جان وندے جانہ کو کور نے ازار
 قلمی نوہ سچہ :

میلہ دن کور عالمین دامن برس
 بر گومت کلہ ترا و تھہ اند مزار
 دکر آیم دیشہ دن سیمبر زورے
 سیر پیچہ کلہ تس پیوست رشتہ
 بے کساہ زونم چھ آست پر دشتے
 سرو قد دن ادس پتھر سایہ تے

دیر یکہ دن میول شخصہ عالم برس
 تہم دو پیس دیو تھم جوا چس ازار
 کیا پے وئے کیاہ چھ تس چھ دے
 اند مزارس سیر ہنا شائد دھتہ
 شائد دولت کا نہہ نہ تس شائد رشتے
 گو پکان عالمین کان تھہ جایہ تے

عالمین دامن کور عالمین دامن برس
 شائد دولت کا نہہ نہ تس شائد رشتے
 سرو قد دن ادس پتھر سایہ تے

فرشتہ کنے میر پھولاہ وہ پھر تھہ (ان ق)

گوس چھمنو سیتو کائنہ فار از خدا
 نام او مشہور چھے ہورون رشید
 راہ مسافر چھس پھیراں پکھتہ
 از عزیزی اوس تس میونے مہس
 مرشد موزور شہر بھوک ان نیز
 بہر نشا ناہ تر بابس نشا ہا
 از فنا سونے بقا باز آمدہ
 حال با فے ہوش تھاوم کوشہ سان
 آس از شہر مصر سونے بھر
 بہر اللہ دوس مے لاگم چپ

موجب تقدیر از خوشاں مجدا
 چھس بہر مرک شاہ مصرین
 چھس نسائشہر ادبکو دون مے غلط
 غار من فرزند دیکر کر چھ تس
 از عزیزی ناوٹے تمک شند عزیز
 لال بر بازو کشد تھ چھم مزارا
 مرغ جانم بہر پرواز آمدہ
 عزم رفتن چھم ازین فانی جہاں
 زور مارکس ماہر در اسس بہر سفر
 ترک دنیا کراونے اوسم نصیب

قلمی نسخہ :

اند مزارس جاے رچمٹ سونے
 دفنہ کر کورنے ٹٹے آزار بیتہ شے
 کور کینہ آکھ کور کن چھے سائل
 مول موجی کتہ آسان چھی رنی
 چھم نکاٹہ تے چھس نکاٹہ مہنچہ
 بہریم چھے دنیا میں کڑھن چھے تھکھ
 مرشد لکر لکر چھے گاہر تختہ مے
 تھاو تم کن قصہ یے دل خستہ بو
 نالیہ نشے جتہ پین کرم کھن

جافرو باغین دور ہے دوتے دانی
 ٹٹے دیا تھم صبحے واتے بے
 بیمار و دفنہ کتہ چھے مال تے
 کمر کشدے تختہ سوتھ کور مرشد یونی
 شہزادان بیکورن واسے واسے
 تھو دوتے تل تم کیاہ چھے کڑھان
 وایہ سکتم متہ دتہم جتہ مے
 چھے وصیتہ دسواہستہ روز
 چھے وصیتہ ییلہ ناوکھ مے بدن

آس نیرتھ میتہ مئے اوسم وادگاہ
 دعامیوئے چم بدل تھ کر گڑھے
 دپڑ زتس گو بیہ عزیز جاں چوں
 سرد آب بر زم تن شے چھا دگم
 نام من دیو با مس افسراں لکھن
 سوے اللہ کر مئے روحن و دھڑ
 دل بہ اللہ بست از گفتن زبان
 شوق سان اللہ پورن تے اچھ دجن
 میشر مور آوار کو تام رنگہ ڈول

چم پد ہوروں رشید بس پادشاہ
 در بغل مصحف تہ لالہ چم مڑھے
 ہاؤر نہ بس لال ہاؤر نہ بس احال میو
 چھے دھیمی تھ یام دم مئے کم گڑھے
 نالہ کے جتہ پنن وڈو ز کم کفن
 وقت دو تم تراو تم وہہ ذ مئے پھتر
 کوہن یام احوال با عار میان
 عار من تس نیر و چھس پیچہ رجن
 پتھر من یام رنگہ بیل ژور ژول

قلمی نوہ مسیحہ :

آس نیرتھ میتہ مئے اوسم وادگاہ
 (میانہ وشتات چھے کران افسوس آہ) (اڈائیوک نوہ سنجہ)

بابہ چم ہوروں مصرک بادشاہ

مئے ترم در خدمت ہوروں رشید
 چھے تیشاے بستہ گی با بسن نہم
 (پیشا چھن ۲ من)

نالہ کہ گڑم لال تے فقاں مجید
 چھے دھیمی تھ لال مصحف تس دگم

بالہ پائے نالہ متہ رٹ مئے قبر
 سوے اللہ وہہ ذ کریم روحن سخر
 کہہ کھسیم ژو وار نظرہ تھاوا
 (اڈائیوک نوہ سنجہ)

بیہ دپڑ زس ٹوٹھ کیاہ اوسے پسر
 آم وقتاہ تراو مئے قبلس کن پھتر
 (دوہنس وقت آم تے پھتر تھاو تم)

راجعی بوڑتھ گو تس روحن جدا

بی دیان تس تام تے ووتس ندا

از قفس بام بولہ دین در اوج بانوہ
 کیاد وئے کوتاہ دودس گل کایے
 دودن داراہ تس عزیز من عاثرن
 داتہ نوو کہ مرگذار پیچہ فاشس
 یام در خاک سود تنم عب العزیز
 کور سفر گل کارے در بھر موت
 دودین در بانس ز شہر بھر آس
 مرد راہے از قضا چھس دادشاہ
 گے خبر دار ہچہ خبر باشاہ رود
 نامہ شہزاد ہچہ از بہر شاہ
 قلمی نوہ ہچہ:

دیام دوتس ارجعی از حق ندا
 نام سپدس نفس پاک از تن جدا
 (د اولیو ک نچہ سچہ)

(دسولن نر کو جاہ کوتاہ دل دودس)
 (شاہزادس قیوت دود تنم یار ہچہ)
 یار سود ہر چہ شیر ناوون تس قبیر
 کیاد وئے تنم بلیکن کوتاہ دودس)
 کاہہ فرسہ نور مارلس ماربہ ز ہچہ)
 درانہ ہچہ ہووون پس سوہ خبر

ما از گولاب و مشک تنم نووس بدن۔
 ن ۳ منز چھہ اشارتہ لیکہ

کور دفن عبدالعزیز تنم عاثرن
 سرور غنچہ دہن اس گل بدن

پادشاہ حسن از پسر یام تمام بود
 آہ سے ارشاد ہو شوخی کرے
 شاہ گفت اسے قاعد نیکو سیر
 دوت قاعد پیش شاہ کر نفس سلام
 اس نے شہر بصر پیش جو منور
 گفت قاعد بادشاہ عالی تبار
 ماروں دنیا ستمگر ہجو مار
 نور دین چاڑی کو زخم کاٹش کم
 تر و نرم منیران امیں غائی سرے
 چھٹے نشان لال و مصحف پر زناو
 پادشاہ بے چوش کو بوزجہ خبر
 تمام لہو سمجھو :

(تبر بچھاں کیو نثر کا ناہ پڑا ہے)
 (اووتھہ ہوروں رشیدس ڈھارے)
 (اوس درامت فوج ہسچہ سے بادشاہ)
 بادشاہ درامت شکارس فوج سان
 گو پکان عابر ٹکان تے دلورون
 ہم روستے دوت ڈرل بوزجہ کن
 دادرستین دود رنگ ہارنے
 آہ سے خون زن نوگ ہارنے
 سارے اوس عرض کو دت مال جاہ
 فوج ڈہشتہ ہمہ سستی کو ہم جان
 لال مصحف دین شاہس پر زین
 لال مصحف پادشاہس کن دین

عا چھٹے سمارس دن کی تہ اعتبار (ن ۲) و آہ چھم سی نشہ تے باوے ستم
 (ن ۳)

وایہ وقتم پارے کور قتم چنگر
 لوہہ دردے واتھو کمر در مزار
 زلیہ ون نار لہ وئے مھو رنس
 اکہ دہہ ہے پیر موزور سر شو کون
 گو مہ ہمار اد ووت اندر مزار
 شاہزادہ چون پو قتم پیر موت
 شائد کئے سیر کنیا شائد دھتہ
 جندہ من کرمو زعم کفن دویب تم مہا
 کر کیشاہ بورو مہ دیکھے قرا
 ماسا فیر و شے کم وول یو کفن
 مرشبا خدمت زئے کر قتم دلیر

بوز وئے پادشاہ نام پو پھتر

(ن ۲)

تہہ شے زن سر و قداہ پو پھتر
 تھو د و عتھتہ تھو نالہ مہ عا بر و
 تاقیا مہ چا کر چھم شرمہ گی
 آرزو چھم رے و چھم کم کو ت
 واتہ وئے بوٹ بر قیر پسر
 مافقیہ دسا کر کو کور تھو سفر

نالہ مہ عا بر و مہ ہجوں پسر
 وایہ وقتم کینا تھس کور تم ازا
 عا برن احوال سوئے بو رنس
 بوز شہزادن سہ سٹھا مھتہ مہ
 تہہ رنٹہ مھو ک تہ اد کو رنس ازار
 میل بوزم تھارے بو کو س کو ت
 وو تھرنہ کو مہ پھولا وو تھرتہ
 تریشو و پیر کر تم ارنس بجا
 دو دین واراہ بادشاہن زار زار
 کو رن ہے ہے ہمزہ زجان من
 دو دین واراہ دو پین شاہن عا برن
 قلمی نوہ سنجہ :

(لال) تھو مھو دیت تہ تھو رنس

حال پز دھن عا برن کر شہر
 پو تہ دادے خلعت شاہی زو مہ
 بیکس میا رنس تہے کر قتم بندگی
 ماقم و تھ قیر کر مہن نالہ موت
 ورت شاہ مہر در شہر بصر
 بادشاہن نالہ مہ رٹ قیر

زان عالم تا کہ بندہ سے زنتی چھس
 از ہمیں احسان تو شرمندہ چھس
 مروڑے ناپادہ ہے جان و جگر
 با بصریم سستو پیٹے ماؤم قبر
 ذرا و شاہ عالم تمہیں اوس ہرکاب
 خون چران چشمہ کنو چشمہ پر آب

ماجہ ووڈنس اچہ رووم بصر کے
 ماجہ ووڈنس اچہ رووم بصر کے
 ناصر کے شہزادہ بصر کہ عا جرو
 ناد لاسے میٹر موڑو و وہ لو
 ماجہ مائیس تاجہ دارو رووم
 پتہ پتہ ہے کائنات دھتہ نو ماؤم
 نوکر برتو زور ڈول ہم روگہ تے
 لاگر یو سنو یاس زھاڑتہ جوگہ تے
 ہاٹکو نیرے چوبیس زھاڑتہ
 یاونس تاؤن مئے زھنہ تھم لے پسر
 لایہ تلکے چپانہ کو تاہ داہ کوم
 موتہ کور تھم فوٹہ منہس مہل چھنوم
 قاضی خٹہ ساجدہ
 قبر بیچہ آد شاہ تہ کورنس تے
 واپہ وئے ماجہ یام بوکان نصیر
 واپہ وئے ماجہ یام بوکان نصیر
 (ن ہجور)

ماجہ ووڈنس تاجہ دارو رووم
 ماجہ ووڈنس راجہ زادو رووم
 پتہ پتہ ہے کائنات دھتہ نو ماؤم
 پتہ پتہ ہے کائنات دھتہ نو ماؤم
 (ن ۱)

تریش کس عثمجھو غریبو بے کسو
 پیر یو اطلال نیمہ دیبا قبا
 ماجہ رستے مالہ رستے عا جرو
 پھیراڑیئے پتہ پتہ پتہ پتہ

خوش حکم خوش تبسم خوش تہنہ
خوش برونے پیرو سامان من
ہمیتے عطر و جامن و لے
سربس احوال سووے باوے
کوڑ ڈول ہم یور وور لہ دوارے
زدن رشتے میون عزیز جان دل
وہ پکان کر دستو ما باوے کو
کس کو گتھہ خارا تھہ از بہر خہ
ما کتیو بسیار عزیز سو دہم
ماے پوتر و شین شراوینہ کا جھٹس
مے پین احوال بووم سربس
نفسہ دادے کوڑ تھہ شاہو عارہ دو

دے از تقدیر رووم میے عزیز
ہے دودے کو تہ عزیز جان من
اطلس و کھناب دیا بو دے
تاج با افسر سرگن تھاوے
خہ شخرا مان سرو خوش رفاہ تے
ہمیتے سون یہ ما خردہ منسل
ما گکو چون گلب دن ما حناہ کو
کتہ رووم و تہ بیٹھ عارہ گدا
ذاتہ کھٹھہ راتھ کہند یور و دم
بوگے ناوس زے داوس لا جھٹس
سروندے سردار سرتل از قبر
ما دودے موڑ دور کتہ لو گتھہ موڑور
قلبی نوہ سنجہ :

نام دارو پتہ سا تھا سون تے
مورہ دا جھٹس زو کا جھٹس ماوے
کوڑ دودے خوش بوہ کفن کو موکھ
شانہ بڑو چھاو تو زرباف تے
کنہ دورن گراے کر یو ماوے
کوڑ کرے بیمار اری کو چھو لکھ

نشکہ ماگو ہم زو نہتہ کو چھو لکھ (ن ۲)

(قلبی نوہ سنجہ منز چہ ز شاریم کیٹو چھ کھیتو تہ پور چھنہ و وہ خان)
(نابی)

کو سرتو بیمار کوئے نو کینہ سہل
کو کلس زہر تھہ زے لاجی داہو

ہاؤدے شہزادہ موزدور دودے
روز و شب نالے دے نازدار
بارہا پیوے کاہستین اے پسر
در بہاری کڈ تریمسار و میلکھ
لاچی پسر

ہیچو نے زاری کرے کریم موزد
ہا گلو شہزادہ موزدور دودے
زان تم یسار گوہم در بصر
شاند کو تھوے زما شاندے ڈاکھ
تھوے بے کینہہ تر کوئے نازے نو
زون کا تھوے نو او میرک شاہ نو
غور خچہ دھانس لگے تھوے شہزادے
کمر عقیقن ز آب شیرین مل تھوے
قطر قطرے کمر سنا تھوے نو
وقت جاں دادن تھوے کینہہ نو
وچہ کمر نو نو دیدے در بصر
سرو کمر تھوے سوہم تھوے در مزار
ہیچو تھوے کمر تھوے پادروے کفن

لام از دودانہ کمر دود تھوے نو
سودہ یا سپن کمر پورے کسر
ہرینہ چشمہ مرنہ وقتن از نظر
دود کو تھوے شہزادے بزار
از گوہ لاب مشک کمر نو دے بن

قلبی نوہیچہ :

دانہ دل تھوے تھوے کمر لاجی کس
بید مشک دھج گندے کمر بکھم
ہو بہار و پیچہ و تن ما کھن گدھی
رنیہ و دودنس کس سیر کر
بادشاہن تیوت و دود بہوش کو

بید مشک دھج کیمو گندے دل
واجہ نرمن وچھ یو کہنہ ما تھوے
ماہرستو بڑھو کھنہ ما تھوے گدھی
دھن جدائی کینہہ چھ کران تھوے
پوہ تر دادیک تھوے تھوے پوہ

دود تھوے شہزادے جوش پوہ (۲۷۳)

کور پہ ہو ہو در سزار کھو سو نکھ
 کھو کور سے تھقین نور چشم من
 خار تھ چلے زو دیش کھو ترے کور
 کوئی کینہ بوزینہ پاسے کھو م داہ
 ہچو بیل گلشن مژدہ گاہ یو
 پتھ گل تاراج کران علیہ بلس
 باویو اسرار اسے نوزک بدن
 سرد خورش رفتار تراو کھنا طال
 حبسہ پتھ ٹاٹھو دندے سارے
 ظلمہ پیانے جانے میر کم صفا تے
 مود در شہر بھر بر خاک راہ
 در مصر روز سکے در کنعان مود
 طوط کم کم پیٹ پتھر مار پتھ تہ

مود پھلو او تے مژدہ کران
 لشکر آو بادشاہس نشہ بو پھٹ
 از مے عرفان ساری پڑ خار
 ادس کران عا حبس کن حدس
 پو شاکے سیاہ و پھم غم بہ مہ مہ

استے استے کھو بتاؤت تھو کھو
 کھو کھو کھو تیار کورنے کھن
 بر سر تر پتھ کھو فرقان پور
 کاڑ زوئے کھو وچھ ہے روپ ماہ
 پیچھ کھس بوتاج زریں ہوا یو
 خنجر پتھ پتھ پتھ پتھ دلس
 اسے سون شہر پتھ لکے چاہن کھن
 قد اکھس مرنے چانے کھو م دال
 واپہ نرمن راج لکے یو پاری
 ہاے مگر کورنگہ مندور ہا یہ گے
 داسے از تقدیر مہرک بادشاہ
 ہے دے دے یو سونہ یعقوبس مود
 ہاے مگر عار ناچھے اکھ ذراہ

قلمی نوہ ساجہ :

زہلہ پتھیں قسیر پیچھ فکرہ کران
 خا بڑو دیو کھن زن بیا بانہ کھن
 (اندراں دم بادشاہن خاب دیو کھن)
 سار لشکر اس دن المون سوار
 تھو دھو تھو تھو مود رشیدس اس
 بڑو پتھ کن مار تھو دو پتھس پد

ہائے مرگ و سنگ خاران کو رتھ ساک
واقر کم کم خوہ بصورتہ زیر نیک

دوت شان میر دردش ہر بصر
بادش ہن نالہ سکتے رٹ قبر
مرنے چانے لالہ اندری سوز گوم
دو دن واراہ زہلہ کیس قبر بیٹھ
پادشاہن اس پسر دیکھن نہ خاب
پیشرو تس مہر ہائے بے شمار
دانتہ و نہ بیٹھ بر قبر پسر
ہا فقیر و سائل کو کو رتھ سطر
ہا جگر گو شو جگر ہو بار گوم
خانی دیو نہن اس عزیز خوش
رے تاباں ہر بھر رہے آفتاب
ہر یکے چوں ماہ رو خدمت گزار

قلمی نوحہ مسیحی :

دکر نہ تس سلام دوپ تس غم میر
شاہیئے دنیا سے تراؤم زہن کسب
بایہ صا بو بادشاہی دور کر
دیت سے از تیغ جفا پائش ضرب

(دن ۱)

از جہاں پر ہمیز تھو مہل یقین
یا الہیں دوس دارن سارے
زانکہ العاقبت للمستقین
بخش تو فیتہ میدایتہ یارے

نیت ماندن در جہاں را ہر یکس

این نصیحت عاقلان را ہست بس (نہ مہجور)

چھس بے محمود امتی چون یا رسول

زار عاجزی بوز تم کرتم قوا بول

چس گدا محمود چونے یا رسول
عار پیہ نے زار میانی تھو قوا بول

(ن ۲)

اوس در جنت بهیچ بر تخت بیا
 شاهزادان یام روزن بایه آو
 ناله روزن حاله ا کے آں پر
 بایه صابو و چھتہ و و فچھس لگا
 شاه مئے دنیا مئے تراؤم بہر ایں
 ضرب از تیغ جفا پانسیں دم
 بایه مانکھ میون تراؤکھ جاہ زود
 نابہ کار دنیا چھنو ژور پائیدار
 در حاکمیت شہر رومک پادشاہ
 بہر تا ظلم پر ترس بڑو شہ در او
 بایه و چھتہ بو چھسے چوئے پسر
 بر فقیران داد ایں شاہی خود دا
 شاه مئے عقبا مئے تراؤم ایں جنس
 زان جفا عقبا مئے آسان مئے مئے
 در فنا چھاؤکھ بقا آسکھ نو مود
 گاہ آسان پیادہ گاہ آسان سوار

پادشاہ بیدار گویا مت ز خواب

پادشاہی تراؤ و تنکو بہر صواب

رحمت حق بر نظامی شد نصیب
 شاد و نغمہ خیزم مین زانتن
 رحم کرتس در دو عالم اے خود ا
 چھس بر برق دوسدار چار یار
 شت پنجاب سال باہ شہ سہ او
 مہون مئے در ماہ بہادر ایں کلام
 کرم کتاب
 چھس بنا محمود گامی ہم قریب
 یاد دل و جان چھے کرون بہر نین
 از فراق خود چنپس داد او صدا
 با جمیع یار در جنت در آر
 دین سے سیلہ قصہ ز ہجرت گوشت
 چار داہ از ماہ رفتہ شد تمام
 فاتحہ پر ساء پڑھتہ ذاتی ثواب
 معہ کلاؤکھ از جہنم خاص دعاء

یوسف زلیخا

حمد بے حد نعت احمد صلی اللہ علیہ وسلم ابتدا

روز دہا سوز عشق بوز اسے در غم

بادشاہ کج کلاما اوس شہر مغرب

اُس کو راہِ خاصہ تھوڑے سبب زلیخا نام

بادشاہ بود در مغرب زمین طیموس نام

دختر بودش زلیخا نام، چون ماہ تمام

سوئے زلیخا اُس زیبا دلفریبا زون زن

سینہ صاف اُٹھانہ کھنکھاتے اوس روشن تن بد

نارِ پستان راحت جان اُس کو تھوڑے دے

دیشہ و نہن کریشہ و نہن اُس بھیران دل دے

۱ صلی اللہ علیہ وسلم (نوشہ جرمی) (ن - مجبور) ۲ خاصہ کو راہ اُس تھوڑے

(اڈلیوک نوشہ) ۳ اوس (ن رج) ۴ پتہ شار چھینہ چھاپی نہ سچس

تہ سرچ حکمہ کس نوہ سچس تہ

۵ سوئے زلیخا دلفریبا اُس زیبا زون زن - (ان) سوئے زلیخا

جامہ زیبا - (ن ر)

الفتک ٹال زلف نے خال اوس شو بان پیشرو

سخت کشمکش رہی ہون دیا چشم کافر کیش او

تحتہ سلوکس تہنیز پیش طور نہ بیہ تر نہ کاٹا اُس

سنتہ وری شے ننتہ کئے دانتہ اُس

نابو ٹھٹھن اکھ جوانا نہ یونا شو برو

اوس رانا نازینا ماہ جبیناہ مشک مو

یہیچ در پیرچ زلف تر او عتہ اوس زن لایان مکند

عال بوڑو تو خال بر رو نارس اند زن سپند

نہ قیاست کردہ برپا اوس قد قامت تہند

روکے سچیں موے مشکیں بوے عشر خویے تہند

سرد قد اوس ہرنہ پیشہ و سیتو چھان تیز تیز

دلبرے ماہ پیکرے غارت گرے باہر گرے

عابہ شارتہ پھٹتہ چھا پڑو تہ سس چن رنر۔ الفتک ٹال زلف تہند خال

شو بان پیشرو (ن ج) ۲۷ تھیتہ کا ہر (چھن) (ن ج)

تھیتہ سچیں سنتہ وری شے ننتہ کئے دانتہ اُس (ن ر) ۳ شوہ یونا نازینا

(ن ر) (ن ج) اوس پینا نازینا ماہ جبیناہ مشک بوے (ن ہجور)

علم خال ہندو (ن ر) خال دزان نارسے رنر

روکے سچیں موے بر چہن بوے مشکیں خویے تہند

(ادو لٹوک تہ سچ) (ن ج)

بے کماں تیر مجھ کا غمہ بچہ دیاں درِ فرشان
 نسبتہ نختہ بڑیشہ دئے گئے زلیخا خستہ جان
 دویمہ پھرے تمہ ڈیوٹھن آس غار تگر غاب
 مست پسین رستہ گل دستہ ز سوسن ہمت اب
 تیریمہ غابے او پر نہ خنس و نہ کیا سا ناو چھپے
 مہرس اندر جاے چھم تے چھس عزیز مہر بے
 کئیہ بیدار ماہ روئسار ما غمہ دا یو چھم کتے
 تمہہ لیمڑ یار دیشختہ^۳ سمبہ لیمڑ پیچھ و تے
 بالکھ تڑاؤن چھم کتے سے یس دل و جان سمبہ تڑاؤلم^۴
 چھس سافر و نہ کس تس یا ہے پیچھ زو کو لم^۵
 بالکھ تڑاؤن خاک مولن چاک دتن جا پنے
 زاجھتھس بوکا جھتھس کو لا جھتھس بو پا پنے^۵
 دا پے سمبہ آتے دد پہنس عنایہ گیکھ ہی مال
 زار وڈی ہنس بوسہ کر دھنس غمہ صہ کو ہند چھٹال

۱۔ پاشا چھم نوہ سخن جرمی منزے یوت ۲۔ ناو دپسہ کیا ہ تڑے چھم
 (۱۔ ن) تیریمہ غابے آتے دوپ نس دپتہ سے کیا ہ ناو چھے (ن ر)
 ۳۔ یار دادے (چھن)
 ۴۔ پاشا چھم چھن چھن چھن چھن چھن
 ۵۔ پاشا چھم چھن چھن چھن چھن

پان ہو دم دلیرن اک جاس کیا چھس صورتھا

بہر انوار الہی شہر حسنک پادشاہ
گنتہ کران تختہ شمع ویس ساپہ بدی پرائہ تیں

خون ماران پان زالان کائسہ ہند پرائہ تیں
شام میو لم یام دیو نغمہ زلف سیاہ مار^۳ دل

رام ناگشتہ سنگ مسختہ تر دم بیمار دل
یس عزیز مصر جہم تیں نشہ کتر چھس کپنر

چھس پڑ کرشین کر پڑ دیشن وار اس یار عزیز
شور کیاہ تام مالک بوزن مالک پارون کفن

تران سو دم پان وندے اسے عزیز جان من
اسے سستین تیں عزیز تیں چھپنے نہ سبختہ تے مشر

ویر ترا وختہ خار کور کھس زاہرہ نیرم نو شہر
چھس تے تھتے میختہ چھ نو طے موختہ کھتے داؤد کم

سہن تہ سرتل میلہ کتے بائے دشمن کیلہ نم

رایہ شاہ چھپنے چھاپی نو سبختہ تر^۲ خون ماران پان ماران ساپہ بدی پرائہ تیں
گنتہ کران تختہ شمع ویس کائسہ ہند پرائہ تیں (نوستی جو مہنی) ^۳

موی مشکین دام دل (ن ج) (ن ر) زلف سیاہ دام گل (ن ہجور) ^۴
تیں عزیز مصر جہم حاسے تیں نشہ چھس بوکترین (ن م) تیں عزیز مصر جہم ^(ن ر)

شور و نغمہ یام مالک بوزن (چھن) شور گونام (ن ر) زاہرہ گوشت نے اثر

(ن ر) ہا میر کھور تیں (چھن) مٹھ چھاؤختہ کرانے تر (ن ج) و طوط (چھن)

صنایہ کا مہتر پاتہ بڈی شہزاد لارا ان آیت کیتو

حسن و صفا میں یہی خوش تر دم تھے بوسہ و بوسہ
چھٹے پانچ مہتر تے عزیز تے دس تے کانٹھا خوش

تھوئے رخصتا کا رخصتا سار نے والا ان و تہ
میلہ یو سودا تمہن دہن گیلہ عالم غم چھٹے

در ازل د پھٹتے تے فوط مہتر تے کھد تے کم چھٹے
شاہ طیمون عزیز تے نیشہ سوزن قاصداہ

دو پ عزیزن جھم سعادۃ کو نہ کر س بان خدا
پانہ کتیاہ خان شیر تھ توہ لڈی نس پیشکش

یار سندر پانام بوڑھتے گے زلیخا بیب خوش
سازتے سامانہ کر تھ پانہ درایس ۴ نازین

و اڑ مہتر در اس عزیز برون تھ ہاتھ لال ونگن
یام بوڑن او عزیز تمام بوڑن چپاوتے

غم تو لم از چھٹے بے تو شان جھم تے پوٹن کڑاوتے
پر دے برون تھ گے زلیخا غمہ تے تر اؤن نظر

دیشہ وائے کتیاہ بخود پوشہ مہتر تے پے پھتر

۱ میلہ دہن سودا تمہا یو دگیلہ عام غم چھٹے (ن ر) ۲ تا ۳ کتیاہ خان

۴ شیر تھ جان کر لڈی نس پیشکش (ن ج) ۵ بیب زلیخا کتیاہ خوش (ن ج)

(ن ر) (ن مہجور) ۶ درایہ شیر تھ نازین (ن ر) ۷ سامانہ بڈی سامانہ کر تھ

درایہ بیرون نازین (ن ج) ۸ وائے وائے گے زلیخا پر دے تے تر اؤن نظر (ن ج)

بالکہ ترا بون چہم مئے کتے مئے یس دل جان ہستہ تو لم
 چہس مئے فر چہم کتے مئے یس پتے مئے تو کو لم
 سہ چھنو سہ یمنہ راندہ راندہ رکان زن زائ جنس
 خابہ کے سا لایہ وایستہ شاہ طہ مصر کہ وای جنس
 سہ چھنو سہ یمنہ راندہ راندہ رکان زن زائ جنس
 سہ چھنو سہ یمنہ راندہ راندہ رکان زن زائ جنس
 سہ چھنو سہ یمنہ راندہ راندہ رکان زن زائ جنس
 دینہ کس چہم سہ کوست بالہ رووم کہ دور
 براثر راندہ کس چہم سہ کوست بالہ رووم کہ دور
 خار کر تہس مار مئے کتہ چہم وور کوست پکے
 تہہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ
 پاک تھا وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ
 برامیہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ
 موختہ ماران اس روان سوختہ گمراہ کاثر

۱ اکس وئے یارے ہستہ تو لم (ن ر)
 ۲ راندہ راندہ زن کا جنس (ن ر) راندہ راندہ کا جنس (ن ج)
 ۳ بالہ پیوستہ عشقہ زور (ن مجور) کس وئے چہم ناک کوست بالہ تہہ
 سہ کتہ دور (ن ج) عہ کیاہ مئے گونا حقے مار مئے وئے بوکوتاہ ہیکے (ن)
 ۵ توست وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ وایستہ (ن ر)

بند گزشتہ کرم گروا اند ماؤدان نیر ہے

عشق بیمار از پئے یار کوچہ بازار پھیر ہے

نالہ دیوان اُس دہاں چھینہ بو زان کیاہ کر

ذر زاء جنس زر کوتاہ چھینہ انصاف اکھ زر

محمود و عشقہ دادے و چھینہ کیاہ کو عاشق

زیر پانے موڈر کتیاہ روڈی تمن ہند و سخن

فراقک باکھ

| | |
|-----------------------|-------------------------------------|
| کئیو یار پڑا یو | کران چھس بے انتشار |
| کئیو یار پڑا یو | مے نے زون دے پتھ وارا ^{۲۴} |
| میرس مٹر مسافر | زلیخا چھس ناچار |
| کئیو یار پڑا یو | کئیو چھک تے وطن دار |
| تے کتھ بارغ فو لو ہم | بلبلدرستے لا کھزار |
| کئیو یار پڑا یو | کیتھ بوز وے زارا ^{۳۴} |
| دور ہر چون فٹا می | صورت بے تے ہمیش دیدار |
| کئیو یار پڑا یو | نشد ہاتھ تے ترہ بیدار |
| کمانہ سیتو مار چھس بو | کماندہ شاہ سوار |
| کئیو یار پڑا یو | دوہ ندس کوڑھتے مے پار پار |
| خم چھے بھو کھانے | شمشیر چاند سر بو دار |
| کئیو یار پڑا یو | سرفراز ہے سردار |
| دو چھتھ چھس ہیکانی | چھتھ ڈو لہم بے شہار |

عاجز نہ تھس مٹر چھ لیکھت (در بیان فراق) ۲۴ ودان چھس بے مدن دار (نر)
 ودان چھس بے زار زار (ن ج) (ن ہجور) ۳۴ کنے بوز وے زار (ن ر)
 (ن ج) ۴۴ صورت بندہ (ن ر) ۵۴ تیر انداز میر شکار (ن ر) (ن ج)

اُمار چپانہ بہ پان مایہ
 گرسہ پڑنگ ژندن دایہ
 دودھ ندس کوڑم تھئے یار پاریہ
 ۲۶ یاونہ میانہ لاموختہ کار
 ۳۶ سوران آم مئے لومہ کجایہ
 وودان چھس مدن وایہ
 آدن باجہ لامو کجایہ
 ۴۶ یتیم یورسی ستم گایہ
 سیاه چشم جو دو گایہ
 مئے گئیہ خامہ دلس پاریہ
 ۵۶ ہی میانہ گل آناہ
 ۶۶ ٹو چھک کتہ بے کوت لایہ
 تیر نمود چھس آواہ
 کتیو یار پاریہ
 وندک جان و بنگرہو
 کتیو یار پاریہ
 شرابونہ گوم خزانہ
 کتیو یار پاریہ
 بدن نام زولتھ مئے
 کتیو یار پاریہ
 دتم ژصومہ بچہ درشناہ
 کتیو یار پاریہ
 دور سر چپانہ گمہ لایہ
 کتیو یار پاریہ
 خبر کیشہ تہ لثیم نو
 کتیو یار پاریہ

عا کوڑ ستم مئے دلس پاریہ (ن د) ۷۶ سوران آم مئے لومہ کجایہ شرابونہ گوم خزانہ
 لپہ سہ پیکھ تہ پوسٹ مار (ن د) ۸۶ ستر چھس ن ج منور۔
 ۹۶ امہ شاپ بڑو تہ پیمہ دسریچ مکتہ کس تہ جرم نونہ ستم شرابونہ ترشہ بند
 ۱۰۶ شراب عود پڑ خمار۔ خواب کو کر تھس بو۔ گیس خار چلنے زار
 ۱۱۶ یتیم بیہ ستم گایہ۔ دتم ژصومہ بچہ درشناہ۔ سیاه چشمہ جو دو گایہ
 ۱۲۶ شمشاد قد خوش دناہ۔ مئے کو پشت کوڑ ستم خم۔ یتیم کو کر و کتھ نامہ

ہے سسار بازی گار
 بہ چھس چائی خریدار
 ہٹ کر میانہ مہ خستہ گار
 کتیبو یار پڑا یو
 کتیبو یار پڑا یو
 چھس ناچار زلیخا
 کتیبو یار پڑا یو
 مٹے مٹے دابہ کانہ تیر نو
 کتیبو یار پڑا یو
 لکھنے پکھنے پکھنے پکھنے
 دابہ کانہ چھس پڑا گار
 تیرے پکھنے کتیبو مار
 کتیبو زالیہ عشقہ نار
 محمود چھس زنان زار

علاوہ کوٹ چھس مار - چھس ناچار زلیخا - دوسرے چون کوتاہ مار

(ن مہجر)

چھس نہ دوسرے پڑا گار - زلیخا بیچار چھس - تیرے کتیبو چھس تیرے کوٹ مار

(ن ج)

کوتاہ زالیہ عشقہ نار
 محمود کوتاہ زنان زار
 مٹے آوارہ کریمہ گوم
 کتیبو یار پڑا یو

(جرمنی نوہ سجنہ)

کلام محمود گاموس شتر چھس یہ ہاتھ اکس جاہ زھوڑ پکھو درج - مگر

کینہہ شار چھس علاوہ

بہ چھس چائی طلب دار
 کران چھس بہ انتظار

کتیبو یار پڑا یو
 کتیبو یار پڑا یو
 (باقی شار بڑو چھس صفحہ پیچہ)

حضرت یوسف ہند کنالائے

اوس یوسف فرزند یعقوب
شاہ خواہ بان اوس کنعان
خوب صورت تھے اوس ماہ رخسار
کاکر تھوڑ سرور بالا بلائے
خوش نگاہ کیا اوس زلف خسار
الفتک زال زلف پریشان
نور تہندے سمسار سنو
آفت دل غارتگر جان
روشنہ وں فتنہ گرفتار
مار زلفن ماران گرائے
پوشہ تھری بھٹ زن کا شہار
اوس غارت تھے از دین ایمان

(پتھر صفت باقی فٹ نوٹ)

چھ تھے یوسف انہا
پانے لکھ تے پان ماہ
خبر سیم تے چھس بیماہ
چھس پان کر تھم وار
محمد کا می و نان زار
لشہ ماو تم دیدار
مشراب کر تھس زلیخا
کتیو یار پرا یو
خبر زن تے آہم نو
کتیو یار پرا یو
دادین دوا زھانڈان چھ
کتیو یار پرا یو
خاصہ تہندے (چھن) ۱۲ خواہ تھ پانہ رخسار۔ روشن فتنہ زن کبک
(چھن) (ن) ۳۷ قہ تہند (چھن) ۴۲ یہ شاہ چھنہ اڈیکس نوہم سنہ شہنا
(ن) (ن) ج) ۱۷ چھنہ چھنہ چھنہ سنہ شہنا۔ اوس غارتگر تے دین ایمان۔
(ن) (ن) ج) ۱۷ چھنہ چھنہ چھنہ سنہ شہنا۔ اوس غارتگر تے دین ایمان۔

خال سیاہ زنگی پسر
 دلفنیز کیا ہونے شوبان خالے
 دلفنیز کیسو سبیل دستے
 سیاہ ہارم اچھ آسہ رازاہ
 عشوہ گر ترک کہاں ابود
 ولسہ راوان اسہ و نہ سہ نہجہ
 موہ پھکھوہ اوں اڈیل میاں
 لالہ کھوہ تے وٹھ وٹھ زلی
 پوختہ کارس دند موختہ فلی
 سپیس اوں سپاہ مزاج
 موج موہیس موہوہس تے
 ٹوٹھ کیا کوٹس یعقوبس
 دان بہتہ صوہتہ بشدر
 ہر نہ زن اوں لوگت زالے
 مرپا کردہ (درہم) شکستہ
 موختہ ہارس روہ خسار تازہ
 تیز مجکاں باپشیم آہو
 عاشقن دل روزان نہ ڈیٹے
 غوہ چہ دہان شہرین زبان
 لالہ پھلس میلن نہ ٹھلے
 شولہ تراوان آسہ پردہ تلی
 دادو لہن زخمین یطاج
 پوچھ روچھن پنہ نے دستے
 اوں وچھان راتس موہس

۱۷ خال زنگی سیاہ پسر۔ وہ فی بہتہ صوہتہ بشدر (ن ج) ۲۷ جوہو
 (چھن) پرشار چھن ۱۲۷۸ منز ۳ وٹھ لادان (ن ر) ڈچہ راوان
 (ن ہجور) ۱۷۲۸ منز پرشار چھن چھاپی نہ سخس تے ۱۲۷۸ منز تہ ہجور تہ
 جوہن نہ سخس منز چھے اٹے شارہ

لالہ کھوہ تے وٹھ وٹھ زلی
 پوختہ کارس دند موختہ فلی
 وٹھ ٹوٹھ کیاہ اوں یعقوبس۔ اوں مشتاق راتس موہس تہ (چھن)
 اوں آسان مشتاق تس تے (ن) ٹوٹھ سیٹھا کوہ یعقوبس۔ اوں مشتاق تس کن دوہ
 (ن ۱۲۷۸)

اوس نہین مہجرا بھمن
 اوس یعقوبس نشے شو نگہتہ
 اوس آستان خابس اندر
 کوسہ بسیدار پڑھنر علی
 یوسفن یور دو پنس جراب
 زون اختا بہ بیٹہ تارک کاد
 زھوہ پتہ کر پتہ باین ورنک
 یام بوز وویہ بابو پہ خاب
 کینہ کروس کتہ پاٹھ مارون
 گتہ مارلس صبحس سمجھتہ
 بابو صابو یوسف چھ زون

سجدہ کران گل یوسمن
 اکتہ کھوہ اسوس ٹائز رنگتہ
 پتہ زون آسہ آبس اندر
 خاب پنس کر تم حالی
 بابو صابو موگرہ بے تاب
 آتہ سمجھتہ دیت ہم سجدہ
 نیتہ یوسفن نش زھنک
 گتہ غلکین سہ طابیتاب
 چھنہ یوقہ بس موہتہ سون
 عرض و سلام کورہس سمجھتہ
 فارسلہ معنا غدا

۱۰ سجدہ کران مہجرا بھمن۔ بوسہ کران گل یوسمن (چھن) (ن ج)
 دستہ کران گل یوسمن (ن ۱۲، ۸) یہ شار چھنہ ن رنر۔
 ۲۰ اوس بابس نشے شو نگہتہ (ن ج) اکتہ کھوہ ٹائز رستین رنگتہ
 (چھن) (ن ۱۲، ۸) ۳۰ میوتنہ آسن خابس اندر (ن ج)
 ۴۰ یوسفن دوپ پھیرتہ جراب بابو صابو ڈوٹھٹھم ن خاب
 (ن ۱۲، ۸) یہ شار چھنہ چھاپی فہ سخن ٹرہ آتہ دیت ہم سجدہ
 (چھن) ۵۰ اوس یوسفن (چھن) ۶۰ کیا کروس کتہ ساپو مارون۔
 چھنہ یوقہ بس شفقت سون (اوپوٹک فہ سخن)

ستر سائس رہی ہون بگاہ^۱
 پیر پوشتن یہ کر گئی دی^۳
 لوز کران سے روز دھس^۴
 نور یوسف سوزن بنے
 رامہ ہوناہ زار گتہ زینس^۶
 ستر چھٹا اعر کاہ پہلوان^۷
 جھم مے امت اوس قضا
 نچھ دو لکھ سرخ بیگانے^۸
 پیوش گو رنگ سوسن
 رکتہ موٹھس چھو دم لاین^۹
 مے افسوس کھو من مے کیاہ^{۱۰}
 زار بوز تم ہویار خمد ایو^{۱۱}

خور بھورختہ چھے خوش بگاہ
 پھیر کھس پڑا اندر آندی^۲
 گپہ کیوس دو دس تر فہس
 مالو دوپ نکھ یہ کتھ کئے^۵
 گتہ تھکتہ نیشہ پشس
 بابو کیشاہ چھک سوسن بران
 او نکھ بتک دیت نکھ رھنا
 فند کرختہ نیکھ اند ماوانے
 تیوت لویہس پہلے یس تن
 زار ونان اوس دورہ باین
 زار بوز تم ساقاہ روز تو
 دورہ بایو ہونا خمد ایو

۱۔ خورشید صو رختہ چھے خوش بگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ۔
 ۲۔ پھیر کھس پڑا اندر آندی (اڈلیو کتھ فہس) پھیر کھس پڑا اندر آندی (ن م)
 ۳۔ کر دس گتہ دی (ن ج) ۴۔ چھاپی فہس چھپتہ شاعر غلط یا کھوٹا لکھت
 خاصہ دھس دس گتہ دی تر فہس۔ سوز کران آسوس دھس (ن ۱۲۷۸)
 گتہ دھس گتہ دی (ن ر) ۵۔ تر کس کتہ (ن ج) ۶۔ کھٹے یس (چھن) (ن ج)
 ۷۔ یہ ستر چھٹا ن ر ن ج تو ۱۲۷۸ ستر سے یوت۔ ن مہورس ستر چھپتہ
 شاعر چھپتہ کتھ بابو مہور ستر سوسن۔ کاہ پہلوان چھپتہ یو سفسن ۸
 ۹۔ تر سائے (چھن) دیوانے (ن ج) کہ نو کھ سرخ بیگانے (۱۸۷۸) ۱۰۔ کیاہ موٹھس چھو
 (ن ۱۲۷۸) ۱۱۔ یہ شاعر چھپتہ ن ر ستر سے یوت۔ ۱۱۔ اور ستر زار بوز تم خمد ایو (چھپتہ)
 (ن د) (ن ج)

چھس بے گنڈ بن پیچھ نہ دور^۱
 مئے کر تو م چھس ناچارے
 چھک تر پنا وچھان سور^۲
 کتہ مار تو م کیا ہ چھو مڈا
 پکنا و تو م تہو وار وائے
 اوس روان دوان تالے
 سستو کا تہ چھن سوائے خودا
 دور باو نہ تو لے چاہس
 ہر نہ زن اوس لوگت زالے
 غم یہ بر کینہ چھک پا غمیر
 آو جبریل تس پادشاہس
 خالصہ جا ماہ خلیلہ سندے
 تر نیمہ دہ ہے کدوختہ نیر
 مرشد اوسس تاوینز کنے
 نئے رب الجلیل سندے
 اُس کنیا نزاگ چاہس
 مٹرا ر وختہ وڈ لہس تنے
 و سہ مئے تھ کتہ پیچھ بوٹھ
 ناوکش اُس حضرت نو جس
 باسے اُسس دہ ہے روان
 اب چاہس سیٹھا گو میوٹھ
 یوسو فو ما یوسو فو
 بجھ پیچھ ناداہ دوان^۳
 چھو کتہ زندے چھو^۴
 چھس کن حمداہ پران
 پناہس اندر کیا ہ چھک کران

۱ چھک تر وچھان خودا یہ سورے (ن ر) چھک تر دانا پنا سورے (ن ہجو)
 (ن ۱۲۷۸) ۲ ہر نہ زن رامہ ہونین حوالے (ن ہجو) (ن ر) (ن ۱۲۷۸)
 ۳ آہ جا ماہ (ن ر) ۴ جبریل وڈ لہس تنے (ن ر)
 ۵ اُس کنیا نزاگ کھس۔ ناو پیچھ اُس حضرت نو جس (ن ر) (ن)
 (ن ج) ۶ پیچھ چاہس ناداہ دوان (ن ۱۲۷۸)
 ۷ ما یوسو فو ما یوسو فو موڈ کھو کتہ زندے چھکھو (جرمن فہرست)

گئی تڑپے دودھ سودا کارن ۱
 مہکھ لو لیکھ تے کھورس آب ۲
 نو پستو کو صحر او روشن ۳
 جان کیا ہ چھس ہو رتھ جمال ۴
 دویر باے توت و چھنے گئے ۵
 گرہ صحتہ رو لکھ قافلہ نام ۶
 اوس شہنشاہ راتس دہس ۷
 چھنے بکار کر اس کنون ۸
 شاہ یوسف سودا کارن ۹
 داؤ چاہس بیٹھ آب ہارن ۱۰
 در او یوسف زن در او آفتاب ۱۱
 نیو کہ مخفی تھو دکھ گوشن ۱۲
 خورے رت کیا ہ تنس بیتال ۱۳
 اوس یوسف نہ تھتہ شے ۱۴
 اسہ داؤ یون پن غولام ۱۵
 اسہ توے نہتہ زھن چھس ۱۶
 نیو رنمون چاہس زھنون ۱۷
 مگر مہوش کھوٹن دیارن ۱۸

۱۔ اتریبہ دھ ہے سودا کارن (ن ۱۲۴۸) ۲۔ کھارو دودھ فی آب (ن ۱)
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ زن در او مہتاب (چھن) (ن ۱۲۴۸) ۴۔ مادان روشن
 (چھن) ۵۔ نیو کہ کھٹھتہ او لکھ توشن (ن ۱) نیو کہ پوشیدہ (چھن)
 ۶۔ کیا چھہ اُمیر سندن صورت جمال کیا چھہ بکار دولتہ بیٹہ مال
 (ن ۱۲۴۸) (ن ج)

۷۔ دویر باے آریہ توت و چھنے (قن)
 دویر باے آریہ و چھت گئے اوس یوسف نہ تھتہ شے
 (ن ۱۲۴۸)
 ۸۔ کوٹ نیون تو بہ سوئے غولام (ن ۱)
 ۹۔ اسہ توے نہتہ زھن چھس (چھن) (ن ۱۲۴۸)
 ۱۰۔ یوریدی تون (ن ۱)

بزم پر مست فرمایا فی پائس
 سعد کنینتہ شریک ہوئی تھکھ
 دانی سپنہ سہارا ماضی
 وانیہ پوزی چھ کر سیریلے
 ہاے بایس کنینتہ آئے
 دانی دغایت یار غارس
 دانی بایس نیشگر کر کن
 باؤزی دتر تھکھ سو دا گارن
 گو یو قوبس مندینے شام
 وور باو ہا یوسفنیو
 پزان ہوئی تھکھ ملو زافرانس
 لا دا اولیت کھت دتھکھ
 وچھتہ پمن تارم بازی
 بازی دتھکھ ہوئی تھکھ
 اُسو ودان ہا سارہ بائے
 بہتہ مینو تار دتھکھ ہوئی تھکھ
 ہووہس راتہ بوڑت پھرن
 لال نیر تھکھ مارن تارن
 مے تہ تہمی دوہے انبیام
 واپر دانی قوم تہس کیاہ بیو

عارتم پر مست فرمایا فی پائس (ن ر) (۱۲۷۸) لال کنینتہ فرمایا فی پائس
 (ن باؤزی دتھکھ) ۲۷ شریک ہوئی تھکھ (ن ۱۲۷۸) ۳۷ وانیہ سو تہ پائس
 (چھن) دانی کستیاہ سپنہ راضی (ن ر) ۴۷ وہ دتھکھ پوزی کر سیریلے
 ہاے دتھکھ ہوئی تھکھ تہس (ن ر) (۱۲۷۸) (ن ج) ۵۷ ہاے بایس کنینتہ آئے
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) یہ شار چھن ر مشر۔ ۶۷ یہ شار چھن ر تہن مجور
 منزے یوت۔ ۷۷ گے بایس نیشگر کر کن ان راتہ بوڑت ہووہس پھرن
 (ن ۱۲۷۸) یہ شار تہ چھن ر منز ۸۷ یہ شار چھن ر منزے یوت۔ ۹۷
 پتہ چھ بیا کھ شار دون قلمی نہ سخن منز یس نہ وہ تھان چھ۔
 ۹۷ زور ورن یہ کیاہ بنیام (ن ر)

رامہ ہونا اور نہس گئے تھے^۱
 بوز یوقوب بن تراؤن باکھ
 رامہ ہونیا رائے بچہ سوئے
 رامہ ہونیس اورش پوک رائے
 یا یوقوب قسم نمودا
 نے دیو شہم بوزم نہ کئے
 دوس آہاں مادن زھنڈتھ
 یا یعقوب بوزم نہ کئے
 رامہ ہون کو پز ستر خلاص
 بچہ تیردادے دود یعقوب بن
 میاں یارو مایوسفو
 دود باین ستر کوکھ پرتھ

ختود یوسف امی کھٹتھ^۲
 دود کھو کنہن کے چاکھ
 ٹوٹ فرزند او سہم یوئے
 آیس زبان گو نو تارے
 نے تیر گوشت ماشوق جدا
 چھس نہ غماز ایروئے
 اوئس ہمو ناحقہ گئے تھ^۳
 ام باکھ تراؤن سنے
 بیہ پن ماشوق اجتہ آس
 رہنے نے کچس ہن ہن
 کتہ تیرارے مایوسفو
 اد نو توئے آہم پھیرتھ^۴

۱۔ رٹتھ (ن ۱۲۷۸) ۲۔ شاہ یوسف امی ختود کھٹتھ (ن ۱۲۷۸)
 ۳۔ پیر یوقوب بن (ن ۱۲۷۸) درہ کھ کن نہ کنہن کو چاک (ن ج) ۴۔
 پیر یوقوب (چھن) (ن ۷۸) ۵۔ نہ دیو شہم اچھو نہ بوزم کئے (چھن)
 اچھو دیو شہم نہ بوزم نہ کئے (ن ۷۸) ۶۔ چھس نہ شہکھتھ مادن زھنڈتھ
 (چھن) (ن ج)
 چھس نہ آمت مادن زھنڈتھ
 یمو ناحقہ اور نہس گئے تھ (ن ۷۸) ۷۔ یہ شار چھنہ چھاپی نوئے
 منز نہ جرن نہ سس منز ۸۔ پز سستین سبن خلاص (ن ج) ۹۔ یہ شار
 چھنہ جرن نہ سس منز ۱۰۔ توئے بیہ توئے آہم پھیرتھ

مئے زانیوم مارنہ نئے^۱
 چون دور میرمیکہ نہ زرتہ
 دور باین سترگوکھ شیرتہ
 جان وندے جیکہ پتم^۲
 کہہ چہ بہتہ پچھت زولہم
 پیر یعقوب چھئے پران
 مبین یوسف دیو نھون ناسا
 غمہ پئے دمان چھس اسہ نئے
 تھنر گودنہ کولائے شرکھ
 کہہ لوما کوے دور زورہار
 نشہ بانے خو بصورتے
 چون دور میر گوم مئے مشکل^۳
 دورہ نوٹم، چکر تروٹ تھم
 اند مزار تراوچہ پئے
 متہ گزہ تم جدے کرکھ
 تورہ کو فو آہم پھیرتہ^۴
 زھومہ پئے اکے درشن دتم
 مار سیاہ پچھتہ زولہم
 شیعہ پرتھان جاناورن
 ہرنہ پختہ سیاہ چھس^۵
 درہ زوفا دن کھسہ وئے
 تہہ وزے تراوچہ ماباکھ
 کمر زئے لورے تن آوناعا
 کتہ گوم شہا زہستے
 گوم سہٹا چھو کے لدل
 سہ سکوپا پھو مزار روٹ تھم

۱ مئے تر زونم نہ مارنہ نئے (ن ج) ۲ یہ شار چھن (ن ۱۲۷۸) مئے یوت
 ۳ جان ویکر وندے پتم (ن ۱۲۷۸) ۴ ہرنہ یس چشمہ سیاہ آسے
 (ن ۱۲۷۸) سورہ چشمہ یس سیاہ آسے (ن ر)
 ۵ کمر زئے مورہم تن (ن ۱۲۷۸) یہ شار چھن (ن رمنز)
 ۶ چون زن گوم (ن ۱۲۷۸) چون زون مئے کو مت مشکل
 ۷، ۸ یہم نہ شار چھن (ن رمنز)

گیم سپٹاہ چائی تے کلن
جان وندے چکے گوشے
برگے مو بیمر زوہ لے
یاد گیم ناداں دے
زاکو واکن قلہ منتھ
اوس ووان یوسف بینا^۲
کو چھہم ترا وندے نلن
برگے کوہم کا پموشے
کتہ پیٹہ یو نندر زوہ لے
کتہ زبے چھک توتے پئے
مالو پتھر کرو کتھ
کاش سورس گو نابینا

بوز وئے حاصل کلام

مالو کن ییلو مٹھوت غلام

شہر مصر من وانووکھ
زون افتا پکھو کھٹھو
کوہ مشہور مصر اندر^۳
یام خریدار اسی سمن
روڈ نیلے دوکھ سرائس^۴
یام زلفن کوڑ تمجہ شانے
ترن^۳ دھہن کھٹھو تھووکھ
نیر نبر لچھ پردہ زبٹھ
مصر سپد صورت بندر
پادشاہن دوپ کے مہمن
دوہ لہ لاوان کو پانی پانس
نیل تس پیٹھ گے دیوانے

۱۔ کتہ چھی ہم بے قدر ہو پئے (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۲۔ اوس ووان یوسف بکھن

(ن ۱۲۷۸) ۳۔ دھہن دھہن کھٹھو تھووکھ (ن ہجور)

۴۔ واتہ نووک مصر اندر (ن ۱۲۷۸) ۵۔ یار خریدار آئے (ن ر)

(ن ج) ۶۔ پتہ شار چھنہ ۱۲۷۸ منرا آتھ جاپے ۷۔ روڈ نیلہ پیٹھ نیل نیوکھ سرائس

(ن ر) ۸۔ نیوکھ نیلہ پیٹھ دوکھ سرائس (ن ج)

۱۔ رومہ پہ پیچھ یام مومے اچھ ترودون
 ۲۔ دومہ ترہہ دومہ ترہے آب اوس دن
 ۳۔ پیش زلف تراون اچھے
 ۴۔ کس چھ طاقتھ پہ مکی مہنس
 ۵۔ رومہ پہ پندر دسہ بازو سینے
 ۶۔ گو ما لکھ سہ دیشھ طاران
 ۷۔ خاصہ خلعتہ پانس دوتن
 ۸۔ مومہ ختہ زانیانہ اوس پانچھ
 ۹۔ میل کھور کھ درشن گھسٹ
 ۱۰۔ شہر مہر کونستہ بانو ساری
 ۱۱۔ نئمہ دومہ ہے نب اوس ناصاف
 ۱۲۔ گمہ شہرے مویکھ اکھ کا شاہ
 ۱۳۔ زون او برس زن زہایہ خضاب
 ۱۴۔ مومہ ختہ مارن زن اوس ودان
 ۱۵۔ اوس ما لکھ کران کھتھ
 ۱۶۔ بچھنس زلف شہارہ کھنس
 ۱۷۔ صاف پاک اوس زن اینے
 ۱۸۔ کیا چھ پانے پانس پشرا
 ۱۹۔ مہوتن گمہ لاکو پاٹھ فوہ لون
 ۲۰۔ اوس مومہ چھلہ کران ما لکھ
 ۲۱۔ ترہلہ دل نیون تن پاد شہس
 ۲۲۔ آہ سمبھتھ لگو پاری پاری
 ۲۳۔ نوہ ترہندے مہرس پوتاف
 ۲۴۔ اوسو خلق پران حاشا

۱۔ رومہ پہ پیچھ یام مومے ترودون (ن ج)
 ۲۔ دومہ ترہہ دومہ ترہے آب اوس تراون۔ مومہ ختہ ماران زن مومہ ختہ چھکان
 (ن ج) ۱۲۷۸۔ یہ شاہ چھنہ چھن شہر۔ ۳۔ بچھنس مار زلف کھنس
 (ن ر) ۱۲۷۸۔ بچھنس زلف (ن ج) ۴۔ مہیم زشار چھن ۱۲۷۸۔ ترن ج
 ۵۔ مہوتن گمہ لاکو پاٹھ فوہ لون (ن ج) ۱۲۷۸۔ (ن ج)
 ۶۔ واتیہ نوہ کھ درشن گھسٹ (ن ر) ۱۲۷۸۔
 ۷۔ گمہ شہرے مویکھ اکھ کا شاہ (ن ۱۲۷۸) ۹۔ سور عالم پران (ن ر)

آفتاب بس بیٹھ چھنے پرتو
 سور عالم سپد شہدا
 اُس نادان دیوان پھیرتے
 چھس بے اُمی کر مخراب
 دین کس چھم پیوست غماہ
 زور دیک ڈیو نھم موکھے
 کتھ اُم ستر چھم آب حیات
 عاشقن ہمنہ مرن تے لکھن
 یام تھو دھلے سمبر زوہ لکھ
 لال و گوہر گزہمہ زور
 اُس پکین احوال ورن
 چھم مے وانج کوست سنہ
 مے تے اُس گزہ مے یاری
 چھنے وچھمت زانوہ کیا گو
 گے زلیخا تاتھ پادا
 دیشہ ورنے باکھت جس فریتھ
 چھم مے وچھمت تے درخا
 کتھ پزہ لے بیٹھ میون سماہ
 اتھ ورنے پیم نکھ
 بوزیس ورنے مرنے سہ ذات
 چھم مے اُم ستر ورن ترس
 تام کتھیاہ بیمار بلن
 بس چھنے اُم ستر کے نظر
 میون گزہ چھس ناسہ کین
 ورن کس چھس زانن ورنہ
 حال پزہ ورن ہس ساری

۱ سور عالم کو ترمو شیدا (ن ر) یا فی عالم سین (ن ۱۲۷۸)
 ۲ کتھ پزہ لے دودست شہا (چھن) کتھ پزہ لم ورن بیٹھ شہا (ن ج)
 ۳ اُنہ نے ورن پیم تے ہیکے (ن ۱۲۷۸) یور م پیم تے ہیکے (ن ج)
 یہ شار چھنے ن رتہ اڈیکین فہ ستر مرن ۴ بوزیس تے مرن سہ ذات
 (چھن) ذات = زاہ ۵ یام گل پھلو سمبر زوہ لکھ (ن ۱۲۷۸)
 ۶ اُس پکین احوال ورن (چھن) (ن ر) آب پکین احوال ورن (ن ۱۲۷۸)
 ۷ گزہ یاری (چھن) یہ شار چھنے ن ر مرن۔

ستہ درویشے دیت نم برماہ
 رتبہ آسبیا خا ہشتہ نمہ دا
 مگر ہینک اور سم مدا
 چھس بڑا ران اوس پتے
 پے سہ چھس کیس دیوانے
 بیٹ بڑ نم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ دینے
 پنہ نہ دے تہن پھرن
 تہن ووتہم کران سماہ
 یستہ مے پیچہ سینہ شیدا
 گوارہ ہنہ کرہن بے زش جدا
 کرہہ مے پیچہ یہ اہ کھوتے
 یہ چہ شماہ بڑ پروانے
 عار رستے کرنس مارے
 زانہ مے یس پانس بنے
 کپے بے خود کرگیاہ کرن

محمد دو کر موہ خصر مال

طول کلام باعث ملال

عا یہ شار چھنہ چھاپی نو سٹس تہن ۱۲۷۸ منز ۲ ع ۲۷ مٹا اوس پتے
 (چھن) ۳ ع گوارہ مے پتے اے کھوتہ (چھن) یہ شار چھنہ ن ر
 تہن ۱۲۷۸ منز ۴ مٹہ کرنس بڑ دیوانے (چھن) مسہ چھو لو کرہن دیوانے
 (ن ۱۲۷۸) (ن ر) ۵ ع یہ شار چھن ۱۲۷۸ تہن رمنہ ۷ پوتہ
 ۶ ع کیسا سہ ونیہ (چھن) یہ شار چھنہ ن رمنہ ۷ یہ شار
 چھنہ چھاپی نو سٹس تہن رمنہ

نبی رابعہ

حضرت یوسف عاشق گزشتہاں

عاشق صورت پرستو روزی تو صورتے نش اچلے مانے بوز تو
یودہ دے کینہ چھ مانے صورتس ہچو کا فر سجد کرے چھ بوس
عاشق چھک جو عاشق چھک گل رتس پیچھ کور کمالا بلن
ہچو پروانہ بگرہ شمع روے پان زالانہ کھنہ دیکر کینہہ جو
مال کن میل شاہ یوسف کو دکن ن عشق چار سو بس پیچھ اوٹن
حسن پیشہ دادی لہ عاشق سے ماہ کنعان شاہ یوسف چھ
عاد کو رابیب رابعہ اکھاہ عارفن تے عاشق منہ بادشاہ
ہوشہ دجمر عشق جوشے آب گے تاب تے کینہہ یودہ نوبت آب
چشمہ روان جو سپن تے چھان عار رستو مار زلف چھن چھان
دار و تمیم چھک تے کور دے بیٹہ چھا تے کینہہ اوٹس بس تے
کور کورے نقاشو مین نقشن جان چھا بخشاں کینہہ ماچیں سو دچھا

عاشق دے مانے لبکھنہ صورتس۔ مثل کا فر گتہ کران چھک بوس (چھن)
یودہ دے بوز دے مانے صورتس۔ ہچو کا فر سجد کران چھوٹن (ن ۱۲۸)
یودہ دے تھو بوزو (ن ج) ۲ گل رتس پیچھ کور کمالا بلن (چھن)
۳ خون ماران پان زالان کینہہ مجوے (ق ن) ۲ عاد کو رابیب اس بالغ
بڈ اکھاہ (ان) (ن ر) بیب بازگ (ن ۱۲۸) بازغ (ن ج) ۲
شار چھنہ ڈیکس نغمس شریہ تاب کینہہ یودہ کھنہ تے آب گے۔ ہوشہ دجمر
عشق جوشے آب گے (ن ج) ۶ آن جان (ن ج)

کمر کوڑے بیٹھ مجھ کہاں مجھ تیرا
 ۲۷ یمر زول کھا پس تے کمر کوڑے شراب
 ۲۸ مشک خشن تے کمر کوڑے عطا
 ۲۹ چھ تے کمر کوڑے تے تاب کیسو
 ۳۰ بختہ کارو کیاہ چھ دند چاڑی بختہ پھلو
 ۳۱ یوت سون چاہ زرخداں کمر کھوئے
 ۳۲ جان و دل کوڑا خدا تیرا بلبلسن
 ۳۳ تاب کیئہ روڈس شمعے بیتاب گے
 ۳۴ بختہ کارو کیاہ تے دند چھ بختہ فکر
 ۳۵ زون شاہے یوسفن کپ کو بجن
 ۳۶ روز دما بوز اسرار ازل
 ۳۷ ترام دلس ورام نوکر خشن اسپر
 ۳۸ مسہ چھوستان کوکر خشن خراب
 ۳۹ زالہ لا جھتس بے گوناہ کیاہ چھم
 ۴۰ والاد شیدا کرختہ پیر و جوان
 ۴۱ چھی شکلب لالہ کھوئے میز و زور
 ۴۲ غرق چاہ نافرقت کیسے پودے
 ۴۳ داغ ہستی زانغ ہیشون مرز گلن
 ۴۴ ہوشہ دجمر عشقہ جوشے آب گے
 ۴۵ چھی شکلب لالہ کھوئے میز و زور
 ۴۶ مانے اسرار حق ہیوت نس و ن
 ۴۷ ذاتہ بیچوں اس بے مثل و بدل

۱۷۷۱ کوڑے (ن ج) ۲۷ یمر زول چشن تے کمر کوڑے شراب (ن)
 ۱۷۷۲ مشک چینی زلف کمر کوڑے عطا (ن ج) (چھن)
 ۱۷۷۳ چھ تے کمر کوڑے تاب توان (چھن) بیٹھ سروروان (ن ر)
 ۱۷۷۴ چھی شکلب خند (چھن) ۴۲ غرق اس چاہ کیاہ تافرق پودے (چھن)
 ۱۷۷۵ (ن ج) بون گئے (ن ر) بیٹھ چاہس گے غرق تافرق پونے (ن ۱۲۷۸)
 ۱۷۷۶ زانغ کیاہ چھ زانگ مچھے مرز گلن (ن ۱۲۷۸) ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱

کتر از خم رشید حسنس ذره^۱ سے
 کیاہ یہ وئے کشر مستحق تھا و تم^۲
 فرع تو اوجھ سے اصل من شتاب^۳
 پائی پانے پائے نیش دور اس^۴
 اس پائے قبلہ تے پائے نماز^۵
 از کثافت پاک چون اے پینہ ما^۶
 عکس رنج در اے پینہ دیت تمہ برکت^۷
 جلوہ گر سے حسن چھے از ہر جمال^۸
 نیت سے چھے جسم جان و مغز و پوست^۹
 ڈار مانے، صورتے نیش در گذر^{۱۰}
 ابتدا اس صد فرد چھے سے اس کے^{۱۱}

چھ سے از درکریاے نورش قطر سے
 ذرہ کے ہر روف خسار ما و تم
 تہنہ حسنس اکھ بڑا چھے آفتاب
 پائی پانے ناظر و منظور اس
 پائی پائے سستو عشق باز^{۱۵}
 کرد پیدا در جہاں ارواح ما^{۱۶}
 تاب مستور سے ہو کن نہ کینہ کرکت^{۱۷}
 غلامن سامانہ کرکت زلف خال
 در ہزاراں اے پینہ یک عکس ادست
 اولن بکت صورتس ترا و کھ نظر
 ساسہ بزم صورت ز تے مانے چھے اکے^{۱۸}

۱۔ انخم رشید نورش (چھن) (ن ۷۸) ۲۔ شار چھنے چھاپی نوہ سنس
 ۳۔ ن رمنز ۴۔ سوئے اصل خم (چھن) ۵۔ شار چھنے چھاپی نوہ سنس
 ۶۔ نر تو ن ر تے ان نر غلط نیکست ۷۔ پائی پانے ناظر و منظور ناز (چھن)
 ۸۔ آرزو (ن رج) ۹۔ ہو کن نہ نیش ذرکت (قن) (ن ۷۸) ۱۰۔ عکس در
 اے پینہ دیت تمہ برکت (چھن) ۱۱۔ شار چھنے ان نر عا یہ شار
 چھن ۱۲۰۸ نر سے یوت۔

۱۲۔ شار چھنے چھاپی نوہ سنس نر۔

فام مخام یختہ صورتس ذاتی زوال
 ادا مانے زہار بہکھ نے چھے زوال
 مے رطن ماشوق یس ذاتی دمام
 عاشقی کر تسوڑے یس وزی دمام
 عاد کورے یام بوزن پر شہ خبر
 سر و قدس پیسے تس عشق تو شیر
 گرفت بے یوسف کرم از عشق
 دگر کسوتے ماہ رومسار باوتم
 فرست تراء وخت نیوم اعلیٰ کن پیے
 شاہ یوسف آیتہ سحرہ رفہ خضعتہ
 نالہ کڈا تھ جدتہ دین مال و جاہ
 سور دومہ تھرون فرشتہ کئے تھ شے
 خندہ کورن جندہ تھ پانس و لکھ
 برکنار پیل یختہ کورن مکان
 سر کورم حق، تو مالس کر کیا
 کنبہ منا شائد وختہ باسو سیکرے
 سیم تہ ختمہ شو پے کسو سوراہ مولن

ادا مانے زہار بہکھ تہ چھے محال (ن ج) چھاوا زمانے پہ فردا چھے محال
 (ن ۷۸) یہ شہار چھینہ چھاپنی نمہ سنجس مشر۔

۲۷ مے رطن ماشوق یس آسی دمام۔ عاشقی کر تسوڑے واکھ بر مقام
 (چھن) یس واکھ بکام (ن ۷۸) ۳۷ یوسف از عشق تو کرم گذر۔

(ن ۱) گرفت من آرم ز عشق تو گذر (ن ۱۲۷۸)

۴۷ یہ شار چھن ر۔ ن ج تہ ن ۱۲۷۸ منزے یوت۔

۵۷ ایتہ چھو لم غیر حق من کل شے (چھن) ان و جرات یر بر کل شے

(ن ۱) ۶۷ یہ شار چھن ر منزے یوت۔

۷۷ جائید زو رطن صدقہ دین مال و جاہ (ن ج)

۸۷ خندہ کورن جندہ پانس پیچہ ٹکن (چھن)

تخت تر و دُن تاج شاهی ملک و مال
 غرق سپینو وار در بحر وصال^۱
 کیونتر کالاه اُس در ملک حیات^۲
 وصل بنہتہ گئیہ اء فر محو ذات
 عاشقو مردانگی زین زن یا بچھو^۳
 سورت تر اوختہ کار و بار ڈھانڈن یا بچھو^۳
 چھوئے غم یہ دو عشق غم یا بچھو^۴
 در فراق یار ہو ماقم ہائے یو
 در زلیخا و دُن یہ حضرت جابین
 اوں یہ کاشری پٹھو محمود کا ربین^۵

۱ تخت تر اوختہ تاج تر اوختہ ملک و مال
 غرق سپینو محو در ملک وصال (چھن) بحر وصال (ن ۷۸)
 ۲ ادبیت کال اُس در قادر حیات (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱) (ن ۱)
 ۳ دیار تر اوختہ یار ڈھانڈن فن یا بچھو (ن ۱) (ن ۱۲۷۸)
 ۴ یہ شار چھن ۱۲۷۸ تون رمنے یوت۔
 ۵ فارسی پٹھو دُن یہ حضرت جابین
 اوں یہ کاشری پٹھو محمود کا ربین (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱) (ن ۱)
 چھو اکتہ و شایہ ختم کر ڈھانڈن یہ اکتہ پٹہ چھو سرف یوسفی مرقی درج۔

زلیخا جیسے حضرت یوسفؑ کی ہموان

چو شد یوسف بہ خوبی گرم باز
 آیتس پایہ بڈس تیش غم باز
 از آنجملہ غریبا مبد زاناہ
 قہیدہ قاتس زن مانج کماناہ
 اکتس کہتہ دستہ دستہ دین
 گردھو تہر شاہ یوسفؑ کی سمن
 توہے چھ مال موختہ لال یا قوت
 مئے چھم بس در بہایش پارہ سو
 توہے چھو شان شوکت مشک آفر
 مئے چھم بس در بہایش جان مضطر
 بیس عیہ عشق تس کیہ مال درکار
 مڈا چھم از خمدائے عیہ سونے
 زلیخا نہ مرخ بوزخہ چرخ دوان
 تمامی سلطنتہ دیکھ کر ہوتن یار
 راحت و اتوون کر پین
 بہ ہفتہ سالہ گی آہم تر فابی
 اپز وون عظم توکے بہ بر اثر راوس
 بہ کو سس تہ جو چھان کریم یار
 نجبے ہستہ حال طیشہ اس وان
 چھ یار انا زمین و کبک رفتار
 ہوتن غم غم غم یار س نیشہ ون
 عزیز س نیشہ طیشہ کامیابی
 بہ عشقن چاکو مصرس دانائوس
 بہ چھس دیوانہ کا مژ کو چہ باز

۱۔ اور ایہ یکسو (ن ج) ۲۔ یہ شاد چھن زہن ج تن ہجور منزے پوت
 ۳۔ یہ یکس عشق تس (ن ج) ۴۔ مڈا چھم از خمدائے عیہ سونے
 ۵۔ یہ یار انا زمین کبک رفتار (ن ج) ۶۔ پین غم غم غم یار س ہوتن ون
 (ن ج) ۷۔ ناچار کا مژ (ن ج)

کو سخن کراؤ کرو باغ چھپاؤ
 بسزد یا بیدل زد یا سپاؤ
 اے پیہ خوش تہ چھاؤ پوشر نوٹے
 زلیخا زاد و کان سہ نہ بوزان
 محبت بڑے مئے ستر صبح تاشام
 کہ گشتہ سخت بدنام محبت
 تمس کنوئے پھرن آس شیا
 زئے کیا سے سیاہ سستین منہ چھی
 ہران از دیدہ خون قم بیمہ یازن
 زئے رستے وہ زئے کانرھا یا بچم
 مئے ہیو تمکھ ملو ز کا سچہ ڈوڈہ کرو
 نہیں کچھ ہائے دیکھو کار شعل

محببتہ پانہ داؤ اُسو باکراؤ
 محبت زخم کا مٹی جا بجاؤ
 غرض چھم بال کرے نالہ موٹے
 زلیخا ڈیشہ وئے ڈھایہ رندان
 ن آہم بادشاہو کرتہ آرام
 الہی کم شود نام محبت
 یوسفن زدن اُس کیہ چھم ہدا
 مئے کو سہم بر نہ رنے سو رہ اچھی
 تنہا میون واراہ شاہزاد
 زئے روتے کانرہ سستین ل لاکتہ
 مئے ہیو تمکھ ملو ز اوکھ یار میونے
 تمہارا کال اکھنا لے گیا دل

عابہ شارچہ جمن نوہ سخن تہ ہجور منزے یوت ۲۷ زو چھ مئے کن
 بہ چھاؤے ہاپہ نوٹے (ن ج) ۲۷ یار تہ بوزان (ن ج)
 ۲۷ یہ شارچھنہ مردوہ نوہ سخن منز و تہ تمس کنوئے پھرن سایہ شو
 (ن ج) یہ شار تہ چھنہ مردوہ نوہ سخن منز
 ۲۷ زئے کیا سا پچھے مئے سستین منہ چھی (ن ج)
 ۲۷ ہران آتش پے پرائی پیچھے مئے یازن (ن ج)
 ۲۷ ٹوٹھ چھم (ن ج) ۲۷ یہ اردو شارچھنہ ر تہ ہجور منزے یوت

قسم چھے غورہ بچہ دمانک قسم چھے
 قسم چھے مار زلفو سستو چھتم
 قسم چھے مہیہ و چھتم دولہ دلے
 راز سامانہ کر تھ آریہ پانس
 کتھا کر تم کو دشتے کا جھٹن
 قسم چھے مست چشمو سستو چھتم
 ہول کوڑ تھم بے گجس چاہہ ہوئے
 زیبادھتہ ڈون ہفت خان

مئے روز تم را غنودما پر خمارے
 ژ بوز محمود کیاہ گو زار پائے



۱۔ سستو رہو چشمو (ن ر)
 ۲۔ کتھا کر تم بے گجس چاہہ ہوئے (ن ج)
 ۳۔ سپٹھ سامانہ (ن ج)

ہفت خاص مثنوی

چیتے ز لیخا یوسف زار پاپہ کرات

| | |
|------------------------------|-------------------------------|
| اے ماہ کنعان تے راحت جان | کاستم ملائے آسم مہربان |
| دل خستہ بیکس بیکس تر بیجا | مشتاق زینے پیچھے چھس بو زلیخا |
| کمزور چھس زار بور تم میوئے | غبار و دل داہ چھک یار میوئے |
| دودست جگر چھم از ہجر جاں کاہ | سیود و چھتہ سے کن تھو دروزتہ |
| صد بار گویم بنگر بسویم | ازیک نگاہی دہ آہ رویم |
| بیمار چشم تو بے چشم بیمار | بے روئے تو زندگی چھپنے درکار |
| اما چانے چھس مار گاہر | از خان و ماں بو آوار گاہر |
| بیتاب گرہو تھے واسک داس | مظنوم چھس واسک ہم فرماید |
| مشتاق زینے کن عاشق چھ ساری | روز تم ساختا پوز تم نہ آوی |

برا بزمین نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ بہ باکتہ کو در دوسے کر تو مثنوی بھل
 ن مہجور تو بر سرچ محکمہ کس نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انفرین یکتہ عشق نیاست اول
 ۲۷ دیوانہ زینے پیچھے چھس بو زلیخا (ن ج) ۲۷ غبار چھک یار دلدار میوئے
 (چھن) ۲۷ از ہجر جاں کاہ (ن ج) ۵۷ یہ شار چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی
 ۷۷ بیمار زلف تو (ن ج) یہ شار چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی
 ۷۷ بے خانان نیز آوار گاہر (ن ج) چھاپی نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انفرین یکتہ عشق نیاست
 ۷۷ بیدار کردہ ملکہ میوئے تھک داس (ن ج) یہ شار چھپنے چھاپی نو سخص مثنوی

ہی بڑ کر جھٹس یی بڑ تہا ہے
 از مستی چشم مست تو مستم
 ناچار چھٹس نام زو لہتم پیسے
 وزنگ و ناموس فارغ نشستم
 در تار زلف تو دل ٹوم ناموسی
 جھٹم آرزو از تو بوس و کناری
 لادن بڑ پیسے پادن بڑ پیسے
 دے جھٹس نارے کا جھٹس غے
 عاشق تہ ماشوق عشق رگندو
 ہاشیم شانتو مولاگ رندو
 محمود کیاہ جان دو نہتم عرفیا
 زام گتہ یارس لاگتہ زلیخا

اند کیا سنا عشق پیس نیایس
 زہر دے کو نہ موہ یا یس
 کتہ زایس مژ دیوانے
 یکتہ نہ روزین میا فی افسانے
 کانہ زون زن تے پتہ کجایس
 مانتہ کر ہم گے دیوانے
 سرودنہ یو پیتا مو پایس
 پیا نہ پڑے دور یوم خزانے

وا از مستی چشم تو مست گشتم
 وزنگ و ناموس فارغ گشتم
 در ملک ناموس فارغ نشستم (ن ج)
 عاشق تہ ماشوق یکجا گندو (ن ج) ۲ درواہ (ن ج)
 ۴ زہر دے کو نہ تاملتہ موہ یا یس (ن ج)
 ۵ در بدر کا مس جانے خانے (ن ج)
 لانی لایس فانی مرایس
 پیا نہ پڑے دور یوم خزانے (ن ج)

کور سے سودا عشقینہ دانے
 ماری مشدے سرور دانے
 برائے شریک چہ سب پیا ایں سائیں
 مہر کر تم سب دیا دانے
 سور صاف پیر تھ دز ایں
 سور چھ سوے سے ترانے
 عار و سوتہ بے پروا ایں
 چھپنے انصاف یوان دانے
 وقت و چہان ریشہ پتہ ایں
 مہر رختہ حیلہ بہانے
 غم پتہ ہر چھک منز قلا ایں
 چھ زرا غیار خالی خانے
 زار بوز تو محمود گد ایں
 خاصہ یاتہ تھو دون دانے

اسے ترک کماں ابرو من گشتہ ابرویت
 ملک خراساں ہندو بدہم بیکے موہیت
 از عشق سرموئے ہر گہ کہ شود پید
 نے گبرو نے شیخ ماندنے کافر نے ترسا

عانا زین کوچ بازار دز ایں سس - کور سے سودا عشقینہ دانے (ن ج)
 ۲۵ واقعہ (ن ج) ۲۵ پتہ شاد چھ جرمین نوہ سخنس منزے یوت -
 ۲۵ سبتہ برتہ غم منز قلا ایں - (ن ج) ۲۵ چھم (ن ج)
 ۲۵ ملک ہم چین و ہندو بدہم بیک مویت (ن ج)
 ۲۵ نہ گبر نہ شیخست نہ کافر پسا (ن ج)

ماشوق بے شوق چنانے
در ایس قبیلہ کرانے

| | |
|---------------------------|------------------------|
| موسوم چھس خنہ سالے | کیا لیو کھنم ڈیکہ لانے |
| بے یوت چھس بیتہ جہانے | مغزور موگرہ پانس |
| موروش کرے دل حوالے | دل نیوٹھ، آہم جانس |
| ٹلی مسیحتہ کیساہ آم انعام | ژتے بیتہ دل سے گنجام |
| کا جھس موٹہ تہ مالے | رسوا بے کرے عتس بدنام |
| ہر مودک بڑتل زانگے | یہ دپہ ہم تی لاگے |
| از عشق تو ہم چو لالہ | دارم بدل سخت داغے |
| از غوشتن بیگانے | ژیٹہ بیتہ چھس دیوانے |
| وچھتو چھس مکہ حالے | انصاف چھے نو دانے |
| ابوے تو تیغ خورنیز | اے عشوہ گر فتنہ انگیز |
| کیاہ چھے غوصہ ملائے | نوزدک بدن ناز آمیند |
| پاکیز رو پاکسبازو | مغزور چھک پڑ نازو |
| رندانہ چھو پیالے | یخلاص لاگو تازو |

۱۔ قبیلہ در ایس کرانے (چھن) ۲۔ کیا سنا چھم ڈیکہ لانے
(چھن) (ن ج) ۳۔ دل نہتہ گوہم جانس۔ موروش کرے یو حوالے
(چھن) دل نہتہ دو گھنم جانس (ن ج) یہ شار چھسین رمنز۔ ۴۔
ابوے تو تیغ مرتیز (قن ۱۳۲۶) ۵۔ کیا تراو غوصہ ملائے (قن ۱۳۲۶) ۶۔
مغزور چھک پڑ نازو (ن ج)

لا اکتھ چھک مائٹن من
 روخسار گل یوسمن
 ترکانہ سیود و چھتہ مے کرن
 نارس پارس میل گوم
 خم زلفہ برمود تھم دل
 سرو از قدت پائے در گل
 گجسویہ چانی مائے
 سوندریہ کر تھس ضائے
 کٹھن ہی دودھتھراؤتھ
 پزاران چھس تن نائوتھ
 آس تہ دودھس میل گوم
 نارس تہ چھبس میل گوم
 پشے نہ پزارے نہ امروز
 لب تشنہ چھس رند جانسوز
 دچھ یوسفن زیرو بالا
 گوتس تہ موہ حبثہ پادا
 زاکتہ رود ہم کمن
 چھی اکتھ کھور پوشہ مالے
 تی روز ہم چون تھکمن
 دودھ فی نو بے دور سرٹالے
 آسان کر میا فی مشکل
 کوٹ ژالہ کوٹ نیمہ ژھالے
 کیاہ بوز موروز ژھالے
 بچتر چھس عشقینہ زالے
 مس پیالہ بڑی بڑی تھوٹھ
 ہی چھاو تو برگ لالے
 حوالہ ژیلے پیتہ دل گوم
 دودھ فی نو بے دور سرٹالے
 یا بوز تو یا نہ بوز
 مس پیالہ ژٹھتھ مالے
 عاشق تہ ماشوق یکجا
 لوگ زالہ زلفہ تہ خالے

عازا اکتھ (ن ج) عازا تی روز ہم بالہ تھکمن (ن ج) عازا ۳۲ پ شارچھ
 جرمن نوہ سچہ منزے یوت نقل کرنہ آنت ۳۲ سوندر بوو تھس مالے (ن ج)
 دھ کٹھن ہی دودھتھراؤے مس پیالہ بڑی بڑی تھوٹھ پزاران چھن بن ناو
 عازا ۳۲ بند چھنہ جرمن نوہ سچہ منز۔

تم دوشوے اوشس ماران
 غم صاحبہ سند بران
 لاپار گوم بے آرام
 بر مشہ بن کور حکم شام
 در پردہ پوشید چھ کیاہ
 تی بوز و دنی گوہدا
 یارب چھک دیشہ وئے
 بے چون چھک بے چگونے
 میرفت از ہفت خانہ
 نپر چھ گوستانہ
 شہماہ زن کے تر چھتے
 تھنچہ لائے نس نالہ پئے
 تام گوہنہ پز پاؤا
 یارو تر عبد اللہ بوز
 تا جیل و تا خیر کران
 یک غمہش تو یک خوشیائے
 کیاہ کر چھس بے غولام
 صبحس آدن حکم روائے
 دوپ نس پش غمہدا
 ترلان تر روان ترھا لے
 دانا و بیہا کئے
 دل یزت و دل جلائے
 آزاد سرو روانہ
 روان ہرنیہ ترھا لے
 لاران تس پتہ پتہ
 سخ دول نس پرکا لے
 روان درائس زلیخا
 دنی لائے پان گالے

۱۔ لکھ و دہ اوشس ماران (ن ج) ۲۔ یہ مہر چھ جرم نوہ سخ پیچہ
 ۳۔ آست روان تر روان نالے (ن ج) ۴۔ غم مخفی (ن ج) ۵۔
 ۶۔ یم زبند چھ جرم نوہ سخ ورائے ساوئے نوہ سخن شر غلط لیکھت
 ۷۔ رفت از ہفت خانہ (ن ج) ۸۔ دوران تر لائے نس تھچہ
 (ن ج) ۹۔ یارو عبد اللہ بوز (ن ج) ۱۰۔ اوئے لائے پان زالے (ن ج)

اُمیس بہ در خواب راحت در خانہ خاص خلوت
 یوسف دیکھو نہ تم سبھی اوست کہ تان خیالے
 تیرے اوس ترے سب شراہ تیرے دوپ ز چھنہ یوسف راہ
 یو دیاک چھس پتہ نالیں کیاہ داتہ اچھے مثالہ

محمود دیکھو نہ تم سبھی
 فخر کہتے پانی پائیں
 یوسف لودن قادیانیں

نذر الہین کوڑن حوالہ

بشا الدیکھیں سبھی چو از گلزار دور افتد

قیامت آن زمان باشد چو یار از یار دور افتد

۱۱ اچھے زمانہ کیاہ مثالے (ن ج)

۱۲ محمود دیکھو نہ تم سبھی - پانے پور مان پائیں (ن ج) یہ شار چھن رتہ خراج
 تیرے یوت ۳۲ یہ فارسی شار چھن ہجورس منز اچھے شاپہ درج - ناجی

سپا کھ باخه

کو د رندو ژمے کور قهر زهل
 گئیتم عشق تو تر جته باکل
 بے کزنس ماہ عشقن چائی
 مے گیسو یار پائی کل
 اشے کمز خون ماران چھس
 گوہ لالو بو چھسے مسول
 متو ژل تم مے آمول
 چھسایو خاصہ سمبر زول
 مے ژاوسٹیل داسن ژور
 مو چائی ژا لم دلس کنہیل
 ژشے هقو و قهر یار بڑ ارمان
 کان چھے مجھے قهر کز قل

ولو مو ژل ولو مو ژل
 ولو مو ژل ولو مو ژل
 بے کزنس خار کرے لائی
 ولو مو ژل ولو مو ژل
 مے کھا سو مہیتہ بے پزاران
 ولو مو ژل ولو مو ژل
 کھت کر تم مے گو مو پول
 ولو مو ژل ولو مو ژل
 مے کور قهر عشق نارس سور
 ولو مو ژل ولو مو ژل
 ژنے دیشھتہ بے مائے پان
 ولو مو ژل ولو مو ژل

۱۔ جرمن نوہ سخنس منز چھ امہ بائک عنوان پیچہ کز یککھت: غزل بعوا
 مجرود زاری در پیش حضرت یوسف در هفت خانہ ۲۰۲۰ مصر چھینہ
 چھاپی نوہ سخنس جرمن نوہ سخنس منز منز چھ ۲۰۲۰ مصر پیچہ کز ع
 مے بیو مو وہ ۲۰۲۰ بے نس مل ۲۰۲۰ چھسایو خاصہ سمبر زول (چھن)
 (باقی نٹ نٹ بڑ پھس صفحہ ۳۱۶)

کتیک چھک وتہ پیٹھ پرائے
 ہٹے لائنو گئیتم ہانکل
 پریشاں چھس چو گیسویت
 کھٹھتہ رودی ہرنہ ہانکل
 ترہ چھاو تو میاں زہیرے لنگ
 کو کر تھم ٹونٹس نرٹل
 ژٹے کیاہ کوٹ غوجہ کھوٹھم روٹ
 بڑوہ بھرے فریشہ کنوٹھن
 ژتے بوٹسو ژون آفتاب
 کرٹھو کالہ کالہ او برستل
 مٹیو کرٹھس پڑ آوازے
 ولو موٹل ولو موٹل
 زرشک چشم آہویت
 ولو موٹل ولو موٹل
 مٹے کوڑتھم پیہ اڑی نے رنگ
 ولو موٹل ولو موٹل
 ژٹے کیاہ چھہ خاصہ سبیل موٹے
 ولو موٹل ولو موٹل
 مٹے تر ووتھ عشقہ نارس آب
 ولو موٹل ولو موٹل

(پتوہ صفحہ باقی)

مٹے تراہم شیلہ واسن ژور
 مٹے چوٹے ژام کانے فل (ن ج) ۱۵ یا کرتل (ن ج)
 عا کتیک چھک (ن ج) ۲۷ ہتہ (ن ج)
 ۳ ژٹے پتہ لار ان ٹھم ہانکل (ق ن) (ن ج) ۴۷ بھجو گیسویت (ن ج)
 ۵ کرٹھتہ رودی (ن ج) ۶ یار ہیرے لنگ (چھن) میون ہیرے
 ہنگ (ن ج) ۷ متو کرٹھم (ن ج)
 ۸ مٹے کیاہ کوڑتھم ژٹے کھوٹھم روٹ (چھن)
 ۹ مٹے کیاہ چھہ خاصہ ژاویل موٹے (ن ج) ۱۰ مٹے ژھن تھم (ن ج)
 ۱۱ کرٹھو کالہ کالہ (ن ج)

زلیخا ہفت فانس مژ
کران اُمس یوسف کبھی مژ
آدیکہ پامہ دادہ مو ڈال
ولو مو ڈال ولو مو ڈال
تمنا چون محمودس
دبا رُو زخمتہ پان ہاتوس
شفی اوں مے نبی مومہ رُک
ولو مو ڈال ولو مو ڈال

زلیخا مصر چین زنائن سال کران

تمہ پچھس پامہ دیوان
پامہ کے یوسف اکھ پڑنے
پامہ زلیخا مصر چین کے دیوان
دامی لہے میریون تمہ دیوان
طالب غولام عبرانی نگر
مال دولختہ لال وگو ہرمانے
قصہ عشق فاش یافتہ کو نوئے
شہر اندر سے کچھ شہرین نران
عشق تیرو سیرو گز سبہ جان
یوت کوتاہ پردہ دلختہ عشقہ دار
کراہیہ پرتہ درایہ اُمس تھانے

۱۰ یہ شاہ چھنہ جو من نو بخش مژ
۱۱ مصر اندر کچھ شہر ہرختہ ہر زمان
۱۲ یہ شاہ چھنہ ہرچو مژ سے یوت
۱۳ پیر کمر شاہ پردہ دلختہ عشقہ دار
۱۴ یہ شاہ تر چھنہ ہرچو مژ سے یوت

روز ناسنہ بیسہ اُرمس ہویہ کما
 پو غیر ذی پاٹھو کتھہ کہ ہے برشاہ
 مصلحتک ساز دوین باریاب
 نانج نغی ساز ہویہ کتھہ وایہ
 اچھ برنس رومیہ پترے وارج تے
 سوہ نہ ٹوپے منہ بورتس رومیہ پترے
 سوہ نہ طش تے رومیہ پترے افشاہ
 اچھ نہ ٹوپے یوسف پترے کاشتے
 کتھ نہ ٹوپے سار دوسے بے اختیار
 نسیہ بانن منز چھ یوسف پترے
 سار دوسے دوپ چھ نہ لیجیاہ راہ
 عشقہ شمشیر زونہ گے پائے کتھ
 قادر خانس نہ نوو کتھ مائے

بورتس نے سیو دو چھس تترے
 یو دوسے اسے پترے اکھ دماہ
 یام بورتس کو تترے کیا دل کباب
 سال کور تترے خاص امربا پترے
 یو دوسے یوسف پترے تاج تے
 ناکو تترے لالی بورتس زونہ
 تراو یوسف سالہ رمن آب مہ
 اچھ دیت کتھ نہ ٹوپے قلمش تے
 بیسہ پترے سار بے بقرار
 کور کتھ نہ لیجیاہ شاہ شاہ
 ماردین یوسف پترے دوگاہ
 روے یوسف دیشہ پترے کتھ
 فتنہ عشقہ پترے کتھ کتھ

عا پور کتھ سوہ نہ پترے تاج تے
 ۲۷ ٹوٹ (ن ج) ۲۶ سوہ نہ موختے کتھ بورتس نالہ ہوٹ (ن ج)
 ۲۷ اچھ اوٹکھ (ن ج) ۵ کتھ نہ ٹوپے (ن ج) ۶ پترے شار چھ جرمین
 نوہ پترے لیت۔ عا ۷ پترے یوسف پترے شار چھ جرمین نوہ پترے شاہ
 سار دوسے دوپ چھ نہ لیجیاہ راہ
 ۹۷ عا ۸ پترے شار چھ جرمین نوہ پترے

سور عالم پر نوون اَل امان
 اوس کزان صاحبس کن بندگی
 خوش کلام و خوش تنبسم خوش تیز
 بیب زلیخا آیتِ نردان راحۃ راحۃ
 جایہ اکس زایہ کھٹکتہ دوزخۃ
 زہ کو تاه کر کینہ ہے دودھ دیا مٹج
 شہ یوسف کچھ لوہن قادن
 تو سیمو زندا کی یو لب زندگی
 مالو بندے کھو تہ ذرا رش کو غریز
 مکہ چیلے مو کلاؤن کیاہ چھے باخۃ
 مایہ بٹرا آپ، تنم سستہ بوز خفے
 راجہ رووم کچھ تو کم بانہ بوج
 رفتہ رفتہ گئے آدا ہفت سال
 اوس یوسف قانو روز ختہ تیوت کال

مصرک پادشاہ چھ خواب وچھان

تو حضرت یوسف چھ رہا گزہان

شہ اکے پادشاہنِ خواب ڈیو کھٹ
 عالمن تے اکھن تنم بو خواب
 اکھ غمہ لامہ اوس تبس یاد پو
 یوسفن تا پیر تنم شاہس ووتن
 سخت مشکل مانہ امیک اوس کر کھٹ
 خواب بو زخہ گئے ساری لاجواب
 شاد سپن پادشاہس ہنس گو
 پادشاہن تو پو دو پنس گزہان

۱۔ اوس پُران (ن ج) ۲۔ جبر پلس (ن ر) ۳۔ اُس گزہان (ن ج)
 ۴۔ دار کا تیاہ کر کھٹے ہے دودھ دیا مٹج (ن ج) ۵۔ تھووم (ن ج) ۶۔
 قنومت بانہ مال (ن ج) ۷۔ اوخنن (ن ج) ۸۔ یوسفن تا پیر تھوومس ووتن
 (ن ج)

یوسف تا سپر خلقن پیو پسند
 یسریس خریج چھ واہ پل کھیو
 اکہ وریو یک سس وریو کھاو تو
 ذرا اکہ وریو یے ناک تے چاہ آپ پوت
 ذرا اکہ وریو کئے باغ و بستان خجہ شک
 زند آسن دالو تے جاندار مودی
 مختز تہ بالا یوسف لڑا اکہ گراہ
 اسی پوان لوکھ سمجھت یوسف
 دور روز تھ نو رخمہ دا ہونجھ
 اسی عاشق مت گزھان دیشہ وانی
 پھر کھ پارے شہر مہرس اندوند
 چاک روز داک وانگن آل کھیو
 نکھ حسد ہرتے بوغض مشراو تو
 مول نتے مود کو ہر بوجھ ہوت
 کر مہ ستین خضر کلن برک آپے
 اوس پموشو نکمت تم زند روزد
 دار پیچھ تھ اوس بہان اکہ گراہ
 بوجھ ہمتن چون درشن گزھس
 تریشہ ہمتن قند شربھہ چاؤکھ
 کینہہ نہ رغبہ تھ مال گزھان بوجھ

مصر و مغرب روم و شام کو عام و خاص
 اسی پوان تہ توان خاہ پڑا
 بوز یعقوبن تہ سوزن داہ گنر
 دالو مصر پادشاہس کے خبر

۱ اکہ نکھ تہ بوغض ہرتے حسد تراو تو (ن ج)
 ۲ پیش پد مود پسر تریشہ ہوت (ن ج) ۳ پوک نہ پے (ن ج)
 ۴ بوجھ چھ ستین بیکس و بیچار مود اوس پموشو مروت زند روزد (ن ج)
 ۵ اے سمجھت لوکھ لار ان یوسف (ن ج) ۶ دیار (ن ج)
 ۷ پر شار چھ جرمن نہ سخن منزے پوت
 ۸ کینہہ نہ کران مال رغبہ تھ تریشہ کن ۹ پڑا ۹ = ۹

پادشاہن پڑھنکھ تہہ ہے چھو کیاہ
 کاہ چھہ زندے بہر مس پوٹامہ بہون
 پو تر داد یعقبس اوش دار پوک
 داہ چھہ آہو یور کسم کوٹنسہ سو
 دودہ فی چھہ تہنر وٹنسہ ہن وٹنسہ سو
 یوسفن کوٹنسہ اوٹن کوٹسہ دار
 گنہ یہ سے لوتج وچھت ابہ ہن
 کوٹسہ ارن بوز تسمو کتہ کر عمل
 مال ہستہ تہ قال ہستہ گے بار تم
 یوسفن پڑھنکھ یہ دوٹنسہ چھو گنہ
 سے کر ہسم آسن تہنس سے دراپہ زور
 کر نہ انن یس سے پن زور چھو
 مال تر اوٹھ گنہ بایس اینے
 بابو صابو سوزہن نے راو مال

اسمو اسمو یعقبہ سہ سہ فرزند باہ
 او زار کھتہ دور روز تہ زور نیون
 پو تر داد یعقبس اچھہ کاش تھو ک
 سٹہ آیاد وٹنسہ پھسہ مٹلی نیو
 بار ہیکان چھنہ بکان سٹو سٹو
 در یمن گنہ مکو کاہ وٹنسہ بار
 سٹہ تر او زس توڑی مین باہ ہن
 زور تھوون زور پاٹھن گنہ تل
 زور ہانرے انکھ رٹھتہ دور تم
 سے مے روز ہم روز شب غلام کر کر
 پانہ زار نو کیاہ چھہ امت در زور
 پادشاہم روز سٹے دور چھو
 فٹہ تہ فریب لگوٹسہ سٹے
 لوچہ وٹنسہ گنہ اندے تراو قال

۱ دور روز تہ او زار کھتہ (ن ج) ۲ نس تر (ن ج) ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱

اسے کرنا و پادشاہس زاہ پار
 مار دو پنکھ میون گواہر زور چھا
 برنٹھ سوڑم اکھ تہ تہس کیاہ بنیوا
 میتہ امرے پتہ پنن پان گول
 رہ رنے پیوم نٹن تیوت ہے
 تمکو پڑھس تہ کوڑن حوالے نمودا
 روٹ بدل تمکو اسے تھوٹن نہ بار
 کتہ سوڑن توہ ستر دستور چھا
 تا قیا متھ کتہ مشکم داہ گوم
 گاکشہ رتس چھم مے اڑس دو
 متہ کرک تو م و تہ مارک چھم پوئے
 لوگ و دے گوم یوسف از جہدا
 و اتھوڑکھ پادشاہس برنٹھ کن

پادشاہن بوے پنن پرنن
 کارہ دتی نکھ تنہ دہن پانترخان
 اوس ودان کیونتر کالاہ کوٹس لوتے
 پادشاہ بوے پنن پیوم یاد
 اسے ہم ہے زینہ بارہ فی سیمہ
 پیو کھ دوکس سالہ بتا کھیو کھ جان
 پادشاہن پانہ پڑھنس کر تے لے
 موڑت چھم و و فی بے کس دہنا
 خان نیا متھ خالصہ بارہ فی کھیو

عاروٹ نہ بدل تمکو تہ اسے تھوٹن سار (ن ج) ۱
 ۲ تہس کوڑ و کیاہ ۳ گوم داہ (ن ج) ۴ دیت نکھ ستر حوالے نمودا
 اوس دپان گوم از یوسف جہدا (ن ج) ۵ کال و نکھ تھوٹن بارہ فان
 (ن ج - ۶) ۷ سہ سٹھا گوکھ جان (ن ج)
 ۸ اوس ودان کن تہ کوٹے کوٹس بوے (ن ج)
 ۹ تانی پڑھنس پادشاہن (ن ج)
 ۱۰ پادشاہم (ن ج) ۱۱ و فی نین بودہ ناد (ن ج) ۱۲ اکھ متے خا
 نیا پڑھنس (ن ج)

بادشاہن اکتہ تامتھ کوڈنبر
 چاک دتن جاہ نے تھر باکھ تراؤ
 آسہ پڑھے کتھ میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے رے میا نِس یوسفس
 آسہ پڑھے بھہ میا نِس یوسفس
 اوس زلفن زال میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے غمہ چہ دہان یوسفس
 اوس یٹھے کار کھڑ یوسفس
 اوس یٹھے دیکہ نمبر یوسفس
 اوس یٹھے بھہ وجر یوسفس
 آسہ پڑھے ٹائز نم تِس یوسفس
 اوس یٹھے حال میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے غمہ چہ دہان یوسفس
 آسہ کنن دور میا نِس یوسفس
 آسہ لستے اوس کراں وٹھو وے
 باہر سوتیو دولہ مئے سوتیو زھوہ
 بے بے سند اکتہ تامت پر نوو
 آسہ یٹھی اکتہ میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے خورے میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے مہ میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے خال میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے بھہ کمان یوسفس
 اوس یٹھے مہو چہ سنہ یوسفس
 آسہ پڑھے تیز نظر یوسفس
 اوس یٹھے نشتہ خنجر یوسفس
 اوس یٹھے زلف خم تِس یوسفس
 اوس یٹھے خال میا نِس یوسفس
 اوس یٹھے سرورواں یوسفس
 اوس یٹھے چشم مشتاق یوسفس
 اوس یٹھے نور میا نِس یوسفس
 یوسفس بچ لولہ رکن سہ پے

۱۰ فرینے (ن ج) ۲۰ پشار چھ جرمین نوہ سٹس ٹرے یوت ۳۰ پشار
 ۲۰ چھ جرمین نوہ سٹس ٹرے یوت
 ۳۰ مروجہ نوہ سٹس ٹرے چھ پے کئے مبصر

دھند پیر کر تم چھس یوسف چون
 یقینہ و نکھ دور بائیں حال میں
 یقینہ و نکھ دور بائیں نش یہ سر
 یقینہ و نکھ فاش سہا چھے مفر
 اسی پہنچے باے بارہی بہہ وے
 یوسف کن تہمدا صلا نو دے

خط لا دادا کہ تھی جو نکھ
 دور باو تیوت و و نکھ دور
 باے بارہی باہہ وے گر یہ کران
 باہہ اوئے زندہ لیکن گاش نے
 جامہ ابراہیم شدہ اوس مرے
 عرض کر یوسف یوسف دے سلام
 مشک ہے بن جامہ ہنے کن چھن
 آے بایں نش اوس جامہ بن
 فرزند سستین ہر نہ چشمن گاش اس
 صد مبارک زندہ چھے یوسف بن
 باز پوہ پھر مہتہ پائیں سید و راو
 اکھ اکر کس ڈیشہ تیر تیر تیر تیر
 یہ نہ کا نگ حال میں ہو نکھ
 یوسف یوسف خلق در کنعان
 دار و دیو توں باہہ میوئے کیاہ کران
 زندہ دلس چاڑی تہمداش نے
 مرز بہ دیت نکھ یہ بایں بن گھے
 یورین ۳ گزہ باہہ صا بولول ام
 انشاء اللہ گاش میس نہ بن آچھن
 باہہ صا بولول کو نہ چشمن چھن متھن
 پوہ پھر دایں نش یوقوب کو خلاص
 اوس دپان باہہ گزہ ہم یورین
 شاہ یوسف سلطنت مہتہ نو نکھ او
 وچھتہ بابو کیا چھ کران ذات پاک

۱۔ یہ شار نہ چھے جو من نوہ سخن مروتہ نہ و سرچ حکمہ کس نوہ سخن منز
 ۲۔ یوزمت ما آسہ لو کو (ن ج) ۳۔ یوری یی تن باہہ سہا بولول ام
 ۴۔ کو نہ چھو اچھن متھن

شہر مصر کو دھڑکا وصل منع ہر دیار
اُس کو کہ ان پانچ پانچ پہنچے بنار
اُس کو کہ ان ماکو پوہ تھرن دون جہے
منہ چھاؤں دچھہ راؤن دور ہائے
کوہ دانتھہ اُسوشتاق اکھ اکس
کوس تمکو لول فراق اکھ اکس

پیتہ کاکہ درادو یوقو بس قوصو

شاہ یوسف اس آسان در حصو

ادیس یعقوب حمد دیان صبح شام
رود مستی طوطی کوہ بر اٹھ آم

راویان پس اس روایت می کنند
رفت از دنیا عزیز ارجستہ

پس زلیخا یار دادے مار گے
مصر اندر عا جزو آوار گے
نار عشق ہر جگہ سوگام پریشتم
یوسفنے یاد روست کائنہ غم
کاش سورس یار سترے مایہ تے
نالہ دیوان پان تراوتھ آیتے

ع ۱ یہ شار چھنے مروجہ نسخہ خز ۲ دوشہ راؤن (ن ج) دیشہ راؤن (ن)

ع ۲ شاہ یوقوب حمد پکان (ن ج) یہ شار تر چھنے مروجہ نسخہ خز

ع ۳ طوطی فرزند (ن ۱۳۰۴) ع ۵ خمار تے آداب (ن ۱۳۰۴)

ع ۶ بار عشق (ن ۱۳۰۴) یہ شار چھنے ہرمن نسخہ خز

ع ۷ دیار سورس یار سترے مایہ تے - جاے دیان خان تراوتھ آیتے

دار سورس یار سترے مایہ تے (ن ۱)

درا یہ مثر دیوان نمبر حساب آیتے (ن ج)

زانوئے گنجِ میتر نالہ دیوانِ دل کباب
 جان لڑن پائن پیر و پارہن
 بار اندر اُس کران کارِ عشق
 بیٹھ شے و تر پیچھ بو پزار یو
 رہ نہ رنے گئی سفید مہ نہ فلو
 کاشکے تے پر نہ ناوان اسپہن
 دمہ مہ اکے مہیوتن پوتل ترو تھکٹن
 چھٹ نہ نغمہ دا ورنہ مدانیر ہے
 چانہ سستین ترو لہ نہ ڈکس نہ ترو
 چھک ترو کینو چھ ترو انیو پینہ
 قسط روون باکھ باکھ ترو اون یاغوا
 دے مے کو سٹم مے او سٹم بو دھنطر
 شیخ فانی گئی در عہد شباب
 سمبکو پاچھو گئی مہن تے کارہن
 مار گام تر سوختہ اندر نار عشق
 پور گرتھک ترو پتے لاریو
 سیاہ بادم اُسوت گئی کتہ فلو
 اچھ اُس عاصی مہ تے کاشپن
 دوین مے کیاہ چھک پیوت لہ و
 نتہ مے کن یو سفس دل پھیرے
 مے والس مہ مے کتہ تھک اچھ کم
 چھک نہ بو ذان کیاہ چھ لارم نہ
 بند چانی سار عویم شاہ وگدا
 مونک مے پناہ میانی گوناہ عفو کر

۱۷۱۰ اشار چھ جرم فوسٹس ترو رنہ پوت۔ آب تہ پیچھ و تھتھ گیس
 (ن) ۱۷۱۰ پڑا ترو ترو کا ز پارہن (ن) ۱۷۱۰ اُس تھرتس کارہن (ن) ۱۷۱۰
 اُس مہن (ن) ۱۷۱۰ اشار چھ (ن) ۱۷۱۰ ترو (ن) ۱۷۱۰ ترو پوت ۱۷۱۰
 مہ پسا و تر پیچھ بو پزار یو (ن) ۱۷۱۰ ۱۷۱۰ رہ نہ رنے چھتے مے تم مونہ فلو
 (ن) ۱۷۱۰ چشم بادم گئی سفید کتہ فلو (ن) ۱۷۱۰
 ۱۷۱۰ و نتہ مے کیاہ چھک ترو پیوت لہ و (ن) ۱۷۱۰ نا حقہ کیا چھک (ن) ۱۷۱۰
 ۱۷۱۰ اشار چھن رنہ ترو ترو پوت ۱۷۱۰ ۱۷۱۰ پیم اشار چھن رنہ ترو ترو چھک (ن) ۱۷۱۰

زار بودم عاری تن یوسف
 ناله دوان اُس روان دل موئل
 شاه یوسف در او تکی دهنه
 مایه سستین فیچہ تس پیچہ آہ کتو
 الغیث اے شاہ خرباں الغیث
 ظلم کیا ہ کوئے یوسف ہیوت نس
 آہ کران سور سپن چوبکس
 یوسفن دہپ مجھ از گزہ کر میون
 سال کر تھ آو پھیر تھ پادشاہ
 منگہ ناوون کہ سہ چھک ڈونٹہ ناو
 سہے جھے بریتھوئے پتھ کور جاں
 چھس زلیخا خستہ بختیہ یونے
 بوزیا مٹھ یوسفن تھو تراو باکھ
 عا در او تھی دوم بہ شاہ یوسف نمبر (ن ج) ۲۷ یہ شار چھنہ مروہ نمہ سھس
 منز دایہ سستین (ن ج) (۱۳، ۴) ۲۷ کنعان الغیث (ن ج)

۲۷ یوسفن تھو وار میوتنس تھو پڑھن (ن ج) یہ شار چھنہ ن رمز عہ
 مانہ امیک زانہ کیا سا لک کس (ن ج) یہ شار تہ چھنہ ن رمز عہ یاد پاتھم بتہ
 بوزے داد چون (ن ج) یہ شار چھنہ ن رمز عہ ۲۷ یہ شار چھ مروہ نمہ سھس
 منز غلط پاٹھو یکھت ۲۷ چھس زلیخا خط رستے کس نے۔ کتہ تراو تھس
 مشراو تھس دلیبرے (ن ج) عا ۱ حال بوز تھ یوسفن کور جامہ چاک (ن ج)

مہر تین بائس قصہ فرخ واد واد
 اُم سندانے بوزخر پاد چھس غلام
 سہ دُرک شے پتہ لچم لاپنے
 میانہ سوا اوس پاد اُمس کائہ تہ کار
 شیخ تر تہ ہتھ رفت مے کھو کپن
 شیر و شکر قند و نابہ حساب
 چشمہ آس خا کر گنہاں وچھان
 آسہ ہم نے بائس پانچہ دلہن
 چھہ وچھہ وچھہ وچھہ وچھہ
 سوہ زلیخا حال وچھہ پیرال
 کیا چھہ عشق دود زلین عاشق
 عشقہ تیرین سور عالم یاد کو
 ترے چھہ آغاہ پاد چھہ کنہ
 کائہ پنا وئر مے چھہ چون شر
 عا کوڈن آہ (ن ر) عا میانہ باپتہ اُمس (ن ۱۳۰۴) پاد چھہ کنہ
 عا میانہ باپتہ اُمس آسان بقرار (ن ۱۳۰۴) میانہ سوا اوس پاد اُمس کنہ
 قرار (ن ج) عا زھلہ گر (ن ر) عا چھہ وچھہ وچھہ وچھہ وچھہ (ن ج)
 (ن ۱۳۰۴) عا زون (ن ج) عا مر نہ کھوتے بزونچھہ (ن ۱۳۰۴)
 عا یہ شار چھہ جرمن فوہ سخن مہرے یوت عا یہ شار چھہ جرمن
 فوہ سخن مہرے یوت۔

کیاہ پاد وئے خوہر تہ اُمس کیا
 نامزد گے عشق میانہ روم شام
 عشقہ تیرین سینہ سپردارنے
 اُمس و دان راجتہ دودہ مہس زاد زار
 خاصہ دیبا خلعت زیبا تر تہ
 چاد میانہ ناو کران اُمس آب
 زلف سیاہ مار ستر اُمس سم بچھان
 خیلہ کر شیطان تر تہ ہم مہر تہ
 رشکہ توے قادی تھو دسن بے کتاہ
 دائیہ کئے میانہ کھوتے خود عا سال
 مر نہ بزونچھہ بزونچھہ مرن عاشق
 مت حق گویم عشق میانہ عا
 مال و مومہ ختہ کھوتہ چھہ ہم تر عا
 لولہ نارے ستر دود مت چھہ جگر

اے زلیخا و منتہ وہ ذکیا چھ بکار
 بڈ کر پڑھو تو عاشقے پیم نہ چیز
 آسہ مجھے در بغل رہے دلبر
 کفر تو دم دین پر دم چون تے
 یوسف کو غرض تہمتہ یا الہ
 گئی یاد احوال مہکتے نور خان
 نو بصورتہ گئی کیا صاحب حال
 نور کیا تے اس چشم بادن
 آو جبریل یام تہمتہ ہمتہ جواب
 عاشق و عاشق سپینو کامیاب
 چاند درشنہ سستو تہ جم کھے دلس
 چون درشن چھم تے درشن کرشنس

اکھ تہ عاشق بیہ کو تہم تے کھا
 مال و دولت لالہ کھوتے نیز عزیز
 نتہ چھم تے یا ولس بوکیہ کرہ
 تہ مانم تے تہ مونم چون تے
 زائرہ تہ جان کو تہمتہ یا الہ
 برو تہمتہ یزہ اس تہ کھوتے گہ جان
 خفہ نو ولس یام تہ تہمتہ نفل
 حور تہمتہ کتہ چھمتہ تہ چھمتہ آدم
 عرشہ لیکھ کھوتے تہ تہ امس فرشتہ
 اسو چھان اکھ اکس کتہ حجاب
 چاند درشنہ سستو و تہ تہ منس
 نیوم نفاہ ام تہ تہ تہ منس

۱۳۰۴ (ن) ۲۷ یہ شار چھمتہ ن تہ ن ۱۳۰۴ ۳ چاند و تہ ۴ چاند اکھ
 (ن) ۵ یا مسان (ن) (ن) ۱۳۰۴ ۷ زانہ تہن این زن کر تہمتہ تہ
 بیہ جوان (ن) برو تہمتہ کھوتے جان کر تہمتہ صورتہ (ن ج)
 ۷ نو ولس مجر بیہ سپینو جوان (ن ج) ۸ کاش تہس کیا آو چشم باد
 زن ۱۳۰۴ یہ شار چھمتہ مروجہ نو تہمتہ منس ۹ عرشہ دو تہمتہ (ن)
 عرشہ و تہمتہ (ن ج) ۱۰ یہ شار چھمتہ ن ج منس

سب زینخا اس کی شاہ در بلا
 رہے پتے مبتلا کو لالہ پوش
 خاصہ کران اسو پہنچو وہ تے
 عشق باغس یام وصالک پیوس
 کیہ نہ سے کور قحقم دور ژوا لہم نزلو
 کیش منت چم سے چائی کا ملو
 پانہ وانی وار کر کھ نالہ مشر
 اسو کران بے شہرگی یا نخو دا
 اس محمدہ صاحبس کن پران
 برانجہ اسو سہ یار پیس لیتے
 دھ دے مابے ہر مشر ہندے کو نہ کر
 یسی بے دے دھ دے مارح تہ تھو تہ کوش

تہ کھتے تے گوس یوسف مبتلا
 ڈالہ نوان مالہ کران پیالہ نوش
 لولہ باغس اسو دوان ترھو تے
 سور دور سر یار سندے خاب گوس
 یوت ژوا لہم توت ہو وہ فی بوژلو
 نامہ لکے یو خو بے شور تہ یوسف
 باغبان پوشہ قحقم پیچہ پوش ژوا
 بے شہر چائی سار کریم شاہ وگدا
 بار نخو دایہ پیس کیس نو جوان
 پایہ بے سند سمجھتہ بوژو توتے
 شوق یوسف پیوشن مالہ کر
 ہوشہ سانے وار سو مہر اچھ پوش

عا اس چھاوان ہی تہ وہ زولو دان پوش۔ ڈالہ نوان اس کران پیالہ نوش
 (ن ج) ہی تہ رسول دان پوش (ن ۱۳۰۷) ۲۷۰۰ شہر چھینہ جرمن نوہ سخن
 ۲۷۰۰ عشق نارین (ن ج) (ن ۱۳۰۷) ۴۷۰۰ کاژھ کور قحقم دور ژوا لہم مالے
 ژوا لہم یوت ژوا تھو توتے بوژلو (ن ۱۳۰۷) ۲۷۰۰ شہر چھینہ جرمن
 نوہ سخن ۲۷۰۰ جرمن نوہ سخن ۲۷۰۰ شہر چھینہ امہ شہر پیچہ "پیر کنعان
 شاہ یوسف کو مریختہ" نام ژواہ شہر ۲۷۰۰ شہر چھینہ ن ۱۳۰۷ مریختہ
 ۶۷۰۰ دویم مہر چھینہ صاف ایکھت۔

وارے سکھر یار سفر پیش آئے
 آو یوسف رخصتھا ہمسختہ گرام^{۲۷}
 یام کھوڑ کھوڑ تھوون در باب
 مشک نو ٹیس مٹو تن بڑن جاں پاک
 پاک عاشق اُس کو کران الودا^{۲۸}
 یار سیمتھے آئے پشور کہ مقبریں
 روڈ نیل گے عویش از کیاہ آم یار
 مال دینا چھینے روزان سورتے
 چھے جبابہ آدمی اندر جہاں
 چھس گماناہ باڑ چھم شری تے زان
 چھس گماناہ سور میونے گز بار

گز بھ جدا از تے نشہ یار بوسے
 کاؤ اُتر مرے لاه کر تام
 اُس عزرا ییل نو تھٹھا ہمسختہ شاب
 مار لشکر آہ کران جابہ چاک
 اوس یوسف خاٹھ ماشوق خودا
 رحمت و تسلیم تس پا غمیں
 ذہ سیمتھے ہمسختہ تھاون در کنار
 اچھے ہوان کہتو گے در گورتے
 ناحقے آساں اُمیں کم کم گمان
 چھے نہ زنیان یم چھ میانی دشمنان
 مے گماناہ فافلس چھے گناہ کار

۱ از جب اڑیے نشہ دیشن یار تے بوسے (ن ج)
 ۲۷ در او دمہ رخصتھا ہمسختہ یوسف گرام (ن ج) ۲۸ اُس کران جابہ چاک
 (ن ۱۳۰۷) پنج گز بھ جابہ چاک (ن ج) ۲۹ سور عالم اوس کران الودا (ن ج)
 ۳۰ مظہر نور نقوہ دا (ن ۱۳۰۷) ۳۱ شران دیت ہنس نہتہ یوسف کہ مقبریں
 رحمت حق تس بزمین پا غمیں (ن ج)
 ۳۲ پاش چھینے جرم نوہ سخص تے مروجہ نوہ سخص شرن ہجو تے جرن
 نوہ سخص منز چھینے آتے پہلے باتے شار۔ آتے پہلے چھ زلیخا پہلے مند
 مرقی شور و گز تھان۔

محمود دُور کی کنس تیرے رُحوہ تیرے کر
سُرتراوِ تھ عاشقِ نیش زبند مرزا

کیا زبانی تھ اُس کی تھ دُور کی کنس تیرے کر
دُور کی لدو اکھ سا تھا روز تو
دود زائے یس راجے آدے
دُور کی لد عاشق دُورے راجہ راجہ
آندے یس کتہ توند راجہ راجہ
ٹوٹے یار یس راجے کو نو دے
نشد بانی خورشید یونے پستامو
چاند دُور سے تھ چھم نار لاجہ
خاں پانس چاند خاں تر ساس گوم
پونہ کار و نو کتہ میا ئی روز تم
دکھ لد چھس روخ کو نو ہو دھتو
آم مینہ زائے دُور تھ کس بحال
یاد کی مینہ گوم بستم چون مے

تور دو پہس "مکل نفس ذابقتہ"
دُور کی آندیم بوونے تی روز تو
دُور کی سور کوڈ نرن تیرے
کوئہ تم روان ہم نارے دُور
لالہ رو یس خاک مے کو نو ملے
پنجہ بہتہ، رُحوہ پنجہ دُور تھ
چھو کہ لد چھس دود کوڈ ہم مے بلن
کامہ دود پامہ یس کتہ ہنوم
سوختہ کوڈ ہم تیرے اکھ سا تھا روز
نشد بانی نو بصورتہ یوسفو
کتہ دُور یس لال کر نس پامال
لوسہ ناو تھ غصہ کیا کوئے میون

آپہ شار چھنہ ن رنر - نوہ پنجہ مہجور منز چھہ یہ شار اکھ شاپہ
محمود سخت دود چھہ عشق نے دود سنچ چھہ عاشقے دیشہ نے
۲۰ آپہ شارک دُور ہم مہجور چھنہ وہ تھان۔

چھس بیکسن چھنہ مئے کاتہہ ترے سوا
 بیکسن ہند اچھہ رتن چھہ روا
 کسن نہ پھری کسن ترے لولہ تیر
 حرکتیں شاہ وگدا کمر اسپر
 داد کلدن داد اندری سوار گو
 محموس دود بین یاد پہو
 محموس شاہ وگدایں راجھا
 بوز زلیخا پہ یوسفینہ مرے خیر
 بوز وئے کو تیرس زیر و زبر
 گئے بیہوش پوشہ تھرن پئے پتھر
 تین دودہ من اس افتاد بے خبر

تہ نیمہ دودہ مئے گئے زلیخا ہوشیار
 یام بوزن مود یوسف شہسوار
 حالہ اکے اس کران نالہ زار
 ناد لائے میان یوسفو دودہ

۲۱۷ نمبر ۱۳۰۴ مقرر دودہ یوسف و بدل یہ شار لیکتہ
 تہ نیمہ زلیخا پہ بوز مرے خیر
 گئی بے خود پوشہ تھرن پئے پتھر
 تہ میانہ شار چھس
 داد کھوئے دود سن چھہ عشق
 دود سن چھہ عاشق بس عشق

مارے متے یار کیتو تھانہ تھو یوسفو ہے یوسفو

کو تو گو ہم یوری رستم آدو

ناد لائے میانہ یوسفو وہ لو

کیتو نہ منگے، سنو نہ ننگے نیر لو^{۲۶} پان وندے جان بخندہ پار لو

دوڑے دے سنو وہ گنہ پھیر لو

ناد لائے میانہ یوسفو وہ لو

لیہ لوسم پیہ پھیرتہ یار میون خستہ کر خستہ چھپتہ یوان عار میون

دہ دے اوس ہم غمار میون

ناد لائے میانہ یوسفو وہ لو^{۲۷}

پوختہ کاو اوس ہم موختار ہے چھپتہ بلبل اوس ہم گلزار ہے

زار بوز تم تے گوار ہم یار ہے

ناد لائے میانہ یوسفو وہ لو

کس بے وئے اوس ہم دلدار میون مار کر خستہ کھوئے بار میون

یہ بہ بند چھ مروجہ نوہ خستہ ترے یوت۔ نوہ سنہ ۱۷۵۸ھ منز دیوسفو بدلہ

معشوقہ لیکھت ۲۵ پھیر لو (ن ج) ۳۷ یہ شار چھپتہ جرمین نوہ خستہ منز

دو، بوز ہم پیہ پھیرتہ یار میون تھپتہ کر خستہ چھپتہ یوان عار میون

مستہ نزل تم کیاہ تھچھک غمار میون (بیس جاہ) ۳۷ یار میانہ نوہ تہ بھی ہم یار ہے

(ن ۱۷۵۸) مٹ چھی ہم بار ہے (ن ج) ۳۷ زار بوز تم وہ دہ کر خستہ مار ہے

(ن ج)

کہہ کیا ہو اوس ہم سرداریوں
 نادلائے میانہ یوسفو وہ لو
 ہی تہ رسول صایہ کر تھس لے لے پایہ بڈیو پایہ گھس آے آے
 مائے متے پایہ گھس وائے وائے
 نادلائے میانہ یوسفو وہ لو
 گہ تہ او تھ کتہ رٹھجے جائے تہے کوئے میانہ ٹھٹھے تہے
 خاد کر تھس ناپہ تہا جھس وائے تہے
 نادلائے میانہ یوسفو وہ لو
 مرنہ جانے آسمان کو پشت خم مرنہ جانے گوم اچھن کاش کم
 متہ مرنہ ورنہ مے جھیم مائہ تہ مرنہ
 نادلائے میانہ یوسفو وہ لو
 مرنہ جانے آفتابن پان کھوٹ مرنہ جانے گوجھاش ارنہ کوٹ

عا جرن نو تھس مرنہ چھہ بہ بندہ پتھ کتہ لیکھت
 دہ دے اوسم غن رمیون پتھ کر تھس مٹھ چھو بار میون۔ جسٹہ پھنا کر سا بیہ دیو
 ۲۷ ہی تھر بو پایہ کر تھس لے لے۔ میانہ متیو صایہ کر تھس لے لے
 پایہ بڈے پایہ کر تھس لے لے (ن ۱۲۷۸) ۳۷ بہ بندہ چھہ مرنہ
 نو تھس مرنہ بیت ۳۷ مرنہ جانے یعقوبس گوجھاش کم (ن ج)
 (ن ۱۲۷۸)

وھ متہ مرنہ ورنہ چھو مائہ تہ مرنہ (ن ج) (ن ۱۲۷۸)

مرنے جانے سے ندر و کیساہ پان شوٹ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

ہائے مرگو آئے کیشہ سیم تن ^۱ تہا ناوختہ ، ^۲ ولہ ناوختہ تم کفن

میون یوسف کتہ سنا کو رخصت دفن

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

وایے مرگو کیشہ تر یوان چھٹے عار ^۱ شیلہ کر کو کر کو تھو تھو ^۲ بر کو بر کو ^۳ گزار

چھٹے قیا تھو میلو یارس راو یار

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے جانے پہلے سے کو مشراوتس ^۱ پیوم تاؤن خاصہ نوٹس یاونس

پیر ہی نو یار سے مشراوتس

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مشرکن مژ یار اوس ہم بادشاہ ^۱ تار کن مژ چھ شوبان آسہ ماہ

یار کن تھا و مرنے جانے کو م داہ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے جانے رائین گے شلخ ^۱ مرنے سیتی پنجرن گا ہتو سراج

مرنے سیتی دادو لد دوان و ہ اکھ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

۱ وایہ بند تر چھ مروج نہ سخیس مژے یوت ۲ لہ ناوختہ ولہ ناوختہ (ن ج)

۳ وایہ بند تر چھ پنجرن نہ سخیس مژ ۴ وایہ بند تر چھ پنجرن ج مژے یوت

مرنے سمی سوز گرہان اندھے مرنے سستیں ضایہ گرہان سستے

بند رن پیچھ ڈولہ ناوان گوندھے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

مرنے سستیں جور جہاں گرہان مرنے سستیں سنگ انج چھے چھوٹان

مرنے سستیں زور نو دوزن مرھن

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

واسے مرگو آے کیتیاہ سروقہ ہول تر اوختہ دایہ ناوختہ در لحد

سوء کھ مرنے دھکھ سستو گکرا دلہ

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

مرنے چانے تر و بولن بلبلن مرنے چانے جامہ پارے کر و گلن

مرنے چانے کار ہنج گے سو بلن

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

مرنے چانے باغ و بستان خجہ شک گے مرنے سمی

مرنے چانے نالہ دوان کیا چھے نئے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

۱۔ ابند رن پیچھ پیچھ ڈولان گوندھے (ن ج) ۲۔ اٹان (چچن) ۳۔ اذان (ن ج)

۴۔ مرنے سمی زور نو دوزن شہین (ن ج) ۵۔ ہول تر اوختہ تم تر ساوختہ در لحد

(ن ج) ۶۔ نالہ ناوختہ ڈولہ ناوختہ در لحد (چچن) ۷۔ یوسفیہ مرگو کرختس ادولہ

(ن ج) ۸۔ ماد کرختس گوم جگہ چھو کہ لہ (چچن) ۹۔ پشار چھنہ بر من

نوعش تہن ۱۲۷۸ متر ۱۰۔ پند چھ مروجہ نوعش مرنے یوت دویم مصر چھنہ تھان

وای مَر کو کینہ تیر سو نو تھو و تم میون یوسف کتھ مزارش سو و تم

از سئے زدنم بے وفا دنیا چھ بزم

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

زام ز زرفا صہ بیرے لٹجے تے دادی کر نم جاے منز و اچھ تے

ژئے ہوا دل چھم نہ روزان ڈیچھ تے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

شر او بنے ہی بکر تھس برتے ذرا جھس و نتہ کوتاہ دے تے

در فراق یار از ما مے تے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

بیر چمن رہیہ بترتھ چھم ٹکے ۴ زلف سو بیل چشہ چھم تھم برتے

شو بے بے ژئے قبر میچھ ترا و تھ زو لے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

قبر میچھ گے ابر رحمت زن ہران یار دادے باکے تے بارو دوان

خار کر تھس عار میون چھے نا یوان

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

۱۔ امکانش (ن ۱۲۷۸) یہ بند تیر چھنہ جرمن نو سچس منز و ۲۔ یہ بند چھ مروج

نو سچس منزے یوت ۳۔ یہ بند تیر چھ مروج نو سچس منزے یوت۔

۴۔ بیر چمن مشکہ بر و بکر چھم ٹکے (ن ج) ۵۔ شو بے بے ژئے قبر میچھ

(ن ج) ۶۔ قبر میچھ ژئے ابر رحمت زن ہران مشکہ عشقے ستر نیرتھ کو جان

ستر عشقے زن کھٹھ مکان (ن ۱۳۰۴)

اویںکے دوہرے سستے چشم باد لے گئے یوسفنے قبر پہلے قہبان لجن

دوہکھ لہوان لیل تہ دانی بیسہ یجن

ناد لائے میاں یوسفو وہو

یام قبر رٹھتہ ترعون لہ پان اسم اللہ تام ہیوتن ہر زبان

عشقہ مرے تام نہر تھ گوس جان

ناد لائے میاں یوسفو وہو

سستہ درمی شے بازی از دشت لکھتے دایہار یو داد مے سستہ کور تھ شے

راویس دلبر تہ سے کو نو مے

ناد لائے میاں یوسفو وہو

مرنے پتے و چھتہ جدا کیو گے ا صلیے کن رتم اء غر بان پے

نکھ نکھ کر کھ دفن دوہ شوے

ناد لائے میاں یوسفو وہو

نالہ قبر رٹھتہ تراؤن بڑ باک در فراق یار دشن جان چاک

نکھ نکھ کر کھ دفن زیر خاک

ناد لائے میاں یوسفو وہو

کر تھ محمود ذلیخا مختمر درد مشن عاشقن کر خمہ شجر

۱۲۷۸ء بند چھ جرمن نو سمنس تہ ۱۲۷۸ء یوت ۱۲۷۸ء بند چھ جرمن

نو سمنس تہ ۱۲۷۸ء یوت ۱۲۷۸ء بند تہ چھ جرمن نو سمنس تہ ۱۲۷۸ء

۱۲۷۸ء بند تہ چھ جرمن نو سمنس تہ ۱۲۷۸ء کر تھ محمود ذلیخا (ن ج)

۶۷ دادو کن عاشقن کر خمہ شجر (ن ج) (چھن)

مَرَنے سستی کس نے گویا زبرد بر

ناد لائے میانہ یوسف و دہلو

۲۷

بوز عبود و زلیخا یاد تھاو عشق سستی عاشق چھے زندنا
..... دکنی پڑھ کتاب فاتحہ پڑھ دم نہ سے آخر چھو ثواب

سینے سوزاں چشم گریاں دل کباب
ناد لائے میانہ یوسف و دہلو

۲۸

۱۔ ادھر کچھ تیرے دادے کس نے گویا زبرد بر (ج) یاد دادے کس نے گویا زبرد بر
(نہ ہجور) (چھ ن) ۲۔ یہ شارچہ کیسٹرن قلمی نسخہ حسن شریزے یوت۔
۳۔ یہ آخری بندہ چھ بزمین نسخہ حسن شریزے یوت۔

لیلیٰ مجنون

محمدؐ تس بیٹو محمدؐ پاؤ کو رن
 تہندے نورؐ نش پاؤ از عالم
 گئے تنہو لال لاجن گاہ مجنون
 چھ فرماوان سہ مجنون دیا تھ
 پایہ بودا دایہ یا تھ کو چھ بیٹون
 زونے کو ت حسنس اوس طرب
 زونے حسین رئے یار و چھان
 زونے دوت سونہ کھ در سخاقت
 ترا پاؤ اُس کو راہ خاص محبوب
 دیکھ تے صبح کھو تے اوس روشن
 پنہ نے عشق سترتس سینہ نورؐ
 سہ چھ معنی بصورت جسم آدم
 عاشقن حیلہ لکے زونہ دل نورؐ
 کروہنس قانس ہنرمی نا تھ
 خسرتے شرو شکرتیکھ تے کھون
 زونے عشق کو تہا کوس غائب
 بظہر منظر افکار و چھان
 سترتے چھتے یار خد متکار پانس
 تہندے ترا پاؤ ہانس سارے شوب
 تہندے محسنے کو سمسار تو شن

۱۔ تہندے نورؐ نش کو پاؤ عالم۔ سہ چھ صورت بمانے جسم آدم (چھائی
 فہم) تہندے نورؐ نشے در او عالم (ن ۱۲۸۴) سور عالم (ن ہجور)
 ۲۔ گئے چھ لال لاکان گاہ مجنون۔ عاشقن حیلہ لکے کر کر جان دل نیوان
 (ن ۱۲۸۴) عشاقن (چھن) ۳۔ یار چھنہن ۱۲۰۴ منز ۲۷ یار تہ
 چھنہن ۱۲۰۴ منز ۵ غازیہن اُس کو راہ خاص محبوب
 تہندے سترتے سارین ترا پاؤ نے شوب (چھن) تہندے نورؐ نش اُس عالم شوب
 (چھن) اوسرا تہندے ترا پاؤ لکے سارے شوب (ن ہجور) تہندے کھو تے اوس روشن
 (ن ہجور حسن شاد)

وئے کینہ اوس تس کینہ زلف رخصار
 آسہ پیچہ حسنہ گنجس را چہ شہار
 خال اوس دانہ گیسو والہ بری
 زالہ تنھو اُسو لکھو مہر حور و پری
 عشو کر چشمہ آسہ فتنہ انگیز
 تیز کینہ ناز چہ شمشیر خون ریز
 بدن اوس پیچہ کینے پامہ روان
 آسہ وڈی اُسو کو قسم مس کھا سی
 روے گل موئے سنبل مروقات
 لال تس کور مہندے ناد مشہور
 قاس کو دیشہ وئے مت مدہوش
 وچھان تس لالہ کن کو نقش لیا
 سوسہ صورتہ دیشہ وئے زلف لاجن
 نہایتہ اوس کران رکتہ زاری
 وچھان اُسو اکھ اکس کن دور سے
 قہر ان رحم روبرو ہمتہ اُسو پان
 مرتس اوس تازہ مصحف لالہ مہندہ
 سوکھ نیر عشق سوسہ کھ یام کوکھ باوختہ
 لالہ وڈی اُسو لکھو مہر حور و پری
 زالہ تنھو اُسو لکھو مہر حور و پری
 عشو کر چشمہ آسہ فتنہ انگیز
 بدن اوس پیچہ کینے پامہ روان
 آسہ وڈی اُسو کو قسم مس کھا سی
 روے گل موئے سنبل مروقات
 لال تس کور مہندے ناد مشہور
 قاس کو دیشہ وئے مت مدہوش
 وچھان تس لالہ کن کو نقش لیا
 سوسہ صورتہ دیشہ وئے زلف لاجن
 نہایتہ اوس کران رکتہ زاری
 وچھان اُسو اکھ اکس کن دور سے
 قہر ان رحم روبرو ہمتہ اُسو پان
 مرتس اوس تازہ مصحف لالہ مہندہ
 سوکھ نیر عشق سوسہ کھ یام کوکھ باوختہ

داوچھت کہتہ عاشقی پیچہ زلف رخصار - اوس تس حسنہ گنجس را چہ شہار (چھن)
 (نہجور) ۲۷ یہ شمار چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۳۷ پنن مشریتہ تہ تس کن تھا ہے
 گوش ۴۷ تن تہ کاچھن (ن ۱۲۸۴) ۵۷ ژور ژورے (ن ۱۲۸۴) (چھن مرتس)
 ۶۷ چھاپی قہر حسن منز چھتہ آتہ پیچہ شہار چہ سطر آسہ جیم کج مو (ن ۱۲۸۴)

وہ نہ دس منز نام عشقن جاے کر نکھ
 زانہ نامہ یام اے بکھ اچھ تران
 دیان اُس لال منیو تو کر پریم
 دا دھولہ فریکہ ہوتے اوس لارن
 متیس اوس خف کو مت ہول آسان
 کھٹا روٹس زانہ باجن حال بوٹن
 زانہ باج آریہ دو نکھ مارے مارے
 تے پیچھ اے سو تھو ستر مارے مان
 لال پیچھ بوز عاشق کو جانا
 وچھان تم اکھ اے کس کن روز تاشب
 سارو سے شہر عریس کیے شوہر رتھ
 جامہ زون مارے تھو ستر یام بوٹن
 زانہ مال کتھہرتھ کوے مندھ چھو
 لال یام آریہ ڈیرہ نکھ مارے مندھ

نہا پیچھ پانہ دانی ماسے پھر نکھ
 پانہ دانی مشکہ پیچھ اے سو بلوان
 تر اھی پیچھ مے دیدار دزوم
 بہانے پیچھ مندے لال کسان
 تھی پیچھ اوس کتھان لال کسان
 دیکر سر بر سر بازار پوون
 لال تے قاس عاشق کیے فالص
 چھینا لال پانس نیشہ آنان
 حسینا، مہ جینا، نازنینا
 سبق بلکل تھو کو رمت چھ مشرب
 لال مجھہرتھ مندے کو سو پیچھ
 لالہ نیش زانہ مال پانام سوون
 قبیلے کراہہ رنشہ دودھ اوتھ
 پیڑے بوجہ جامہ تھو پیچھ روون مال

۱۔ اچھلے مے دیدار دزوم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ زانہ لوگ کرے مارے بازار پوون (ن ۱۲۸۴)
 ۳۔ پیچھ پانہ دانی تھو ستر مارے مان (چھاپی) ۴۔ حسینا، نازنینا، منہ لونا
 (ن ۱) (ن ل) (ن ۱۳۰۴) ۵۔ وچھان جیسی اکھ اے کس تم روز تاشب
 سبق نیش بلکل کتھہرتھ مشرب (چھاپی) (ن ل) (ن ۱۳۰۶)
 ۶۔ قبیلے کراہی شہر لوتھ اوتھ (چھن) اند تر اوتھ (ن ۱۳۰۴)

شرم رچھ لاکھ روزی گرم بازار
 پیر یودوے مول بوزی مار کرسی
 بلے تس یس زوان چھئے اُٹنے کور
 لہے تہ لالہ دوپیس تور جواب
 بے کس پیچھ ڈپٹھھ حقس کا مڑ گرتا
 تے فی رے خار کوتے وار ڈنڈی قوم
 دیشہ کھتہ کانہہ گزھان جھم کھ وسمتہ
 تہ وٹے مانج اول عشق کیہ کو
 کیوہے کو عشق، وںتم کیتھہ چھسن
 بیز بوزتھ دان چھی سار جوشمن
 بڈی چھس لوج طفلہ پاک موصوم
 پری روفسار کتیاہ چھی خردار
 شرکہ شمشیر سستین پائر کرسی
 انان چھے ماجہ مارلس ہر رنگے کھو
 صبر کمانج تے گزھہ یوت بیتا
 یہ کوے زانہ کیاہ کو یار و افیا
 توبہ تقصیر کھو دوپ روبری قوم
 سبق بوزی توٹے، کتھہ پانچھ مہک
 مٹے وںتم سپر عشقت ناو کتھہ مو
 بٹنھ آوسارے عاشق تہ عاشق
 دُون فساد کرکھہ ماجہ کورین
 مٹے نل وںہ حال عشق کیتھہ تہ موم

۱ اثرے (ن ۱) ۲ تیر شمشیر (ن ۱۲۸۴) ۳ پیر شار چھن ۱۲۸۴ اثرے
 ۴ پیر شار چھنہ احسن شاہ نس نوہ حقس منز۔ پیر کھوے پیچھہ گزرت
 چھس گرفتار (ن ل) (ن ۰۴) ۵ پیر شار چھنہ احسن شاہ نس
 نوہ حقس منز۔ خار کو چکرس (ن ۱۲۸۴) ۶ پیر شار چھہ چھاپی نوہ حقس منز
 پیچھہ کھو درج ۷ وں شاہ تہ کوڈ تہ پیچھہ کن پیٹہ وںسمتہ۔ پیچھہ پیٹہ دوستن نکھ
 آپ تہ وںسمتہ۔ احسن شاہن چھنہ پیر شار لیو کھٹ۔ چھاپی نوہ حقس منز چھہ
 امیر شار پیٹہ پیر شاہ تہ درج ۸ دیشہ کیاہ ادہ گزھن جھم کھ وںسمتہ —
 بوزی توٹہ کھ کھ پانچھ مہک وںسمتہ ۹ سٹے دپ تے (ن ۱) باوتم (چھن) ۱۰ عرض
 یا جو ہر س کتھہ ہیو چھہ آسن (چھن) ۱۱ ۱۰ ایم زشار چھن ۱۲۸۴ اثرے یوت۔

مثل دُنی دُنی تسلا وار دیت نس
 کار گر گوس پر گڑ ناریت نس
 لالہ ہنسز حاجہ بوزختہ کو تسلا
 خط کیشہ لالہ پز کو یاٹھو چھنے اصلہ
 تھی دودھ پہ پیچھ تھا وکھ لالہ ٹھٹھ
 کرے کینہ سنہ تھا وکھ کر کھٹھ
 کامکو آسہ دانے جسامہ دنیوم
 نامہ پاغام لدھے کینہ مے بنیوم
 ددان اُس میانہ متیو میانہ یائے
 کیتیو چھک وٹہ پیچھ بوبان مائے
 پیچھے پاٹھو اُس ران لیل تروائے
 مٹے جھلوتہ ! مے نو قدر زائے

چھہ محموس بلا شک عشقے لال
 تھتھے پاٹھو پیچھ ادسے قاس بالال

غزل

مہرہ جھلوتہ کتہ مپانہ یارو
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 پونختہ کار پر تھم تختہ سپارو
 منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھ پاٹھو اُندو اُندو زکونہ ستارو
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 ہالو جھم جھیل تے کینہ لکھ چارو
 مائی ماہر رشک سہتو کہیں بند

عا دامنچہ (چھن) ۲۰ ریشار تہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۳۰ ریشار
 چھن ۱۰ منز ۴۰ ریشار چھن اتھ شایہ ۱۲۸۴ منزے یوت ۵۰ اُندو اُندو
 ڈاٹن باج شو بان چھن (چھن اترسر) - منز باگ ڈاٹن چھک شو بان -
 پیچھ پاٹھو شو بان زکونہ ستارو - ریشار چھن ۱۲۸۴ منز ہجور ورائے سارے
 نہ معن منز غلط -

واکر کن زاکر داند زکے کرشہ پارو
 واکر کن زاکر داند زکے کرشہ پارو
 سو رتھ بستر کہ سودا کارو
 سو رتھ بستر کہ سودا کارو
 وکھٹ پانی رتھ فلو دند موختہ مارو
 وکھٹ پانی رتھ فلو دند موختہ مارو
 سو گوم بدنس دور پر کہ نارو
 سو گوم بدنس دور پر کہ نارو
 شرکو پانی میانے مارو کہ چارو
 شرکو پانی میانے مارو کہ چارو
 کا جھٹس آمد تاو زکا جھٹس نارو
 کا جھٹس آمد تاو زکا جھٹس نارو
 لا جھٹس پامن مارے نامدارو
 لا جھٹس پامن مارے نامدارو
 بد کہتہ عشق چھم آزارو
 بد کہتہ عشق چھم آزارو
 کلہ پان وند یو بو زتم زارو
 کلہ پان وند یو بو زتم زارو
 تہ کہتو مے ہوا گو کہ آوارو
 تہ کہتو مے ہوا گو کہ آوارو
 محلوئے وچھہ ہکتہ بیہ دوبارو
 محلوئے وچھہ ہکتہ بیہ دوبارو
 ورتہ چھٹہ مولام توڑ کر پتہ مارو
 ورتہ چھٹہ مولام توڑ کر پتہ مارو
 متہ مشراو تم ماہ رفہ سارو
 متہ مشراو تم ماہ رفہ سارو
 سید امیرنہ مارو موختہ مارو
 سید امیرنہ مارو موختہ مارو
 پتہ مہمہ دو عمہ سپارو
 پتہ مہمہ دو عمہ سپارو

syed Amir
 father of
 Kair
 (Magnum)

۱ واکر کن چھم تے زاکر داند پارو (چھن) ۲ ہونا مدارو (ن ل)

۳ یہ شار چھٹہ چھاپی تہ احسن شاہ سندس نو سنجس منز۔

۴ نتہ وچھٹہ اکہ ہتہ کینہ چھم نال (چھن)

۵ یہ شار چھٹہ نو سنجہ احسن شاہ تہ ن ۱۲۸۴ منزے یوت۔

دُستِ پیچہ مو دوسے دیوارو
تُستِ آیم سارِ شہارو
پچھڑتے ناو دنیہیں پھوڑو بارو
دُنتو لائل کتہ پڑا رُایو
گنزاروان چھس تندرے تارو
مندرو قلم کتہ سے دل مہجان
نُدرے زول چھنہ چانہ امارو
دُنتو لائل کتہ پڑا رُایو

مکہ پڑ بھ چانہ تندرہی تارو

چھم چھن تمنا محمودس

رُمہ اکر دیدار ماو تم یارو

دُنتو لائل کتہ پڑا رُایو

قاس میکر لائل رشتے دور سپن
قصورے یار سندرہ تس سور سپن
تراپہ لائل برائشرا کے اوس یوان
دُدر لک ادس یار س نادووان
دُدان ادس یار سیوئے کوٹ سناکو
موتے مہلئون تس روتے فناکو
دُپان ادس یار داسے لائکس
دُارغ چھم چکر من کتہ شایہ زائکس
جام تر اوتھہ پانس جتہ دوتن
قصورے یار سندرہ سور موتن
دُار تکر یار دادے لوگ اوتن
اقتس کتہ پیالہ مسجہ کو لائل شکرے

۱۔ پشار چھ نوہ سچے احسن شاہ تہن ۱۲۸۴ شکرے یوت

۲۔ پشند چھن ۱۲۸۴ شکرے یوت۔

۳۔ پشند یار س دور سپن (ن ۱۳۰۴)

۴۔ توامور و سوتو تس کتہ سور سپن۔ (ن ۱۲۸۴)

۵۔ دود چھم (چھن)

غریباہ آہ کران تراو دربار
 بنم نا پیشرو دیو دیشہ منہ پار
 ودان اوس ہولہ کو ملت لوہہ ستے
 دسختہ پیو پیالہ فٹس دولہ ستے
 دوڈن تمکو زور وارہ شور ملن
 پیالہ کے ستے پانس سوڈ ملن

مجلون چھ لالہ ہندس برس تل بانی گہوات

سپہ اسختہ پنس شاہ
 آہ پیالو بنیوے کیاہ
 نور پورے ہا سعتہ پیالو
 آہ پیالو بنیوے کیاہ
 سوڈ روڈم مول کیاہ مالو
 عشقہ ترورن کوڈ غم داہ
 عشقہ دوڈے بو کتھہ ترالو
 آہ پیالو بنیوے کیاہ
 سرے وندے پتا موسالو
 حال و چھتم بنیوم کیاہ
 شاہبازاہ لوک کیاہ زالو

آہ پیالو بنیوے کیاہ

چانہ خاطر پان بو گالو

منز مادانہ مراوم داہ

دستہ کرے پوشن مالو

آہ پیالو بنیوے کیاہ

عشقہ کتہ بو چھتو فالو

گکھ اندرے داو تم ماہ

۱ "آٹھ" (ن ۱) یہ شار چھٹنہ نمہ نسخہ لکھر پور تہ ۱۳۰۴ منز۔

۲ دوڈن تمکو زور وارن شور ملن (ن ۱۲۸۴) یہ شار چھٹنہ ن ہجور منز۔

۳ یہ باٹھ چھ ن ۱۲۸۴ تہ چھاپی نمہ سمٹس منزے یوت

کتہ ڈھانڈھتے پینے نے لالو

آہ پیالو بنیوے کیا

زون تہ لالہ متو کوڑھیلہ پیالک
 لالہ دوپ دودھ مایہ چھت نے بوزمت ذات
 متس نش آہ پتے چیلہ کرخت
 کرن تس چھتے تن حقو دوارے
 متو متہ کتہ روزان چھک شونم
 دوپس متو متو متے گزہم پیالہ پن
 متید جھم لولہ چانے برختہ ہن
 لولہ مجلو فی اہی متہ و صلاہ
 و چھان اسوست پٹھن اکھ کس
 قبیلہ لالہ متہ گوس دشمن
 زغیش و آشنا بیگانہ کر دیہ
 نئے تس کیاہ چھ مطلب نہ مالک
 پینے نے دستہ بہتر دین چھ خات
 لال تے مہر او متس پیالہ برختہ
 بوزونس لول کوڑھیلہ زار پائے
 زئے کیاہ خارا خرا کرھی وار منگم
 پیالہ کے متہ متہ متس حال دین
 پٹھن پٹھن کر میوئے ازیون
 تسلا تو سستو تس کوئے اصلا
 نسر کو اور یورے شور سین
 کرکھ تس کتہ دی دی چھو کہ پتن
 بعشق اس پرئی دیوانہ گردید

۱ آہ پیالک (نل) (ن ۴۰) ۲ ذات = زاہ

۳ لالہ دوپ دودھ مایہ چھت نے بوزمت دوت (ن ۱۲۸۴)

۴ لال تے مہر او متس پیالہ برختہ (نل)

۵ یہ شار چھتہ چھاپی تو احسن شاہ نس نو سحن مشر

۶ سپرون (نل) ۷ و چھتہ تس لالہ گے مست سین

پتھر پیو اور یورے شور سین (چھن)

۸ صنم (چھن)

و دیکھ تیں سید میرس حال مجھوں
 بہتہ چھے سر بہنہ در خرابات
 سید پروت ڈھاران مایہ تیں
 و چھن تم جو جامہ کر کے پاریاے
 بے نس سؤر گوشت تیں بے نس
 شہنہ کا میز شاہن مور تہ نے
 و چھتہ ڈنچ باکھ نیرتہ سید میرس
 نور دیہ سیاہ چشمن ہند لالو
 تے کیو کالہ سرفن نال وڈے
 پر کہو زلف سیاہ مار و چھت
 تے گوہم لولہ مس چھتہ ست ہوش

ہر نو تیں اویش تہ چشمو کنو بو گس
 ہوان چھے لالہ ہندے صلہ شاہ
 پیش رو بوٹھ گڑھتہ نند رہتیں
 سورس سپنہ دو دمت عشقہ ناکے
 راحتہ دودہ نے گڑھاں تیں چھن
 قاس ڈیشہ جگرس کیسے کھنچے
 دور تم سپنہ سپر عشقہ نیرتیں
 تے کیو زالہ لوگ ہم تراٹ لالو
 تے کیو ہمہ تنے خاک موٹے
 تے ترو لہم کالہ شہارو مے چھتہ
 تے یتیم عمر پین منہ، موروش

۱ سور تیں اویش (ن ل) (ن ل) ۲ یار سترے (چھن)

۳ تربیتہ ہمتیں (ن ل) (ن ل) ۴ کرفی تیں بوسے گڑھتہ مایہ تیں

۵ وایہ تیں (ن ل) (چھن) ۶ ڈیشہ جگرس تیں کیسے کھنچے (ن ل)

(چھن)

۷ دور یتیم سپنہ سپر ہمہ تیں (ن ۱۲۸۴)

۸ تے کیو پاک جسمس خاک موٹے (ن ل) تے کیو پاک جسمس جو کور

(چھن) تے کیو سہرہ چشمن خاک موٹے (ن ۱۲۸۴)

۹ یہ شار چھنہ چھاپی تہ احسن شاہ من فہ سخن نند رہتے

تو رہجھو فی دو پنس ناو کیا چھے
 دو پنس متہ چھس نا بابہ پونے
 مے نو چھم مالو سندے طہ پھند ذوق
 چھھے بابہ سا تھا لال مالوم
 دو پنس تنم مالو بوزے قرۃ العین
 گزھ ہی نئے لالہ پھند دیا رہن
 آو مجھون لاران و تے و تے
 تر تھا و تم کن کنہ کہہ دے
 مے کو مور بہ رے سینہ صداک
 مے چھمنا تازہ چوئے پوہ تر دے
 تر موثرل اسہ تر آو تھہ اسو کو کیا
 کتیک چھک کتہ او کتہ کتہ تلخہ
 پتہ مجھونہ را تھا گریوئے
 مے او سم ذوق گزھم لال ملوق
 لال نئے مالو ہم آتھہ تر او م
 گزھ ہی یو لال با من شاد بنیش
 متہ مجھونہ وقفہ لہ سا کر پین
 ماجہ ریش وعت روٹن نالہ مے
 بے کر ہے ادر من مسجھہ کو کر کوئے
 تر و چھتو لولہ رستیواہ تہ ما کھ
 تر لے کتہ سہہ حشمن کو یہ جود
 تر باو تو سپر پین کیاہ لو دھہ راہ

۱۷ کوٹ گزھن چھے ۲۷ مال (چھن) (ن ۱) ۳۷ یہ شہ چھن چھاپی تہ حسن
 شاہ نس نوہ سھس منز درج۔ اکتہ بل چھ (چھن) منزہ

و بالوالدین احسانا قرآن او
 ہتو گو بر بڑے مولے مسہ تراو

۱۸ آو مجھون لاران رے رے۔ دو پنس دم کند بو ادر کھسے
 اکتہ روٹ نس تہ کھوت براخ ایوان۔ ماجہ دیو تھٹ مت مجھون کتہ حاران
 شائد کوٹن شائد دیت نس اچھ تر وون۔ وون ہیوت نس بن نس سپر باون
 یم ترے شہ چھ غلام جھ نور جھ نس چھاپی نوہ سھس منز یوت۔

۱۹ پیو دے مایاد سونے اکھ ماناہ (ن ۱)

تر و چھتو لولہ رستیواہ کو دھہ داہ (ن ۱۲۸۳)

نر چھکھنارون اچھن ہند کاشیوئے
 مرنر تراوتم تہ بہہ ہم بنہ شائے
 جہ دُنیا سور فانی چھنہ روڈن
 زنانن پیتہ لارن چھنہ مردی
 دو پُس جملہ فرمے نیمتھر چھنہ درکار
 ترہنکھ تس کامہ دیوسن جامہ نالی
 نئے جملہ نئے سو کو مست چھاوتھ
 اسے اس برانچھ چانی وقت پیری
 اسے پتہ اسے کیکھ ترسانہ جائے
 اسے تراوتھ تو لکھہ اسوتہ لارو
 نئے پوترس نرنسے نو کاٹھہ مون ناو
 نئے پوترس کاٹھہ رستس تھ چھراو
 نئے پوترس کاٹھہ نہ کران دستگیری
 نئے پوتر چھے کھس بیٹھ کاٹھہ ولا
 تر چھکھنارون اچھن ہند کاشیوئے
 مرنر تراوتم تہ بہہ ہم بنہ شائے
 جہ دُنیا سور فانی چھنہ روڈن
 زنانن پیتہ لارن چھنہ مردی
 دو پُس جملہ فرمے نیمتھر چھنہ درکار
 ترہنکھ تس کامہ دیوسن جامہ نالی
 نئے جملہ نئے سو کو مست چھاوتھ
 اسے اس برانچھ چانی وقت پیری
 اسے پتہ اسے کیکھ ترسانہ جائے
 اسے تراوتھ تو لکھہ اسوتہ لارو
 نئے پوترس نرنسے نو کاٹھہ مون ناو
 نئے پوترس کاٹھہ رستس تھ چھراو
 نئے پوترس کاٹھہ نہ کران دستگیری
 نئے پوتر چھے کھس بیٹھ کاٹھہ ولا

۱۷ مردن (ن ۱) ۲۷ مرنر تراوتھ ترہنکھ تس کامہ دیوسن جامہ نالی

(ن ۱) (ن ۱۲۸۴) ۳۷ (ن ۱) (ن ۱۰۴) ۴۷ (ن ۱) ۵۷ دو پُس جملہ فرمے نیمتھر چھنہ درکار

اٹھو گزہ تس دیان چھنہ ناولیلا (ن ۱) (ن ۱۲۸۴)

۱۷ تا ۵۷ یم شے شار چھنہ چھاپی نوہ سخص مرنر

۱۷ سانس ناو مارہنہ باو (ن ۱۲۸۴) ۱۷ تا ۱۴ یم نوشار

چھنہ چھاپی نوہ سخص مرنر دربرج ۱۷ تا ۱۴ شار چھنہ امن شاہ نس نوہ سخص مرنر

نئے پوترس کا نہ تہ چھنوار بونا
 نئے پوترس نہ تہ کا نہ تہ خزانوی
 نئے پوترس چھنے برابر عید ماہ ہر تہ
 نئے پوترس کا نہ تہ چھما داد بوزان
 نئے پوترس کا نہ تہ نہ کران ہر عورت
 نئے پوترس برادر تر نہ تہان سارے کن
 نئے پوترس کا نہ تہ نہ دوان نار کا پتہ
 نئے پوترس نہ تہ نہ تہ و نہ تہ اکھشالہ
 دوسرے تہ تہ بابہ اٹھ نو کینتہ تہ
 دیا تہ لال ہا وے تہ سونے
 لال نہ ہا و ہم تہ دور تہ لے
 اچھن چھم زون کج ہر خون پکان
 عشق تہ بار کھو تہ پشت خم گوم

[illegible]

حکیم اکر دو چکھ یو دمیون بوزو
 ان کنده کاغذس کچھه داز بخته
 دیو پس تهر لاله بوزے چون دُن
 یو دوسے لاکر چشمین دود بلس
 امیز پس کاغذس کچھه سورمه واره
 بملو فی بوزو وئے سورمه لوگن
 چھان اوس ہر طرف چشمہ رزان
 گرہمنا لال عاشق سورمه چشمین
 او شے بک اوس یوان شور سستی
 تھی زور اوس رزان چشمہ و طے
 پتھر پو خون کاران بے خبر کو
 تسلا سارے کویت چھ لاشاک
 فبقو لاله مڑے جیلہ کور پس
 دو پس کو تمام متھ متھ دانسا
 اکھا تهر لاله ہمیشہ در بار سور
 گر د فوال لاله منترے داز بخته
 پنے پانے تھے کچھ سورمه لود
 و چھ پس بوسہ سورمه چشمین و طے
 د تو پس بک کہ کور پس بک ارا
 نوید و جیل بوزو شاد سستی
 دیان اوس او آسم لال یوان
 رطین کچھ پاٹھو سورمه شمش چھ دشمن
 رطان بخته اوس جیل کہ زور سستی
 خون دل سینہ کنو تس داز و طے
 یہ اوسکھ بوزمت تی دایہ طے
 لاله پیچہ واره موت کویت چھ عا
 کنیز و لیل تے وانی ویلہ کور پس
 تے بوزو کوس یاد اخفہ قانہ

۱ (دور) (چھن) (ن ل) ۲۷ (دستی) (چھاپی نوہ سخی)

۳۷ یہ شار چھپنے چھاپی تہ احسن شاہ نیس نوہ سخی منتر

۴۷ یہ شار چھپنے احسن شاہ نیس نوہ سخی منتر

۵۷ کران بیشہ اوس

۶۷ تھی امیز روز او چشمہ و طے (چھن) (تھی چشمہ رود) (ن ل)

۷۷ سپن مولوم سارین (ن ل) ۷۸ تھی متھ (چھن)

حکیمس حال بوکھ کینہ چھ چارے
 کو دکھ تیں رکتہ جاری رکتہ پوک
 تو ہے چھو لالہ ہندے لکینک شوق
 تیں دھوپہ دراو مجھوں سورے دان
 پین تیں کھوئے ویٹ پیچھ خون جاری
 بروٹھ پیٹ اُسو تین دینھ لیاہ او
 پرتہ ہوئیں مہ پادا کتہ کو خون
 دیکھ تیں تہہ نشتر یکتہ پوک کتہ
 زمین دھن خاؤن شتر اوس اکھ جان
 دوپکھ تمکو لال دزہر عشق ناکے
 پتھر پیو آو لکھنے نام مجھوں
 کر دتھو اصل دوا وصل عاشق
 ہرن اُسو سور متیں نور کی خان
 وچھان پیٹ اُسو حاران کتہ باری
 خونہ پیو اوس لیکھت لالہ ہند ناو
 دوپکھ تمکو چھینہ بیون بیون لال مجھوں
 فقیر و بوزی تو کینہ کو موہ جیتھ
 فقیرن نشہ پیو تھ ناو یکسان

باتھ

عشق بازی چھین کا ماہ سرسری
 عشق دادے عاشق تو دو کھین چین
 عشق بازی سار کھوئے تہہ پرتی
 یار دادے رو دی رکتہ کوہ تو وین
 عشق دادے کوہ رکتہ تمکو جان وین
 یار دادے کوہ رکتہ تو وین

۱۔ اوس نیو کھت (ن ل) (ن ل) ۲۔ اُمہ باتھو کینہہ شارچھ غلام محمد نور
 محمد نس چھاپی کوہ سخن شتر مشوی سیتی لیکھت۔ دون قلمی نوہ سخن شترچھ اتھ
 باتیں غزل لیکھت۔ احسن شاہن تو چھ اُمہ باتھو کوہ شتر مشوی سیتی
 لیکھو پیو۔ (ناجی) ۳۔ عشق پر چھ از ثریا تاشری (ن ۱۲۸۴)

۴۔ یار دادے کوہ رکتہ رکتہ نو تو وین (چھن)

عشق دادے شیخے ہینز باور دھن
عشق دادے پوٹوک تیرو چھن
عشق دادے سوہے زلیخا مار گے
یار دادے بیکس و بیچار گے
عشق دادے شاہ سلطان
سے ایاز اوس تنس نشے در بندگی
عشق دادے مجلہ ز روٹ نجد کوہ
یار دادے اوس بردان راکھ دوہ

چمھو دس بلا شک عشق نے مال

تھتے پاٹھو پتہ ادھے فاس بالال

آب تر و ن فاب تر و ن کھن تو چن
چھو رتن دود و نان - الحہ دین
دور دیکھن پوٹوک رئیس پتے
عشق دیکھو یادوس متیں لکھت پتے
رنبہ دیکھن لالہ ہند مادان سے
اواران پر تھن تنس چوپان سے
پہلیو و نیتہ رمبا چھے کو ہند
دوپس پہلی چھم سے رمبا لالہ ہند
پہلیو اکھ سوالہ بوز تمہو
لالہ ہند سے رمبا رہنے سو زخم
پہلیو سے نہ رکھنا لالہ کن
زون پہلی فاقہ دھن ہم چھس
پہلیو ناپہلہ فور چھم دود مٹے
دود دیکھو سوالہ خام اوٹن تام تنس
لالہ دیکھنک چھم سٹھا مارے مٹے

عاشق = شیخ حنفی عا ۲۷۳ یم زمرے شاعر چھن ل ترن ۱۳۰۴
نیزے بوت درج ۳۷۳ شاعر چھن پور وہ تھان

۴۷۳ دیکھو مجلہ زون رمبا مادان سے - گوٹہ پر سان کوٹہ تنس چوپان سے

۵۷۳ بے زبان ستر و چھہ بشرون (ن ل) (چھن) (ن ل)

نیزے پاٹھن لال ترن دیکھ نامے و ن (ن ۱۲۸۴)

دوت شائن لائلہ ہند دروازہ مل
 لائلہ تا مہجہ کو کفن رنگ صفا
 درایہ ربس لائلہ پائے دئی دئے
 دوہقان دوہقان ہند نے لعل زار
 موہنا حقو نہ شائن پیچہ مہجس
 ہند نے منزہ ہند تھو کہ اندکن
 ہندین سستین ہند لوگے کیہ نے

 دوسہ میانو پس تھا تو اند گئے
 لائلہ لے و چھتہ یہ گئے میان تہ
 پس تل مجلوئی تراوس اکھ نظر

 اچھہ ڈالے نار مار کو ہند نے تے
 پوسہ منزے دوستاہ پز ناوتن
 نشتہ خنجر لوے نس ڈوٹس جھکے

۱۷ یہ شار چھ نل تہ ۱۳۰۴ منزے یوت ۲۷ لائلہ قبل واہ ہندین گزینے
 (نل) (ن ۴) ۳۷ یہ شار چھ نل تہ ۴۰ منزے یوت

ییلو پوہل دوہتہ ہند نے لوگ زار نے (ن ۱۲۸۴) ۲۷ امن شاہن چھ یہ شار
 پچھہ کخیو کھتہ لائلہ تراویہ موہ نہ شائن مہجس۔ دوہتہ پچھن تھو دزن
 پیئیس شربتہ گہتس ۵۷ یہ شار چھ نل تہ ۱۲۸۴ منزے یوت۔
 ۶۷ آتہ پیچہ چھنہ باہ شار چھاپی

 نوہتس منزہ درج۔

۷۷ یہ شار چھنہ ن ۱۲۸۴ منزے۔

پس دلن چھم چھم کن چون زن پینا
 عشقہ تبر پینہ مچلو نس دلن
 لالہ نشہ یام مجھوں بوجھ تے
 ڈاڑ باجو ڈوٹھ مجھوں پیوئے
 ڈاڑ باجو متہ کر توں کچھ کچھ
 لالہ ہنرے مارجہ یا مت کو کسن
 ڈاڑ پالے گنہ گنہ اتن میں تے
 ہے تے ستن چھس بے امانہ چھا
 لالہ ہنرے مارجہ یام تسلا سپن
 لالہ یا مت مہو تہ متیس سرگن

یا تہ تراو کھ نتہ ہمے بو ڈون
 مچھتہ بھنہ اولیہ تے عام قلس
 عشقہ ناراہ پیوس سہا کھوٹہ
 ڈاڑ باجے سارہ کیاہ چھے کو متہ
 لالہ ہندے حسن رفہ حق کرے لکھ
 گنہ حاران، حیلہ کو رن یورن
 ہلے لالے کیاہ تے کو کھ قلس تے
 دار و نتم عشق کچھ چرس بان
 دراو اپن کاٹنہ دشمن سے دوپن
 نام مہو تن مہو کے مشرق پھون

دراو مجھوں سیتو زبیس داد ولد

قصہ یہ عشق دون پہ محمودی بے
 ۳۷ عدد

کو نہ مجھوں ہنہ طو مسلا
 ہنہ پن سیتو ہنہ لالہ کچھ آو
 رتبہ ورن لالہ رتبہ وچھنے دے
 گنہ نیشہ مجھوں نس وائر
 کس ورنہ کیاہ سہ چھس شیا

وصلک گو نہ تے زاہ تسلا
 چھتہ اکہ لالہ ہنہ دربار تراو
 اتھ سیتو ساران ساران آئے
 وچھان وچھان گنہ آو کاٹ
 ہنہ چھا ہنہ چھا کینہ انسان

ع ان ۱۷۸۴ متر چھ پر شار پچھ کترہ چون مسلاہ چھم مے زخم نون پینا
 یا تہ کھ پانے نتہ بے ہمے ڈون (باقی فٹ نوٹ برو تھیس ضغس مچھ)

آہو چشمو وچھان چھم
 بیگانہ یور کور کو پا دا
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 وار پاٹھو وچھہنٹو ہنٹو
 کور چھہ کچھہ کلہ ہنٹو ہنٹو
 سنس تہ شانن دولنس اٹھتے
 یم کمر لائے مور تہ تہ
 میتہ چھم چانہ کھو تہ چانی مے

مشتاق کورنس و از خود گم
 ہر شکل آدم ہویدا
 متہ جھلنو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 ناچار کور حقیقت جھنٹو ہنٹو
 و صلیک شیشہ نش مس چاون
 لولہ کین زخمین مرہم سٹھتے
 مجلوہ و اونچہ کور حتم کھنٹے
 تہنس و تہ چھنٹو ہنٹو ہنٹو

(پتھر صفا کرتے فٹ نوٹ) ۱۲۸۲ تام ہیوت نے مشرقی چھہ چھہ لٹن
 (ن ۱) ۱۲۸۲ تام ہیوت نے تہنس سر تھو تھو لٹن۔ تام ہیوت نے لولہ تہنس شہلٹن
 (چھن) ۱۲۸۲ تام ہیوت نے مشرقی چھہ چھہ لٹن (ن ۱۲۸۲)
 ۱۲۸۲ محمود و یار ہے تہ تہ وڈن۔ یار چھہ پانس نشہ چھک تہ وڈن (ن)
 نشہ پانس چھہ نشان تہ لاک افون محمود چانہ یار س دتہ وڈن
 (ن ۱۲۸۲) ۱۲۸۲ تہ تہ وڈن لال ذرا تہ رنہ چھہ۔ جیون بین تہ کھو تہ تہ
 (ن ۱)

۱۲۸۲ ۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھہ چھہ
 ۱۲۸۲ ۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھہ چھہ
 ۱۲۸۲ ۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھہ چھہ
 ۱۲۸۲ ۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھہ چھہ
 ۱۲۸۲ ۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھہ چھہ

۱۷ شہزادہ چھپڑا چاہے کھوئے دود
 چشمو پانہ کور ہم بود
 ۱۸ متہ مہلہ تو لکے یو پاری
 اسی کو دوشوے لولن مارو
 ۱۹ متو یام پوسن تل در او نوئے
 دمن میل و میل کو رو سکے
 ۲۰ پانہ وانی باو کھ دلہ کی سیر
 زانہ تھتہ سپر سس مانہ فقیر
 ۲۱ گنیز سس سنا ہیئیس ناو
 محمہ لاگتہ نمبر در او
 ۲۲ پوسہ شزدوس رہے سر کرتن
 درتن نادر چھے درتن

سپر سرپوش مغزس پوس

۲۳ نمہود پانس نشہ چھے دوس
 سٹن میلہ لالہ نشہ دور جنو
 ۲۴ ہران اوٹش تہ پیکان ادس
 عالمک

۱۷ یہ اشار چھپڑا حسن شاہن نقل کورمت ۲۷ وچھتو اسکو لولن مارو
 (چھن) ۳۷ گنیز کو سپر (چھن) (ن ل)
 ۲۸ زانہ تھتہ بوڑھتہ مانہ فقیر (ن ۱۲۹۶) ۵۷ سے نوٹن در او (چھن)
 ۲۹ درتن لبہن نادرتن (چھن امرتسر)

۳۰ سٹے نش یس "غلام محمد نور محمدن چھپڑا لیلہ مجھون تھتہ (مطبوعہ)
 ۱۹۳۷ء) تہ چھاپی نوٹہ امرتسر چھپڑا - اکتہ منز چھپڑا مہر مہر مشنوی ہندی
 ۳۱ اشار بیوان - بیٹہ نمہودن یہ شپن باکتہ تہ

۳۲ دتہ وچھان پتہ پتہ رتہ بالو یہ ہتا ویسو یہ متہ کرتہ اڈا لہ
 ۳۳ امی غلط فہمی کنواں سٹے یہ باکتہ "ساڈی لکھ باکتہ کتا یہ" منز لکھ باکتہ
 ۳۴ سہتو درج کورمت (ناجی)

کرات اوس یار دے نالہ زاری
 کوڑم کیاہ راو راو دم زہنگانے
 دو دم دل سو کو مت چھم بدنس
 گئے تہ گبہ منزی تراو پراکاش
 ہران اوش تس کران اوس سہانی
 ہسید رنگس بل مے ارمر نہ رنگ کوڑم
 ودان اوس پیچہ ودان ابر بہاری
 مرے جو مہ کھسبہ نئے بار میانی
 راتھ تے دوہ چھنوڑھن دوس
 پیمنا واپرا پھس من اچھن گاش
 ہتاے لائے مے ناکر چاؤ قدر زانی
 مے کو کس یاونس تاون سٹھا پیوم

پاتھ

وٹے وچھان پتہ لارے بے بالوے
 شمل دستے کیاہ چھ زلف انبالوے
 دایر مستس کر تے کوکل شبالوے
 کاڑے زونے پردے کر ڈالوے
 رتمن مژ باگ عاشقن ہندو چھوے
 جدواں مجھے چھے تے بردواں جھالوے
 کیتیاہ کا لو امو گنہ تیر چھو ہالوے
 ہتاے ویسویے متہ کر تم اودالوے
 رنبول زلف چاؤ گیتوے نالوے
 ہتاے ویسویے متہ کر تم اودالوے
 بالو کتن کیاہ شوبان چھی ڈالوے
 ہتاے ویسویے متہ کر تم اودالوے
 پادا کر می کمی صاحب کمالوے
 ہتاے ویسویے متہ کر تم اودالوے

۱۰ عا پر شارچہ احسن شاہ بس نو متس منزیے یوت۔

۱۱ ہسید رنگ اوس مے ارمر نہ رنگ کوڑم (ن ل)

۱۲ راتھ کاڑے زونے (ن ل) ع ۳ یم چاؤ کوکل مشتاقن ہندو زالوے
 ۱۳ کیشترن نو متس منزیے پر شار غلط یکھت۔ (ن ل)

شرادو دیو چھو یاونس چھو خوشی کئے
 زور لہ پیر پختہ مری گز نہان کئے
 مفرور کئے گز نہان صورت کئے
 دکن کتہ دئے سخی یا سخی کو پا کئے
 نئے کام پر دیون جا پر میری کئے
 کم کم گوہر ضایہ کر کئے
 کتہ چھک دین سکتہ سامان چھو کئے
 پختہ بدو سکتہ و چھتہ سمار کئے
 رو کے اسن مہ کر تم کو کئے
 دیکھ کر کتہ چھو مری کئے
 جملوں گار ان چھو امت کئے
 بالی کتن کتہ پیموش کئے
 ہتائے لالی چھو شے جملوں کئے
 سید پر مری کئے کتہ کئے
 شہے مار مار زلف کتہ کئے
 باون مہ سپر پن شے با کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 زحاک کس مہ ناز ناکر اپن کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 دور پور جا کئے کز نہان کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 اتھ صاف بافت شہ نے کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 مکے مکے پیر کئے ترا چھو کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 سوال خود اپان مہ کر تم کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 خالن چائی کتہ عاشق تمبا کئے
 ہتائے ویسوی مہ کر تم او کئے
 لے کے پان مہ کر تم کئے

عالمہ ختہ بابہ سپر پن شہ کتہ

شرادو دیو چھو یاونس چھو خوشی کئے
 زور لہ پیر پختہ مری گز نہان کئے
 ۲۷ یہ شار چھو (ن) شہ

کئے منزے پر نہاؤ مکھ کاٹا لے
ہتاے ویسے متہ کرتہ اودا لے
محمود کا مٹی چھڑے آنت سوا لے
سوال خود اچھے بیدول جمال لے
غنیمتہ زان کا لے گزہوہ بال لے
ہتاے ویسے متہ کرتہ اودا لے

دو چھن بیل سید پرین دوس آری
کرو کتھ پاٹھو تھ کتھ ہند جانے
شہمتہ تم کتھ ٹاٹس لالہ مٹھس
دو پٹس تم تو مٹھس شوہ لال
اُپر زور آخر بوز نو کھ
مٹھر کو کتھ کرو اشناوی
شفیقو درد لو کر کار ساری
سید میرا س، متیو میا کی کتھ بوز

سو میرو تھ خوش اقرب یار ساری
کرونا اسی شہمتہ تس زار پائے
پرین پیٹھ سید پرین مگر نہ کتھس
ان گزہ میل در زنجرتے ہیں
تمو کر سپنہ صافی کتھ ترو کھ
چھ مشکلی متہ گزہ تھ تن دون جیدی
تھیلے دوہ شوہے تھم گتھ راعنی
گزہ تھی لال ساٹھا بابا دب روز

۱۔ پتہ شار چھ صرف مٹھ متہ بابو نس فوہنس منز درج۔
۲۔ پتہ شار چھ اشن شاہ نس فوہنس منزے یوت۔
۳۔ دو کتھ تس سوہ مٹھس (ن ل)
۴۔ داہ (ن ل) تموٹے داہ آخر (چھن)
۵۔ مصمم پیو کھ کرو (ن ل)
۶۔ دو پٹس تمو سید پرین میا کی کتھ بوز (ن ل)

مژد تراوم تہ واتکھ لالہ نشے
 اوئے مے تازہ پیرتھ گرتہ کوئے
 تے عجلوئے میانے ہرازو
 تہ بوزتھ کیاہ بخشی گئے مجلوئیں
 سہ چاوسی لوہ کی مس پیالہ شمشے
 بخشی کرتے کڑھو از لالہ ہندے
 پیالہ چیتھ ڈالہ رقم سوزازو
 لالہ ہند ناو بوزتھ تراوڑوئیں
 مہم ہرچھلہ چیتھ تھوئے فوہ ہاے
 بہاے قیمت ہند و سمرقند
 زخاص و عام کستیہا ہر زادہ
 مبارکھ کورکھ ہر سگرزہ گندھ
 کورکھ فرشاہ تین کیستھ خاصہ
 گئے مژد زن سناہ شولہ دیوون
 ستھ ساس لوکھ ساس بیچو کانس
 زہر سہ اوس مشو رند شاہ یادہ
 دایہ تے ترہ تہ چیتھ اوس سستو پائیں
 زپس موہ شک تہو کوئے ہر مکرند
 صف اندر صف خلائق ایستادہ
 خلائق سار ساس آتہ شمشیتھ
 کرکھ پارے سیکے تہ عام کیوفا
 تہن مژد اوس شوہان شاہ مجلوئیں
 سپی پیرتھ تہ شیرتھ نیو کھ ساس
 روانے زن گلستان گو روانے
 رنگہ رنگہ دھوہ مہو مکی شہ فائیں

۱۷۱ نے بوتان (ن ۱) ۲۷ لالہ کئے (ن ۱) ۳۷ یہ شار چیمہ احسن
 شاہ نس نوہ بخش تہرے یوت ۴۷ یہ شار تہ چیمہ ۱۷۱ تہرے یوت کوڈنیک
 مصر چیمہ تہ چیمہ نمٹ

۷۷ تا ۷۸ یم تہرے شار تہ چیمہ احسن شاہ نس نوہ بخش وراے یم
 کئیہ نوہ بخش تہرے ۷۸ فرکھ پارے (ن ۲۰) ۷۹ یہ شار تہ چیمہ احسن شاہ نس
 نوہ بخش تہرے یوت ۷۹ یہ شار تہ چیمہ ۲۰ تہرے یوت۔

کنیز و دینہ نووس خاصہ خانے اخصس کہتہ پیالہ مسیحہ استاد دے

مع القصہ دوت نزدیکیہ دینے دے

ترم بونہ تھتہ رتمو مہیوت دینے دے

| | |
|--------------------------------|----------------------|
| وگرہ نو دینہ نوونز روب خانس | ہزار ازہ مجلوں خانے |
| مجلوں بہر تھتہ پیچھ دیوان خانس | گشتان پور سامانے |
| جان جان دینہ وی تس جانا نس | ہزار ازہ مجلوں خانے |
| پور پور لکے یو غمہ چھ دہانس | بیہ ہو تپر مرز گانے |
| کو مسم شو بہ نے پیچھ دیندانس | ہزار ازہ مجلوں خانے |
| تھوڈ روز گرا پ مار کہہ دورانس | لکے یو نور نورانے |
| گاہ پیچہ نور چانہ مورستانس | ہزار ازہ مجلوں خانے |
| مخل و تھرے مرز نکستانس | بالہ پوش جوکے ایوانے |
| کیمخاب و تھرے مرز سامانس | ہزار ازہ مجلوں خانے |
| ہالہ ہو کر یو گل مرجانس | نتیہ ہ عشقہ بیچانے |

۱۷۱۲ء شارجہ اکیس پرائس اڈنیکس نوہ شخص مرز ۲۰۱۲ء شارجہ چھ احسن شامیہ
 نیت نقل کو رست ۱۲۸۴ء احسن شاہ نس تو (ن ۴۰) مرز چھ اکتہ شامیہ
 "سید امیر آو پینہ دو لے" وینہ وین درج۔ مگر یہ با تھتہ چھ اکیس پرائس
 نوہ شخص تو لکھر پور کس مرز گوہ ڈیکھت (ناجی) چھاپی نوہ امرتسر
 مرز چھ یہ با تھتہ درج ۱۷۱۲ء پاری پاری لکے یو (چھن)

| | |
|--------------------------------|---------------------|
| ۱۷۱۲ء مجلوں سال کر باغ دبستانس | بال پوش کرے ایوانے |
| کیمخاب و تھرے مرز خیابانس | ہزار ازہ مجلوں خانے |

(چھن امرتسر)

رُسہ رُسہ دستِ کبر گل ریخا نس
 نہر کو پوشِ چنڈ لاکس نکوشہ خا نس
 سونہ پوش لاکس منز کربا نس
 مجلوئے میسکھ پانہ صیحا نس
 نہ نہ چانہ کاش پو پتھ پرتا نس
 زینہ نہ کرتھ ہم ہے محل خا نس
 کھسہ کھو گرس کینہ تخت و نس
 پارو پارو لکھ یو ملو قلدا نس
 پر نہ آنے شاہ تورانس
 سونہ سٹہ زین کرے استا نس
 داہ کرہ کران اکو ہے آ نس
 شوہہ وینہ ماتر لاک و پتھ نس
 گونہن ہوڑیے چھے ملک مکا نس
 عشقہ دودیا رُسند تہس پروا نس
 یز ہنس گت کپڑی تہس جانا نس

مجنو دمتاع چھے پیچھ دوکانس

سودا کرو پتھ وانیہ

۱۔ ابیرے ہنگ لاک تے مرجانس (چھن اترس) ۲۔ مجنوئے مونگکھ (چھن اترس)

۳۔ ایانہ ہے (نل) ۴۔ بچ کتھ کتھ کپڑی (پرون نہ سنج)

ڈھکے ڈھکے شو بہ تے لال مہو لے
 سو نہ ستر و ڈھکے موختہ انز لے
 بردنچہ کنہ دولان رومہ منز لے
 ہمارینہ ہشتہ برنس لے
 رگتہ نس چھکنس موختہ منز لے
 شنبیل زلف یچو وار سمبو لے
 جدول جمن کورنے کزول لے
 وار وار سپر تراوٹے پھول لے
 کیشہ ٹاپہ اسان کیشرو نو لے
 انکل باخس آریہ فول لے
 تراکن پموش کیا ہند لے
 دودھ دماج رستے کیا شہ لے
 سوہن پانہ وار ڈھکے لگنے لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 انز لیس کینہ جان زول لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 جگمگ منز ترلہ ہول لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 رنبیل پان ولہ بول لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 کہہ کل پکنہ چانہ لوگ لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 ناگن دی دی زول لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے
 تم انن بحبا پن بول لے
 از ترلہ اسہ نیہ ہول لے

برا انزل کینہ چھس مہول لے (ن ل) ۲۷ موختہ منز لے (ن ل)
 سو نہ ستر و لے (ن ل) ۲۸ شو بہ ون لو بہ ون موختہ منز لے (ن ل)
 ۲۹ ریشار چھنہ احسن شاہن نقل کورمت
 لیہ چانہ اسنے کیشرو نو لے (ن ل)

۵۷ ریشار چھنہ ن ۱۲۸۴ منز

۶۷ ریشار چھنہ ن ۱۲۸۴ منز یوت

محمود یار داد کوتاہ سے ٹولے
 یار میون میٹر مہلول سے
 میلہ ہنس وہ تھر ہنس مٹر باغ سول سے
 از ترلہ آب نہ ہول سے

بیاکھ ناٹھ

| | |
|--------------------------------|----------------------------|
| عربک شہزاد آوے لستوے | ترتہ کر لستوے کو سمن کراو |
| نوشان آوے وچھ ہتھ سترے | نوشان لوہے تس بلبل ترے کاو |
| روشان کتھ چھک تہنیر لستوے | ترتہ کر لستوے کو سمن کراو |
| بجھک شہزاد ڈرامت مستوے | روچھ رو سو کچھ زینتہ آو |
| لاہین ریشہ یور توہ ڈرایہ پستوے | ترتہ کر لستوے کو سمن کراو |
| سوہ نہ سند کوئدے جامہ چھس چھوے | کامہ دوشہزاد آنگن ترے |
| مرزن چھس مشہ بند نالو چھس ترے | ترتہ کر لستوے کو سمن کراو |

۱۷ میلہ ہنس وینہ ہنس احوال سوے (ن ل)

۲۷ ترے باٹھ ترے چھنے و نستم کتھ چھسوت۔ یہ باٹھ چھن، چھو ترے نستم
 ۱۳۰۴ وراے سارے قلمی نستم مٹر ۳۰ وینہ چھس چھوے (ن ل ۱۳۰۴)

۴۷ لاہین ریشہ یور توہ ڈرایہ پستوے۔ (ن ل)

روشان کتھ چھک چتہ مہے لستوے (ن ل)

۵۷ مرزن مٹر بند نالو چھس ترے (ن ل) احسن شاہن چھیم شہار
 تارنس مٹر غلطی کر پٹر۔

سپن موقوف خلقو غنہ کو روکھ
مید میر سارے شرمندہ کو روکھ
آو مجھ لوں لاران خجہ روٹن
دوستن اشناون پان کھوٹن
رو سوتے ہر نہ بانگ یار تم کو پسند
پھیر دین شیر خدمت کا رتھو پسند
تمہیں پیو دوہجہ اکے لالہ ہند یاد
بالہ پیترو اوس دوان نالہ فری یاد

بائتھ

مے کو نہ کھسے خجہ و نس
یس پھر منس عشقن ژور
تسے پتر ہر دم فری یاد نس
یس پھر منس عشقن ژور
رنگہ رنگہ شمس گل لاگنس
یس آسہ کنس شوقاں دور
در دگر خجہ مومے چاوتن
یس پھر منس عشقن ژور
لے کر اصلن کھے کاس اُنس
عائس نوہ قلعے پسنی دور
خلوت غائب سہاوتن
یس پھر منس عشقن ژور
چمنس مژباگ دوہ تھراونس
غم غومہ سوہے ژلہ تو اُھنوں
بلبلہ سترے پا کھوٹاے دنس
یس پھر منس عشقن ژور
دہ دہہ غمکے یار اونس
نارس مژباگ و سہ منصور
سورس تہ نورس پر تودنس
یس پھر منس عشقن ژور
سرتل تر اوتھ مول چھے سوینس
بزل تہندے لاک موزور
یس پھر منس عشقن ژور
کرتل عشقنولاے بنس

عایہ بائتھ چھ صرف چھاپی نو سخنس مژدہج۔ کتہ قلمی نو سخنس مژدہج گوم نہ نظر۔

محمود کن تھا دینہ سو حسن
 بلبل لائے کچھ پھیر جنس
 پتو لاکن تھے مغرور
 یس پھر منس عشق نرور
 لالہ تم نالہ بوزیچہ مہر زن خان
 لالہ تم نالہ بوزیچہ مہر زن خان
 دوت مجھوں لادان رہے رے
 کمنڈ لائین تہ کھورن نشہ پانس
 سنے مجھوں دوت چھوکتیہ کور کھار
 تہ یودوے تمہ ماتے لاکہ نکھارے
 تہ کچھ عقل روئے ہوشہ دوت لکھ
 داپس تہ مارو مہرئی کیا کچھ بوز
 نہ اے عشق آواز سرتیج وحدتہ
 کچھ چھ گنج مخفی مانہ عشق
 کچھ چھ تخت شاہس وقت پاران
 عقل چھ تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ
 عقل چھ عشق نشہ مست تدبیر
 اول بے کام و زبان پادگے کچھ
 کچھ چھ وحدتہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ
 عقل تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ
 سینکھ محرم اسرار عشق تہ
 تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ

۱ دار پٹو یار سے کن اس مشتاق (ن ل) (ادلیوک فوجی)
 ۲ آو مجھوں - یوان رہے رے (ن ل) ۳ کوو (چھن)
 ۴ مار ٹرس (ن ۱۲۸۴) ۵ سوختہ دل (ن ۱۲۸۴)
 ۶ کوے وحدتہ (چھن) ۷ یہ شار چھن (ن ۱۲۸۴)
 ۸ عقل چھ نشہ شاہس مست تدبیر (ن ل) (ن ۴)

خبر کینہ چھینے عشق بنو جبریل پس
 غمہ دایس گڑھ مشک عقیل کا بل ۲
 ارادے امرق بیچتہ عقل پیو ۳
 مے نیو نم چاڑی عشق عقیل ہوش
 عقیل تے ہوش یو دے آسے ۴
 متین کیاہ آسے عقل و ہوش کار
 تر بڑھتہ اکھ رقبہ اولاد ان
 غمہ داکو غم عشق مہر زار بڑھتہ
 ابر سر نوک کرنے کیاہ سنا کوم
 دو پے مجنوں کی یارب سنگاہ چھے
 آو مجنوں شیدا ڈاو در باغ
 دھچھن باغ غائب جنتس میو
 بہشتیچو خور آسے دست بستے

۱ اکھ پاٹھو (ن ۱۲۸۴-۱۴) ۲ غمہ دایس نوک جنان بن عقل کا بل

(چھن) ۳ ارادے امرق اٹھو عقل پیو ۴ آو (ن ل) ۵ آچھہ (ن ۱۲۸۴)

اذلے کے غم (چھن) ۶ تبس کینہ عقل و فکر و ہوش درکار

متین چھے وصلہ کھد تے اصل دیدار (چھن) (ن ۵)

۷ سپنو تس اکھ تھہ آسو پھو ہوی (ن ۱۲۸۴) ۸ یہ شار چھینے

چھاپی نہ سمنس منز ۹ امہ شار پیو ۱۰ اکوہ شار چھہ تم چھینے چھاپی نہ سمنس

منز ۱۱ (ن ۱۲۸۴) ۱۲ (حسن شاہینس) موتبر نو سمنس منز ۱۳ کن ل ۱۴ تون ۱۵ ۱۶

یوت درج -

گنجی پیر افس تراوان مژ پشن
 زین مژ خور آسے پان ناوان
 جہین مژ اوس پکان آب جاری
 گوہ لاب تے مژ پشن مژ مر جان
 چھ پھل مژ کار پشو سنبلی سہر زول
 آہ ول ناپ ڈر مژ یار دادے
 گل خطائی و عباس گل اختاب
 گوہ لاب تے ہی تر رنبی بیہ پشن
 ہار تار افس پھول مژ دشت ارک
 گل دوؤد یو ستم آہ پھول پھول
 شبان کیاہ اوس باغس سہر غفل
 بولان آسے گلن پیچھ ون ہاے
 گلن افس زول بولان رنگہ لبلی
 چنار از باغ جنت افس آہ مژ
 دران باغ صنوبر اوس تازہ
 لجن پیچھ افس لبلی ناپ دوان
 پیچھ کستوری پشن زول بولان
 قمر افس سوناہ دوان رائے تر افس

روان افس روشہ روشے دل منوشن
 گئے مژ دن مژ افسے شولہ دوان
 دیان گل افس آہ مژ پھولہ ساری
 کھسان افس زول غشہ پچان
 گوہ لاب رنگہ ول تے بیہ مسول
 رنگہ ول آہ پھول پھول لاد لادے
 پھول لہو کیاہ جان شوبان بر لب آب
 اچھ پشن سستو تھے آہ در جوش
 لہ پشن افس پھول مژ کوہ سار
 شبان کیاہ رنبی و فی چھ بانہ تلک تلک
 میان گلستان کیاہ چھ افضل
 بولان وین گزہان اوس دل تارے
 تر بولہ دھو دھو دھو دھو دھو
 زباد سہر واراہ شہو چھ ذرا مژ
 سار اوس از شگوف مہرازہ
 گلن پیچھ افس ساری رھاہ نیوان
 تر بولہ مژ عاشقن دل اوس مھولان
 پزان افس ذکر حق ساری بذاتس

حسب از باغ جنبه موت چہ آست
 وے کیا جان بھلون دیشون بھول
 زندہ ترا دین تو سپہ مست و لدار
 و چھن در باغ شہ صاہ سرو دھان
 سرو دھ شہ غائب سپنس حال
 موت دین سرو میون ہے کوڑو
 تبرموداے سروں بے خبر پئے
 پیش رو سرو کل ہر جھت بے خبر کو
 مے کر مکتوم تبرمودی پر کالہ پانس
 لال دتی نس تو خاطر سپنس شاد
 خبردار کو تو لوئس شیشہ روان
 کرین بیٹہ یاد لال دین فرم یاد
 سہ دودھت اوس پزیر پاٹھو عشقہ نار
 تعین منزاگ موت بھلون چہ ڈاٹ
 و چھن سیلہ رنگہ رنگے جان تم کل
 پکان کو سوہ موت در سار گلزار
 و سان تم رچھ بون تس آتھہ ٹان
 سرو تھو یار ہستہ قد کوڑو خیال
 ٹے کوڑو تھم یار ہستہ قدھن کوڑو
 گڑھی نے مال منگم لال بخشے
 نازہن نینہ نس زیرو زبر کو
 کیو او حال پھوڑ ہم بالہ پانس
 کوئی لس نیشہ کوڑن سرو آزاد
 باغ ترا دھتہ جھون کو بھون
 کھولان افسوس داراہ مثل فراد
 بوزو محو کیا کوڑاہ پارے

۱۱ امیر شاہ بیچہ چہ احسن شاہن نو سوچہ تن ۱۲۸۴ بیٹہ برابر پکان ۱۲ امیر شاہ
 بیٹہ چہ چھاپی نوہ سحنس منزہ شاد رلان ۲ تبرموداے اوسے (ن ۱۲۸۴)
 ۳ پتھر پوہ سرو کل ہر جھت (ن ۱۲۸۴ - ن ۱)

۴ باغ ترا دھتہ جھون روٹن ون (ن ۱۳۰۴)
 ۵ امیر شاہ بروٹھہ چہ چھاپی نوہ سحنس منزہ باٹھہ سہ
 کتہ پڑاے روٹ تھم غارو
 پتہ لارے متہ محلو نو
 مگر کتہ قلمی نوہ سحنس منزہ چھپہ پتہ باٹھہ آتھہ شاہ (ناجی) ۶ (ن ۱۲۸۴)

باتھ

Sup
Asad Khan

کیتہ کوئے غمہ صبتے رہے چھک، نادان
وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

سیتھ وانہ بالہ پان میلو چھک، نادان

یارن وند مُثرِ اداں چھک

عاشقن بے دِلن دل تنہ لاوان

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

سنبیل دستہ چھک سنبیل چھاوان

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

شہ ہار زلفو سیتو بچھ نادان

آہو ہنکل نالہ نادان چھک

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

بادام چشمہ میلو چھک مُثرِ اداں

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

شیرن تیغ مسجھ کھش کر نادان

ناگن آندو آندو پھڑاں چھک

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

باغن بہتہ چھک مالہ کر نادان

وَنَتِ لُٹو کوئے مُثرِ اداں چھک

دن چھک کس کیتھ پان تنہ ناوان

روشنہ روشنہ کو سمن مالہ کر نادان

مپہ سیتو ہی تن چھک پھلو نادان

حورے دور چھک دور آلہ راوان

۱۔ اگنہ چھاپی نوہ سمن مُثرِ چھپنے پہ نادر بائٹہ درج۔

۲۔ وڈی چھک دوان کس کیتھ چھاوان (ن ۱۲۸۴)

۳۔ دورے دور پھلو چھک آلہ راوان (ن ۱)

مؤثر نار خود چھک تم کس داؤن و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک
 محمود کا میس کیاہ چھک پڑاوان
 یاد نس یث معہ لہ ناوان چھک
 کس پڑا بلو پیہ کالی یاد نس ناوان
 و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک

بات

زلہ دن دود چھس چون لہ داؤنی
 مار مؤثری عار میون چھے پڑاؤنی
 وار بوز تم غصہ ویت ہے پڑاؤنی
 ناؤ چھے کجباب چھٹ ملتانی
 زال پڑاؤن مل چھے شو باؤنی
 حور چھک کد پڑاؤن تہ کہ چھانی
 وچھے ہے زلف چاؤن چھم بچانی
 گو گو گو کہ ہے کہ دورانی
 حور زن اسہ نش چھک دورانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 خار کزنس کہہ لانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دودہ چھے ساؤن لانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 برقی تل چھک وچھانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دور فل چھی شہ بانی
 مار مؤثری زار بوز سانی

عاریہ ناؤر باؤتہ چھے نسخہ ۱۲۸۴ء تہ نسخہ حسن شاہ مؤثرے یوت درج
 نسخہ لکھر پڑس مؤثر چھک اٹھ شاہ پونے ناگ اڈن مے او درج۔ یہ ناؤر باؤتہ
 چھے مے محمد زین باؤتن مؤثر درج کورست (ناجی)

ہر اسی اسی کیلئے حکم چاہی مانی
 کار پستو کو کل ہمہ آسانی
 تھن کر دہ کیسا گیسو چائی
 رنر پان کھور مت عشقہ پیچائی
 سوسہ ندری اسی چھک دہ زانی
 ساوے لاگ گزہ داد پالائی
 لاکیے زاہ چھکے واپس پو آئی
 روشہ وہ لہ محوڈ چھے کریشائی
 سے کڑا نافرمانی سے
 مار مٹری زار بوز سائی سے
 پڑی پاٹھو پان لہ وائی سے
 مار مٹری زار بوز سائی سے
 مدین منہ والا سائی سے
 مار مٹری زار بوز سائی سے
 خوش چو پی پی پائی پائی سے
 مار مٹری زار بوز سائی سے

پتو دنیا زائی تو سور افسوس
 نہ روڈے قیسرو نے تارج خسرو
 ودان اس موج مجنونس کو تو کوکھ
 ودان اس نالہ دیوان رائی راتس
 دیان اس ہے خواہ ایا کیا ہے کو کور قلم
 پیمنا بیسیہ مجنون از دو باے
 زب طہن نالہ کر ہنس کو کور کورے
 دیہ ہنس و چھتہ رو چھکھ مکہ لوے
 کر ان اس والے مجنون ٹالے مجنون
 نہ روڈے جام جم نے تخت طاس
 پیتیم پیتھ گے تہ وہ نے چھتہ نوبت
 چھکھ کہ لہ دادی سے نہ قلم سبھا چھکھ
 یوان اوسس نہ قرار کتبہ ساتس
 غم چہ شمشیر سستین دل کور قلم
 کر چو پانہ وائی اسو کھتہ تائے
 دینہ ہنس میا بہ کینہ کے کینہ دورے
 نہ مو پیکھ اسی سستین دولہ دولے
 پیتیم ساٹھا، دتھم درشن نہ لیم اون

کھسان دوتس کران اُس مے مجنون
 دانی کو نام مجلوسس یہ خبر
 ووڈن داراء قبر سے مسجد کو دس
 یہ خبر کوڑ لائے کوٹ ووڈن
 بے کوٹا چون دوڑ پر سیکہ ڈالو
 بے کس دین چیم بنیختہ آمت بیختہ حال
 دیان القیہ لیل آتہ لاران
 ہوالہ پورن اہر دوتہ دیتن
 تہ بوزختہ او مجلون دین قبر
 پوروس غارتی مقبرہ لو دس
 دتن تہ چاک جاسن خاک کوڈن
 بے کوتاہ پان پنن ہر سیکہ کارلختہ
 کرختہ ہارنہ یارس چیم ولان قال
 بسوئے نجدہ کوہ گے موختہ یاران

باحتہ

کتہ پزارے روٹ عقم غارو
 لائل درائس پیرختہ سازو
 پھیر جنگن کر پروازو
 ستہ درو شے دیت عقم برہما
 ییلہ یس بنہ تیلہ سے زانے
 فی مے زولم مالہ کرانے
 یور یتمو ہانستہ بانے
 کالو اہر لوچر پرانے
 زون درائس فوہن دارے
 یوری یتمو چھس ناچارے
 عاریہ باحتہ چہ چھاپی نہ عقم تہ
 موجود ۲۰ متہ نل تم لاو متہ نل تم (نہ موجود)

عاریہ باحتہ چہ چھاپی نہ عقم تہ
 موجود ۲۰ متہ نل تم لاو متہ نل تم (نہ موجود)

لال گجسہ پانہ امارے شہمارے متہ محلو نو
 یوڑی پتہ مو وارے وارے کتہ روٹ تھم بشکل تہ غارے
 متہ رووم سور لوکچارے بالہ یارے متہ محلو نو
 بلہ کتہ جھم عشقہ آزارے زلہ ہا چھمنہ زلنس وارے
 دل جگر س کر تھم یارے پہ خمارے متہ محلو نو
 مہر تھو تھم لہو دن نارے ژور ژور لہم آوے نو عسارو
 جلو ہا و تم ہا گلزارے داد تھو تھم چھس آوارے
 چھتہ محمد و دان زارے نامدارے متہ محلو نو

عافو سہ مہوڑ متہ چھ نوم اشار علاوے

چاہے شو قے کزائے بو درائیس لائے کیا ہ جھم متہ محلو نو
 خام آس پائن لاجھتس کامہ دیو میانہ متہ محلو نو
 کیا ہ مشکہ یو مالس تہ باجے ژراٹہ باجے متہ محلو نو
 یار دادے بارے بکے آیس چاہے کیا ہ جھم متہ محلو نو
 گوڑ گوڑ گوڑ گوڑ گوڑ ہو کرے دہر فلبہ میانہ متہ محلو نو
 وٹو دہو یو وٹو ہو دہو یو سٹو تہ وٹو گنہ متہ محلو نو
 متہ نرا و تم دیدار ہا و تم کتہ با و تم متہ محلو نو
 شرگومو عشقہ شرگومو دلبر میانہ متہ محلو نو

لالو نادون پان آہ و شے
 آیس مس کھا سو صبحہ لالو سے
 جھلوانہ، لال کو دہتر او تھنے
 موعہ کہ چون دیشیتہ کوتاہ اسے
 لاو تم دیدار تراو تم غم سے
 از لہ کہ باکہ میل آیم رخصت
 دہتر و نیو چشمہ آدہ ہوا سے
 چھو راو تھنس بولولہ کہ مسے
 قولہ سار یارو ہورم سے
 نجدس چانس دوران چھنے
 تراو ہم یلہ تے آدہ نو لے
 تنی چانے ہی چھاو سے
 نیے کہتر ہیر پوش پران چھنے
 واد سار یارو ڈولہ مے

(ن ۱) ۱۵ یہ شار حقیقتہً ن ۱۲۸۴ تہ ۱۱ منز۔

۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶،

آدن باجے یتھو رے
 امیرانہ پاٹھی روزم حصے
 شفیع اونے فرقان ہے
 مہین قبر منز یہا ہے
 دوں محمودان عشق رقصے
 ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ
 شفیقانہ پاٹھی ڈالہ تراوتم
 ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ
 زانو غنیمت چھے یوہے دم
 ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ ہمتہ

تمہی شبہ لال دوٹس کھستہ در
 سہ تے بیدار دا تھتہ کوہ بخس
 دوٹہ نے وٹہ کڑھو کوہ زار
 وار تس مار مرے زول آثر
 وچھن اکھ نوٹواناہ وٹھتہ سجد
 کدھون کوہ تہ وٹھتہ یار

بآٹھ

دوٹہ بڑھتہ آو کوہ تہ لولو
 کرکھنا وٹھتہ لوہ تہ لولو
 راتس تہ کڑھ نا دمہ تہ لولو
 کرکا یار س ہوسہ تہ لولو
 کرکھ چھم کدھے نوہ تہ لولو
 کہہ زانو لوسہ ما دوہ تہ لولو
 رسہ رسہ کدھ ہون کوہ تہ لولو
 جان جان مار موٹھوہ تہ لولو
 شراونس مے گوشت پوہ تہ لولو
 جانا نہ کہہ سہے روہ تہ لولو

۱۔ یہ شار چھن ۱۲۸۴، ن ۱، چھن منز بلکہ کیشرن اڈ لیکسن سوچن
 منز سے بیت ۲ آدم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ یہ شار چھن ۱۲۸۴، ن ۱، منز سے بیت
 ۳۔ یہ بآٹھ تہ چھن ۱۲۸۴، ن ۱، منز سے بیت (باقی من بروز صفت مچھ)

یار داد بترے مومہ تہ لولو جانی چھم ہائے تہ مومہ تہ لولو
 اندر درام جگر س دودہ تہ لولو جگر میون وچھن کومہ تہ لولو
 محمود ترختہ تہ لولو کومہ تہ لولو
 یار داد ہماران ترختہ تہ لولو

(پتو مہ صنفیکر فٹ نو تک باقی) ن ل تہ ن ۳۰۳ منز چھہ آمہ بیل
 یہ باکھ درج ہ

مترہ مجنوں کتہ یار لولو لاں کتہ کرختس یار لولو
 عشقہ نارس زارختس یار لولو مجنوں کر میون چار لولو
 مجنوں چھک جانان لولو نگہ یو ناز نہیں پانہ لولو
 بدین کرختم زدن لولو مجنوں کوتاہ وڈ لولو
 کینہ چھے پشمن خمار لولو مجنوں دادا داد لولو
 ترختہ زو لہم خانیہ لولو دلخوارا یہ تہو پانہ لولو
 دودہ ترختہ ترختہ کومہ تہ لولو دودہ ترختہ ترختہ لولو
 لڈی کے کیتیاہ نامہ لولو پھیرکتہ لڈی تہم پانہ لولو
 کاڈ زون لا جتس تہ لولو شرادہ تہو ہی گے بتر لولو
 یادنس کوڈ تہم سوڈ تہ لولو ترختہ کتن سہہ کن دودہ تہ لولو
 کر یو پوشن دستہ لولو مجنوں کرختس خستہ لولو

محمود درانتظار لولو
 بوزنس دار تہ یار لولو

کو بخش بیچھ کلہ ہوتی تنسے کا کس
 بڑا دایس منو قبیلے چاہے دوتے
 عینہ کھیاہ آم پانس کھیاہ وئے حال
 مئے اُتد رسی عشقہ نازن کو روم پر پیا
 مئے نوزاہ عشقہ کر لے مار سہ دورن
 مئے نوزاہ زلف کو کل وار شری
 مدی نو زد کر تھم بیچھ بدنس
 مئے رنگ تن مئے اُتد رسی رنگ گم
 ودان مجھ نو دوپ نس لے پر زاد
 زدہ کر کو تھم بدنس رہے رہے
 بڑا دایس نالہ ودان راکی راتس
 مئے چاہے دایر چکر س کا مہ پائے
 خود از انہ یاد میونے کچھ پیوے

کران اس لیل تہ وانی بندر تیس
 بڑا دایس گیس چاہے شوقے
 مئے اوسم و لہ آست شرمہ مند ال
 بڑا چاہے داد اُتد س وار رگریان
 بڑا کاجس راھہ دوہ چائی قوسور
 مئے نوزاہ چہ تین حب امہ میری
 کمر ہزل کو م چھم نو تر چھن نس
 پیو و نس یاونس تاون ہ سٹھا پیوم
 بڑا مے چھن یاد چاہے نشہ آزاد
 مرویک جا مرن دو بار چھن
 پیوے نا یاد میونے گنہ ساتس
 ترے نو بے یاد کو رتھس پان مارے
 بغیر سر ندرم مئے خد اچھن

بڑا دایس فتہ تر لہ چاہے شوقے
 بڑا چھتو کرانہ دایس چاہے دوتے
 (ن ل) (ن ۴) ۲ بین شریحہ و چھان چائی ادھان (ن ل) (ن ۴) ۱۳۴
 پہ شار چھن چھائی نوہ نس مرن ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵

مے چانے دادے لو بنو زاہ تہ آرام و چھان اسیں ڈٹے کن صبح تاشام

بائتھ

پار گوم دس تے مارے بوپان
دور میر چانے سو راہ ملے یو
کچھ دپہ وہ تھرے اچھے پوشو
رکتھ نہ دو دو چون دادے سے کوہو
مکلاہ کیا ہ کووے گھہ لا بو
بوہر ویمبر زوہ لہ پتہ سالو
داد چانہ بالہ یار دور تر لہ یو
غمہ ستر شہرہ میگو پاٹھو گلہ یو
سون پوشہ دفنہ کتھ وانی دہ یو
رہہ رسیہ مس پیالہ چٹنی دہ یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
ہوش نو روڈم رویشہ کس بو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
ہمہ گوم ار کوہ رنگ کتھ نالو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
گل زن جامہ نڈ سو ملہ یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
زرچ مالہ مرہہ بند گٹھ قہیمہ یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو

(پتھر صفحہ کٹ فٹنگ باقی) ۹ء ۱۰ء ۱۱ء ۱۲ء یم شار چھہ چھاپی نوہ سنس
نثر ۱۲ء خود از ان یاد میون از کیا ہویوے ڈٹے۔ بغیر سرند آدم سے فدا ڈٹے

(ن ۱۲۸۴) (ن ۱)

۱ء یم شار چھہ ن ۱۲۸۴ اتہ ن (نثر سے یوت۔

۲ء یم بائتھ تہ چھہ ن ۱۲۸۴ اتہ ن (نثر سے یوت۔

۳ء یم شار چھہ ن ۱۲۸۴ اتہ ن (نثر سے یوت درج۔

محمد روان فہرہ یادو

داد سے واسطہ نام بار صاحبو

محشر کہ مادانہ تار دتہ مو

بالہ یار کر یو ہوئے ہو

سودہ نتہ یام فہرہ تہ نالان اسو بلبل
دوین تن میں ذی لالے و مہرہ قدم کر
سینو تنی آو مجھون گرہ نامتہ
جدا گے اکھ اکس نش تا قیا مہرہ
یوتہ تہ اوسکھ پتو لائن طلاق تہ
بظاہر زندہ سے میلن نہ و وہ ذی
ودان اس لالہ تنہن کیو نثر کالا
شبہ اکھ خانی دیکھ تنہن اکھ خیالہ
کہہ ہنس پیچہ زن سہ مجھون ہو دتہ
مہندر گوشت سنہن اوس نندہ ہو تہ
سے ہوتہ ہرنہ کنگل یار تھو سہندو
پھیر و فی نیر خدمت کار تھو سہندو
تکے بیدار ہے کیا ہجھن دیشان
سنہن دیدار با پچھہ چھس بکریشان
لالہ سے غلاب دیشہ پیچہ دتہ
دوہ کھے ستو پھیر زدی لالہ رخص
خیال یار سہندو زار وودن
اٹشے بکریس بدنس خاک لوڈن
تے بو پانہ وانی اسو نرائی با جی
ترے تراوتہ میانہ دانے مول مو جی

۱۷ امر شاپوتہ چھ بیہ ساری فہرہ سچو رلان ۲۷ ذات و زمانہ

۲۷ شمشیتہ اسو ہرنہ کنگل سچہ تہ نام پچھہ

مبتس اٹدو اٹدو بہتہ تہ مہرہ مصبتہ

۱۷ یہ شار چھن ۱۲۸۳ ن و شتر - (ن و) (چھن)

۱۷ وودان روان مبتس پیچہ خاک لوڈن (ن ل) (ن ۴) ۱۷ یہ شار
چھن ۱۲۸۳ تہ ن و شتر سے یوت -

رتے روئے میانہ با پختہ عاش آرام
 آؤ نیکر یا میانہ داد کر لد سے
 قبیلے کراہہ درالیں چاہ شوقے
 لوہ چھم چون واراہ شوئے وئے
 پینے دے مستس شانہ کر سے
 مے کوڑھتھ سوختہ جیکس پونہ کار
 بے افسس چاہ چانے گل تہ مسول
 بے افسس چاہ چانے شراہ پنج ہا
 کوئن ناؤ ہئے، سوو کھ مرادس
 نصفے کوڑنس تہ سپنے لائل بیمار
 سو کر تہ جبر ابی پتو کالہ منے
 دور سر چون چھ فنی بے نو رالہ منے

- ۱ میانہ دادے (ن ل) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منزے یوت۔
 ۲ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منز۔
 ۳ مرن وقتن مے کوڑھ ہم بروٹھ کئے (ن ل) (ن ۴)۔
 ۴ بے کس وین دود پین سوختہ دارو (ن ل) (ن ۴)۔
 ۵ (ن ۱۲۸۴) (ن ل) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منز۔
 ۶ (ن ل) (ن ۴) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منز۔
 ۷ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منز۔
 ۸ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن ل منز۔

ونبی آکھ سائس دراکھ صاحب حالتے
 نجدس منز غائس تراکھ پرکھالے متے
 سوال چھے پکھنا سون سائس سالہ متے
 وڈے سور قبیلہ کروں روز تم کالہ متے
 واء جھٹس مولہ ٹرٹھٹس مولہ کا جھٹس مالہ متے
 بہ نو مار موڑیں، تولہ کوتاہ ژالہ متے
 ستو لولہ مسک شیشہ جیتو پیالہ متے
 بنتم توڑی پائس نیشہ ٹرٹھٹ مالہ متے
 دترتھم بزم تہ نیو تھم دل چھے حالہ متے
 ۲۷ الفتکہ ژالہ لا جھٹس کل زلف تہ فالہ متے
 موسہ تیر عشق نہ نیز اچھر والہ متے
 کر تھم لولہ وڈے دس ریز دیت تھم پیالہ متے
 ژالے کتھ شاپ ترو تھ کلہ کیا حالہ متے
 بڈ وڈ پانہ دور سرنگ، کر سنمبالہ متے
 شربتھ ککوڑ چوڑ کھ دامہ کلہ والہ متے
 کفن ککوڑ تھم وڈے جامہ کوڑا مالہ متے

واء پکھنا سالہ آکے کالہ متے (ن ۱) (ن ۲)

۲۷ واء جھٹس مولہ واء جھٹس مولہ کا جھٹس مالہ متے (ن ۱) (ن ۲)
 شار جھٹس احسن شاہن نقل کوڑ مت ۳۷ یہ شار جھٹس (ن ۲۸ اتو ن ۱)
 منز دیت ٹھالہ متے (ن ۲) ۴۷ کوتاہ ژالہ متے (ن ۲)

تڑکوت کوکھ ہے مجھ کو نہ کر تھم ڈالہ متے

ہرے میاں ہرے چاہے پان گالہ متے

مر نہ جاپہ نیچتہ کو نہ ہر نہ ڈالہ متے

محمودس چھ سہٹھا ٹانہ پتو کالہ متے

وہ لو جھلوتے سے نو قدر ڈانی

غچ شمشیر ستین دل کتر تھم

کر ہو پانہ ڈانی کتھ تارے

دو ہنس میاں کتہ کے کتہ دوسے

کتہ یارو تڑاو تھم لڑ

لوہ کچارو دتہ مو

کتہ یارو تڑاو تھم لڑ

لولہ وا نیچہ تڑلہ ہم شر

کتہ یارو تڑاو تھم لڑ

خڈس پیچھ مو تڑاو لڑ

پتھ پتھ اس کران لیل تہ ڈانی

زبان اس ہے خود دایا کتہ سے تڑ تھم

پیمنا بیٹہ جھلوت از دباے

رٹ پٹن نالہ کر ہنس گوڑ کوٹے

مٹہ جھلوت کتہ میاں یارو

مٹہ مٹم چھ لوہ کچارو

بیٹہ روز تم بیٹہ دو تارو

بیٹہ کر ہو بیٹہ کتھ تارو

زر کو تارہ زار جھتس نارو

کتہ ڈھار کتہ ماہ رنہ خسارو

۱ ماہی (ن ۱۲۸۴) ارمانہ (چھن)

۲ تا ۵ یم تڑور شار چھن ل تین ۱۳۰۴ منزے یوت

۶ تا ۹ باٹھ چھن ۱۲۸۴ تین ۱۳۰۴ منزے یوت۔ اہرہ نجاب چھن ل

تین ۱۳۰۴ منزے باٹھ دریچہ

مٹے بڑی بڑی بڑی پیا لو دلو لالو چے ہم نا

مرنے چانے بیسے چھم نارو
 کتہ یارو تر او حقم لہ
 شو بہ دے گل انارو
 چشمہ سیاہ بجمہ و بحر
 دھڑھ فلر دند مخته دارو
 کتہ یارو تر او حقم لہ
 چھم ترے پوان بوئے عشر
 باغ جنبت کبہ ہے گل زارو
 کتہ یارو تر او حقم لہ
 ہی چھاوتو گل انارو
 پرتک گریو زندن دارو
 پائے کپ یونگ مرمر
 کتہ یارو تر او حقم لہ
 شو بہ ہی کیشاہ ماہ انوارو
 سستو آئی بختہ گوئند
 سور رو دست کس سمارو
 کتہ یارو تر او حقم لہ
 سوتہ ند تر او حقم شرو پتہ مرارو

محمود چھم در انتظارو

بزل چان تر او حقم لہ

سروندید سب سردارو

کتہ یارو تر او حقم لہ

متہ تر لقم از متو تر لقم

پتہ لارے متہ مجلو نو

سانہ سنگن دزون شمشا روز دماہ متہ مجلو نو

لال درائیں سوہ متہ سازه مہارازے متہ مجلو نو

خام اسپس پامن لاجھتن کامہ دیود متہ مجلو نو

۱۶ امہ بایک روپ چھم گوئے بیس جاپہ درتج یہ بالکھ چھن ۱۲۸۴
 تان لمتزے یوت۔

مجمود چھ دوان نالو

انتظارس چھ در راہ

دلہ روشن چھ احوالو

دلو لالو ہے ہم نا

کران اُس دے مجنوں لے مجنوں
یام مجنوں مرینو بوڑھیر
دوڑن واراہ لوڈن تہو سورتے س
عاشقن بروٹھے رٹن دھتھ
مرنی وقتن بڑ کورھتس ناسنا یاد
دیان اوس نالہ دوان سوئے یارس
ہوا اللہ پورنہ اہنر زوہرتون یا
آو لاران رٹن نالہ قسیر
دیان اوس میانہ لالے کیاہ بھتھ اُس
کرے پونپور محبتہ کپاھن چھتھ
آہ افسوس کوتاہ گوم بید
دیان اوس نالہ دوان سوئے یارس

بآکھ

مجنوں پراران لالہ ہنتر مائے

دپر توس بیٹہ میلہ نالہ کیاہ

مجنوں رکوزہتہ بھدس تھائے
سحبس یار سہدس چھان تھائے
دپر توس لالہ ہنترس اوٹ کیا
دپر توس بیٹہ میلہ نالہ کیاہ

عاجان دول نیون (چچن) ۲۷ یہ شار چھ صرف ۱۲۸۴ نوہ سنس منز
۳۷ یہ شار تہ چچن ۱۲۸۴ منزے یوت ۴۷ یہ نادر بآکھ تہ چچن
ن ۱۲۸۴ اھتہ اسن شاہ نس نوہ سنس منزے یوت۔

لہو کپار میونے کوڑھتھن ضایے
 کس فونہ یار دود کر دے تے
 داسے تہ پانہ وائی جھڈاے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 بیتہ خانہ دتھ کج مارے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 لچھ بزن سوئد رن کوئٹہ کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 دپڑ توں بیہ فوہ لہ نائے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 نڈیہ چانہ کستیاہ تر اوٹھ گاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 کتہ بہتہ شاہنشاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 لالہ بیچھٹا پاکھ افس دوس داری
 لالہ ہند مول جامن چاک دیوون
 کوڑن بادوس واصل ذات پاکن
 لہو کپار میونے کوڑھتھن ضایے
 کس فونہ یار دود کر دے تے
 داسے تہ پانہ وائی جھڈاے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 بیتہ خانہ دتھ کج مارے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 لچھ بزن سوئد رن کوئٹہ کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 دپڑ توں بیہ فوہ لہ نائے کیاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 نڈیہ چانہ کستیاہ تر اوٹھ گاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 کتہ بہتہ شاہنشاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیاہ
 لالہ بیچھٹا پاکھ افس دوس داری
 لالہ ہند مول جامن چاک دیوون
 کوڑن بادوس واصل ذات پاکن

۱۔ بیہ فوہ لہ نائے کیاہ

۲۔ یہ سٹار چھن ۱۲۸۲ منزے یوت ۳۰ ڈاچھ (چھن)

قبرگے ڈنڈہ تم موت نراو قبر اندر

و چمن در غاب اندر مست مهوش

دین توں سچو پائس مہینہ ہے

دو شہرے جائے ٹٹکے لا مکانش

شور و دُخته دهنن قبیلن کرکجه ار می

ویرمک فاتح کرمک الحمد للہ

مرکز سیمتو مرکز چشم گاش سوآن

فرزند سی و گمه کشتیا خان و اران

مغربی ہستی ساری راہ ان پر تے بائے

و چمن افشا به بهمش لائل سوز

نیمین و راه میسران با خود در آن وقت

۱۰ چھن میل لال پتھر و نمک کئے

بقائے حق پر آخر یکتا جہان

اسی نثری یا محو پیمین دوسرا رمی

تیسرے پاس کے مُہند گوجہ تھلا

مکتبہ سنیہ اشناون آتش سوران

مکتوبہ سیدتی کا کہہ نہ تمہیں نامہ سوان

ترجمہ سید محمد مجتبیٰ گڑھان جوہر آباد

بہار محمود کی گئے عشق بازی

حقیقت در او ظاهر از مجازی

ن ل ت ن ۱۳۴۲ فرجه الحه جايه نعمه شريكت

فیسرے بیچے اوس کہ ان کے گھر پر ڈاکری
بوز تمام دعوہ ماحو آہ ساری

اسے اوس حق نماے روئے لانا

دراپ تیس پستہ نمبر کتب طوطی کلب

ویدوان آپر دوپس ناویا چھے کتیک جھک کتہ او سک کتہ تھتہ

دو بچہ تھے دھرم دانا چھس بھجن
لا لہ پیتھ عاشقا اور سس بھجن

کزان ادس کتھے سے محشر ادس پان

۲۴، ۳۵، ۳۶ رقم شمار چھن ۱۲۸۳ قمری یوت ۵۷ مرہ سبتو چھے پیتھن ناونیران

(حچن) مرشد سید خانی مالکین خراج سودان (ن ل)

عشقِ دود کو تہِ جان دوں نہ

۱۲۱ کس عشق باز من مائل اوئیتم

صورتِ نشہ مانے گزرتھ ہون صورتِ تنبتہ جلا چھٹنے روزن

غنیمتہ زان ایام جو آنی عاقبت کور چھے دُنیاے فانی

منصور نامہ

حمد دے تیں تیں حجۃ اللہ الصمد
 بعد حمد و نعت و صلوات سلام
 اوس در بغداد منصور حلاج
 پانچ پانچ ورمین سے اوسے مرد دین
 اندر پانچ پانچ، ہیر بون اللہ پین
 قطر در درویشی و حدیث پیو دستہ
 نہ کہتے لوگ کہ نہ بے خوف و خطر
 شیخ منصور کا فر مطلق سپین
 در شریعت و اہل منصور مارنے
 دو پانچ سلطان نصیر حجتہ بکر
 غنم دادین چھو کئے میانین روا
 لم یلد، یولد و لم کفوا احد
 بوز وئے قصہ عالی مقام
 عارفین تے عاشقین ہند اوس تاج
 بعد ازاں گو مجھ رب العالمین
 چھس خود ابے، چھس خود اتھو بیوت
 کل درویشیا قطر سے منز چھے بسبتہ
 سبتہ عالمو نیکہ شاہس سوسے خبر
 من خود ایم من خود اتھو بیوت دین
 دار پیچھے و اہل نارس زالہ سنے
 کہتے دیمہ فتوا بہ تہندس مارنس
 قوم طبع سند مارن کو تھومت روا

۱۔ بادے (ن ۱۳۲۶) (ن خ)

۲۔ چھس خود ابے چھس خود اتھو بیوت وئن (چھاپی نوہ سنج)

۳۔ عالمو دے سبتہ شاہس سوسے خبر (ن خ)

ن ۱۳۲۶ منز چھے بہ شارتہ درج سے شیخ بڑومت قطر منز درویشی سے

۴۔ اندر آہے سے ۴۴ فائے مطلق (ن خ)

محو مطلق ہے فنا فی اللہ کو^۱
 جاہلو منصور روٹ بے حکم شاہ
 دھیمو کھو دیر بڑھ چھ فلق^۲
 چھس خودا ہے، چھس خودا اتم ہیوت^۳
 جاہلن نش شیخ منصور کو جدا
 مند چھا متو آت پھیرتہ کر کن
 وتہ پیٹھے موہمت طوطا ملکن
 گو پیری لاگتہ دوپن بے چھس خودا
 ہر طرف انی ال حق تمو دوپن
 رنگہ رنگ صوکتہ کر تہ صوکتہ پرس
 قطر کو آ بس تہ پھیرتہ نیرو
 لہذا عملی تمن پچھ چھ گاہ
 بے گناہ منصور دو لکھ عبد گاہ
 شکل منصور سار نے خلقن سپن^۴
 زون خلقو شیخ چھ مرد خودا
 کینتر دوسر پتہ شیخ منصور دراو تو^۵
 یام دو پنس زندہ گز تہ ماتہ سپن^۶
 گاہ جوان چار دہ سالہ جو ماہ^۷
 کوچ و بازار خلقو ہیوت سن
 گہ سربازار رسوائی نشست^۸

۱ چھاپی تہ ۱۳۲۶ نو سٹس منز چھ تہ مصر پتہ کنو حواجر ہم فن فی اللہ کو
 ۲ پتہ بونٹھے وچھنہ تمکو خلقی خدا (ن ۱۳۲۶) کیہ وچھن تمو بڑھ چھ فلق
 (ن خ)

۳ ہیوت اہل حق بے درنگی تموون
 ۴ سار نے خلقن تہ ہندے مہ کہ سپن
 ۵ مند چھس متو آت پھیرتہ شہر کن
 کینتر گالی شیخ منصور دراو تو
 ۶ یم زہار چھنہ جبار خان بس نو سٹس تہ ۱۳۲۶ منز ۷ چھاپی نو سٹس
 ۷ ہر طرف انی ال حق تو ن دوپن
 ۸ منز چھ تہ شار پتہ کنو یکھت ۹
 گاہ بڈ لوکن گے موہم سپن ۱۰ یہ شار چھنہ جبار خان بس نو سٹس منز

کینہہ پتے لاکھ لکس دمن پادے
 جان و دندھس تو ہر ہیشہس لادنی
 کینہہ پتے لارن اُسس از دغا
 کر سبے اچھ قاد کپ ہون مہلا
 رٹ ملک طقھہ تمعن نو کائے آو
 ادس یا نو رخمہ دایا اوس داو
 آو منصور زاو پائے قاد خان
 دمن ہمتن قیدین دوپن نیرو ہر
 زاو ایلو چھہ حال اس شیخ کبار
 قاد خانس منز ائل حق تنو دوپن
 عالم من نیش آشکارا تی سین

۱۰۱۳۲۶ (ن) ۲۷ جبار خان نس نو سخص منز ا کینہہ پتے لارن لکس دمن پادے
 اچھہ پینہ نا تو ہر ہیشہس لادنے (ن ۲۶) ۲۷ یہ شار چھہ جبار خان نس
 نو سخص منز ۳۷ رٹ ملک طقھہ تمعن نو کائے گو شرو و غوغا کو چہ و بازار پو
 (ن ۱۳۲۶) ۲۷ جبار خان نس نو سخص منز چھہ میمہ آپہ لیکھت ۷
 روٹ کچھ منصور ائے نو و کچھ قاد خان

زاو در زندان سہٹھا شادی کران
 ۷۷ ترین ہمتن قیدین دوپن نیرو ہر (ن جبار)
 ۶۷ اہمہ شاہ پتہ چھہ جبار خان نس نو سخص تہ خلیل بابہ نس
 نو سخص منز یہ شار در پج. یس ہر نے صعی چھہ باسان ۷

گزہ تہ نیرو تہ چھک تہ مولا سہٹہ
 دوپ سہ شیخن کر پائس ہانہ کوٹہ

کیونکر کالاء اوس منصور قادیان
غل تراوی جس حق شناسن آگے
چھک کر پانے کس کران چھک نماز
مار بہ فتوا تمس دیت عالمو
لا دوپن فانی سپد از خویش کو
ایکوت کال اوس منصور قادیان
خلق ساری کے سمیٹہ نزدیک شاہ
دائرہ مارن یود گزھی دین نبی
تیبیلین با حضرت سید دوون
نزد منصور کو جنید در قادیان
حسن جنیدن دوپن منصور و متیو کہ
گاہ عبادت گاہ اعلیٰ حق تس بیان
اچھ گزھی جس کھون کر جس
کس بکر با چھس کران پانس نیاز^{۱۲۴}
تانی منصور قادیان سمیٹہ غاب کو
دوپن الا اللہ پاد ابیہ کو
سار رکعش اوس پران جیل خان^{۱۲۵}
شیخ منصور کو رے عالم نباہ
مارہن نے ردر گزھی دین نبی
شیخ منصور از میو تکھ دارن کن
برزبان اتی اعلیٰ حق تس کو ان
از حدیث عشق بیکانے کر کو کہ

۱۲۱۔ ۲۱م شار تہ پھیند جبار خان نقل کرے متوہ سالم شار چھیند وہ تھان۔

۱۲۲۔ ۱۲۱ کو دوپن شیخو کران کس چھک نماز

چھس کران پانس کو رے کس میٹہ نیاز (ن)^{۱۲۴}

۱۲۳۔ جیلہ سان (ن ۲۶) ۲۶ خلق ساری عالمان کے نزدیک شاہ (چھاپی نوہ سخی)

(ن خ) عالمان اس لحظہ کے در نزدیک شاہ (ن ۲۶)

۱۲۴۔ مارہن یود گزھی دین نبی (چھاپی نوہ سخی)

۱۲۵۔ ریشہ منصورس جنید تراوی قادیان (ن ۱۳۲۶) "بیان" (چھاپی نوہ سخی)

گو پران (ن خ) ۱۲۶ "شیخ جنیدن" (چھاپی)

پیشوا سونے محمد تاج دار
 دُوپ سے منصور جنید و تراویاے
 گنہگار دھت بے فنا زانکھ ڈکر
 دراو از زنداں سید خشمگین
 شبیلین میثرا و دن تس اے رفیق
 دُوپ سے منصور منہ کر تم فنا
 جلو گر بے پردہ ڈیو نیمم بے دس
 چھس نہ منصور بلو کر چھسٹاے اہد
 بدنس کیا ہر حق تس دبیرس
 عاقبتھہ تس یار آواز اصفہان
 تراو در زنداں منصور آ زمان
 یوت نوں دینہ نس تس چھن اختیار
 یوت بے دوتس تو نو چھن چاکی جاے
 از سر تو شید روڈ کھ بے خبر
 تراو منصور خون پن بر زمین
 پھیرا مہ نیش روز بر اصل طریق
 کوس بو یکبار جو کبریا
 محو سپنم و چھن ستین مغز و پس
 اندر نیبرے میر بہن کو مت احمد
 شبیلین کوتاہ و دودن تس عارف
 شیخ اکبر و تس اوس در جہاں
 دُوپ نہ چھس سر کو کور حقو عیاں

۱۔ نوں دوتے نو تمھو حقو اختیار (چھاپی) یوت دپ نس تمھو تر نو کور اختیار
 (ن ۱۳۲۶) ۲۔ گنہگار دھت بے فنا زانکھ ڈکر۔ از حدیث عشق روڈ کھ بے خبر
 (چھاپی نوہ سنج) ۳۔ رفیق زانکھ ڈکر (ن ۱۳۲۶)
 ۴۔ شبیلین کیا ہر حق تس دبیرس (نہ سنج جبار خان)
 ۵۔ محو سپنم و چھن ستین مغز و پس (ن ج)
 شو تو ستین بر نہ آمو مجز و پس (بے ناو نوہ سنج)
 ۶۔ عاقبتھہ تس پیر آواز اصفہان (ن ج)
 ۷۔ دُوپ نہ چھس سر کو کور حقو عیاں (چھاپی نوہ سنج)

توہ دُوب نس گوں غرق بحر حق
 مینتاہ قہو تم تر اے شیخ کبیر
 دُوب سپہ شیخن مار بک فتوا دما
 مینا نہ ونسنہ دپتہ خلقن چھو روا
 ہاے قہ طہوا کھ کھتا میا فی بوڑ تو
 چانہ سیتن کل عالم چھے بسیتھ
 چانہ سیتن سار عارف چیت گے
 آیت اموات بل احیا پور تھ
 فرقہ فقر و فنا کوڑ تھو بر
 نور مطلق کوکھ چھو ذات یار
 دراو منسو رس رنٹے شیخ کبیر
 چھو رضا یو دوسے سے دار میں کھانم
 پوئیس جانسو یو دوسے نار چھس
 بلکہ دُوبنم من خود ایس تمکو سبق
 دپتہ خلقن واٹر مارن اس اسیر
 خون نامق پانپے پیچھہ بوہما
 خون منسو مار سنے باسد بلا
 میانہ اپتھ کیو کٹر کالا روز تو
 چانہ چارے سیتو عارف پے دُوبتھ
 از شراب مروحت مست گے
 تاج شہیدن مہند توں بر سر کوڑ تھ
 ہم بقا بالست پسنے جلو کر
 بلکہ چانے شکلہ پسنے آشکار
 دُوبنہ خلقن چھو دپان قوطب اسیر
 چھو رضا یو دوسے سے نائے ذالقم
 نار منزے یار سندن دیدار چھس

۱ (نہ سنجہ جبار خان) چھاپی تہ بے ناو نہ سنجس منز چھپتہ مصر
 ۲ سنو پاطھین چانہ شکلہ چھے خود ۱ خون منسو مار نو از حد بد
 ۳ (بے ناو نہ سنجہ) ۳ پیچھہ ستن تانی - ہم یا نثر حد شار چھ چھاپی نہ سنجس منز
 ۴ ن ۱۳۲۶ منزے یوت دیرج

۴ چانہ سوزے سیتو عارف پے دُوبتھ (ن ۲۶)

۵ چھس بر ارضی (چھاپی نہ سنجہ) (ن ۲۶)

عالمائے آنحضرت کے در نزد شاہ
 راہ منصور پر وہ خلقِ دین ترو
 ہا، کن نزد جنید عرفا کوئے
 در روایتِ تمجید سرورن
 جاہلو منصور روٹ دارس لودکھ
 از برائے خویش فتوا خواستہ
 دست دیا بردار گشتہ میس ماتے
 شبیلین کوتاہ دودے تن لبر
 واصل اللہ تھے تو گئے نو پر زین
 دایہ پیچہ منصور دوی پنکھ ز اہد
 دینہ پنے تیج کیشتہ تر نہ چھو توہ مہبر

دویکھ سلطانس کو رختہ عالم شاہ
 مارین تے سار پے اسلام ترو
 دینہ تے منصور و اتیا مارے
 و اتے مارن دوی امام اعظمین
 عاشقو تن دلبرس کوتاہ دودکھ
 وز ثبات خویش دار آراستہ
 ریسمان اوں پیمان پار تے
 کچھ راضی کوکھ پنے نس مارنس
 یکتہ و تے مورشد رسول اللہ سین
 جاہلو، چلے گرد کا فرو
 چھس بے احمد پیم امیر نس کوہ نبر

ایشخ منصور کو رے عالم تباہ (چھاپی نوہ سنہ)

۲۷ راہ منصور روٹ خلقِ دین ترو - مارین تے سار پے اسلام ترو (چھاپی)
 ۳۷ دینہ شیخ منصور و اتیا مارے (بے ناو نوہ سنہ) حضرت منصور و اتیا مارے
 (چھاپی) ۴۷ لیچہ روایت کچھ (چھاپی کیو بے ناو) ۵۷ عاشقو کوتاہ تن یارس
 دودکھ (بے ناو نوہ سنہ) عاری کو کوتاہ (چھاپی) ۶۷ ن ۱۳۲۶ خزچہ پر شار پچھ گنو
 یکھتے از برائے خویش فتوا خواستہ - پس بساط دار را آراستہ
 پر شار پچھنے باتے چھاپی نوہ سنہ خز درج ۷۷ پر شار پر چھ چھن تن ۲۶ خز
 بیت درج ۸۷ واصل اللہ کو پردہ زین (ن ج) ۹۷ غافل (ن ج)
 ۱۰۷ دوی نہ یون تیج چھو نو کیشتہ خبر (چھاپی نوہ سنہ)

رنگہ رنگہ طعن کر کے زائیدن
 دایہ پیچھے غائب سپن منصور مت
 گئے پریشاں زائہاں و جاہلان
 کیونتر کالاه اوس غائب از نظر
 شیمہ رتہ پتہ کو عیاں بالائے دار
 دوپ ائل حق کا بھٹ پیچھے تھو آشکار
 دویمہ لٹہ تھو دوپ ائل حق بر ملا
 سار وے ائی ائل حق مہیوت برون
 تر تہیمہ لٹہ دوپ تھو ائل حق پر خوش
 اکتھ ترڈی ہنس خوان لوگس میرے
 شبلیں دوپنس پکیا سا چھک کران
 خونہ سستین از طہارت چھم ہوا
 خون منصور کو حبہ بالائے دار
 بھیور تہیمہ نش کو چو درمی یا موح ج دن
 تی و پھت بے خود سپد کینہہ حق پر
 گاہ و پھک برون گاہ بسو آسمان
 دوپ یکیشروشن رتن یا بیشتر
 واصل اللہ یث اوس بے قرار
 اوس امت یار یار س در کنار
 خلق گے از دست ہوش بست پا
 بلو کہ جنود وحش و طیر و مہیوت و جن
 ہوشہ رستین بیہوش پھر بھتہ او ہوش
 خونہ سستین لوگ طہارت کرے
 نور دوپنس چھس طہارت بوکران
 دائر یس بھتہ جا پے تس چھے مرجبا
 نقش اللہ بر زمین کو آشکار

۱ دوپ یکیشروشن ترہیم یا بیشتر (ن ۱۳۲۶)

۲ ۵۰ رنگہ رنگہ بے قرار "ویم یا نثرھ شار چھنہ قلمی نوہ سنہ

منز و درج سواے ن ۱۳۲۶۔

۳ دایہ پیچھے تھو وون ائل حق آشکار (نوہ سنہ جبار خان)

۴ بلو کہ جنود وحشیوتی مہیوت دپن (چھاپی نوہ سنہ)

۵ اکتھ ترڈی ہنس تس چھے مرجبا۔ یم ترے شار چھنہ کینہ چھاپی نوہ سنہ

۶ اکتھ تر نقشہ بر زمین کو آشکار۔ (ن ج)

پیہر دتے خون منصور گواراں
 کنبہ لایہ ہنس استخوان کرکھس مجدا
 تہمہ وترانی انا المشرک پیران
 موئے تمھو سندا اوس پیران من خودا
 دوپسہ شیخن چاڑی پوشن نیوم شو
 زانہ مئے یحیہ مانہ یس پانس کنے
 دوپن دوستن دیسہ رو قہم جان و
 نار کو زھمتہ یار میلویار ہے
 حال دیشہ تہ لوکھ گے گردا بے
 لوگ وینے من خمدایم من خودا
 عاقبتہ منصور زو لکھ نار ہے
 سور تمھو سندا لوے داؤن آہ ہے
 اٹھ وینے نس آہ نے کور ابستاء

۱۰ کنبہ لایہ ہنس استخوان کرکھس مجدا
 موئے تمھو سندا اوس دپان من خودا (بے ناو نو سنج)
 ۲۰ پوشہ ڈنڈ لایہ شہلی دوستن
 دوپسہ شیخن دیشہ رو قہم ہوش وتن (بے ناو نو سنج)
 ۳۰ پیہر کنبہ آیم مئے پوشے ڈنڈ تے
 چاڑی پوشن کر مئے دا پچھ کھنچ تے (بیا کھ قلمی سنج)
 ۴۰ پشار چھنہ جبار خان تہ نقل کورست
 ۵۰ تا ۶۰ ایم زور پشار چھنہ کنبہ چھاپی نو سنجس منز درج
 وہ سور تمھو سندا لوے داؤن آہ ہے (بے ناو نو سنج)
 سور سپدس او لکھ تر دو لکھ آہ ہے (چھاپی)
 ۷۰ پشار چھ جبار خان نس نو سنجس منزے یوت و پشار تہ چھ جبار خان نس
 نو سنجس منزے یوت۔

ایں حکایتِ محمد و زنیہ حضرت جابرین
 و زنیہ کا شری پاٹھو محمود کا محمدین^۱
 محمودس پاس آن شیخ کبار
 سپینہ تس عشقہ سیتراے کردگار^۲

۱۔ یہ شار چھ صرف چھاپی نوہ سخن شریے یوت دریچ۔ "یوسف زلیخا"
 مشنوی شریچہ پہ شار بیتہ کنو دریچ۔ ۵
 در زلیخا و ون یہ حضرت جابرین اوں یہ کا شری پاٹھو محمود کا محمدین
 ۲۔ "عشقہ اے پردہ رکار" چھاپی توہ بخرہ
 باسان چھ ز اٹھری شاربزہ تہہ چہ بیکہ کیئہ شاربزہ مشنوی شریچہ تہہ
 یمیک شک جبار فانس تہہ چھ سہ چھ اُخرس پیچھ لیکھان۔ اگرچہ نامہ
 منصور باقی باشد، انشاء اللہ تعالیٰ جستجوے کردہ آورد خواہم نوشت
 "...."

در اصل چھ محمود کما یس پتے مقبولن تہہ پین منصور نامہ
 لیو کھت یس محمودیہ کھوتہ جبار واضح تہہ پراڈ چھ۔ تہہ کتہ منصور
 نامک یس قلمی نوہ سب کتہ بڑا بڑا کر بپ قدوس لونن لیو کھت چھ
 تہہ کس لیکھتس شریچہ تہہ کتہ محمودین ناو لیو کھت پتہ قضا
 دتہ مقبول بنو است۔ تفصیلہ خاطر و چھو۔ یمیک کتہ بہ ہند سرنامہ
 (ناجی)

قصہ شیخ منصور

شیخ منصور اوس نور جہاں
 عاشق و عشق رٹ رٹ رہا ہے
 پیلہ در او عشقہ نس مائیں
 شوق تے ذوق میل برے او
 زو لں پردے آئے صبر در او
 بوزنہ تم کو پردہ زلفک پر او
 پر نہ مین نہ کہتہ لوگ کرنے
 دو پہن ہاے منہ گویہ کیا
 دو پنکھ یارو کینہہ می کوئیوم
 من خود اپورن حال مائیں
 عالمو تے عابدو در خیر
 قاضیو تے مفتیو دیک فتوا
 جاہلو سمجھتہ لوڈ بردار
 شوق ساں ذوق ساں کھوت اس
 عالمو تے عابدو چیلہ روٹیں
 دودھ دودھ شہیتہ لوگ خون کلنے
 پیہر خونی طہاروت کوئے کرے
 بیک در پردہ بشر نہیں
 بعدہ چرکھ اد و صلیکے
 شراب چو تم کو میخانیں
 کھٹکتہ اوس تے قہقہہ در او
 من خود امن خود اپان نوں راو
 انے انا اللہ پورن بر صبا
 من خود امن خود لوگ پر نے
 دیو تھکتہ موت چھ آسہ تے مینو
 یار سہند دود کوتاہ تے سنیم
 جاہلو شیخ لوگ قادیانیں
 منصور دینہ نش در او صبر
 منصور مارن چھو روا
 پر ہے نہ کرنس پیچھ گفثار
 وار چھم میلن لولہ یارن
 شرع چر شرک کر سیکر ٹوٹیں
 تہہ خونی طہاروت لوگ کرے
 میون پیو یار دود کا شہ نینو

پتہ کنہ لوکن اچھ آیکھ
 پوشاہ لوئس اکراہل مدون
 دوپنس مے اہل دروہے
 لوکہ ہنر کنہ ترچہ آیم پوش
 دوستے ادھکھ پزہ ہی ما
 دوستی کران سور ہو گوم
 موزان شیخ منصورس چھ کوٹھ
 دلہتہ تمہہ جاپہ مار نوٹھ
 اوک پر سرتے بنیہ پادی تن
 داپہ پیٹھ من عہدا پورن پر نور
 مارہتہ تمہہ جاپہ والہ نوٹھ
 نامہ منز نور لوگ ہرنے
 سورستہ برباد دیت واؤن
 ندی یاد نور لوگ ہرنے
 قطریٹلو منز درمی یادس پو
 یوئے کے اوس توڑی تروون رو
 تمہہ کنہ شیخس تنہہ لایکھ
 داپہ پیٹھ شیخن تیج گردن
 زیتہ کوئے نیوٹھواصلس پے
 پوشہ ترچہ چاہہ ڈیجرووم ہوش
 داپہ پیٹھ پھیرتھ کر نظرا
 یارستہ دوڑے پیترن پیوم
 عرشہ کھوتہ اعلا فرشتہ کھوتہ ٹوٹھ
 تنہہ نیش سرتس اند تروٹھ
 من عہدا من عہدا پران ہمن ہن
 مارنہ دوٹھکھ شیخ منصور
 نارس منز باگ زالہ نوٹھ
 من عہدا من عہدا الوگ ہرنے
 چھکرتھ لوٹھکھ ڈری یاون
 من عہدا من عہدا الوگ ہرنے
 قطرے عابن درمی یادواہ گو
 قطرس ناو آدمی درمی یادو پو

محمود پتہ ہندے سور ظہور
 ظاہر سامانہ شیخ منصور

۱ پوزن نفلانہ روزہ صابن کن
 ۲ کجا آرم زبان تاشکر گویم
 ۳ جوانانہ اکھ و چھن چون تابان
 ۴ شمع زن شولہ دوان لولہ رپون
 ۵ زلف زبے زالمہ لاکھ جانوارن
 ۶ شکلب ادس واراد سرخے سان
 ۷ کندہ پیچہ بر سمنہ عشق بازی
 ۸ داتل سار داتے اوس پزارن
 ۹ دلس گو باد شاہس کس سنا چھو
 ۱۰ نشے تن دوت سلطان استے
 ۱۱ چھے بو کو وال چھک نور سونے
 ۱۲ تھتے کو سخت لاکھ تن جوانس
 ۱۳ ودان اوس پانی پانس دے پانو
 ۱۴ ٹھنے کو نو چھم خیر دودہ پانیس
 ۱۵ اکوژن روزہ نفلانہ (قن)
 ۱۶ ہر کہ آرم زبان (چھن)

۱۷ جوانانہ کتہ شولہ دوان (چھن)
 ۱۸ بگریہ اوس نوگت جانوارن (چھن)
 ۱۹ پشار چھنے پھاپی نو سمنہ شرن
 ۲۰ نہ روڈس ہوش و حرکت نشہ پانس (چھن)
 ۲۱ پیم پشار چھن ۱۲۸۴ شرنے یوت۔

اول تپے نشہ مائیں کڑھ تروں تیں
 یہ روٹ سے کو تو الٹن زور اڑا دھتہ
 سے کوئے زانہ کینہ کو لول تے لوک
 تشنہ او ستم توقع سبتہ سو رم
 و بستام موج رو چھتس کہ لولے
 اچھن میند کاشہ پتم غا بڑا رانھا
 و زنتہ کس زانہ چھم آست تہنہ حال
 و بستام چھس نہ و چھم آفتابن
 دوون واراہ دو پئس تمکو ماج پھیر
 تھے پتے نیر مارم مول چونے
 سہیٹا کو ماج مائیں نشہ بیجا
 چھ سارے کھوئے مشکل عشق منزل
 کیا سس موج، کو تہم بزم کن تیں
 چھنے لاجا کر تم موکلن بائٹہ
 دود تے پوہ ترو دودے زانہ یعقوب
 سے تراو دھتہ اس چانے دتہ دورم
 پکاہ نئے مارنم مئے، کتہ دولے
 موہ یاہ بہتیم و چھت سیر ساٹھا
 شنتہ چھم بال گوشت شرمینہ دا
 دوں نیرا چانہ بائٹہ بد جو ابن
 ہیکا بڑا مار کن تیز باگ نیر تہ
 کریم مئے در شرارتہ تروہ نہ
 کران اوس داسے کیاہ گوم اوہا
 مئے یا مئے سبتہ رانس بوسے در دل

۱۲۸۴ اشعار ۲۶ ۳۶ یم زہ شار چھنہ چھاپی نوہ سخن شتر
 ۴۴ وئیں تام پوہ ترو تہنہ آفتابن (چھن)
 ۵۵ اہ شار پتہ چھ چھاپی نوہ سخن یہ شار لیکت
 و بستام پوہ ترو دایس نہ تار کن شتر
 ۱۶ تھے ستر پوہ ترو مارم مول چونے
 و بستام بال دایس نہ کا ترو دے
 دوں نیرا چانہ بائٹہ در شخوئے (چھن)
 کریم تہنہ ترواک مول چونے (چھن)
 ۱۷ کران اوس پانی پانس وادریغا (چھن)

پیکان کو نشہ بڑیس ووت ردان
 چھٹا اُسو بائے بار نو شمس و قمر
 بڑ روٹ سے کو تو الٹن ڈڈر ازداختہ
 ژئے کوتاہ باپہ پھیر سی مژدہ مائے
 گزدهی آخر جہد آبی تاقیہ مٹھ
 دو پُرس تمہو بائے پھیر جتہ در فرات
 بہ سختی کاٹہ پشیزے برانجھ موٹھا
 تر بوز جتہ کو تو الٹن لوے نس کیہ
 نہ ژدوے مول موجی بے ضا پین
 جوانن کستہ و تین نالہ فری یاد
 پرن پیو کو تو الٹن ریم ژدوے تین
 ہران اوس ژالہ ژالے مٹھ زن اوٹش
 برس دب دب کران کو اکھ غولام
 جوانن یام بوژن یار سنداو
 ژئے چھٹے ناباپہ میانو عار دیوان
 ژئے چھٹے ناباپہ میانو عار دیوان
 چھٹے ناباپہ کر تم موکلن باختہ
 ژدوے بوز تو باپہ آخر زار میا آبی
 ژئے روزی نابو تس داغ طامٹھ
 مرون بہتر تر ضا پین چھٹہ طاقت
 خدہ دایس پین پین چھٹہ پان پشیراو
 جوانن نو تو الٹن کوٹ کو دہ
 ژدوے پانس پیتہ فاتح کرتہ امین
 اکے تس اوس یارہ پیس سے یاد
 مے چھٹہ اکھ دوستا سے دہ ضا پین
 پیکان کو خواجہ عالمی چھٹہ نشی
 زین تمہو یار پشیز یار س سلطانہ
 دلس تس شور سپین دور مٹھ ڈرا

عاریہ شار چھٹہ ن ۱۲۸۴ مژدہ ۲ ژدوے کر تم باپہ میانو موکلن باختہ (چھٹہ ن)

۳۷ ۴۷ یم زشار چھٹہ چھاپی نوہ شمس مژدہ

۵۷ امیر شاپر پیتہ چھاپی نوہ شمس مژدہ اکھ غلط شار لیکھت۔

دتے تس مشیت گردن پانہ سلطان۔ چھٹہ کم تم یار نہ دل و مہان

۶۷ جوانن زور کیاہ دیت (چھٹہ ن) ۷۷ جوانا (ن ۱۲۸۴)

اُتھس کیتھ خستہ موت ہستہ ڈرا کر
 کڑن کر تل بے لائین کوٹا اس
 دوپس تھو میون مارن چھے نہ آسان
 وزیر سبز داوتل کس اوس پران
 اُتھس کیا اوس مطلب کہ مائے
 یہ چھا دستور در شہر و ولایت
 چھ مائے یار ضامن آرتو یارس
 پکان گے ہر دو اندر خانہ یار
 تھکے کتھ بوزون کو خاجہ ہمت
 بے چھٹے یار ضامن آرتو تھس
 ترمو غم بر جھٹے غم خار پڑو پاٹھو
 چھ ساری کھتہ بہتر دوسداری

وچھن بے چارے کس یار تریل
 تھان تھو پان پشمن دل جلاس
 تھار کھتے تھے ماری پان سلطان
 ہند کو مت سہ گھران تھن تھان
 یہ کتھ چرس کران اوس آرتو پائے
 پتھے پاٹھو چھا کران تھو س حمایت
 نتے بو کھار ناون پیچھ دارس
 بہ پیش اس میکر اظہار
 تھو کو ہستہ گوہم متہ ہمت
 نتے تھے کھار ناون پیچھ دارس
 تھو روز تم زند ساری وندے تھو
 شفیق آسہ یارس وند ساری

۱۷ تھن (چھن) ۲ طکان تھو (چھن)

۳ مے روٹ مے تھو باپتھ نتہ مارن (ن ۱۲۸۴)

۴ ہران اوش اوس کران آرتو گراے (چھن)

۵ اسی باپتھ یارس کران حمایت (چھن) ۶ یہ شار چھن پھاپی نوٹھس تھن

۷ یہ شار چھن ۱۲۸۴ منز۔ اہ پتہ چھ پھاپی نوٹھس تھن ۱۲۸۴ منز

دوستام عسو بارونی دست و کمر
 پکاہ نتہ مارنے مے اے ہرادر

دین نالے تھو یارو زار بوزتم
 سوال چھ پتہ تھے کن دتھ تھو بوزتم

جوان تم کو خاچہ زادوں سے میو تن
 چھ سے صاف میں راتس کو توالے
 تیس نش یار یا متھ مومہ کلون
 کھٹھہ رو پادشاہ در زیر رزن
 وزیرس کیاہ چھے کوراه خوب تنے خاص
 چھے تم کو سے ناو بی بی لعل مر جان
 ونے کیاہ زونہ کھٹھہ سے زیبا
 سوه دیشھہ کور گل لکھ جامہ پائے
 سبز تن کیاہ چھے شہون مومہ خنز باگ
 ریش پیٹھ کیاہ چھے شہون لکھ کل
 روٹس پیٹھ کیاہ چھے زلف ن داغ
 گوہ لابس خال دیشھہ بر جگہ داغ
 سوه یودوے سوه پیٹھ شہر راوی
 زلف زنجیر چھے زلف قرار
 بنگاہ تن و اتنا و نس وادی رتن
 چھے میونے دوس راتس سے حوالے
 جوان خاچہ زادس حال بوون
 یہ کینترھا وون تم کو تی اوس بوون
 تیس تنے سے چھے کوٹ پور اخلاص
 بچھس تسو پتہ کوٹ حال حاران
 سوه دیشھہ آروں دل دز عشق نارے
 دلم تن چاہ باہل نیت ویرناگ
 شو نگتھ شہار زن در خرمن گل
 سہ دیشھہ عاشق چھے بر جگہ داغ
 بن تن مشکہ بر کبرک پیٹھ ہند باغ
 بغمرہ تیرناوک لہ تر تراوی
 نئے آسے کرانی کیاہ شکائے

۱ جوان خاچہ زادوں سپر بوون
 (چھن) (ن پھر) ۲ بلبو کور جامہ پارے (چھن)
 ۳ پیٹھ شہار (چھن)
 ۴ پشار چھن چھاپی نہ سمن شز
 ۵ پشار چھن ۱۲۸۴ شز ۶ پشار چھن ۱۲۸۴ شز

مرن بیچارہ خوش دیدار ہرنے
 بہ نئے دیش سونے دیشمئے راتس
 بہ چھس تئس نشہ دان نصف اتن
 گیم نو راہ تہ تئس کن چشمہ گمراہ
 چھیمے یار حنا من دم شہ فرستہ
 دوپس تم حنا من گزہ چھس موہو
 ودان تہ تہ دار تل کو آہ کو تہ
 وچھن سوئے نازنیں اُس ہوشہ ڈاچتر
 سونو زیاد میرا ہے خدا یا
 رکہ ہر چلن کہو ہم کیا کردنگا
 ہمارا کیا کیا کبتے گب دل
 جوان مجھے بیٹھے برقعہ تل تاہم
 سہ دیش تہ روئے کھوٹن غصہ وٹن
 پہتہ تم نشانہ ہے پیٹھ تم کوین زار
 خطا کینہ چھینہ تھوود وہ تہ حال باد

شہیدن مہند مزاراہ پیہ برنے
 دزان چھی اُسو دوشوئے راتس
 چھ تھو کو موتو پاک پاٹھن پاک اتن
 تلاوت چھی کران اُسو تا سحر گاہ
 پے تئس دلبرس نشہ پیٹھ بہ رو
 کھٹھہ ڈراو تئس پتے سلطان محمود
 کند لائین تہ یارس نشہ ووتے
 ودان تئس یارو شترے مایہ گچتر
 سجن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
 اُسی کی خاطر آج میں مرونگا
 اسی کو چارہ مانگوں کارِ مشکل
 سپنو بیدار کیاہ سنے یارام
 جوان کاہہ دلون جاہہ ڈوٹن
 زخاب نازسا تھا گزہ تہ بیدار
 مرن چھم بالو آخر کالو رائے

- ۱۔ اشار چھینہ چھاپی نہ سچس شتر ۲۷ پر ن (قن)
 ۲۔ چھیم حنا من راتس دم تے رخصت (چھن)
 ۳۔ دوستن (چھن) ۴۵ لعل ہرجان (چھن)
 ۶۔ یہ اشار چھینہ ۱۲۸۴ شتر۔ ۷۰ جوان برقعہ تل تئس مجھے پیٹھ تاہر چھن

تہ بوز خہ تنبہ لے ہنر کئے بیدار
 سے لوم چشمہ و چھان یوت کیا تیر
 بہ نئیس جانہ دادے آر کا تر ہے
 نہر تھم دل تھے لایہ تھم آپنس سنگ
 جوان عرص کو زنس زار بوزم
 غنیمتہ زان چھٹے زندہ راتھا
 میو تھم مژدہر حلبہ پیچہ قرآن مجید
 کو رکھ تاپاس اء آخر ختم قرآن
 پور کھ فاتح کر کھ فریاد و زاری
 بکاہ مارن سے چھٹے اء غم ملاقاتھ
 و عیسیتھ چھٹے بکاہ بیس کو مارنے سے
 تہ یودوے تمہ ساتن باویم پان
 یودوے روے چونے ڈیشہ اردور
 تہ ڈیشیتھ کو کھ زانن عرش اعلا
 وزیر شہزاد کوہ احوال بوز یا مٹھ
 سچھاہ تس نرم دل کو آوتس مار
 مئے کھوتے کیاہ ڈیو تھتھ کو کھ نامیر
 مئے گنزر نرم زون تار کھ مار راتھے
 مئے کو کستور پانس فاختہ رنگ
 مئے مارن بختہ بکاہ وہ ذرا غمور
 کرونا ختم قرآن بہتھ ساتھا
 و چھان اسی کھ اکس کن پد بردہ
 دو شوے سوختہ دل اسی سوختہ مارن
 تھے تے سے اس پزور پھٹو دوسری
 قیام تر نام وہ فی میلوتہ سو ذات
 گنہ تھ تے کا ٹھو سے پیچہ کھارنے
 تہ ڈیشیتھ زو کھسن سے گنہ آسان
 بے لاکے کا بیٹھ پیٹھے شیخ منصور
 تہ ڈیشیتھ زن بے ڈیشن حق تعالا
 سپوز تس تمہ ساتن زن قیامتھ

۱۰ خاطر (چھن) ۲۰ اچہ رائے (چھن)

۲۰ یہ کوڑ تھم سے لایہ تھم آپنس سنگ (چھن)

۳۰ بکاہ سے مارنے تھتھ را غمور نرم ۵۰ پیچہ (ن ۱۲۸۴)

۶۰ نہایتھ (ن ۱۲۸۴) ۷۰ ذات = زائہ ۸۰ عقادنے سے (چھن)

ونبختہ کس زانہ چم آبت نبختہ مال
 دلس مانعہ کبہ چم یار میونے
 قسم چم کبہ وادس میکہ پھیرتہ
 زاناہ چس بصورتہ لاکہ مردا
 کران اسو پانہ وانی رقم لیس تہ وانی
 سہ نہتہ پھول آفتابن تر و پرتو
 حقیقتہ پادشاہن بوڑ پانے
 پورن نغلاہ کورن الحمد للہ
 فلتہ تمکنا کوڑ کھنن خرقہ ردون
 نقیبین کوئے خابے ہمتس ناد
 جرائس اس پیہر نشہ بر زہلاہ
 زاناہ اس تس شاپستہ دانا
 شہتہ چم نالی کوٹ شرمہ شہ زال
 پوزے ون یار کیاہ وہہ فرچار چمے
 بیہ نیرے خاصہ ماتم جامہ پیرتہ
 تر زہار نہ وچھتہ کبہ پانچو نیر فردا
 قیامتر دومہ میلو پانہ وانی
 جوانن دوریل تس یار سہند گو
 سہٹا شرمہ کوئے سوئے خانے
 چم میانے وقتہ عاشق پاک واللہ
 اول سے زور راتک مشکہ نوون
 تر کور نکھ پادشاہن زور پانچو یاد
 خوجن کوڑ کوٹ تہنہ شاندہ تلہ
 حسینا خوش صفتہ معشوق جاناہ

واپوزے ون اصل کیاہ چم چار میونے (چمن) یہ شار چم چھاپنی
 نمہ سخن منز ۱۲ اشار بروئہ درج ۲ تر زہار نہان مار کس منز نیر فردا (چمن)
 کہ پانچو کبہ کتو۔

۳ کران اسو ابوداعی لیل تہ وانی قیامترتان میلونہ پانہ وانی (چمن)
 ۴ لوگن (چمن) ۵ اول سے رات کے زور مشکہ نوون (چمن)
 ۶ رقبین (چمن) آمد شار بروئہ چم چھاپنی نمہ سخن منز یہ شار درج ۳
 شہن سوز یار سہندے اکھ جلاہ جلاون بوڑون کر اکھ اداہ

تسندے کوٹھ تھونس شائے کئے
 پُر زُھس تانہ تھے اچھے کیا چھانے
 دوپیس تمکو چھپے یہ میوئے یار لاشکھ
 یوہے روٹ کوٹوالن فندہ تھلے
 تیس نشہ میوئے تھے ماجہ تے مالو
 قیامتہ چھا یہ کیا ہ کوہے افسوس
 تین ہند کھوہ تہ روڈس انتہ میانی
 یہ چھامقد روت تام زندہ چھس
 یہ کورے مہ امی سند چھپے تھے پان
 پمارے پان لارے پیش سلطان
 نقیب خارجہ مہمت اسو ہمراہ

گوہن تس یار سندے رفت تے
 گردھک کوٹ باو تم سر یار پیانے
 لال ہر جانہ پیچھ کوٹ چھ عاشق
 وزیر سبندر دوڑ منزے دار تے
 تین میوئے چھن کاٹھ مے زور تے مالو
 دھتھک گے ماجہ مالس مے افسوس
 مناسب چھا تھن اسہ پانہ دانی
 جلا دن اچھ مارن درمہ من بو
 مے چھم از یار سندے دودرالن
 خبردار پچھ نہ بیدار گردھ توت تان
 مے ونتم یادش ہارتے گردھ لیاہ

۱ ادوپیس تمکوٹھ دیویمے شائے کئے
 ۲ چھاپی نوہس منز چھپے یہ شار غلط پاٹھو یکھت۔
 ۳ وزیر سبندر اچھ کیٹھ دار تے (چھن)
 ۴ قیامتہ آپہ نزدیکھ مے افسوس
 ۵ چھاپی نوہس (چھن)

۵ مے (ن ۱۲۸۴) کیا چھپے اسہ دھن
 ۶ یہ شار چھن چھاپی نوہس منز ۷ مان (چھن)
 ۸ یہ یاری کر یارس پیش سلطان (چھن) ۹ اخاچہ زادہ (چھن)

جو پیمانے گزری دم سستو ناظر
 چھٹے بوڑو راتک واپس مارن
 بدل ما کاشہ لکے ماسرتی منگم
 نہ تھا مال موہنے لال منظور
 وودکھ تس خاجہ زادس کر باڑو
 ودان اسو لیل کران اسو پانی پانس
 اشے سستو تھو ووتھتھ کو نندہ
 دو پوہس نیو نقبیس یار چوئے
 ودان کو نالہ ودان ہائے کیاہ گوم
 شہس نش واپہ وونے کیاہ ملن
 ششی شمشیر مسچہ دراو خاجہ زادہ
 مے مارم تے مے نخشم بے گوہاںس

قصاھے ہیکھ تے مارم چھٹس خار
 ووتھو ال حکم وونے کس چھ پراون
 دو پوہس تھر بادشاہن روز بے غم
 وچھے بو یار سے پیٹھ یار چھا پور
 نقبیس سستو پیرتھ کوٹ سنا کو
 بچھس پیٹھ اشہ قطراہ پوجوانس
 مے وونے تو م یار میونے گوم کوئے
 مے دو پوہم وار کو مزیں تھو تھوئے
 سہ میونے یار ضامن مار ما گوم
 یہ چھم ضامن راتک تھو چھس بے
 شہس نش گوز گندھتھ استاد
 تھو تھو دابر اوٹس پوک یادشاہ

۱ اگر گزری مے مال دولتھ سوز ناظر - گزری مے خون تھر سستو چھس بے ہا مزر (چھن)
 ۲ ووتھو واپس وونے کس چھ پراون (چھن) اگر گزری مے مال دولتھ تی تھر منگم
 ۳ دیار (چھن) ۵۵ پشار چھن ۱۲۸۴ مزر لیکھت -
 ۶ ووتھتھ کو تنبلیمت بند رہوئے مے وونم خاجہ مسچہ گوم کوئے (چھن)
 ۷ نقبیس سستو دراو یار چوئے (چھن)
 ۸ پشار چھن ۱۲۸۴ مزر -
 ۹ واپس پشار چھن چھاپی نہ سستو مزر -

۱. کوں کچھ سر سنا تھا چھتہ از دور
 ۲. چھ بویار سے پیچہ یار چھا پور
 ۳. دین مہنہ مہنہ دیو نہ کھ خلقو
 ۴. و دان اوس سور عالم شور کیا گو
 ۵. فقیر و بوز تو کیا گے ز لہو بے
 ۶. مرنس پیچہ رتمو دوپ بے نئے بے
 ۷. دئے کیا گو رتمو تہ اکھ اُکس پتھ
 ۸. تنے چھے دوستن منز روز ہر کتھ
 ۹. ونے القصد سپن محکم سلطان
 ۱۰. چھ اُچر زور میونے نور اللہ خان
 ۱۱. کوں کھ استاد تاتھ کوٹھ تس کتھ
 ۱۲. جوائن دار ڈیشٹ بارواہ دیت
 ۱۳. جوائن تالیہ دتی فری یاد کمتی
 ۱۴. جلا دن گورنگ کورنس رز سستی
 ۱۵. زانکھ کیا لیتو کھتم کر لولے
 ۱۶. خود ایا بے گمناہ چھس بند چوئے
 ۱۷. کوں کھ بے چارہ ٹھٹھل شکارا
 ۱۸. و دان تنس یار سندیے حال دیشان
 ۱۹. کلمہ گو شاہ شکستہ مور میشان
 ۲۰. کرے نا شمعے پتھ پو پیرا کتھ
 ۲۱. و چھن ناچار کوٹ کاٹھ پیچہ
 ۲۲. بیان تہ دار تلیہ کز فار تہ کتھ
 ۲۳. سوسن نلی غرق کا پڑا مہ پشتر تن
 ۲۴. سہ پوش اُسو ماتم جامہ کتھ
 ۲۵. کماں بردوش تر کش کوں نہ خالی
 ۲۶. اُتھن دہن مائز لا کتھ سہ چشمن
 ۲۷. خریدارس پنن دیدار ماون
 ۲۸. اُتھس کتھ نیز کرتل اُس تالی
 ۲۹. گرہس اُس زور سستی دور ناون
 ۳۰. کرے نا شمعے پتھ پو پیرا کتھ

۱. عایہ شار چھنے چھاپی فہ بخش منز ۲. شار تہ چھنے چھاپی نو بخش منز

۳. تڑھے چھے روز پش یارن منزے کتھ (چھن)

۴. سپن القصد کوتاہ حکم سلطان (چھن) ۵. کوں کھ ڈیشٹ (چھن)

۶. جوائن نکر زورنگ کتھ رز سستی (چھن) ۷. و چھن تنس یار سندیے حال دیشان (چھن)

وزیر اوس بادشاہس برہنہ کئے
 دوپٹس تنکو پادشاہم چھنہ خبر
 پیرس لاگتہ سچھا دیوانہ کرن
 برچھنہ نرن پین دمن مانہ کیا نام
 پچھے ماشوق اوسند چھنہ نرن
 گرہس پیچھہ حالہ اگر چھہ تھالہ نرن
 چھہ اوسے کن برمیوت سور عالم
 ٹیکان تنکو پادشاہن دوپ ڈپرس
 نظر کر چھاو چھان پم دور دورے
 نظر کر کور چانی جاہم دھتہ پاک
 دیزرو دھتہ دھہ ذکیاہ نیچہ چھہ تدبیر
 چھہ بوکھو برمیج چھک کو بوکھے
 دیزرو دھتہ پیر ما اوسے وٹنے
 چھہ درامتر نازنپنا پردہ خبر
 بہ شمع روپے خمد پردانہ کرن
 یہ دہ شتہ بیقرارن روٹن آرام
 توے ٹل کاٹھ پیچھہ سر نو جوان
 موتنس بازرس متر ڈالہ دروان
 یہ چھہ از یار دادے پیچھہ یہ ماتم
 دلس رکھ پیچھہ گزھی فاش سپر
 مے رڈے دھہ نوے اذرا تھہ ڈور
 جوانس پیچھہ چھہ لیکن عاشق پاک
 غنیمتہ دان یودوے اسہ تقدیر
 پین دمن دھہ ذکیاہ نیچہ دھہ

۱. یا پچھہ ژٹے وٹے (چھن)
 ۲. دیزرن دوپٹس شاہ (چھن) ۳. پشار چھنہ چھاپی نوہ سخن منز
 ۴. توے مادہ پیچھہ ٹل سر جوان (چھن)
 ۵. پشار پچھنہ چھاپی نوہ سخن منز
 ۶. پشار چھہ چھاپی نوہ سخن منز غلط پاٹھو لیکھت
 ۷. کھٹتہ تنکو (چھن)

۸. یسے چھہ کور چانی واپ دھتہ پاک (ن ۱۲۸۴)
 ۹. پشار چھنہ ۱۲۸۴ منز ۹ کوبر میج = ۹ کوبر پول (چھن)

و دیرن تو در دو پیش چشمت بر راضی
 آنکه زدهای زده تیر دانا مغتر قاضی
 جنان از دار دو لکھ شاد سپن
 سیمھا تمکو خیمھ جامہ تیر پیرن^۲
 کورس تمکو یاد شاہن پانہ شاہش
 مرن بہتر کورھ نو سپر خود فاش^۳
 ز سئے دشمن تھم آب عبور عشق نارس
 توبے از داتو و کھ نیشہ یار سئ
 تیرے کر تھم پاکب اری بر تلو و تھ^۵
 جھئے بو مول چھی ہم ٹو تھ فرزند
 تیر کو ز تھ شاد سپن لال مر جان
 خلتھ تمکو نالو تھ تھن شاد سپن
 دران دشت عاشقن و ون و جھان سپن
 رٹن تمکو عاشقن عاشق نالے
 پھتی اسی عاشق و عاشق پیشپ
 پھتی اسی شاہ عادل صا ز دین^۶
 پھتی اسی سہ سپہ دستے بر کلا لے
 ہزاران مر حبا بر جان محمود
 کہ گفت این قلعہ سلطان محمود

۱ اسی میر تھ بودانا (چھ) ۲ جنان تمکو کا تھ دولن شاد کورن
 ۳ سیمھا شامہ تہس پوہ شاہ پیرن (چھن) ۴ سپرے فاش (چھن)
 ۵ یہ شار چھنے چھاپی نوہ سنس منز ۵ تھ کھتھ عاشقا ز میر تلو و تھ (چھن)
 ۶ لال میر جانہ ہند (چھن) ۷ یہ شار چھنے ن ۲۸۴ منز ۸
 ۹ یہ شار چھنے چھاپی نوہ سنس منز ۹ ہران اوس اوش تین دون بر کلا لے
 (چھن)

پہلو نامہ

دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ^۱
کوہمی گفت اے کریم دے اللہ

دپہ^۲ تھک موسیٰ اکھ پوہلا برسپیل
دپہ^۲ تھک موسیٰ اکھ پوہلا دودلہ
ترا لہ ترا لہ اوش تراوان پیچہ دتے^۴
دودلہ اوش داودان دمبدم
مول موجی سارکوشے کروں^۵ تے

نالہ دوان اوش دیان یا جلیل
زار و نان اوش دیان یا صمد^۳
اوش دیان بار صا بوچھک کتے
پارک لگیو زار میانی بوزتم^۶
دپہ چانے زوڑ لوکم کروں تے

۱ دپہ موسیٰ یک شبانے برسپیل (قن)

۲ مقبول امرتسری چھ پنن پہلو نامہ پیچہ کنو شور و کران :

روز دما بوز اندر مشنوی
دپہ موسیٰ یک شبانے را براہ
کتھہ شے چھک تہہ بہ کرے چاکری
شانہ کرے موسیٰ عشر بویہ سے
۳ پیل تہہ دانی اوش کران دودود
۴ پیشہ پیشہ اوش تراوان دار تے (قن)
۵ پیشہ پیشہ مروجہ نوہ سخن منزہ

چھک و نان پانے جناب مولوی
کوہمی گفت اے خداوند اللہ
نرکری مشرف عہہ چانی نوکری
نازینناہ بوسہ کرے روپہ سے
اوش دیان کتہ زہار کتہ یا صمد (قن)
۶ اوش قادر پروردگار بوزتم (قن)

بار خمداد دیندے وندے جسم جان
 بار صابو ما تو دیدار مے
 بار صابو سرے وندے پاؤں
 بار صابو کتہ لبختہ خلد وندے
 ڈیشہ مٹھے چون چاکر آسہ ما
 نہہ تہ بندر چاہے پڑھ مے راؤرم
 ہونڈ تہ زھاؤل روچھے مے چانے مے
 مار موت چھم چون عرضہ روز تم
 جود کور تخم دود وائے در دلو
 بڑھتہ در تخم لولہ تبراہ وائے کس
 پینچہ سہ ہستم ترھم بخدرشن دتا مو
 عشق تیرے لے شکو لولہ چھوٹک
 پامہ کاسم جامہ ولہ یو کامہ کو
 داد چانے اندر و اندری سور گوم
 شانہ بد یو شانہ کر یو کو کلن
 مول ما جی کور کورے زونہ جان
 منہ منے تہ کوئڈ تم نار مے
 دتہ درشن ہمتہ شکوتم لاہنے
 ڈیشہ ہمتے دون اچھن منزلیہ وندے
 طوف کرہ خوف جانس کا سہ ما
 کھین تہ چین تر او تہ تہ مے کور
 تہے پتا مو تہے کھیتا مو بولے
 کتہ پڑاے نشہ سا تھا روز تم
 کور زول ہم کتہ زھا تہ تہ ما ترلو
 غار رستیو پار کرے تخم جگر س
 تاب چھمنو خاکی راکھا پتا مو
 سور چھمو او کر یو تہ کہ تہ
 داد چانے سور ملہ یو کامہ کو
 داد چانے عشق پاتھن دور بیوم
 داد چانے سور سپدان عاقلن

۱۔ یہ شار چھنہ مروجہ نسخہ شری

۲۔ یہ مہر توڑم نہ فکر (ناجی)

۳۔ پاتھن = ؟

داد چانے عشق منزلی دور گوم (قن)

حقو تہ نیباہ انہ ہے بو دودو تہ گھو
 بار صا بو میون ہو کس دودو پو
 جہ چہ لک یو فہ تہ ما پر کھیا و تھو
 تیرش لک یو گہ دودو اچ و تھو
 رشیہ و فو ہنڈو تہ سو تہ مار یو
 خاصہ جامن تار سو تہ چے تار یو
 ساسہ بڑ سے خاصہ نیا مژ کھیا و تھو
 تیر لک یو کھو تہ تل بو سا و تھو
 فہ تہ ما پر جھم مے جانے ماو سے
 ڈے کھتا مو ڈے چتا مو بو لے

جامہ لایت دوزم سپش لایت کشم

شریشیت آدم اے محشم

ہم پیرو نا نہا لے رو غنیں

خمر جفرا لے نازین

فہ واریو مہلہ ہورا کور یو
 پونہ گہ یو گھو تہ ستین ملہ یو
 دشنہ پانے مل بہ کھورن کاسہ یو
 جند گھو تہ بٹہ بردار آسہ یو
 کتہ آسان چھک بٹہ رونیو
 چھے سے ارمان چون فرمان بوڑا
 مشک عبیر متھہ پانن کو کلن
 چاند لفتہ چھنہ عاشق موکلن

عافہ تہ زامن نان روغن چاویہ تھو
 تریش لک یو قند شرک تھہ چاویہ تھو (ق)
 مقبول امر تسری چہ لیکھان سے
 درو کینو پاشوے کپہے دھبدم
 حقہ سستی نرم کپہے پاد تھے
 ساتھ ساتھ ذمہ سمیہ ما چون غم
 برتے تھو اول کسے قور بان تھے
 جامہ سو یو بخپہ ستین او لے
 تل کھورن وندہ ہے پنہ اولاد تھے
 آلوے رادس تہ پادن پان تھے
 بوسہ کر یو تو سے ولہ یو ذو لے

زین نمط یہودے گفت آن شبان

گفت موسے باکہ کوئی اے فلاں

گفت با آن کس کہ مارا آفریہ

ایں زمین و جرنج زود آمد بدید

تس دپان چھس بویچی دودیدو تس
نہ چھس پیشانم ادھ چھس بدودو تس

عرش مرسی یادو ییمو کور تس دویکم
نار بوسرے ذولتھم فور تس دویکم

تس دپان چھس یادو ییمو کور آسمان
کونہ گندھتھم ہمہ کور غم ریسمان

تس دپان چھس یس چھس جاہک تے
عشقہ ناسے ییمو مے کور غم سور تے

تس دپان چھس ییمو کور م لپار تے
سرز ارحہ کرتیز کوٹھم نار مے

کولنس تمہ زولنس دولنس مد
شہ ہستہ مے ژول دلس کورم زد

گفت موسیٰ ہاے خیرہ سرشدی

خود مسلمان ناشدہ کافر شدی

گر نہ بندی زین سخن تو خلق را

آتش آید بسوزد خلق را

دو پس دوسا ہاے پہلیو پیتی دپ
امہ ویتہ نے کھوے تیرت اوس پ

ہاے پہلیو پیتی وائن فو پزوو
امہ ویتہ نے سور عالم دیزوو

کھیا دین کس ناوہن کس جاہن
تیر لکھتھ کھوے تیر کس ساوہن

ہاے پہلیو بوز تو تہندے صفا
کھیون تہ گندھن زین تہ مرن چھن

نے پیر مار نہ تس فرزند وزن
زیون تہ پیر سنے نہ تہ نیند کھن

نچھپہ کان دوتھہ حقہ دولنس پوہے
نار دودمت وار زولنس پوہے

گفت ای موسیٰ دامنم دوستی

و ز پیشمانی تو بمانم سوختی

جامه را بدرید و آهے کرد تفت

سر نهاد اندر بیابانے و رفت

چاک دختہ خاکھا مولن میسے بوئے پاک ذاتس کیا دنے کورغم سنے

کھیلول ترا دختہ دور تام ترول پوئے نالہ دوان راختہ دور کول پوئے

ییلہ پوئے کھیلول ترا دختہ دراوتے تیلو کلیمس تو بریدا آوتے

و حے آمد سوئے موسیٰ از خدا

بندہ مارا زما کردی حبدا

تو برائے وصل کردن آمدی

نے برائے فصل کردن آمدی

یا موسیٰ آکھ یارمی لا گئے رکنہ آہم بالہ یارس زان گئے

یا موسیٰ کینتھ یہ کور دختہ کا ترئے نشہ جدا کو کور دختہ دلدار مئے

عشقہ پیوچ عاشقن میانن خمیر داد کولہے زانہ کیہ زیر و زبر

در حق او مدح در حق تو ذم

در حق او شہد در حق تو سم

در حق او نور در حق تو نار

در حق او باغ در حق تو خار

ما بروں را سنگیم و قال را

ما دروں را سنگیم و حال را

ناظر قلبیم اگر خاشع بود کر چه حرف و صوت ناخاضع بود
خون شہیدان ز آب اولیٰ ترست این خطا از صد ثواب اولیٰ ترست
تو ز مرستان قلاوڑی مجو جامہ چاکاں را چه فرمایٰ رفو

ملت عاشق ز ملت ما جداست

عاشقان را ملت مذہب جداست

کینہ کریم چائی نہا ز روزیئے سوز گرنہ موسوز گرنہ موسوزیئے
پیشہ کلیمس تو پتے سرا بانس پردہ تلمیحہ کس حقیقتہ دوش

بعد ازاں در گوش موسیٰ حق نہفت

راز ہائے کاں نئے آید بگفت

ہیچناں در گوش موسیٰ ریختند

دین و گفتن بہم آیمختند

بودن سر سودن کورتن عتاب در او زھانڈن پتہ پھلین شتاب

جایہ اگر سے اس پوچھے در نظر پانہ سے تھی کور متن زیر و زبر

موسہن و چھ گوس لار ان ہا دہ دل کیاب و سوختہ صاحبہ لو

ہا پہلیو اتی اتی روز تو دے تھے ٹوٹھیو اکھ کھتھائیو روز تو

ہا پہلیو نار چون ہو نور گو ذم چون ہو مدح کھتھو منظور گو

ہا پہلیو بی و نان چھک تی ترون حق تعالیٰ را غنیو گو چانین کھتن

ہیچ آدابے و ترتیبے مجو

ہرچے خواہ دل تنگت مگو

دو پئس پہلی ٹوٹھ سے روٹھگو چانہ ونہ نے بی سے سوئے ٹوٹھگو

پنہ سیتین ونہ نے سوئے ٹوٹھگو دادو لہ دادو دوا دارے ٹوٹھگو

یا موسیٰ دودھ ذرا کھم تو سے مقام تازیانے چاڑھے دو تیس بھام

تازیانہ بزر دی اسپم بگشت

گنبد گرداں ز گردوں در گذشت

عشق تازی لائے حکم کو سے فنا کوس داصل آم حاصل ریتا

کوس فانی چھینے خبر چھس کتے آفریں بر آفریں بڑے نے تھے تے

محرم ناسوت تو لاسوت باد

آفریں بردست و پاؤ روت باد

شاد باش اے عشق خوش سوائے ما اے طیب جملہ علت لائے ما

اے دوائے غمخ و ناموس ما دی تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک از عشق بر افلاک شد کوہ در رقص آمد و چاک شد

عشق جان طور آمد عاشقا

طور مت و خرموسی صنفقا

عشق سیتی رقص کران کوہ طور عشق سیتی دوت موسیٰ در عشق

عشق سیتی آسمان چھے در بر عشق سیتی چھے ز پینے پیچہ زھرہ

عشق چھے آتش چھے ز لان خویشک تر عشق چھے طورس کران زیر وز

عشق چھے دیوانہ کران عاقلین عشق چھے ز نعمتقا صاحبین

عشق سیتی دور کران آسمان عشق سیتی ترو تازے کو جہان

عشق چھے آیینہ نور رخہ دا عشق چھے آخر ظمان از ما سوا

یا الہی بخشتم عشق منے

تازی عشقہ کرت کالابو دزے

آسہ مکھ نے آسہ ہنئے کاٹھہ تر چن
 اتھاقن شبہ اکے آں جناب
 خاصہ خادم آسن جبریل یام تام
 یاد کور مکھ دیو کر ہم بندگی
 بندہ بزار بندہ بندہ سنگدش
 کو شو نگو کہو مشرخی امتی
 نصف شبے پاس آؤ ٹوٹ چم
 ڈاکھ تراؤتھ راوردو تھ نصف شب
 نازے راجے سار امت عام دھاس
 بوز امت پرورن یا مہتہ خبر
 دو دھیا بو آتہ صبحس ڈھانے
 پرچہ مکانش داترم بعد نماز
 اہل بیتوئے مکوہ یا ربنا

عائشہ چھٹے قلمی نوے ستر ۲ تا نوے سو پچھڑ منز۔ روز و شب بیدار روزم چھڑ
 (ن ۱۲۳) ۲ خاصہ خالص اس (چھڑ) ۴۷ ۵ یم نہ شاد چھ قلمی
 نوے ستر ۱-۲ تا نوے سو پچھڑ منز یوت درج ۵ رادر اوتہ امتی (چھ)
 ۶ چھا پی نوے ستر چھٹے پر شاد درج ۷ بوز صباو (چھڑ - ن ۲)
 بار سمیت آئے ۱۲۳ ء

۸۰ یارب پناه (ن ۱۱۲۳)

آیت لار ان کو ڈھار کھ عایشہ
 عایشہ دود باکھ تراون الفراق
 چھمنہ فتوانتہ ڈھار نہ نیر
 اوس شو نگتھ کوکھ یاد ا بنیریل
 کیا ز شو نگتھ کوکھ مشرختہ امتی
 یام بوز کھ تام نیرختہ گئے نیر
 بوز یارو لکوردنے بارو سہٹھا
 ذراپ ڈھار ان خون دل ماران ہم
 ماے پہلیو کینہہ تہ مامولوم چھے
 ما پہلیو یار کو یارن جدا
 ما پہلیو مے چھ تیشختہ عالی نشان
 ما پہلیو سون حضرت نند بون
 تمہ پہلیو یا مٹھتہ بوز ناو
 چھس بہ پھیران جنگلن منز کوہ کوہ
 سون سردار اوس آسان شہ بنشہ
 چھم مے آت لول وادہ اشتیاق
 ورتہ وچھان پتہ پتہ نیر
 یا محمد چھے دیان رونیل جلیل
 امتی چھی دوزخس تر پیہستی
 غمہ سیمتھن امہ چھمنو کینہہ خبر
 کین سنا کتھ جاپہ گئے امت پناہ
 ورتہ سمکھک اکھ پولا ہمتہ زماہ
 کتہ اوسکھ ورتہ ما کا نہ ہمہ کتھ
 عاشق حق خاصہ ماشوقے شہودا
 یا یہ بڈس اوہر تر وٹ چھے ساہبا
 کتہ کھو کھن مے کھٹن اُسو وچھون
 ناو بوز کتھ ولہ سستو تس گریتہ او
 شور بوزان از مے ورتہ تودر دود

آیت لار ان کو ڈھار کھ عایشہ (ن ۲) سارو سمیتھ آیت ڈھار کھ عایشہ
 (ن ۱) ۲ پتہ پتہ ورتہ وچھے پھیرا (ن ۱)
 ۳ آیت لار ان (ن ۱)

۴ اوہر لوگ (چھن) ۵ مے کھٹن اُسہ ماوتن اُسرو چھون (ن ۳)
 ۶ نرے ڈاو (ن ۱) ۷ دو کھ پہلی چھس بہ پھیران کوہ بہ کوہ (ن ۳)

بوز یارو حب انوارو ترؤو کھین
 کیئ شاکس دود پیومت لہون
 بلو کر ساخا کل کر تھتھا دودم کن
 رگر تہ بوز تھتھ سپنہ گوم بیانہ تن
 لیل کران تھو نوح چھن دیتیت
 اوس کران اُمتی یا اُمتی
 بوز یارو یام پتھلش نش نیب
 زون تھو آسہ سونے دلفریب
 دات کر کھہس پیچھ دچھک غار شریف
 غارس اندر اوس سردار لطیف
 سر بھن کن اوس دال تھتھا لہوان
 بارھا جیس پار پندھو پاچھو لیل کران
 اوس پشمو کھنہر ان نون جگر
 یا الہی از کرم بر من رنگہ
 یا الہی میون فریاد بوز تم
 میانہ اُتر سار کو گناہ بخشم
 اوس روان نالہ روان یا الہ
 غم مئے کاستم اُمتن غشم گناہ
 د پوتھتھا یارو یار اندر غارتنگ
 صاحبس ستو گاہ بہ صلح گاہ جنگ
 دود صدیقن یا امام المرسلین
 مرہ وندکے تھوود تھم مراد زین

۱۔ کیا کیس کس دود (چھن) ۲۔ سپنہ بری یان تن (چھن ۱۱۲۳)

۳۔ اوس کران اُمتی یا اُمتی (ن ۳)

۴۔ تہ پتھلش نش نیب (ن ۳)

۵۔ کو چھ کپتھ اوس سردارک لہوان (ن ۳) کلہ بون کن (ن ۱۱۲۳)

۶۔ یہ شار چھنہ چھا پی نوہ سنس تر۔ سلوان (ن ۱۱۲۳)

۷۔ یہ شار تہ چھنہ چھا پی نوہ سنس تر۔ ۸۔ گاہ صلح تے گاہ جنگ (چھن)

۹۔ یا امام المتقین (نوہ سچہ ۲)

۱۰۔ آسہ د کھنا جمال نازین (ن ۳)

یا محمد چون چھس نایار غار
 چھم یہ کینرہا کوڑمتن راہِ خدا
 کوئے بخشی بار صاحب امتس
 پیوس پاون پیچھ پرن عمر خطاب
 چھم یہ کینرہا قی کرے راہِ خدا
 آس تا مہتہ فاصہ عثمان غنی
 آئے آئے سو برے فرقانِ فاص
 چاہن اُمتر پیچھ مئے خشم بوزقم
 سر بر پہنہ ذرا و علی مرتضیٰ
 چاہن اُمتر پیچھ مئے خشم بوزقم
 کوئے بخشی بار صاحب امتس
 مال دولہتہ لال منگتم یارِ رسول
 پھیرو دادنس توئے آسو زپر کو وا تو
 لو سو واراہ چون دیدارہ کرو
 تو پتے دراپہ اصحاب کبار
 تو رہ دو پیکھ ہمتس چھو مرصا
 چھس یہ روان چھم نہ یوان عار
 سور سہ برہمتہ امتس کوڑے فدا
 پارو لکھ ہوئے سارو علی ہمتس
 امتس پیچھ بخش مئے عدلک تو اب
 سور سہ برہمتہ امتس کوڑے فدا
 یا محمد کو چھو ہم رو شنے
 ہمتہ رطقتم اجو تمہ کے پیچھ ہمتس
 چشمہ وندے سر تہمتہ تھو دروزم
 کاؤن سہو جنگ کرنس چھا
 چشمہ وندے سر تہمتہ تھو دروزم
 سارو سمیتہ پارو لکھ ہوئے ہمتس
 مئے کرنا حتم یارِ رسول اللہ ملول
 زار بوزو یار کا ہمتو آپ کا تو
 مئے ودمو تو تہمتہ آسو سارو مرو
 یا محمد آسو تہ کرے سر رشار
 شق تالا جادو اکتھ دی توجرا

۱ سور سمیتہ (چھن) ۲۵ یہ شار چھم چھا پی نوہمتس تہن ۲ شتر
 ۳ کیا ز (ن ۲ چھا پی نوہمتس) ۴۴ مرہ وندے کلہ تہمتہ روزتم
 (ن ۱) (ن ۲) (ن ۳) ۵۵ آری سمیتہ سارو اصحاب کبار (ن ۲)

مَنۡتَ دُرِّ تَوۡ اُسۡمٰکِ رَوۡزِ دِنۡمَاز
 مَنۡتَ تَقۡحِیۡکِ تَوۡ اُسۡکِ رَوۡزِ حَاصِلِ شَاز
 مَنۡتَ دُرِّ تَوۡ تَوۡ شَازِ پَنۡتِ مَنۡدِگِ
 مَنۡتَ بَشَارِ کَھۡ اَسِہٖ اَیۡتِکِ عَارِ فُش
 کِی چھ بے پروا خُود اے پاکِ ذات
 ناوہ مِیۡدَنۡ مَے چھ کَرانِ باوہ مِیۡدِ
 صَابر و اَیۡب و یَوۡنِسِ ذَکَرِ یَا
 خُود بَصُوۡرِ کَھۡ یُوۡسُفِ عَلِیۡہِ السَّلَام
 چھ چھ محمدؐ ناوہ مَسکِیۡنِ وَفَقِیۡرِ
 سَارِیۡ بُرۡوَنۡہِہٖ پَادِ کُوۡرَنۡ مِیۡوَنۡ نَوۡرِ
 اَیۡہِ لَوَاکِ سُوۡزَمِ صَا جِیۡنِ
 زوہ لہ کَسِیۡمِ و چھتِہٖ مَنۡجُوۡہِ اَمۡ کِیَا
 چھس بے کھوثرانِ دُہۡ ناوہ مَے تے

تَوۡ رَنۡشۡہِ چھو صاحبِ بے نیاز
 تَوۡیۡہِ کَرۡمِ تَوۡ کَرۡمَاقِ رَوۡعِ عَذَابِ
 بَنۡدِگِ نَوۡ یَا چھو شَرۡمِ مَنۡدِگِ
 اَنۡدِ مَشَارِ بَنۡدِ شَبِا شَوۡنِ کَسِیۡنِ
 انبیا چھن دُہۡ ناوہ مَدِوہ تہ راحۃ
 باوہ مِیۡدَنۡ مَے چھ کَرانِ ناوہ مِیۡدِ
 ثَوَالِہٖ نَاوَنۡ دَاوِیۡدِ رَحۡمَۃ تے بِلَا
 چھو کھار کَھۡ مِیۡدِ مَنۡدِ سِدۡ غَوۡلَامِ
 عَاجِز و بے چارِ مَسکِیۡنِ وَفَقِیۡرِ
 مِیَاۡنِہٖ نَوۡرِے اوس تَوۡرَۃ وَزَبُوۡرِ
 مَرۡوَر و مَرۡوَر کُوۡرَنۡسِ مَرۡسَلِنِ
 تِیۡوَتِ و دُہۡمِ یَوۡتِ مَے چھ مَنۡدِ زَاہِ
 غَمۡہِ سِیۡنِ چھس بے کُوۡلَتِ اَمۡ شَہِ

۱۔ یہ شارچھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت ۲۷ عتاب (۲ن)

۲۔ یہ شارچھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت۔

۳۔ یہ شارچھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت۔ ۷۵ چاہ کھار کَھۡ مِیۡدِ مَنۡدِ سِدۡ غَوۡلَامِ۔

۴۔ چھس محمدؐ پانہ مَسکِیۡنِ وَفَقِیۡرِ رہنائے خلقِ دَیۡشِیۡرِ وَنَذِیۡرِ (۲ن)

۵۔ بُرۡوَنۡہِہٖ سَارِیۡ پَادِ کُوۡرَنۡ مِیۡوَنۡ نَوۡرِ

مِیَاۡنِہٖ تَاہِ رَیۡفِ اوس تَوۡرَۃ وَ زَبُوۡرِ (۲ن) (ن مَجۡہُوۡ)

تو رہ دوپ نکھ راتھ دوہ اُسودان
 دودھن ہند دسا چھو متو
 سارو سمجھتہ زار وونی تھما جس
 آپ زھار کھنیک حضرت فاطمہ
 شاہ حسن بیچہ امام حسین
 بابہ صابو اہہ ترا دھتہ کیا زاکھ
 تھون دوہن ہندی فاقہ چھو متو
 اوسہ ہم تہے صبر کران از بلا
 وہہ ز تہے روٹ غم کو باچھ دنتہ
 یاد گیم متس ناداہ دے
 زالہ نم ما متس ہم کیا کرن
 یا محمد ا متس کر موی عذاب
 زالہ نم ما متس ہم کیا کرن
 سر بہ ہند دیکھ تھو تو بزمین
 بخشاودن ا متس سارو گمناہ
 اسہ ما دھکھا جمالہ نازہن

یا محمد اے دیکر تو کیا چھ جان
 ہم غمہ دا برس چھ میتر ثواب
 مہتہ وری تو مہتہ میا متس دنتس
 کائناتہ ہند بونن بے جا گے ہمہ
 فاطمہ ستو ستو پائش نور عین
 داتہ وونی فاطمہ کیا تہا باک
 چاہہ دہہ ہر ستو صبحن کو م شام
 یا محمد یا امام الانبیاء
 میا بہ بابو سون کیتہ چھ ملال
 تو رہ دوپ نس ماے میانی فاطمہ
 ہند بوزم تہہ چھس گریاہ کرن
 جبریل کن دول نم آئے عتاب
 ہند بوزم تہہ چھس گریاہ کرن
 سجدہ کر کو تو سوئے رب العالمین
 بے نیاز من ا سو کرو فریادو آہ
 دود امانو یا امام المرسلین

۱۔ تھون دوہن ہندی فاقہ چھو متو امام (۲)

۲۔ پر شار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۳ پر شار چھن ۲ تن۔
 ۳۔ تاہہ پر شار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۴ پر شار چھن ۱۱۲۳ منزے یوت۔

بابہ صابو دوزخ میں تھنہ غم میر
 دوناون کر کر پستو عرش عظیم
 بے نیاز میں اسو کران فریاد آہ
 دوپیس فاطمین بابہ صابو دوسا
 ترین جھن جھی شاہ حسن حسین
 فاطمہ توتنام سر قنود نوٹے
 فاطمین و چھ استقامت کر کو
 دو د امانو فاطمین ستر زار زار
 یا الہی چھک تر سار العیوب
 یا الہی سانیہ کر یک کر تے پاس
 شور تلکھ بڑو د کھ زور سان
 ذات پاک سنو ز جبریل امین
 جبریلین پانیہ حضرت قنود تلکھ
 بوسہ کورنس یا محمد غمہ تر او
 انشاء اللہ اسو چھ تھنہ نارس پیر
 آتش سستین تر جھوون نار جیم
 بخش ناون اقصی ساری گوناہ
 معہ کلاوسے امتک زوریم حصا
 معہ کلاون چانوی امتک جمعین
 یا تہ بخشیم یا تہ پترس نوٹے
 نور دین ستر کورن اتھو واس
 امین مغفرت کر با غفار
 فاش میر کر چھک تر غفار الذنوب
 خواجہ امتک کر تہ از دوزخ خلا
 عرش و کرسی اوس دان آسمان
 یا محمد روے قنود تلکھ از زمین
 آتش سستین روے مبارک جھوون
 زوریم نور دین روے ہاو

۴۴۴ ترین جھن اصحاب بیتہ حسن و حسین۔

۴۴۵ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ تہ روے بیتہ ۴ نسان آسمان (۲ ن)

۴۴۶ روے قنود تلکھ یا شفیع المذنبین (۲ ن)

۴۴۷ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ تہ روے بیتہ۔

اگر کسی پر حضرت فاطمہؑ کو قبول
 غم نہ کر غیر شوق نہ رہے یا غمبری
 شاد سپین ساری اصحاب و غلام
 پاری لگے ہوئے ساری سمیٹھ مروے
 یا محمدؐ میں نہ آسکے پشت بان
 کیا ہ چھ غم تنہا از عذاب آں جہاں
 یا محمدؐ چھ شفاعت دستگاہ
 بخشا و مسکین محمود و س گوناہ

•

۱۰ پشارت چھ ن ۲ منزے یوت۔
 ۲۰ پشارت چھ ن ۲ ن ۱۱۲۳ منزے یوت۔

اکھ حدیث

روز واضح بوز حدیث عربی
 دوسہ اگر حضرت اسود اظہار کیا
 ٹوٹے دو بیٹے تیر گزھان اذہ
 ساسہ رنگے خار گزھان فاصہ نور
 سزانہ گور بیلو
 سزانہ گور بیتران کو تم استے
 دودہ فی بے مہ کلیموس مل کھو متیر شری
 سزانہ گزھتہ میلو دلان جھی کفن
 جھو سہ دیان استاد و مہ سرو
 متہ کر کو تو میون بڑی تو زار پار
 متہ کر کو تو مہ بیہ تھا و تو مہ گزھ گزھ
 اکھ پانس شریں بڑن بیہ کرس
 یا محمد جھس بے محمد اکھ غلام
 خانہ دار و بیہ بوی نو تو مہ سلام

دوپ حضرت عائشہ فور موویسی
 کیاہ جھ موہ دس سخت احوال بان
 جھو کہ لد تن چھس سنان ہن من
 سز سزانہ تہ کران جھ سزانہ گور
 جھو کہ لد تن جھم گزھتہ سہ
 سزانہ تختس پیچھ کوو بودے
 کیاہ جھ دیان وار اکھ کن تھاو
 جھو سوالاہ دوس دار و حاضرو
 متہ نی تو مہ کہ کہ سان در مزار
 جھم تمنا دیہ ہا بیہ نظراہ
 جھس نہ لبان پوت پھیر دسترس
 یا محمد جھس بے محمد اکھ غلام
 خانہ دار و بیہ بوی نو تو مہ سلام

نظم

- ۱- تشبیلِ آدم
- ۲- پوئیمو نامہ
- ۳- کل بیان وندہ ...
- ۴- شاہ سلطان لکھ پو
- ۵- رب اغفر لی ...
- ۶- لومہ کچا رے ہتا بالہ یارو ...
- ۷- زان دنیا دا ویلا
- ۸- مدنو عشقہ چانے
- ۹- پشو نامہ

تمثیل آدم

تمسکِ آدمِ پڑھوم حبابس
 فکِ مینِ رزمِ ذکرے دولابس
 موگرندہ غافلِ خوشیہ تیخابس
 قصبک مانے پڑھوم قصابس
 دزدِ سیتی مز اکتھ کیا بس
 جویندِ جویا طالبِ طلبا بس
 غافلِ حیمِ مشغولِ لہوس تیعبس
 واحدِ چیمِ پانے شاید شرابس
 کتھ کھوڑ عاشقِ عشقنِ عذابس
 حبیبِ حسینِ پھو کہ لوے مخابس
 مود کیاہ رود کیاہ بائے حبابس
 پوچھو کہ پڑھو از منز حبابس
 بز و نہ پکھ کھوڑ سو قہر و عتابس

عائشہ بنت جبریلہ خاتون (اکھ پرون قلمی نسخہ)

۲۷ کسب کیا ہو گا، پڑھام قصا بسو (قلمی نمونہ)

۳۷ کھوڑو قہر و عتابیں (قلمی نمونہ)

آب تر ناوے ناو تر آ بس میخه چھے حق آ نجنا بس سیتو
 آ نجنا پ میلہ پڑیخه اصحا بس رند چھک زند کتھ آ بس سیتو
 صورتس مانے تا بیر فابس مشک زن میلہ گولہ لا بس سیتو
 داصلس نشہ رھائے چھنے کینہ نقا رند چھک زند کتھ آ بس سیتو
 عشق نس سلس میخه لاجوا بس زانہ کھے مانہ چھک حسابس سیتو
 دفتہ کور نیمہ یس دانہ تر کعبس رند چھک زند کتھ آ بس سیتو

بر گوس کر کیا میخه اصطر بس
 کر میلہ ذوق آفتا بس سیتو

محمود گارمین پڑھو ہوا بس
 رند چھک زند کتھ آ بس سیتو



۱ صورتس نشہ چھے تا بیر فابس (قلمی نسخہ)
 ۲ میخه (قلمی نسخہ) دفتہ کور نیمہ یس دانہ کعبس (قلمی نسخہ)
 ۳ زون (قلمی نسخہ)

گو پاؤں سے پروانہ تھی آنہ زولین پان
 تر آدن نہ کر کچھ تے باکھ تھوون عاشقن امان
 گو پوز تے اپیز سر و چھتو پیر سندنے کار
 نارس تے نورس پتہ پانس پانہ گرفتار
 پرسان کوڑھس پان کو ناز زولتھ تے
 سیو دکیا ز لوگتھ ساو مکینک واپو لیتھ تے
 تھو پیو تن و تن حال پن کیا ہن گو

جانبا ز مہ حرم راز چھ پیو ماز پن کھیو
 در ناز دیو تنظم یار ماوان عاشقن دیدار
 یکبار کرکس لار سین نار مے گلزار
 از دور مے یس نور تھند واپو دیو تنظم پور
 کوڑھس کے ذر سستین کوہ طوڑس سوار
 نارس مے مارم گتھ یارس ییلہ فدا کوس

۳۶ خصمانہ کرکھ تے دن آسمانہ و سبھت پیوس
 پو پیو ربہ نو دور چھ تے زور بہت کتھ
 ۳۷ مے زانہ یس چھ نوڑ خود ازور بر کتھ

۱۱۲۳) از دور و چھس نور تھند واپو پور (ن ہجور) واپو تھیلہ واپو تنظم پور
 ۱۱۲۴) یار پانہ چھنہ مروجہ نفعن شتر

نہیں تیرا دوش پوک دار گفت اے یار و وفادار

تھن کر کار دل کے ناکہ کیو یار ہو تے نار

یہ یار تو ہے ناکہ ترے دوت درمیاوس

تس نشہ چھٹے پانہ پن خانہ دے کس

چھٹے سخن اقرب خاں گواہ آیت قرآن

پر دھو محکم سر کر تو یار پن پان

باشم دلاں بہتہ دما دل ترے گڑھی موم

چھٹے کیاہ او سس کیاہ دھو کر کوٹ گڑھی کیاہ

اون دور کیاہ پرہیزا و چھ اندھیر دس گل

پوئیر تہ شمع زانہ گلک مابہ سہ سبل

چھک پانی پائش زہا یہ تہ امہ جاہ و تھو گڑھی

موروز نیسیرے کہہ خبر بوز اندر آدھ

اندھار روزن کار عاشق نیست مٹا سب

مطلوبہ سہ دے ٹوٹھ غائب تھو چھ سہ ط

افسوس کہ باہمتے پروانہ کسے نیست

پروانہ کجا باشد و اینجائے کسے نیست

محمود یارس پتہ مرن زان تہ عید

من مات من العشق فقد مات شهید

(وار یا ہو پرانہ قلمی نوہ سحر پیچہ)

عاریہ شار چھ من ۱۱۲۳ شریے یوت (باقی فٹ نوٹ بروہر جس پیچہ)

شریاس بیوٹھم ہر مہ کھالس
 دُزیا ہنس پھر ٹاؤنس ہے
 مشتاق عاشق اتھ جھالس
 اسی دینو بو گوپال
 لاشکھ میلہ یارس ہے
 گے غرق وصال
 لوہ کونہ عاشق اتھ خط و خالس
 شوہ و دین جان کیا چھس ہے
 زلف کوکل زال
 زلف کہ سلسلہ واتن کمالس
 پڑی پٹھو ادی ہاؤنس ہے
 یانے زن بلال
 دم دیو ڈا کرو واتھ کمالس
 کھے کاس اسیس ہے
 سپدی کشف کمال
 دم دار یود دن کھسہ ہے
 ڈسہ ہے مہ تے بال
 دمہ چی فرق چھے شیرت شالس
 اڈہ گٹہ دم دیاؤنس ہے
 کنہ منزے دراو لال
 دمہ سپتو زندگی باد شمالس
 دمہ سے ناو ٹور ہنس ہے
 چھک روونس^۲ بال

۱ عالمس پھر ٹاؤنس (نہ سنجی ہجور)

۲ محالس - ن ہجور لایبریری ۳۷ دم دار یود وہہ ذی کھسہ ہے (ن ہجور)

۳ چھک روونس بال = با چھک دادہ نو کے مال (ن ہجور)

سرختم الفس کن چھے داس
 سینہ پیچھ اند تر اونس ہے
 عے یی لوفن ز او الفس داس
 تنہ گو کوتاہ کال
 محمود یار دود کوتاہ تر اس
 اد کو سجد کورس ہے
 سے گو بدو حال
 پار کر موم جگرس ہے
 باو سے کس احوال

لکھو...

| | |
|-------------------------|---------------------------|
| شاہِ سلطان لکھو | لکھو لکھو لکھو |
| دو تم پانو لکھو | لکھو لکھو لکھو |
| جوڑ کتہ روڈ ہم دورے | ہے مہتہ تر لہتم زورے |
| راحتِ صاف لکھو | پتہ مولہ وختہ مورے |
| ماہِ مہتہ مور روز ڈھائے | کھتہ کن کر ختم کرائے |
| نورک میاں لکھو | گج سو پانی مانے |
| شیرتھ تہ سائس نیرو | سز تے سامانہ پیرو |
| پور سامان لکھو | چمن منز باگ پھیرو |
| چشمن سوہرے ازلی | کینہ چھی رو خسار سزلی |
| غونچے دہانہ لکھو | لالہ کھوتہ روٹھ چھی وڑلی |
| ہے کوو گوہم مارھتھ | مجہ تیر دیت ختم دہارھتھ |
| مجہ کمانہ لکھو | نالہ مہتہ رٹہ ہمتھ لارھتھ |
| ہانز کنو کھورن تہ آھنے | کو چھک نوٹن میون مہتھ ہے |
| شیرین دہانہ لکھو | رختہ و تہ چانہن کھتھ ہے |

۱۷۲۰ یلم زشار چھپنے چھاپی نوہ سٹنس ۲۰ غونچے دہانہ لکھو (چھاپی نوہ)
 ۱۷۲۰ یلم زشار چھپنے چھاپی نوہ سٹنس ۲۰

۱۸ چھ مہتہ صورت بند رو
 ۱۹ ولہ ویر میانے گوئند رو
 ۲۰ ماشوقہ ما پیم نازو
 ۲۱ نموش روہ یہ نموش آوازو
 ۲۲ مہتہ مہتہ کرتقم ریتہ مو
 ۲۳ مس کھاسو برکے چیتہ مو
 ۲۴ کو زانیہ کیمہ پاٹھو مرتے
 ۲۵ مجبور کو تا زہر تے

۱۸ چھ مہتہ وائرینچہ اندرو
 ۱۹ پہلوانو لگہ یو
 ۲۰ قولہ ویر اچھ چھ دازو
 ۲۱ مولودہ نسانو لگہ یو
 ۲۲ شصہ نچہ اکہ درشن درتہ مو
 ۲۳ متہ ستانہ لگہ یو
 ۲۴ مرا چیانے شرتے
 ۲۵ جان جانانو لگہ یو

(اکہ پرائہ قاسمی نوہ سچہ پیچہ)

۱۸ جگرس اندر (چھاپی نوہ سچہ)
 ۱۹ یہ شار چھپہ چھاپی نوہ سچہ شرن
 ۲۰ یہ شاہ سلطانو لگہ یو (چھپن)

دُعا

| | |
|---------------------------------|-------------------------------|
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | یا الہی کر اجا بختہ در دُعا |
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | چھس گدا موہ تاج تو لے بادشاہ |
| یٰ کور دھنوختم فکر تے اندیشہ غم | در اذل بو یاد کور حقس از عدم |
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | نفسہ کنو دیت تم سے شیطان دغا |
| کتھہ بے توشہ رت کوروم کائنہ ترا | یام بالغ کوس ادسم لہہ کہ چار |
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | در جوئی یثر مجرم جرم خطا |
| سختہ مشکل وقتہ تم میرم نہ ذات | رض دسوتہ مستحب بی و عجاہ |
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | ہائے افسوس تم گیم ساری قضا |
| تام زیوانم یام ماریس پوہ گوم | ذکر ترا دختہ فکر کران درہ گوم |
| رب اغفر لی ذنوبی مکلها | نفس شومین کچھ کورنس در بلا |
| تمہ بے مورس پینہ کورنس کریشہ | تی سے وچھم پینہ کورنس ڈیشہ |

۱ یاہ مصر چھنے اکیس پرائس قلمی نہہ سختس منز

۲ نفس شومین کچھ کورنس در بلا (چھن)

۳ زبختہ کورم (چھن) ۴ نفسہ کئے دیت سے شیطان دغا (چھن)

۵ یہ شار چھنے چھا پی نہہ سختس منز

۶ فکر کران پیوس در خوف رجا (چھن)

تی مئے کوڑم پیٹھ کاٹھہ اوٹھم نفا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 تہ ساری نشہ وہ فریزار گوس
 بار صاحبو زار بوڑم خار گوس
 فکر کران پیوس درخوف ورجا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 منہ چھوٹ اس ترٹے کن بے نوا
 عفو کر تم لو کو بڑی ساری گناہ
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از ترحم چشم رحمت برکشا
 توبہ کر دم توبہ کر دم یا صمد
 مہ انتہم رو بہ تم اعمال بد
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 جی شفیع یم انبیا و اولیا
 رزق دروڑی سوز تم در زندگی
 ہل تھو م تازہ اندر بستگی
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از برائے روح پاک مصطفیٰ

زور کھن میون کرتہ آسان یا غفور

وقت نزع عطا تم ابلیس دور

نور ایمان کرتہ محمود س عطا

رب اغفر لی ذنوبی کھلہا

(اکھ پرون قلمی نوہ سچہ)

۱۷ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سچہ کتھ

تی مئے کوڑم پیٹھ اوٹھم کرے نتھو مئے موزم پیٹھ نوہ اوٹھم ہانے

۱۸ آس بدور باہزاراں البتجا (چھن) ۱۹ یہ شار چھپ قلمی نوہ سچہ

میزے یوت۔

۲۰ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سچہ کتھ

۲۱ امہ باہک بیاکھ نوہ سچہ چھ (۱۹۰۸ بکری) منزیکھتہ امت مئے نش موڑ۔

لوہ کچارے ہوتا...

لوہ کچارے ہوتا بالہ یار لولو
لوہ کچارو گل بے خار و تے
لوہ کچارو پوشہ بہار و تے
لوہ کچارو ہا پوہ خستہ کار و تے
لوہ کچارو دیکھو دے نار و تے
لوہ کچارو برہم نہ بازی کار و تے
بیٹہ پٹامو متہ دوہ تار لولو
قوہ و نے ہا گل زار لولو
روشنہ ہا تو بیٹہ دیدار لولو
رنبہ و نے ہا موختہ ہار لولو
سور کور ختم بیٹہ نیگار لولو
کم کم "ککھ" کرکھ آوار لولو

لوہ کچارو ہا پیموشہ ہار لولو

برہم زان تو ہا یہ سمسار لولو

لوہ کچارے بچھے یا ونیو فکے
لوہ کچارے ساری چھہ زانان
یا ونیو دوہ تنس یلو سورانی
فکے سور کھتہ چھنہ مرخار و تے
لوہ کچارے اٹھ دند روزی تے
لوہ کچارے کتہ نئے آسہ تے
دادر لہ سے دوہ کھوہ لود چھلنے
یار مسیانے ہا مائے مدنو
نشہ برہم برہم اپشہ برہم
چھادان چھے یارمن یار لولو
نازن چھی ژئے غریبار لولو
تنس ناموہل "اکھ" کھنڈ ہار لولو
بیل ہا ودان ہار لولو
بوزی نو کاتھہ کاتھہ زار لولو
ٹلو ہمہ من بو یار لولو
اچھتہ کتے تنس بیٹہ ہرنار لولو
تیل بن چھے ہا سبز لولو
نشہ کوڑھ ہم ہا دوسار لولو

عشق جو شے دیکھتے ہو اور تے
چاہتے ہو شاطیہ باغِ نسا طس
بیکت ہو مازِ نفسِ نیشمین
تھڑیہ بیٹھے نظر اٹھے کرتے
آولہ رائی محسود کاشمی

جان کیا ہر شے لالہ مارے لولو
شور کیا ہر دھڑکے از آبشار لولو
چشمین تھے کاسِ خمہ اے لولو
حضرت ہو دیر دیدار لولو
لو کپارو بہت بالہ یار لولو

پانہ میاں

پانہ میاں ہا نادانو
بابو آدم جبرِ انسانو
خاک با خاک گو یکسانو
نزع نبی اوس لیل کرانو
ساس دائنسے کوس اکھ آنو
خا صہ فلیل الرحمانو
آس موت تہ ہیت نس جانو
شاہ یوسف کیا اوس جانو
تمہید مر نہ گے کتہ وارانو
اوس داؤد شش ارحمانو
تس تہ موتن کوئے وکانو
بختہ بوڈ اوس تخت سلیمانو
بخت مرگن کوئے وارانو
حضرت یحییٰ اوس روانو
حالہ اکہ نوکد نالہ روانو

زان دُنیا و اوہلا
اولے تس سوڈن موت
زان دُنیا و اوہلا
روح جہمس گزرجہ جہا
زان دُنیا و اوہلا
پاس یودعے کرہے تس
زان دُنیا و اوہلا
تمو تہ ذاتس پشمرن پان
زان دُنیا و اوہلا
وچھتہ چہرہ ما کتہ سو جود
زان دُنیا و اوہلا
وقتہ اکہ اوس کوت سنا کو
زان دُنیا و اوہلا
کئی سنا موت کر کئی سنے
زان دُنیا و اوہلا

قبرِ شریفے ژاد زنده پانو
 ذاتِ مستند اس شہین زبانو
 افلاطون بیہ لفظانو
 وقتِ مودرن گے نادانو
 بوسکندر شاہ جہانو
 موتس کینہ چھٹہ در مانو
 ادریس عیسے بر آسمانو
 ٹھٹھ موتیہ ڈھپہ دروانو
 پانچمبہر انچر زمانو
 تھموتہ مونٹ سے فرمانو
 خاصہ ژور یار چھی بڈشانو
 وقتِ نزع مونگھ اکانو
 غوث قطب اُسو کھوٹانو
 مالہ والی گے اچھہ ہوانو
 حصہ فاطمین کوریہ بیانو
 چیم نہ توے اچھہ ژاوانو
 تکیہ منکر چھی پارانو
 چار کپاہ چھٹے ہئے نوٹوانو
 خاصہ موسیٰ کلیم اللہ
 زان دُنیا واویلا
 تم نہ کینیاہ دانائے سر
 زان دُنیا واویلا
 تھموتہ ژھورن دارے موت
 زان دُنیا واویلا
 حضرت الیاس در دُنیا
 زان دُنیا واویلا
 روز ہے مے کیہ اوس دور
 زان دُنیا واویلا
 تم وے کور تمنائے موت
 زان دُنیا واویلا
 کیا سنا تہ آسہ کیہ حال
 زان دُنیا واویلا
 چیم شرنامے اچھہ مستیز
 زان دُنیا واویلا
 ناپ دوہ بس مسیحہ نتہ زان
 زان دُنیا واویلا

یوڈ آسکھ مسلمانو ویوڈ آسی دین اسلام
سینوڈ وخصتہ زان دُنیا واولا
داونے تہ جنتک مکانو کھیا ونے تہ نیا مژ جان
خوڑ تابے چھے رضوانو زان دُنیا واولا
یُس اکھاہ آسہ بے ایمانو زان دُنیا واولا
کھیتیہ افسوس بیہ آرانو زان دُنیا واولا
زندان سہ تر میلانو موہ دیو میلن موہ دن سہ تر
ادگر تھن سسج بیگانو زان دُنیا واولا
اچھے کن، نر زنگہ تہ پانو چھی گواہ پر تھن کارس
نیک بد چون کرن بیانو زان دُنیا واولا
بیہ کاتہہ چھنہ کھنہ لدانو نیتہ کیشہ دھا پانس سہ تر
موت تمشون چھے زقصانو زان دُنیا واولا
زند لوگ محکم کیا متنانو نیشہ رنشہ گز تھنہ بیدار
زندگی مہ گز تھہ پڑھ کرانو زان دُنیا واولا
ہنسک زدر موتن نشانو رنگہ سفید سپنے موہے
وینہ نو چھے سنگ زلانو زان دُنیا واولا
دگ تہ بیمار مو مرگن بہانو کد تہ نظراہ گز تھہ کور کن
نر تہ مادے انہ حارانو زان دُنیا واولا
مل کل موت داویس لو پانو تھنہ تھنہ مہ ملکہ نو
شور، مستی سوئے ہمانو زان دُنیا واولا

باڈ پچھ تھیرنے ودانو رات اکے تڑتہ پکھنو
 یورین چھینے کاٹسہ امانو زان دنیا واویلا
 مال دولتھ لوکھ کھوانو تہ گنوسے پترن چھ
 بیٹہ کانہہ نو ناو ہوانو زان دنیا واویلا
 پیچھ تختس دینو مو سرائو پیچھ رختس تنگوڑے کیا
 ننگہ ماگر تھک سنگدل پانو زان دنیا واویلا
 کتھ گھٹ گھٹ چھٹ کھانو یود نہسب آسی ترے
 روزی ما نیتہ ارمانو زان دنیا واویلا
 گالی مرگن کم کم بوانو مالمی مارجے رچھتو اسی
 ڈالو ڈپہ کمرنگے وارانو زان دنیا واویلا
 مول موج کوٹ کے بائے جانو ٹاٹھی فرزند بائے اولاد
 وچھتہ نیرتھ کو کاروانو زان دنیا واویلا
 راجھ درہ چھک تی ڈیشانو ڈپشختھ کو مشرختھ موت
 زان نہ ہوان چھک تانو زان دنیا واویلا
 پرتھ مکل من علیہا فانو روزر باقی ہوالشہ
 بوز کھ لاگ تس ستوزانو زان دنیا واویلا

مٹوڑو ہے نو توانو

لے پتھاو معبودن ستو

تور کیٹھ کرکٹہ سامانو

زان دنیا واویلا

مئے چھو لولہ کامن وولہ پکھتورمانہ تے
 گچس بوہولہ چانے دولہ مو پکھ ماہر تے
 سمبل از کوکل مشکس توش حال پریشان
 نیمبر زکی چشمہ ون زاہ چھنہ غائبو دیشان
 ونے داستانہ دلگ رستم داستانہ دولہ
 چھو رختس لولہ مستے مس چھو یوستانہ دولہ
 مدنو عار رستو وار و نتم کیہ تے گزھی
 آہ و افسوس جسس شاہ تل چھم پاہ پزھی
 گیس بوہنہ خاطر گزشتہ بخشہ میا گوناہ
 قسطن دل لولہ داہنج وولہ فی تے روٹم چون پناہ
 مد نورشکہ موکیہ اشکہ گچ مو بالہ روان
 کوو چھک خشکہ موہنہ عشقہ مرے ڈالہ توان

ہس محمد کا می عاشق ہنتر کر غولامی
 چھ دنیا برم تہ فانی کرتہ حاصل نیکی

پشونامہ

| | |
|----------------------|--------------------------|
| ہمبا پشو ترلو نا | چھو نہ کھ کر کرو پشو |
| دیشو گرہو شکار س | پشو پشو کور کر گشو |
| ہمبا پشو ترلو نا | رخا ترشو مارو پشو |
| دتر کھوئے سہی جان | تر پتر کر کوہ لن دیہ گشو |
| ہمبا پشو ترلو نا | پتھر پتھر پیمہ ہای گشو |
| وانکن اندر زنانہ | تر تہ مانکن چھی پتھر گشو |
| ہمبا پشو ترلو نا | شینکینہ رستے گیم رشو |
| تر یارے مے نومشی راہ | کشن دو تخم مے ارشو |
| ہمبا پشو ترلو نا | کشن کمانس گیم رشو |
| وگور رشو مورس بو | کیشیہ و خھر کوم پتھر رشو |

عبدالاحد آزادان چھ کشیری زبان اور شاعری "منزلت کھت زیہ باکھ
چھ عبدالاحد باظلم سند۔ مگ قلمی نو سچہ چھ تھر تر کھت غلط ثابت کران
تھر چھ نوم ترے شار نقل کرے ہوتے

| | |
|-----------------------|-------------------------|
| ہمبا پشو دارو وکیاہ | شمبھہ اووم کھیووم مشو |
| پشو نووٹم مے ماچھ راہ | ششو کپر تراووم ترشو |
| ہمبا پشو دارو وکیاہ | کرکا نہ فطریم وگور ترشو |

یتیم یتیم بازن نشو مہب پشو تر لونا
 بکياہ و تے کياہ کور پشو ششو کپرا ندر ژاے
 بلتہ خمتہ کور ہم فشو مہب پشو تر لونا

محمود گامی پیچہ بگر د شو

پاژن سیت چھس ملائے

پشو داد ووتے کیموہ نشو

مہب پشو داروہ کياہ

(پرانہ قلمی نسخہ پیچہ ط)

معراج نامہ

حمد تسبیح پادکر انبیاء
 تن پتہ تہندین زون یارن
 حمد پتہ ناتہ پتہ معراج بوز
 روز و شب تس بیچہ درود سوز
 ستودہ نیم اوس ماہ رجب شب
 یڈ اوس پان زمین کیونب
 تہ شبہ فرمود جبارن
 داؤقت کیہ ہن اسرارن
 جنتس گو تمام روح الاہین
 نوؤک بالوش رحمتک زہین
 اُجھانیہ سید اوس سرور
 یانہی پادرن وندھے سر
 حجر نشنبر کن دالے رتم
 ذات پاک کاسی اُتک غم
 ستجہ ساس ملا پکھ برونجھ آمتو
 نہن منز زورن رسولِ نوحہ دا
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 دلس منز پاد اگرہ ہی سوز
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوس درخاب ناز شاہ عرب
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکو ماشوق یوڑی کھارن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوڈن تمکو براق اوس نازہین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جہتہ پیچہ جہر یو تجس زادر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکن خلکن سیتو پھیری رتم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نوؤکو خان چھک پیرا متو

ترے تہ بیٹے چاہن یا دن کہو
 فراق ستر براقن وود زار زار
 تہ آد کورہن دام یقرا
 بوز تہ براقن کوت بڑ چا
 تیوت پوک تیز تہ پوشش نہ واد
 براقن پیچہ ییل کھوت حضرت
 ہیشتر تمہ مسجد اقصا و تہ
 یام داؤتی نبی مسجد اقصا
 نبی لا کورہ تہ اقتداء
 گوڈ نکس فلکس کھتو سرور
 نوڑک پوہ شک اوس در بر
 اد کہو دویمس آسمانس
 ہنہ ہنہ دتی ہنس پیچہ پانس
 تہ اسی یحییٰ بیٹے عیسیٰ
 بوڑی نے صلوات بے انتہا

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عرش کن کن پیچہ پیڑا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانے آد شانہ دا رتہ آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بڑو تہ پوک براق جبریل پیچہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 حضرت سون تہ کورہ کھ پیچہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وچھک تہ آدم یا غمر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشتیاق یثا اوس در بانس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرہنس سلام یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۳۱۹ (ن) عا محشر کیتھ کن آسم سوار (نوعہ سخہ جبار خان - ن ۱۳۱۹)
 ۲ بڑو تہ کو جبریل براق پیچہ (چھن) ۲ داؤتی ییل حضرت مسجد اقصا
 (چھن) براق پیچہ داؤتی مسجد اقصا (ن ج)
 ۴ کھتو یام فلکس پیچہ سرور (چھن) ۵ سلام کرہکھ یا سیّد (قن ۱۳۱۹)

تریس یامتحہ کھور کہ کھور
 ملکوتی تریں دور و دیک شور
 تتر ادس یوسف بیہ دور و
 سوز تمکو نبیوس سلام دور و
 زور میں فلکس کھتو توشن
 عاشقی کرس تتر پیوستن
 موسیٰ، ایس بیہ میرم
 قور بول کرسون دور و دوسلم
 ادیشیلو پیشتر میں بر مشرن
 ملا یک پاران اُسو بیون بیون
 اسماعیل، اسحاق بیہ یوقوب
 نبیون سارے چھٹے چانی شوب
 شیے میں فلکس کھتو دوشوے
 ادیشم سدرۃ المنتہا گے
 یسیرتس جبریل شہر ہوون
 ملکوتی اندو اندو کر کر جس دور
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 بشدگی کران سوئے معبود
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نور تہمتہ افتاب نوروشن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 سوارہ پیشتر کہو کہ سرخم
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نظارہ کر تہمتہ طرفین کن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 یار رسول اسہ کاس لول تے لوب
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 تتر پیچھٹو شتو میں کن نو کہ پے
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 ز کاڈ نفلیچہ کر نوون

۱ تریس فلکس یا ز اور دیک کھور (قن ۱۳۱۹) تریس یام واتفو کہ کھور
 (ن ج) ۲ تتر بشد چھٹے چھاپی نمہ سخن پیچھٹو فلت پانٹو یکھت.
 ۳ یکہ وڈی بر وٹھتس اُسو باتم - یار رسول بولے نے درود و سلم (ن)
 ۴ یار رسول اسہ چون لول تے لوب (چھن)

دودہ ماچھہ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
 جبریل کو دوپنس اسے سرور
 میانہ کھتہ ڈیشکھہ پیشہ پیشہ
 میکا نیل تانہ بڑوٹھہ تس او
 تھوک پیلہ پنہ نہ نہ نشہ راو
 پاک پانہ تھوک پیلہ میکا نیل
 وچہ تہہ قہہ درت رومیل علیل
 تو پتہ زف رف بڑوٹھہ او تس
 تہہ تھہ داتھو پچھہ عرشس
 کڈہ پن نالائی وٹھہ رندا
 بس جہم عرشس تارج زیبا
 نالان سان تہہ تہہ میکو یام
 ہر صبا پیر تو تہہ ہر شام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بکہ ما یتیمہ بڑوٹھہ ذر تم پر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پن میانہ پچھہ کھہ رقاو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بڑوٹھہ تس تام او اسرافیل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول وہہ فی وہہ تہہ تہہ پچھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرد نالائی چائی یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 لہ زہنیش عرشس روٹ آرام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ چھاپی نوہ سٹس تہہ۔ جیار خان چھہ یتیمہ آریہ لہہ کھتہ
 ز رکاٹا سردار کر نوٹھہ دودہ ماچھہ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
 شراب اس دنیا دور تر دوٹھہ

۲۔ انہ کھتہ تہہ ڈیشکھہ (ق ن ۱۳۱۹)

۳۔ یا رسول نوہ کس تختس کھس (چہن ن ج)

۴۔ یہ بند چھہ چھاپی تہہ قلمی نوہ سٹس تہہ۔

عرشہ نش بر و تھ یز کیہ نیرتھ
 رقت معشوقانہ اوس پر تھ
 تہ اوس ساری مقرب دور
 منظور گویش اوس مستور
 دوپ نس یا رسول کیا اکھستھ
 امتس کر تہ مے مغفرتھ
 دور اوس تہ ادقاب قوسین
 سورے سپن تہ عین الیقین
 دوپ سانی نبوین التخیات
 بوئے صلوٰۃ والطیبات
 تور دژاو از زبان قودرتھ می
 سوزے رجمتھ برکتھ ژٹے
 فرمود سیدن سانی باد ازین
 امت چم ضعیف بیہ مسکن
 بوڑتھ ملا یکھ رودین گواہ

شوق سیمو چھنہ تمکو پوت پھیرتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بر و تھ اوس ستھ ساس پردہ از نور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ شیم اُمّتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگہ شیب دورچہ اوس مابین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بے نیاز چھک از ہمہ پاک ذات
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اسلام علیک ایہا النبی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دعلی اعباد اللہ الصالحین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشمہ ان لا اللہ الا اللہ

۱۲۹ غمگشت معشوقانہ (ق ن ۲) ۱۲۹ یہ بند چھ چھاپی نو سٹن مترے یوت مکر۔
 ۱۳۰ تو کھو تہ ادنی از دو مابین (ن ج) تو کھو تہ ادنو دور مابین (ن ۱۳۱۹)
 تو نش ادنے رقد (ن نمبر ۳) ۱۴۰ بوئے رجمتھ برکتھ ژٹے (ن ۱۳۱۹)
 ۱۵۰ عرض کورن یا اللہ العالمین (چھن-ن ج)
 ۱۶۰ سیمتھ مصطفیٰ بود اینچینس (ن ۱۳۱۹)

و اشہد ان محمد عبد اللہ
 پائے و اُن کی دُعا کی تم کو کبھی اصرار
 روزِ شنب تسبیح سوز بسیار
 پُر تر حصص یا رسول کیلئے آگہ مسجوت
 کورے اُمّتیں پیچھے مغفرت
 دوپ نس آدمس سجد دیو و تھ
 تہیختہ سنیہ اسہ کیختہ کی تھو و تھ
 دوپ نس آدمس سجد دیو و تھ
 چانی اُمیر کیختہ تھو و تھ
 یا اللہ شریٰ خلیل تھو و تھ یا
 تہیختہ کیلئے دہتھ یا غفار
 دوپ نس نور چون اوس تابان
 داتی نہ نار زاہ بر اُمّتیاں
 تامت حکم اس از در گاہ
 پانتر شاہ وقت نماز روز نشن ماہ
 عرض کور شہرین سانی آن دم
 ترئے ریتھ پانتر وقت کیلئے اؤکم
 دوپ نس یا شفیع المذنبین
 را دوپ نس تہ تہ شہید دیو و تھ
 ۲۷ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیلئے نکھ اے سید (چھن)
 ۲۸ یا علی (چھن) ۳۸ اُمّتیں کیلئے نکھ اے سید (چھن)

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عالموتہ عارف کو ظہار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ غم اُمّتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جنت اول نس ہو و تھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور چاہتہ جنت پیر و تھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نار منز کور حقس و اے کل دار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو ستر چھتر گوار سوزان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول اُمّتیں کیختہ منکھ کیلئے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فو توان اُمّتیں کہ ہر کہ نیم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُمّتیں جائے و چھ خلد برین
 ۲۹ یا علی (چھن) ۳۰ اُمّتیں کیلئے نکھ اے سید (چھن)

سیتو نیون جبریل روح الامین
 جنت اندر زاد احمد
 شمشاد قد آسہ غمہ رشید حد
 غلمان تے حورے آسہ کی طرف
 دیدار و شبستہ گے مشرف
 و چھہ رتمو جنت حور غلمان
 خاص کیاہ آسہ پان پاؤں
 نور سیتو حور آسہ تن ناوان
 کنہ بوز کیاہ آسہ و نہ ناوان
 خافہ خافہ نیاہ از کیاہ بہتر
 زعفران رنگ آسہ مشک آفر
 ماشوقہ و چھتھم آسہ جاب
 مہمہ و چھتھم جاب و فکریاے

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 غلمان تے حور آسہ بروٹھ بے حد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رومہ سیتو بازو سیتو سیتو کف
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 زونہ تے آفتابہ کھوہ تے تابان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دور فکری گوشن آسہ راوان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 و شبستہ خورش کوٹ کو سرور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جابن و چھتہ کیاہ اوس پیر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۲۷۱۴ ریم نہ بہت چھتہ قلمی نوہ سخن شرف

۳ زونہ تے آفتابہ کھوہ تے آسہ جان (ن ج)

۴ خافہ کھوہ آسہ پیر پیر پیر پیر (جبار خان)

خافہ کھوہ آسہ پیر پیر پیر پیر (ن ۱۳۱۹)

۵ کاسہ کھوہ زعفران مشک آفر (جبار خان - چھن)

۶ مہمہ و چھتھم تے صد رنج سرتا پے تے کڑھ یس آسہ چانی مے (چھن)

دُوبِ ہَس جبریل سترہ سترہ پچھ
 عیاذی پڑھ کہتہ پچھ کر مر چک
 دوزخس نشن یلو و آڈ حضرت
 حکم آو مار کس ادو کرن کتہ
 سلام کران آو مار لکھ
 یتہ برو نیمہ ینہ یور تشریف پچھ
 دُچھہ تمو دوزخس ہندو طبقات
 وود کوئت نبیون سارہ ووشات
 مار لکھ یتہ منز آست کم
 مار کت دُوب یا شفیع الامم
 اُستہ چپائی سیم گوہ ناہ گار
 دود کیہ نبیون سائی زار زار
 نار مشیز ڈیو تسخن مویج تہ مول
 یا رسول آسہ کہتہ نار پان دوا
 دُوب ہَس یا رسول آسہ موکلاو
 کر تہ تہ مول مویج اُمت تراو
 دشمنن ہنیز جابے ادو وچھکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مار کس ڈیشٹہ ہیوت تمو پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول عاصمین نظر ادکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگریہ روس تہ کیٹہ نا کتہ پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 باو تم وکو وکو تہ ہیم غم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 والہ نکھ یتہ منز زالسکھ نار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ڈیشٹہ نبیون مریجن دول
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُکتو منز تامتہ حکم تس او
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ جبریل دُوب پچھ سترہ سترہ پچھ (ن ۱۳۱۹)

۲۔ حکم آس دُوب نس اے غم خار (ق ن ۱۳۱۹) ۳۔ یہ بند چھتہ چھاپی
 نوہ سترہ ۴۔ یہ بند تہ چھتہ چھاپی نوہ سترہ

مول موج تبتہ مومہ کلون نے
 سانبہ کھوئے، ٹوٹے کا تہہ بھون نے
 دیان اوس کیا ہ سنبہ میاں کی امتی
 علمہ تلبہ میاں ما دور کا امتی
 دوان سپنس حکم از حق
 امتک غم چھے زئے بر حق
 و چھتو تمکو سون غم کوٹ کھو
 لوہ سان تس پیچھ یتر پرتو
 دووختہ تور عرشہ کوٹ تھو شین
 زور مس فلکس پیچھ وائون
 وائی حضرت نزد موسیٰ
 پتر شاہ وقت نماز روز سبہ ماہ
 اون کن چھ پتھر اتر ہند غم
 زئے چھی دیان شفیع الاعم

۱ مسیحہ تبتہ شاپہ تر اون نے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نارس منز ما چھم پیے متی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بخش مے امتس اے مشرق
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تیتھتہ مینو سردار سون کوٹ گو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جبریلین تس تار پف دون
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 امتس کیا ہ اہ تھتہ اے سید
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ذات پاک تھہ پیچھ میرا جم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۲ بندہ چھتہ چھاپی نمہ بخش منز درج ۲ دیدار میاں تیش دور کا امتی
 ۱۳ اہتو اند سپنس (ن ۱۳۱۹) نامت سپنس (چھن)
 ۱۴ امتک غم کھین چھے رونق (جبار)

۱۵ تیتھتہ سون غمخار کوٹ سناگو (ن ۱۳۱۹) ۱۶ وہ دن موسیٰ پتر ہنس سی
 کی صا حید بخش تھہ دیسی ترئے ریتھہ پنج وقت پر امتی (جبار خا)
 ۱۷ یہ بندہ چھ تھہ سخی جبار خاں منزے یوت۔ اون کن چھ پتھر ۹

گوب کوئے امتس چھینہ تھل
 ز ریتھ تیر وہ نہار مانچھ کے کل
 یودوئے امتس چھینہ طاقہ
 پانتر من بدل پانترہ چھک وقت
 فرض کے نہار بیٹہ رمضان
 مؤمنو مائن چھہ فرمان
 تیر پیٹ جبریل سبتو آوتس
 یکہ و طم انبیا ماؤن تس
 بیت المقدس پور کہ نفلہ
 جبریلین دوپس اے نبی اللہ
 قصود و عفو براقتس کن نیو کہ پے
 داتہ ون گریم غائب گے
 گر پیلہ واتنود کہ حضرت
 مانکلہ اے سے گڑھان حرکتہ
 مؤسس و قہمہ و ذی اس مومہ وال
 وچھہ ریمو قہہ درت ذوالجلال
 الحق پیٹ سیدن سائو اتھہ تل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانترہ وقت فرض چھہ دن اکھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فرض وال نکھہ اڈچھک مسلمان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 واتنودن بیت المقدس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 انبیا غمہش وقت گئے کیتیاہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بیٹہ یورٹن و لن سپنہ طے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 موصلس گرمی ہنیز نہرکتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 سردار ڈاٹ شتھہ گئے غمہ شمال
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ صرف جبارخان نس فہ سخس منزے یوت۔

۲۔ کہہ منزتے مانکلہ اس نہرکتہ (چھن)

۳۔ یہ بند چھہ چھاپی فہ سخس منز۔

معراج حضرت پیر کو پاٹھو زان
جسمہ سان کھوت مئے بر آسمان
نبی شد معجز پیر کو پاٹھو زان
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
یا رسول گو کہ محمود دس یاد
لو لہ سیتو دمیہ دمیہ دوان فریاد

ہو تیں دیدار گزشتہ دلشاد
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ



۱۷۱۰ بہ بند چھ چھاپی نوہ سٹیس ٹرے یوت۔

۲۷ تمنا چوئے محمود دس
دما روڑتہ پان ہاوتیں
تس چھک بیٹہ کیوتہ ٹرے

(چھاپی نوہ سٹیس)
۳۷ یا رسول عرض بوز محمود دس
تس چھک بیٹہ کیوتہ ٹرے
جان کیا دوان نے پان ہاوتیں

(جبار خان)

وفات نامہ

حضرت فاطمہؑ

| | |
|--------------------------|---------------------------|
| روز دہماہ ۱۲ امہ وراثت | بوز فاطمہ صائبین و وفات |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | یاد قبر کرتین ۱۲ ذات |
| خارجی دہنٹھن حضرت جناب | شہ ۱۲ کہ اس فاطمہ در غاب |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | تمو پھیرتھ کوڑھکھ خطاب |
| چھ ۱۲ دنیا ملک و اُران | فاطمہ کو نہ چھ سون پھیران |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | نور ۱۲ ۱۲ چھ خان شیران |
| چاند وراثت کرن چھ زار | اسہ لوہ نہ ۱۲ سے روس قرار |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | چھی کر تھ ۱۲ سے انتظار |
| از زبان حمید الامام | فاطمہ یام بوزن یہ کلام |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | نیشہ نیشہ بیدار گے تمام |
| امر رسول بیہ امر عہدہ | تھوڑ و تھوڑہ اونکھ بجا |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | کوڑو کھ سنت فرض ادا |
| بیہ تاوین تیم بڑو تھ کئے | آپہ ایمان بھتہ و چھنے |
| صلی اللہ علیہ النبیؐ | حبابہ کڈو کھ نہیر تے |

جامہ چھلو نکھ پینہ نہ پانے
 اوش تراوان چوں کاروانے
 گیسو آنن کور نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چشمو نشہ آس منہ تر ہران
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 آسہ امان دھما بہنہ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہہ نشہ ٹیٹ کھ سہ سر
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چھہ کہ لڈن کس تریش دیکھ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 کاتہ تر آسہم نہ پینہ پڑ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہہ ماس تر مارجہ ڈھان
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 گرینا یا پیٹھ و تے
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 میں دیپس تی سے بوزیا
 شاہ علی حسن ہمت روزیا

۱ آنر فاطمہ (۲) ۲ بو مرتضیٰ شیم گزہن - باز بانو روز کھ نہ مر گزہن (ن ۲)
 ۳ تر بشہ چھنہ (ن ۲ مرز)

کوس دلس چاک دیمو جامن
 دویں فاطمہ پہ کیاہ بوہم
 زاہ تر اسیم نہ یوان پتھو غم
 ونہ ایمان پہ کیاہ کرے
 خفیہ کرے صحتہ بے ادھرے
 مروج مری نہ زاہ سرن
 بیہ کوس اُمی شرن
 یا فاطمہ نیلہ مرکہ
 کج چانے سبق نہ درکہ
 فاطمین دویںس یا مری تھے
 تھو و مئے تے رضا بقضے
 یا علی کوتاہ بے وئے
 چم مئے عرض بوز تم کئے
 چم نہ موتس یلج چاکے
 تم بجا آئی ز کجھ وارے
 اولن نیلہ نیریم مئے جان
 کاتھہ تر تھتھ نو آسیم مئے ویشا
 دویم حاجتہ چمے راجتہ کیوہن

صلی اللہ علیہ النبی
 داد ہجر رک مئے داغ تھو غم
 صلی اللہ علیہ النبی
 کریم ما یم اے سرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور یم کتہ زون
 صلی اللہ علیہ النبی
 گیسو ان کس شانہ کرکہ
 صلی اللہ علیہ النبی
 رادے تھو موتس رضا
 صلی اللہ علیہ النبی
 ہو قسم بحبانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 وارے بوز چم حاجتہ تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 راجتہ کتھ دیم مئے شران
 صلی اللہ علیہ النبی
 لول بروزم جگر گوشن

براہ بند چھین ۲ شہ ۲۱ پیر سارن موتن مقررے (ن ۲)
 ۳ طہ ٹھین میانن (ن ۲)

یثقیلہ فمرن میون سنج زانن
 تریمیم حاجتھ کرے بیان
 وار دیدار ازم دروان
 میونتنه علی صابن وئن
 فاطمو چھے بجا انن
 پیش سرور کریم نہ بیان
 بیہ خیابی ازم یوان
 تریمیم حاجتھ ازم بجا
 تنہ منز باگ گڑھم یادا
 پانہ وانی اسو کران گفتار
 نام دوتس موتک سوار
 فاطمس ییلو عزرائیل اس
 تنہ اموب نھ لہ غم تراس
 نویر دیدن دوین نیرو
 بطور بایس اندو اندر پھیر
 افعہ رطہ کھہ اسو کران
 صلی اللہ علیہ النبی
 قبر بیٹھ گاہ ازم یوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 وار وارے حاجتھ پنن
 صلی اللہ علیہ النبی
 غصہ میونے اے جانِ جهان
 صلی اللہ علیہ النبی
 ییلو محشر سینہ بریا
 صلی اللہ علیہ النبی
 اکھ اکس وچھان دیدار
 صلی اللہ علیہ النبی
 طامٹھ زون کوڑس وسواس
 صلی اللہ علیہ النبی
 جامہ پنو پانے شیر
 صلی اللہ علیہ النبی
 کھہ کران زن موختہ ہران

۱۷۱ دار و نالان (ن ۲)

۲۷ روز محشر مے وانی دزم
 ماہ کن منز تھا رتھہ دزم
 جنتس مہ کلاوتھہ دزم (ن ۲) ۳۷ قرار (ن ۲)

زیرِ لحد سرکہ دفن
 اُسو حیدر یوان مُجسس
 گر یہ کران بیچارہ بیکس
 تریمہ دودہ گو اموب بیتاب
 فاتحس دودہ لہ با جملہ اصحاب
 فاطمن دوس چھونا یوزن
 ہمسایس انبیام سوزن
 تبیم ترے دودہ بر پیچہ پاران
 میون احوال وڈو تو یارن
 تنہ دوئم دوان نالے
 دودہ مہ کلہ یتیمہ احوالے
 یام بیدار گو شاہ مردان
 لبیکہ سوزن تہ زہار کھ سوزن
 تس زناہ نش وڈو بیتاب
 تمہ پھیرتہ دوسیکھ جواب
 کوہ بخشش چھے مانی سردار
 بخشش دودہ فی پانے غفار
 امہ یام اکھ فاتحہ پورن
 فاطمن تام بر مشرن
 اُسو تھا دوسو ہو رو کر کر کر
 کر کہہ نثار دے چھو کھو ویر
 ترین دودہ مہ اس فاطمہ نبیر

صلی اللہ علیہ النبی
 فجر پیرتہ توت فاتحس
 صلی اللہ علیہ النبی
 آیس حضرت فاطمہ در خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 سور سمسار چھنے کانسہ روزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 چھم وڈو پنج اموب ہماران
 صلی اللہ علیہ النبی
 جلد گڑھو کر دیکھ حوالے
 صلی اللہ علیہ النبی
 آتہ ہجرس کن نالہ دوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر یہ کران دودہ ہنسہ یہ خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 اُمیتن سارن غم خار
 صلی اللہ علیہ النبی
 صابین تام عفو کوڑن
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہ کی خان تس کہتو بر بر بر
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہی مہ دودہ مہ مشر دوس بر

| | |
|-------------------------|--------------------------|
| صلی اللہ علیہ النبی | خافلو دار بوز تو یہ نصیر |
| ستویہ دومہ اس گفتار کن | شین دومین اس فرقان پر |
| صلی اللہ علیہ النبی | اس روزے شاہی درن |
| یختہ جسمیں گڑھن پارے | اسہ ہون ہند کیاہ چارے |
| صلی اللہ علیہ النبی | روح بیچار گڑھ آوارے |
| یا رسول زہار تھ کتے | تاوی زن میلہ زمین تثنی |
| صلی اللہ علیہ النبی | امبتین و تھ ہا یکتے |
| ڈو تم تم مہراب بے | یا رسول فراق پتھمے |
| صلی اللہ علیہ النبی | دومہ دومہ تھ سجدہ دے |
| خاطمہ ہند و وفات و وفات | روز محمود بہنا بے غم |
| صلی اللہ علیہ النبی | پتھ شفیع مردار عالم |

عما نوحہ نمبر ۲ ترجمہ "صلی اللہ علیہ النبی" بحایہ
 "صلی ربی محمد" لیکھت۔

کاشتری نعت

- ۱۔ پایہ بڑے عریکے شاہ سردارے (غار مطبوعہ)
- ۲۔ پورسائی نیوین بسم اللہ
- ۳۔ یا رسول اللہ دیدار لاو
- ۴۔ یا رسول سلام علیک (غار مطبوعہ)
- ۵۔ یا رسول اللہ علیک اسلام والصلوٰۃ (غار مطبوعہ)
- ۶۔ تکریم دفایا حیات النبی
- ۷۔ میرہ باش برمن یا محمدؐ
- ۸۔ کھوت کینہ منزے کلاہ (غار مطبوعہ)
- ۹۔ یا مصطفیٰ محمدؐ (غار مطبوعہ)
- ۱۰۔ چھنہ کانیہ تہ مکاناہ
- ۱۱۔ بردر تو یا محمدؐ مرنہادم (غار مطبوعہ)
- ۱۲۔ خبر چھے حال باوے کیانہ (غار مطبوعہ)

(د)

پا پڑ عمر بیکہ شاہ سردائے
 امہ امہ تاوے زر گوم سنبھتہ
 ہیل گوم چکرس لول آم چوئے
 اندری کوٹ پٹ نم لولہ نار تو اندرس
 لولہ چاہے داغ روٹ زوئے شرسین
 سروہ ناز نپنے ہی گل دے
 کاسیہ آسیہ کنجہ رحمت کہ کنجہ
 باغ باغ گل پھول اکہ چاہے نظرے
 مدینہ کہ مدنے نوئے کہ بدے
 چرچ لولا کہ ماہ تابا نے
 آہ کاڑی کا ستر مشتاق چاہی

مے چھم چاہی تہ زار وئے نا
 کس زانہ وئے پتھر پتھر تھنا
 میون جان بیکو ک سوز تھنا
 خاک تلبہ جامن چاکر دے نا
 چون الم شرح سپنہ وچھ نا
 خستہ گے عاشق مستہ پھنا
 کر تہ اکہ شمعہ نے احسانا
 مے تہ چھم غمہ چہ دل تیر پھول نا
 دور چھس نوئے نیش سور ملہ نا
 جان جانا نے وئے وے نا
 مار کن لولہ وئے دے نا

۱۔ محمود بن یحییٰ نادر نعت شریف چھہ اکہ تہ نوحہ نو سچہ پیچہ نقل پوان کہ تہ
 یس کیمو چھہ کھیو مت۔ مگر تاریخ چھس موجود ۱۲۱۳۔ یہ چھہ باسان
 محمود بن یحییٰ قلمہ ستر لیکھت۔ پوئس چھس "درخانہ" لیکھت۔ یہ
 نو سچہ چھہ محمود بن کامہ شریک حاکم سید مت۔

۲۔ نعت شریف بیکہ نو سچہ چھہ بڑ صاف لیکھت۔ یس
 تازے پہن لیکھت چھہ امت۔ (ناجی)

پورسائے تنجوین بسم الشہ
 امہ ہانیہ سید اوس حضرت
 دارس سوزنس مرسلہ
 دعائیلہ منگہئے کر موزا مین
 زکھ دیوے ترا دتھ شجید کرایا
 ستن اقلین منز چھ بست
 آسمان بے ستون تھم گنہ چھا
 ییلو ہو اونی پنو شور یار
 جنتس گنہ بردار تھم چھا
 یا غمیر شلکھ منز کیے
 آفتاب عالمس چھ دیوان گاہ
 منہ بے پننس کر ہانکل
 سر شہر او دیا تلی بٹ چھ بارگاہ
 نزدیکی آستھ ہیئت تھم دور
 محمد کا مویس پہ مدا چھا
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 کتہ من شاندا دتھ با فرستھ
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 ہتھ بھتھ جھل تو دل چھ تاپن
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 شین نا کیتہ تے اکس امتی
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 حوالہ کوڑ ہتھ پنن کاہ بار
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 یاد کو زون تے آفتاب
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 لولہ سان لار تو حضرت بلی
 دیدار ماو یا رسول الشہ
 لولہ ون تھو تھم دنگ کستور
 دیدار ماو یا رسول الشہ

۱۔ امہ ہانیہ سید آشرور۔ کتہ من شاندا دتھ سرور (بیس جایی)

۲۔ تھم شور یار (بیس جایی)

۳۔ آفتاب پھیران شوہ یارو چھا (بیس جایی)

(۳)

نورِ ظہورِ من پر تو تڑاو
 حضرت فاطمہ ماجہ بیلوانے
 حضرت نبویو کیا کردس ناو
 احدس احمد بیٹو پو ناو
 گدے گدے دور تے کاش ہو آو
 مسجدِ اقصیٰ لہئے آو
 نہمازِ نفلہا پر کر تجھے دراو
 بیش اکو پیے کوڑاں میں ہمار
 مہرِ ہائیں نبویں گدے کن تڑاو
 پیمانِ بیماریں در چنگ تار
 گدے نہ کہ مدد پش بر مرزاو
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 حضرت پر تڑھنے کر کن آوے
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 محمد لا گتھ بازار دراد
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 تھتھ منز محمد با جماعت تڑاو
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 تمھرا من روٹھت آٹھ غبار
 یا رسول اللہ دیدار ہو
 تمھن بیکارن شربتھ چاو
 یا رسول اللہ دیدار ہو

فائیلہ پاؤ نہدر موثر او

کاروان دوریوے کر سکھ او

محمد کا میو کر میر او

یا رسول اللہ دیدار ہو

(۴)

مَرَبَ وَنَدے چھک سون سردار یا رسول سلام علیک
 کَوَیْہِ ویشے چوئے دیدار یا رسول سلام علیک
 زاہ اویش چھمنہ پیکان دَگے
 نفس بد زاہ روؤمنہ و گے
 اہ یتھ کیہ علاج لگے یا رسول سلام علیک
 چپانہ ستر آو آدم تہ خوا
 چون دودا سہ زخمین دوا
 چپانہ ستر آسہ حاجتہ روا یا رسول سلام علیک
 چھک تہ دودانہ آدم صدف
 جلوہ گر آک از ہر طرف
 سارنہ پیچھ چوئے شرف یا رسول سلام علیک
 چپانہ دودر ستر گوم رستم
 پتہ ساتھ درشن دتم
 نتہ پانس گئے رستم یا رسول سلام علیک
 راتھ دودہ گوم ودان ودان
 زاہ تہ چھن ہم نہ غائبی پوان
 پان وندے اے جان جہاں یا رسول سلام علیک
 وصف رخسار چھئے والضحیٰ

شوقِ چاتے عاشقِ مے یا رسولِ سلامِ علیک

لالِ لب یا سرخِ یاقوت

موضعِ فلو دہند "اما بومروت"

گاہ گویا گاہ آبِ سوکوت یا رسولِ سلامِ علیک

تیرِ مرگاں ہارِ بچہ بسمہ

سینہ

موضعِ زن چھی ہر ان گمہ یا رسولِ سلامِ علیک

چشمِ بادامِ خمائے بترتہ

دیشنے کیتو مشتاقِ کڑتہ

کینہ چھہ بیمار کینہ گے مرتہ یا رسولِ سلامِ علیک

روزِ محشرِ عری سہو

چون دیدارِ ڈھارن ہمو

دادمو لہ کیاہ فریادِ دمو یا رسولِ سلامِ علیک

یارِ باے تے مادرِ پدر

داتنم تتر در نارِ سفر

سارنے تتر شفاعت کر یا رسولِ سلامِ علیک

چاڈی صفاتِ زانہ سہ خودا

یس خلق تہ نش چھکدا

جان و دل سون بوسنے فدا یا رسولِ سلامِ علیک

چاڈی تار پف کران نظا می

ہتھ آکے ریت تم دودھا
 لولہ بانس دینے کے ڈھونڈا
 جگر جس چھم عشق نالے
 لولہ ستر چھم نہ یوان زلف لے
 دایہ پانے دیدار کے یا رسول سلام علیک
 مکہ مدینہ چھک کنہ بطحا
 یکہ ڈیکہ کنوڈا و تم و تھا
 ستر چھم چائی کر تم کھٹا یا رسول سلام علیک
 قاب قوسین قرعہ مقام
 خاصہ جبریل چوئے غولام
 تازہ ہر روز چوئے اسلام یا رسول سلام علیک
 سرو قد چون طوبیٰ اُخرام
 خاب ییمو ڈبوئے تھنم لوب آرام
 ناز دور مخ کس پیچھے حرام یا رسول سلام علیک
 کتہ بیو تھک گوہن تہ غارن
 کنہ مدین واسے لارن
 یتیر کیا تہ تہ تہ چھ ڈھارن یا رسول سلام علیک
 چشمہ وندے خمار ہتے
 برہمہ رکھ کو روڈ ہم کتے

یا چھم جبریل او دورود سلام (قلمی نو سحر پیچھے درستی)

چاؤنی تو صیف پیران جا می
کونہ کیا ہ وہ فی محمد کا می
یا رسول سلام علیک

(۵)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوة
چاہئے سیتو آد عرش و کرسی لوح قلم تے دہ تے
یا رسول اللہ اول کو پاؤں جوئے نور پاک
چھک تے مظهر چھک تے مصد دہاوتیے نشکات
یا رسول اللہ طواف کعبہ اسم نانصیب
داتو ہا بیت آہس منز بھیر ہا در عصات
یا رسول اللہ مدینس داتنک چھم اُردو
روز ہا تہہ بوز ہا کتہ چھہ تے کیاہ آب حیات
یا رسول اللہ تمنا چھم ہ روز تہہ و چھہ ہا
شونہ و ذی کیاہ دلف چھی شب قدر کیستہ برا
یا رسول اللہ لگو اُسو پارو چاہنن عاشق
دیدہ گرویاں سپنہ بریاں گے تمن چانی دُشا
یا رسول اللہ سٹھا شرنہ چھس وہ فی کیاہ کرہ
مُستحب سنت کفر ایضہ اوردیم بیہ اجبات

یا رسول اللہ کو مت چھٹس غرق در بحر گناہ
 ظلم کرو تم نصیب آمارن تہ فریادیں مے
 یا رسول اللہ تہ روزم را صحر بوزم زار پار
 چاند سستین دلو آسان سپد نم مے سکران
 یا رسول اللہ عمل کینہ چھینہ کر مژ بندگی
 مے ترا و تم دور نیتہ چھے بے در عرصات
 یا رسول اللہ قیام تہ دودہ پاشن ستر غم
 مہ کہ لا و تم عذابو نشہ بلکل دم نجات
 یا رسول اللہ بہشت و اتنا و م بے حساب
 مول موجی سستہ سستہ با مومنین در مومنات
 یا رسول اللہ اغشا یا شفیع المذنبین
 کہ کو نہ کارن شفاعت نیتہ چھک کائتہ ترات
 یا رسول اللہ تہ روزم را صحر بوزم زار پار
 کینہ وانی محمود کائی چھک سستہ عالی صفات

(۶)

| | |
|----------------------------|----------------------------|
| تہ کر غم دفایا حیات النبی | مے کر تم شفا یا حیات النبی |
| چھ و الیل تار پف کیسوئے تو | روقت و الضعی یا حیات النبی |
| مبارک چھ کینہ چون دست شرا | بجود و سحر یا حیات النبی |

ع ا ذات شریف (چھاپی)

خلافت ملائک زمین آسمان
 خرابی کرم را درم لوکر چار
 فرایض سنت مستحب و اجبات
 حقش نشہ کھوڑس و حیم حقش
 دمو داد و فرو یاد پھوڑیے پتے
 کرکھ نے شفا اسکو دکھاتے
 ہمہ انبیاء اصفیاء اتقیا
 دپی حق تعالیٰ متکم کیہ کرکھی
 بصدیق ابوبکر و عدل عمر
 بہ شاہ دلائلہ بحسن و حسین
 بر اصحاب و ازواج و آل کرام
 بر آئے ژئے کن بخشاوم گوناہ
 نچن کوس واراہ ندامت کرم
 براہ حقیقت بذات کرم
 نے چیم لولہ کامن یم اکھ شہلہ
 ترے بوز ہم آرزو چیم سپٹا
 چیم مشتاق محتاج دیدار خاص
 بدیدار اور منور کرکھ
 چیم محمود کامی فقیر الحقیر
 برا کرم ۲ حقش بو کھوڑس نہ (چھاپی)

ژئے پیو بو فدا یا حیات النبی
 لوگم سے سزا یا حیات النبی
 گیٹم تیم قضا یا حیات النبی
 کوگم ناروا یا حیات النبی
 بروز جزا یا حیات النبی
 کرکھو مثبت لا یا حیات النبی
 وذن اولیاء یا حیات النبی
 اسے کیٹھ شفا یا حیات النبی
 بعثان صیا یا حیات النبی
 دفع کر بلا یا حیات النبی
 عفو کر خطا یا حیات النبی
 مضا یا مضا یا حیات النبی
 مے تر و دم نعمہ یا حیات النبی
 بنور الہدایا حیات النبی
 دتم در شہناہ یا حیات النبی
 ژئے نش وایہ یا حیات النبی
 غنی تے گدا یا حیات النبی
 براے نعمہ دایا حیات النبی
 سپٹا بے نوا یا حیات النبی

(۷)

مہرباں باش بر من یا محمدؐ
 فقیرن فکر صفی ذکر نصی
 کائنات تم چاں غنم یا محمدؐ
 شب معراج تیرے پتہ اقتدا کو
 نبی ہستیہ آدمی یا محمدؐ
 کتبہ چھک کتبہ ہمے نیب جوئے
 یہ زہار تھ نیشہ کن یا محمدؐ
 فلے لج باد من یا محمدؐ
 نظریات تیرے تراؤ تھ سوہ مشہور
 یا مکتھ یاد ہمین یا محمدؐ
 کرنا ہم دلشاد ساری غم زلن
 و چھت از بر زمین یا محمدؐ
 دین چھس و زنتی تیرے روئے
 دے بو شجر ہمین یا محمدؐ
 چھ میوئے قبلہ تے بیہ قاب قوسین
 جہم کج زلف ہمین یا محمدؐ
 روئے کرے پرتہ چین یا محمدؐ
 کلاں کو سمن یا محمدؐ
 سبھا چھے نور شمن یا محمدؐ
 حجاز من کن چھ ہمیں یا محمدؐ
 پر زلونی تھ برقی وہ ستارے
 دلم کن محور انوار حقیقت

۱۔ مہرباں کر تھ ہمین یا محمد (چھا پی) ۲۔ کتبہ چھک تیرے ہمے مانا جوئے
 (چھا پی) ۳۔ چھا پی نوہ سخن منز چھنے پر شار
 ۴۔ شہ چھکن قبلہ تے بیہ کعبہ میوئے (چھا پی)
 ۵۔ پر زلونی نور برقی وہ ستار (چھا پی) ۶۔ دلم را با حقیقت شاد گردان (چھا پی)
 ۷۔ چھے تارین من یا محمد (نہجور)

نجیل کریم زہم بنی اللہ عاشق نثر
 فقیر فیکر صفی ذکر خفی
 مبارک سلسلہ جہم قادری سے
 چھٹے تھمور ریز لمن یا محمد
 چھ چوئے اُمتی محمد کا مے
 سہ مجھے دئے پتہ نہمن یا محمد

(۸)

کھوت کتبہ منزے کلاہ
 برحق چہ رسول اللہ
 چھی سرور سے رستے
 در بندگی دس رستے
 قد چرن چہ بر جستے
 اہان اوں رو سو کچے
 کما پور کینک لچے
 خانہ اوس اکھ متہن
 فریاد تے نالہ دتوان
 گیسے مبارکن
 گل آوڑیے نشہ کین
 بادا صلوات اللہ
 بادا صلوات اللہ
 بادا صلوات اللہ
 بادا صلوات اللہ

۱۔ اعجل متی کرتی اللہ عاشق منز۔ بیتہ ساری سمین یا محمد (چھاپی)
 ۲۔ فقیر فیکر صفی ذکر خفی۔ ماری تم چاڑی غمن یا محمد (چھاپی)

اے اوس آبِ حیاتِ برکت کی تھوٹے مے
 سیرگے ترے ہتھوں کے بادِ صلوات اللہ
 فرمے یاد تے نالہ دے ڈھار ان لار ان پیچھے
 تے پچھے سارے دے بادِ صلوات اللہ
 یس آبِ شمس ہیو غفار تس وائر نہ دوزخن نار
 چھک مری سون سردار بادِ صلوات اللہ
 یا منقہ لباب یمنے سلام کرو ناٹے ہمنے
 نہرے چھم ہنہ ہمنے بادِ صلوات اللہ
 محمد دس اوس ہدا گوارہ ہم نہ گزھن جدا
 چھک تے مشوق خود بادِ صلوات اللہ

۹

یا مصطفیٰ محمد صلوات اللہ علیک
 تار پف چھ چاڈ بے حد صلوات اللہ علیک
 علم و ادب ندا نم مدح و ثنا پے خوا نم
 گوید ہی زبانم صلوات اللہ علیک
 قدم نشہ عدم آو عدم نشہ آدم زاد
 پدم دیتے چھ قدم ناد صلوات اللہ علیک
 زبید زہے تبارک سرتاج سورہ تناک
 بادِ ثر المبارک صلوات اللہ علیک

زاکہ

اول اوستحہ تہ ایزاکہ

ریت سے مٹور موت سے مغیر
 اے گوہرِ مہر صلوٰۃ اللہ علیک
 قلم لوح سے لکھت گو عاشقِ پینِ معشوق شو
 اسرارِ ازل باز پیو صلوٰۃ اللہ علیک
 جنت میں زکویت شرمندہ ماہِ ریت
 ہر سو رواں زسویت صلوٰۃ اللہ علیک
 مومہ کھ جائی کر چہ گزرا تحقیق کو رم یہ کیا چھ
 عکسے نبی حق مر ہو صلوٰۃ اللہ علیک
 حاضر ترا شہینم ناظر ترا بہ بینم
 آنست عینِ الیقینم صلوٰۃ اللہ علیک
 تھے مولا و تھو حسو فرعون دُرویاوس من ترا
 یونس شکمہ اندھے دواو صلوٰۃ اللہ علیک
 نصرت ترا اذا جاء نامت انا فتحتا
 اسلام تو شد معلی صلوٰۃ اللہ علیک
 کلیم اللہ ہن لوٹ طور خلیس کو نارس سکو
 تھے نیشِ شیطان تران دور صلوٰۃ اللہ علیک

آہو زبان کشودہ وعدہ وفا نمودہ
 بر ذات تو ستودہ صلوات اللہ علیک
 کم کم عاشق لوگن پاری عشق کو کٹھن چھک پارس
 اچھر والن لکھ مچھ پاری صلوات اللہ علیک
 سب شتر و حسان بر تو شدہ شنا خواں
 اے راحت دل جان صلوات اللہ علیک
 زائے پتہ عاشق فدا گے خودی نشے جدا گے
 تحقیق وارصل خودا گے صلوات اللہ علیک
 آنا نیکہ دل شکستہ جاں در رہت بہرستہ
 چوں حق ترا پرستند صلوات اللہ علیک
 شہادت کہ اشارے زوئے کرختہ تھے پائے
 زائے پیچھے سپرد نثارے صلوات اللہ علیک
 دست تو در سخاوت بحر العطاء و رحمت
 اے منبع کرامت صلوات اللہ علیک
 محمودس فرکر بادشاہات
 مقصود او سبک ملاقات
 سو دلہ پریئے دودہ تیرات
 صلوات اللہ علیک

دا

سہ چھنہ کانہہ تہ مکانہ یتے سہ چھنہ پانے
 پانے دھتہ چھہ دکانہ بازار محمد
 یا چہ یا من ہو ہو تو بم نہ کانہہ تہ الامو
 کھٹت جے رٹھہ چھہ مرار محمد
 کھٹتہ او من رٹھہ دراو ادے پیس آدم ناو
 توشن پوشہ فٹے چھاو بہ غزار محمد
 سہ چھہ سون زون پے سہ چھہ مار فٹک مے
 چوان کیتو دھل گے بدر بار محمد
 ز اصحاب چھہ شیعین تمن پتہ زختن
 اکھ چھہ صادتہ چھہ تمنے یار محمد
 سہ چھہ ٹکی تہ تم چھہ شاخ بیون بیون ہوو دراکھ
 پانے اکھ لاگتہ کر اکھ خد بار محمد
 وڈن آو براقس لوگس اتھہ فراقس
 سہ چھہ چون کھن بس تمن بار محمد

محی الدین محزون (نابین) چھہ پتہ شریف یتہ شارستو شورو کران ۷
 سردار ما محمد دلدار ما محمد غم خواہ ما محمد
 سلطان ما محمد
 وادام پیس آدم ناو (محزون)

سہیلہ معراجس ذراو تن نوٹکہ پڑشے داد
 تھکن جبریلس آو جلد دار محمد
 ساری ارض و سمادات گہلہ تہ گاش دھتے رات
 کرن یاد بیک سات ز انوار محمد
 گنن گے شہنچہ پائے اتین آب درمی یادے
 زبان رؤسو کھائے باقرار محمد
 سپنہ سہیلہ قیامتہ روز نہ ماے مہ شہنچہ
 مے جہم دار ولس شہنچہ شہنچہ تھار محمد
 بدن سہیلہ لڈن بار وڈن کیتو گہنکار
 یا شہنچہ بوز سہ اختیار تانت لار محمد
 نیکن دن عمل نیک بدن گزھ شہنچہ دیکھ
 توئے پانہ گزھتہ بیکہ تمن کھار محمد
 نار دشمہ، کرتج دار ترون شہنچہ زاوچہ تار
 دپشہنچہ نیک گزھن تار امت تار محمد
 فاطمہ سہیلہ لاکسن نپاے خود داپہ میون کیاہ آسہ پایہ
 امامین مارنہ آپہ نو یاد کار محمد

۱ یہ بند چھن محزون شہنچہ لوت۔

۲ نار دشمہ زاوچہ پایہ دپشہنچہ نیک گزھن تار

۳ چھن کتن شہنچہ کرتج دار امت تار محمد

(پیش جاپہ)

۴ امام میاں مارنہ آپہ مہم ہار محمد (چھن)

مے چھم داد تر بوزم تہج کیاہ مے خبر چھم
 اُمتر پھٹ تہ غشم کوتاہ پیر الہ محمد
 اُمتر ییلہ رطہ بن نارس منز دار ہند
 امام زادہ شفیع بن پھیرتہ کھار محمد
 یمن تارہ جوزخ زالہ تمن موکہ لاوہ کھالہ
 شان دست جتہ ڈالہ سنس سار محمد
 تس چھی ٹھ تہ عالم تس چھے سون سٹھ غم
 سینہ تر ہستہ جہنم اوش ییلہ ہار محمد
 پانس برونہ کتہ پھٹا اُمتر آب کوثر چارہ
 شے اُمتر غلام چھا یس کر کار محمد
 پتو کالہ دے ناد گوت گوتے مول موج اولہ
 تر کر اکتہ پکاہ یاد ننتے ہار محمد
 شب روز درود سوز گزہ ہی پانہ ہندس سوز
 اچھو وچھ تہ گنو بوز تر گفتار محمد
 درودس جزا کستو درود یس روہ سستو
 تس ہین تہ پانس سستو یس ییتہ کار محمد
 لبن کتہ محبوب تہنر مالس چھے شوب
 محمد دس چھ سٹھ لوب بہ پدار محمد

و "تمیک کیاہ مے خبر چھم" عمل کیاہ مے جزا چھم (ن محزون)

۲۴ یہ بند تہ چھن محزون منزے بیت درج۔

(۱۱)

بد در تو یا محمد سر نهادم یا رسول
 خورشید چوئی یا محمد عرش عظم یا رسول
 آینه بریایا یا محمد دل کبیم یا رسول
 جان و ندرت یا محمد پان ماوتم یا رسول
 و پدر و پچھان یا محمد لپه لوسم یا رسول
 لوسه ناو مقصود یا محمد کوس در هم یا رسول
 لول چون آم یا محمد ہول کاستم یا رسول
 در رہ تو یا محمد یا ایالم یا رسول
 روز محشر یا محمد چا فی سخته چیم یا رسول
 زور یا چا فی یا محمد عالم کو ختم یا رسول
 آستانت یا محمد بوسہ دادم یا رسول
 چا و چانے یا محمد آدم آدم یا رسول
 از تو ہر گز یا محمد رہ نتا بم یا رسول
 توسہ و مہ خیرے یا محمد غمخہ ترا و تم یا رسول
 بیتہ لارے یا محمد مکتہ ذل تم یا رسول
 لولہ ز خمن یا محمد چھک شہر ہم یا رسول
 سوز چون چھم یا محمد رہ صواستم یا رسول
 از ذراقت یا محمد چون نالم یا رسول
 مول موج ہستہ یا محمد مکتہ و تم یا رسول
 مودہ کلاون یا محمد سور عالم یا رسول
 عرصن کوثر یا محمد پیالہ چا و تم یا رسول
 محمودس یا محمد کاستم غم یا رسول

(۱۲)

خبر چھتے حال باوے کیاہ
 چھ زامت تھے نشہ آدم
 ز چھک دومن عالمن مہند شاہ
 قیامت دومن مہین مرسل
 تھو بوز تم یا رسول اللہ
 چھ ذرا مت تھے نشہ عالم
 تھو بوز تم یا رسول اللہ
 ز چھکھنا آسہ سائیس تل

کران افسوس وادبلا
 تے درکار سمجھ چاؤ
 دیاں بیسے اُستی گودا
 مے اوسم ٹوٹھ زو کریشن
 لے اکہ لاو دیدار
 حکم چون زاہ تر مونم نا
 عبادتھ جھکم نہ کریش زاہ
 دتم بزم نفس امارن
 پورم ناتوبہ مے جھکم راہ
 تمنا چون جھکم درول
 فراقے چاہنہ گل کاتیاہ
 کریم از روے نادانی
 خجل شرمندہ چھس داراہ
 گوشت چھس سخت آدائے
 دیاں چھس لاپہ سد رس تھاہ
 جوانی کیمہ در غفلتھ
 نہ لاو تم وکتہ بے چھس گراہ
 کو دیت ہے تے باغس وون
 سے خلوہ
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 تے کتہ شوبہ اُمتھ چاؤ
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 کریش
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 یہ زانن گورھ تر زونم نا
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 سچھس مومس بے بدکارن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 مے کریم تو خد متس اصل
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 بسے بدکار شیطانی
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 دوس بو لولہ کے نائے
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 برمیوس یکتہ شرک پائس پتھ
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 یمن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ

دلس چھم آرزو چو مئے
 مریں چھم زیوٹھ قد کوآہ
 کدورختہ کا ستم مستی
 پچھنے بوبندہ درگاہ
 تھک پزیر پاٹھو یا غمر
 یاب غفو دست ناه
 یس دلیق و عمر صاحب
 علی صاحب چھم عالی جیاد
 تیں آؤئے شفیق الکل
 برائے ما شفاعت خواہ
 چھنے محمود کا مئی یو
 مئے کن و جھتوڑنگہ بگا
 تر پکھن آگہ شہ سوسے
 تر بوز تم یا رسول اللہ
 دیتم وہ فزادہ زندہ رستی
 تر بوز تم یا رسول اللہ
 کوہ مہنگاہ کن شفاعت کر
 تر بوز تم یا رسول اللہ
 بر عثمان غنی خالب
 تر بوز تم یا رسول اللہ
 بدرگاہ دست رحمت تل
 تر بوز تم یا رسول اللہ
 ترے کن مشتاق از ہر سو
 اغثن یا رسول اللہ

۱۳

صلوات اللہ بر پیغمبر
 پیغمبر شہزاد سون سرور
 پچھ تار کن منز چھتہ ماہ انور
 صدیق و عمر عثمان و حیدر
 جانم بقران ہر چار سرور
 حضرت صدیق و عمر شہین
 حضرت عثمان علی حسنین
 در عقد نبی چھتہ قرۃ العین
 قلو مک تر حلو مک مقدر
 جانم بقران ہر چار سرور

صدیق اکبر چھ یار اول بے معجزہ اونٹن ایمان اکمل

جانم بقربان ہر چار سرور
دین دار فاروق و ز عمر خطاب
بے قہر و عتاب
شیطان تسننیں بے آب
چھ عادیں سے زہنچہ تیر زلیو
جانم بقربان ہر چار سرور

حضرت عثمان چھ ابن عفان
جامع الفرقان بالطف احسان
با حلم و صیا بانود ایمان
از خوف خدا تھو دُل نہ تھو سرور
جانم بقربان ہر چار سرور

طالب مولیٰ غالب تہ اعلیٰ
شاہ و لایکتہ والی والی
عالی ہمتہ علی اعلا
رقم نمبر ۳

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور
یا مصطفیٰ یا مجتہد
علت تہ آفت کر تم دفا
چھک سون مرئی چھک سون
محمود شفیع ہمتہ آسے برور

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

فارسی تہ پرہندی کلام

۱. حق چہ خوش طہا و یسین (غار مطہر)
۲. خورشید بیاں ذرہ از رے محمد
۳. موجود شدہ از قدم ذات محمد
۴. ما تحفہ چہ سازیم بار سال محمد
۵. شد جان و دلم و اللہ شیدائے محمد
۶. کونین ہویت ز انوار محمد
۷. فرقاں بسویت از خدا ..
۸. یا رسول اللہ علیک اسلام ..
۹. کس بیکساں سلام علیک
۱۰. یا سید المرسلین
۱۱. ہی خواستم از خدائے محمد
۱۲. حریم شوق دل و جان محمد
۱۳. یا الہی بتولائے رسول عربی
۱۴. حق عیاں تو یا رسول اللہ
۱۵. وجودت کر نمی بودی
۱۶. بس شدم از معصیت
۱۷. آمد بہ چمن گل بد نے
۱۸. ۱ سے زائد خلوت نشین
۱۹. گزہ بینم رو سے
۲۰. یا الہی از تو خواہم
۲۱. الحمد للہ یا فتمم
۲۲. ہے داد ہے بیداد
۲۳. المقتہ للہ کہ مرا یار
۲۴. جانم ز عشق رو سے تو
۲۵. در بارغ سلیمانی
۲۶. ۵۵ چہ زیبا دلفریبا
۲۷. خوش باش بمن

را

حق چه خوش طبعه و یسین گفت در شان رسول
 من چه نمود را میستاتم منقبت خوان رسول
 مخزن جود و سخاوت منظر اسرار حق
 مطلع انوار سبحانی گریبان رسول
 آمد از امرش درخت سیب بیرون پرثمر
 نخل خوا شد قدم فرسا بفرمان رسول
 شد بنورش نار را گلزار بر روی خلیل
 همچو اسماعیل سازم جان بقربان رسول
 آب حیوان آب کوثر یافته
 آب و رنگ و بوئے از چاه ز نعدان رسول
 جمع چوین گردد دل ما چون شود حل مشکلات
 باز بکشاید صبا زلف پریشان رسول
 گوشه گیران خسته و دل بسته و فتراک او
 از کمان ابروان تیر مرکان رسول
 آرزو دارم همه تن سرشوم تا همچو گوئی
 رقص درمیدان از زخم چوگان رسول

یاد جودِ فرزندِ باشکوه دارا دجهم
 کمترین هستند از قدر گدایِ رسول
 طوطی طبعم که ناطق میشود در هر نفس
 روز و شب در مدح و نعت شکر افشانِ رسول
 سدره یا طوبی به جنت کوچه کار آید مرا
 میروم در سایهٔ سرو صدایانِ رسول
 ذره داری چون نه رقصم زانکه چون ذره شوم
 محو نورِ رُءی چون خورشید رخشانِ رسول
 یارب از محمود گاهی میرسان صدکِ سلام
 خاصه بر روحِ رسول و جملۂ یارانِ رسول

●
(۲)

نورشید بدان ذره از روعِ محمد
 محراب همه قدسیان ابروئے محمد
 تعریفِ رخس و الضعیفی اغرمود بقرآن
 والتبیل بود وصفِ سروئے محمد
 از مشک ختن خود نشود تازه مشام
 الا بریا چین دو گیسوئے محمد
 فردوس دارم خلد همه پایہ کیں اند
 از قدر رقیع که بود کوئے محمد

معلوم چه سان میشودش طے مقامات

آنکس که بخت پی نبرد سوئے محمد

بیجو نمن محیط و نیل و قلم عمان

هستند همه قطره از جوئے محمد

آبیکه رواں میشود از چشمه چشم

گردست دهد زان کنم پاشوئے محمد

نوریکه ز آینه تافت دلم یافت

عکس است که افکند مد روئے محمد

محمد بگذرد جهاں باش چو بلبل

بشتاق باں گل که دهد بوئے محمد

س

موجود شد از قدم ذات محمد

از عرش بلند رفعت در جات محمد

محمول شد احکام شرایع مسلف

از شرح و تفاسیر و رسالات محمد

کفار بتکرار می نمودند هر پست

منظور شد اسلام بر آیات محمد

محتاج باظهار عجیبات نگشته است

مشهور بافاق شد معجزات محمد

شرف ارض و سموات چو آینه مصفا
 از کشف و کرامات کمالات محمد
 معبود بملکوت هموا قرب مباحه
 از کثرت و طاعات و عبادات محمد
 بر هیچکس دست ندارد ز مرسل
 ادراک و منازل و مقامات محمد
 از روی لطافت ظهورات جمالی
 چون هشت بهشت بیوات محمد
 چو آنکه بجهت شوق که از دیده بیدار
 گشت است کثرت بملاقات محمد
 همواره فدا باد دل و جان معین
 در خدمت سادات و ذریات محمد
 محمود بمقصود رسید است بلا شک
 مخصوص باین تحفه و عنوانات محمد

۴

ما تحفه چه سازیم بار سال محمد
 صل الله علیه و علی آله محمد
 یوسف که با شهن جهانگیر شالی است
 از شرح و شمایل خط و خال محمد

در حال نموده است طے از جز بمقام
آگاه نگشته است کس از حال محمد
از سدره بیک چشم زدن مکرر سید است
جبریل با قبال پرو بال محمد
از هیبت او قصر بلند پایہ کسری است
افتاد بیک جنبش ز لزال محمد
نے بہر خود از تاجوران تاج گرفته است
در راہ خدا بود خدا حال محمد
یارب تو بیا مرز ہمہ جرم و گناہم
با بعظمت اولاد والا اطفال محمد

محمود یاس نعت نبوی نام نہو یافت
مقبول خدا گشت با قبال محمد

(۵)

شہ جان و دلم والہ و شیدائے محمد
در دیدہ کشم خاک کف پائے محمد
گنجینہ اسرار خدا بود نہ ہفتہ
مکشوف ہمہ گشت با فشاے محمد
والکاکھمین الغیظ والعاظمین عین الناس
ایں غوئے وصف بود بخلفائے محمد
در عشق و ہوایش کہ توانست زند دم
زیرا کہ خدا عاشق بالائے محمد
بر پائے نشستند ہالان نبوت
افراشت چو سر سرو دلائے محمد

اسلام قوی گشت زادیار گذشته

از قدرت بازوئے توانائے محمد

از نامه داری شاه حبش پیامه دید

اسفیده کف پای بطغرائے محمد

محبوب ازل آمده اصحاب همیشه

ملعون ایدگشته اند اعدائے محمد

در نزد خدا هیچ ترا از هیچ بیند از

دانی که درو هست قتلے محمد

موصوف باوصاف حمید است مسمی

در هر دو جهان اعظم الاسمائے محمد

صد گشت اهل سبزه ذات جمالش

گر دوں چو چلبابی است ز دریائے محمد

بر فرق سرانداخته عرش معلی

افشانه نعلین فلک ساسے محمد

فی کل صبح باد صبا گشت معرف

چاروب کشی حضرت والائے محمد

تا بی است ز رخسار او خورشید جهان تاب

ماه را بجز داغ ز سیمائے محمد

محمود شب و روز که از فرط محبت
شیدا و گرفتار سراپای محمد

(۹)

کوین هویدا است ز انوار محمد
عبدیق و عمر صاحبش عثمان علی بود
عمین شریفین او الحمزه و العباس
مانند هدیه بجز دیگر هیچکس نیست
از مرده لولاک خلقت الافلاک
حق گفت انسان سر می^{بدل} معیشت
بر تافت بسزنجلی پنجه شیران
در حل مسایل با عباد عجایب
مدهوش شده مست ز حق کرده تمنا
نگرفته دلش نهی باین دشت دشمن
در خدمت او خلی عرب خویش او شد
در روز محشر بنده گوهرس و نه پیه نو^{مول}
یس بار گناه آسوده در نار جهنم
کثیر شرف یاب شد از موه^{یفتش} شر
سرمست آمد شاد دل و جان مصنف
محمود ز دارین ممکن هیچ تمنا

خورشید نخل گشت ز خسار محمد
هر چار با خلاص شده یار محمد
بو جهل لعین گشت بانکار محمد
در راه طلب گشته خریدار محمد
سرگرم شده رونق بازار محمد
در گوش کن که این گوهر امرار محمد
در بدر و احد ضرب ذوالفقار محمد
نمود بود خدا حامی غمخوار محمد
اصحاب کهف معتکف غار محمد
چون هشت بهشت آمده مکرار محمد
جایب شده سرور دستار محمد
نعمه دهم به محبت کرامت چهار محمد
نور دیده میخیزد پیر لاریش^{تت} چهار محمد
مانند مدینه است آبنار محمد
از ذکر لب لعل کبر بار محمد
جز آنکه شوی محو بدیدار محمد

(ک)

فراق بسویت از خدا آمد پیام اے نازنین
 نام نکو فرجام تو خیر الانام اے نازنین
 یار تو بیک عمر عثمان سیدر باظفر
 نعل و لبیت را مایہی العظام اے نازنین
 زلف و رشت شام و سحر دندان و لب لعل و گہ
 درسوے آن گیسوے تر تازہ مشام اے نازنین
 شمشاد سروسدہ ہم استادہ بردر آمد
 از شوق بالایت کہ ہست طوبی مقام اے نازنین
 معراج تو شد بر فلک محتاج تو ملک و ملک
 از قاب قوسین قرب حق داری مقام اے نازنین
 از پیروانت مے روم در راہ عشقت پیوم
 باشد کہ روزی میشوم وصل بکام اے نازنین
 روئے جہاں آدے تو والانشاں بالائے تو
 میخورستم آئی شبے اندر منام اے نازنین
 مداح تو خواہم ز حق از گفتن نعتت شود
 افصح بیانی گو لغز شیریں کلام اے نازنین

بدا صلواة و هم ثنا في كل حين از خدا
 بشنود محمود گدا صدک سلام اے نازنین

(۸)

یا رسول الله علیک السلام والصلوات
 از جناب حق بر تعداد نفوس ممکنات
 یا رسول الله کلامت زد گره بر نیشکر
 شهید از شیرین زبانت شد خجسته نبات
 یا رسول الله پر
 لعل تواند لطافت خوبتر ز آب حیات
 یا رسول الله بقدر یکسر موی تو نیست
 قدر و قیمت پیش زلفت لیلیه القدرات
 یا رسول الله نخیزد تا قیامت قاسم
 چون قدر تو راست عشا از صفوف قایمات
 یا رسول الله کلیم از کلمه تو شاد کام
 زانکه اوبا اُمتانت خواهد از محشر نبات
 یا رسول الله مسیح از معجزه انفاس تو
 زنده میگردی بیکدم چند اجسام محلات

یا رسول اللہ ز شوق کبر بہشت آید بر کن

سلسبیل و زنجیل و نیل با جوئے فرات

یا رسول اللہ نیاید در نوشتن وصف تو

گر شود انبار کلک و در بوند دریادوات

یا رسول اللہ پناہ میدم بکویت^{۱۵} امان

از جمیع عارضات و واردات و اوقات

یا رسول اللہ امور عاقبت محمود را

عاقبت محمود گردان اسلام و والصلوات

(۹)

| | |
|------------------------|---------------------------|
| اے کس بکیان سلام علیک | ہر زمان بر زبان سلام علیک |
| یا غار شریف تو صدیق | سرور صادقان سلام علیک |
| قطب اسلام عمر فاروق | حامی عادلان سلام علیک |
| نیز عثمان جامع الآیات | مصلح کاتبان سلام علیک |
| پہلوان تو بود اسد اللہ | قاتل کافران سلام علیک |
| صلوۃ و سلام از حق باد | تخت روح شان سلام علیک |
| نخل خرمایرائے استقبال | پیش تو شدہ روان سلام علیک |
| نیز خنسی کہ بود فرسودہ | بزر شدہ در زمان سلام علیک |
| سوسمار دستوں و سنگ شتر | آمدند در بیاں سلام علیک |
| بہر نسخ صحایف ماضی | نازلت شدہ قرآن سلام علیک |

| | |
|----------------------------|----------------------------|
| مفخر مرسلان سلام علیک | ذات عالیہ صفات تو معروف |
| شافع اُمتاں سلام علیک | روز محشر کمال ہمت تست |
| کارِ من در جہاں سلام علیک | یارِ من جز تو نیست دیگر کس |
| بر تنم حرز جاں سلام علیک | بہ دفع عوارض و امراض |
| مالکِ لامکاں سلام علیک | ساکبِ راہ دادی وحدت |
| عاصِلِ واصلاں سلام علیک | سرتو در رہِ خُدا جوے |
| روے خود کُن غیاں سلام علیک | شوقِ حُسنِ جمالِ تو دادم |
| سوے جنت رساں سلام علیک | واصفانِ جمالِ احسن خود |

کیست محمود گامی مسکین

تا شود مدحِ خواں سلام علیک

(۱۰)

| | |
|----------------------|------------------------|
| بادِ اِصْلَوةِ الشَّ | یا سید المرسلین |
| بادِ اِصْلَوةِ الشَّ | فے کُلِّ وقتٍ وَّ عینِ |
| خدا ت بہ والدِ جے | روے تو شمسِ الصُّفا |
| بادِ اِصْلَوةِ الشَّ | ذاتِ تو نور الہیہ اے |
| مسجود حضرت آدم | موجود شد از تو عالم |
| بادِ اِصْلَوةِ الشَّ | شد فرشت تو عرشِ اعظم |
| بل بود ادنیٰ ما بین | قرب تو شد قاربِ تو سین |
| بادِ اِصْلَوةِ الشَّ | اے شاہِ عینِ العین |

| | |
|-----------------------|---------------------|
| هم تاج پیغامبران | ای سرور سروران |
| بادا صلوة الله | برتست نازل قرآن |
| برخدا متشن و حی تنزیل | خدام تو بود جبرئیل |
| بادا صلوة الله | شد نسخ تورا و انجیل |
| نعت تو کلمه و یسین | ای صاحب تاج و تمکین |
| بادا صلوة الله | وی شافع المذنبین |
| وی مشفق بیکسان | ای منظر لطف احسان |
| بادا صلوة الله | مار بمقصود رسان |
| وز مهر عثمان و حیدر | از بهر صدیق و عمر |
| بادا صلوة الله | بر حال زارم بنگر |

بیچاره محمود مسکین

مشغول در مدح و تحسین

تا آیدش از تو آمین

بادا صلوة الله

رال

| | |
|----------------------------|------------------------------|
| که پنجم شبه ملقبه محمد | همی نمود استم از غذای محمد |
| دو عالم بران یک قبایه محمد | غدا یا محمد، محمد بعالم |
| اگر آمد است از برای محمد | و جزو از عدم بکه بیرون نیامد |
| یا فدا من عشق در هوای محمد | را نیز آمد سحره آفریده |

شب وصل بود دست با حمد تمنا
 نیز زد سرا پرده عرش اعلا
 بقدر از همه انبیا بود بالا
 ز سر تا قدم سرور او سر بر سر
 دایم سر سرکش بر ضلالت
 فلک با ملک چو لگی جن انسان
 غلامی بن خور و نش در تعجب
 درخت کهن بار آورد سبزی
 شد از صلب سنگ آب جاری سو
 سلیمان کند رک بوده تو نگر
 خلیفه نخستین که صدیق اکبر
 عمر صاحب بیت و عدل بوده
 سیوم شاه عثمان جمع کرده فرق
 سر مخزن علم شیر خدا بود
 مصفا شد آینه عاشقان
 بود که که ناگه شب بنگرم من
 یقینم چنانست لاریب فیهم
 خدایا ز کار من این عقد بکشا
 همه برگناهان شوند در پناهنش
 اهل چنان کن که روز قیامت

سر عرش در زیر پای محمد
 بیک تخته آن بردائے محمد
 سر انجام شان ابتدائے محمد
 سرا پرده های سرائے محمد
 مصدع شده از هوای محمد
 که هستند تحت سرای محمد
 ملائک نجیل از غذای محمد
 با عجاز زیرک هوای محمد
 بحکم خدا وز دعای محمد
 چه نسبت دهد با گدای محمد
 خدا کرده جان در دوائے محمد
 دلش مبتلا ز ولای محمد
 حیایش مزید از حیات محمد
 چهارم علی مرتضای محمد
 بعکس رخ با صفای محمد
 قد و قامت و خوشنمای محمد
 بصدر دل شد مبتلائے محمد
 بسب ازوے مشکل کشای محمد
 چو بازو کشاید بمانی محمد
 رسم زیر سایه یوای محمد

الهی دل و جان محمود گامی
جدا از همه کن فدای محمد

(۱۲)

حرم حق دل و جان محمد
خدا بر هیچ پیغمبر تکلفه است
صحابه های پیش گشت مسوخی
بان الدین عند الله اسلام
ز مغرب شمس انور باز برگشت
مسیحا چاوش و موسی سرگردار
بعصرت ماه کنعان بود یوسف
سلیمان از هلاکت مثل مور است
بر عیسی مایده نازل نموده
سکندر شاه ذوالقرنین بود است
همه خوران و علمایان به پیش
باین رفعت که دارد عرش اعظم
مکان سیر او در لامکان است
فلک چون حلقه در مانده برین
ورای ابر باران گشت موقوف
تمامی انبیا در روز محشر
دل و جانم بقربان محمد
هر آنچه گفت شان محمد
به برهان و ز قرآن محمد
قوی شد دین بدوران محمد
قمر شق شد بفرمان محمد
خلیل از نیل تا شان محمد
غلامی از غلامان محمد
پیش شان سلیمان محمد
فکنده ریزش خوان محمد
گدائی از گدایان محمد
کنیزان و غلامان محمد
نشیب از قدرایان محمد
سزادار بچولان محمد
شده جبریل در بان محمد
بخشم اشک باران محمد
پنهانند زیر دامان محمد

شفاعت بر گنہ گاران نمودن
 بود آن روز امکانِ محمد
 دلم یارب بعشق شمع رویش
 فروزاں در شبستانِ محمد
 معطر کن صبا بامِ بوی
 ز گیسوئے پریشانِ محمد
 چو پروین در تبسم تو ز میرنجت
 در شهوار دندانِ محمد
 سپری ساختم این سینه نمود
 به پیش تپیر مرگانِ محمد
 کجا یا بزم شبی تا بسزینم
 رخ چون ماه تابانِ محمد
 بچشم شوق بینم چشم دارم
 سیاه و مست چشمانِ محمد
 ملاحت با صلاحات با شجاعت
 سخاوت بود سامانِ محمد
 طفیل او شده کونین موجود
 بغیض و لطف او احسانِ محمد
 خداوند مرا سر مست گردان
 بحرء رحام عرفانِ محمد

بود جان و دل محمد گامی

فدا بر آل و یارانِ محمد

(۱۳)

یا الہی بتولای رسولِ عربی
 عاشقم کن بصفاتهاے رسولِ عربی
 ظاہر از قیہ مطہر شد ازین نور قدم
 بتجلا است تجلای رسولِ عربی

راحت روح روانم اے حسب ازود بیار

بوئے گیسوئے سمن سائے رسولِ عربی

ہرچ در عقل تو گنجد ہمہ از نور نبی

شہ پید ابولاے رسول عربی

ہر انور شدہ طالع بفسک بعد غروب

ماہ پارہ شد ز سیمای رسول عربی

سرمد طور تجلی چہ شباهت دارد

بفسار و زکف پایے رسول عربی

عرش اعظم بچنین پایہ بسے بوسہ زدہ

بکف پایے قد مجاہد رسول عربی

ز ملک ہائے مقرب بخدا گشتہ قریب

قاب تو سپن شد جہاے رسول عربی

معلم ملکوت و عزادیل حق بود

شہ مردود ز اغوائے رسول عربی

در رہ خدا آل و اصحابش ہموارہ بودند

در صدق و صفا خلفائے رسول عربی

ہمہ گل مشت عرق گشتہ بشرم رخ او

ماہ سیماب شد از سیمای رسول عربی

زاد نالید ستوں کہ فنا نش گویند

بفراق قد ز سیمای رسول عربی

یا آلہی دل محمود گدا باد فنا

در رہ شوق و محبت لے رسول عربی

| | |
|---------------------------|---------------------------|
| حق نهی‌اش تو یا رسول الله | حق عیان تو یا رسول الله |
| یا رحبان تو یا رسول الله | هست صدیق عمر فراروق |
| در قرآن تو یا رسول الله | نیز عثمان صاحب الآیات |
| پهلوان تو یا رسول الله | باشجا عت علی اسد الله |
| دوستان تو یا رسول الله | از دل و جان دوست میدام |
| نه نشان تو یا رسول الله | مهر انور بهمهر تو تابان |
| لا مکان تو یا رسول الله | نیست امکان بکس نشد ممکن |
| زردبان تو یا رسول الله | گشته افلاک در شب معراج |
| مهربان تو یا رسول الله | هست خالق جمله مخلوقات |
| عالمان تو یا رسول الله | انبیاء بنی اسرائیل |
| امتنان تو یا رسول الله | برگزیده عزیز حق هستند |
| امتحان تو یا رسول الله | در عطا کرده فاخته و شهباز |
| ابروان تو یا رسول الله | قاب قوسین و قبله عالم |
| از کمان تو یا رسول الله | مرخمیه بلال و قوس قزح |
| گیسوان تو یا رسول الله | پیچ در پیچ سلسله عشاق |
| پرمیان تو یا رسول الله | هست جزا بجان کمر بسته |

| | |
|--------------------------|-------------------------------|
| دل بحیان تو یا رسول الله | جان بچشم لطیف فدا سازم |
| والهسان تو یا رسول الله | روز و شب گشته شیفته شیدا |
| طالبان تو یا رسول الله | جز تو از حق دیگر نمی خواهند |
| عاشقان تو یا رسول الله | در جناب خدا چو معشوقند |
| واحصلان تو یا رسول الله | فارغ البال از همه آذاد |
| دشمنان تو یا رسول الله | نحوار و خسته ذلیل و بیزارند |
| استخوان تو یا رسول الله | تخته بندی بنای نور خدا |
| زایران تو یا رسول الله | زار و نالان مدام از شوق |
| بیکسان تو یا رسول الله | جز تو کس نیست شافع و شافی |
| آستان تو یا رسول الله | محرمان را چو مامن و ملجای است |
| در امان تو یا رسول الله | می گیریم ز عادت و دوران |
| بوستان تو یا رسول الله | خلد و فردوس جنت الهادی |
| واصفان تو یا رسول الله | محو اندر قیال تو صیفت |

از سر شوق تو شده محمود

مدح خوان تو یا رسول الله

(۱۵)

وجودت گر نمی بودی نبودی هیچ موجودی
 خلیفه دیده نکشودی اغشا یا رسول الله
 ازل آغاز مرزامت ابد نام مرا غامت
 سلامت باد سلامت اغشا یا رسول الله
 ز نامح پند نشنیدم بسے نادیده فی دیدم
 ز باغ غیر گل چیدم اغشا یا رسول الله
 بجهل و ظلم نفس خود شدم مایل بکار بد
 گنا هاں کرده ام بے حد اغشا یا رسول الله
 ضعیفم سخت در مانده ز کار خویش شرمنده
 ممکن برگریه ام نمند اغشا یا رسول الله
 جنایت مرجع عالم جبین بر خاک ده مالم
 بدر گاهیت همی نالم اغشا یا رسول الله
 غریبم عاجزم مسکینم که دارم خاطر غمگین
 بعینین عنایت بین اغشا یا رسول الله
 مبین بر مجرم و عصیانم ز کار بد پیشمانم
 لهذا روز و شب خوانم اغشا یا رسول الله
 بغفلت هر نفس هر دم گناهان میوردم
 ز نجلت بسکه روز دم اغشا یا رسول الله

نوازی رفت در عصیان به سپیری توبه شد نسیا

عطا کن عاقبت ایمان اغشنا یا رسول الله

پدر هم مادرم مرده ز غم سلم میوه ناخورده

دل من زین غصه افسرده اغشنا یا رسول الله

بمختر خویش خوانت شده ممنون احسانت

پناهند زیر دامنات اغشنا یا رسول الله

در آن دم از خودم گم از بنار دوزخم بسیار

ز دوشم بار غم بردار اغشنا یا رسول الله

برای من عاصی شفاعت کن هر جان شو مراعت کن

دل من مایل بطاعت کن اغشنا یا رسول الله

ز دینیت آرزو دارم بسویت بوی دل آرم

ز دیده خون دل بارم اغشنا یا رسول الله

نگیری دست زبالا سے فتنه دادم پست

ز درگاهت امیدم هست اغشنا یا رسول الله

بصدق الصادق الصدوق بعدل عمر فاروق

شفاعت کن بهر مخلوق اغشنا یا رسول الله

بحق جامع الفرقان بحق حمید دوران

بکن هر مشکلم آسان اغشنا یا رسول الله

تمنا تو سن سر کشد براه بندگی درکش

نخاں محمود گامی غرض اغشنا یا رسول الله

(۱۶)

بس شدم از معصیت اندوگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

ذات پاکت هست آئینه خدا

ذات پاکت منظر نور الهی

افتخار اولین و آخرین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

گر نبودی ذات تو اندر وجود

آب و گل را که ملک کردم سجود

بود آدم خاتم روحت نگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

از غم بیهوده جسمم شل و ضعیف

حرف عصیان گشته اوقات شریف

زین خجالت جان و دل دارم حزین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

خورد سالی رفت گشتم سال خود

عاقبت این جان بحق باید سپرد

عاقبت ده در زمان واپسین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

هوش و رایم چون بعصاب سرکشید

دیدم من سوئے نیکی ره نوید

دور دار از شر شیطان لعین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

من نکردم جانب حق طاعتی

سوئے درگاهش ز فتم ساعته

پس چه سان باشم ز جمع عابدین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

عمر ضایع کردم اندر معصیت

از خدا دارم امید مغفرت

زانکه نامش هست خیر ای فرین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

بعد از انم از موافق ده نجات

در طفیل خویش اے عالی صفات

کن خلاصم از جحیم آتشی شو شفیعم یا شفیع المذنبین

ساقی مائتو بر حق سرور

ساغری از آب کوثر ده مرا

پس مرا کن داخل خلد برین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

جای من چون جنت الماوی شود

بر لقای حق دلم بینا شود

با پدر با مادرم کن هم نشین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

از ندامت دید دارم اشکبار

میخوشم روی عجز و اعتبار

زار و تالان بر درت مالم چنین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

من ندارم تاب این قهر و عتاب

از خدا خواهم ز عصیان اجتناب

تا نباشم در خلافت بعد ازین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

با صلوة و تحیات و سلام بر تو هم بر آل و اصحاب کرام

نیز بر روح النبات والنہین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین
 احمد محمود کامی آمدہ از کرم کن بر سر حالش نگاہ
 چوں وجودت رحمتاً للعالمین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین

(۱۷)

آمد بر چمن گل بد نے سوئے میا نے
 آزاد و شے باد کشتے مست جو آنے
 در باغ جہاں قامتِ دل جوئے بلندش
 شمشاد قدے سبز خطے سرور و آنے
 دلدار و دل آرام و دل خواہ دل افزوز
 فرخندہ فرح بخش دل راحت جانے
 پر پیچ خم زلف او بر رے چرباست
 بشگفتہ بہم گلشنے یا سنبستانے
 در لعل لب غنچہ او آب حیات است
 آن سبب ز نندان وے آسیب جہا نے
 آن ترک قبا بوش نہ محتاج سلاح است
 مرثگان دو ابروش بود تیرو کمانے

ع غنچہ دے نے (اکھ پروں قلمی نوہ سچ)

سرتاج شہاں خسرو خواں جہاں است
 شیریں سخن لب شکرے سحر بیانے
 اُس غمزدہ نے صف شکنے شکر ترکان
 سیما ب صفت سیم برے موئے میانے
 محمود نہ تنہا است گرفتار کمندش
 بر زلف و خط و خال وے آشفته چہانے

(۱۸)

اے زامہ خلوت نشیں دیکھو جمالِ نازنیں
 ہر سو بسیں روئے مبین دیکھو جمالِ نازنیں
 رویش چو آئینہ خدا مویش کہ چوں دایم بلا
 خم در خم است چہن چہن دیکھو جمالِ نازنیں
 برگرد رویش موسیٰ مر ابرے است بر دور قمر
 داغ قمر خال جبین دیکھو جمالِ نازنیں
 مست است ترک چشم او خستہ جہاں از خشم او
 بستہ ز ابرو تیغ کین دیکھو جمالِ نازنیں
 غنچہ دمانش تنگ تر از خندہ میر سیزد شکو
 قند و نبات و انگبین دیکھو جمالِ نازنیں

سپنہ پو آئینہ حلب جو زامیان بوالعجب
 نازک کمر از موہین دیکھو جمال نازنین
 از عشق رومے موئے او محمود بنگر موئے او
 یکسو نہادہ کفر و دین دیکھو جمال نازنین

(۱۹)

گر نہ پیغم رومے رخشان عزیز^{۲۶}
 آشیان وحشی دل ہائے ما
 قتل مردم می کنند از غمزدہ
 شکل شیرین از سر نو در جہاں
 وہ چه زیبا چوں الف بر جاں نشست
 ہچمو پر دیں عالم افزو د بے
 در خیال خام مشکینش شدم
 نقد جاں باید بہاے بوسکے
 نارسیدہ دست زاہ پار ساست
 شد حجل سرو و صنوبر منفعل
 چونکہ از شوخی او میر قصد نیاز
 مے بر آید از تنم جان عزیز
 حلقہ ہائے زلف پیچان عزیز
 عشوہ گر آں شوخ چشمان عزیز
 بر زدہ سراز گر میان عزیز
 مرغبا بر تپیر مرثکان عزیز
 وقت خندہ عکس دندان عزیز
 غرق در چاہ زخندان عزیز
 آں لب لعل بدعشان عزیز
 بر کنار نارستان عزیز
 پیش شمشاد خدا مان عزیز
 چوں شفق خونریز دامان عزیز

۱۷ ارشک قمر نور حسپس (قن) ۲۷ عزیز چھٹے اُس پر محمود بن وقتہ

۱۸ شوانج اگہ حسین حافظ

در شهر مشهور محله تاشون بر سر بازار دوکان عزیز
 دخل درگاهش بنور وزارتیت در بند در دست دربان عزیز
 روز و شب محمود کامی این غزل
 خوش بخوان در پیش یادان عزیز

(۲۰)

مناجات لذیذ

یا الهی از تو خواهم خاصه نعمائے لذیذ
 کجھری و خشک پلاو نان و حلوائے لذیذ
 شامی و آتش کباب و شفته و گشتاب
 کوفته مسقطی دو پیازہ تخنی ترشائے لذیذ
 شکر و قند و نبات و شہد با شیریں بتاس
 پستہ و بادام تر جلعوزہ خرمائے لذیذ
 سالین خوب و مرغین با مصالح خوشگوار
 شربت شیر و گلاب و آب دریا ئے لذیذ
 گردہ و قندی قلوچہ بيسرق و نان شیرال
 برہ بریاں و باقر خانی و چائے لذیذ
 دونه با جغرات و مسکہ روغن مہائے شیر
 شیر و خرماس و زوئی خانی مربائے لذیذ

شلفم و ترب و چغندر و سبزه پاک و ساگ کم

کاسنی سیسقی و پاککھ سبز چولائے لذیذ

باد رنگ تر بوزہ باد بجان و غروبوزہ کدو

سردہ با امروت سیب توت طرلئے لذیذ

سبزہ زرد آلو گلاسہ انبہ شفتالو چہ

رکشمشی انگور آب انارہ تر شلئے لذیذ

یا الہی مرحمت کن ممکنے فرحت فرا

و اندراں آب روان خوش ہوا جائے لذیذ

از لباسِ خوب و خاصہ پاک پوشاک تنم

مسند و مفرش کرامت کن تنکائے لذیذ

تابع طبع موافق دہ مرا اہل و عیال

ہمدرد و غمخوار و مشفق باز ہمسائے لذیذ

منعم و معطی تو ہستی خالق الانعام ہم

نعمتم دہ حاصل کم کن ہر تمنائے لذیذ

از غذا ہائے مکلف سیر کن یارب مرا

تن قوی گردان سلامت دار اعضائے لذیذ

یا الہی از تو نخواہم صحت کامل مدام

آب و تابم رنگ رویم بخشیمائے لذیذ

عقل کامل ہوش و رایم گوش حق شنو ابدہ

نور چشم من فروز کن از تماشا ئے لذیذ

داشکد ولی امر کردی نہی شد لا تکفرون

شکر نعمت، نعمت افزاید از اشیاے لذیذ

بعد شرب و ہم تن دل بخش توفیق بیاس

تا بگوید حمد بے حد شکر و ثنائے لذیذ

لذت انواع نعمتہاے الوان یافتی

خوش بخوان محمود کامی شکر نعمتاے لذیذ

(۲۱)

الحمد للہ یا قتم آرام جان ناز کے

آرام جان ناز کے شیرین زبان ناز کے

مشہور عالم سربسردندان لب لعل و گہر

از نطق میریز شکر غنچہ دہان ناز کے

قربان او بر ناد و پیر بے ہوش کردہ گوشہ گہر

ہر سوزند از غمزہ نیر ابرو گمان ناز کے

صد بوسہ بر پاداش بند قہار یکشادش

آں دلیر جزا کردارد میا نے ناز کے

ہر گہ خرامان می شود شمشاد دہنالش شود

زہ وہ چہ زیبا میرود سرور والے ناز کے

محمود کامی غم مخور تشویش از دل کن بد

ناگاہ سے آید بمر آرام جانے ناز کے

(۲۲)

ہے داد ہے بیداد دل لیا سجن
 ہے دیکھ دیکھو میری راج کیا کیا سجن
 مئے خور نیو تھم ڈر دل چھم مگر مگر سے نار
 ہم کس کو پکاریں کس راستے گیا سجن
 ہم کل کہاں میں تیرے پاس آؤنگاے دست
 دی شب ہجرت رفتہ امشب خوش بیا سجن
 از آب سرست سامیاں رنگ چڑھایا تو
 تم کھول اکھیاں دیکھ چند درشن دیا سجن
 آں نور جالشن منور طور دلم ساخت
 ایں خاک وجودم نمودہ تو تیا سجن
 دی پوتی دایا میں تمہارا مثرم ہی کوئی بوت
 شب از شراب سہ آتشے شد بے حیا سجن
 از یک نظر سے کیتا تجھے پردوست مال
 پھر ایں زمست محمود کیا کیسا سجن

عاسات (قن) ۲۷ یہ سار چھ قلمی نوہ سجن شری پوت
 ۳۷ فرایں مس محمود کرتا کیا سجن (قن) (فکر پوت پوت سب پوت
 قلمی نوہ سجن حساب ہے یہ با تھ نقول کرے)

المینۃ للشد کہ مرایار اچھا ہے
 جانانہ زیبخانہ چوستانہ برآمد
 اُس جو صفت شکل پر نقل شدہ
 گیسو مشکس موعے ابروئے چوستان
 بر روئے دوا بر روئے خم قوس چو نیکو
 صد پارہ کند خارہ زہی تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ چو شبیم
 شیرین دوا نارمش بکنار سخن او
 مستانہ ذوالحال اسیران پتفاصل
 بازار و زرو زور بہ بازار محبت
 وز ماہ رخان ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں سے دیکھو دیکھو خمار اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مار سیمہ خفقتہ بگلزار اچھا ہے
 تروار جوہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 مژگاں دوا بر روئے مکناہ اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے عاشق بیمار اچھا ہے
 در کار خرد میثیاری او سرکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازار اچھا ہے

از پیر خرد دوش شنیدم بعد ہوش
 محمودؒ بگو شعر شکر بار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پرون قلمی نوہ سو)

۲ خم دوست

۳ برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبیم (قن)

۴ شنو (قن) (قلمی نوہ سخن مژچہ آئینہ بگو ستہ شار)

جانم ز عشق رُسے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ گیسو سے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 این شاخ منجیل موسے تو از باد دیکھو کیا ہوا
 اے شاہِ خوابان داد گر بر حال مظلومان نگر
 افتاده اندر کوسے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اے خسرو شیرین سخن شستی بقصد کوہِ گن
 ناخوردہ آب از جوی تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں مہراب پا کاں یا کماں
 باتنیغ یا ابروے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کارِ عجب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 ہر گرد شمع روے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 ممنون احسانت منم پروردہ جانت منم
 محمود از خوشن خوی تو آباد دیکھو کیا ہوا

۲۵

در باغ سیہانی پیارا تو میرا جانے
 کشمیر ٹھٹھاپانی پیارا تو مرا جانے
 خاتون خستی تم حوران بہشتی تم
 کشمیر کا پہ پانی پیارا تو مرا جانے
 تم نازکی حسینا تجھ کو کمر حسینا
 لب لعل بہ خشتانی پیارا تو مرا جانے
 سہرا تو جب کارنگی محہرا و گبرانہنگی
 دادا تو پہاوانی پیارا تو مرا جانے

محمود گامی آوہ مندی غزل کیچہ نکادو
 ہم یہ تو ہندوستانی پیارا تو مرا جانے
 (نورہ سخی، مہجور)

قلبی نورہ سخی پیچہ پیچہ میں تو کم نہ سدرے ہاتھ پیرختہ تو سب آے
 یقین سار درج کرینو۔ (نامی)

دہ چہ زیب اولفریبا قاست دل جوئے تو

تاب دیدارت ندارم چون بہ بینم روئے تو

بار قیساں روز و شب در کامرانی بہنمت

ثم بالشد عاجزم از عادت درخوئے تو

روز اول در رکودی دین مارا اے صنم

چوں ز نازبت پرستان گشتہ بہن موئے تو

نازنین از تیغ نازشہ مردماں بل صد ہزار

زندہ گردہ نسیباید ننگبت از بوئے تو

ہمچو وحشی مرغ بودم دانہ دیدم خال تو

پر کشادم بہر دانہ دام شد گیسوئے تو

بہر قتلسم شرمہ کردی چشم میگوں چرا

گشت مارا اے نگار از گس جانوئے تو

چونکہ دیدم دست نازت در لب و جاں ربا

من نختیں دل سپردم در کف بازوئے تو

ترک من با تیغ عشقت دست کردن شکل است

کے تو انم دست بردن با خم ابروئے تو

ہمچو جامی من بگرد کوئے تو اے نازنین

در طوافم روز و شب لا کعبہ بہن کوئے تو

گرفتاری میگذارد سوسے قبله دریاں

من نغز می گذارم قبله من رھے تو

صرف میشد عمر محمودش کجای جویت

پافکدم شد نگار ابر حبت جوئے

(پراہ قلمی نسخہ پیچہ)

خوش باش بمن باز بیا تازہ دلم ساز

ناساز بمن ساز شب ناز و ناله ساز

دل دھتہ تر نیو متهم دل تھے دلاوار وجود

جان باز توں برد ازاں غمزه جانب ساز

ہندوئے رسن باز دو گیسوئے دلاویز

ابروئے تو آہوئے تو چون ترک شیر انداز

سرسبز شوم سایہ بر مرا فگن

قربان سراپا سے تو اے سرور سرا فراد

در بارغ جہاں لالہ رخاں داغ تو دارند

زاں مجملہ لبست تو خواب بھد ناز

غیر از تو مرا ہیچ کسے نیست بدل خوش

من محبت تو چون محمود بایاد

غزل سنن چیمے اکے مہر کا شتر تو بگو آو فارسی کلاسن سیتو

(اکو پراہ قلمی نسخہ پیچہ)

زیاتی زبانی کلام

۱. قیصر رو سونو دا دوہنتری نے

۲. تروہ پاری و چھم چلو چنے

۳. نکل پھوٹاتے پھلیا ہ چھاو

۴. سویر لہ کپار کریم لے

۵. دوہ چھو دامہ دامہ

(۱)

قیصر رو ہوا ہے دو ہتر ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 نالو چھ رہ نہ مال دستن کر ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 پرتکس بیچ ہم دے سو نہ ہوئے اور نامے کھسے نس چم کینہہ باھتھ
 دسہ کھے پانہ کرن ڈیڈ والہ ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 پاتال ڈوڑھ کھے شاد ہوئے اور نامے دسہ نس چم کینہہ باھتھ
 دودھ کی کتہ میلہ تاختر ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 روشن حال چھ رہ نہ ہوئے سو دے عالم کران ہے باھتھ
 دنیا آخر ناپاید ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 ہے آسمانج بلکہ کوتر ہوئے ساتھ دس تے باغ از راھتھ
 مشتاق ڈیئے کن چھس ہوئے آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ
 محو دیار رہے مرتن کر ہوئے
 تس سیتو لے کر از اشباھتھ
 تس سیتو دان تھاو شہ پڑ ہوئے
 آخر ذرا یکھ پڑ ہوئے ذاتھ

(۲) ذرا ذرا یکھ

واپہ باھتھ چھ باسان کہ نام مشوی ہند حصہ یوہ دن راتھ

(۳)

(۲)

ژرف پاری د چھم جلو چوئے، زہار حقہ کئے
 یارِ محروم پاری لگے ژئے مارِ مئے
 راتس دومہس پاد لوسم چانے وئے
 یو تھتہ وار تھتہ چون پر تو د یو تھم مئے تے
 ژئے نیب تھو تھم خوب رو یو چھم کئے
 تیلہ بلہ بہ بیمار ییلہ یککھ ژ میانہ وئے
 بندن بندن زو ازیم ژندن کئے
 دندن پساکھ لاکہ سوہ ماہ چشمن بئے
 دامانہ رطہ یو پان ہیرتہ سامانہ بئے
 پامن لاء جھٹس کامیہ دوو آھی وئے
 بہ حالہ اکے نالہ رٹتھ نالے مئے
 مغرور موگر تھ پان پانس چھو مئے
 ودان چھس بو چھک یو پان مئے کئے تھتہ
 مارس پونہ گوم دوو لوسم سئے منز وئے
 محمود گامیو گر تھو زہارن پیراہن
 اچتر روٹ کری شاہ ہمدان سمکھی وئے
 (زبان د یو ایچتہ)

۳

گل پھول تے پھلیا ہ چھاو
 آ رہو شو تار کیا گپا یو
 نیر و نیر لوگ چلے جاو
 رنگ کیا روٹ اہم رنگہ زمرے
 نشکے ما گزرتے ہر دے واو
 گل پھول کے بادام پوشو
 نیشہ رہے چشمہ مژراو
 آہ دل چھے شہزادہ بلوئے
 زور کوئی نہ تے تو نہ دین جلاو
 ناگہ رادن آب آو جاری
 باغ جنک سبز چھاو
 استے استے درو کیستہ دستے
 روٹ بنفشہ دانکین چاو
 روز بلبلو لول چون آو
 شہزادہ سے نیشہ را پیٹے یو
 روز بلبلو لول چون آو
 سنگ دل یار یار ما پھیرے
 روز بلبلو لول چون آو
 سہل کر ختم مے و تار لے
 روز بلبلو لول چون آو
 نامہ دزد مژ چھتہ شہلے
 روز بلبلو لول چون آو
 باغ اندرے گل بھولی ساہی
 روز بلبلو لول چون آو
 ٹیکہ بھین ٹیکہ بھین
 روز بلبلو لول چون آو

کرو محمود از بس گزراو
 سنہ ترو ہست با گزراو
 بی چھ نیر تی چھس باو
 روز بلبلو لول چون آو

(زبان ریو ایٹھ)

(۴)

سو رہو کچار، کریم لے
 داتہ آخر مانتے بل
 گلِ اختاب رومے کیا رکھتے
 ازلہ لائی کریم تھل
 روزِ عشر دامانہ لے
 داتہ آخر مانتے بل
 چھ کو تو میں کہہ چھک بے
 شب و روز تھا اور کج کل
 کاغذی قبرت منزالہ لے
 داتہ آخر مانتے بل
 یادِ سید باغی وار پوش لے
 تارِ سوز کبر فرناو کر لے
 شامہ سوز کبرے دامانہ لے
 داتہ آخر مانتے بل
 پامن لاجنس نالہ جامہ لے
 داتہ آخر مانتے بل

تو رہم نو چندس مارا تھے
 بیتہ اور سہم گز پین

محمد کا میس کا ستم کرتے

داتہ آخر مانتے بل

(زبان و دوا بخت)

علاء الدین دہلوی شاعرین شیعہ چھ بکراونہ آہر باسان (تاجی)





